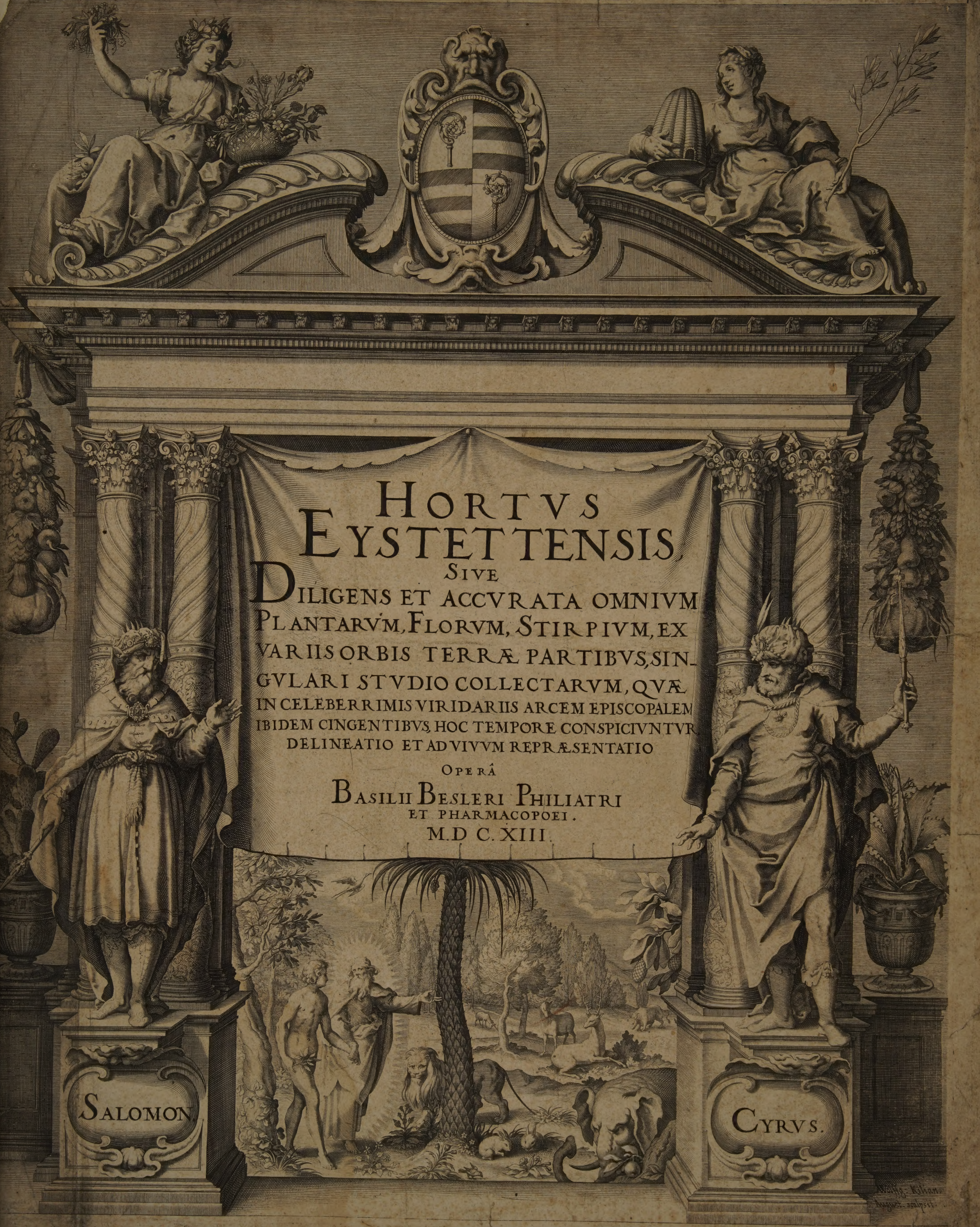
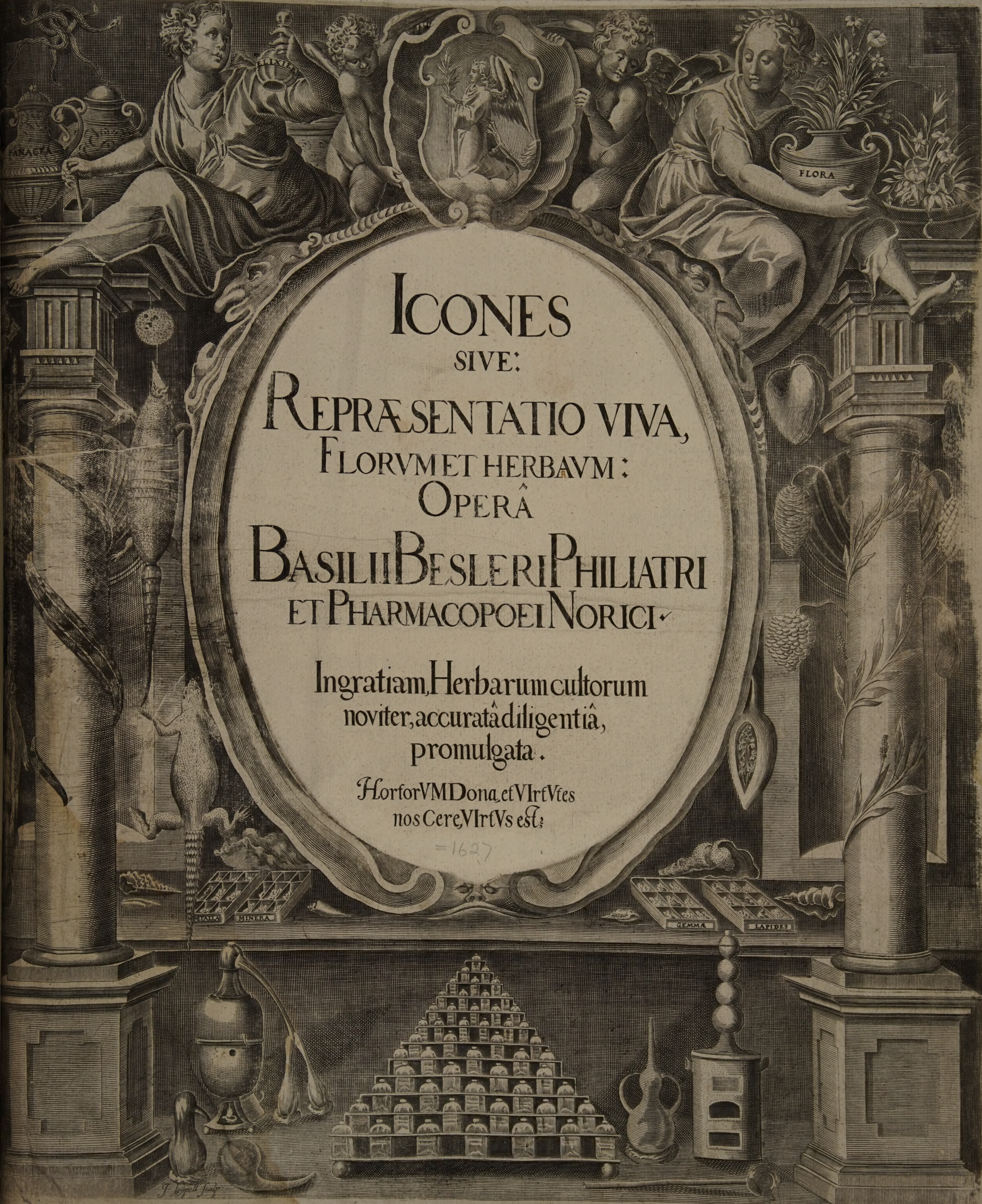
Rm. 11
~~Strong Room~~ 824 (Copy 2)
(4 vols. in 1)

HORTUS
EYSTETTENSIS,
SIVE
DILIGENS ET ACCURATA OMNIUM
PLANTARUM, FLORUM, STIRPIUM, EX
VARIIS ORBIS TERRÆ PARTIBUS, SIN-
GULARI STUDIO COLLECTARUM, QUÆ
IN CELEBERRIMIS VIRIDARIIS ARCEM EPISCOPALEM
IBIDEM CINGENTIBUS, HOC TEMPORE CONSPICIUNTUR
DELINEATIO ET AD VIVUM REPRÆSENTATIO
OPERÂ
BASILII BESLERI PHILIATRI
ET PHARMACOPOEI.
M.D C.XIII.
SALOMON
CYRUS.
Kilian.
sculpsit.

16,118

WELLCOME HISTORICAL MEDICAL LIBRARY

F. 706

ICONES
SIVE:
REPRÆSENTATIO VIVA,
FLORVM ET HERBAVM:
OPERÂ
BASILII BESLERI PHILIATRI
ET PHARMACOPOEI NORICI.

In gratiam, Herbarum cultorum
noviter, accuratâ diligentiâ,
promulgata.

HortorVM Dona, et VIrtVtes
nosCere, VIrtVs est.

=1627

16,118

REVERENDISSIMO, ILLVSTRISSIMO LAUDATISSIMOQUE PRINCIPI AC DOMINO, DOMINO JOHANNI CUNRADO, EPISCOPO EYSTETTENSI, &c. ANTISTITI VIGIlantiſſ. Domino meo clementiſſimo,

S. P. D.

QUamquam à naturâ omnibus inevitabilis ex hoc diverſorio emigrandi neceſsitas impoſita eſt, Reverendiſſ. atq; Illuſtriſſ. Antiſtes, Princeps clementiſsime; nec quiſquam unquam, ſecundum naturam, ab eâ immunis fuit: mirum tamen eſt, omnes ab omni ævo fatalem illam metam tantoperè exhorruiſſe; & cùm eam tranſilere nullo modo potuerint, ſaltem ut protelarent aut protenderent, nullis & curis & ſumtibus peperciſſe. Verùm quum & in hoc ſe fruſtrà eſſe cognoſcerent; humana mens, quæ germen ab æthere traxit, ut elegantiſſ. canit Prudentius; & quam Flaccus divinæ particulam auræ vocat; aliam, dum in tranſitorio hoc tugurio ageret, perpetuitatis & quaſi immortalitatis viã excogitare & invenire aggreſſa eſt: quo & ſe in vitâ fuiſſe, & quid præſtiterit, quibuſq; eam ſtudiis & virtutibus impenderit, teſtamen & monimentum ad poſteros propagatum relinqueret: quemadmodum Naſo in coronide Transformationum ſuarum, & idem Flaccus Carm. 3. Od. ult. hanc ſcriptis & poëmatis ſuis ſe conſecutos gloriantur: hodieq; eam omnia illuſtria ingenia, quæ ſalem habent, quorumq; pectora de nobiliore Prometheus finxit metallo, inſiſtunt; his nempè ſtimulis incitata, ut in virtutis ſtadio, ejusq; incorruptibilibus & nunquam interituris brabéis adipiſcendis, ſeſe exercere nec deſiſtant, nec defatigentur: atq; ita rerum geſtarum gloriâ, virtutis laude, præclariq; nominis famâ ſeſe ab oblivione vindicent, ſuiq; memoriam ſeculis futuris conſecrent. Exemplis, ab antiquitate aut ali-

unde mutuatis, hæc prolixè domonſtrare velle, cùm quotidiana, & nuſquam non, utinam tamen frequentiùs, obvia ſint; eſſet Soli lucem fœnerare, aut in ipſo lucernam adhibere meridie.

Quòd verò & tu, Illuſtriſſ. & Reverendiſsime Princeps, hanc viam non ſegniter, non obiter, aut dicis gratiâ, inſiſtis; in eo & prudenter, & laudabiliter, & tanto principe dignum facis. Qui enim ita vitæ rationes inſtituunt ſuæ, ut cum extremo halitu ſui etiam memoriam, & famam, & nomen efflent; illi mihi videntur pecudibus, quàm hominibus ſimiliores vixiſſe. Nam (ut de aliis tuis heroicis, & ſummum principem decentibus, atq; adeò immortalibus virtutibus, laudatiſsimâq; Epiſcopatus tam Illuſtris, & ſub te maximè florentis, gubernatione; quem auro, argento, gemmis, aliisq; theſauris, cimeliis & beneficiis ita ornatum atq; locupletatum reddidiſti, qualis antidhac nunquàm fuit; jam nihil dicam) in libro naturæ evolvendo & excolendo, atq; iſto tuo Horto tam mirabili conſtruendo, ut Picta Semiramidis, biferiq; Roſaria Pæſti longo poſt ſe intervallo relinquat, nunquam intermorituram acquiſiviſti famam; & operam paucis præſtitiſti imitabilem. Quâ in re (ut alios magni nominis viros Principes modò intactos relinquam) auctores habes omni exceptione & extenuatione majores; alterum ſapientum omnium ſapientiſsimum; alterum Monarcham olim longè lateque potentiſsimũ; Salomonem dico & Cyrum, Hebræorum & Perſarum reges celebratiſsimos: quorum ille de naturâ ſtirpium & plantarum commentatus, dum de lignis à Cedro, quæ plurima creſcit in Libano, uſq; ad hyſſopum, qui progerminat ex pariete, diſſeruit; 3. Reg. 4. ℣. 33. Hic verò, præter hortorum culturam, & arbores ſuâ manu ſe conſeviſſe, gloriæ ſibi duxit: quod nec à Lyſandro Lacedæmonio, ſummæ virtutis viro, in poſtremâ felicitatis parte locatum fuit: de quo eleganter admodum, ut omnia, in Catone Majore Tullius.

Quibus

Quibus virtutibus, & liberaliſs. ipſiq; naturæ convenientiſs. ſtudiis, etſi, ut dictum, non modò in Epiſcopatu & Diœceſi tuâ, ſed & toto Imperio Romano, immortale tibi nomen comparaveris: illud tamen contra injuriam temporis jam magis magisq́; ad univerſam poſteritatem, atq; exteras quoq; gentes, communiviſti; dum, quæ præclariſsimus ille Hortus tibi tuisq́; privatim largiſsimè ſuppeditat; tu chartaceo hoc (in quo omnes ejus plantæ & ſtirpes rariores, ad vivum effigiatæ, æreisq́; tabulis expreſſæ ſunt) publicè cum omnibus & populis & poſteris liberaliſsimè communicari mandaſti.

Ac quum ego quoq; ab ineunte ætate rei herbariæ ſtudio mirificè captus eſſem, eâq; occaſione in magno iſto naturæ volumine evolvendo non parum ſtudii & diligentiæ poſuiſſem; factum eſt, ut arti pharmaceuticæ me addicerem; utpote in cujus officinis pleraq; ex herbis, plantis, floribus, radicibus, ſeminibus præſcripta & præparata conſtare, ibiq́; verum iſtarum rerum uſum diſci viderem. Ad eum etiam finem hortulum quendam privatum inſtitueram, non modò ut ſtudium illud magis excolerem, & meo genio ſatisfacerem; ſed & ut in caſu neceſsitatis pleraq; quàm recentiſsima inde ad uſus communes depromi poſſent.

De quibus omnibus cum Reverendiſsima tua Dominatio jam olim edocta eſſet, non ſolùm hortis ſuis Illuſtriſſ. quibus arcē Epiſcopalem in D. Wilibaldi monte cinxit, ac quaqua verſū jucundiſsimo & amœniſsimo proſpectu beavit, excolendis me adhibere dignata eſt: ſed & illorum deſcriptionem, & hujus Operis editionem, licet planè impari & reluctanti, mihi demandare & delegare non dubitavit. Sanè qui ad Hortorum iſtorum laudes digredi vellet, illi campus apertus eſſet plus quàm latiſsimus, qui eloquētiſs. quemq; & Rhetorem & Botanicum delaſſare poſſet. Ac ſi Lyſandro iſti redivivo illos videre contingeret, non modò miraturus eſſet ſtirpium ordines, humum ſubactā atq; puram, & ſuavi-

tatem odorum, qui efflantur ex omnis generis, tam indigenis, quàm exoticis, & ab ultimis orbis finibus, non ſine ſumptu allatis & transplantatis floribus: verùm etiam & diligentiam, & ſolertiam ejus, à quo illa eſſent dimenſa, conſita, deſcripta, in eamq́; faciem conformata. Et tua Reverendiſsima Dominatio ei ſic interroganti & admiranti non minus, quàm Cyrus, reſpondere poſſet: Atqui ego iſta ſum dimenſus, mei ſunt ordines, mea deſcriptio, meis curis & impenſis huc translata; multæ etiam iſtarum ſtirpium & plantarum meâ manu ſunt ſatæ. Nec parum apud me reſidet dubii, an non Spartiata ille Eyſtettenſes Cyrianis eſſet prælaturus. Quis enim, niſi planè ſtupidus, aut ſenſu communi orbatus, ſi videret, non miraretur; herbas coronarias, & alias plantas quaſcunq;, uberrimo provētu in iſtis viridariis germinare, tam vividè creſcere & florere, maximè in loco fragoſo, cum aliis, qui tamen & cultiores eſſe, & benigniore Sole ſoloq́; frui videri volunt, illud non ſemper obtingat. Ut taceam, locum iſtū & ſitum hortis colendis aliàs minus idoneum, & ad producendas peregrinas & exoticas plantas parùm aptum: ubi, antequam Reverendiſs. & Illuſtriſsima tua Dignitas ad Epiſcopatus hujus gubernacula ritè electa conſcendit, ne veſtigia quidem horti, multo minus Viridarii, ulla, ſed tantùm inculti, ſaxoſi, rigidi & ſteriles apparuére montes; qui vix Caltham vel Cyanum ſatū recepiſſent atq; produxiſſent. Quorum omnium jam longè alia lætiorq́;, & priori, tanquam metamorphoſi quâdam planè inverſa, è diametro contraria eſt facies: quam præter humum ſubactam & puram, lociq́; pinguedinem, & fertilitatem ſic introductam, elegantiſsima quædam ædificia, arciſq́; rara & neceſſaria ſtructura, ut de aliis nihil dicam, mirum in modū augent, ſpectabilemq́; & mirabilem reddunt. Ac eo uſq; & humi & horti iſtius elegantia atq; ubertas, & plantarum numerus accrevit; ut, quod multi multis difficilimis longiſsimiſq́; peregrinationibus, multoq́; tempore

& ſum-

& ſumptu, in ſtudio Botanico vix aſſequi potuerunt; illius heic quiſpiam uno die, abſq; tantâ & temporis, & valetudinis, & impenſæ jacturâ, ſummâ & jucunditate & admiratione compos & particeps fieri poſsit: adeò ut, cum reipub. & ſtudii herbarii ſummo detrimento conjunctum eſſet, ſi hujus Operis editio prætermiſſa foret: quam tuæ liberalitati & illuſtriſsimæ beneficentiæ, Reverendiſsime & digniſsime Princeps, gratiſsimâ animi recordatione & prædicatione lubentes acceptam ferent, & meritò debent, quotquot hujus ſtudii ſectatores & amatores fuerint. Quod cum nunc Dei opt. max. tuisq́; auſpiciis ad optatum finem perductum ſit, nullo modo ingratitudinis & ſacrilegii notam ſubterfugere poſſem, niſi Illuſtriſsimo & laudatiſsimo tuo Nomini nuncuparem atq; conſecrarem. Eam ergò nuncupationem ut clementi & ſereno vultu accipias & aſpicias, quâ poſſum animi obſervantiâ rogo. Vale, Reverendiſsime & Illuſtriſsime Princeps, digniſsime, cui cedrina vis impertiatur, quíque per oliveta & pineta inter cupreſſos & myrtos cum religione ab omnibus Botanicis portetur, ſerpillo, ſatureiâ, ſalviâ, quibus à corde omnis putredinis fomitem abigi, unanimi conſenſu ſacra teſtatur antiquitas, contrectetur atq; fricetur. Datum Eyſtetti in monte S. Wilibaldi, arce tuâ Epiſcopali, IIX. Kald. Majas, Anno Dominicæ Sal. MDCXII.

Reverendiſs^æ. & Illuſtriſs^æ. tuæ
Dominationi

Subjectiſſimus

BASILIUS BESLER, CIVIS NORICUS,
Botanicæ & Medicæ addictus.

(:)(:)(:)

DECANUS, ET COLLEGIUM MEDICUM NORIBERGENSE, ÆQUO, ET REI HERBARIÆ AMANTI LECTORI,

Sanitatem.

IN exornatione & ampliatione artis alicujus exoptatæ, & florentis, qui laborem impendunt, ſua honoris & moleſtiarum præmia condignè ferant; eóq; magis, quò Ars fuerit dignior, & colluſtratione indigeat neceſſariâ: Sic hanc rei augebit evidentiam, & Encomio major evadet actio, Divinum cultum in illuſtratione attingens; inſuper Librum Naturæ, ab Apoſtolo demandatum, Divinæ præſentiæ, omnimajeſtatis, ſcientiæ & providentiæ ſpeculum & idéam ob oculos ponendo videntium: Agit hoc & explicat parum minori lumine & numine, ſi ex terrâ naſcentes & germinantes herbas, genuinâ, & ipſâ propriâ figurâ, expreſſas & effigiatas publicæ luci exhibeat.

Oculis qui aſpicit & intuetur, ex arte legit: Quo Viſui objectum ſit evidentius, perſpicacius, clarius: ſic exactius, facilius, certius legi poſſe, nemo negauit.

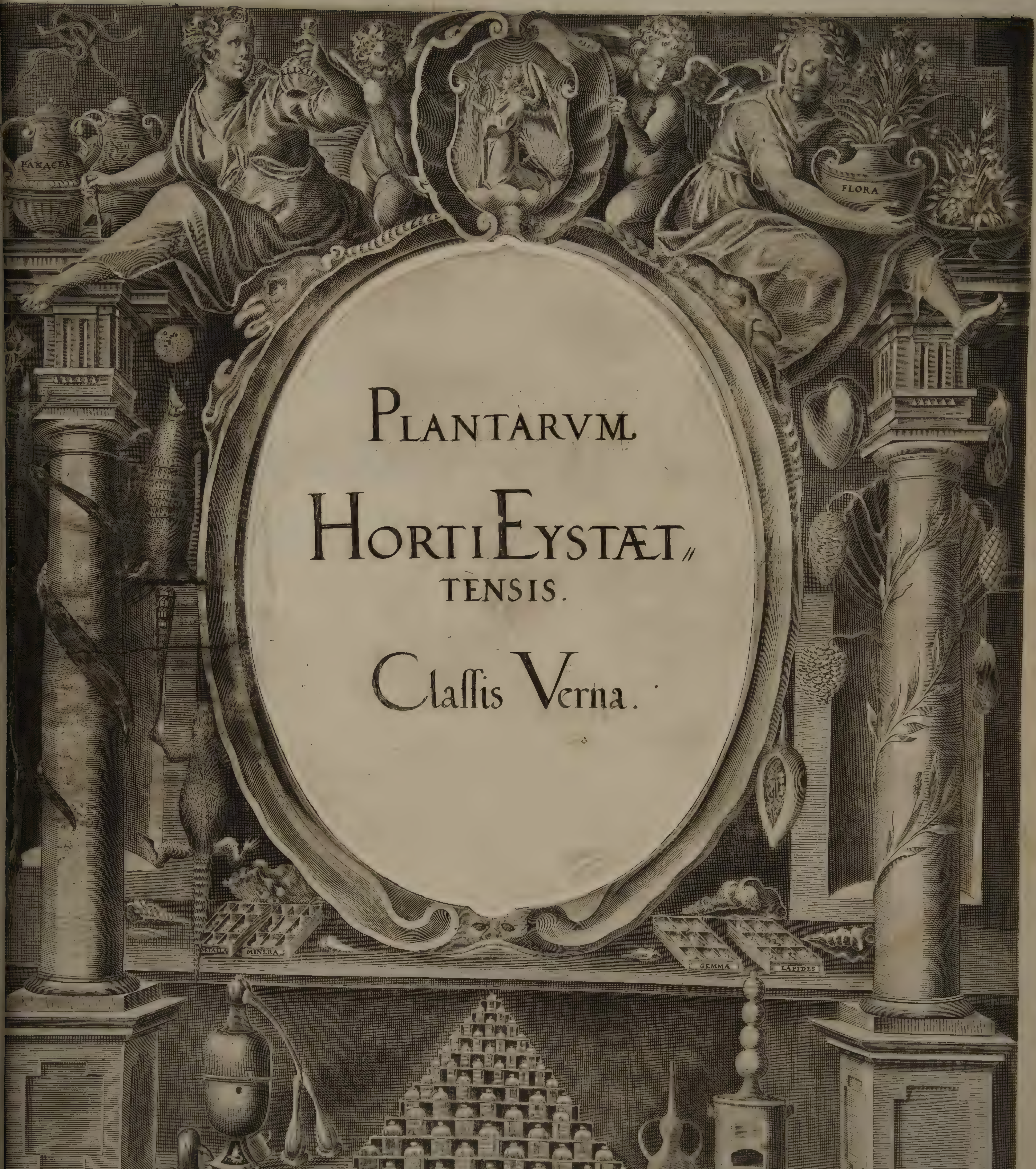
Hoc autem modo, in amplo & laborioſo hoc volumine, quælibet Eyſtettenſis horti Plantæ & Arbores, in ſingulis annorum quartis ortæ, conſpectui dantur, graphicè delineatæ, ut melius dari poſſe, vel tantum poſſe, Artifices dubitent; Minores verò hujus Artis omninò intactum, tanquam impoſſibile relinquant, opus non aggrediantur. Apparet ex hoc, quòd pleriq;, hujus negotii & laboris principia & limites aſpicientes, jam dudum animum abjeciſſe, viſi fuerint, colophonem addi poſſe, vel levem perfectionem, ob oneris magnitudinem, denegantes.

Verùm, cum optatum finem nunc adeptus fuerit Autor BASILIUS BESLERUS, noſtrâs Pharmacopœus, præter rem fore duximus, ni, ex noſtris, hujus ſui indefeſſi laboris & patientiæ aliquod extaret, cum elogio, teſtimoniũ; quando & clariores Botanici, Reíque herbariæ Coryphæi excellentes, ab Iſto bonâ memoriâ & honore affecti fuerint, quorum Catalogum huic ſuo Operi præfigere non dubitarit; animadvertens ſcilicet, ſcrutationem Plantarum, quo ad ipſarum generationes & ſubſtantiarum cauſas rimandas, multò operoſiorem & difficiliorem eſſe, quàm quæ ſimpliciter faciem & affectus earum effigiet & recenſeat.

Non igitur dubitamus, hunc proficuum & gratum fore omnibus laborem, iis potiſſimùm, qui oblectationem & uſum in cognoſcendis herbis & plantis quæritant: uno intuitu magnam herbariorum partem, præſentium iconum repræſentatione & effigiebus certis, atq; ex his Auctoris ſtudium & ingenuum laborem, inſpecturi, dimetientes.

Ubi & hujus mentio non prætermittenda, ut, ſi quâ in re, ut facilè in tam vaſto & diffuſo opere fieri poteſt, erroris aliquid irrepſerit, illud potiſſimum ad plurima, ob ſuſcepti oneris plenitudinem, gravitatem & diverſitatem reſpicienti, & qui quamprimum, in iſtâ temporis penuriâ, aliis etiam neceſſariis poſthabitis, HONORATISSIMO PRINCIPI, colendæ memoriæ, obſequi voluerit, adſcribendum eſſe. Quicquid enim pictoribus, ſculptoribus, & typographorum miniſtris condonandum & imputandum ſit, omnibus eſt notiſſimum. Interim, conatibus & laboribus Beſlerianis probatis, ut benevolus Lector faveat, atq; hinc præſentibus fruatur, donec DEUS OPT. MAX. alios excitet, qui in hujuſcemodi re felicius progrediantur, & enucleatius quid producant, majori quo poſſumus ſtudio peroramus, &c.

HODIE QUID; CRAS PENITUS NIL
Was heut iſt schön
mus morgn vergehn
Nūcnitidi redolent flores: sed tempore parvo. Hūmanæ sic res fragiles, nimiūmq; caducæ:
Dūrat odor, fūmiq; instar abire solet. Tempore qūin homines stant, pereūntq; brevi.
Iūstitiæ ad ſolem qūapropter dirige sensus.
In cælis etenim gaūdia vera manent.

PLANTARVM
HORTI EYSTÆT-TENSIS.
Claſſis Verna.

ORDO
COLLECTARVM ARBORVM ET
FRVTICVM VERNALIVM.

III. Syringa flo. lacteo.   I. Buxus.   II. Syringa

Ordo.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones arborum & fruticum Vernalium continens.

I

Buxus. Ætatis grandioris adminiculo etiam caudices, craſsitudine cruris humani amplitudinem ſuperantes, adipiſcitur, & ſalicum quarundam proceritatem: crebris & denſè confertis conſtat ramis, exteriùs ſubnigricantibus, interiùs luteopalleſcentibus: ligni materies dura eſt, & operibus tornatilibus accommoda; folia frequentia ramis inſident, craſſa, ſuperiore parte lætè aut ſaturatè virentia, pronâ pallidiora, Vaciniis rubris Dodon. aut Pyxacanthæ Matth. ſimilia, ſubrotunda, reſplendentia, graveolentia: flores herbacei inter foliorum ſinus exeunt, globoſi, & tenuibus ſtaminulis obſiti, quibus evaneſcentibus remanent baccæ rotundæ, Myrto majores, denticulatâ coronide in ſummo notatæ, quæ inverſæ allulæ parvæ tripedalis ſpeciem exhibent, tribus in loculis ſemina oblonga nigricantia intùs foventes.

Common Box
Monoecia Tetrandria

Dodon. 769.
Cœſalpin. lib. 3. cap. 48. fol. 126.
Lobel. Obſ. 562. Adv. 419.
Lugdunenſ. 165. fol.
Cam. Epit. Matth. 101.
Hort. Med. 32.
C. Bauh. Matth. 169.
Germ. Buchsbaum.
Fuchſ. 248. fol.
Tabern. 756.
Cam. Matth. Germ. 58.
Durant. 165.

II

Syringa cœrulea Luſitanica. Lilac Matthioli. Liguſtrum Orientale Cœſalp. Oſtriis Theophraſt. Cortuſi. Staphylodendron ſæpius altitudine æquat, multis ſtolonibus à radice emiſſis fruticans, cortex è rufo albeſcit, materiam duram medio parùm medulloſam involvens: rami ejus multi geniculatim enaſcuntur, æquè ac folia Populum nigram ſine ſerraturis quodammodò affectantia, ſeu Apocyni latifolii modo è latâ baſi in rotunditatem ſenſim acuminatam protracta, ſupernè ſaturatè viridia, infernè pallidiora: flores in racemis oblongis geniculatim emiſsi, denſè congeſti prodeunt, Gelſimino luteo ſimiles, ſed minores, è tenui infundibuli ſpecie in quaterna folia dilatati, coloris cœrulei, ſecundum oras modico rubore aſperſi, odore ſuaviſſimo præſtantes: diciduis his oriuntur ſiliquæ planæ oblongæ, punicantis obſoletè coloris, media membranâ interſeptæ, in quibus ſemina anguſta rufa latent. Surculis terræ impactis facilè compræhendit, potiſſimùm tamen verno tempore.

Sky Blue Lilac

Dodon. 766. fol.
Cœſalpin. lib. 3. c. 43. fol. 120.
Lob. Obſ. 540. Adv. 414.
Lugdunenſ. 355.
Cam. Hort. Med. 165.
Matth. C. Bauh. 854.
P. Renealm. exactè deſcribit fol. 31. ſpecim. hiſt. ubi καλοβοτρυχίδα nominat.
Germ. Spaniſcher Springsbaum.
Tabern. 750.

III

Syringa flore cinerei coloris. Floris tantùm colore cinereo & quaſi argenteo à priore diverſa eſt.

Lilac of an ash colour

Germ. Aſchenfarber Spaniſcher Springsbaum.

II. Sÿringa Italica flore albo pleno.

I. Ruſcus.

III. Sÿringa flore albo simplici

Ordo,

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
horti, Icones arborum & fruticum Vernalium continens.

I

RUſcus, ὀξυμυρσίνη. Centromirini Theoph. Anguillar. Lobel. Spina murina ejuſdem. Scopa regia Marcelli Empyrici Dodon. Bruſcus Barbaris. Radices albeſcunt, multas à ſe fibras longas effundentes, Phalangio Cordi ſimiles (cujus etiam radices ejus loco, non ſine magno errore, à Rhizotomis, quibusdam Pharmacopœis obtruduntur, annotante Thal. in ſuâ Harcyn. Sylv. fol. 69.) unde plurimi caules nutantes, Aſparagorum inſtar emergunt, qui poſtmodùm ſe in ramos erectos dilatant, firmos, rotundos, virides, quibus folia, Buxo non majora, in acutum aculeum tendentia, robuſta, pungentia, alternatim inhærent, quæ in medio ſui floribus minutis herbaceis obſidentur, exiguis ſtaminulis purpuraſcentibus circumpoſitis; poſt illos baccæ rubentes, Aſparagi baccis ampliores, rotunda ſolida oſſicula ſervant.

Dodon. 732.
Cœſalpin. lib. 5. c. 28. fol. 221.
Lobel. Obſ. 362. Adv. 283. fol.
Lugdunenſ. 243.
Cam. Epit. Matth. 935.
C. Hort. Med. 149.
C. Bauh. Matth. 840. fol.
Germ. Meußdorn.
Trag. cap. 43. lib. ſecundo.
Tabern. 535.
Matth. Cam. Germ. 452.
Durant. 867.

II

Syringa Italica, fl. albo pleno. Frutex è ramis duriuſculis ſubrubentibus, cui folia inæqualiter inhærent, lata, ambitu ſerrata, atq; è rotunditate in mucronem coacta, venoſa, viridia, flores ſecundum caules inter folia locantur, albis aliquot foliolis, confertim coacervatis, odoratis, conſtantes, & multis in medio tenuibus ſtaminulis ſeſe exerentibus.

Germ. Blawe Doſten/weiſſer Syringsbaum mit vollen blumen.

III

Syringa Italica, flore ſimplici albo. Bicubitum ſuperabat noſtra, corticeſubrubeſcente, cui æqualiter adhærebant geminato ſitu folia, Vlmi ritu aliquantùm rugoſa, oblongata, in mucronem producta, & marginibus crenata, obſcurè viridia, Pyri ſeu Betulæ magis foliorum amplitudine: flores odorati, albi, ramorum extremitates racematim occupant, è quatuor latis oblongatis foliis conflati, meditullium tenuibus ſtaminulis concoloribus refertum habentes. De ſeminibus mihi non viſis, uti etiam exactiore totius plantæ deſcriptione, vide

Dodon. 765. fol.
Cœſalpin. lib. 3. cap. 9. fol. 765.
Lobel. Obſ. 540.
Lugdunenſ. 355.
Cam. Hort. 165.

Germ. Syringsbaum/mit weiſſen einfachen blumen.
Tabern. 750.

I.
Arbor Iudæ
II.
Vnifolium
IIII
Hepatica Paluſtris.
III.
Lunaria Botrytis.

Celeberrimi Eyſtettenſis
horti, Icones arborum & fruticum Vernalium continens.

I

ARbor Iudæ, Siliqua ſylveſtris. Colytea tertia Theoph. Lugdunenſ: Cercis Alpina quorundam &c. Fabago. Pluribus ab unâ radice fruticat ſtolonibus, culturâ etiam arboream Liguſtri magnitudinem æquans. Cortex ramorum è purpurâ nigricat, circa quos, ante foliorum exortum, faſciculatim longis pediculis cohærentes, hilariter purpureorubentes floſculi, Pyſi aut Cytiſi florum æmuli: folia poſtmodùm ſuccedunt rotunda, Cyclaminis vulgaris aut Aſari formâ, minùs carnoſa, dilutè virentia: floribus pereuntibus ſubmittuntur ſiliquæ latæ, membranaceæ, compreſſæ, obſcurâ purpurâ nigricantes, claudentes intùs ſemina dura, plana, obſcurè rubentia, lentis magnitudine & propemodùm figurâ.

Judas tree
Decandria Monogynia

Dodon.774.fol.	Lugdunenſ.220.	Germ. Judasbaum/wild Johañs-(brot.
Cœſalp.lib.3.cap.29.fol.111.	Epit.Matth.Cam.140.	Tabern.724.
Cluſ.13.fol.lib.1.	Hort.Med.20.	Matth.Cam.Germ.76.
Lobel.Obſ.610.Adv.441.	Matth.C.Bauh.171.	Durant.944.

II

Unifolium Cotyledon ſylveſtre Tragi. Palmaris eſt herbula, radiculis geniculatis, obliquis, tenuibus, variè ſub telluris ſuperficie repentibus, folia primo anno magis pediculo nituntur quàm caule, cujus ſummitati in ſecundo anno, aut tertio quandoq;, folia dilutè virentia, anguſto mucrone finita, Volubilis foliis proxima, inhærent, per longitudinem virgata, ac virgula gracilis, racematim floſculos Galii albi candicantes erigens, & poſt hos ſeminum baccas rubentes.

Dodon.205.&206.	Hort.Med.183.	Trag.163.cap.lib.1.
Lobel.Obſ.161.Adv.127.	Matth.C.Bauh.709.	Tabern.428.
Lugdunenſ.1260.	Phytop.C.Bauh.114.	Matth.Cam.Germ.421.
Epit.Cam.Matth.744.	Germ. Ein Blat.	Durant.675.&1061.

III

Lunaria minor, ſeu Botrytis. Radices parvæ, fibroſæ, Ophiogloſsi ferè ad modũ prodeunt; cauliculus lævis eſt, rotundus, herbaceo colore palleſcens, cui in medii partis latere folia ſubrotunda, lunata, aliquot in unâ coſtâ conjugatim adjunguntur, Scolopendrii ſeu Cetrach effigiem referentia, cauli concoloria, quæ totidem eſſe putantur quot Lunæ curſus dies habet. E ſinu foliorum pediculus gracilis racematim faſtigiatur in ramulos quaſi floſculos globoſos abeuntes, ſeu minuta rotunda capitella, unde ſemen, pulviſculi inſtar, in auras diſpergitur.

Dodon.139.	Cam.Epit. Matth. 643.	Phytopin. 145.	Fuchſ. 183. cap.
Cœſalp. lib.16. cap.18. f. 600.	Hort. Med. 91.	Germ. Mohnkraut/Mohnraute.	Matth. Cam. Germ. 308.
Lobel. Obſ.470. Adv.360.	C. Bauh. Matth. 647.	Trag.138. cap. lib. 2.	Durant. 540. fol.
Lugdunenſ. 1312.			

IV

Hepatica paluſtris quorundam. Radices tenuiter fibratæ, multa ortu diverſo enaſcentia folia fulciunt, rotunda, & obtuſis dentibus in ambitu inſignita: cauliculi languentes ſuſtinent floſculos albos, multos, quibus, uti & totâ ferè formâ, accedunt ad Ranunculum aquaticum Hepaticæ facie, Lobel. Obſ. 497.
& Polyanthemoni paluſtre Dodon. &c. | Germ. Waſſerleberkraut.

I.
Ceraſus flore pleno.

III.
Summitates Piceæ.

II.
Ceraſus racemosa ſylveſtris.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
horti, Icones arborum & fruticum Vernalium continens.

I

Eraſus flore pleno. Proceritatem & folia vulgaris Ceraſi, foliis Prunorum oblongiora, latiora, circumſerrata, in acutum finientia, profert, nec arboris cortex maculoſus differt, niſi ſpecioſa florum candidorum, multiplicibus foliis farctorum, luxuria accederet, quâ natura vim ſuam exhalans fructus omninò perdit. *Double flowering Cherry —*

Germ. Gefüllte Kirſchenblühe.

An Tabern. Ceraſus multiflora, fol. 694.

II

Ceraſus racemoſa ſylveſtris, Ceraſus avium Pſeudoliguſtrum Dodon. *The wild clustering cherry —* Mahaleb Avicennæ quorundam, Padus Theophraſti Lugdunenſ. Magnitudine mediocres æquat Ceraſos, foliis conſtans viridibus, tenuiter circumſerratis; truncus foris cinereo, rami nigricante colore tinguntur; floſculi numeroſi, ſtructurâ Labumi, longiùs racematim dependent, candidi, parvi, ſuaveolentes; quibus baccæ Piſi amplitudine ſuccedunt, maturitate nigræ, quæ attritu gravem odorem emittunt: os interiùs durum, nec magnum, criſpis liriolis eleganter imbricatum, exiguum nucleum condere Dodon. ſcribit.

Dodon. fol. 765.	Germ. Elſchern/ wilde Traubenkirſchen/ oder Vogelkirſchen.
Lobel. 593. Obſ.	Tabern. 696. fol.
Lugdunenſ. 312.	

III

Summitates Piceæ. Vulgaris notitiæ arbor eſt Piceæ, colonis etiam agricolarum quibusvis nota, Enodis & Abieti proceritate parùm concedens, cortice ſcabro, & in criſpaturas ſe ſolvente, rami decuſſatim terram verſus inclinant, variè brachiati, veſtiti foliis, Taxi ſeu Abietis foliis magis tenuioribus, teretibus, mucronatis, & lætioris viroris, indiſcriminatim circumquaq; illos operientibus: floris iuli ſunt palleſcente farinâ pleni, qui excipiũtur conis, rubentibus quidem, imbricatim ſquamatis, & ſurſùm ſpectantibus, ſed nutantibus tandem, & ſummitates ramorum occupantibus, contra opinionem Plinian. lib. 16. cap. 25. qui Pinum Piceámq; flores ferre omninò negat. Theophraſt. κύτταρον nucamentum ei attribuit: ſemen exiguum alatum ſub ſquamis conditur.

Dod. Abietis nomine deſcript. fol. 852.	Cam. Epit. Matth. 47.
	C. Bauh. Matth. 102.
Coeſalpin. lib. 3. c. 52. fol. 130.	Germ. Fichten/ rothe Tannenblüh.
Cluſ. 33. fol.	Tabern. 640.
Lobel. 633. & 634. Adv. 450.	Cam. Matth. Germ. 24.
Lugdunenſ. 50. fol.	Durant. 742.

II. *Lychnis viscosa sylvestris flore incarnato.*

I. Poma flore multiplici.

III *Rapunculus Sylvestris maior*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS horti, Icones arborum & fruticum Vernalium continens.

I

POma flore multiplici, ſeu pleniflora. Neq; ramorum nigricantium & quodammodò ſcabrorum inordinatâ ſerie, & foliis atroviridibus ſuperiùs, ſubtùs verò pallore pubeſcentibus, ac è latitudine ſenſim oblongatis, mucrone finitis, ambitúq; crenatis, à vulgari Malo admodùm diſcrepat, niſi multiplicium albeſcentium florum numeroſis foliis, umbilicum verſus modicè rubentibus, quibus etiam cum roſis quibusdam certare videtur. Fructus nondùm obſervatus eſt, fortaſsis, alimento uberiùs in flores refuſo, nullus ſperari poterit.

Germ. Gefüllte öpffelblühe.

II

Lychnis viſcoſa ſylveſtris, flore incarnato. Radix oblonga, multipliciter fibrata, lignoſa, ac obliquè ſub tellure demiſſa, denſum ceſpitem foliorum fulcit, quæ ſaturatè viridia ſunt, oblonga, anguſta, & in ſummo mucronata: illorum è medio cubitum longi exurgunt cauliculi, teretes, & per intervalla geniculati, qui ſuperiore parte viſcoſo ſucco obliti, muſcas ac inſidentes formicas continent, anguſtioribus foliis pari ſitu utrinq; geminis rariter obſeſſi: flores faſciculatim faſtigia caulium proferunt incarnatos, quinis in ſummo bifidis foliis, & coronatis aliquot ſtaminulis conſtantes, ſtriatis oblongis caliculis ſuffultos, in quibus ſemina minuta Lychnidum perficiuntur.

An Viſcaria ſeu Muſcipula Lobel. Obſ. 242. Adv. 190.

Ἰξόκαυλον Thalii, fol. 59.

Germ. Wilde Leibfarbe Negelein.

An Tabern. Lychnis ſylveſtris purpur. VII. fol. II.

III

Rapunculus ſylveſtris minor. E radiculâ ſingulari, oblongâ, & parùm fibratâ, proſiliebant folia non magna, ex anguſtâ formâ in latiorem oblongatam porrecta, pallidè virentia, hirſutiem aliquam molientia, quæ graciliore & rariore ſpecie caulem cubitalem conſcendebant, ſtriatum, & in ſummitate ramoſum, ac ſingulis adnatorum cacuminibus proferentem cauliculos ſtriatos, ſingulatim tenuibus oblongis laciniis faſtigiatos, à quibus ſuſtinentur flores cymbalares, è purpureo candicantes, Medio minores, & Cervicariis; quorum ſemen minutiore formâ refert.

Vid. Rapunculus ſylveſt. flo: ex purpurâ candicante, Tab. 119.

Germ. Wilde Rapuntzeln/mit purpurweiſen blumen.

I.
Piſtacia.

II.
Laurus cum flore.

III.
Amigdala cum flore.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
horti, Icones arborum & fruticum Vernalium continens.

I

PIſtacia arbor. Cortice exteriore eſt palleſcente, foliis ſubrotundis, latis, circa unum pediculum conjugatim digeſtis, quorum tria tantùm, aut pauciora, juniori plantæ, adultiori octona plerunq; in uno pediculo ſeu coſtâ diſpoſita ſpectantur, è viriditate in luteum colorem elangueſcentia, craſſa, attritu aromatici aliquid odoris effundentia, ac alternato ſitu ramulos per intervalla veſtientia: horum in propinquo oculi ſeu gemmæ extuberant, emittentes floſculorum exiguorum rudimenta, palleſcentia (apud nos nondum adhuc exactam perfectionem aſſecuta) racemos ſcilicet coloris rubeſcentis, quibus in aliis regionibus pariter racematim dependentes nuculæ, Avellanorum majorum amplitudine, ſuccedunt, albeſcente exteriùs cruſtâ nucleum firmum, lignoſum, atq; ſub illo tenui rubrâ membranulâ contectam medullam porracei coloris complectentes, guſtu & odore Pineis nucibus aliquantùm gratiores.

Pistachia tree

Dodon. 805. fol.	Cam. Epit. Matth. 170.	Tabern. 726. lib. 3.
Cœſalp. lib. 2. cap. 44. fol. 78.	Hort. Med. 128.	Cam. Matth. Germ. 94.
Lobel. Obſ. 539. Adv. 412.	Matth. C. Bauh. 222. fol.	Durant. 762.
Lugdunenſ. 361.	Germ. Welſch Pimpernüßlein.	

II

Laurus cum flore. Perpetuò virentia folia, ac attritu guſtúq; aromaticum quid effundentia profert, Citriæ Mali foliis anguſtiora, oblonga, acuminata, dura, lævia, ſplendentia, quæ craſſo breviq; pediculo ſubvehuntur è caudice obſcurè rubeſcente, enodi, ramoſo, qui in mediocris arboris altitudinem attollitur, in cujus ſummo, ſecundum foliorum exortus, flores palleſcentes craſſiuſculi emergunt, odorati, & his ſubmiſſæ baccæ, in rotunditate elevatæ, virides initiò, & poſtea maturitate nigræ, tenui putamine medullam benè compactam ambientes: ſtolonibus plurimis, à radice emiſſis, luxuriat.

Laurel in flower

Dodon. 837. fol.	Cam. Epit. Matth. 60.	Tabern. 653. lib. 3.
Cœſalp. lib. 2. cap. 21. fol. 52.	Hort. Med. 85.	Cam. Germ. Matth. 34. fol.
Lobel. 570. Obſ. Adv. 424.	Matth. C. Bauh. 125.	Durant. 500. fol.
Lugdunenſ. 351.	German. Lorbeerbaum/ mit ſeiner blühe.	

III

Amygdala cum flore. Poſt ætatem, etiam proceritate Perſica Mala ſuperant, quæ foliis refert oblongis, ſplendentibus, viridibus, acutis, & ambitu crenatis, æquè ac floribus ante foliorum eruptionem luxuriantibus, modicè è candido rubentibus: fructus ſtrigoſior eſt, ab unâ parte fiſſurâ notatus, oblongus, depreſſus, & pube araneoſâ albidâ obductus, cartilagineâ propè carne non eduli conſtans, & nucleo firmo, duro, Perſici mali nucleo oblongiore, in quo ſubrufa tunica, medullam dulcem albam, vel in quibusdam amaram, circumvolvit. Inſertam arborem ſuper Prunum lanuginem fructuum amittere, & grandiorem fieri, Cœſalpin. habet.

Peach tree in blossom
Icosandria Monogynia

Dodon. 786	Lugdunenſ. 317.	Matth. C. Bauh. 221.	Cam. Germ. Matth. 93.
Cœſalp. lib. 2. cap. 14. fol. 47.	Cam. Epit. Matth. 169.	Germ. Mandelbaum/mit der blühe.	Durant. 48. fol.
Lobel. 569. Obſ. Adv. 569.	Hort. Med. 14.	Tabern. 705. lib. 3.	

III. Clematis Daphnoides. flore cæruleo.
II. Clematis Daphnoides flore albo.
I. Staphylodendron.
V. Clematis Daphnoides flore purpureo pleno.
IIII. Clematis Daphnoides flore purpureo.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
horti, Icones arborum & fruticum Vernalium continens.

I

ANagyris anguſtifolia. Laburnum, Eghelo arbor. Aburnium Plinii, Anguillaræ. Faba inverſa Tragi. Frutex arboreſcens aliquot cubitorum eſt, ligno duro flaveſcente, medullitùs nigro, cortice exteriore è viridi ſubcandicante, lævi, multis ramis, in quibus folia, longis nitentia pediculis, Trifolii majoris tertii Cluſiani amplitudine, ſuperiùs viridia, inferiùs ſubalbida, tripartitim diſterminata, atq; prope exortum eorum racemi promiſſiores florum, Geniſtæ flores vel Piſi referentium, coloris lutei, & his ſuccedentes ſiliquæ depreſſæ, condentes ſemina ſubrotunda, Coluteæ vulgatiori non abſimilia, nigricantia, lentis magnitudine.

Beanstrefoil or Laburnum — Decandria Monogynia

Dodon. 773.
Cœſalpin. lib. 3. cap. 32.
Lobel. Obſ. 504. Adv. 388.
Lugdunenſ. fol. 103. & 104.
Epit. Matth. Cam. 672.
Hort. Med. Cam. 82.
Matth. C. Bauh. 665.
Germ. Einſenbaum/Baumbonen.
Trag. 14. cap. lib. ſecundo.
Tabern. 794. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 450.
Durant. 53. in textu.

II

Anagyris latifolia. Foliis eſt priori ſimilimum, Trifolio bituminoſo amplioribus, florum facies eadem, ſemen coloris flavi magis ad renum formam accedit.

Germ. Breitbläteriche Baumbonen.

g (o)

II. *Anagÿris latifolÿs.*

I. Anagÿris angustifoliis.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
horti, Icones arborum & fruticum Vernalium continens.

I

STaphylodendron. Nux veſicaria Dodon. Piſtacia Sylveſtris Caſtor. Coulcoul. & Hebulben Turcarum Matth. in Epiſtolis. Piſtacia peregrina C. Bauhin. & Terebinthus Indica Theophras: recentior: Multos ſtolones, per intervalla geniculatos, è radice variè diſperſâ albicante emittit, qui adultiores aliquot cubitos tandem æquant, cortice exteriùs cineracei coloris; folia Sambuci cervinæ vel Fraxini ſitu conjugatim hærent, dilutè viridia; flores in oblongis racemis dependent, albidi, & circa oras foliorum modicè purpuraſcentes, Lilii convallii floribus majores, ac rotundi, quibus deciduis veſicæ, Coluteæ veſicis tumidiores & majores exoriuntur, herbaceæ primùm, & deniq; palleſcentes, inferiùs infirmo mucrone finientes, ac intrinſecus medio loco geminatim baccas hordei colore intenſiores, cicere ampliores oſtendentes, pulpâ interiore ſubviridi, & nauſeoſi guſtus, dulciuſculâ refertas.

Bladder Nut or Winter Cherry Pentandria Tryginia

Dodon. 806. fol.	Lugdunenſ. 102.	Germ. Pimpernüßlein.
Cœſalpin. lib. 3. cap. 44. fol. 120.	Cam. Epit. Matth. 171.	Tabern. 724. lib. 3.
	Hort. Med. 164.	Cam. Matth. Germ. 94.
Lobel. Obſ. 540. Adv. 414.	Matth. C. Bauh. 222.	

II

Clematis Daphnoides minor, flore albo. Radicibus tenuibus conſtat, viticuliſq; gracilibus, flexibilibus, humum verſus ſubinde ſe reclinantibus, ac geniculatim ſobolem fibratam emittentibus: quædam ſurrectiores ſunt, quibus pari utrinq; ſerie folia lævia, ſaturatiùs ſempervirentia, Laurinis anguſtiora, Liguſtri æmula, apponuntur, è quorum alis oblongi exerti pediculi flores porrigunt, à tubuloſo ſeu fiſtuloſo calice in patentia quina folia alba dilatati, nullius odoris. Semina nondum obſervavi, Cœſalpinus ei oblonga & depreſſa, in fructibus ſeu ſiliquis bifurcatis contenta, adſcribit.

Vid. Dodon. 401.	Cam. Epit. Matth. 694.	Germ. Singrün oder Beerwinck/ (mit weiſſen blumen.
Cœſalp. lib. 8. cap. 29. fol. 336.	Hort. Med. Cam. 43.	Tabern. 558. lib. 2.
Lobel. 360.	Matth. C. Bauh. 679.	Cam. Matth. Germ. 525.
Lugdunenſ. 832.	Phytopin. 597.	Durant. 254.

III

Clematis Daphnoides flore cœruleo. Florum colore cœruleo vulgatior eſt tantùm, & autoribus prædictis hâc facie deſcripta. Germ. Singrün mit blawen blumen.

IV

Clematis Daphnoides flore purpureo. Florum colori, & foliis ſæpè anguſtioribus, diſcrimen unicè imputandum eſt. Germ. Singrün/mit purpurfarben blumen.

V

Clematis Daphnoides flore purpureo pleno. Multiplici foliorum, in flore ſaturatè purpuraſcentium, luxuriâ ſpecioſior cæteris & rarior eſt, quamvis mox paucioribus, mox pluribus variet, alioquin prioris æmula eſt. Germ. Voll purpurfarb Singrün.

II. Xÿloſtium floribus albis. I. Xÿloſteon, alterum Dodonei. III. Oxÿacantha.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS horti, Icones arborum & fruticum Vernalium continens.

I

XYloſteum alterum Dodon. Cubitalis altitudinis erat, ramis foris albicantibus, obſequioſis, foliis Laurinis majoribus, in mucronem faſtigiatis, ſupinâ parte virentibus, pronâ candicantibus, ejusdem cum ſequenti ſitus; flores oblongis firmis ſuſtentātur pediculis, geminati, vulgatiori Xyloſteo magis exigui, è rubente purpurâ albicantes: fructus ſuccedit unicus, Iuniperinis paulò major, ſucci plenus, & in rubore pellucidus, duplicatis in ſummo ſtigmatibus (Cluſio annotante) diſtinctus, unicum intùs oſſiculum occultans.

Dodon. 407. | Cluſ. 59.

Germ. Beinhöltzlein.

II

Xyloſteum floribus albis, vulgatius. Allobrogum Periclymenum alterum Corni fœminæ effigie Lobel. Caudex foris cinereo cortice obtegitur, nec multùm ſupra humanam ſtaturam, niſi culturâ cogatur, aſcendit; rami rotundi ſunt, foliis ſibi oppoſitis veſtiti, Frangulæ ſeu Corni fœminæ æmulis, minoribus, albicantis viroris, mollibus, & inferiùs candidioribus: flores vulgare Periclymenum affectant, brevioris & ſtrigoſioris figuræ, ſingulis pediculis gemini, uti & baccæ ſuccedentes, Periclymeni baccarum ritu oblongatæ, rubentes, & oſſicula ſeminum humidiore transparente pulpâ obvolventes.

Dodon. 407.
Cluſ. tantùm meminit fol. 58.
Lugdunenſ. 273.
Lobel. Obſ. 558. Adv. 280.
Hort. Med. Cam. 183.
Germ. Gemein Beinhöltzlein / mit weiſſen blumen.

III

Oxyacantha Galeni, Cordi, Camer. Tab. Amirberis Arabum. Berberis officinarum. Creſpinus Matth. & Cœſalpin. Spina acida Dodon. Plurimis prolixis virgultis, & ſæpè recurvatis firmísq; aculeis albidis armatis attollitur, tenella germina rubeſcunt, cortex adultioris ſtipitis foris cineracei coloris, novelli albicantis eſt, intúsq; flava materia lignum albeſcens circumdat: folia plura in unâ ſede locantur, viridia, margine crenata, quodammodò aſpera, ac è rotunditate oblongata, guſtu acidula; è medio illorum flores rotundi, flavo palleſcentes, Lilii convallii æmuli, & odorati, in racemis dependent, quos ſequuntur baccæ oblongæ, hilari rubedine per maturitatem infecti, acidi, intùs ſingulatim oſſiculum oblongum, Farris æmulum, ſervantes: radices lignoſæ, intenſioris lutei coloris, variè diſperguntur.

Dodon. 737.
Cœſalpin. lib. 3. cap. 12. fol. 99.
Cluſ. 120.
Lobel. Obſ. 599. Adv. 439.
Lugdunenſ. 138.
Cam. Epit. Matth. 86.
Hort. Med. 28.
C. Bauh. Matth. 150. fol.
Germ. Saurach / Weinlegelein / Saurer dorn / Peiſſelbeer.
Tabern. 741.
Cam. Matth. Germ. 47.
Durant. 136.

I.
Sambucus arbor roſea.

III.
Cÿtisus V. Clusij.

II.
Trifolium arboreſcens.

Celeberrimi Eyſtettenſis hortti, Icones arborum & fruticum Vernalium continens.

I

SAmbucus roſea. Sambucus aquatica Polyanthos. Lycoſtaphylos maſcula Cordi. Humanæ ſtaturæ proceritatem æquat, culturâ adjuta, rami foris cineracei coloris cortice conſtant, ſubfuſcis, per intervalla geniculatim diſtinctis, ac intùs medullâ condidâ farctis, fragilibus, in quibus folia anguloſa, Aceris minoris folia affectantia, mollia, & ſecundum margines ſerraturis conſpicua: ab extremis ramorum alis flores, magnæ ſphæræ inſtar, denſè conglomerati, albis ſubrotundis quinis foliis, in latitudinem depreſſis, conſtantes, dependent, quibus nulla ſemina ſuccedere obſervatum fuit.

Dodon. 23. lib. 4. fol. 833.	Matth. C. Bauh. 874.
Lobel. Obſ. 615. Adv. 444.	Germ. Gefüllt Schwelcken/oder Schneballen.
Lugdunenſ. 270. in textu.	Tabern. 732. lib. 3.
Cam. Epit. Matth. 977. fol.	Cam. Matth. Germ. 45.
Hort. Med. Cam. 152. attingitur.	Durant. 451.

II

Cytiſus quintus Cluſii putatus. Virgæ lentæ plurimis obſepiebantur foliis, aliorum Cytiſorum ritu tripartitâ diviſurâ uno pediculo annexis, oblongis quodammodò & ſubalbidis: inter folia frequentes flores lutei, Loto ſiliquoſæ pratenſi ſimiles, prodeunt, atq; his ſuccedentia ſemina, in nigricantibus & apice tenuiſſimo quaſi faſtigiatis ſiliquis, ſubhirſutis, plana, rotunda, flava: radix ſe ſparſim in tellurem demittit.

Vid. Cluſ. fol. 95.

Germ. Baumklee/der fünffte bey dem Cluſio geachtet.

III

Trifolium arboreſcens. Cytiſus quintus rotundifolius Tabernæmont. Cytiſus alter minor & vulgatior Lobel. in Adverſ. Radice lignoſâ & diſperſâ prodit, etiam caudicem, tres cubitos æquantem, per ætatem acquirens, ſubnigricantis corticis; folia priore latiora, rotundiora, & ſaturatè viridia ſunt, mollia, nec ſemper tripartitâ ſerie digeſta: flores præcedentem amplitudine pariter ſuperant, Geniſtam magis æmulantes, lutei, ſummis alarum verticibus inſidentes: ſemina, lobis oblongis compreſſis incluſa, quodammodò compreſſa, flaveſcentia, & lente minora ſunt.

Lobel. Adv. 388.

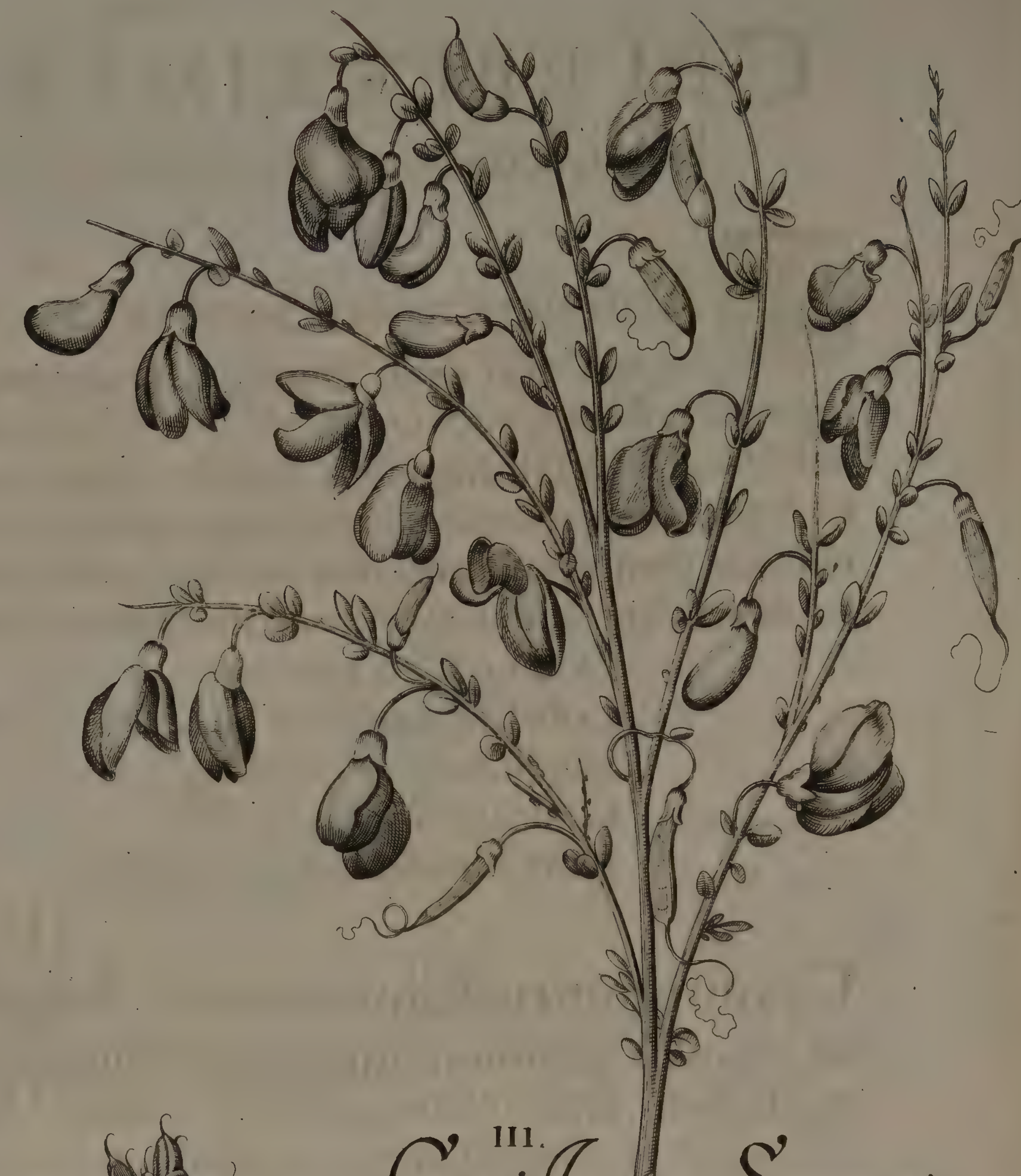
Lugd. Cytiſi alterius Penæ nomine, fol. 261.

Germ. Rundbläterichter Baumklee.

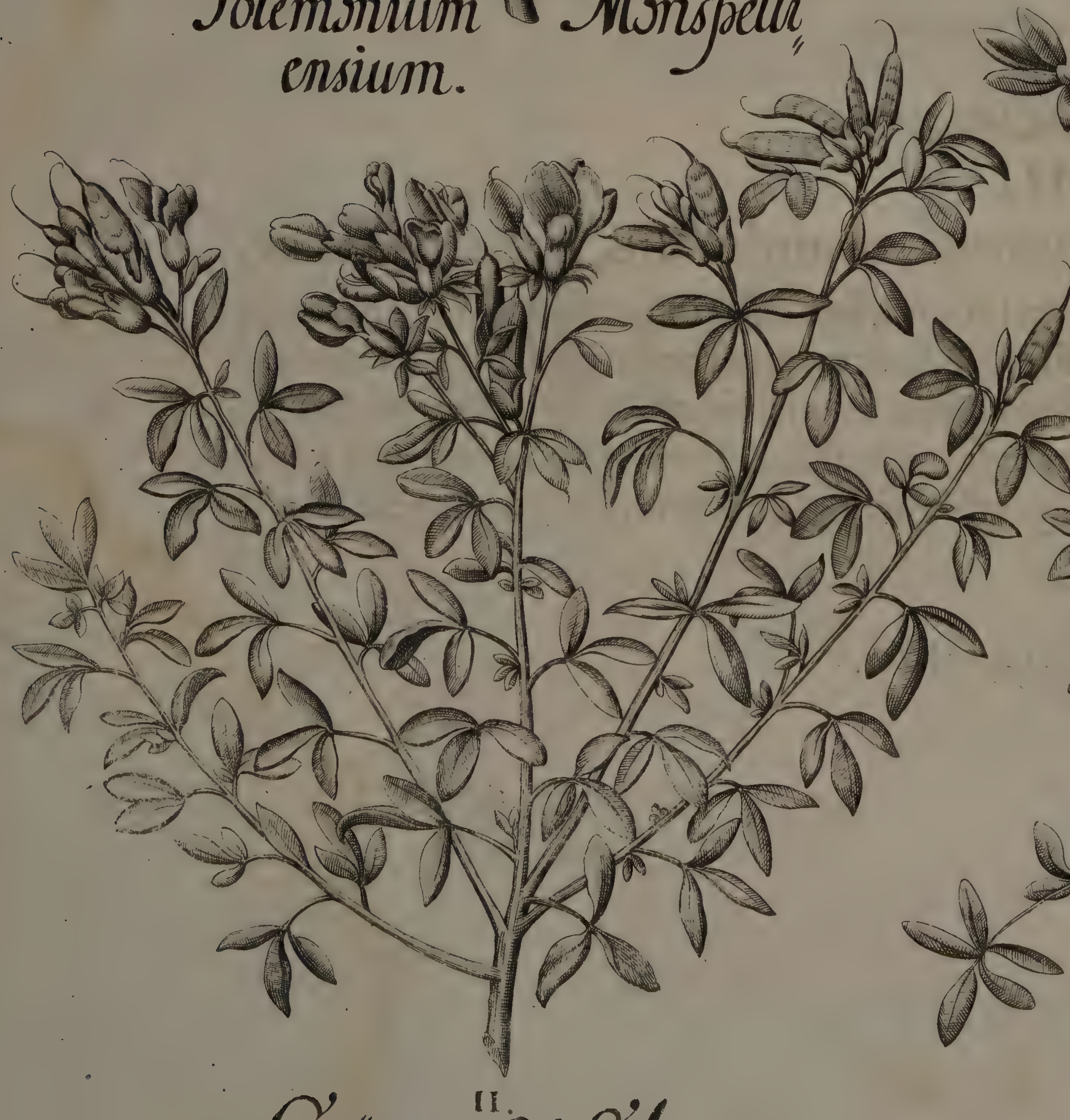
Tabern. 798. fol.

IV. Polemonium Monſpelli, enſium.

III. Geniſta Scoparia

II. Cytisus V. Cluſij.

I. Cytisus Columellæ.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS horti, Icones arborum & fruticum Vernalium continens.

I

CYtiſus Columellæ Camerarii. Radices, ſeſe infra terram ſparſim demittentes, crebras virgas, lentas, hirſutas, pedales firmant, obſeptas foliis hirſutis ſubincanis, quinquepartitâ ſerie iterata per intervalla cauli adfixis, Meliloti coronatæ inſtar: florum ſitus in cacuminibus alarum corymbos efformat, pari ritu ut Meliloti dictæ flores collocantur, quorum formam colore etiam albicante, & ſuperiorum foliorum parte nonnihil purpuraſcente, referunt: ſuccreſcunt ſiliquæ ſubrotundæ, ſeu teretes, è fuſco rufeſcentes, tenuiter mucronatæ, in quibus ſemina Viciæ minimæ, rotunda, exigua latent.

Hort. Med. Cam. 53. | Germ. Rauher Baumklee/von Columella angedeutet.

II

Cytiſus, VII. Cluſii ſimilis, pedalem ultra altitudinem attollitur, virgis rectis, lignoſis, frequentibus, ſubflaveſcentibus villis obſitis, quas folia ab imo uſq; ad ſummum crebra conſcendunt, terna ſingulis pediculis inhærentia, Medic. ſylveſtris luteæ foliis majora, inferiùs tenuiter villoſa, ſuperiùs vireſcentia, ad quorum exortum ſe minora alia interſpargunt: flores ſimul congeſti aliquot in ſummitatibus alarum pallidè flaveſcunt, Loto pratenſi minores: ſemina compreſſa, ſubrotunda, exigua, fulveſcentia, Geniſtam æmulantur, ſiliquis, ſubfuſcâ ac aliquantùm incanâ hirſutie pubeſcentibus, recondita: radix dura, lignoſa, ſe ſummâ tellure diffundit.

Cum ſept. Cluſ. alt. ſpecie multùm conſentire videtur, fol. 97.
Germ. Baumklee/der mit 7. Cluſii ſich vergleichet.

III

Geniſta Scoparia vulgi Lobel. Geniſta quadrato junco Cœſalp. Geniſta anguloſa C. Bauhin. Ad humanam proceritatem uſq; fruticat ramulis, à radicibus lignoſis & prolixè fibratis, & obliquè diſperſis, viridibus, junceis, frequentibus, anguloſis, obſequioſis, ſeu, ut Dodon. habet, necti flectíq; facilibus, in quibus folia parva, initiò Trifoliorum ritu tripartitim diviſa, poſteà, plantâ adultiore factâ, ſimplicia, obſcurè viridia: flores ſub ramorum faſtigiis oriuntur lutei, Piſorum floribus conformes, quibus vaginulæ latæ, planæ, compreſſæ, & per maturitatem nigricantes ſuccreſcunt, ſemina ſubrotunda, fulveſcentia, lentibus minora, vomitibus ciendis idonea, complectentes.

Dodon. 749.	Cam. Epit. Matth. 950.	Tabern. 802. lib. ſecundo.
Cœſalpin. lib. 3. cap. 35. fol. 115.	Matth. C. Bauh. 853.	Matth. Cam. Germ. 440.
Lobel. Obſ. 531. Adv. 407.	Germ. Gelbe Pfrimen/oder Khunſchroten.	Durant. 411.
Lugdunenſ. 167.	Fuchſ. 79.	

IV

Polemonium Monſpelienſe. Trifolium fruticans Tabernæmont.

Radices fibrarum, contumaciter terræ inhærentium ac ligneſcentium, flexu variè ſerpendo diſperguntur, virgæ inde plurimæ per ætatem etiam bicubitalem longitudinem attingunt, lignoſæ, tenaces, ſaturatè virides, crebris foliis craſſis veſtitæ, Rutæ latifoliæ folia ſingulatim affectantibus, Trifoliorum ſitu cohærentibus: flores in ſummis ramulis oriuntur lutei, Gelſimini lutei æmuli, quibus ſuccedunt baccæ nigricantes, Liguſtro minores, oſſicula ſeminum complectentes.

Dodon. 561.	Lugdunenſ. fol. 1187.	Tabern. 228. fol. lib. ſecundo.
Lobel. Ad. 590.	Germ. Baumichter Wiſenklee.	

I. Colutea Veſicaria.

II. Cytiſus Galeni Maranth. cornutus.

III. Cytiſus primus Tabernæm: ſpicatus.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS horti, Icones arborum & fruticum Vernalium continens.

I

Colutea Veſicaria, & Liparea Theophraſ. Emeri alterum genus Cœſalpin. Supra humanæ ſtaturæ proceritatem fruticando attollitur, incano foris cortice, ramis tenuibus multis, circa quos folia Senæ ſeu Glycyrrhizæ aut Viciæ latifoliæ poſitu, ambitu rotundiora (quorum quædam in ſummo paulatim ſinuata videntur) conjugatim uno nervo inhærentia: flores veluti racematim prodeunt, Viciarum, Geniſtæ, ſeu potius Chamæbuxi Geſnerianæ ſpecie, medio folio reflexo, parùm radiati, lutei, quibus decidentibus oriuntur membranaceæ veſicæ, quaſi flatibus diſtentæ turgentes, quarum compreſſione ſtrepitus excitatur, intus in medio ſemina ſubrotunda, modicè depreſſa, nigra, lentis magnitudine ferentes.

Dodon. 772.
Cœſalpin. lib. 3. cap. 38. fol. 117.
Lobel. Obſ. 530. Adv. 406.
Lugdunenſ. 2140. fol.
Cam. Epit. Matth. 540.
Hort. Med. 45.
Matth. C. Bauh. 572. fol.
Germ. Welſch Einſenbaum / Schafflinſen / wild Seneßbaum.
Fuchſ. 169.
Tabern. 795. lib. 3.
Cam. Matth. Germ. 431.
Durant. 264.

II

Cytiſus Galeni Maranthæ cornutus. Adoleſcit in hortis, & in ſesquicubitalem altitudinem aſſurgit, cortice foris incano, ligno duro; folia nullo ſervato ordine & longis pediculis virgultis affiguntur, tripartitis ſegmentis diſterminata, ſubincana, inter quæ alæ tenues flores Geniſtæ minoris aureos ſubmittunt, quos ſubſequuntur ſemina in falcatis latis ſiliquis, flava, depreſſa.

Dodon. 559. fol.
Cœſalpin. cap. 33. lib. 3. fol. 113.
Lobel. 503. Obſ.
Lugdunenſ. 259.
Cam. Epit. Matth. 895.
Hort. Med. 53.
Matth. C. Bauh. 810.
Germ. Gehörneter Baumklee / od Geißklee.
Tabern. 798. lib. 3.
Cam. Matth. Germ. 408. fol.
Durant. 315.

III

Cytiſus 1. Tabernæmontani, ſpicatus. Bicubitalem proceritatem vix excedebat, obſequioſis ſubnigricantibus ramulis multùm dilatatus, in quibus folia viridia Trifoliorum oblongiuſcula, & tripartitim uno pediculo ſuſtenta, parvo mucrone finita, ac ſubtùs quaſi tenuiſſimis pilis ſplendentibus obſita: flores Piſi florum formâ, lutei coloris, exeunt, & his evanidis ſemina in ſiliquis oblongis anguſtis, lente minora, compreſſa, flaveſcentia: radix lignoſa, dura, longa, nec multùm fibrata erat.

Cluſ. IV. nomine, 95. fol.
Lobel. 387. Adv.
Lugdu. Cytiſi prioris Penæ nomine, 261.
Germ. Geißklee / der erſte des Tab.
Tabern. 797. lib. 3.

II. *Liguſtrum.*

I. Guaiacana.

Celeberrimi Eystettensis horti, Icones arborum & fruticum Vernalium continens.

I

Guajacana. Guajacum. Patavinum Lobel. Tuberum inter mala alterum genus Plinii, & Ermellinus Cœſalpin. Arboris proceritatem etiam in noſtris regionibus molitur, ramorum cortice foris è fuſcedine ſubincano, foliis Ceraſi ſylveſtris latitudine & longitudine, vel Citro majoribus, prorſus integris, & in acutum productis, obſcurè virentibus, nervoſis pediculis brevibus ſubnixis: floſculi ſeriatim ramis inſident, quatuor foliorum viridium fulcimento excepti, Arbuti ſpecie concavi, ac è pallore herbaceo ſubrubentes, quibus ſubmittuntur, ſine pediculis conſpicuis, fructus globoſi, Ceraſi magnitudine in ſummo umbilicati, fuſcocœrulei, per maturitatem ſenâ oblongâ cartilagineâ intus occultantes ſemina.

Cœſalpin. lib. 3. cap. 21. fol. 104.	Hort. Med. Cam. 69.
Lobel. 605. Obſ. Adv. 439.	Matth. C. Bauh. fol. 211. &c.
Lugd. Dioſpyros ſeu Fabæ Græcæ titulo, fol. 349.	Germ. Vermeinter Zurgelbaum.
	Tabern. 735. lib. 3.
Epit. Matth. Cam. 156. fol.	Cam. Matth. Germ. 86.

II

Liguſtrum. Olivella & Olivetta Hetruſcorum Matth. Phillyrea Dodon. Cyprus Tragi. Ramis fruticat ſurrectis, ſepimentis accommodis, in quibus folia inordinata integra, Salicis, vel Oleæ, aut Pervincæ foliorum æmula, atriorum tamen, nitentia, lævia: flores racematim condenſati cacuminibus oriuntur candidi, parvis Hyacinthorum floribus æquales, valdè odorati, caduci, quibus marceſcentibus ſuccedunt baccæ, quodammodò oblongæ, nigricantes, compactæ uvæ rudimenta repræſentantes, Iuniperinis baccis majores, intùs pulpâ friabili purpureâ, oblongiuſcula angularia ſeminum oſſicula circumvolventes, quæ ramis ſuis plerunq; totâ hyeme inhærere ſpectantur.

Dodon. 763. fol.
Cœſalpin. lib. 3. cap. 8. fol. 95.
Lobel. Obſ. 564. Adv. 420.
Lugdunenſ. 252.
Epit. Matth. Cam. 89.
Matth. C. Bauh. 154. fol.
Germ. Klein Weidenmundholtz/Beinhöltzlein.
Fuchſ. 182. cap.
Tabern. 746. fol. lib. 3.
Cam. Matth. Germ. 49. fol.
C. Durant. 520.

V.
Ribes fructu albo.

IIII.
Ribes maior fructu rubro.

I.
Ribes minor fructu rubro.

III.
Ribes fructu nigro.

II.
Ribes vulgaris fructu rubro.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS horti, Icones arborum & fruticum Vernalium continens.

I

RIbes minor, fructu rubro. Vvam criſpam vulgatam viticeâ ſuâ, ambitu crenatâ, & aliquantùm atroviridi fronde æmulabatur, frequentibus longis pediculis è caudice ſeſquicubitali ſubvectâ, cui intermiſcentur tenues racemi, floſculis herbaceis, ſecundum angulos ſubrubentibus, ſummis fructibus inſidentibus, onuſti; ſunt autem fructus bacculæ parvæ rubicundæ, pellucidæ, ſucco dulci, ac propemodùm nauſeoſo guſtu, oſſiculis ſeminum ut plurimùm orbatæ.

An Ribes dulce Cluſii 119. & icone additâ 120. | Sylveſtre Cam. in Hort. Med. fol. 141.

Germ. Klein roth Johannistreubel/ſo ſüßlicht ſein.

II

Ribes rubra vulgaris. Foliis eſt duplo latioribus, ſaturatè nigricantibus, vitigineâ diviſurâ per ambitum evidenter crenatis, quæ longi pediculi porrigunt, è virgultis bicubitalibus, corticis ſubnigricantis, ramoſis: flores ſuperioris modo à foliorum ſinubus racematim dependent, herbacei, palleſcentes, parvi, quibus baccæ, piperis magnitudine, poſt virorem maturitate rubentes, ſuccedunt, guſtu aciduli: radix lignoſa, ſubnigricans, variè diſpergitur, ac diviſa in ſurculos facilimè propaganda eſt.

Dodon. 737.	Epit. Matth. Cam. 88. fol.	Fuchſ. 257.
Cœſalpin. lib. 3. cap. 12. fol. 99.	Hort. Med. 141.	Tabern. 784. lib. 3.
Lobel. Obſ. 615. Adv. 445.	C. Bauh. Matth. 151. (hañsbeerlein.	Matth. Cam. Germ. 49.
Lugdunenſ. Groſſulariæ rub. titul. 132.	Germ. Gemein roth Johannistreubel / oder Jo=	Durant. 849. fol.

III

Ribes fructu nigro. Majoribus ejusdem formæ foliis conſtat, ſed magis nigricantibus, & graviuſculo odore nauſeam moventibus; ſic & baccis multò majoribus, nigris, guſtu acredinem piperis aliquantùm referentibus, quæ poſt floſculos, è herbaceo rubeſcentes, prodeunt: radicibus multipliciter ſparſis ſe valdè propagat.

Dodon. 737. fol.	Lobel. Adv. 44.	Germ. Schwartze Gichtbeer / oder
Cluſ. 120. (nomine, f. 133.	Cam. Hort. Med. 141.	Johannistreubel.
Lugd. Groſſulariæ nigræ	Matth. C. Bauh. in textu, f. 152.	Tabern. 784. lib. 3.

IV

Ribes fructu rubro, majus. Majoribus & vegetioribus plerunq; differt foliis, uti & baccis, duplo vel triplo quandoq; vulgare ſuperantibus.

Groſſularia majore fructu Cluſ. fol. 120. | Cam. Hort. Med. 141.

Germ. Groß roth fremd Johannistreubel.

V

Ribes fructu albo. Quo colore fructus, unionum palleſcentium modo pellucidi, à ſuperioribus variat.

Matth. C. Bauh. in textu inter ſynonyma, 152. | Ribes vulgare, albo fructu, Cluſ. 120. fol.

Germ. Weiß Johannistreubel/oder Johannsbeerlein.

II.
Denscanis flor. alb.
III.
Dens canis flore rubro.
I.
Squammata ſeu dentaria
maior
V.
Primula veris ſylveſtris flor.
pallido.
IV.
Pulmonaria maculoſa.

CELEBERRIMI EYSTETTENſIS HORTI, ICONES PLANTARUM VERNALIUM.

CELEBERRIMI EYSTET-
tenſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

DEntaria major, & prima Cluſii: Squammatia, & Radix ſquammata: Crocodilea: Anblatum: Dentaria, ἄφυλλος major dicta, quòd ſine foliis naſcatur, quamvis foliola, florũ colore, exeant in caulibus teretibus, fragilibus, humidis, qui quidẽ caules in ſummo incurvati & demiſſi ſunt. Horum unus ut plurimùm flores habet, ex albo purpuraſcentes, ſummitate ſuâ hirſutos: extra quos caliculi ſemen parvum nigrum continent. Caulium autem ferè ſinguli ſingulas ſuas habent radices, ex compage ſquammatâ congeſtas, ad unam, eámque ſquammis craſſioribus, majorem, colore albicante, deſcendentes.

Lugdunẽſes deſcribunt hanc fol. 1296.
Dodonæus fol. 544.
Cluſius, lib. quinto, fol. CXIX.
Matthiol. Caſpar. Bauhini, fol. 685.
Epitome Matth. Camer. pag. 705.

Horto Medico Cam. pag. 54.
Germanicè, Schuppenwurtz: Ohneblatt: S. Georgen Wurtz: Blumenkraut: Geſchuppt Freyſamkraut.
Matthiol. Camer. Teutſch/ fol. 414.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 518.

II

Dens Caninus Belgarum: Satyrium Erythronium: Pſeudohermodactylus Matthioli: ex radice craſſâ, oblongâ, ſubtus fibroſâ, germinat: à cujus fibris proximè aſcendit caulis tenuis, cum duobus plerunque foliis latioribus acuminatis, rubro maculatis; intra quos caulis pergit ad flores, lactei & albicantis coloris, expanſos, tandémque repandos. Horum ſtamina ſunt nivea, cum apicibus nigris.

Lobel. Obſervat. fol. 97.
Adverſ. 64.
Dodon. fol. 202.
Lugdun. fol. 1567.
Cluſius, lib. ſecundo, fol. 266.
Epitom. Matth. Cam. pag. 848.

Horto Camer. pag. 54.
Matth. Caſp. Bauhini, fol. 779.
Germanicè, Schoßwurtz: Weiß Stendelwurtz.
Im Teutſchen Matth. Camerarii, fol. 389.
Tabernæmontan. lib. ſecundo, fol. 348.

III

Dens caninus, à priore, & jam deſcripto, parùm differt: radicis ſcilicet, caulis & foliorum formâ & naſcentia: niſi quòd dilutiore rubore floret, ſtaminibus purpuraſcentibus, ſtylo candido.

AUTORES ſuperiùs notati.

Germanicè, Roth Schoßwurtz.

IIII

Pulmonaria maculoſa, altera Matthioli: Symphytum maculoſum Dodonæi: foliis Bugloſſum refert, hirſutis, ſed maculis candicantibus notatis, majoribus & aſperis: floribus rubentibus, qui, quando aperiuntur, purpuraſcunt: Radix ejus craſſa, viſcida, multifida, nigrior, cum fibris concoloribus.

Dodonæus, folio 135.
Lobelius Obſervat. 317.
Adverſ. 252. 253.
Lugdunenſ. folio 1327.
Cluſius libro qniuto, folio CLXIX.
Epitome Camerarii, pag. 784.

Horto Camerarii, 133.
Germanicè, Fleckend Lungenkraut: Hirſchköl: Hirſchmangolt.
Germ. Matthioli Camerarii, folio 365.
Tabernæmontan. libro ſecundo, folio 260.
Durante 813.

V

Primula Veris ſylveſtris: Phlomydum una: humilis prope terram ampliatur, foliis virentibus, florum multitudine palleſcentium: radicibus ſparſis flavis.

Lobel. Obſervat. 305.
Adverſar. 244.
Lugdunenſ. 835.
Cluſius libro tertio, folio 302.

Germanicè, Bleichgelbe/ Nidrige/ Frůe Schlůſſelblumen/ oder Himmelſchlůſſel.
Tabernæmont. Germ. libro ſecundo, folio 35.

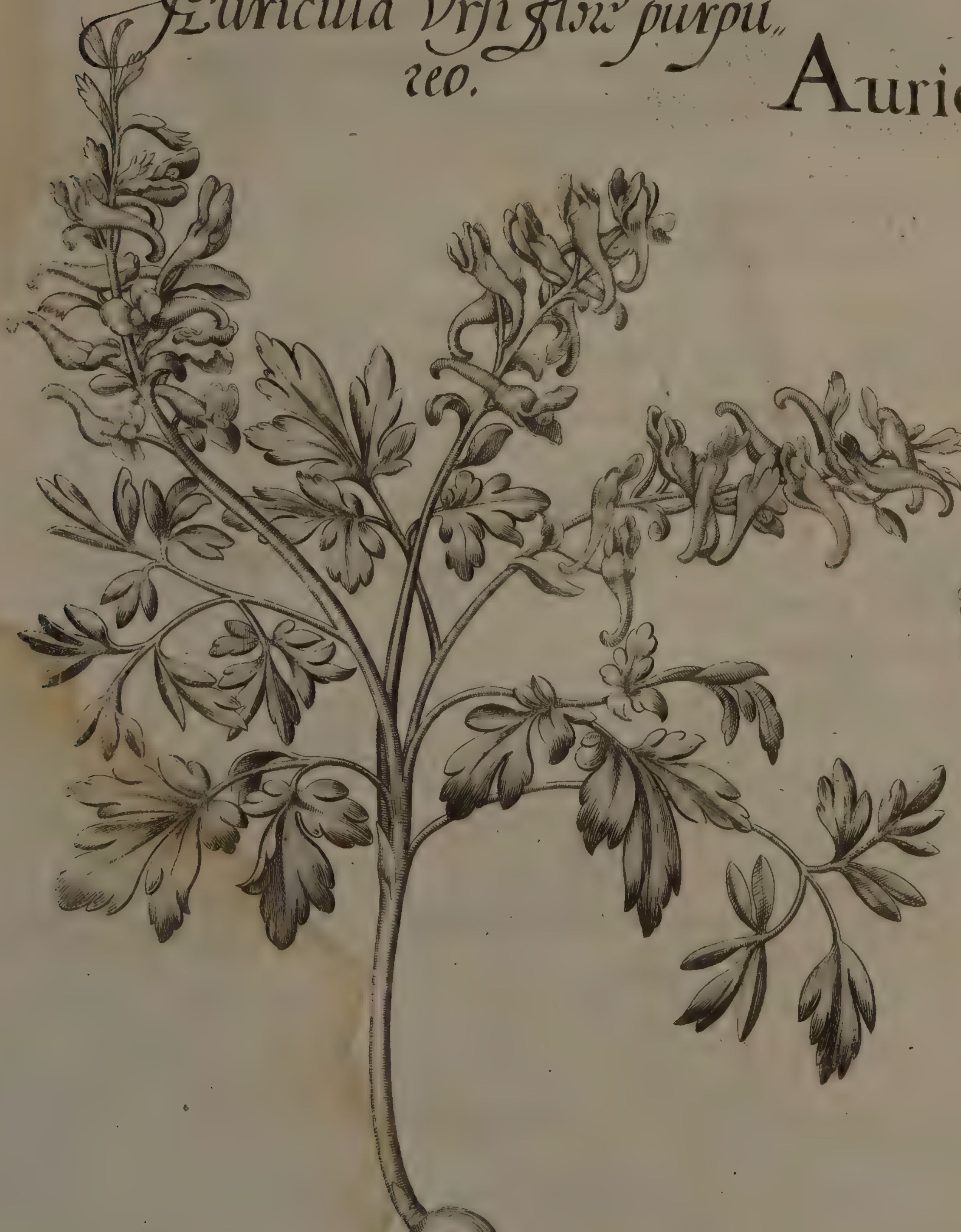
Auricula II Vrſi flore purpureo.

Auricula I Urſi flore albo.

Auricula III Vrſi flore luteo.

Ariſtolochia IIII flore albo.

Ranunculus V Sylvarum flore albo & pleno.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

INter Saniculas, Verbaſcula, vel Primulas Veris, ob plurium ſimilitudinem, numerantur Auriculæ urſi, quarum prima Minor flore albo & candicante gratior multò, ſicut & foliis juxtà & arctiùs appoſitis, piloſitate circumadornatis, quæ Phlomidum eſt forma, levius virentibus conſtat.

Germanicè, Weiſer Bergſanickel.

II

Secunda flores purpureos habet lætiores, ſub quibus folia latiora ex viridi lutea panduntur.

Germanicè, Bergſanickel mit brauner blumen.

III

Has ſequitur, omnibus Herbariis ferè cognita, Auricula urſi, flore ex luteo pallente, exporrectis latioribus ſuaviùs virentibus foliis, pinguibus, & aliquibus repandis.

Tres hæ ſpecies obſervantur à
Dodonæo 148.
Lobel. Obſervat. 306.
Adverſ. 244.
Lugdun. 837.
Cluſio 302. Rariorum Plant. lib. tertio.
Matthiol. Cam. Epitome, 706.
Horto Camer. 25.
Matth. Bauhini, 685.

Germanicè, Bergſanickel oder Flußblumen.
Matth. Camerarii Germ. fol. 330.
Tabernæmont. fol. 41. lib. ſecundo.
Durante, 123.

IIII

Ariſtologia rotunda, floribus albis & foliis fumariæ tenellis, & levore quaſi cinere aſperſis dilatatur, uno ſaltem caule plerunque, radice quidem non tuberoſâ, ſed ſubrotundâ & levi.

Dodon. fol. 324.
Lobel. Obſerv. fol. 438.
Lugdun. fol. 1292.
Matth. Cam. Epitom. pag. 891.
Bauhini, 807.

Germanicè, Weiß Holwurtz.
Matth. Camer. Germ. 407.
Tabernæmont. 112. lib. primo.

V

Ranunculus ſylvarum: Rarior planta: flore albiſſimo, eoque pleno: Radice Anemonis nigrâ: Aconito batrachoidi ſimilis, folia molliora, profundiùs diviſa habet, virore dulci.

Germanicè, Weiß gefüllte Waldhenlein.

III.
Naſturtium aquaticum flore pleno.
IIII.
Naſturtium aquaticum simplici flore.
I.
Ranunculus nemo, rosus flore pleno.
II
Ranunculus nemorosus flore luteo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

RAnunculus Nemoroſus: floris pleni, roſei, innumerâ ſerie foliorum, intus albicantium, niveorum, ad capitulum, ex ſtaminibus rotundis, luteum, concentrantium: Exteriùs verò, & circa ambitum floris, foliolis, ex purpurâ rubeſcentibus, producitur. Cauliculi ſunt tenuiores: horum folia laciniata quidem latiùs & profundiùs, omni parte lætè virentia.

Germanicè, Gefüllte weiſſe Waldhenlein.

II

Ranunculus Nemoroſus, anguſtis foliis, lucidè virentibus, parùm crenatis & mucronatis (ſicut Ranunculus aquaticus, flammeus, ab aliis deſcribitur) flore majore luteo: cauliculis tenuioribus rotundis naſcitur.

Dodonæi 432. Species quinta.
Lobel. Obſervta. fol. 382.
Adverſ. 30.
Lugdun. 10030.
Cluſius lib. ſecundo, fol. 247.

Germanicè, Gelbe Waldhenlein.

Fuchſ. cap. 57.
Tabernæmont. lib. primo, 139.

III

Naſturtium Aquaticum: floribus plenis, uni cauliculo pluribus annatis, iisque candidis: Cardamines, vel Siſymbrii foliis conſpicuum.

Germanicè, Gefüllter weiſſer Kreß oder Gauchblumen.

IIII

Naſturtium Aquaticum, ſimplicibus floribus, iisq; quatuor foliolorum albicantibus ſingulis, conſtat.

Dodon. 582.
Lobel. Obſerv. fol. 601.
Lugdun. 659.
Cluſio lib. ſecundo. cxxix.
Epitome Camer. 270.
Matth. Caſp. Bauhini, 379.

Germanicè, Gauchblumen.

Fuchſ. cap. 276.
Matth. Camer. Germ. 245.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 167.

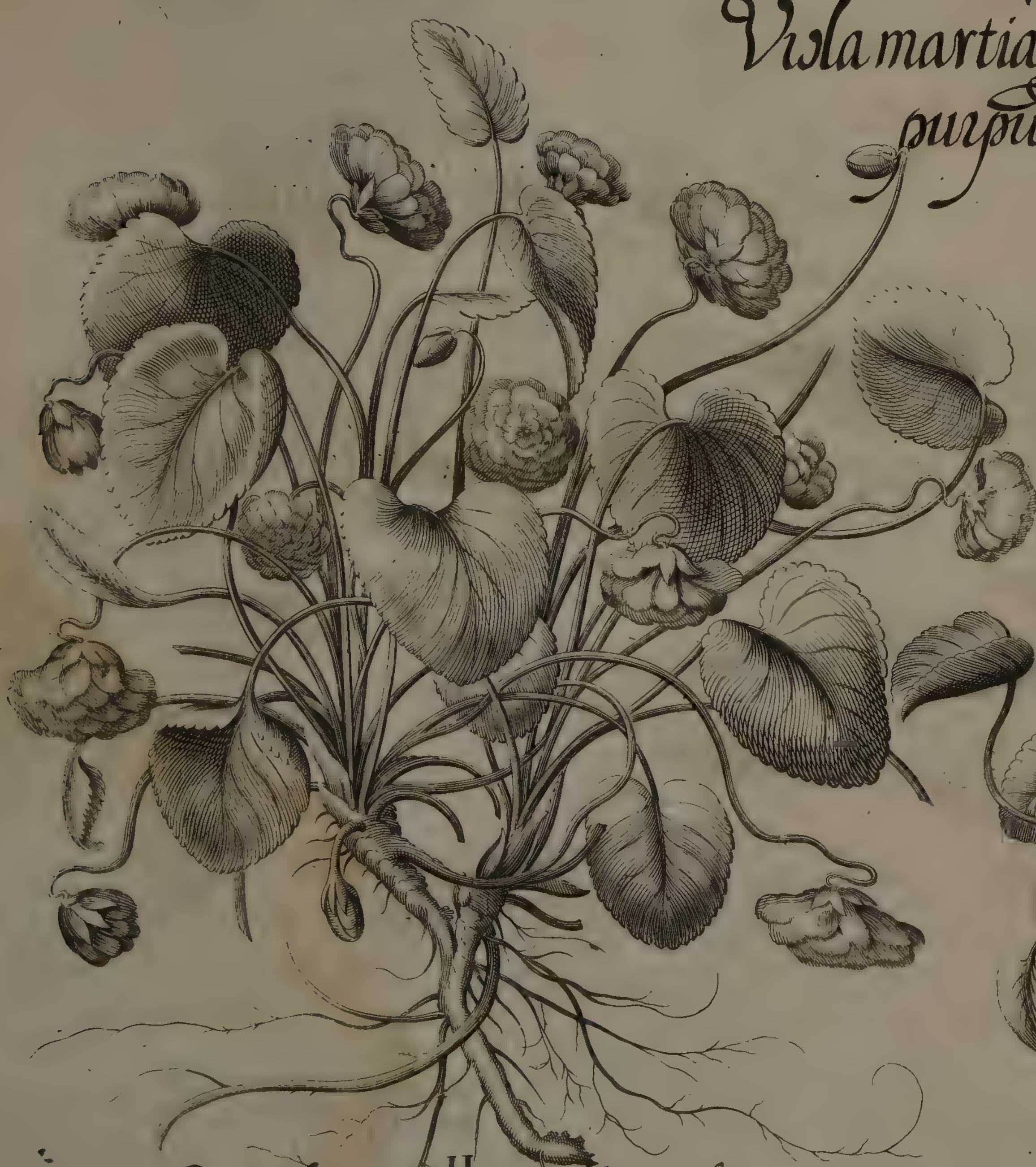
IIII.
Viola martia flore albo.

V.
Viola martia flore rubro purpurascente.

III.
Viola matronalis flore purpureo.

II.
Viola martia alba, flore multiplici albo.

I.
Viola martia purpurea multiplici flore.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Viola Martia purpurea: luxuriat foliis latioribus, venoſis, mucronatis, parùm ſerratis, quorum quælibet ſuos ſtylos, à radicis fibroſæ capite proſilientes, virentes, habent peculiares, tenues: ſicut & flores multiplices, lucidè purpuraſcentes, ſuaviter ſpirantes.

Germanicè, Brauner gefüllter Mertzenviol.

II

Viola Martia multiplici flore, in cauliculis volubilibus ſe exerit, odoro, albo, exteriùs purpuraſcente, ut variegata etiam dici poſſit.

Germanicè, Weiſſer gefüllter Mertzenviol.

III

Viola Martia nigra, vel ex nigro purpurea, foliis latioribus, calthæ æmulis, & floribus funditur elata, lætè expanſis, purpuraſcentibus, ſimplicibus, odoris.

Germanicè, Brauner einfacher Mertzenviol.

IIII

Viola Martia, foliis & flore humilior, ac ſi ſylveſtrium ſequeretur formã, floribus albicat ſimplicibus, ſine odore.

Germanicè, Weiſſer einfacher Mertzenviol.

V

Viola Martia, conſtat foliis, ut & aliæ jam depictæ, ſuis cauliculis ſingulis porrectis, viridibus, ex rotunditate oblongis, mucronatis: floribus, ex ſummo rubore purpuraſcentibus, ſimplicibus, inodoris.

Germanicè, Einfacher Roſinrother Mertzenviol.

Iſtæ verò Violæ Martiæ, cum earundem ſpeciebus variis, doctiùs & uberiùs deſcribuntur
à Dodon. fol. 156.
Lobel. Obſerv. 334.
Adverſ. 266.
Lugdun. fol. 788.
Matth. Caſp. Bauhini, 821.
Matthiol. Epitome Camer. pag. 910.
Horto Camer. 177.
Phytopinace Bauhini, 374.
Germ. Fuchſ. cap. 117.
Trag. 211.
Matth. Camer. 412.
Tabernæmont. 2. Buch. 17.
Durant. 1042.

I
Doronicum.
II
Cariophyllata montana.
III.
Primula veris flore pleno.
IV
Primula Veris gemino flore.

CELEBERRIMI EYSTETTEN-ſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

AConitum Pardalianches, ab aliis Doronicum Romanum latifolium, caule terete cubitali ſurgit, cujus circumferentiam ferè totam, folia ambiunt latiora, rara, circumroſa, hirſuta, molliuſcula, ſaturatè virentia: Flos eſt luteus, circa orbem interiorem, foliolis albicantibus, circulariter exporrectis: Radicum internodia apparent minùs diſtincta: illæ enim non ſunt geniculatæ, ſed tenuiores, & porrò fibroſæ.

Dodon. 434.
Lobel. Obſerv. 370.
Adverſ. 289.
Lugdun. 1737.
Cluſ. lib. quarto, fol. XVI.
Matth. Caſp. Bauhini, 763.
Epitome Camer. 823.

Germanicè, **Gemſenwurtz.**
Germ. Matth. Camer. 168.
Tabernæmont. ſecundo lib. 49.
Durante Germ. 325.

II

Garyophyllata montana Matthioli: ex radice oblongâ, odoratâ, caules cum foliis, profundiùs laciniatis, ædit tenues, quorum, qui ſummi ſunt, floribus, ex Violâ rubẽtibus, inſtar campanularum nutantibus, linquuntur.

Dodon. fol. 137.
Lobel. Obſer. 597.
Lugdun. 686.
Cluſ. lib. quinto, fol. CIII.
Epit. Camer. 727.
Matth. Caſp. Bauhini, fol. 697.

Germanicè, **Bergbenedictenwurtz.**
Germ. Matth. Camer. fol. 168.
Tabernæmont. 404.
Durante 194.

III

Primula Veris ſylvarũ, flore multiplici, dilutè luteo, ſpecioſo, ſe ampliat: foliis latioribus molliuſculis, ſubviridibus, ſicut tota planta, ſuavitatis rarioris.

Lobel. Obſer. 305. Adverſ. 244.
in Appendice Adverſ. 466.
Lugdun. 835.
Cluſius lib. tertio, fol. 302.

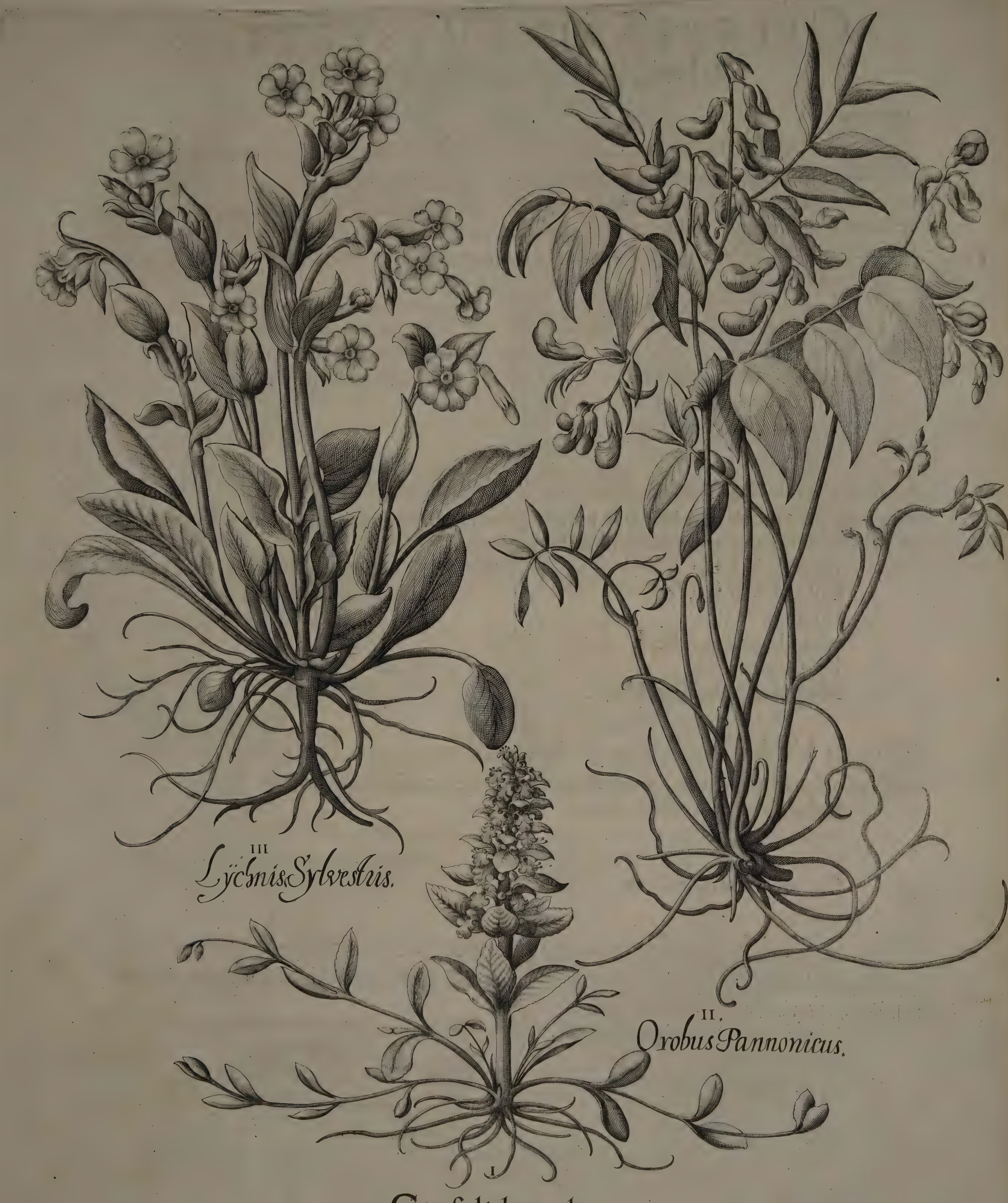
Germanicè, **Gefüllte Wiſenſchlüſſelblumen.**
Germ. Tabernæmont. lib. 2. fol. 34.

IIII

Primula Veris hortenſis, flore gemino, uno alteri impacto & innato, benè flaveſcente, in cauliculo erecto collectim effertur: ſub quibus folia ſunt oblongiora, indifferenter crenata, ex livido viridia, venoſa.

Lobel. Adverſar. Appendice 466.
Lugdun. 834.
Epitom. Camer. 883.

Germanicè, **Doppelte ineinanderwachſende Schlüſſelblumen.**
Germ. Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 34.
Matth. Camer. 404.

III
Lychnis Sylveſtris.
II.
Orobus Pannonicus.
I
Conſolida media.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

COnſolida media, Bugala, ſolidago, ex radice fibratâ, tenera, humi reptantes ſpargit cauliculos: foliis menthæ ſimilibus, parùm ſerratis, craſſioribus & hirſutis: Flores, juxta folia, interiùs circumcircà prodeunt verticillatim cærulei, in caule aſſurgente, lanuginoſo.

Dodon. 135.
Lobel. Obſerv. 252.
Adverſ. 199.
Lugdun. 1075.
Epitome Camer. 702.
Matth. Bauhini, 683.
Germanicè, Braun Gülden Gunſel.
Germ. Fuchſ. C. 219.
Matth. Camer. 329.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 257.

II

Orobus Pannonicus, multorum caulium, ſtriatorum eſt planta, paulò elatior, in horum coſtis, folia opponuntur, ut plurimùm latiora, eaq; mucronata, à nervo medio transverſim excurrentibus venis, viridia: cum floribus cœruleopurpureis, ex alarum ſurculis dependentibus: Radice nititur multifidâ, in diverſa tendente, longâ.

Cluſ. lib. ſexto, fol. 230.
Germanicè, Wilde Ungeriſche Wicken.

III

Lychnis ſylveſtris, nonnullis Ocynoides dicta, caulibus prodit rotundis: craſſiusculis & minus lanuginoſis foliis: floribus ſimplicibus, rubro incarnatis.

Dodon. 171.
Lugdun. 817.
Cluſ. lib. tertio, fol. 288.
Lobel. Obſer. 181.
Adverſ. 142.
Matth. Bauhini, 706.
Germanicè, Wilde Morgenröſzlein.
Germ. Matth. Camer. 343.
Tabernæmont. 10.

II.
Lunaria græca annua.

I.
Lunaria græca perennis.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

LUnaria Græca major: Viola latifolia, peregrina: perennis: odorata: radicum eſt fibratarum, oblongiorum, tenuiorum, ſparſarum. Ex caule lignoſo pendent latiora folia, amplius aliquandò crenata: Flores ex albo ſubcærulei: hos ſequuntur ſiliquæ longiores, protenſæ, laminoſæ, ita ut tres aliquandò membranulæ ſeparatæ divelli poſſint, ſuis annexis ſeminibus.

Lobel. Obſer. margine, fol. 174.

Germanicè, Groß weiß Griechiſch Violen.

II

Lunaria Græca alia: annua planta, aſſurgit floribus cæruleopurpureis, ſiliquis indè orbicularibus, pellucidis: foliis minùs latis, virentibus, benè crenatis, in caulibus ſurculoſis: Radice aliquibus partibus poroſâ, longiùs porrectâ, albâ, ob ſimilitudinem Bulborum Bulbonac quibuſdam dicta.

Dodon. 161.
Lobel. Obſerv. 174.
Adverſ. 137.
Lugdun. 805.

Germanicè, Braun Mondviolen.

Germ. Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 31.
Durante, 543.

II. Geranium Batrachioides cærul

I. Geranium muſcatum inodorum.

III. Geranium Batrachioides flore albo

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

GEranium Muſcatum, inodorum, parvum: foliis Cicutæ, inæqualibus inciſuris, laciniatis, tollitur: floribus tenuibus, rubentibus: cui roſtella ſubnaſcũtur, gruum vel ciconiarum capitulis æmula, tenera: radice cum fibris palmari, albicante &c.

Dodon. 64.
Lugdun. 1276.
Matth. Caſp. Bauhini, 624.
Germanicè, Biſemſtorchſchnabel / ohne geruch.
Germ. Fuchſ. cap. 76.
Tabernæmont. lib. primo, fol. 153.

II

Geranium Batrachioides, magnum, ſpecioſum: floribus laſcivit cæruleis, in quorum medio capillamenta flaveſcunt: mucronibus conglomeratis roſtratis: foliis, lanugino ſos caules circùm amicientibus, profundis inciſuris, ſubtus incanis, ſuperiore parte verò virentibus: à radice longiore, extenſâ, ſparſâ, in ceſpite fibrante, caules protruſi rubent.

Germanicè, Blaw Storchſchnabelblumen.

III

Quod priori ſimile, Geranium eſt, Batrachioides, Ranunculum foliis referens ſylveſtrem.

Flore albicante tamen differt: foliis inſuper longè magis protenſis, maioribus ſectionibus diviſis: ſcapo robuſtiore, molli lanugine veſtito: radicibus, in cirros multos confibrantibus, conſtat.

Famosè autem & eleganter utrasque ſpecies conſignant:
Dodonus, fol. 63.
Lobel. Obſerv. 376.
Adverſ. 296. & 297.
Lugdun. 1272.
Cluſ. lib. quinto, fol. C.
Matth. Caſp. Bauhini, 623.
Germanicè, Weiß groß Storchſchnabel.
Germ. Tabernæmont. lib. primo, fol. 153.

II.
Geranium Sanguinarium maius.

I.
Geranium anglicanum va,
riegatum.

Celeberrimi Eystettenſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Geranium Anglicanum, cubitale: ob floris venuſtam diverſitatem, non ſine ratione, dictum variegatum, rarum: ille enim, à ſummis cauliculorum alis, foliolis quinque plerumque explicatur (inſtar roſarum exiguarum) albicantibus, cum maculis & radiis cæruleis, vel, quod pulchrè etiam conſpicitur, florum foliola alba ſunt & cærulea, alternatim: ad genicula autem caulium, folia, altioribus inciſuris, mirùm laciniata, circumeunt.

Germanicè, Engliſch geſprengt Storchſchnabelkraut.

II

Geranium ſanguinarium majus, Robertianum: radice prolixiore, eaque quodammodò bulboſâ, ſuperficiariè ſerpente, geniculatâ, humotenus rubente, nititur: caulibus exurgit articulatis, pinguibus, quorum ſinguli pediculi ſua habent folia ampliora, unâ, incana, alterâ parte, virentia: in ſummo emicant flores, ex purpurâ rubentes.

Dodon. 64.
Lobel. Obſerv. 376.
Adverſ. 296.
Lugdun. 1278.
Matth. Caſp. Bauhini, 623.

Germanicè, Bluetberg/Storchſchnabelkraut/oder Gottesgnad.

Germ. Fuchſ. cap. 76.
Tabernæmont. lib. ſecundo, 449.

III. Geranium Saxatile. I. Geranium moscatum odoratum II. Geranium Fuscum.

Celeberrimi Eyſtetten-ſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Geranium Moſchatum: Acus muſcata odore iocunda: radice tenellâ: caule brevi, eóque rotundo: flore colore dilutè incarnato: in faſtigio, poſt flores, ſummo, porriguntur, cum ſuis ſtylis & roſtellis exilibus, erectis, caliculi exigui.

Lobel. Obſerv. 376.
Adverſ. 296.
Matth. Caſp. Bauhini, fol. 621.
Horto Medico Camer. pag. 66.
Germanicè, Biſemſtorchſchnabelkraut.
Germ. Matth. Camer. 293.
Tabernæmont. lib. 1. fol. 152.

II

Geranium fuſcum, ob maculas, in foliis amplioribus obſervatas, pullas: floribus ex phæo purpurantibus, reflexis: radice magnâ, craſſiore, extenſâ, multis propaginibus donatâ: in longum aſcendit, cum, Geraniorum omnium ferè communibus, gruum roſtris, verùm brevioribus.

Lobel. Obſer. 377.
Lugdun. 1279.
Germanicè, Fremder Storchſchnabel.
Germ. Tabernæmont. fol. 154.

III

Geranium Saxatile, argenteum: cauliculo & pediculis Xirampelinis, floribus rubentibus: foliorum eſt viridium, ſplendeſcentium, fiſſorum: radice ſerpit longâ, gracili, protenſâ.

Matth. Caſp. Bauhini, 624.
Horto Medico Camer. pag. 66.
Deſcript. Hercyniæ ſyluæ Ioan Thalii, 44.
Germanicè, Bergſtorchſchnabel.
Germ. Matth. Camer. 298.
Durante, 419.

I
Thalictrum flore incar,
nato.

II.
Thalictrum flore albo.

III.
Fumaria tenuifolia flore
niveo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

THalictrum, Thalietrum, Herbariorum Ruta pratenſis vel paluſtris: hujus folia pinguia, ex argenteo coloratu ſunt viridia, tribus & pluribus ſectionibus diviſa: ex pediculo, articulis tuberoſis, caule cavo, imbricato prodeuntia: flores racematim faſtigiantes, villoſi, cum eorum ſtaminibus, ex albo rubentes, incarnati.

Dodon. 58.
Lugdun. 1080.
Lobel. Obſer. 508.
Adverſ. 391. & 392.
Matth. Caſp. Bauhini, *794*.

Germanicè, Wehlſamen.

II

Thalictrum, à priori non niſi florum colore albicante & niveo differt, foliis inſuper paulò latioribus, crenatis, obſcurè virentibus.

III

Fumaria, tenuium foliorum flavoviridium, ſcandica, floſculis albis: rara: à Lobel. Adverſ. 338. obſervatur.

II.
Ranunculus flore globoso.

I.
Ranunculus albus flo-
re pleno.

III.
Ranunculus bulbosus maior.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

RAnunculus albus, multiflorus, peramœnâ & multiplici florum cãdidorum ſerie, erectis ſurculis tollitur ſequipedalis: foliis ſaturatè virentibus, nitentibus, ſerratis, oblongis: caule rotundo: radicibus tenuibus, ſparſis.

Lobel. Obſer. 381.
Lugdun. 1035.
Cluſ. lib. ſecundo, 236.
Matth. Caſp. Bauhini, 459.
Epitom. Camer. 383.
Germanicè, Weiß gefüllter Hannefuß.
Germ. Camer. 200.
Tabernæmont. lib. primo, cap. 132.

II

Ranunculus, flore glomerato, Major, auricolore & ampliore tandem panditur & explicatur, prius tamen in globum collecto: folia, in apicibus pediculorum, ſingula quinque, profundioribus inciſuris, crenata, ex albo habet virentia: pluribus caulibus aſſurgit evaginatis: radice multifidâ, ſuperficietenus ſparſâ.

Dodon. 427.
Lobel. Obſerv. 385.
Lugdun. 1033.
Cluſ. lib. ſecundo, 237.
Matth. Caſp. Bauhini, 459.
Epitom. Matth. Camerar. 385.
Germanicè, Alpenhannenfuß.
Germ. Matth. Camer. 199.
Tabernæmont. lib. primo, 133.
Durante, 830.

III

Ranunculus bulboſus, peculiariter Batrachium dictus, major: prolifero flore, ex uno, altero & tertio emergente, auroluteo, ſplendente, denſo, aſſurgit.

Foliis latioribus, atrovirentibus, variè diſſectis: radice globoſâ, inverſo exiguo rapo ſimili (ſic rapum D. Antonii indigitant) ex quâ teneræ fibræ, & ſubtus annexa, gracilia dependent capillamenta.

Dodon. fol. 428.
Matth. Caſp. Bauhini, 458.
Epitome Camer. fol. 381.
Germanicè, Gelb gefüllter Hannenfuß oder Geißblumen.
Germ. Matth. Camer. 199.
Tabernæmont. lib. primo, 131.

II. *Ranunculus hortensis flore pleno.*

I. Ranunculus Illyricus.

III. *Anemone Sylvestris flore albo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

RAnunculus Illyricus: caule levatur gracili, cubitali: foliis oblongis, inciſis, tenuibus, lanugine ex incano viridi obſitis, quorum ſummitatibus flores inſident aurei, nitidi: radices multâ granorum, vel tuberculorum oblongiorum, ſerie grumoſè coacervantur.

Dodon. 425.
Lobel. Obſer. 383.
Cluſ. lib. ſecundo, fol. 240.
Lugdun. 1032.
Hort. Camer. 137.
Germanicè, Jllyriſcher Hannenfuß.
Tabernæmont. lib. primo, 143.

II

Ranunculus hortenſis, multiflorus, luxuriat floribus multiplicatis, auroluteis, reſplendentibus. Caule ſeſquipedali, ſurculoſo: foliis in quinque plerunq; partes profundius & inæqualius diviſis, dilutè virentibus: nervi radicis deſcendunt obliqui & multifidi.

Lobel. Obſerv. 380. Adverſ. 299.
Dodon. 424.
Matth. Caſp. Bauhini, 458.
Epitome Matth. Camerar. 381.
Germanicè, Gefüllter gelber Hannenfuß.
Germ. Matth. Camer. 199.
Tabernæmont. lib. primo, fol. 143.

III

Anemone ſylveſtris, conſtat radice rectâ, multas & capillares diffundente propagines: caule albicante lanugine veſtito. Foliis ad vmbilicum pediculi usque laciniatis, obscurè herbaceis: floribus niveis, in quorum medio capitellum exertum luteis cingitur ſtaminibus.

Dodon. fol. 444.
Cluſ. lib. ſecundo, fol. 244.
Epitom. Matth. Camer. pag. 388.
Matth. Bauhini, 461.
Germanicè, Weiſſe wilde Anemonen.
Germ. Matth. Camer. fol. 201.
Tabernæmont. lib. primo, fol. 96.

II.
Ranunculus Montanus maior flo: luteo

I.
Ranunculus Hortensis erectus flore simplici luteo.

III.
Ranunculus erectus minimus flo: pleno luteo prolifero.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

RAnunculus erectus hortẽſis, flore pleno luteo. Radice craſsiuſculâ conſtabat, longis inferiùs fibris emiſſis donatâ; folia vireſcebant, foliorum Ranunculi vulgatioris pratenſis æmula, & per longa intervalla caulibus ſe multiplicantibus appoſita: cacumina floribus ſuperbiebant, denſo foliorum multiplicium rotundorum ſtipatu, Bellidum plenarum orbiculos mentientibus, colore luteo nitente: ſæpiùs geminatim combinantur, ac quandoq; ſobolem aliam ex ſe emittunt: ſeminum quidem rudimenta angularia nonnunquam apparent, citra tamen ullam perfectionem.

Pertinet ad Ranunculum Dodon. hortenſ. ſecundum, in textu annotatum, 423.
Lobel. Obſ. 380. Adv. 299.
Cam. Epit. Matth. 381.
Hort. Med. tertii erecti Fuchſiani titulo, fol. 136.
Phytopin. Bauh. 322. fol.

Germ. Auffrechtſtehender Gartenhannenfuß / mit gefüllten gelben blumen / ſo bißweilen eine auß der andern wechſt.
A d Tabern. IV. Ranunculum pertinent, 142.
Camer. Matth. Germ. 199. è floribus appictis.
Durant. 828. fol.

II

Ranunculus oleraceus erectus, flore ſimplici luteo. Radicibus nititur fibroſis, albeſcentibus, caule dodrantem altiore, lævi, vireſcente, à quo longis craſſis pediculis porriguntur folia, Apii æmula, ſplendentia, viridia: caulis multiplicibus ſtatim à radice proceſſibus ſurſùm dilatatur, aliis foliis per intervalla magis acutis, & ferè pedes gallinarum imitantibus, ſeptus: flores faſtigiatim apponuntur, quinis rotundis luteis ſplendentibus foliis capillacea ſtamina concoloria ambientes: ſemina anguloſa, palleſcentia, compacta capitula, aliorum Ranunculorum modo, ferunt.

Germ. Gemeiner einfacher ſüſſer gelber Ackerhannenfuß / oder Schmaltzblumen.
Tabern. 142.

III

Ranunculus montanus major, flore luteo. Radice albeſcẽte, & in fibras ſparſas diffuſâ, firmatur, caule cubitali hirſuto; folia longis pediculis craſſis & ſubhirſutis innituntur, Aconito luteo non abſimilia, parùm piloſa, & atrovirentia: flores ſumma caulis faſtigia occupant, priore Ranunculo duplo majores, at illius æmuli, & concolores: ſeminum capitula quoq; conformia viſuntur.

Familiaris eſt multùm Ranunculo montano quinto Cluſii, fol. 237.

Germ. Groſſer Berghannenfuß / mit gelben blumen.

II
Ranunculus Aſiaticus grumoſa radice flore pleno ruberrimo.
IIII
Ranunculus Aſiaticus grumoſâ radice flo: Phœniceo ruberrimo.
I
Ranunculus Aſiaticus grumoſâ radice flore pleno Sanguineo prolifero.
III
Ranunculus Creticus grumoſâ radice flo: niveo.
V
Ranunculus Aſiaticus grumoſa radice flore fla rubris venis diſtincto.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

RAnunculus Aſiaticus, grumoſâ radice, flore pleno ſanguineo prolifero. Radicum caput oblongatarum, ſucculentarum glandularum congeriem fundebat, quæ Aſphodelinas æmulabantur; ab his ſurgebat caulis, circa quem inferiùs folia, craſſis oblongis pediculis innixa, ternis plerunq; ſegmentis, Apio aliquantùm conformibus, diviſa erant, & per oras inæqualiter crenata; faſtigiatim deſinebat in florem, multiplici foliorum intenſè phœniceorum, aut ferè ſanguinei coloris, glomeratione in orbem congeſtum, è quo petiolo ſublatus, alius minor pleniflorus attollebatur, unde nimis laſciviens vi ſeminis fruſtrabatur. Cluſ. 243. fol.

Germ. Aſiatiſcher Hanenfuß lenglechter wurtzeln/mit vollen vnd blutrothen blumen/deren eine durch die ander wechſt.

II

Ranunculus Aſiaticus, grumoſâ radice, flore pleno ruberrimo. Radix priori conformis eſt, folia ſtrigoſiora per oras evidentius inciduntur, flos ruberrimus coccineum colorem affectat, multiplicium foliorum ſtipatu mirè confarctus, ſine ſeminum ſucceſſione tandem flacceſcens. Cluſ. 243. fol.

Germ. Aſiatiſcher Hanenfuß/mit lenglichten knötichten wurtzeln vnd ſehr rothen blumen.

III

Ranunculus Creticus, grumoſâ radice, flore niveo. Radix prioris æmula erat, folia multifidis oblongis laciniis Ranunculos exprimebant, flos in caulis cacumine nivei candoris, ſena lata folia, ſubtùs per oras modicè rubentia, circa capitellum nigropurpureum villis denſis, obſcuro viroris pallore tinctis, cinctum, explicans.

Cluſ. 242. in textu & Curis poſterior. fol. 25.

Germ. Aſiatiſcher Hanenfuß/mit lenglichten knötichten wurtzeln/vnd ſchneweiſſen blumen.

IV

Ranunculus Aſiaticus, grumoſâ radice, flore phœniceo rubro ſimplici. Radicis caput multos grumos dependentes ſpargebat, caulis pedalis erat triplex, cui quina oblonga foliorum craſſiuſcula ſegmenta, conjugatim juncta, longis craſſis pediculis nixa, inhærebant, per margines inciſa, glabra & virentia; flores ſingulatim faſtigia caulium occupabant, laciniis aliquot herbaceis anguſtis ſuffulti, quinis latis foliis, & circa oras aliquantùm fiſſis, phœniceo rubore intenſiore perfuſis placentes; quorum meditullii caput, in longitudinem protuberans, ſeminum ſterilium rudimentis obſitum, innumeris ſtrictis villoſis rubris ſtaminulis, quæ apicibus craſſiuſculis faſtigiabantur, circumſepiebatur. Cluſ. Ranunculi Aſiatici; qui πολύκλωνος dictus, radice grumoſâ, tit. fol. 241.

Germ. Aſiatiſcher Hanenfuß/mit lenglichten knötichten wurtzeln vnd rothen einfachen blumen.

V

Ranunculus Aſiaticus, grumoſâ radice, flore flavo, rubris venis diſtincto. Pedem altus erat, radicibus priori conformibus, foliis ad Ranunculi Echinati foliorum diviſuram accedebat, in tres plerunq; & quandoq; plures lacinias, per oras inciſas, diremptis, hilarè viridibus; inter quæ terni cauliculi, ſinguli, ferunt flores novenis latis rotundis foliis, ſibi invicem per latera incumbentibus, flavis, & radiis ſeu venis rubris ſtriatim virgatis: capitellum meditullii ex obſcuro cœruleo colore, rubro permixto, variegatum, multis in orbem ſubviridi pallore infectis villis ſeptum eſt, ſine ſemine utili marceſcens. Cluſ. Curis poſter. 26.

Germ. Aſiatiſcher Hanenfuß/mit lenglichten knötichten wurtzeln/vnd bleichgelben blumen/ſo mit rothen adern hin vnd wider vnterſchieden ſein.

II. Geranium Macrorhizon.

I Geranium Sangui-narium.

III. Geranium Tuberoſum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Geranium ſanguinarium ſeu Hæmatodes Tabernæmont. Geranium VII. Hæmatodes Cluſii. Radicem habebat rubeſcentem, oblongam, ſurculoſam, & lateralibus propaginibus ſe ſpargentem, è quâ aliquot proſiliebant caules, per intervalla nodoſi, circa quos pari ſitu in longis pediculis folia quinquepartitim profundè fiſſa, & ſubindè in alia minus profunda ſegmenta diviſa, Ranunculi pratenſis lutei modo, ſupernè virentia, infernè ſubincana, aut ſæpiùs cum caule omninò rubentia: pares pediculi ſingulatim flores fulciunt, Geranio Batrachioidi cœruleo conformes, ſed ampliores, ſtaminulis meditullii capitulum mucronatum obſeptum cingentes, quod deniq; in noſtrum pentagonum abit, inferiore parte tumeſcentes utriculos ſemina obvolventes continens, quæ per maturitatem ſe circumvolventibus mucronibus ſpontè exiliunt, ut benè Cluſ. annotat. Cluſ. fol. CII.

Germ. Blutröſslein/Blutwurtz/Schnabelkraut. | Tabern. fol. 449. lib. ſecundo.

II

Geranium Macrorrhizon, ſeu longius radicatum, Lobel. Satis prolixis, craſſiuſculis, fibratis, & variis propaginum flexibus ſe diffundentibus radiculis, ac veluti ſuperiùs ſquamatis, rubentibus, præditum eſt; caules articulati cubitum æquant, quibus, in longis firmis pediculis, folia ſubhirſuta quinquepartita, Geranio Batrachioidi cœruleo minus fiſſa, odorata, appenduntur; flores ramulorum ſummitatibus faſciculatim inſident, è rotundo tenui ſtriato utriculo emergentes, quinis purpureorubentibus rotundis foliis circa ſtaminula ſtylum longum exertum, incurvatum, & apice capillato faſtigiatum, diſpoſita: ſemina huc uſq; ſedulò me obſervantem eluſerunt. Dodon. Geran. Montan. nomine, 63. & 64. fol.

Lobel. 376. Obſ. | Phytopin. Bauh. 636.

Germ. Bergſchnabelkraut/mit lenglichten wurtzeln vnd purpurrothen blumen.

III

Geranium tuberoſum Herbariorum. Radices, è fuſco nigricantes, Anemonum more protuberabant, parùm fibratæ, caulis nudus erat, & longis ex intervallis nodoſus; ab hoc folia longis pediculis ſubvehebantur, Geranio Batrachioide magis ab uno centro multipliciter diſſecta, & ſubincana: flores, in ſummis brachiatis ramulis eminentes, quinque foliis bifidis, purpureo violaceis, præcedenti Geranio paulò amplioribus, conſtant: ſemina Geranio ſanguinario conformia ſunt, roſtris in lunatam formam ſe contrahentibus eruptura.

Dodon. 61. fol.	Phytopin. 637.
Lobel. 377. Obſ. Adv. 297.	Germ. Storchſchnabelkraut / mit knötichten wurtzeln/ vnd purpurbraunen blumen.
Lugdunenſ. 1276.	
Epit. Matth. Cam. 599. fol.	Tabern. Geranii ſexti nomine, fol. 149.
Hort. Med. Cam. 66. & 67.	Matth. Cam. Germ. 297.
Matth. C. Bauh. 621.	Durant. 418.

III.
Anemone latifolia purpureo ru,
bescens Simplex

I.
Anemone tenuifolia flore
purpureo violacea.

II.
Anemone latifolia flore cocci,
neo plena.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ANemone tenuifolia, flore purpureoviolaceo. Anemone hortenſis tenuifolia ſecunda fl. ſimplici Cluſ. Folia longis pediculis à radice, prolixè fibratâ, craſsâ, obliquè hinc & indè procedente, & foris è fuſco nigricante, nodoſâ, ſurriguntur, crebris inciſuris dilutè viridibus, Oenanthen ſeu Bulbocaſtanum æmulantia, paulò latioribus tamen particulis conſtantia. Caulis interea viſitur ſimplex, rotundus, & leviter lanuginoſus, non longè à floris faſtigio ternis multifidis ſegmentis ſeptus, in ſummo florem ferens, Roſis majoribus amplitudine nihil cedentem, latis purpureoviolaceis foliis aliquot, ſubtùs lanuginis pube quodammodò obſitis, ſtamina nigricantia, meditullii capitulo villoſo concolori circumjecta, amplectentia.

Dodon. 431. fol.
Cluſ. fol. 255.
Lobel. Obſ. 145. Anemones tuberoſâ radice titulo.
Lugdunenſ. 846.
Phytopin. C. Bauh. 314. fol.
German. Schmalbläteriche purpurbeilbraune Anemone.
Tab. Anemon. 4. nomine, fol. 90. lib. 1.

II

Anemone latifolia, flore coccineo ſimplici. Folia, à radice variè tuberoſâ, nigreſcente, & multùm fibratâ, fractúq; facili, elevata, Anemonen tertiam hortenſem Cluſii, aut Aconitum Lycoctonum aliquantùm referunt, lata, & ternis particulis ambitu inæqualiter ſerratis ac fiſsis diſterminata: caulis unus aut plures, ſingulares, pedales, paulò ſuperiùs triplici laciniarum cinctu obſidentur, inde, graciliore ſpecie procedētes ad florem coccinei coloris, circinatim medium, è fuſco nigricans, capitulum multis foliis ſtaminulis pallidè virentibus ſeptum, circumdantes.

Germ. Breitbläteriche Anemonenröslein/ faſt auff Chermeſinfarbe.

III

Anemone latifolia, purpureo rubeſcens plena. Omninò ferè quadrat cum deſcriptione Cluſianæ Anemones hortenſis latifoliæ ſimplicis tertiæ. Foliis eſt initiò Diapenſiæ æmulis, mox magis inciſis, multifidis; caulibus aliquot ſimplicibus, nudis, pedem altioribus, pallidè virentibus, tenuiter lanuginoſis, mediâ parte ternis foliaceis laciniis obſeſſis; cacumina ſingula flores, numeroſa folia habentes, exornant, interiùs dilutâ miſtâ rubedine purpurâ nitentes, & medium caput fuſcis ſtaminulis, quæ apicibus cœruleis faſtigiata ſunt, cingentes; quod deniq; flore effluxo intumeſcens, plurima lanugini annexa parva ſemina, ventorum flatibus diſpergenda, exhibet: radices, variè protuberantes, foris nigricant, intùs albeſcunt, ſubtùs fibris ſe firmant. Sic multiplici foliorum ſerie tantùm à dictâ Cluſianâ variare videtur.

Familiaris Dodon. 431. f. ubi ſimplicem Cluſii pingit.
Cluſ. 249.
Lobel. Obſ. 147. Adv. 114.
Germ. Breitbläteriche Anemonenröslein/ mit purpurrothen gefüllten blumen.
Quadrat ad Tabernæm. 3. Anemones faciem, fol. 90. lib. 1.

IIII
Anemone hortensis latifolia flore
flavo duplicato
II
Anemone hortensis flore pleno cocci
neo variegata latifolia
I
Anemone flore multiplici
coccineo colore tenuifolia.
III
Anemone simplex latifolia dilute
pupurascens

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ANemone flore multiplici coccineo, tenuifolia. Nodoſâ conſtat radice, aliorum congenerum Anemonarum modo, atq; ex Ochri colore nigricante, multúmq; foris fibratâ; inde folia in longis porriguntur pediculis, tenuiter laciniata, multifida, viridia, Cicutariæ aut Bulbocoſtani facie: flos cubitalium rotundorum caulium (quos ſuperiore parte aliæ Ranunculi pratenſis erecti æmulæ laciniæ ambiunt) faſtigia ſingulatim obſidet, coccineo rubore ſuperbiens, latioribúsq; externis foliis alia tenüia, numeroſa, conferta, & in orbem conglomerata cingens, & Ioachimici taleri magnitudinem æquans, cui ſemina, cognato generi ſimilia, licet rariùs, ſuccedunt.

Dodon. 432. Anemones quartæ titulo.
Lobel. 145. Obſ.
Cluſ. 263. fol.
Lugdunenſ. 848. fol.
Phytopin. C. Bauh. 314. fol.
Germ. Hochrothe volle ſchmalbläterichte Anemonenröslein.
Tabern. 91.

II

Anemone hortenſis, flore pleno coccineo, latifolia. Anemones hortenſis, quæ Pavo major Cluſio dicta, faciem habebat, & folia Saniculæ foliis ampliora, caulis media pars æquè laciniis latioribus, ac obſcurè coccineis maculis ſparſim infectis, cingebatur: flos priorem & elegantiâ & magnitudine ſuperabat, denſâ foliorum oblongiuſculorum ſerie in orbem coactus, cujus umbilico capitulum pallidum, villoſis ſubcœruleis apicatis ſtaminulis obſitum, inſidebat: radix nigricans inæqualiter protuberabat, à cognatis ſpeciebus non aliena.

Cluſ. 262. | Phytopin. C. Bauh. 316.

Germ. Breitbläterichte roth Anemonenröslein/mit vollen blumen/von Conſtantinopel.

III

Anemone ſimplex, latifolia, dilutè purpuraſcens. Radicis color ad nigredinem tendebat, folia Saniculæ folia affectabant, dilutè virentia, caulis dodrante altior, mediâ parte laciniis ſeptus, & in ſummo faſtigio flore hilarè purpuraſcente, atq; unguetenus albeſcente, capitellúmq;, ſordidi coloris, ſtaminulis concoloribus obſeſſum, ambiente. Semina congenerum ſpecierum formam referunt.

Germ. Einfach breitbläterichte Anemonröslein/mit ſchönen purpurfarben blumen/vñ weiſſen boden.

IV

Anemone hortenſis, latifolia, flore flavo duplicato. Radicem æquè tuberoſam obtinebat, à quâ emiſſi nodoſi proceſſus ſuſtinebant pediculos oblongos, fulcientes folia ferè orbiculata, & ambitu ternis plerunq; altioribus inciſuris & crenis ſuperficialibus prædita; à laciniis ſuis bifidos in ſummo flores oſtendebat, luteoflaveſcentes, quibus ſemina, cognatum genus prodentia, ſuccedunt.

Vid. Cluſ. fol. 248.

Germ. Breitbläterichte bleichgelb Anemonenröslein/mit doppelten blumen.

SECVNDVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
VERNALIVM.

IIII Hyacinthus Stellatus flore coeruleo:
II Arum latifolium:
I Arum:
III Colchicum Vernum flo pleno purpureum:

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ARum, Dracontea minor, Pes vituli: panditur foliis latioribus, non maculatis, ex pallido herbaceis, planta ſeſquipedalis, ſcapis evaginatis, qui involucrum promunt, in turbinem mucronatum, piſtillum purpurâ rutilantē ambiens: hoc decidente, botrus ſuccreſcit, uvis in acinorum veſtigiis depreſſis, croceo rubentibus. Radice firmatur craſſâ, tuberoſâ, inſtar bulbi ovalis, circumcircà & ſuperiore parte numeroſis & diffuſis albis fibris circumvallatâ.

Germanicè, Aron/Teutſcher Ingwer.

II

Arum latifolium minus: ſine piſtillo, involucro & ſemine, foliis ſagittam referentibus, certis venulis ad peripheriam obtuſam protenſis: radice nititur tuberoſâ, oblongâ, multis propaginibus tenuibus ſtipatâ.

Ari hiſtoria legitur apud Dodonæum, fol. 318.
Lobel. Obſerv. 325.
Adverſ. 260.
Lugdunenſes, fol. 1597.
Matth. Caſp. Bauhini, 448.
Hort. Camer. 22.
Germanicè, Aron.
Germ. Tragum, fol. 295.
Fuchſ. cap. 22.
Matth. Camer. 192.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 418.
Durant. 95.

III

Colchicum vernum, flore multiplici, pleno: nudo cauliculo aſſurgit, paucis foliis, prope flores, in ſummitate confertim congeſtos, ex albo purpurantes, cum ſtaminibus, flavo apice præditis.

Lobel. Adverſ. alterâ parte, fol. 500.
Cluſ. lib. 2do, fol. 202. Et in Appendice alterâ, ſub titulo Colchici verni.
Germanicè, Gefüllt liechtroth Frülingzeitloſz.

IIII

Hyacinthus ſtellatus, vulgaris, vernus, Martius, liliflorus: ex bulbo capillato, tenui & flexuoſo viridi caule, quinque plerunque foliorum, exit floribus cæruleopurpureis, ſimilitudine radiantium ſtellarum, ſtaminibus luteis.

Lobel. Obſ. 51.
Adverſ. 48.
Lugdunenſ. 1515.
Cluſ. lib. ſecundo, fol. 184.
Horto Camerarii, pag. 76.
Germanicè, Gemeiner blawer Steernhyacinth.
Fuchſ. cap. 225.

IIII
Pſeudo Narciſsus albus calice luteo.
Hyacinthus Botryoides flore incarnato.
III
Pſeudo Narciſsus totus albus
I
Hepatica aurea flore pleno & cœruleo.
II
Hepatica Aurea flore albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Hepatica aurea, ſeu nobilis, & Trifolium aureum, Polyanthos floribus purpureocæruleis.
Dodon. fol. 1569.
Lobel. Obſerv. fol. 497.
Lugdunenſ. fol. 1274.
Cluſius, lib. ſexto, fol. 248.
Germanicè, Geel gefüllt gülden Leberkraut.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 226.

II

Hepatica aurea, flore albo explanato majore.
Dodon. fol. 569.
Lobel. Obſer. fol. 497.
Lugdun. fol. 1274.
Cluſ. lib. ſexto, fol. 248.
Germanicè, Gülden Leberkraut mit weiſſen blumen.
Tabernæmont. lib. ſecundo, 225.

III

Pſeudonarciſſus montanus, floribus ex toto albis.
Cluſ. in alterâ Appendice, & in Curâ poſteriori, fol. 14.
Germanicè, Weiß Berg Joſephoſtab.

IIII

Pſeudonarciſſus montanus, calice luteo, floribus albis.
Cluſ. in Curâ poſteriori, fol. 61.
Germanicè, Weiſſer Joſephoſtab mit einem gelben kelch.

V.

Hyacinthus Botryoides minor, flore incarnato, & tertius
Cluſii, fol. 181. lib. ſecundo.
Germanicè, Leibfarber Draubenhyacinth.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 316.

III.
Crocus Vernus flore violaceo.
II.
Crocus Vernus flore candido.
V.
Hepatica Aurea flore rubro.
I.
Scilla Alba.
IV.
Hepatica Aurea flore coeruleo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

SQuilla, Cæpa marina, Scylla, fœmina major: cubitalis, exurgit foliis liliaceis, viridibus, denſis, reflexis: in quorum medio caulis teres & glaber ornatur floribus ſtellatis, ex albo pallidis: Bulbus eſt craſſus, albicans, laminoſus, capillamentis craſſioribus deorſum fibratus.

Dodon. fol. 679.
Lugdunenſ. 1576.
Lobel. Obſerv. 75.
Adverſ. 57.
Cluſius, lib. ſecundo, fol. 172.
Matth. Epitom. Camer. 374.
Matth. Caſp. Bauhini, 453.
Horto Camer. 153.
Germanicè, Weiß Meerzwiffel.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 318.

II

Crocus vernus, Major Alpinus, Tenuifolius, floribus candicantibus &c.

Dodon. 215.
Cluſ. Append. altera.
Germanicè, Frülingſaffran mit weiſſen blumen.

III

Crocus vernus, Tenuifolius, Alpinus ſylveſtris: conſtans floribus foliorũ ſeptenorum, octenorum, violapurpureis &c.

Dodon. 214.
Lobel. Obſer. 68.
Lugdun. 1535.
Germanicè, Purpurbraun Frülingſaffran.
Tabernæmont. lib. quarto, fol. 334.

IIII

Prope terram, ſuis explicatur trifoliis, Aurea Hepatica: floribus ſubinde altior, pediculis pendulis cæruleis explicatis: ſtaminibus alboluteis &c.

Lugdun. 1274.
Matthiol. Camer. 292.
Germanicè, Edel oder gülden Leberkraut mit blawen blumen.
Hieron. Bock, 197.
Tabernæmont. 225. lib. ſecundo.
Durante, 1013.

V

Rarior ſequitur, caule, uti aliæ hujus generis, vidua: ex radice tenui multa capilloſa Epatica Aurea: trifoliis profundius exciſa. Floribus ſeptenis rubris.

Dodon. 569.
Lobel. Obſerv. 496.
Adverſ. 382.
Matth. Caſp. Bauhini, 611.
Cluſius CCXLVIII.
Matth. Epitome Camer. 585.
Horto Camer. 172.
Germanicè, Edel Leberkraut mit rothen blumen.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 225.

II.
Hÿacinthus Orientalis maior. violaceo colore.

I
Hyacinthus Orientalis maior flo: cœruleo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

HYacinthus major, Polyanthos nobilis orientalis dictus: floret colore cæruleo, floribus quadraginta plus productis majusculis: funditur foliis virentibus ex radice purpurâ albeſcente: gignitur ſparſis capillamentis.

Germanicè, Orientaliſcher Blawer Hyacinth.

II

Hyacinthus Orientalis Major, floribus obſcurè colore violaceis effertur, nec non foliis anguſtis, carinatis, elatis.

Dodon. fol. 216.
Lobel. Obſerv. fol. 54.
Adverſ. 48.
Lugdunenſ. fol. 1508.
Cluſius, fol. 174.
Epitome Matth. Camerarii, fol. 800.

Germanicè, Veilbrauner Oriental: Hyacinthenblum.

Camer. in Matth. æditione Germ. fol. 368.

I.
Hÿacinthus Orientalis flore purpureo albus.
II.
Hÿacinthus Orientalis flore niveo.
III.
Hyacinthus Orientalis flore cinereo albus.
IV.
Hÿacinthus parvus ſtellatus vernus.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

HYacinthus Orientalis, flore purpureo albus, lineas obſcuras eminentes introrſum ducit, radiis ſex vel ſeptem multiplicatis, foliis latioribus porraceis, caule terete.

Germanicè, Mertzenblumen/oder frembder Hyacinth mit Veilbraunen weiſſen blumen.

II

Hyacinthus Orientalis flore albo: folia anguſta erecta, caulem rotundum producit longiorem.

Germanicè, Fremde Hyacinthenblumen gantz weiß.

III

Hyacinthus Orientalis, flores mittit ex cineritio albos, verſus caulem angularem quodammodò obscuriores, folia paulò anguſtiora craſſa.

Germanicè, Fremder Hyacinth mit Aſchefarben weiſſen blumen.

IIII

Hyacinthus parvus ſtellatus, Vernus: foliola florum ſex mittit candida, ad quælibet, in interiore parte exurgit capillamentum cæruleum, cum piſtillo, in medio floris cujuslibet, erecto, coloris obscurè azurei.

Obſervantur præſcripti Hyacinthi
à Dodon. 216.
Lobel. Adverſ. 48.
Append. Adverſ. alterâ parte, fol. 408.
Cluſius, 175.
Horto Camer. 76.
Germanicè, Blawer Sternhyacinth/der kleinſt.
Germ. Matthiol. Camer. 368.
Tabernæmont. fol. 314. lib. ſecundo.
Durante, 460.

III. *Hyacinthus Orientalis mixtus.*

I Ornithogalum mi-
nus.

II. *Hyacinthus Orientalis va-
riegatus.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ORnithogalum minus, ſeu Leucanthemon: anguſtis foliis, præter flores candidos, tranſcendentibus, & reflexis, naſcitur imbricatis: bulbo, cum multis minutis agnatis, capilloſis, cirratis, deſcendente &c.

Cluſius Append. 258.

Germanicè, Weiſz Sternblumen/die kleinſt.

II

Hyacinthus Orientalis, variegatus, polyanthos, cubitalis: ſuperbit foliis erectis viridibus: inter quos medii caules, floribus peramœnis oppoſitis, antè quidem Phœniceis, exterioribus reflexis oris, ſubtus verò rubentibus caliculis, ſunt donati.

Germanicè, Orientaliſcher Braunrother Hyacinth.

III

Eâdem elegantiâ hic Orientalis Hyacinthus ornatur, in hoc differens, quòd floribus, ad oras retorſis, anterius quidem albescentibus, aversâ verò parte purpuraſcentibus, ſuavem odorem ſpiret.

Germanicè, Blaw vnd Weiſz gemiſchter Orientalhyacinth.

Repetantur huc Autores, quorum in Orientalium Hyacinthorum, ordine ſecundo vernalium folio 4. mentio facta eſt.

I
Bulbus ſylveſtris seu
Ornithogalum luteum.
II
Hÿacinthus Orientalis.
III
Hÿacinthus Orientalis
argenteo colore.
IV
Tulipa præcox
V.
Tulipa præcox.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

BVlbus ſylveſtris anguſtifolius, & Ornithogalum tertium luteum, floribus ſtellatis, exterius herbaceis, verſus ſtamina luteis, quæ capilloſa corpuſcula habent rotunda, radicibus tuberoſis, oblongis.

Dodon. fol. 222.
Lobel. Adverſ. fol. 56.
Lugdunen. fol. 1583.
Cluſ. Rariorum plant. lib. ſecundo, fol. 188.
Germanicè, Feld oder Ackerzwiffel.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 321.
Fuchſ. 60.

II

Hyacinthus Orientalis, floribus obſcurè purpuraſcentibus, interius albicantibus, conſtat.

Germanicè, Oriental Braun Hyacinthblume.

III

Hyacinthus Orientalis, floribus colore argenteis.

Dodon. fol. 216.
Lobel. Obſervat. fol. 54.
Adverſ. fol. 48.
Lugdun. fol. 1508.
Cluſius, fol. 174.
Matthioli Epitome Camerarii, fol. 800.
Germanicè, Silberfarb Hyacinthblume.
Camerar. Matth. fol. 368.

IIII

Tulipa præcox, floribus rubeis, in album & luteum langueſcentibus.

V

Tulipa præcox, ex albo in luteum lineis oblongis rubeis.

II. Hÿacinthus Serotinus facie orientali.
V Hÿacinthus Anglicus colore amethyſtino.
I Hÿacinthus Anglicus
III. Hÿacinthus Anglicus flore incarnato.
IIII Hÿacinthus Anglicus colore violaceo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

HYacinthus ſerotinus Anglicus, uberiore florum proventu creſcit cœruleorum, in caulibus nudis, erectis: quos tria aut quatuor circumdant porrecta, cum venis, carinata folia: bulbus, qui aliorum eſt Hyacinthorum, forma idem.

Germanicè, Blawer ſpater Engliſcher Hyacinth.

II

Hyacinthus ſerotinus, ob flores albicantes, inter Orientales cenſetur & æſtimatur.

Germanicè, Spater weiſer Hyacinth.

III

Anglicus, Belgicus Hyacinthus, ab aliis hujus generis, flore incarnato, differt.

Germanicè, Leibfarber Engliſcher Hyacinth.

IIII

Simili ratione, florum nimirum colore Ianthino, alius eſt hic Anglicorũ Hyacinthorum unus, equidem lætior.

Germanicè, Amethyſtenfarber Engliſcher Hyacinth.

V

Sequitur in ordine quintus, floribus obſcurè violaceis.

Autorum Botanographorum ſolertiſſimus,
Lobelius, horum Hyacinthorum meminit,
Adverſ. fol. 48.
Et alterâ Adverſ. appendice, fol. 487.
Caroli Cluſii Appendice alterâ.
Germanicè, Bleich Violbrauner Engliſcher Hyacinth.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 314.

III. Palma Christi flore purpureo. I. Hyacinthus stellatus peruanus. II. Orchis minor flore incarnato.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

HYacinthus Stellatus, Polyanthes, ex Peru: Exoticus, Rarus: Anno 1611. Menſe Majo, in viridario Illuſtriſsimi noſtri Principis Eyſtettenſis, è vivo Naturæ typo effigiatus, oriebatur, ad turbinem conglomeratis floribus, centum & octoginta quatuor numerũ excedentibus, purpuracœruleis: ſtamina cuilibet florum foliolo inſidebant purpurea: in quorum medio capitulum, azurei coloris: his ſubſiſtebat caulis craſſior, nudus, herbaceus, foliis anguſtè mucronatis, circumroſis, craſſioribus, latè imbricatis, prope humum fuſis: firmabatur autem bulbo grandi, fuſcè albo, in infima parte craſſioribus fibris diffuſo.

Cluſius lib. ſecundo, fol. 182.
Lobel. Adverſ. alterâ parte, fol. 487.
Germanicè, Sternhyacinth auſz Peru.

II

Orchis minor, folia fert latiuſcula, flores in cauliculo ſpicatos, ex albo incarnatos: pro radice, præter fibras extenſas, ſubſunt duo bulbuli oblongi, quorum unus altero major eſt, vegetior & ſucculentior.

Cluſius lib. ſecundo, fol. 268.
Epitome Camerarii, 622.
Germanicè, Klein Knabenkraut.
Fuchs. cap. 216.
Tabernæmont. Buch 2. Blat 352.

III

Palma Chriſti, Satyrii ſpecies, Serapias paluſtris: folia producit Plantaginis venoſa, herbacea: flores ex rubro purpuraſcentes: radices palmares, plenitudine & ſoliditate differentes.

Lobel. Obſerv. 92.
Lugdun. 1562.
Epitome Camerarii, 626.
Germanicè, Händleinwurtz.
Tabernæmont. Buch 2. Blat 357.

III. *Muscari flore obſoleto ni- gro.*

I. Hÿacinthus Botrÿoides Maior.

II. *Muſcari flore obſoleto albo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

HYacinthus Botryoides Major: ex albis bulbis, facilè ſe multiplicantibus, ſubtus fibris tortilibus, ſesquipedalis erigitur: foliis junceis, erectis, in ſummo ſtriatis: intra quæ cauliculi teretes, cum floribus, botrum æmulantibus, ex purpurâ cœruleis, altius & rectâ tolluntur.

Hyacinthus hic, ob magnitudinem inſolitam & odorem, ſi quæ alia, pulchrior exhibetur, Planta.

Dodon. 217.
Lobel. Obſerv. 55.
Lugdun. 1513. & 1511.

Germanicè, Groß Violbraun Hyacinth.

Tabernæmont. fol. 316. lib. ſecundo.

II

Muſcari, ſeu Hyacinthus Botryoides Chalcedonicus, Dipcadus, ſuavioris odoris, & fragrantiæ aromaticæ, flore, obſoletè albo, graphicè delineatur.

Germanicè, Grawweiſſer Biſamhyacinth.

III

Muſcari, in foliorum benè virentium, faſtigiatorum, craſſorum, caule oblongo, rotundo, nudo, priori ſimili, terrâ tollitur: ſicut & floribus (ut urceoli) ſummitati caulium racematim affixis, qui ex colore pullo, & obſoletè cinereo, nigreſcunt, muſchum & aromatica ſpirantes.

Dodon. 217. Lobel. Obſerv. 55.
Lugdun. 1513. Cluſ. 179.
Epitome Matth. Camerarii, 373.
Matth. Bauhini, 452.

Germanicè, Dunckelgrawer Biſamhyacinth.

Tabernæmont. 315. lib. ſecundo.

III
*Ornithogalum me-
dium.*

I
Hÿacinthus ſtellatus
Italicus.

II
*Hyacinthus Comosus
Bizantinus.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

HYacinthus Italicus ſtellatus, ex tribus ſubtus capilloſis bulbis tres elidit caules, glabros, tenues, ſuperiore parte ſtellatis floribus ornatos. Quilibet autem florum petiolos ſuos habet protenſos: ex horum apicibus explicantur dicti floſculi radiati, colore cœruleo, inſitis ſtaminulis & capitello ex viridi luteis. Folia caules comitantur, dena plerunque ſtriata, porracea, tenuia.

Germanicè, Italianiſcher Sternhyacinth.

II

Hyacinthus Byzantinus Comoſus, ex grandiore bulbo, tunicis ſuis adaucto, foliis carinatis, liliaceis, in acumine reflexis, quaternis aut quinis, caule rotundo, viridi, eóque nudo, altior aſſurgit. Vltra medium, floſculi, aſpergillum referentes, tintinnabulorum inſtar, in ambitu ſciſſorum, petiolis affiguntur, exteriùs quidem colore ſubfuſco obſoleto, interiùs verò albicantes, capitellis ad fundos eorundem nigricantibus.

Lugdun. 1512.

Cluſ. lib. ſecundo, fol. 180.

Germanicè, Dunckelgraw Conſtantinopolitaniſcher Hyacinth.

III

Bulbi ſylveſtris Dodon: deſcriptioni, hujus Ornithogali medii hiſtoria quadrare videtur: nititur enim cæparum figuram æmulo bulbo, capillamentis ſparſis ſuffulto: aſſurgentibus foliis anguſtis, longis, mucronatis, reflexis, viridibus. Ex caulibus evaginantur flores ſuis cum pediculis, foliolorum ſex numero explicatorum, interiùs candidorum, cum ſtaminibus ſpiſſis, ex viridi palleſcentibus: exteriùs verò floribus vireſcentibus.

Germanicè, Mittlare Sternblumen.

III. Hyacinthus Hiſpanicus flore incarnato.

I Ornithogalum Nea-politanum.

II Hyacinthus Hiſpani-cus flore violaceo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ORnithogalum, Neapolitanum vocatum, Cluſio in Plantarũ Appendice ſecũdâ, vegetum, bulbo preſſiore, multis annatis & appendicibus albeſcente, foliis anguſtis, ſurrectis quodammodo, carinatis, viridibus, tollitur: Caule terete, glabro, ſex ordinum floribus conſpicuo. Flores, quia duplices, ſicque innati, erant pandi; externâ parte quidem ex flavo vireſcentes, internâ candidi: in quorum meditullio alter eſt floſculus coiens, cũ ſtaminulis & ſtylo albis, apicibus flaveſcentibus.

Cluſius in ſecundâ Appendice.

Germanicè, Neapolitaniſche Sternblumen.

II

Hyacinthus non ſcriptus, Hiſpanicus, Orientalis, Polyanthos, ſuaves & ianthinos gerit odoratos flores, caulem gravantes: foliis porraceis latis & carinatis: bulbo terete cæpaceo.

Lugdun. 1507.
Lobel. Obſerv. 53.

Germanicè, Liechtbraun Orientaliſcher Hyacinth.

III

Hyacinthus Hiſpanicus Polyanthos, ex rotundo proſilit bulbo: foliis flavo virentibus: caule oblongo, porrectis utrinque floribus, colore incarnatis.

Dodon. 216.
Cluſ. lib. ſecundo, fol. 177. Append. alterâ, ad caput 25. aſſignatâ.

Germanicè, Leibfarb blumen voll Spaniſch Hyacinth.

II. *Muſcari luteo flore.*

I. Muſcari obſoleto albo flore.

III *Hÿacinthus ſtellaris Bizantinus.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

MVſcari majoris, Tibcadi Turcarum, Chalcedonenſis raritudo quędam eſt, atque ob id, de facie iſtâ, non omnibus innotuit: elegans utiq; exotica & nobilis planta, vomitoria: floribus albis obſoleſcens, qui, ut urceoli ampliores, cum ſuis pediculis, nudo cauli, coacervatim affiguntur, exterioribus roſæ formâ crenati, dilutè lutei: Anno 1611. quinquaginta numerum excedentes. Ita prope bulbum, tunicis atroluteis, vel luridis, amictum, à terrâ elevantur folia latiora, carinata, craſſiora, intensè viridia.

Germanicè, Chalcedoniſch groß Traubenhyacinth.

II

Succedit huic, Muſcari, floribus palleſcentibus, ex Hyacinthorum ſerie, pediculis Venetis, caulem glabrum racematim circumdantibus: foliis anguſtioribus: tabeſcentes flores aromaticum & Beniuoinum, quid fragrantius ſpirare incipiunt.

Dodon. 217. Lobel. Obſer. 55.
Lugdun. 1513.
Cluſ. lib. ſecundo, fol. 178.
Epitome Camerarii 378.
Tabernæmont. 372.
Germanicè, Frembd Traubenhyacinth.

III

Hyacinthus hic Byzantiacus, ſtellaris, foliis adhuc latis, erectis, craſſis, viridibus, effertur ſeſquipedalis, ex parum oblongiore pullo bulbo. In caulibus uno atq; altero tenuibus, utrinque ex ſuis petiolis flores cœrulei, radiatim diſpoſiti, explicantur, qui, ut folia habent decidua, relinquunt globulos poſt ſe palleſcentes acuminatos.

Lobel. notare hunc voluit Adverſ. alterius partis appendice, fol. 486. quamvis hic magnitudine excedat.

Germanicè, Conſtantinopolitaniſcher Sternhyacinth.

II.
Hÿacinthus Orientalis seroti„ nus erectis candidis floribus.

III.
Hÿacinthus Orientalis serotinus erectis et cæruleis floribus

I.
Hÿacinthus candidiſſimus pleno flore.

IV.
Hÿacinthus Orientalis flore cæruleo pleno.

V.
Hÿacinthus Orientalis seroti„ nus mixtus

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

QVòd tot ſpecierum, copioſâ ſobole, Hyacinthi quotannis varient, & multiplicentur, patet in præſentibus effigiatis utiq; perraris, qui parùm vel omninò non, ab indefeſſis Botanicis conſignati reperiuntur: ſicut in hoc primo videre licet, qui, cum Orientalis ſit, in caule exili, alto tamen & vireſcente, depromit florem foliolis cumulatum & plenum, totum candicantem, nutantem, aſpectu perjocundum & gratiſſimum.

Germanicè, Gefüllter weiſer Orientaliſcher Hyacinth.

II

Numerum Orientalium adauget ſecundus hic Serotinus, floribus quidem niveis eſt erectis, mucronatis & ſubtilioribus.

Germanicè, Weiſer edler Orientaliſcher Hyacinth.

III

Alius Orientalis ſerotinus Hyacinthus, caule ſurrecto pandens flores hilares & vividos, colore cœruleos.

Germanicè, Später Orientaliſcher Hyacinth/mit blawen vffrechten blumen.

IIII

Congener ſequitur Orientalis alius, floribus etiam luxurians cœruleis & cyaneis, verùm plenis & refertis, unico cauli, tribus inſidentibus.

Germanicè, Blawer Orientaliſcher gefüllter Hyacinth.

V

Hyacinthus Orientalis ſerotinus, mixtus & variegatus: exteriora enim florum folia & horum apices albeſcunt, parte, quâ pediculo adhæret, rubeſcente.

In hoc, ut in cæteris & prioribus, exigui momenti exiſtit diverſitas, quo ad colorem & formam, caulium, foliorum & bulborum, ſed ut plurimùm ſibi invicem conſimilia ſunt & eadem.

Germanicè, Orientaliſcher Hyacinth gemiſchter farben.

I. Hyacinthus Orientalis violaceo colore albis lineis
II. Hyacinthus Orientalis flo, re duplici.
IIII. Crocus fundo vernus albus violaceo.
III. Hyacinthus Orientalis reflexis folijs, colore violaceo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

EX Orientalium Hyacinthorum familiâ, Germanus hic, foliorum porraceorum, imbricatorum, pinguium, oritur bulbo cæpaceo, lentore ſuccoſo, uno caule, copioſos proferens flores, lætè purpureos & ianthinos: ſummitatibus reflexis, virgulíſq; obſcurioribus, ejusdem coloris, ſignatos.

Germanicè, Orientaliſcher Veilbrauner Hyacinth/mit dunckeln ſtrichen.

II

Hyacinthus Orientalis, ubertate florum donatus, quos inſitos duplices gerit cœruleos, inferioribus ad pediculos partibus parum virentibus.

Cluſ. in Curis poſterioribus, fol. 18.

Germanicè, Doppelt Orientaliſch Hyacinth.

III

Alius Hyacinthus Orientalis, miram fragrantiam ſpirans, reflectitur floribus purpureis floridioribus violaceis, qui lineis albicantibus dorſalibus, rarâ venuſtate diſtinguuntur.

Germanicè, Sattbrauner Orientaliſcher Hyacinth geſtraifft.

IIII

Inter verſicoloris Crocos vernos, ex duobus albis bulbulis, foliis gramineis, protenſis, viridibus: ſtriis candidis depictis, & ex albido flore Hic exurgit, fundo amethyſtino.

Cluſ. lib. fol. 204.

Germanicè, Weiß Frülingſaffran/mit Veilbraunen boden.

Viola flammea II. maior violaceo colore mixta.

Hyacinthus I. serotinus maximus.

Viola flammea III. maior pallido colore mixta.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

HYacinthus ſerotinus maximus, Cluſio à loco natali, unde miſſus fuit, Hiſpanicus dictus. Radix ei ſeſſilis, bulboſa, ex multis albeſcentibus tuniculis conſtans, rotunda, ſubtus plurimùm fibroſa: quæ emittit folia admodum longa, carinata, ſuccoſa, pallidi viroris, ſummitatibus mucronatis ſuis in gyrum flexibilia: è quorum medio bini ſurgunt cauliculi, ultra pedalem altitudinem, graciles, nudi, exhibentes quandoque flores ordine inæquali, per intervalla, juxta ſtrictiſſimas folioſas appendices, è pediculis brevibus deorſum nutantes, ſenis foliis præditos: externis quidem ſursùm reflexis, interioribus verò quaſi in tubulum coeuntibus. Color illorum valdè obſoletè ſpadiceus eſt, qualis plerunq; cervis eſſe ſolet, unde etiam vulgariter Hirſchfarbichte blumen ejus flores indigitantur. Semen nondum videre licuit, aliis Hyacinthis par eſſe ferunt.

Videatur Cluſius lib. ſecundo plantar. hiſt. fol. 177. C. 26.
Phytopin. Caſp. Bauhini, fol. 74.

Germanicè, Hirſchfarbe blumen Hyacinth.

II

Viola flammea major violaceo colore mixta. Ex radiculâ parvâ, fibroſâ, caules plurimi emergunt, pedales, anguloſi, multùm ramoſi: veſtiti per intervalla inæquali ſitu, foliis Iaceæ ſeu Violæ tricoloris; viridibus, craſſis, rarius crenatis, & apophyſibus, ſecundum exortus ſuos valdè laciniatis: juxta quos laterales virgæ tenues in extremitatibus florem odoratum duplo vulgari majorem ſuſtinent, quinis foliis, quorum ſuperiora purpureoviolacea; bina alia è latere umbilici extremis tantum oris ſuis hoc colore tincta ſpectantur, non ſecus ac folium inferius, quod cæteris latius eſt. Media verò pars luteopallida umbilicotenus, tenuibus purpureis radiis notatur. Semen puſillum ſubrotundum, fuſcum, in capitulis Iaceæ vulgaris, maturitate in tres angulares particulas dehiſcentibus prodit, genus ſuum non denegans.

Vide Cluſ. lib. tertio, C. 13. fol. 310.

Germanicè, Groß Welſch wolriechend Freyſamkraut/mit bräunlichten geſprengten blumen.

III

Viola flammea major pallido colore mixta. Superiori non diſpar, niſi foliis oblongioribus & flore flavo, oris foliorum purpuraſcentibus, & umbilicotenus radiis purpureis inſignita.

Vid. Camer. in hort. Med. fol. 178. ſub titulo Violæ montanæ grandifloræ.
Caſp. Bauhin. Phytopin. fol. 376.
Geſn. d. hort. pag. 256.
Meminit & ejus Camerar. in Matth. Germ. fol. 413.

Germanicè, Groß Welſch wolriechend Freyſamkraut mit gelblichten blumen/ſo mit Purpurfarb vermiſcht.

II. Hÿacinthus Anglic. Cinericeus.
III Palma Chriſti maculata.
I. Hÿacinthus Comosus spurius.
IIII. Dracunculus Aquatilis.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

HYacinthus comoſus ſpurius. Hyacinthus comoſus major Lobel. & Cluſ. Tantùm non cubitalem attingebat altitudinem, à radice bulbaceâ, turbinatâ, foris tunicâ ſubrubente involutâ, & circum ſedem craſsè fibratâ: folia terna prolixa, craſſa, ſucculenta, porraceis foliis latiora, & aliquantùm carinata, ac ſummitatibus ſuis anguſtioribus reflexa, aliquâ parte caulem medium exeuntem amplectuntur, herbaceum, lævem, rotundum, quem à ſuperiore parte, uſq; ad faſtigiū comoſum, oblongiuſculi turgentes in pediculis circumdant floſculi, oris extremis leviter denticulati, cœruleipurpurei, quibus tandem ſubnaſcitur in membranaceis capitulis ſemen rotundum, exiguum, nigrum.

An. Dodon. 218.
Lobel. Obſ. 55.
Cluſ. 179. lib. ſecundo.
Lugdu. 1512.
Epit. Matth. Cam. 798.
Hort. Med. 76. fol.
Matth. C. Bauh. 745.
Germ. Groß Hertzenhyacinth.
Trag. cap. 71. lib. ſecundo.
Fuchſ. 325.
Tab. 314. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 368.
Durant. 459.

II

Hyacinthus Anglicus cinereus. Radix bulbacea, turbinatæ formæ, avellanæ minoris magnitudine, ſeſſili parte craſsè fibrata, albeſcens, folia erigit aliquot lætè virentia, graminea, anguſta, atq; inter hæc caules dodrantales, in ſummo racematim flores nutantes cineracei coloris ferentes, qui effigiem minorem Hyacinth: Hiſpan. aut orientalis affectant, ſeu albi non ſcripti Dodon. cujus etiam ſemina referant.

Germ. Aſchenfarber Engliſcher Hyacinth.

III

Palma Chriſti maculoſa. Radices pulpoſæ, bifidæ, geminatæ, paucas annexas craſſas fibras è capite emittentes, caulem ſurrigunt arctè obſeſſum foliis ternis, è latitudine ſenſim in acutum deſinentibus, diluto virore ſplendentibus, & ſuperiùs ſaturatè purpureoſanguineis maculis infectis: flores cucullati ſunt, folia bina ſurſùm exerentes, purpurei coloris, quaſi aliquot punctis notati, denſam oblongam ſpicam conſtituentes, quibus ſemina, ſcobis inſtar, in oblongis capitulis ſubmittuntur.

Fortè Dodon. 240. Satyrii Baſilici fœminæ (nomine.
Lob. Obſ. 90. Adv. 63.
Epit. Cam. 626.
Matth. C. Bauh. 638.
Germ. Purpurfarb Händleinwurtz.
Fuchſ. 271.

IV

Dracunculus aquatilis. E ſingulis radicis repentis, & ſubtùs per intervalla tenuiter fibratæ articulis, pediculi aliquot teretes, fungoſi, folia Cyclaminis, è rotunditate in perbrevem mucronem finientia, attollunt: fructus in alio pediculo pari, eminentiore tamen, è ſinu folii paulò ſuperiùs elevatur, racematim compactus, viridis, exilibus candicantibus ſtaminulis circumquaq; obſitus, & baccis maturitate rubeſcentibus turgens, Ari baccis paulò minoribus, in quibus ſingulis ſemen rugoſum, paulò oblongum, craſſo ſucco, contentum.

Dodon. 329.
Cœſalpin. lib. 5. c. 40. fol. 229.
Lobel. Obſ. 328. Adv. 261.
Lugdunenſ. 163.
Epit. Matth. Cam. 362.
Matth. C. Bauh. 446.
Germ. Klein Waſſerſchlangenkraut.
Fuchſ. cap. 86.
Tabern. 417. lib. ſecundo.
Matth. Cam. 191.
Durant. 333. fol.

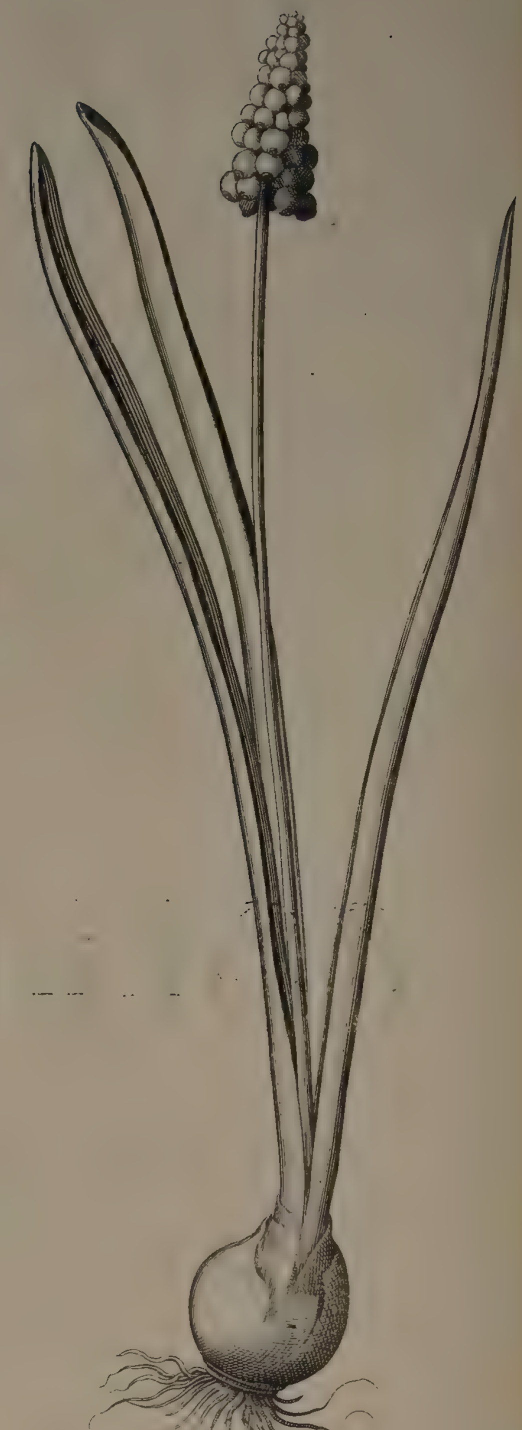
TERTIVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
VERNALIVM.

II
Narciſsus totus luteus, monta-nus, minimus.

I.
Narciſſus totus luteus montanus maior.

IIII
Hÿacinthus Botryoides cæruleus.

III.
Colchicum Vernum, flore purpureo plenum.

IV
Hyacinthus Botrÿodes floribus albis.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

NArciſſus ſylveſtris montanus, ad vivum expreſſus, ab aliis Pſeudonarciſſus nominatur. Major quidem, altiùs aſſurgit, foliis Porri ſimilitudine parùm latioribus, duobus, aut pluribus, ex uno bulbo albo enatis: floribus in cacumine caulis palleſcentibus, in ſex folia, decuſſatim ſtellata, dividuis, quorum centro calix tubulatus, protenſus oris reflexis, explanatis, totus luteus exit.

Lobel. Obſer. 61. Adverſ. 51.
Lugdun. 1523. Cluſ. lib. ſecundo, fol. 65.

Germanicè, Der groß gelb Joſephſtab / oder Hornungsblumen.

II

Huic ſuccedit Pſeudonarciſſus minor, montanus, ab aliis Hiſpanicus dictus, foliis, bulbo & flore, idem cum priore, verùm multò minoribus, calice auroluteo.

Lobel. Obſerv. 63.
Cluſius ut ſuprà.

Germanicè, Klein gelber Berg Joſephſtab.

III

Colchicum Polyanthos Majus, paucis cognitum, nedum delineatum, ex bulbo albido, annato ſibi annexo, convolutis foliis, in ſuperiore umbone flores edit multiplices, ex cœruleo purpuraſcentes, ſtolonibus & filamentis ſubcroceis.

Germanicè, Groß Purpurfarb gefüllter Frülingzeitloß.

IIII

Hyacinthorum ſpuriorum unus, Minor vulgaris, racemoſus, Dipcadus Italis indigitatus, flore cœruleo.

Lugdun. 1511.

Germanicè, Gemein Traubenblawer Hyacinth.

Fuchſ. 225.
Tabernæmont. lib. ſecundo, 315.

V

Non aliâ differt ratione, hic Hyacinthus Botryoides ab aliis, niſi quòd florum colore candicet.

Dodon. 217.

Germanicè, Weiß Traubenhyacinth.

II. Narciſsus medio luteus.

I. Narciſſus maximus medio purpureus.

III. Narciſsus medio purpureus.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

NArciſſus Maximus, medio purpureus, aut cœruleus, latifolius, Hiſpanicus dictus: ex pullo, ſicut duo ſequentes, bulbo aſcendit ſesquipedalis, foliis praſinis craſſiuſculis, intra quæ teres caulis, ſuperius vaginatus, emittit pediculum & florem, ex cœruleo albicantem, ſex foliorum, quorum medio, membrana argentea, colore, cum fimbriâ crocoaureâ, ſtolonibus ſeſſilibus luteis, annexa eſt circularis.

Germanicè, Spaniſch groß Narciſſenröߘlein.

II

Narciſſus, calice luteo tenerior, intra ſua folia porracea, latiora, ex duobus caulibus geminos protrudit flores candidos, qui in calicis medio, orbiculo & ſtolonibus luteis, glandulas repræſentantibus, tribus plerunque adornatur. Hujus odor fragrat ſuavis & feriens.

Germanicè, Gelb wolriechend Narciſſenblumen.

III

Primum hujus Numeri, Narciſſus iſte æmulatur colore, inſuper latifolius: floris mediâ parte purpureus, quo etiam multiplicatur: ſic enim gemini caules, geminos cum petiolis augent flores, ex vaginâ enatos, calicibus parùm repandis, oris elatis ſubcroceis.

Dodon. 223.
Lobel. Obſer. 60.
Adverſ. 50.
Lugdun. 1517.
Cluſ. 156.
Camerarii Epitome 951.
Matth. Caſp. Bauhini 858.

III.
Narciſsus Juncifolius luteus flo: pleno.

I.
Narciſſus maior flore multiplice.

II.
Narciſsus ſylveſtris ſtellatus.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

IN floribus mediopurpureis, ex membranaceo caulis folliculo enatis, fœcunda hæc Planta cubitalis, uberiùs multiplicatur Narciſſus Major, medio calicis melino colore: caulibus erectis: foliis oblongis, carinatis, craſſioribus: bulbo, cum annatis, pullulante.

Dodon. fol. 224.
Lobel. Obſerv. 61.
Lugdun. 1520.
Cluſ. 161.

Germanicè, Groß gefüllt Narciſſenroſen.

II

Qui decuſſatis florum foliis, uno caule, prodit acutioribus, ſubluteis, Narciſſus ſylveſtris & ſtellatus hic nominatur, inodorus: habens oblonga, carinata, rotundiora & anguſta folia: bulbum cæpaceum.

Dodon. 227.
Lobel. Obſer. 62.
Adverſ. p. alterâ, 489.
Lugdun. 1523.

Germanicè, Gefüllt Stern Joſephſtab/ gelb.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 306.

III

Elegantior ſurgit hic Narciſſus, luteis, odoratis, duobus & pluribus, ex unico caule prodeuntibus, iiſque plenis floribus: folia longa, juncis flexibilitate, levore & colore, æmula efferens.

De hoc Narciſſo
Autorum copiam videre licet, in quartâ tertii ordinis Vernalium iconum ſequente Narciſſorum juncifoliorum ſerie.

I Narciſſus maior Iunci, folius.
II. Narciſſus Iuncifolius la, tiore calice.
III Narciſſus minor Iunci folius
IV Narciſſus minimus Iun, cifolius.
V Pſeudo Narciſſus Iuncifo, lius.

Celeberrimi Eystetten-ſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Caule unico, rotundo, erecto, erumpit Narciſſus Major Iuncifolius, inter folia (ſicut & ſequētes Narciſſi) jūcis levore, flexibilitate, viriditáteq; ſimillima: Polyanthos autem eſt, floribus totus luteis, odoratis, circinatis, effuſus: ejus Bulbus major, cum altero, & aliis pluribus annatis, atq; capillamentis deorſum ſparſis, pulliginis eſt colore.

Germanicè, Bintzenbletterich groß Narciſſenröslein / mit vilen gelben wolriechenden blumen.

II

Lætus æquè exurgit Polyanthos hic Narciſſus Major Iuncifolius, luteus, Alius quidem, quòd mucronata & longiora florum folia, calicem latum elatum ambiant, mirâ ſuavitate ſpirantia.

Germanicè, Bintzenbletterich vil tragend gelb Narciſſenröslein / mit eim breiten kälch.

III

Trium pluriúmve florū Narciſſus Minor, ex foliis itidem juncos imitantibus, flexibilibus, uno cauliculo, & ſuperius mēbranaceâ vaginâ proſilit, luteus totus, odorus.

Germanicè, Das kleiner Bintzenbletterich gelb wolriechend Narciſſenröslein.

Horum Narciſſorum genuinam hiſtoriam, potius noſſe qui deſiderabit, adire poterit Coryphæos hóſce.

Dodonæum, fol. 226.
Lobel. Obſer. 62. Adverſ. 51.
Lugdun. 1520. Cluſ. 159.
Tabernæmont. 303.

IIII

Qui minimus dicitur, Iuncifoliorum Narciſſus, cum ſuo bulbulo terrâ ſe exerit, foliis haud humum ſparſis, at carinatis, rotundis, exilibus: Flore & calice paulùm elato & patente, luteo, citreus fragrat gravius.

Lobel. Adverſ. ſecundâ parte, fol. 492.
Cluſius appendicis fol. 257.

Germanicè, Bintzenbletterich klein gelb Narciſſenröslein.

V

Iuncifoliorum Minorum ordini, adſignatur hic Pſeudonarciſſus Montanus: Flore quidem luteo, odorato, alato, fimbriato, turbinis inſtar, oris ampliato: ex cauliculo, ad floris conum, membranaceo involucro longius exporrecto.

Lobel. Appendice, fol. 461.
Lugdun. fol. 1521.
Cluſius, lib. ſecundo, fol. 166.

Germanicè, Wild falſch Bergbintzenbletteriche Narciſſenröslein / mit groſſem überlengten kälch.

IV.
Pseudo Narciſſus minor lute-
us repens.
I.
Narciſſus Septentrionalis flo:
pleno luteo.
III.
Narciſsus Septentrionalis calice
pleno luteo, oris incisis.
II.
Narciſsus Septentrionalis calice
luteo pleno, duplicatis folijs.

Celeberrimi Eyſtettenſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Pſeudonarciſſus, aliis Septentrionalis dictus, flore pleno & multiplici congeſto, caule rotundo protenſo oritur: ob gravitatem pendulus flos eſt, multifidus, foliola ultra triginta habens miſta, loco calicis, ſummè lutea ſunt, criſtata, quæ aliis foliis pallidioribus, aliquibus etiam herbaceis expanſis circundantur, involucro membranaceo exeuntibus &c.

Lobel. Adverſ. alterâ parte, fol. 489. primâ fol. 51.
Cluſius, lib. ſecundo, fol. 165.
Item, Curarum poſteriorum fol. 13. 14.
Germanicè, Groß vermengter gefüllter Joſephſtab.

II

Huic non abſimilis Pſeudonarciſſus, Septentrionalis alius, niſi quòd ſtellatim habeat in flavo flore duplicia foliola, ſubtus poſita, acuminata: calice intensè croceo cõpacto, & aliquot crenatis involucris conſerto, attamen tubulato.

Germanicè, Gelb gefüllter Joſephſtab/mit einem bleichen gelben doppleten Stern.

III

Pſeudonarciſſus vulgaris, Septentrionalis, pleno calice dictus, ex quatuor foliis imbricatis, caule glabro, in membranaceum tegmen deſinente, nodóque emergit, foliis florum reflexis, & circinatim circumeuntibus pallidioribus: calice prominet multiplici, tubis aliquot inſertis, in fimbriâ inciſuris crenatis &c.

Cluſ. Appendice alterâ.
Germanicè, Mit zwey vnd dryfachn Kelch gelber Joſephſtab.

IIII

Innotuit & hic in Narciſi ſpeciebus, Pumilio Narciſſus Minor, rarior, humi repentium unus, qui ex florum foliis repandis porrigit caliculum, oris ſciſis benè luteũ.

Cluſ. lib. ſecundo, fol. 165.
Lobel. Obſer. 62.
Adverſar. 61.
Epitome Camerarii, fol. 953.
Matth. Caſp. Bauhini, 861.
Germanicè, Kleiner vnd nidriger gelber Joſephſtab.
Matth. Camer. 442.
Durante, 632.

III. *Pseudo Narciſsus aureus præcox.*

I. Pſeudo Narciſſus pallidus calice amplo.

II. *Pseudo Narciſsus simplex Belga.*

Celeberrimi Eystettenſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Narciſſus hic depictus bipedalis eſt, odoratus, caule ſtriato, non rotundo, latiore, in marginibus linea tenui depreſſa ſignato: bulbo, foliis lineatis, imbricatis, viridibus, maximus, ſicut & florum foliis, ſtellatim ordinatis, flavis: calice minus alto, ampliore, crenato, ſtolonibus parvis, albis, pediculo, piſtillo æmulo, albicante.

Cluſius: Appendice alterâ & curæ poſter. fol. 21.

Germanicè, Groß frembd gelber Narciß/ mit einem weitern Kelch.

II

Ex Pſeudonarciſsis Belgarum, nominatur iſte ſimplex major, Codianus, ſuis caulibus, inſiſtente flore oblongo, flavo: calicibus tubulatis, ſimplicibus, crenatis, luteis, protenſis.

Cluſ. lib. ſecundo, fol. 165.

Germanicè, Der Niderlender groß gelber Joſephſtab.

III

Præcocium numero adſcribitur hic Narciſſus, tribus caulibus latiusculis, viridibus, ſummâ parte membranaceis involucris, nodulos cum floribus excipientibus. Flores eminent inde lutei: calice crenato, ſciſſuris altioribus, diversè laciniato, æquè luteo croceo: propriè expreſſi.

Cluſ. lib. ſecundo, fol. 164.
Epitome Camerarii, fol. 953.
Matth. Caſpar. Bauhini, 861.

Germanicè, Gantz hochgelber geflammeter Joſephſtab.

Matth. Camer. fol. 442.

III. Pſeudo Narciſsus luteus.

I. Frittillaria.

II. Narciſsus Juncifolius precox maior.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

FRitillaria, ſpecioſè depicta, ſeu Meleagris, Lilium variegatum vulgò, ſesquipedalis, caule exili, foliis intensè viridibus & incurvatis, ſine ordine annexis: ſicut tota planta flexuoſa creſcit: floribus obſcurè purpuraſcentibus, nutantibus, qui quadratis areolis, decuſſatim poſitis, & tam exteriore quàm interiore parte expreſſis, ornãtur: in quorum medio piſtillus cum ſtolonibus luteis exeritur: radice orbiculatâ, albâ, cæpaceâ, depreſsâ, nitens.

Dodon. fol. 233. Lobel. Obſer. 65.
Lugdun. fol. 1530. Cluſ. fol. 152.
Germanicè, Braun geſcheckte Narciſſenlili.

II

Narciſſus, juncifoliis præcocibus, Major hic atque luteus odoratus annumeratur, foliis craſſis, ferè carinatis, & mollibus: caule rotundo, in ſummitate, membranaceo (quod plærisq; commune eſt Narciſſis) ſuos proferens flores auroluteos, calice ampliato, non ſine feriente odoris ſuavitate.

Dodon. 226. Lobel. Obſerv. 61. Adverſar. 51.
Lugdun. 1521. Cluſ. 158 & 159.
Germanicè, Wolriechend Bintzen/gelbe/frůe/groſſe Narciſſenröslein.

III

Narciſsi montani, ſeu Pſeudonarciſsi vulgaris hæc eſt effigies, qui, in ſingulis caulibus, florem promit, è vaginulâ prorumpentem, totum luteum, ex cujus medio calix oblongior protenditur, fimbriatus amplius, & crenatus: caules circumdantur foliis porraceis, anguſtis, carinatis, elatis: bulbo multiplici tunicâ obtecto, albicante.

Dodon. 227. Lobel. Obſerv. 62.
Appendice, 51.
Lugdun. 1526.
Epitome pag. 955.
Matth. Bauhini, 861.
Germanicè, Gelb Joſephſtab oder Hornungsblume.
Matth. Camer. fol. 442.

II. Fritillaria flo: pleno.

I Meleagris flos maximus Italicus.

III. Fritillaria Alba.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

FRitillariæ, ſeu Meleagridis ſpecies, cum flore gemello propendente, colore obſoletè purpuraſcente, teſſellulis ſegmentato, intra quatuor folia, in ſummitate caulis diffuſa, flos ſerotinus maximus dictus eſt Italicus: caulem viridem, obſcurè purpureum, folia carinata oppoſita ambiunt, ſaturatè virentia, quem quidem prope radicem totum circumveſtiũt. Hunc excipit radix bulboſa, ſuperius & inferius depreſſa, circinatis ſparſis fibris & capillamentis colore ſuaſo.

Germanicè, Braun abhang Narciſſenlili/mit mehr blumen.

II

Quamvis minori, ejuſdem formæ, radice, & caule exilibus, foliis ad radicem membranaceis involucris obductis, ſine ordine expanſis vireſcentibus, Fritillaria hæc oriatur: uberior tamen fundebatur Anno 1610. Menſe Martio, pleno flore purpureo, decuſſatis quadratis lituris & notulis. Nutabat autem (ſicut aliæ) ſtolonum apicibus luteo pictis.

Germanicè, Braun abhang Narciſſenlili/mit groſſer blumen.

III

Præ aliis elegantior Fritillaria iſta, caule, foliis, & bulbo depreſſo minor, geſtat florem pendulum, totum niveum, ſine emblemate evidenti.

De his Cluſius Appendice primâ, fol. 257.
& Appendice alterâ.
Lobel. Adverſar. alterius partis appendice, fol. 495. & ſeq.

Germanicè, Schneeweiß abhang Narciſſenlilien.

I
Fritillaria pyrenæa obsoleto luteo colore.

III.
Fritillaria polÿanthos lutea

II.
Fritillaria minor, obsoleto colore, inodora

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

HÆc Fritillariæ ſpecies gracili rectóque vireſcente caule erigitur ſesquipedalis: cum foliis, parum junceis, cauli inordinatè appoſitis, cujus in ſummitate flores teſſulati dependent diluti coloris lutei, quadratis rubentibus maculis, haud inordinatis, aſperſi, formâ oblongâ, globoſâ, absque odore: Fritillaria Pyrenæa aliquibus dicta.

Germanicè, Braun in gelb geſcheckte Narciſſenlilien.

II

Fritillaria, Aquitanicæ non diſsimilis, ex oblongo protenſo caule, foliis indiſcriminatim affixis, paulùm latioribus, ſubviridibus, naſcitur: florum levigatorum reflexis oris luteis, interioribus ſubfuſcè purpureis, in quibus nulla tamen inſignis Fritilli pictura animadverti poſſit.

Germanicè, Gelbgeſcheckte Narciſſenlilien.

III

Ex omni parte lætior prodit Fritillaria hæc, pluribus floribus ornata nutātibus, qui virentes lutei ſunt, in oris reflexi, undiq; lituris, obſcurè rubentibus, iisdémque quadratis oblongiuſculis, diſtincti: caulem gerit craſſiorem, quem protenſa oppoſita folia, certis intervallis diſſita, ambiunt herbaſcentia.

De his pleniora recenſent:

Lobel. Adverſar. alterâ parte, fol. 495.

Cluſius lib. ſecundo, fol. 153. Curar. poſteriorum fol. 10.

Germanicè, Viltragende gelbgeſcheckte Narciſſenlilien.

III
Tulipa viridis coloris.
I
Fritillaria iuncifolijs.
II
Allium Vrſinum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

INter Fritillarias, tenuibus foliis junceis, & exili caule, aſſurgit hæc numerata: bulbo rotundo depreſſo: & flores laxat, ſex foliorum luteos, rubicundis quadris variegatos: ſtolonibus & capitello æquè luteis.

Germanicè, Bintzenbletterige geſcheckte Narciſſenlilien.

II

Allium Vrſinum, ex foliis planis lilii convallium conſtat protenſis, longioribus pediculis, ex bulbo ſpicato & annatis, emergentibus. Flores ſtellati ſunt, in umbellâ candicantes, cum capitellis virentibus, ſparſi & diffuſi.

Dodon. fol. 672.
Lugdun. fol. 1546.
Lobel. Obſer. fol. 80.
Adverſar. fol. 59.
Matth. Caſp. Bauhini fol. 422.

Germanicè, Beerknoblauch.

Matth. Camer. 173.
Durant. 31.
Fuchſ. 282.
Trag. 286.

III

Tulipa erecto & glabro caule tollitur, cujus ſummitati inſidet flos, totus herbaceus & viridis, oris acuminatis, introrſum flexis.

Germanicè, Tulipa gantz grün.

II.
Narciſſus Orientalis medius totus albus polyanthos.

I.
Narciſſus Orientalis maior polyanthos totus albus.

III.
Narcissus Orientalis polyanth minor totus albus.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

NArciſſum hunc Orientalem Majorem quidam indigitant, quòd cubitalis latifolius ſit, caule protenſo, in cujus cacumine, ex membranaceo involucro, flores fuſi & copioſi albeant, odore fragrantes, perampli, ſinguli cum tribus ſtaminibus luteis, brevibus.

Germanicè, Groß weiß Orientaliſch wolriechend Narciſſenröslein.

II

Hujus collatione medius hic Orientalis Narciſſus dici meruit, nō minus plurium florum odoratorum, albicantium, copiâ ſtipatus, quàm quòd bulbo, foliis & reliquis paulò minor videatur.

Germanicè, Mittelart weiß Orientaliſch Narciſſenröslein.

III

Eodem pacto, minor Orientalis, Narciſſus iſte vocandus erit: florū multitudine, figurâ, colore & odore, præſcriptis haud inæqualis.

Dodon. 224.
Lobel. Obſer. 60.
Adverſar. 49.
Cluſius lib. ſecundo, fol. 155.
Lugdun. 1519.

Germanicè, Klein weiß Orientaliſch Narciſſenröslein.

Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 302.

II. *Narciſsus Orientalis medio croceus maior.*

I. Narciſſus Orientalis medio croceus calice pleno.

III. *Narciſsus Conſtantinopolitanus minor, calice fimbriato, medio croceus.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

EXhibet hæc Icon Orientalem Narciſſum vernum, pluribus acuminatis albicantibus floribus conſtantem, qui palleſcentibus pediculis oblongantur; & calice, pluribus tortilibus foliolis pleno aureóq;, conſpiciuntur, in caule unico, ex foliis porraceis pluribus prodeunte.

Germanicè, Orientaliſch Narciſſenröslein mit gelb gefüllten Kelch.

II

Simplicibus, ſed majoribus, tubulatis, rotundis & auroluteis, prodit Narciſſus iſte Orientalis calicibus: floribus multiplicibus odoratis albis: caule glabro, viridi: foliis latioribus, prolixis.

Germanicè, Weiß Narciſſenröslein/ Orientaliſch/ mit goltfarben Kelch.

III

Superioribus haud abſimilis viſitur hic Narciſſus minor, dictus Conſtantinopolitanus: cingitur autem floribus niveis, peramœnis, in quibus mediat calix, croceo colore fimbriatus, odore fragrante.

Dodon. fol. 225.
Lobel. Obſer. 61.
Lugdun. fol. 1518.
Cluſius lib. ſecundo, fol. 156.

Germanicè, Kleines weiß Narciſſenröslein/ mit Saffranfarben verbortten Kelch.

Tabernæmont. fol. 301.

IV.
Pſeudo
minimus
au
Narciſsus
Juncifolius
reus.
I.
Narciſſus albus maximus
calice luteo brevi.
II.
Narciſsus albus medius cali
luteo brevi.
III
Narciſsus totus luteus oblongo ca,
lice & reflexis folijs.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ALbicat florum foliis ſex, virgulâ notatus, Narciſſus maximus, cum tubuloſo luteo calice, cæteroquin aliis magnitudine, foliis, caule & bulbis, major.

Germanicè, Conſtantinopolitaniſch weiß Narciſſenroſen/ mit einem gelben Kelch.

II

Narciſſus medius, odoratus, ſeſe exerit bulbo & foliis oblongioribus, erectis, duobus caulibus, quibus flores ſtellatim foliis ſunt impoſiti, ex pallore albentes, in medio, protenſo & parùm crenato luteo calice.

Germanicè, Weiß geſternt Narciſſenrößlein/mit gelben Kelch.

III

In hoc Narciſſo erumpunt folia porrecta, tortilia florum melina, protento quoque altiùs calice auroluteo: fimbriâ crenatâ.

Dodon. fol. 225.
Lobel. Obſer. 60.
Lugdun. fol. 1518.
Cluſius 156. lib. ſecundo.

Germanicè, Narciſſenrößlein/mit hohen gelben Kelch und gewundenen Blettern.

Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 302.

IIII

Qui Pſeudonarciſſorum minimus eſt, ſurrectis, tenuibus funditur foliis, quorum medio cauliculus exilis gerit florem pyramidalem, herbaceo pallidum, niſi quòd calix aureus, evidentiùs crenatus, extuberet longiùs.

Lugd. 1521. Cluſ. lib. ſecundo, fol. 166.

Germanicè, Kleiner Bintzenbletterichter gelber Joſephſtab.

Narciſſus nobilis Orientalis polyanthos mixtus.

II. Narcissus de Argiers Polyanthos totus luteus

III. Narciſsus Orientalis albus, odoratus, calice stellato.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

SVavem odorem ſpirat Narciſſus Nobilis, multorum & plenorum ſeptem nimirum florum Orientalis, ab aliis in hoc mutatus, quòd pluries decuſſata & radiatim juxta ſe habeat diſpoſita folia albentia, in quorum meditullio, loco calicis, cumulentur complicata & conglomerata foliola, amplius diffuſa, alternatim alba & lutea, mirâ ſedulitate picta: pediculi ſunt virentes: caulis ex foliis pallore viridibus, carinatis, prodiens, nudus, rotundus, porraceus.

Germanicè, Orientaliſcher gantz gefüllter weiſer Narciß.

II

Succedit ab Algier oriundus Narciſſus, qui craſsioribus & latis foliis ſuperbiens eſt, floribus luteis duodenis & pluribus, depreſſo quidem caliculo, crocei coloris, ambientibus foliolis ex albo pallentibus.

Germanicè, Egyptiſcher gelber Narciß mit mehr blumen.

III

Stellaribus Narciſsis annûmerandus hic venit Odoratus, amœnus, albus: ſic enim flores cum ſuis pediculis, ex membranaceo tegmine prominent exalbidi, quorum medio, ſtellas æmulantes ſtolones, ſeu ſtamina, radiatim concentrati ſunt aurolutei.

Germanicè, Gantz weiß SternNarciß/ auß Orient.

III.
Narciſſus Polyanthos Orientalis medio luteus minor odoratus.

Narciſſus Polyanthos Orientalis calice medio luteus. odoratus maximus.

II
Narciſſus Polyanthos Orientalis medio luteus odoratus maximus

Celeberrimi Eyſtetten- ſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

INter Codianos Narciſſos, Orientales tamen, cenſeri volunt hos ſequentes, quòd calices habeant majores & minores, verùm campanulæ inſtar, in medio flore, unius coloris luteos, amplos, minus tamen aureos: à præcedentibus Narciſſis, eâ calicum figurâ cavâ & amplitudine differentes: odorem ſpirant jucundum cum fragrantiâ. Hilares inſuper & florum explanatorum, ex uno caulis involucro omnium evaginatorum, numero luxuriant elati & multiplices.

Germanicè, Groß I. Mittelart. II. Kleiner. III. Orientaliſche Narciſſen/ mit nidern holen kelchen/ alle gantz.

P)( )(1

II.
Gnaphalium Montanum
suave rubens.
III.
Gnaphalium Montanum
variegatum
I
Lilio Narciſſus Hemero,
calli diſfacie.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

NArciſſus hic Indicus Matthiolo eſt Conſtantinopolitanus, propriè Lilionarciſſus dictus, facie Hemerocallidis, Ornithogali vel Pancratii: ſic enim nititur bulbo robuſto cæpaceo, ſubfuſco, baſi, capillamentis ejusdem coloris cincta frequentibus. Ex eo producitur & aſcendit, intra ſeptena vel plura herbacea folia, caulis ſesquipedalis unus, pluribus floribus onuſtus, quorum ſinguli ex pediculis oblongis virentibus ſex conſtant foliis albicantibus: Calicis loco, corpore quodam ſtellato, laciniato mediante: diffuſis ſtaminibus luteoviridibus.

Cluſius lib. ſecundo, fol. 168.

Lobel. Adverſar. alterâ parte, fol. 502.

Germanicè, Conſtantinopolitaniſche Lilgen Narciſſen.

II III

Sive inter Filagines, ſive Piloſellas, recenſeantur ſequentes duo Centunculi molles & Gnaphalia, ſanè tomentoſa ſunt, cauliculis & foliis incanis, radicibus circumferẽtia perreptantibus. II. Prius tamen Montanum, quod Roth Engelblümlein germanico idiomate innotuit, erigitur floribus glomeratim poſitis, ex albo ſuaviter rubentibus. III. Alterum verò Montanum etiam, Germanicè Geſprengt Engelblümlein/ variatur florum colore, albis & rubeis foliolorum oris & apicibus.

Lugdunenſ. 115. Dodon. fol. 68.

Lobel. Adverſ. 201. Cluſ. lib. tertio, fol. 329.

Tragus 125. Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 107.

I
Narciſſus iuncifolius po-
lÿanthos albus.

III
Leucoium Bulbosum minus

II.
Lilio Narciſſus Bononiensis.

Celeberrimi Eyſtettenſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

AD crebriores ſoboles Iuncifoliorum Narciſſorum refertur pręſens, multorum quoque florum Narciſſus, quo ad folia & tubum candore nitidus, medio tamen emicantibus certis quibusdam luteis ſtaminulis, inconditè poſitis.

Cluſius poſter. Curar. fol. 12.

Germanicè, Weiſer Narciſſen viler blumen/vnd mit Bintzenblettern.

II

Tenuioris & inflexi caulis, cum foliis ex cinereo herbaceis, hæc eſt Tulipa Apenninea, Bononienſis &c. in qua uni atq; alteri partito, flores cum ſtaminibus mediocroceis inſident lutei, ſuaveolentes, parùm laciniati, & in his folia quædam recurva: bulbus illi eſt obſcurè phœniceus, oblongior.

Lobel. Obſer. 63. Adverſar. 51.
Cluſ. lib. ſecundo, fol. 151.
Camerarii Epitome, fol. 958.

Germanicè, Gelb wolriechend Tulipa.

Tabernæmont. 309.

III

Leucoium bulboſum, in uno caule proteſo, ex membranaceo involucro, plures profert flores pendulos, colore lacteos, quorum apices maculâ quâdam ſubvireſcente inficiuntur. Bulbus (uti aliorum) priori cæpaceo tegumento, cum capillamentis fuſcus eſt, cæteris & interioribus verò panniculis albicans.

Germanicè, Klein ſpäte Hornungsblumen vilcragend.

QVARTVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
VERNALIVM.

IV.
Tulipa candida virgulis ex
purpura rub scentibus

II.
Tulipa alba circa calicem lute,
um, radis ru bente.

V.
Tulipa lutea, in medio conifor.
macula rubens.

III.
Tulipa lutea irrorata ex cinnaba,
ri rutilis maculis.

I.
Tulipa lutea virgulis oblongi
ad latera, colore cinnabaris.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Vernalium.

VErſatilium & verſicolorum plantarum eſt Luxurians Tulipa, Latinis Lilionarciſſus, florum foliis potiſſimùm maximeq; ambiguus. Ducentarum enim ſpecierum numerum ſuperare depræhenſum eſt, ita ut earum ordinẽ & modũ venantem ferè effugiant; quod vel hoc ſolo manifeſtũ fuit, quòd cum paucis ab hinc annis bulbi dubiæ iſtarum, & mixtæ ſpeciei, in hortum aliquem translati fuiſſent, ſequẽti anno unius coloris, & ſimplicis, conſpicerentur florere degeneres: his verò Illuſtriſſimi noſtri Principis hortis evaderent, floribus & magnitudine magis conſpicui, variegati, ſplendidiores.

Dilucida Tuliparum hiſtoria, & deſcriptio legi poteſt, apud indefeſſos Botanicos, & accuratiſſimos:

Cluſium lib. ſecundo, fol 138. & ſeqq.
Lobel. Obſervat. fol. 65. & ſeqq.
Adverſar. 52.
Dodon. fol. 231.
Lugdun. 1528. & ſequenti.

Rariſſimæ viſu, & ſingulares, in florentibus viridariis, Illuſtriſſimi domini, Eyſtettenſis Principis, præfatis, ſubſequentes erant.

I

TVlipa lutea, in medio foliorum lineam rectam dorſalem viridẽ ducit, prope latera, oppoſitas maculas oblongas, rubeſcentes: labris, ex luteo vireſcentibsu, terminatur.

Germanicè, Gelb Tulipani/mit grünen ſtreiff vnd hochrothen ſeiten ſtreimen.

II

Explicatur florens Tulipa alba, fundo & ſtolonibus luteis: purpura rubente ad medium floris folii pertingente circulo: cæteroquin floribus albeſcentibus.

Germanicè, Gantz weiß/mit gelbem boden/vnd vmb denſelben eim Roſinrothen Circkel.

III

Tulipa ſummè lutea, conglobata rubedine, usq; ad ſummitatem folii rutilat, figurâ flammeâ coniformi.

Germanicè, Gelb mit Feuerrothen geſprengt.

IIII

Regina Tuliparum, quibusdam ampliatur albicans, aſperſis oblongis & indifferentibus purpuraſcentibus rubeis maculis & virgis, extremitatibus labrorum inciſis, atque in apicibus foliorum laciniatis.

Germanicè, Gantz weiß mit Roſinrothen vermengten vnd gemiſchten auch zertheilten blättern.

V

Lutea foliis eſt hæc Tulipa ex viridi, in medio tincta coniformi maculâ, Cinnabaris colore, foliis in extremis oris laciniatis.

Germanicè, Gelb mit Cinnoberrothen gethellten blättern.

V. Tulipa lutea ex rubro viridi coccineo variegata.

I. Tulipa albicans margine coccineo.

IV. Tulipa ex flavo rubescens.

III. Tulipa ex albo marginibus ru, bescens.

II. Tulipa flavide pallens oris coccineis.

Celeberrimi Eyſtetten-ſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

TVlipa ſerotina, quæ ex bulbo, cum ſuis capillamentis, inferioribus flexuoſis, latiori, ſubfuſco, tollitur, ex pleno, rotundo, exili lanugine aſperſo, caule virente evaginato, cum foliis amplis imbricatis, incurvis, ex cœruleo viridibus: flore cum apicibus vario, uno alteri incurſante colore: ſic enim albicans flos, luteis in directum ductis lineis, oris coccineis gaudet.

Germanicè, Weiſe Tulipa/ mit Roſinfarben enden vnd gelben ſtraiffen.

II

Tulipa præcox, bulbo porrecto prodit: foliis florum parùm ſciſsis, ex florido luteis, mixtis, intercurſantibus lineis & marginibus ex coccino lucidis.

Germanicè, Liechtgelb vnd weiſe Tulipa/ mit Roſinfarben enden vnd ſtraiffen.

III

Tulipa prȩcox, foliis mucronatis, ornatur flore niveo, exteriora verſus, paulatim flaveſcente, oris cinnabarim colore imitantibus.

Germanicè, Tulipa weiß/ mit gelben enden/ vornenher mit Cinnoberrothen vnd Roſinfarben ſtraiffen.

IIII

Tulipa ſerotina albicans ex flavo purpureo, foliis florum mucronatis, prope calicem luteis unguibus conſtat.

Germanicè, Gelb Roſinfarbe vnd braune Tulipa/ ineinander vermengt/ mit eim gelben boden.

V

Tulipa verſicolor, ſerotina, foliis florum apicibusq́ue reflexis notatur byſſinis, in quibus medium floridum purpureum, virgis oblongis, alterum verò roſeum lineis vividis viridibus tingitur.

Germanicè, Gantz gelbe Tulipa/ die 3. mittlern bletter Cinnoberroth geſprengt/ die andern Roſinroth vnd grün geſtraimt.

V. Tulipa Coccinea albescentibus oris.
III. Tulipa lutea, margine roſeo.
I. Tulipa lutea maculis aſpersa minutis
II. Tulipa candida lineis viridibus.
IV. Tulipa miniata linea viridi

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

TVlipa, ſicut plæræq; aliæ, ſtriatis foliis, cæpaceo bulbo ſignatur, floribus luteis, miniatis virgis etiamnum latioribus ſplendeſcit: unguibus in ſinu nigris, capitulo virente.

Germanicè, Tulipa gantz gelb/ mit Cinnoberrothen ſtreimen vnd ſchwartzem boden.

II

Tulipa nobilis, præcox, candida, ſuper nervum florum foliorum, lutea linea, ad acumina usque deducta, bulbo oblongo.

Germanicè, Tulipa gantz weiß/ in der mitten des blats grüne ſtrich.

III

Lutea & hæc exurgit, tenera, præcox Tulipa: floribus ex viridi ſplendidè luteis: extremitatibus roſeis.

Germanicè, Gelbe Tulipa mit Roſinrothen enden.

IIII

Tulipa rarior præcox, paulo acuminatis florum foliis, reflexis, iisque rubro miniatis ornatur, cum lineâ viridi ad ungues finiente, qui lutei ſunt.

Germanicè, Tulipa Roſinfarb in roth geſprengt/ mit gelbem boden/ außwendig mit grünen vnd weiſen ſtreimen.

V

Tulipa ſerotina, coccinei coloris, ad album diffluens foliorū florum oris: fornice flavo.

Germanicè, Tulipa Roſinroth/ mit weiſen enden vnd gelbem boden.

IV.
Tulipa explicata florum candido
rum linearum rubearum
Tulipa albicans, maculis latis
rubentibus:
III.
Tulipa diversi coloris, alba linea ru,
bente, calice citrini coloris.
V.
Tulipa ex luteo citrini coloris florum
lineis dorsalibus viridibus.
I.
Tulipa lutea lituris aurei

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

TVlipa caule flexuoſo, ex foliis carinatis evaginato, floribus emicat luteis, virgulis latis ad apicem, magis magiſque aureis, obductis: usque adeò undulatis: bulbo ſerotinis proprio.

Germanicè, Gantz gelbe Tulipa/ mit Goltfarben ſtreimen.

II

Hæc ex foliis imbricatis præcox, calice florum luteo, præter oras albicantes, mediâ parte ſaturatè rubente luxuriat.

Germanicè, Tulipa Kirſchenfarb/ mit weiſen enden vnd gelbem boden.

III

Iſta Tulipa, ſimiliter diverſicolor, explicatur florum foliis alternatim albis & argenteis, quæ à calice ad apicem pinguntur mediâ lineâ rubente: calix eſt luteus, radiatus in circumferentiâ colore cœruleo.

Germanicè, Tulipa 3. blat verwechslet mit Silberfarb/ vnd 3. blat weiß mit rothen ſtrichen/ auch einem gelben boden/ vnd vmb den boden ein blawen Stern.

IIII

Panditur hęc Tulipa albis floribus, virgulis longis rubeis, ad foliorum ſummitates pertingentibus, fornice luteo.

Germanicè, Tulipa gantz weiß/ mit hochrothen breiten ſträimen vnd gelben boden.

V

Tulipa conglobata, foliis florum amplioribus cavis naſcitur, qui ex luteo citrini ſunt coloris, per medium lineis viridibus ſignati.

Germanicè, Gelbe Tulipa mit grünen ſträimen.

V.
Tulipa ex purpura rosea persica.
II.
Tulipa aurei coloris.
IV.
Tulipa parte media viridibus signaturis, altera vero rubra.
III.
Tulipa lutea prope calicem radio rubro.
I.
Tulipa lutea maculis rubens.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

TVlipa præcox, flore variat luteo, maculis aſperſo, & virgulis rubro-miniatis.

Germanicè, Tulipa hochgelb/mit rothen ſtreimen vnd flecken.

II

Tulipa ſerotina flore conſtat in totum aurei coloris.

Germanicè, Tulipa ſchön Goltfarb.

III

Tulipa præcox floribus explicatur luteis, prope fornicem ex rubro tinctis, calice rurſus luteo.

Germanicè, Tulipa mit gelben boden vnd Cinnoberrothen ſtreimen.

IIII

Tulipa ſerotina, verſicolor, bulbo fuſco prodit, & latioribus carinatis foliis: Florum folia exteriora repanda, ex coccino ſunt rubea: quorum medietas ex minio rubet, alterâ lituris & virgis viridibus delibutâ exiſtente.

Germanicè, Tulipa gantz liecht Roſinroth halbirt/ auch Cinnoberroth mit grünen ſtreimen.

V

Tulipa præcox, pumilio, tenerorum foliorum, floribus erigitur ex purpurâ roſeis.

Germanicè, Tulipa gantz liecht Roſinroth.

V. *Tulipa argentei & albicantis coloris.*

I. Tulipa ex albo ruffa margine rubente.

III. *Tulipa lutea, lituris miniatis.*

IV. *Tulipa fulvo ſulphurei coloris mar-gine amplius rubente.*

II. *Tulipa ſulphurei coloris oris rubeis.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

TVlipæ color florum acuminatorum eſt helvus, inter album & ruffum medius: viridi venâ ad dorſum ſecundum longitudinem excurrente: labris ſaturatè purpuraſcentibus.

Germanicè, Tulipa weiſzroth/mit hochrothen enden.

II

Tulipa ex dubiis & mixtis una: ſulphurei nimirum vel melini coloris, floribus mucronatis eſt prædita, juxta dorſum ſurſum utrinq; excurrentibus radiis herbeis, flammæ figurâ, oris rubentibus.

Germanicè, Tulipa Schweffelfarb/mit Roſinrothen enden vnd grünen ſtreimen.

III

Tulipa lutea, miniatis in longum & ad latera ſparſis lituris, ſtaminibus purpuraſcentibus, umbilicum circumſeptis, dilatatur.

Germanicè, Tulipa hochgelb/mit hochrothen enden.

IIII

Tulipa pumilio, florum folia gerit in trigonum acuminata, ſubtus non in calathi formam, ſed depreſſa, colore melino: ad oras, prope ungues inſuper latius ſaturatè rubentia.

Germanicè, Tulipa Schweffelgelb/mit breitrothen enden.

V

Tulipa præcox, ſex florum foliis, exterioribus quidem tribus acuminatis, argenteis, interioribus tribus parùm orbiculatis, albis, notatur, ſingulorum dorſis venâ rubicundâ protenſis.

Germanicè, Tulipa mit 3. Silberfarben blettern/vnd 3. Leibfarb ſchillerten.

Tulipa niuei coloris, o-
ris rubeo purpurascen-

Tulipa purpurea calice
pallescente.

IV.
Tulipa ex pallido tota vi-
rescens.

III.
Tulipa flaua ex ſulphureo co-
lore pallescentibus, lituris pro-
pe apices roseis flammiformib.

II.
Tulipa floribus reflexis, inferi-
miniatis, exterius herbaceis
margine ex cinnabari ru-

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

TVlipa ſerotina effertur floribus, quorum eximia eſt candicantia, iisque ad oras utrinque aſperſis lituris, ex rubeo purpuraſcentibus.

Germanicè, Tulipani hochweiſz/mit roth Purpurfarben enden.

II

Tulipa præcox Polymita, florum foliis fathiscit, vario & mixto colore imbutis. Interiora enim reflexorum ſunt miniati coloris, marginibus auroluteis: exteriora verò rubent.

Germanicè, Tulipa vermiſcht mit Cinnoberroth vnd gelb/vnd auff den enden goltfarb.

III

Hujus Tulipæ flores explicati, ex citrino vel ſulphureo colore palleſcunt: ſtolonibus & capitulis viridibus: rutilis autem, flammarum inſtar, faſtigiatis maculis tingitur, apices ferè foliorum conis ſuis tangentibus.

Germanicè, Bleichgelbe Tulipani/ mit Roſinrothen feuerſtreimen.

IIII

Tulipa conglobatur, florum ex luteo ſaturatè virentibus foliis.

Germanicè, Tulipa gantz gelbgrün.

V

Sic iſta Tulipa, hiare incipit, floribus rubeopurpuraſcentibus, calice luteo.

Germanicè, Tulipani Purpurfarb mit gelben boden.

V
Tulipa ſummè miniata, calice luteo.
III
Tulipa alba maculis roſeis.
I
Tulipa lutea miniatè punctata.
IV.
Tulipa roſea, venis luteis.
II.
Tulipa alba, unguibus luteis.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

TVlipa præcox, floribus auroluteis, punctis miniato colore irroratis.
Germanicè, Tulipa goltfarb/mit Cinnoberrothen püncktlein.

II

Tulipa præcox alba pumilio, explicatur floribus, ſinu luteo, ſtaminibus purpureis, capitello viridi.
Germanicè, Tulipa weiß/mit gelben boden vnd braunen ſtraimen.

III

Tulipa præcox alba, floribus explanatis, maculis coccinoroſeis aſpergitur, fornice luteo, cum ſtaminibus purpuraſcentibus.
Germanicè, Tulipa weiß/mit Roſinrothen flecken vnd liechtgelben boden.

IIII

Tulipa roſei coloris flore humilior, venâ in longum à ſummo ad imum ductâ, ſicut & unguibus luteis.
Germanicè, Tulipa Roſinfarb/mit gelben ſtraimen vnd gelben boden.

V

Tulipa floridè coccineis conſtat floribus, unguibus & calice luteis, bulbo (ſicut præcedentes & aliæ ferè omnes) pullo fuligineo.
Germanicè, Tulipa Cinnoberroth/mit gelben boden.

II.
Tulipa Nivea oris purpurascente.

III.
Tulipa flo: pleno, tota lutea.

I.
Tulipa Miniata pleno flore.

Celeberrimi Eyſtettenſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

TVlipa ſerotina, flore pleno miniato producitur: foliis ſtriatis, tornatis, per medium fiſſis, tenuibus: (id quod commune ferè Tulipis, quæ flore pleno naſcuntur.) Bulbus cum appendice, latior, depreſſus.

Germanicè, Doppelte rothe Tulipa mit gefüllter blumen.

II

Tulipa ſerotina, nivei coloris, oris florum per totum ex rubro purpureis, phalærata eſt inſuper, in caule, ſuperiore folio viridi vivido, mediâ parte, ex albedine roſeo, in ſummo biſulco.

Germanicè, Schneeweiſſe Tulipa mit Roſinfarben enden.

III

Tulipa ſerotina, flore duplici plenis, erigitur luteis vel citrei coloris: caule craſſiore: foliis, quæ ſuperiora ſunt, in longum ſciſſis: conſtat bulbo amplo, cum annato colore pullo.

Germanicè, Gelbe gefüllte Tulipa.

I X X X I

III. *Narciſsus medio purpu, reus minor.*

I. Tulipa serotina po, lÿanthos.

II. *Leucoium Bulboſum serotinum.*

Celeberrimi Eyſtetten-ſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Tulipa rarior, ex pluribus caulibus ramoſa, bulbo dilutè ſpadiceo, capillamentis ſubfuſcis, enitebat hæc floribus phœniceis, ſinu cœruleo, ad centrum flaveſcente, quod cum ſtolonibus luteum erat.

Dodon. 231.
Cluſi. 144. lib. ſecundo.
Lugdun. 1529.
Lobel. Obſerv. 66.
Adverſ. 52.

Germanicè, Roſinroch von vilen blumen Tulipant.

II

Multorum florum Leucoium hoc exurgit, quod aliis Narciſſolyriũ pratenſe videtur, flores habet majores, nivei coloris, propendentes, quorum ſinguli etiam pluribus quàm ſex conſtant foliolis, ad caliculũ affixis, in cujus medio ſtamina pullulant lutea: caulis & folia carinata ſunt viridia: bulbus & capillamenta pullo picta.

Dodo. 230.
Lobel. Obſerv. 64.
Cluſ. lib. ſecundo, fol. 171.

Germanicè, Groſſe ſpetc vilblumichte Hornungsblumen.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 308.

III

Inter minores Narciſſos, medio purpureos, florum albedine magis eſt elegans, & candicat, texturâ ſimplici, quorum medio orbiculus eſt auroluteus, ſtamina flaveſcentia: ex bulbo cæpaceo fuſco prodeunt cauliculi, & junci potius, quàm folia, vireſcentes.

Dodon. 223.
Lobel. Obſerv. 60.
Cluſ. 156.

Germanicè, Weiſz klein Narciſſenröslein.
Matthiol. Camer. 442.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 304.

II
Tulipa globosa serotina aureo co,
lore punctata.

I
Tulipa globosa ſerotina cin,
nabrio colore.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

TVlipa globoſa, patula, biflora conſpicitur, florum foliis ex cinnabari ſanguineis, unguibus trigonis obſoletè purpureis, ad circulum flavum concentrantibus, capitello luteo, & ſtaminum apicibus purpuraſcentibus.

Germanicè, Tulipani von hoch Cinnoberrothen farben und ſchwartzen boden.

II

Serotina alia Tulipa globoſa, hilaris, lutea, ex coccino aureis notis & punctiunculis ſignata & depicta, pullo & cæpaceo bulbo, filamentis cineracei coloris, extollitur.

De hac Lobel. Obſerv. 66.
Cluſius, lib. ſecundo, fol. 143.
Epitome Matth. Camer. 955.
In horto Medico Camer. 175.
Matth. Caſp. Bauhini, 859.

Germanicè, Goltfarb ſpate Tulipani/ hochroth geſprengt.
Matthiol. Camer. 442.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 309.

III. *Tulipa Perſica non aperta.*

I. Tulipa polyanthos præcox rosea colore mixta.

II. *Tulipa Perſica aperta.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

EX caule, ramoſo medio virente, præcox hæc cubitalis Tulipa protendit multiplices flores mucronatos, aliquatenus repandos, purpura roſeos, ſtigmatibus & lineis luteis frequentioribus ornatos.

Germanicè, Viltragend Roſinroth Tulipa mit gelben ſtrichen.

II

Propagatæ ſunt hæ Perſicæ Tulipæ, floribus dorſo roſeo, quod in exterioribus foliis, oris mucronatis ternis obſervabatur. Cæteris tribus interioribus niveâ albedine ſplendentibus, oris obtuſis: unguibus purpureis: capitulo luteo, & ſtaminulis cineritiis: caule gracili, erecto: foliis ſtriatis, junceis & flexuoſis.

Cluſius Curarum poſteriorum fol. 9.

Icon: horti Regii Galliarum: Robini.

Germanicè, Offene vnd zugethane Perſianiſche Tulipa.

III. Victorialis longa.

I Tulipa Serotina ſtellata.

II. Molÿ latifolium flore flavo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

OB eximiam floris venuſtatem, rara hæc ſerotina Tulipa, haud immeritò ſtellata appellatur: cujus folia ſex mucronata, decuſſatim concentrantia, latiora ſe pandunt, candore albeſcentia: quorum centro tollitur capitulum luteum, ſtolonum apicibus purpuraſcentibus.

Lobel. Obſer. 66.
Adverſar. 52.
Lugdun. fol. 1529.
Cluſius lib. ſecundo, fol. 144.
Germanicè, Sternn Tulipa.

II

Moly montanum, quamvis ab accuratiſsimo Cluſio graphicè delineetur, differt tamen, quòd hoc, folia latiora & profundius carinata, pluraq; quàm bina habeat erecta: intra quæ caulis enodis & glaber, in ſummo floſculos luteos, ſtellatos, porrigat: bulbus verò, cum ſuo bulbulo annato & capillamentis, pulli ſint coloris.

Cluſius in Appendice alterâ cap. 37.

III

Ex Gentianæ majoris, vel Hellebori albi, foliis virentibus, nervoſis, evaginatur caulis, hujus Victorialis longæ, Allii Alpini, Serpentini &c. qui prope florem vireſcit, inferiore verò parte radicem verſus dilutè purpuraſcens: in faſtigio ornatur multâ florum albedine lacteorum ſtellatorum turmâ: ſtaminulis luteis: radicem ſortita eſt oblongam, cortice fibroſo, reticuli inſtar obtecto, capillamentis variè ſparſis, ſubfuſcis.

Dodon. fol. 210.
Lobel. Obſer. 81.
Adverſar. 59.
Lugdun. 1547.
Cluſius lib. ſecundo, fol. 189.
Matth. Caſp. Bauhini, 422.
Matth. Epit. Camer. 392.
Germanicè, Alpenknoblauch/oder Sigwurtz/ das Männlein.
Matth. Camerarii, 173.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 192.
Durante 32.

QVINTVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
VERNALIVM.

Corona Imperialis
Polyanthos.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

QVæ verè Corona Imperialis Polyanthos mirandæ & luculentæ magnitudinis dici meruit, claruit Anno 1611, Aprili menſe, floribus nutantibus & ſubmiſſis quadragenis, colore ex croceo rubentibus, plerunq; ſex foliis uno conſtante, in margine purpuraſcentibus quibusdam venis & oris: ſupra quos confertim fundebatur coma viridior, foliis anguſtioribus, tenuibus, ſparſis: caulis ad craſſitiem trium unciarum ſupra terram aſſurgebat, ſuperans cubitos cum ſemiſſe duos, levis & minus rubeo purpureus: quò propior ſolo, eò foliis arctioribus, ſaturovirentibus, inflexis, repandis, craſſioribus, mucronatis in longum & reflexis, circundabatur circulariter.

Cluſius lib. ſecundo, fol. 128.

Germanicè, Vilblumen tragend Keiſerscron.

Tabernæmont. fol. 325.

I. Corona Imperialis.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

CORONA Imperialis ſerotina: Turcarum Turſai: Chalcedonicum Lale: bicubitalis: caput efferens ſub criſtâ comosâ, ex foliis exilibus, mucronatis, adornatâ: dependent flores nutantes, nolarum inſtar, phœniceo rubentes, ſex plerunq; foliis: in quorum calice interno, ſingulis foliis appreſſa ſunt tubercula ac uniones, aquam in ipſo meridiano fervore ſtillantia limpidam, dulcem: ex meditullio calicis porriguntur ſtolones albicantes, cum piſtillo nigricante, trifido: poſt flores, fructus, formâ triquetrâ, iiſque non niſi fœcunda ferentes ſemina, tolluntur ſurſum: caulis rotundus inferius excipitur foliis latioribus, ſaturatè virentibus, circumflexis, amplis.

Bulbus magnus, ſolidus, cæpaceus, ſquamoſus, trium librarum pondere, feriente, ſicut & tota planta, herboſo, fœtido, tetróque ſubſtat odore: craſſis, longis, ejusdem cum bulbo coloris, pallido atris filamentis.

Dodon. fol. 202.
Lobel. Obſer. 86. Adverſ. alterâ parte, 513.
Lugdun. fol. 1495.
Cluſius lib. ſecundo, fol. 128.

Germanicè, Goltfarbe Keiſers Cron.
Tabernæmont. 2. Buch/ 325. Blat.

Corona Imperialis florum
claſſe duplici.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ELuculentis duorum ordinum floribus conſtat hic Coronæ Imperialis, Turcici Turſai potiúsve Turſanda ſcapus cardinalis. Prior enim ſeries circulariter ſubjicitur ſupremis totius plantæ ſparſis & fuſis foliorum capillamentis, quem alius atque alius circumfluentium herbaceorum foliorum radius in glabro caule ſuccedit: floribus, ex cinnabari miniatis pendulis, ſubnexis. Ab uno latere hujus effigiei conſpicitur explicatus flos, cum ſuis tuberculis, inſtar unionum, ſtylo luteo trifido.

Altero verò margine exhibetur hexagonon ſeminiferum erectum caput, cujus ſunt ſemina ſubrufa, contiguo ordine juxtà recondita.

Lobel. Adverſar. alterá parte, fol. 512.

Cluſius lib. ſecundo, fol. 125.

Germanicè, Roth feuer haarfarbiche Keiſers Cron/ mit doppelten blumen/ abſatz vnd krantz.

III
Chamæiris
angustis folijs
minor.
II.
Iris tuberosa.
IV.
Bulbus lilij Persici.
I.
Lilium Perſicum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Lilium Perſicum, quod apud alios ſingulare & ſolum, ſic horto iſto celebri, quâ videtur formâ, naſci ſategit cultior natura: cubitos tres ſcapus uſque ad bulbum ſuperat: floribus, ut nolæ appenſæ, ex rubro purpuraſcentibus, quorum ſtamina lutea. Ad bulbum uſque, in caule exeunt folia anguſta, longa, multum ſtriata, diſſita tamẽ, & circulari ordine, ut in Coronâ Imperiali.

Dodon. fol. 220.
Lobel. Obſerv. 86. Adver. ultimâ parte, 512.
Lugdun. fol. 1495.
Cluſ. fol. 130.
Germanicè, Perſianiſche Lilien.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 324.

II

Iris Tuberoſa, rarior, anguſtis, triquetris, longiſsimis conſtat foliis, ſaturatè viridibus: ſupra caulem, ex quo vaginatim, labellis obſcurè violaceis, juxta quæ luteoviridia acuminata folia, flos exurgit jucundè odorus: radix nõ ex bulbis bulbuliſve, ſed tuberibus oblongis & nodulis, cinere nigricantibus, in longum protractis, terræ ſe inſinuant.

Dodon. fol. 249. Lugdun. fol. 1613.
Lobel. Obſerv. fol. 51. Adverſ. fol. 363.
Germanicè, Lang knöttichte Schwertel.

III

Chamæ Iris ſylveſtris Minor, Anguſtifolia: oblonga, inſtar gladiolorum, benè virentia habet folia, ſupra radicem nodoſam, ſubrufam: flores ex geniculatis caulibus exurgunt plures violacei, odore chryſomalorum.

Dodon. fol. 247.
Lobel. Obſer. fol. 34.
Lugdun. fol. 1611.
Cluſius lib. ſecundo, fol. 229. & 230.
Matth. Camer. Epitome, fol. 3.
Germanicè, Klein blawe Schwertel.
Matth. Camer. fol. 2.
Bauhini, fol. 334.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 334.

I. Lilium cruentum flore pleno.

II Viola erecta flore cæruleo.

III Viola erecta flore albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

EX ſolertiâ luxuriantis Naturæ, provenit Lilium Cruentum Puniceum, uberiore flore & pleno dictum: Anno 1612. florum folia, ſexagenarium ſuperabant numerum: niteſcunt ea ex miniato crocea, punctis ſaturatis, variè flexa & contorta: ſtaminibus rubentibus, apicibus verò obſcurius. Piſtillus huic erat unicus trifidus, luteus: caulis pro florum amplitudine tenuior, foliis tortilibus: radice bulboſâ, ſparſis capillamentis latius diffuſis, ſubnigricantibus.

Germanicè, Gefüllt goltfarb Lilien.

II III

Quia caulibus firmis, rectis, cubitalibus protendantur, & humi non repant Violæ hæ: Aſſurgentes à Dodonæo, ab aliis Erectæ nominantur: foliis gaudent latis, acuminatis, ad margines vtrinque ſerratis & denticulatis: non niſi florum colore differentes ſunt, ſimplices tamen, nec uti Iaceæ tricolores.

SECUNDA ex cœruleo purpuraſcentes habet flores.

Germanicè, Hoch vffrechter blawer Mertzenveil.

TERTIA ex Cyaneo albeſcit floribus.

Germanicè, Hoch vffrechter weiſer Mertzenveil.

De his legi poſſunt

Dodon. fol. 160. Lobel. Obſer. 334. Adverſ. 266.
Caſ. Bauhini in Dioſcor: fol. 823.
Epitome Matth. Camer. fol. 911.

II.
Lilium purpureum maius Do„ donei.

I.
Scapus cum bulbo.

Celeberrimi Eyſtetten-ſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Gratioſum elegantium florum Croceopurpureum Lilium exhibetur, Herbariorum Hemerocallis, quæ bulbo, ſquammis nucleatim cõtexto, pallore albente, procerum protrudit ſcapum, foliis carinatis, ſaturatè viridibus, circumcircà radiatim ſeptum: ſupra medium potiſſimùm alæ occurrunt, ſuis ſingulæ donatæ floribus, qui, dum effuſi ſunt, ad aureum colorem coruſcatione rubent repandi: ſtaminibus & piſtillo colore hiſce reſpondentibus. Flores verò latentes, & nondum dilatati, in apicibus vireſcunt, aliàs rubedine remiſſiores: at ii, qui minores, & ex alis jam inde ab initio enaſcuntur, orbiculi oblongi, toti ſunt virides.

Dodon. 198. Lobel. Obſer. 84. Adverſar. 60 & 61.
Cluſ. lib. ſecundo, fol. 136. Lugdun. 1493.
Epitom. Camer. 616. Hort. Camer. 89.
Matth. Caſp. Bauhini, 600.

Germanicè, Roth groß Goltfarb Lilien.
Fuchſ. cap. 137.
Matth. Camer. 285.
Tabernæmont. lib. ſecundo, fol. 328.

I.
Lilium cruentum bulbiferum.
II.
Scapus cum radice.
III.
Centaurium flo. lute

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Liliorum purpureorum, cruentum hoc bulbiferum Martagon lætius & altius grandeſcit, cubitos duos, cujus & ſcapus cum bulbo depictus exhibetur, lõgitudine ſua excedens. Panditur alatum, punicei aurei coloris floribus: ad ſingulas alas, quibus dicti flores inſident, bulbilli vireſcentes incumbunt ceu gemmæ, plures quidem & majori numero, ubi folia virentia cauli radiatim adnaſcuntur: radix, quæ bulbis ſquammoſa terrâ conditur, ex luteo albeſcit.

Dodon. 199. Lobel. Obſerv. 84.
Lugdun. fol. 1949. Cluſ. lib. ſecundo, fol. 137.
Germanicè, Roch Goltfarbe Lilien mit Zwiffeln.

III

Ex floribus Citrioluteis peramœnis, appingitur Centaurium luteum, foliis quidem caulem cingentibus, Perforatæ figurâ erectis tamen, per quæ caulis tranſvehi videtur ex pallido luteus.

Dodon. 334. Lobel. Obſerv. 219. Adverſ. 173.
Lugdun. 1290. p. Cluſ. lib. ſexto, fol. CLXXX.
Epitome Camer. 427. Horto ejusd. 37.
Matth. Bauhini 488.
Germanicè, Klein Tauſentgüldenkraut mit gelben blumen.
Fuchſius, 145.
Matthi. Camer. 214.
Tabernæmont. libro ſecundo, fol. 456.
Durant. 275.

I.
Lilium cruentum polyanthos

III.
Centaurium minus flore albo.

II.
Centaurium minus flore rubr

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

SCapo unico & præalto extollitur Lilium puniceum hoc, rarum, Majeſtatem præ ſe ferens, cruentum, liris ſtriato, ſaturatè Citrio, quem plurima folia mucronata, ejusdē coloris, confuſo ordine amplexantur. Hujus ſummitate numeroſa flòrum ſoboles propagata aggregatur, cæſtus inſtar: erant enim Anno 1611. miro naturæ ſpectaculo, & culturæ merito, 84. numerati: Cluſius ſexagenorum meminit: colorem Sandycis æmulantur omnes; ſtaminum rubentibus apicibus; piſtillo quadrifido luteo emergente.

Germanicè, Goltfarbe Lilien/ mit vilen blumen/ auff einem ſtengel.

II

Centaurium minus, fel terræ, exiguâ durâ radice, caules ſuos porrigit, ex foliis oppoſitis quadantenus enatos, hanc namque Perfoliatæ formam gerit, ſicut ſequens, & Lychnidis modo flores erectos habet pallidè rubentes.

Dodon. fol. 334. Lobel. Obſerv. 218. Lugd. 1789.
Epitome Camer. 426. Horto Camerarii, pag. 37.
Matth. Caſp. Bauhini, 488.

Germanicè, Klein Tauſentgûldenkraut mit rothen blumen.

III

Vegetius floribus albeſcentibus erigitur hoc Centauriorum minus, altioribus inſuper caulibus, qui in oppoſitum cinguntur foliis, priore parùm latioribus: innotuit Lobel. in monte Trinitatis Nerviorum Obſerv. fol. 218.

Germanicè, Klein Tauſentgûldenkraut mit weiſen blumen.

II. Lilium Byzantinum flore multiplici

I. Lilium album.

III. Scapus Lilij.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

LIlium Byzantinum flore multiplici, & venuſtate, & raritate, aliud ſuperius deſcriptū ſuperat. In reliquis par illi reperitur, foliis in ambitu ſubhirſutis, inordinatè caulem, purpuraſcente viriditate præditum, ſtipantibus. Flores quoq; conveniunt, niſi quòd foliorum convolutorum numero duodenario & ſtaminum multitudine, quâ eundem exæquant, diſcrepent. In radice & ſeminibus alioquin nullum diſcrimen offertur.

Germanicè, Doppelte rothe Türckiſche Bünd oder Keiſers Lilien.

II

Vulgaris notitiæ quidem hæc planta eſt, ſed quam Salvatori noſtro præferre placuit omni gloriæ pompæque regis Salomonis, ſolio inſidentis. Hæc illa ipſa eſt, quæ ſceptris Francorum auſpicatiſſimum ſymbolum præbuit; quam ex lacte effuſo Iunonis dum Poëtæ ortam putant, Roſam Iunonis indigitare voluerunt. Cujus florem tam exactè fragilem humanæ noſtræ naturæ conditionem exprimere, præter alios, D. Baſil. & Theocritus autores ſunt. Quæ hîc apponitur, valdè procera eſt, & ſæpius uſque ad bicubitalem altitudinem pervenit. A radice turbinatâ, & è craſſis ſquammoſis nucleis albis ſurſum ſpectantibus cōpactâ, in caulem elevatur firmum, carnoſis, latis & levibus, ac læto virore ſplendentibus foliis (quæ unicâ coſtâ medio ſui per longitudinem excurrente notantur) ſtipatum, eaque ſenſim uſque ad ſummitatem ejus attenuantur, ubi pulchri, candidi, nitentes, magni, odorati & ſtriati flores in ramulis aliquot copioſè prodeunt, calathum quaſi efformantes, ab anguſto ortu in latitudinem laxatum, ex ſenis plerunque foliis, & quæ ſummis labris reflexa, conſtantes: in medio illorum ſtylus craſſus, triangularis, ſtaminulis pulverulentis quibusdam croceis cinctus, eminet. Semen Martagi ferè in pyriformibus toroſis capitulis, intrinſecus alveolis quaſi ſeptum, profert, ſubrotundum, compreſſum, & obſoletè rubeſcens, quod omninò à vulgo poſthabetur.

Brunfels. pag. 45. tom. 2. Raps. 13.
Dodon. de ſtirp. coronar. in octa. editione, fol. 121. cap. 32.
Lob. Obſer. pag. 83.
Icon. 163. Adver. 60.
Cœſalp. lib. decimo, cap. 33. fol. 419.
Lugd. lib. 15. fol. 492.
Matth. Caſp. Bauhin. fol. 600.
Cam. Epitom. 570.
Hort. Camer. 88.
Phytopin. Caſp. Bauh. fol. 109.

Germanicè, Weiß Lilien.
Tabernæmont. fol. 326. lib. ſecundo, cap. 17.
Matth. German. Cam. lib. ſecundo, cap. 78. fol. 284.
Trag. cap. 85. fol. 301.
Fuchſ. cap. 137.
Durante, fol. 522.

I)( )( )( )(I

II.
Veronica recta cærulea.

I.
Sultan Zambach Mar,
tagon Conſtantinopoli,
tanium flore albo.

IIII.
Bulbus Sultan Zambach
cum inferiori parte caulis.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

AVri ſacra fames ſeriò Turcarum animos corruptos, inter alias ſtirpes complurimas, & hanc, quam hîc unà cum ſcapo ſuo bulboſo exhibitam voluimus, nobis prodere coëgit. Sultan Zambach, quaſi Sultanæ Lilium à Cluſio, à Lobelio verò Martagon album ſeu Lilium candidum Byzantinum appellatur. A Lilio noſtro non valdè diſcrepat, quâ folia & flores, quâ bulbum & caulem, præterquam quòd folia rariora & paulò minora ſint, æquè ac flores, qui aliàs colore pares non minus odorati reperiuntur.

Cluſius nonnullas hujus plantæ radices tantæ molis ſe vidiſſe memorat, ut vix utrâq; manu comprehendi poſſent. Idem addit, unam illarum in plano, & tres uncias ferè lato, caule plures quàm ſexagenos flores protuliſſe.

Lobel. Obſer. 85. Icon. pag. 163.
Cluſ. plant. hiſt. lib. ſecundo, cap. 5. fol. 135.
Caſp. Bauhin. in Phytopin. fol. 109.
Germanicè, Weiß wolriechende Türckiſche Keiſers Lilien.

II

Veronica recta quorundam Lobel. quam poſt formæ ſimilitudinem etiam ſemine ſe prodit, licet à plurimis Herbariorum in Lyſimachiarum claſſem referatur; veluti & eidem Lob. Lyſimachia cœrulea hortenſis nuncupatur. Caule prædita eſt cubitum alto, foliis contrario ſitu in illo poſitis Veronicæ erectæ I. Cluſ. ſed anguſtioribus & magis ſerratis, viridibus: floribus in ſummis ramulorum virgis ſpicatim congeſtis cœruleis, eidem Veronicæ aut Gamandreæ non abſimilibus: ſemina in planis bifidis membranaceis marſupiolis compreſſa, lutea, minuta. Radix ſubeſt non profunda, fibroſa, in lateribus ſe valdè propagans.

Dodon. fol. Gall. pag. 58. lib. primo, cap. 50.
Lobel. Obſerv. pag. 186. Adverſ. 145. Icon. pag. 344.
Lugdun. lib. nono, fol. 1060.
Cluſ. quò ad Iconem plant. hiſtor. lib. quarto, fol. LII.
Phytopin. Caſp. Bauh. fol. 469.
Germanicè, Blawer ufrechtſtehender Ehrnpreiß.
Tabernæmont. lib. ſecundo, cap. 27. fol. 99.

IIII.
Palma Christi.
I
Ornithogalum ſpicatum
flore lacteo.
II.
Ornithogalum Pannonicum.
III.
Palma Christi

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ORnithogalum, ex albâ, ſquammatâ, bulboſâ, ſeſsili parte, cum capillamentis, radice, profert folia magna, craſſa, carinata, erecta; in quorũ medio caulis exurgit, explicatus alis, & pediculis, quilibet florem ſuum dilatantes: exteriùs flos ſex foliolis panſus eſt ſaturatè viridis, interiùs colore lacteſcit, viridibus ſtaminibus, capitulis alboluteis: à quibusdam Ornithogalum Monſpellienſium, lacteum, ſpicatum nominatur.

Dodon. fol. 222. Lobel. Obſerv. 47.
Lugdun. 1583. Cluſ. lib. ſecundo, fol. 187.
Epitome Camer. 315. Matth. Caſp. Bauhin. 413.

Germanicè, Frembd Feldzwiffel/mit weiſen blumen.

II

Ornithogalum hoc, à Dodonęo ſcribitur eſſe Aſphodelus bulboſus Galeni Pemptad. 11. lib. 11. fol. 209. Attamen non tam raros habet caulis flores, ſed iisdem benè veſtitus, ſpicatum quidem dicier promeretur: color florum eſt viridi lacteſcens, nervulo ſcilicet vireſcente, dorſa peragrante. Pannonicum eſt Ornithogalum, Raro Cluſio lib. 2. fol. 187.

Lobel. Adverſ. 46.
Lugdun. 1582.

Germanicè, Vngeriſche Feldzwiffel grünlechte blumen.

III

Plantæ hæ Palmę Chriſti dicuntur. Prior floribus donata purpureis & incarnatis: aliis Baſilicum majus.

Germanicè, Händleinwurtz/Creutzblumen Leibfarb.

IIII

Altera folioſa, ex floribus toto candidis naſcitur.

Germanicè, Händleinwurtz mit weiſen blumen.
Luculenter háſce memorant:
Dodon. 240. Lobel. Obſerv. 93 & 49.
Lugdun. fol. 1562 & 1563,
Epitome Camer. 626.

Matthiol. Caſp. Bauhin. 637.
Germanicè, Matthiol. Camer. 303.
Fuchſ. 271.
Tabernæmont. 356.

II. Scabiosa Sylvestris minor cærulea.

Ornithogalum Arabicum.

III Genistella Tinctorum

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ORnithogali elegantior præpollet hæc ſpecies Arabica, Hyacinthi Orientalis æmula, parùm ab eo differens. Lacteo florum colore prædita eſt, ſtaminibus æquè candidis, apicibus luteis, cùm foliolorum extremitates acuminatæ quoque luteæ ſint: capitellum porrò in medio floris protrudit nigricans: caule protenſo lucidè viridi: ſicut & foliis carinatis, ex bulbo cum ſuis annatis & capillamentis candicantibus emiſſis.

Dodon. Pempt. 2. lib. ſecundo, fol. 221.
Cluſius lib. ſecundo, fol. 186.

II

Scabioſam Minorem flore cœruleo Agreſtem quidam hanc indigetant, quæ anguſtis, tenuibus & leviter criſpatis conſtat foliis, cauliculos habet protenſos, rotundos, mediâ ſuâ parte nudos. Horum ſummitati inſidet flos conglomeratus, figurâ conglobatâ, cœrulei coloris, qui paulatim preſſior dilatatur.

An correſpondeat deſcriptioni Lobel. Adver. fol. 232.
Lugd. ſub nomine Aphyllantis 1. fol. 864. lib. 7. cap. 36.
Phytop. C. Bauh. fol. 528.
Caſp. Schvvenck. lib. 1. ſtirp. Sileſ. fol. 192. ſub nomine ſtebes minoris.
Germanicè, Wild Apoſtemenkraut/ mit hochblawer blum.
Tabernæ Icon. pag. 162. Herbario lib. 1. pag. 548.

III

Geniſtella infectoria, tinctoria, foliis anguſtis, acuminatis, numeroſis, virentibus ſurgit, floribus ad faſtigia copioſis, & ſiliquis ſummè luteis.

Dodon. fol. 751.
Cluſ. lib. primo, fol. 102.
Lobel. Obſer. 531.. Adverſ. 407.
Germanicè, Ferbblumen/ Haidenſchmuck.

M X X X X I

III. *Polygonatum maius.* I. Ornithogalum Hiſpanicum ſpicatum. II *Polÿgonatum vulgatius.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ORnithogalum Hiſpanicum, non ſcriptum, in ſpicam tranſit, & attollitur floribus lacteis candidis, cauliculum levius virentem ambientibus. Bulbus huic eſt parvus, non cæpaceus, nec ſquammoſus, albicans tamen, affixis fibris inferiùs capillaribus. Folia protendit anguloſa ferè triquetra, aliquantùm carinata, herbacea.

An congruat cum ſolertiſſimi Cluſii deſcriptione,
L. II. fol. 188. edita?
Germanicè, Spaniſch Sternblumen.

II III

Salomonis ſigilla, ſive Polygonata, duarum ſpecierum hîc effigiantur, ſic dicta potiſsimùm, quòd multùm geniculatis radicibus nitantur, ex quibus cauliculi ſatis tenues emiſsi, per intervalla diſtincti, latioribus, nervoſis, porraceis foliis adornantur: quæ ſingulos ſuos affixos habent floſculos albos dependentes. Floribus protruſis & annatis globuli ſuccedunt virides, qui in majori Polygonato tandem nigricant. Differunt aliàs hæ duæ ſpecies in hoc evidentius, quòd Majus Polygonatum pluribus, craſsiore tamen radice, geniculis careat, lætioribus nihilominus foliis, binóq; florum ampliorum numero gaudeat.

Dodon. fol. 343. Lobel. Obſer. 361. Adverſ. 283.
Lugd. fol. 1623. Cluſ. fol. 276. lib. 2.
Camer; Epitom. 693. Matth. Caſp. Bauh. fol. 678.
Germ. 1. Weißwurtz. 2. Groß Weißwurtz.
Fuchſ. cap. 223. Trag. 150.
Matth. Camer. 325. Tabernæm. lib. II. fol. 430.
Durante fol. 778.

II Ornithogalum lacteum maxi-mum.

I. Hÿacinthus Serotinus obſoleto colorc.

III. Ornithogalum ſpicatum maximum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

REſpondet hic Hyacinthus ſerotinus deſcriptioni diligentiſsimi Cluſii, L. II. Rarior. Plant. fol. 177. exaratæ, niſi quòd erecta habeat folia, imbricata, ſaturatè viridia, eaq; duo potiſſimùm, in quorum divaricatione aſcendit cauliculus rotundus, ex utroq; latere floribus ſubfuſcis vel obſoletis ornatus.

Germ. Spâter Hyacinth.

II

Rarioris & inſolitæ aliàs magnitudinis, eſt Ornithogalum lacteum ſpicatum maximum, in hoc perquàm celebri horto, bicubitale proſiliens: caule multùm erecto, rotundo, ex foliis protenſis, ſuperiùs flexuoſis, anguſtioribus, porraceis. Supra medium caulis, flores, ad cacumina uſq;, radiatim prodeunt, quilibet, ex ſuis pediculis uncias longis, ſoli: ſex foliolis interiùs, lacteis, exteriùs verò lacteo herbaceis conſpicui, capitulo luteo, ſtaminibus purpureis. Bulbus ex cæpaceis tegumentis & tunicis albicantibus, filamentis craſſioribus, pro plantæ magnitudine robuſtis, circumſparſis, nutrimentum humi petit.

Germ. Weiſſe groſſe Feld Zwiffel.

III

Ornithogali lactei ſpecies Major (comoſum quis dicere poſſet) ex duobus bulbis connatis, cum ſuis capillamentis, effunditur foliis anguſtis, craſſis, porraceis, reflexis; caulibus aſſurgentibus, prope ſuperiores partes, floribus lacteis undiq; ſtipatis, medicati odoris, quorum ſtamina cum luteis apicibus ſunt purpurea.

Germ. Ein andere art der groſſen weiſſen Ackerzwiffeln.

Pleniorem horum qui deſiderat delineationem, Autores conſulere poteſt, quorum in præcedenti Ornithogalum adumbratione facta eſt mentio.

SEXTVS ORDO

COLLECTARVM PLANTARVM

VERNALIVM.

II. Trifolium Acetosum flo: albo.

I. Roſa Damaſcena flore pleno.

III. Trifolium Acetosum flo: flavo.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ROſa Damaſcena flore pleno albo. Palmarem venuſtatis & odoris gratiam, ſupra cæteros ferè flores omnes, veterum ſimul & recentiorum tàm ſacris quàm profanis elogiis Roſa obtinuit, populos deſiderio ſui etiam ad plura diſcrimina indaganda permovens, quæ Theophraſto & Plinio potiſſimùm, multitudine, aſperitate, levore, colore, odore foliorum, & locis natalibus æſtimare placitum fuit. Noſtra in Damaſcenarum odoratiſſimarum cenſu ponenda videtur. Caulis altitudo eſt binorum cubitorum, qui variè ramoſus, purpuraſcens, hamatis ſpinulis obſidetur: folia vulgares roſas æmulantur, oblonga, & paulò minora, modicè circumſerrata, ac unicæ coſtæ, quinario aut ſeptenario numero, æqualiter & utrinq; conjugatim affixa, præter ſuperioris partis virorem, infernè albicantia: flores pari ſpecie & formâ vulgare genus referunt, multiplici foliorum alborum conglomeratione in orbem collecti, ſuaviſsimi odoris Moſchati fragrantiâ placentes: ſemina & radix à vulgatiori genere parùm diſcrepant.

Dodon. fol. 187. in textu.	Hort. Med. Cam. 144. fol.	Tabern. 787. lib. 3.
Lobel. Obſ. 618. Adv. 446. fol.	Matth. Caſ. Bauh. 167. fol. in textu. (nerröslein.	Matth. Cam. Germ. 55 fol. in textu.
Lugdunenſ. 425.	Germ. Gefüllt Biſen oder Muſchatë/ auch Damaſce=	Durant. 852.

II

Trifolium acetoſum, Oxys Pliniana, Alleluia & Panis cuculi, Oxytriphyllon, flore albo. Radicula brevis, ſubrufa, compactili ſquamarum albeſcentium coagmentatione ſe humi diffundit, erigens ſingulis longis pediculis folia tripartitâ ſerie ſimul juncta, ſinubus externis ſpecies cordatas referentia, viridia, mollia, guſtu acida, veſpere aut pluviâ imminēte, ut Clariſs. Cluſius de Oxy luteâ loquitur, in umbonis quaſi figuram ſe complicantia: flores ſingulatim ſimilibus ſtylis ſuffulti, quinis foliis albis, tenuibus, ac aliquot minutis in medio ſtaminulis donantur: capitula pentagona ſubnaſcuntur, exili, copioſo, rufo ſemine referta.

Dodon. 568.	Hort. Med. Cam. 114.	Trag. 197. fol. cap. 178. lib. 1.	Durant. 1012. fol.
Lobel. Obſ. 495. Adver. 381.	Matth. C. Bauh. 608. & 609.	Fuchſ. 213. cap.	Qui, præter Fuchſium & Tragum, etiam ſequentis, iiſdem locis, mentionem faciunt.
Lugdunenſ. 1355.	Phytop. Bauh 656. (der Buchklee.	Tabern. 224. lib. ſecundo.	
Epit. Matth. Cam. 584.	Germ. Sauer Klee/ Buchampffer o=	Cam. Matth. Germ 292.	

III

Oxys corniculata repens flore flavo, Trifolium acetoſum corniculatum. Figurâ ac foliorum ſerie prædicto reſpondet, anguſtiora tamen ſunt, & ſubhirſuta, pallidè virentia: ramulos habet multos, quandoq; ſubrubentes, rotundos, tenues, humi fuſos, ac geniculatim ſe crebris radiculis capillaribus firmantes: floſculi quinque foliis flavis ſtellatim emicāt, Vulgatiore minores, aliquot ſimul juncti: ſemina ferunt ſuccedentia, acuminata, angularia, ſurſum verſa cornicula, quæ matura levi attactu laterum hiantium oſculis granula minuta, rufa, rugoſa, ſubrotunda & compreſſa ſucceſsivè expuunt & ejaculantur, conniventibus viciſsim oſculis: radix tenuis, ſubrufa, in capillamenta abit.

Dodon. 569. ſine deſcriptione iconem (poſuit.	Cluſ. lib. 6. fol. CCXLIX. (blumen.	Reliquos autores ſuperiùs vide.
Cœſalp. lib. 15. c. 2. fol. 564.	Germ. Mälerkraut oder Sauerklee mit gelben	

IIII. *Rosa lutea maxima flore pleno.*

III. *Rosa provincialis flore in-carnato pleno.*

I. Rosa centifolia rubra.

II. *Rosa prænestina variegata.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ROſa centifolia Batavica rubra. Æmulatione foliorum latiorum, vireſcentium, vulgari Provinciali præſtat, pariter ac fortioris & gratioris odoris fragrantiâ, colore magis rubro, amplitudine & ſtipaturâ florum multiplicium : cætera affinitatem cum dictâ Provinciali abundè fatentur. Noſtra ducentenorum foliorum numero adprimè placebat.

Vid. Cluſ. 113. lib. 1.

Germ. Groſſe Hollendiſche Roſen von hundert blätern/mit rothen blumen.

II

Roſa Præneſtina variegata plena. Foliis & caulibus à prædictâ non multùm recedere videtur, flores expanduntur in folia dimidiatim rubeſcentia, vel ſtriis rubris exarata, aut, ut Cluſ. habet, tertiâ duntaxat parte alba, ſeu nunc integra alba, modò integra rubra, inter ſe commixta, pari luxuriâ, quâ Caryophylli quidam hortenſes, mirificè variant.

Vid. Cluſ. loco ſuperiùs citato.

Germ. Gefüllte geſprengte rothe oder leibfarbe Roſen.

III

Roſa Provincialis flore incarnato pleno. Roſa Perſica quorundam. Alabandicæ Plinii ſimilis Dodon. Virgarum pallidè virentium, & hamatis aculeis horrentium altitudine ſatis attollitur: folia lata idem nervus, ab exortu in bifidas lacinias laxatus, quinquepartitis diviſuris porrigit: flores alabaſtra turbinata quodammodò ſuſtinent, multiplici pallidè rubentium foliorum texturâ odóreq; ſuaviſſimo ſuperbientes, ſtaminulis meditullii quamplurimis capillaribus flaveſcentibus donatos: ſemina ovalibus capitulis & per maturitatem rubentibus latent, alba, dura, inæqualia, lanugine condita : radix, pariter dura & lignoſa, hinc & inde divaricatur.

Dodon. 187. & 189. fol.
Lobel. 446. Adv.
Lugdunenſ. fol. 425. in textu.
Hort. Med. 145.

Matth. C. Bauh. 167. in textu.
Germ. Leibfarb Provintz auch Ulmerroſen/mit gefüllten blumen.
Tabern. 786.

IV

Roſa lutea, ſeu flava, maxima, flore pleno. Foliorum, quæ virentia ſunt, minora, & inodorata, ſitus idem eſt; virgæ non parùm ſpinoſæ. Flores frequētiſsimi, confertiſsimâ foliorum numeroſorum, flaveſcentium, & ultra centenarium numerum progredientium, fœturâ blandiuntur, prædictæ amplitudine proximi, qui tamen æſtatibus pluvioſis facilè, antequàm planè dehiſcant, à madore corrumpuntur.

Cluſ. Appendic. alt. f. 1. later. 2. Curis poſteriorib. 6. & 7. f.

Germ. Groß doppelte oder gefüllte gelbe Roſen.

IV.
Roſa provincialis flore albo.

III.
Roſa Mileſia flore rubro pleno.

II.
Roſa alba flore ſimplici.

I.
Roſa flore albo pleno.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ROſa flore albo pleno. Pleriſq; hortis noſtratium familiaris eſt, & ſæpiùs culturæ neglectu in ſimplicem degenerare ſolet.

Vide autores ſuperiùs deſignatos.

Germ. Weiß gefüllte Roſen.

II

Roſa alba flore ſimplici. Vulgatioris notitiæ eſt, atq; paſsim terrarum cognita, & tantùm foliorum numero pauciore à præcedenti variat.

Germ. Weiſſe einfache Roſen.

III

Roſa Mileſia rubra flore pleno. Coloris nitore tantùm à cæteris recedit, quantum reliquâ facie ſe illis affinem probat: vulgò Roſa Fina dicitur.

Germ. Doppelt gefüllte geſampte Roſen.

IV

Roſa provincialis flore albo. Foliis vernat lætioris coloris latioribus, ac florum multiplicium gratiore fragrantiâ, nec non aſpectu nivei candoris oculis blanditur, præter cæteras notas, quibus ſe prædictis aſſociat.

Germ. Weiß Probintz oder Vlmerröslein.

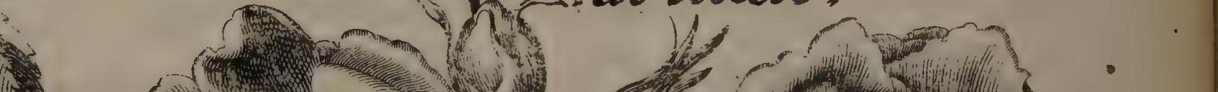
IIII.
Rosa Damascena flo: sim, plici.

III.
Rosa rubicunda, Sacchari, na dicta.

II.
Rosa lactea Camerarij.

I.
Rosa ex rubro nigricans flore pleno.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ROſa, è rubro nigricans, flore pleno. Trachinia Plinii habetur Camerario, cui aliquid violacei diluti admixtum in illâ obſervatum; amplo eſt flore, & holoſericum ejusdem coloris imitatur, aliàs prædictarum ſocietatem nullatenus abnegat.

Germ. Gefüllte Kolroſen.

II

Roſa Lacteola Camerarii, Vratislavienſium hortis copioſe culta. Quantùm amplitudine reliquis congeneribus cedit, tantùm recompenſat denſiſsimâ numeroſorum parvorum foliorum congerie, quæ, ut Camer. verbis utar, ſingula, ſi evellantur, candida ſunt; cum verò ſimul calici inhærent, in flore adhuc integro, videtur quidam dilutus rubor emicare. Prædictorum claſſe digniſsima.

Germ. Weiſz Preſzlerröslein.

III

Roſa rubicunda, Saccarina dicta. Græcula Plinii Camerar. Denſo & firmo umbilici meditullio conſtat, foliis latioribus, nec minùs odoratis floribus, & à ſaccaro Roſarum, cui deſtinatur, nomen ſumit. Alioquin reliquarum conſortio ſe inferendam offert.

Germ. Zuckerröslein.

IV

Roſa Damaſcena flore ſimplici. Præcox eſt præ ſuperiore, quæ flore pleno nitet, & aliquantùm ad puniceum colorem vergit, obſervante eodem Camer. qui Nesrin vel Nefrin Avicennæ & Serapionis putat. Folia magis acuminata ſunt, cæteroquin prædictis addicenda eſt.

Germ. Einfache Damaſcenerröslein.

IV.
Rosa præcox ſpinosa flore albo.

III.
Rosa rubra præcox flore simplici.

II.
Rosa Cinnamomea.

I
Rosa lutea flore simplici.

Celeberrimi Eystettenſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Roſa lutea flore ſimplici. In Geniſtæ ſcapum inſitam talem florum colorem mutuare, Scriptores rei ruſticæ tradunt. A cæteris differt foliorum viriditate, nitore, parvitate, odóreq; beneolenti, quibus ſpinarum frequentiâ ſe adjungit: flores lutei ſunt, & quinis latis foliis inodoris, ambitu cordis ſpecie ſinuatis, conſpicui, conſortio cæterarum digni.

Germ. Einfach gelb Roſen.

II

Roſa Cinnamomea floribus plenis. Formâ quidem & foliorum cohærentiis cognatæ familiæ reſpondet, minorum tamen, ſupernè vireſcentium, infernè albeſcentium. Caules purpuraſcunt, minutis ſpinulis armati: flores denſâ foliorum, dilutè rubentium, ſtipaturâ farciuntur, odoris remiſsioris: radix vivacibus virgis emiſsis ſe latè ſpargit. Bis floret annuatim.

Germ. Doppelt rothe Zimmetroſen.

III

Roſa rubra præcox flore ſimplici. Rubro florum colore, parùm odore valentium, & foliis latioribus, à prædictâ diſcernenda venit.

Germ. Einfach roth frühe Röslein.

IV

Roſa præcox ſpinoſa flore albo. Foliorum odoratorum, Pimpinellam Sanguiſorbam minorem referentium, parvitate cæteris ferè omnibus cedit, floribus Roſam Cinnamomeam refert, cujus etiam more quinis foliis conſtat, umbilicum medium ſtaminibus luteis obſitum cingentibus: caulis bicubitum attingit, rubens, & denſiſsimè ſpinulis horrens, æquè ac ramuli, frequenter inordinatâ ſerie ab illo prodeuntes: fructus foliis florum deciduis ſuccedit rotundus, parvæ nucis Avellanæ magnitudinem æquans, à viriditate per maturitatem nigricans, refertus ſemine anguloſo, inæquali, candido, copioſo (quod Theophraſto κυγκῶδες dictum) radix variè divaricatur.

Germ. Weiß frůröslein.

IV.
Rosa Eglenteria.

III.
Rosa Mileſia rubra flore ſimpl:

II.
Rosa Sÿlveſtris flore rubro.

I.
Rosa ſÿlveſtris odorata incarnato flore.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ROſa ſylveſtris odorata incarnato flore. Foliis hortenſium Roſarum eſt, ſed minoribus; caulis aculeis rigidis, firmis, aduncis obſidetur: flos ſimplex carnei coloris, & quandoq; ad dilutam rubedinem tendens.

Germ. Wolriechendes Dornröslein.

II

Roſa ſylveſtris flore rubro. Majoribus tantùm foliis floribúsq; rubentibus conſtat, germanum genus alioquin non deſerens.

Germ. Rothe Feld oder Heckenroſen.

III

Roſa Mileſia flore ſimplici rubro. Roſa Fina. Caulis, ſpinulis armatus, & foliis amplioribus veſtitus, faſtigiatur in flores ſimplices, ſenis aut octonis foliis præditos, intenſè rubentes, etiam arefacti hunc colorem, unà cum odore ſuo, ſatis pertinaciter retinentes, quâ gratiâ etiam ad uſum officinarum à Pharmacopoeis paſsim expetuntur.

Germ. Rothe einfache Gefeint Roſen.

IV

Roſa Eglenteria, Eglenterium Gallorum Ruellii. Spina Mariæ. Foliis Pimpinellam Sanguiſorbam affectat, ſylveſtri ſpinoſâ præcoci paulò majoribus, glabris, odoratis, ſplendentibus: Roſæ ſemiplenæ Cinnamomeæ magnitudine albicabant: ſeminum capitula lanoſis floccis granula parva angularia ſervantes, cognatam familiam referebant.

Germ. Fremd Pimpernellenroſen. Aglantier Roſen genandt.

De roſis ſingulis & plerisq; vide

- Dodon. 186. 187. &c. fol.
- Coeſalpin. lib. 3. cap. 10. fol. 95.
- Cluſ. 113. 114. 115. &c. fol.
- Lobel. 618. Obſ. Adv. 446.
- Lugdun. 124. 125. 126. fol. &c.
- Epit. Matth. Cam. 98. 99. fol.
- Hort. Med. Cam. 143. 144. 145. &c.
- Matth. C. Bauh. 166.

Germanos:

- Fuchſ. 255. cap.
- Tabern. 786. 787. &c. lib. ſecundo.
- Cam. Matth. Germ. 55. fol.
- Caſt. Durant. 853. fol.

III. *Meliſſa Fuchſij.*

I. Pæonia flore pleno incarnato.

II. *Ophioglossum.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

PÆonia flore pleno incarnato. Pæonia ex albido pleno flore major Cluſ. Folia ſupernè virentia, ſubtùs ferè cæſia, Smyrnii more, ut de Pæon. fœmina Dioſcorides habet, vel Libanotidis albæ inſtar, ſingulis pediculis craſſis & carnoſis particulatim committuntur, quos fulcit caulis æquè carnoſus & ſesquicubitalis, cujus ſummitates florem, confertis foliorum, ad dilutè roſeum colorem vergentium, glomerationibus ſtipatum ſuſtinent, plenæ vulgatioris Pæoniæ magnitudine, qui pertinaciter folia retinet, ætatis ſucceſsu albeſcentia: radices ſubſunt variè contortæ, craſsæ, fuſcæ, in gracileſcentes oblongas Aſphodelinas nodoſas appendices deſcendentes: cornicula ſeminum molitur quidem, ſed parva, & plerunq; ſine totali granorum abſolutione marceſcentia.

Germ. Leibfarb gefüllte Gichtroſen.

II

Ophiogloſſum. Lingua ſerpentina aut vulneraria Cordi. Eneaphyllum, & Lancea Chriſti Herbar. Radicula denſè fibrata, adnatis tenuibus ſe propagans, cauliculum fulcit, in oblongum, ſurrectum, pingue, & nullis nervis liratum folium deſinentem, Plantaginis aquaticæ adhuc recentioris æmulum, è cujus ſinu ſtylus attollitur pallidus, herbaceus, cacumine ſuo ſerpentis linguam referentem ligulam, modò ſingularem, bifurcatam, aut rariùs trifurcatam, particulatim utrinq; tenuiter denticulatam, erigens, è quâ poſtmodùm ſemen tenue pulveraceum diſpergitur.

Dodon. 139.	Germ. Natterzünglein.
Coeſalp. lib. 16. cap. 17. fol. 600.	Trag. cap. 106.
Lobel. Obſ. 471. Adv. 360.	Fuchſ. 219.
Lugdunenſ. 1047. fol.	Matth. Cam. Germ. 194.
Epit. Cam. 364.	Tabern. 519. fol.
Hort. Med. 110.	Durant. 673. & 674.
Matth. C. Bauh. 447.	

III

Meliſsa ſeu Meliſsophyllum Fuchſii. Lamium Pannonicum j. albeſcente flore Cluſ. Herba ſacra Agrippæ quorundam. Multi ab unâ radice, plurimùm fibratâ, è fuſco nigricante, caules cubito breviores, quadrati, hirſuti ſurgunt, quibus adverſis ſubindè pediculis affiguntur folia, Meliſsophyllo vulgari ampliora, longiora, atroviridia, pariter hirſuta: ſinubus pediculorum emittuntur utriculi, promentes ſingulatim florem, Lamiis ſeu Calaminthæ montanæ præſtantiori majorem, oblongum, ſuperiori parte albeſcentem, inferiore ſaturatè purpureum: ſemina condunt iidem utriculi nigricantia, inæqualia.

Lobel. Obſ. 277.	Hort. Med. 99. fol.	Trag. cap. 3. lib. 1.
Cluſ. XXXVII. lib. quarto.	Phytopin. C. Bauh. 438.	Fuchſ. 190. cap.
Lugdu. 958. fol.	Germ. Meliſſen des D. Fuchſen.	Matth. Cam. 289. fol.

II. *Sedum minus flo. rubente.*

I. Pœonia polyanthos flore rubro.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

PÆonia Polyanthos flore rubro. Folia cognati generis more quaſi ramoſa, pluribus oblongis venoſis ſegmentis conſtantia emittit, ab unâ radice divaricatâ, craſsâ, & in glanduloſas, carnoſas, amplas appendices diviſâ: caules cubitales ſunt, & paribus foliis rariter cincti, vertice tenus ſingulatim attollentes amplos flores, hilari rubore perfuſos, & denſâ numeroſiſsimorum foliorum congerie farctos, adeò ut Camerar. in uno flore quandoq; quingenta folia, majora & minora, ſe numeraſſe refert: ſuccedunt cornicula, exteriùs hirſuta, lata, in quibus ſeminum rudimenta apparent.

Germ. Rothe gefüllte Paeonienroſen oder Gichtroſen.

II

Sedum minus flore rubente. Folia emittit crebra, pinguia, ſubhirſuta, & in quàmplures orbes agminatim coacta, vulgari Sedo conformia, ſed multò minora, radicibus flexuoſis, carnoſis, prolificis, & ſubtùs capilloſis, ſuffulta: inter hæc caulis, dodrante plus minus altior, erigitur, ſucciplenus, rubeſcens, & pariter anguſtioribus ac mucronatis foliis ſeptus, ſupernè in ramulis proferens flores, è rubro purpuraſcentes, radiatos, foliis duodenis, & totidem capituli orbiculati corniculatis angulis, meditullium, ſtaminulis exilibus undiq; circumdatum, obſidentes.

Cluſ. lib. 4. cap. 43. fol. LXIV.
Phytopin. C. Bauh. 554. fol.
Germ. Kleine Haußwurtz mit röthlechten blumen.

II. Aſarum

I. Pœonia peregrina flore coccineo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

PÆonia peregrina flore coccineo. Radicibus Aſphodelinis fœminam multiplicem æmulatur, ſicuti & foliis viridibus, & ſupernè ſubcæſiis: flos octonis foliis, à rubro ad coccineum colorem vergentibus, placet: ſemen cognatam familiam refert.

Germ. Fremd Paeonien/ von hoch Pommerantzenfarben.

II

Aſarum. Nardus agreſtis, quia vim Nardi habet, Plinio atteſtante. Vulgago Macri. Sanguis Martis, Bacchara. Radices numeroſæ, odoratæ, graciles, obliquatis multiplicibus fibratis proceſsibus ſummâ tellure diffunduntur: folia venoſa, atroviridi colore ſplendentia, lævia, pinguia, magnitudine æquè ac circinatâ rotunditate hederam æmulantur, auriculæ ſignaturam Spagyricorum indicio obtinentia: flores ſub foliis conduntur, longis uti folia ſubvecti pediculis, obſcurâ fuſcedine purpuraſcentes, Cytinorum Hyoſcyami æmuli, qui deindè rotunditate magis intumeſcentes, ſemina anguloſa, vinaceis acinis ſimilia proferunt.

Dodon. 354. fol.
Cœſalpin. lib. 9. cap. 36. fol. 389.
Lobel. Obſ. 328. Adv. 262.
Lugdun. 914. fol.
Epit. Matth. Cam. 19. fol.
Hort. Med. Cam. 22. fol.
C. Bauh. Matth. 37. fol.
Phytop. 368. fol.

Germ. Haſelwurtz/ quia ſub corylis creſcere gaudet.
Trag. cap. 20. lib. 1.
Fuchſ. cap. 3.
Tabern. 424. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 9. fol.
Durant. 100. fol.

III. Sanicula.

I. Pæonia mas flore purpureo.

II. Alchimilla.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

PÆonia mas flore purpureo. Vix ulli cæterarum cedere videtur floris amplitudine, qui è rubore ad purpureum colorem multùm vergebat, ac foliis octonis, ſtaminuliſq; plurimis, quorum apiculi aurei, geminata, & nonnihil lanuginoſa cornicu-lata quaſi nucamenta, aut capitula, apice craſſo, rubeſcente, nutante faſtigiata, orbiculatim circumcircà ambiebant. Capitula autem illa per ætatem in majorem extumeſcere ſolent magnitudinem, maturitate dehiſcentia, lunatim ſe contrahendo, interni corticis membranam foris vertunt, pulcrâ rubedine ſuffuſam, ac granis cæſionigricantibus, ſubrotundis, Ochri magnitudine, aliiſq; oblongis, nondum abſolutis, coccineo colore tinctis, ſubindè intermiſtis, obſita cernuntur.

Germ. Purpurroth einfach Gichtroſen.

II

Alchimilla ſtellaria. Pes Leonis, Droſium Cordi. Radiculæ craſſæ, ſubrufæ, obliquæ, & ſubtùs plurimùm fibratæ, ſobole laterali emiſſâ, in diverſa tendunt, tenuibus longis & ſubhirſutis pediculis erigentes folia rotunda, Malvarum ritu, dilutè virentia, & aliquantùm ſubcæſia, carinata, & initiò quaſi complicata, atq; per ſenos vel octonos angulos denticulatos circumſerrata: inter illa caulis erumpit tenuis, ſubhirſutus, inæqualiter ramoſus, paucis per intervalla aliis foliis minoribus cinctus, qui in ſummo ſuſtinet floſculos faſciculatim ſparſos, tenues, numeroſos, ſtellarum ſpecie (unde etiam planta denominata eſt) coloris ex herbaſceo palleſcentis.

Dodon. 140.	Epit. Matth. Cam. 908.	Trag. lib. 1. cap. 174.
Coeſalp. lib. 14. c. 24. fol. 557.	Hort. Med. 9. fol.	Fuchſ. 234. cap.
Lobel. Obſ. 378. Adv. 298.	C. Bauh. Matth. 819. fol.	Tabern. 308. lib. 1.
Cluſ. lib. v. fol. cviii.	Phytopin. 640. fol.	Matth. Cam. Germ. 411.
Lugdunenſ. 1281.	Germ. Sinaw/ oder Löwencatzen.	

III

Sanicula mas Fuchſ. Diapenſia & Sideritis tertia Dioſcorid. Fabii Columnæ. Folia quaſi vitiginea, lævia, obſcurè virentia, quinquepartitim diviſa, per ambitum ſerrata, oblongis tenuibus pediculis ſubvehuntur, à radice craſſâ, nigricante, & æqualiter protuberante, inferiúſq; fibratâ: caulis cubitum æquat, quandoq; ſubrubeſcens, cujus ſummitates in umbellam quaſi abeunt, floſculos candicantes muſcoſos ſuſtinentem: ſemina parva, aſperiuſcula ſequuntur, veſtibus adhæſitura.

Dodon. 140.	Hort. Med. 152.	Trag. cap. 173. lib. 1.
Coeſalp. lib. 14. c. 22. fol. 556.	C. Bauh. Matth. 720. & 722. in textu Bauh.	Fuchſ. 260. cap.
Lobel. Obſ. 378. Adv. 297.		Tabern. 302. lib. 1.
Lugdunenſ. 1268.	Phytopin. 639.	Matth. Cam. Germ. 353.
Matth. Epit. Cam. 763.	Germ. Sanickel.	Durant. 895. fol.

I.
Pæonia mas maior flo, re incarnato.

II.
Polygalon flore rubro pur, purascente.

III.
Polygalon flore cæruleo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

PÆonia mas major, flore incarnato. Reliquas congeneres florum amplitudine ſuperat, alioquin illis parùm diſpar, foliorum herbaceorum particulis paucioribus, majoribus, vireſcentibus, ab unâ coſtá hærentibus, conſtat.

Germ. Die gröſte leibfarbe Gichtroſe.

II

Polygala, ſeu Polygalon flore è rubro purpuraſcente. Flos crucis, Flos Ambarualis. Pluribus, & ſtatim ab exortu diverſis, ex eâdem radice oblongâ, tenui, lignoſá, reſtibili, fruticat virgis, crebris foliis viridibus, anguſtis, Hyſſopi, Lentis, aut Geniſtæ humilioris æmulis, inæqualiter onuſtis: flores è rubro purpurei, in ſummitatibus virgarum dependentes, aperti, aviculas, absq; capite expanſis alis ſe ad volatum librantes, referunt, vel ſi mavis crucis effigiem: ſemina theculis ſeu valvulis latent, Thlaſpeos modo.

Germ. Rothe Creutzblumen.

III

Polygalon Tragi flore cœruleo. Coloris ratione vulgatius eſt, & unicè à prædicto diſcernendum.

Dodon. 253.
Lobel. 228. Adv. 179.
Lugd. Onobrychid. ſecundæ titulo, fol. 491.
Phytopin. C. Bauh. 406.

Germ. Blawe Creutzblümlein.

Trag. lib. 1. cap. 169.
Tabern. 501. ſecundo lib.

II. *Pÿrola minima.*

I. Pæonia mas flore incar-nato.

III. *Pseudochamæbuxus.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

PÆonia mas flore incarnato. Majoribus & latioribus foliorum ſegmentis & ſubtùs exalbidis variat, floribusq; ad carneum colorem vergentibus.

Germ. Leibfarbe Päonien/das Männlein.

II

Pyrola minima. Radiculæ tenues & parvæ plurimùm diffunduntur, folia ſunt Pyrolâ vulgari longè minora, & rotundiora, in ambitu modicè crenata, inter quæ pediculi aliquot graciles ſingulatim extollunt florem album, quinquefolium, Hepaticæ albæ Cordi æmulum, ſuaviter odoratum, ſtaminulis vireſcentibus mediis capitulum protuberans ambientem, & ſtylo, exertâ coronulâ faſtigiatim exornato, Cluſianã Pyrolam quartam referentem.

Vide Cluſ. lib. 5. fol. cxviii.

An ἀλσινάνθεμον Thal. Harcyn. Saxono Thuring. fol. 14.

Phytopin. Bauh. 358.

Germ. Klein wolriechend Waldmangolt.

III

Anonymos flore Coluteæ ſeu Pſeudochamæbuxus quorundam. Radix tenuis, lignoſa, obliquatis proceſsibus, ſubtùs fibratis, per telluris ſuperiora vagatur, quâ nituntur plurimi obſequioſi, dodrantales, & fractu contumaces, foliisq; denſis, viridiuſculis, Pervincâ aut potius Buxo anguſtioribus, & magis acuminatis, ſepti ramuli, in quorum ſummitatibus flores alati aliquot Coluteam affectant, albeſcentes, quà folia ſurſum erecta; quâ verò in longitudinem prominentia, lutei coloris, aut per vetuſtatem (ut Cluſ. habet, à quo graphicè deſcribitur) purpuraſcentis vel rubeſcentis; quibus ſemen in compreſsis ſiliquis Thlaſpeos ſubſequitur.

Vide Cluſ. lib. 1. fol. 105.

Anonymos fortè Pervincæ folio, Camer. 17. fol.

Germ. Falſcher kleiner wilder Buchsbaum oder Wintergrün.

II
Cyclamen Vernum.

I
Pæonia Mas flore albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

PÆonia mas, flore albo ſimplici. Radice cognata genera æmulatur, anguſtioribus tamen & oblongioribus glandularum appendiculis: folia, è pluribus particulis commiſsa, infernè pubeſcunt: flores, diluto aliquantùm rubore ſuffuſi, albicant, ſimplici octo foliorum ſerie conſtantes. Quidam ad marem, quidam ad promiſcui generis cenſum ſeu familiam referunt.

Lobel. Obſ. pag. 390. pauciſs. verbis attingit.
Cam. Hort. Med. pag. 115.
C. Bauh. in Matth. recogn. in textu, fol. 656.
in Phytopin. fol. 647.
Germ. Einfache weiſſe Gichtroſen.

II

Cyclamen vernum. Radice tuberoſâ vulgare refert; folia minora hederacea oblongis pediculis hærent, &, marginibus ſuis quaſi circumroſa, in mucronem procedunt, ſuperiùs albidis maculis, inferiùs purpuraſcenti colore tincta: flores vulgaris ſpeciem affectant, intenſiùs rubentes, vel omninò albeſcentes, odore magis præſtant.

Cluſius fol. 265. lib. ſecundo, Append. ſecundo cap. 59.
Lobel. Adverſ. 264. ad illud alludere videtur.
Germ. Schweinsbrot / welches im Früling blüet.

V. Borago flore cœruleo.

IIII. Borago flore albo.

II. Pæonia Bizanthina Minor.

I. Pæonia Bizanthina Maior.

III. Pæonia pumilis

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

PÆonia Byzantina major. Pæoniæ multiplici, caule & radicibus non abſimilis eſt, foliis craſſioribus varians: flos ſingularis in vertice emicat, octo aut pluribus foliis, pulchrè rubentibus, conſtans.

Germ. Groſſe Byzantiniſche Päonienroſen.

II

Pæonia Byzantina minor. Folia rariùs erant laciniata & ſurrecta, flores minores, magis diluti ruboris, & pauciorum foliorum, Cluſianæ Byzantinæ ſecundæ quadantenus reſpondere videbatur.

Germ. Kleine Byzantiniſche Päonienroſen.

III

Pæonia pumilis. Folia brevioribus, oblongis licet & tenuioribus ſectionibus diviſa habebat, atrovirentia, venoſa; caulis unico flore purpuraſcente, cæteris minore, ſuperbiebat.

Germ. Päonia/ſo die kleinſte iſt/derhalben das Zwerglein genannt.

IV

Borrago flore albo. Planta, algoris impatiens, foliis prædita Bugloſſo vulgari brevioribus & latioribus, hiſpiditate aſperis, venoſis, viridibus, in caule ſucculento, ramoſo, hiſpido, diverſo ortu ſitis: flores faſtigiatim locantur, Bugloſſo ampliores, & foliis mucronatis, albis, particulatim ab unâ baſi cohærentibus, placent, quorum umbilicus pyramidali ſpecie acuminatur, coronis fuſca eſt: radicibus nititur oblongis ſingularibus; ſemina Bugloſſum æmulantur.

Germ. Weiſſe Burretſch oder Borragenblumen.

V

Borrago flore cœruleo, quo colore nuſquàm non in acetaria & officinarum uſum venit.

Dodon. 616. fol.
Coeſalp. lib. 11. cap. 3. fol. 433.
Lobel. 309. Obſ. Adv. 246. fol.
Lugdunenſ. 578. fol.
Epit. Matth. Cam. 914.
Hort. Med. Cam. 29.
Matth. C. Bauh. 825. fol.
Phytopin. Bauh. 493.

Germ. Weiſſe Burretſch oder Borragenblumen.

Trag. 78. lib. 1.
Fuchſ. 51. cap.
Tabern. 126. lib. ſecundo.
Matth. Germ. Cam. 340. fol.
Durant. 149. fol.

II. Gratiola flo: albo et Gratia

I. Pœonia rubra flore simplici.

III. Acetosa Vesicaria peregrina.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

PÆonia rubra flore ſimplici. Vulgatiſsima eſt omnium Pæoniarum, etiam infimæ plebi cognita. Stolones novelli erumpentes ſaturatè rubent, ſucceſſu temporis in caules ſingulares, cubitum altos, abeuntes, quorum pediculi craſſi foliacea oblonga, ſupernè viridia, inferiùs ſubcæſia ſegmenta quaſi ramoſa ſuſtinent: flos unicus cacumen obſidet, Malvâ Roſeâ amplior, eleganter rubens, octo plerunq; foliorum, quæ decidua tres ſiliquæ excipiunt, condentes ſemina, initiò hilarè rubentia, & per maturitatem nigricantia, Ochri magnitudine: radices craſſæ in oblonga tubera, Aſphodeli more, deſinunt.

Dodon. 193. & 194.	Phytopin. 646. fol.
Cœſalp. lib. 15. c. 36. fol. 588.	Germ. Rothe einfache Päonienroſen.
Lobel. Obſ. 390. Adv. 350.	Trag. cap. 200. lib. 1.
Lugdunenſ. 855. 856. &c. fol.	Fuchſ. 75. cap.
Epit. Matth. Cam. 656. fol.	Tabern. 461. lib. ſecundo.
Hort. Med. 114. fol.	Cam. Matth. Germ. 313. fol.
C. Bauh. Matth. 655. fol.	Durant. 687. fol.

II

Gratiola, ſive Gratia Dei, flore albo. Gratiola Centauroides C. Bauh.

Radices geniculatæ plurimùm diffunduntur; caules crebri, dodrantem alti, æquali poſitu folia ſuſtinent, Lyſimachiæ galericulatæ non abſimilia, oblonga, ac ambitu crenata, mucronibúsq; finientia, è quorum ſinubus pediculi tenues emittunt flores, eandem Lyſimachiam ſpecie affectantes, albidos: capitula rotunda, parva, acuminata, minuto ſemine ſcatent.

Dodon. 358. fol.	Hort. Med. 69. fol.
Cœſalp. lib. 6. c. 65. fol. 265.	C. Bauh. Matth. 517. fol.
Gratia Dei alterius titulo, ex plac. C. Bauh.	Phytopin. 547. fol.
	Germ. Wild Aurin.
Lobel. 238. Obſ. Adv. 185. fol.	Tabern. 83. lib. ſecundo.
Lugdunenſ. 1085. fol.	Cam. Matth. Germ. 426.
Epit. Matth. Cam. 464. fol.	Durant. 431.

III

Acetoſa veſicaria peregrina. Acetoſa Americana annua quorundam.

Radix annua eſt, caulis dodrantem æquat, plus minúsve altior, variè brachiatus, & quandoq; ſupernè rubeſcens, cui inhærent, longis craſsis ſubvecta pediculis, folia Acetoſæ vulgaris propemodùm æmula, craſſa, mollia, & guſtus acidioris; atq; in ſurrectis quaſi ramulis longo ordine floſculi, Acetoſis majores, è pallore herbaceo tantillùm rubentes: ſuccedunt veſicæ tenues, ſeu mavis thecæ foliaceæ angulares, deorſùm dependentes, ſubindè rubentes, obvolventes ſemen unum atq; alterum, triangulare, fuſcum, Acetoſarum more.

Germ. Fremd Ampffer mit auffgeblaſenen Schöttlein.

SEPTIMVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
VERNALIVM.

I. Onobrychis Belgarum.
II. Phalangium ramoſum.
III. Trifolium Paluſtre.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ONobrychis altera Belgarum Lobel. Campanula arvenſis minima Dodon. Radix exigua eſt, inutilis, annua, gracileſcens; caules palmo altiores, circa quos folia multa, Ciceris foliorũ magnitudine, leviter crenata: flores in ſummis ramulis exeunt in puniceo purpurei, quinq; partitim plicati, qui aperti in latiora quina folia expanduntur, quibus deinde oblongæ angulares ſiliculæ ſuccedunt, in ſummo anguſtis longis quinis foliaceis alis coronatæ, intrinſecus ſemine minuto, copioſo, fuſco, ſplendente, refertæ.

Dodon. 168.
Lobel. Obſ. 228.
Lugdunenſ. 490.
Phytopin. C. Bauh. 407.
Germ. Unſer Frauen Spiegel.
Tabernæ. ſub Violæ arvenſis, fol. 18. lib. ſecundo: & Violæ Pentagoniæ titulo, Icon. 316. fol.

II

Phalangium ramoſum. Radices tenacibus, albeſcentibus, longis fibris, frequenter demiſſis, ſe firmant, promentes folia multa pallida, anguſta, graminea, atq; caulem teretem, cubitalem, ramoſum, compluribus floribus, ſex foliis oblongiuſculis candidis conſtantibus, ornatum, quibus ſequuntur capitula rotunda, Aſphodeli modo, ſeminibus nigricantibus inæqualibus gravida.

Dodon. 106. fol.
Lobel. Obſ. 27. fol.
Lugdunenſ. 852. fol.
Epit. Cam. 580. fol.
Hort. Med. 123. fol.
Matth. C. Bauh. 607. fol.
Phytopin. C. Bauh. 58 fol.
German. Weiß Widerthon / oder Erdſpinnen kraut / Graßgilgen.
Tabern. 685. lib. 1.
Matth. Germ. Cam. 195.

III

Trifolium paluſtre. Menianthes Theophraſt. Dalechamp. Radix longa variè ſub ceſpitibus ſpargitur, geniculis multis intercepta, & fibris longis lateralibus firmata; egrediuntur inde pediculi craſsi, poroſi, ſubindè ſubrubentes, qui ſuſtinent folia oblonga, lata, viridia, tripartitâ ſerie diſterminata: caulis ſimiliter è latere, aut è medio foliorum exurgit, craſſus, poroſus, pedalis, faſtigiatus quaſi in thyrſum brevem, floribus ſubtùs rubeſcentibus, intùs albis & villoſis elegantibus prægnantem: ſemina in oblongis mucronatis folliculis ſubnaſcuntur.

Dodon. 570.
Lobel. Obſ. 496.
Lugdunenſ. 1020.
German. Waſſer auch Biberklee.
Tabern. 220. lib. ſecundo.

III. Sparganium. I. Orobanche. II. Cicuta maxima.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ORobanche Limodoron. Orobanche minùs ramoſa. Cauliculus ſingularis, craſſus, carnoſus, fiſtuloſus, foliorum rudimentis obſcurè ſubrubentibus, concoloribus ſeptus, in ſummitate Orchidum aut Lamiorum ſpecie ejusdem coloris albicantes, aut palleſcentes emittit floſculos: radices carnoſarum ſquamarum compactili ſerie fuſcam quaſi turbinatam effigiem referunt.

Vid. de Orobanch. Dodon. 543. fol.
Cluſ. 271. fol.
Lobel. Icon. 269. fol.
Lugdunenſ. 485.
Matth. Epit. Cam. 311. fol. (80. f.
Thal. Hercyn. Saxono Thuring.
Matth. C. Bauh. 409. fol.
Germ. Erbenwürger.
Tabern. 358. lib. ſecundo.
Matth. Camer. Germ. 166.
Durant. 683.

II

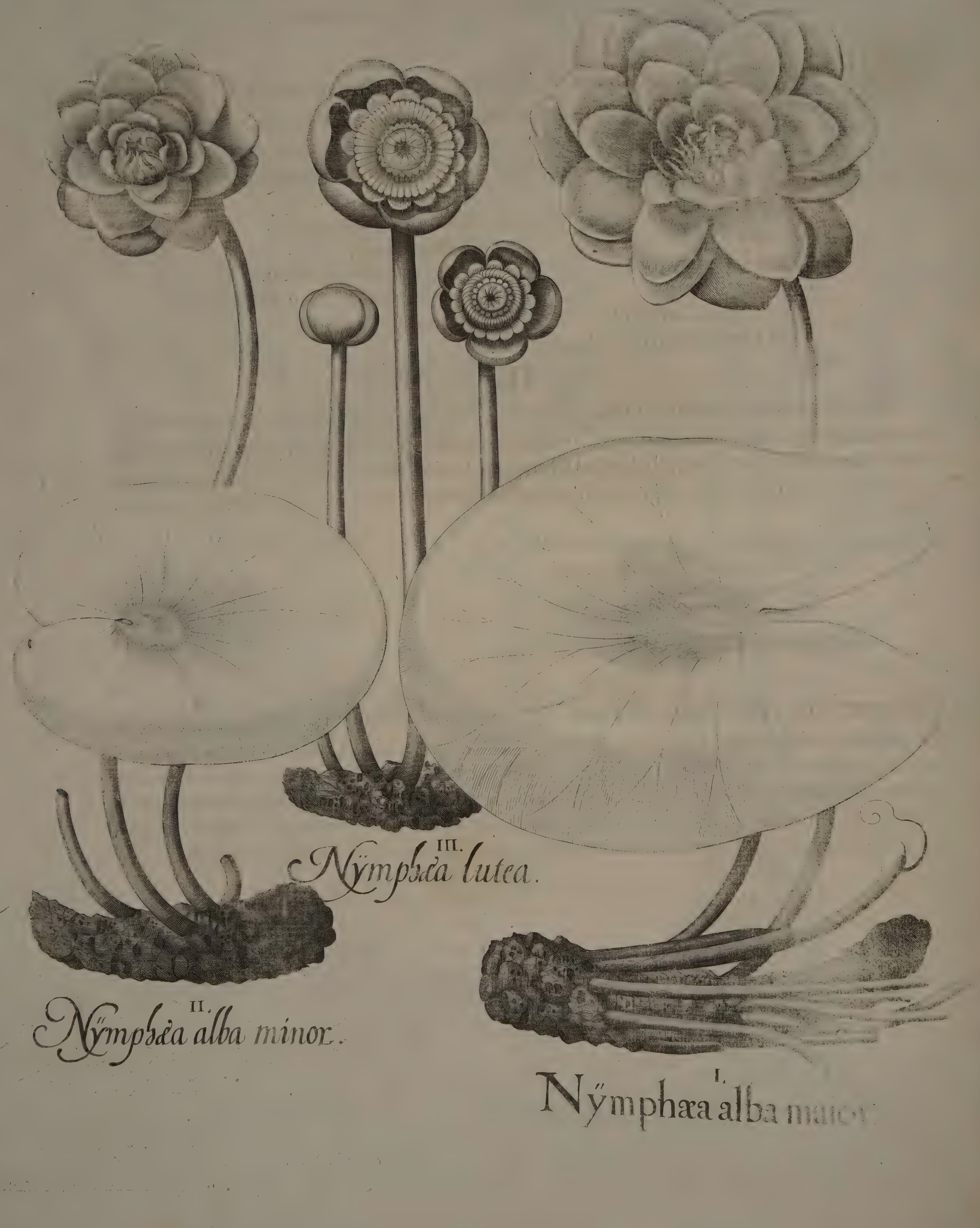
Cicuta maxima quorundam. Caule conſtat viridi, lævi, ſeſquicubitali, inani, odorato, foliis, in multa tenuia, anguſta, & ambitu ſerrata ſegmenta digeſtis, viridibus, veſtito: flores tenues, è virore albeſcentes, umbellam ſpecioſam conſtituunt: radix multis denſatis fibris in limoſis aquis hæret, hortis illata nonnunquàm in turbinatam formam extuberare fertur.

Dodon. pro Sio altero habet, fol. 579.
Vt & Lobel. Obſervat. fol. 105.
Lugdunenſ. 1094.
Phytopin. C. Bauh. 270. fol.
Germ. Groß Wüetſcherling oder Waſſermerck.

III

Sparganium ramoſum dictum. Platanaria Dodon. Phleos fœmina Lugdunenſ. Folia profert, Cyperi modo longiuſcula, anguſta, & dorſo elatiore, quaſi triangula; caulem cubitalem, rotundum, lævem, juxta foliorum ſinus ramulos obliquatos emittentem, quibus ſine ordine inſident rotundæ quaſi pilulæ, inter quas majores, amplitudinem nucis Avellanæ acquirentes, ſtaminibus tenuibus, albopallidiuſculis, circumcircà vallantur: radices, craſſè fibratæ, aliis capillamentis, plumarum ſpeciem affectantibus, ſubindè obſidentur.

Dodon. 591. fol.
Lobel. 41. Obſ.
Lugdunenſ. 1017.
Epit. Matth. Cam. 732.
Matth. C. Bauh. 702.
Phytopin. C. Bauh. 38.
Germ. Igels Knoſpen.
Trag. cap. 37. lib. ſecundo.
Tabern. 687. lib. 1.
Camerar. Matth. Germ. 339.
Durant. 966.

III. Nÿmphæa lutea.
II. Nÿmphæa alba minor.
I. Nÿmphæa alba maior

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

NYmphæa alba major. Nenufar, Lotus Ægyptia Proſp. Alpini. Foliis conſtat amplis, glabris, craſſis, tantùm non orbiculatis, vireſcentibus, & ad exortum pediculi ſinuatis, rotundi ſcilicet, & intus poroſâ medullâ farcti, longiſſimi, altitudinem paludis ſeu ſtagni natalis excedentis, quali etiam ſinguli florum nituntur, numeroſâ foliorum candidorum, acuminatorum congerie ſtamina meditullii ſtipantes: radix craſſitudine brachium ſuperat, ſcabra, nodoſa, longa, clavæ ſimilis (unde etiam planta Clavæ Herculeæ nomine indigitata fuit) intùs fungoſa, foris nigricans, crebris acetabulis, ſeu foliorum veſtigiis inſignita, oblongis fibris ſe in fundo limoſo firmans.

Dodon. 575.
Cœſalp. lib. 15. cap. 7. fol. 569.
Cluſ. LXXVII.
Lobel. Obſ. 324. Adv. 257. fol.
Lugdunenſ. 1008.
Matth. Epit. Cam. 634.
C. Bauh. Matth. 643. & 644.
Phytopin. 361.

Germ. Groſſe weiſſe Seeblumen/ Haarwurtz.
Trag. cap. 48. lib. ſecundo.
Fuchſ. 203. cap.
Tabern. 413. fol. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 305. fol.
Durant. 659.

II

Nymphæa alba minor. Nullatenus priori diſsimilis, niſi quòd omnia duntaxat minora habeat.

Germ. Kleine weiſſe Seeblumen.

III

Nymphæa lutea, cujus flos Dioſcoridi βλέφαρα dicitur. Foliorum paulò oblongiorum florúmq; (præter angulos) pediculis Nymphææ majoris albæ æmulatrix eſt: flores nonnihil minores, quinis rotundis, craſſis, luteis foliis ſingulatim capitula herbacei coloris, quodammodò Papaveris in morem turbinata, frequentibus concoloribus ſtaminulis coronant: radices priorum æmulatione foris intúsq; candicant.

Autores priores, locis deſignatis conſulendi.

Germ. Gelbe Seeblumen/ Waſſermohn.

IV.
Primula Veris Angustifolia rubea.
V.
Primula Veris Angustifolia alba.
I.
Bellis prolifera variegata.
II.
Bellis minor flo. multiplici rubra.
III.
Bellis minor multiplici flo. alba.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

BEllis prolifera variegata. Lætiori & habitiore vulgarium Bellidum facie prodit, radiculis tenuibus, & denſè fibratis, foliis virentibus, & in rotunditate oblongis, ac leviter circumcrenatis: floſculi numeroſiſsimo denſiſsimorum foliorum contextu orbiculos Chamæmeli multiplicis conſtituunt, ſingulis pediculorum graciliorum ſummitatibus impacti, eleganti ſtriarum rubore virgatim & maculatim variegati, laterali ſeptenâ vel octonâ ſobole, à centro caliculorum pediculis tenuibus porrectâ, & circa matrem diſpoſitâ, gravidi. Germ. Geſprengt gefüllte Maßlieben/mit vilen nebenblümlein.

II

Bellis minor flore multiplici rubro. Totâ prædictâ minor eſt, ut & foliis virentibus, obſcurè crenatis: florum globuli rubore perfunduntur, aliàs ſe ab illius cognatione excludi non patitur.

Germ. Gefüllte rothe Maßlieben.

III

Bellis minor flore multiplici albo. Repræſentatione alterius congenerem ſe omninò, præter unicum floris candorem, prodit.

Vid. Dodon. 264. in textu.	Phytopin. 506. fol.
Cœſalp. lib. 12. cap. 26. fol. 493.	Germ. Gefüllte weiſſe Maßlieben.
Lobel. Obſ. 253. Adv. 199.	Trag. lib. 1. cap. 52.
Lugdunenſ. 854.	Fuchſ. 53. cap.
Epit. Cam. 656.	Tabern. 42. lib. ſecundo.
Hort. Med. Cam. 27. fol.	Matth. Cam. Germ. 313.
Matth. C. Bauh. 654. fol.	Durant. 135. fol.

IV

Primula Veris anguſtifolia, flore rubro. Radicula, multùm & tenuiter fibrata, è capite ſuo quaſi orbiculatim per humum digeſta, promit folia craſsiuſcula, mollia, ſubtùs incana, & tenui farinâ obſita, ſupernè è virore pallentia, & ambitu leviter crenata, Bellidem minorem quadantenus, ſed multò oblongiore & glabrâ læviq; facie affectantia. Attollitur è medio illorum unus atq; alter nudus cauliculus, dodrantem raró ſuperans, qui quaſi faſciculo, ex uno centro umbellatim in orbē ſparſos profert floſculos, Primulæ Veris æmulos, & ab unâ baſi in quinque veluti cordatæ formæ extremis oris ſinuata folia diviſos, diluto rubori purpurâ intermiſtâ ſuffuſos: his deinde ſemina exilia in oblongis vaſculis ſuccedunt.

Cluſ. 300. lib. 30.	Lugdunenſ. 887.	Germ. Klein ſchmalbläterichte rothe Schlüſſelblümlein.
Lobel. Obſ. 307. Saniculæ alpinæ minoris titulo.	Phytopin. C. Bauh. 462.	Tabern. 38.

V

Primula Veris anguſtifolia, flore albo: cujus colori unicè diſcrimen imputandum. Germ. Weiß ſchmalbläterichte kleine Schlüſſelblümlein.

III.
Gentianella minima verna flore cœruleo.

I.
Caltha palustris flore multiplici.

II.
Viola Martia Canina.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Caltha paluſtris flore multiplici luteo. Caules aliquot, nondum cubitales, ac in diverſa tendentes, glabri, læves, geniculati, foliis donantur; longis craſſis pediculis ſubnixis, venoſis, lævibus, pinguibus, virore nitentibus propè circinatis Chelidonio minori præter æmulationem multò amplioribus, ac modicè circumroſis: flores adnatorum ramoſorum ſummitates ferunt, auri ſplendore nitentes, & multiplicem numeroſiſsimorum luteſcentium congeriem quinis aliis foliis latioribus concoloribus orbiculatim ambientes, Ranunculum plenum majorem amplitudine & venuſtate ſuperant: radices crebris & craſsis fibris, ex uno capite denſè prodeuntibus, deorſum deſcendunt.

Cluſ. cxiv. fol.
Cam. Hort. Med. 33. fol.
Matth. Caſp. Bauh. 616.
Phytopin. Bauh. 540.
Germ. Gefüllte Dotterblumen.
Tabern. 423. lib. ſecundo.

II

Viola Martia canina. Radicula rugoſa, oblonga, albida, & ſenſim gracilescens, è capite ſuo mittit folia, vulgari Violæ Martiæ æmula, minora tamen, & magis in longitudinem producta, cui pallidiorum quoq; florum conformitate congruit, odore licet prorſus deſtituatur.

Dodon. 156. fol.
Lobel. Iconibus 609.
Lugdunenſ. in textu, 798.
Thal. fol. 130. Hercyn Saxono-Thuring.
Phytopin. C. Bauh. 374.
Germ. Wilde Hundsveil.
Trag. lib. I. cap. 190.
Tabern. 18. fol.

III

Gentionella minima verna, flore cœruleo. Oblonga fulveſcens radicula ſurculoſa, & tenuiter fibrata, abit in cauliculos complures, pollice duplo altiores, ſubtus denſè ſtipatos foliolis, è rotunditate oblongis, Centauriū luteum affectantibus, viridibus, aliquot nervis virgatis, quæ alia minora & rariora, mediam ex intervallis partem veſtientia, geminatim æquali ſitu ſequuntur: floſculi oblongis caliculis emittuntur, vivido colore cœruleum ipſum laceſcentes, è tubulis concavis in folia quina lata & propè triangula, ambitu minutim crenata, dilatati, & ad umbilicum apophyſibus exilibus mucronatis à ſe invicem diſtincti: ſemina ſub naſcente acuminato vaſculo latent.

Congruit cum Cluſian. 314. deſcript. & fol. 315. depicta.
Lobel. Obſ. 167. fol.
Phytopin. C. Bauh. 346. fol.
Germ. Klein blaw Gentian/ ſo im Früling blühet.
Tabern. 400. lib. ſecundo.

I
Testiculus Vulpinus.
II
Cyanus Maior.
III.
Chamæpitys Austriaca.
IIII.
Pentaphillon flore albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

TEſticulus Vulpinus. Orchis Sphecodes diphylla Lobel. Folia erant Lilii albi ſpecie, pallidè virentia, lata, Orchidis bifoliæ vulgaris foliis ampliora, bina tantùm, & per longitudinem nervata: caulis quoq; vegetior, geminabatur, nec flores diſſentiebant, cereo colore palleſcentes: radix ſub appendicibus longiuſculis, craſsè fibratis, napiformia oblonga tubercula, ſeu mavis bulbos, vel binos, vel rariùs unum, ut in noſtrâ illâ, emittere ſolet.

Lobel. Obſ. pag. 93. | Phytopin. Bauh. 120. | Germ. Groſſe Fuchshödlein oder Fliegenblumen.

II

Cyanus major. Verbaſculum Cyanoides C. Bauh. Radices nigricantes, fibratæ, ſub terrâ divagantes, germinant caulibus pluribus, dodrante altioribus, foliis oblongis, Iaceæ ſeu Lychnidis, incano tomento nonnihil obſitis, arctè ſeptis; capitula ſummitatum turbinatam propè effigiem referunt, ſquamatim conſerta, flores vulgari Cyano ampliores, floccoſos, è cœruleo in purpureum colorem inclinantes, ac umbilicum brevem ſtamineum purpuraſcentem ambientes, expandentia.

Dodon. 251. & 250.	Cam. Epit. Matth. 288.	Germ. Groß blaw Waldkornblu- (men.
Lobel. Obſ. pag. 296.	Matth. C. Bauh. 389. fol.	Trag. lib. 1. cap. 72.
Lugdunenſ. 437. fol.	Phytopin. C. Bauh. 535. fol.	Tabern. 536. lib.

III

Chamæpitys Auſtriaca, Cluſii. Radix, nigricantibus duriuſculis fibris multùm capillata, plurimos largitur cauliculos, quadrangulos, lignoſos, pedales, crebrò geniculatos, brachiatos, quibus inferiùs Ajugæ vulgaris modo folia, ex unâ baſi in lacinias aliquot tenues dirempta, inſident; his alia ſingularia, anguſta, mucronata, & in virore ſplendentia, ac Roſmarinum quadantenus æmulantia, ſuccedunt: foliis intermiſcentur rigidi, parvi caliculi, vertices ſupremos ramulorum cingentes, quibus effunduntur flores vulg. Ajugæ, præter magnitudinem Antirr: rub. floribus ſimiles, coloris ſaturatè purpurei, vel rubri dilutioris quandoq;, &, ut Cluſ. habet, inferiore propendente labro, nonnihil candicante, ac ſanguineis guttis reſperſo: ſemina nigra, parva, ſplendentia, anguloſa, Hyſſopo majora ſunt.

Cluſ. CLXXXV. fol. | Phytopin. C. Bauh. 477. | Germ. Oeſtereichiſch Erdkiffer / oder Schlagkräut- (lein/oder Je lenger ie lieber.

IV

Pentaphyllum majus flore albo. Radix, ſuperiùs nonnihil ſquamoſa, è fuſco nigricans, diffunditur in caules dodrantales, ſeu potius oblongos tenues pediculos, exerentes folia Pentaphylli ſubviridia, & adverſâ parte incana, in quinq; cohærentias, oris extremis ſerratas, diviſa: flores ſimilibus pediculis obſequioſis ſuſtinentur, candidi, quinis foliis ſubrotundis, ac latiore ambitu ſinuatis, nitentes.

Cluſ. CV.	Phytopin. 650.	Tabern. 436. lib. primo.
Epit. Cam. 671.	Germ. Fünfffingerkraut mit weiſſen blumen.	Matth. Cam. Germ. 353. fol.
Matth. C. Bauh. 711. & 722.	Fuchſ. cap. 238.	Durant. 823. fol.

IV.
Cÿanus flore purpureo arvenſis.
V.
Cÿanus arvenſis flore rubro.
VII.
Cÿanus arvenſis flore albo fundo
purpureo.
VI.
Cÿanus arvenſis flore variegato.
I.
Cÿanus aruensis flore cœ-
ruleo.
II.
Cÿanus arvenſis flore incarnato.
III.
Cÿanus arvenſis flore albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Cyanus arvenſis flore cœruleo. Baptiſecula Tragi. Papaver Heracleum Dioſcorid. & Theoph. Fabii Columnæ. Radix lignoſa, annua, oblonga, gracilis, lateralibus tenuibus fibris conſpicua eſt; caulis cubitum æquat, pariter lignoſus, anguloſus, & tenui araneoſâ lanugine obſitus, brachiatus, ſeptus foliis plurimis oblongis, quorum inferiora aliquot ſegmentis utrinq; Scabioſarum vice laciniantur, ſuperiora integra & anguſtiora ſunt: capitula in ramulorũ ſummitatibus cernenda, ſquamulis compacta, atq; è rotunditate faſtigiata, emittentia flores ſenis, octonis, aut pluribus foliis concavis, & marginum oris inciſis, cœruleis, umbilicum concolorem, ex incurvatis tenuibus ſtaminulis conflatum, circumdantes: ſemina, ſuperiùs rigidis brevibus barbulis obſeſsa, albicantia, pilis obducta, in capitulis ſervantur.

Dodon. 250.	Phytopin. 534. fol.
Cœſalp. lib. 13. c. 52. fol. 539.	Germ. Blawe Kornblumen.
Lobel. Obſ. 295. Adv. 236.	Trag. 193. cap. lib. primo.
Lugdunenſ. 437. fol.	Fuchſ. 162. cap.
Cam. Epit. Matth. 289.	Tabern. 532. 533. 534. fol. lib. 1.
Hort. Med. 51. fol.	Cam. Matth. Germ. 153.
Matth. C. Bauh. 389. & 391. in textu.	Durant. 305.

II

Cyanus arvenſis flore incarnato. Abſq; florum colore prorſus cum priori convenit. Germ. Fleiſchfarb Kornblumen.

III

Cyanus arvenſis flore albo. Et hujus differentia tantùm floris colore conſtat. Germ. Weiß Ackerkornblumen.

IV

Cyanus flore purpureo arvenſis. Germ. Purpurfarb Ackerkornblumen.

V

Cyanus flore rubro arvenſis. Germ. Roth Ackerkornblumen.

VI

Cyanus arvenſis flore variegato, ſeu fl. albo, apice è cœruleo rubeſcente.
Germ. Weiſſe Kornblumen/mit rothen und blawen vermiſchten putzen.

VII

Cyanus arvenſis flore albo, fundo purpureo.
Germ. Weiſſe Ackerkornblumen/mit purpurbraunen putzen.
Singulorum tantùm coloribus diſcrimina imputanda.

I.
Fraga fructu magno.
III.
Fraga fructu rubro.
II.
Fraga fructu albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

FRaga fructu magno. Radix, numeroſis tenuibus fibris firmata, & gracilem viticularum ſobolem huc & illuc diffundens, folia profert, longis ſubhirſutis pediculis innixa, ſingulatim terna, ambitu ſerrata, & obliquis nervis lirata, nonnihil villoſa: inter hæc obſequioſi aſſurgunt cauliculi, floſculos aliquot, ſimul in pediculis junctos, in ſummo emittentes, quinis rotundis albis foliis, Pentaphylli ſylvatici ſeu Rubi æmulos: defluentibus his ſubnaſcuntur fructus aliquot pulpoſi, maturitate rubentes, cum pleriſq; prunis magnitudine certantes, odore, guſtu & ſapore gratiſſimi.

Germ. Groſſe rothe Erdbeer.

II

Fraga fructu albo. Tantopere ſuperioribus affinia ſunt facie, ut tantùm foliorum viridium & fructuum albeſcentium parvitate unicè illis ſeponenda.

Germ. Weiſſe Erdbeer.

III

Fraga fructu rubro. Strigoſiore tantùm, haud ſecus ac priora, variant habitu, & vulgatiori notitiâ; fructus, aſpectu & rubore eleganti oculorum ſpectaculum, ſapore delicatiorum palatorum blandimentum, mirificis viribus uſum medicinalem provocant.

Vid. Dodon. 661.
Coeſalp. lib. 14. cap. 18. fol. 554.
Lobel. Obſ. 396. Adv. 309.
Lugdunenſ. 614.
Epit. Cam. 765.
Hort. Med. 61.
Matth. Bauh. 721.
Phytopin. Bauh. 653.
Germ. Rothe Erdbeer.
Trag. cap. 170. lib. 1.
Fuchſ. 329. cap.
Tabern. 429. lib. 1.
Matth. Germ. Cam. 355.
Durant. 394.

OCTAVVS ORDO

COLLECTARVM PLANTARVM

VERNALIVM.

IIII
Chamæiris latifolia biflora.
III.
Chamæiris latifolia minima.
I
Chamæiris latifolia
VIIII Clusii.
II.
Chamæiris latifolia
X. Clusij.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

CHamæiris latifolia purpureoflaveſcens. Craſsis ſuis radicum propaginibus obliquè ſerpebat, folia gerens in uno ceſpite plurima, dilutè viridia, Iridibus prædictis breviora; caulis è medio exibat dodrantalis, attollens flores ſingulares, foliis contra ſe curvatis, ſurrectis, è flavedine palleſcentibus, reflexis verò, ſaturatè purpureo colore ad nigredinem vergentibus, inſignes.

Germ. Breitblätericht klein Schwertel/auß purpurfarben vnd bleichgelben blumen.

II

Chamæiris latifolia altera purpurea. Radix nodoſa variè protuberabat, foliaq; ſibi invicem implexa ex uno capite emittebat, pauciora quàm in priori & ſuperiùs paulò diſcreta, mucronata: caulis tantùm non pedalis erat, è faſtigio vaginarum unum atq; alterum florem promens, violæ nigræ penè colorem dilutum æmulantem, caducum & inodorum.

Germ. Breitbläteriche klein Schwertel/mit purpurfarb oder veilfarb blumen.

III

Chamæiris latifolia minima. Radix pariter nodoſa eſt, & folia inferiùs ſe invicem amplectentia, flores minores in caule palleſcunt, quartæ Chamæiridi Cluſianæ æmuli.

Germ. Der kleinſt breitbläteriche Schwertel/mit bleichen blumen.

IV

Chamæiris latifolia biflora. Radicibus craſsis, transverſis, aliorum modo ſe propagat, folia cæteris latiora habet, flores quoq; majores, ſaturatè purpureos, ad nigroviolaceum colorem accedentes. Bis floret ſingulis annis.

Germ. Kleine Schwertelwurtz/mit ſatten violbraunen blumen.

III.

Chamæiris flore candido

II

Chamæiris cœruleo & vio-
laceo colore.

IV

Chamæiris flavo & purpu-
raſcente flore.

I.

Chamæiris flore argenteo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

CHamæiris latifolia flore argenteo. Radix craſsa erat, transverſa, & multis tuberculis obſita, folia cognatis Chamæiridibus ſimilia, brevia, mucronata, conferta, caulis dodrantem excedebat: flores ex albido aut potius argenteo colore placebant.

Germ. Breitbläterichter kleiner Schwertel/ mit ſilberfarben blumen.

II

Chamæiris latifolia cœruleis & violaceis florum foliis. Foliorum & radicum ſpecie à prædictâ non multum aliena eſt, flores in caule dodrante altiore, elevatâ parte violacei coloris, repandâ verò cœrulei blandimento conſtabant.

Germ. Breitbläterichter kleiner Schwertel / mit braunen vnd blawen blätern.

III

Chamæiris latifolia flore candido. Radicum craſsis & divaricatis transverſis propaginibus multiplicabatur, & ejusdem formæ flores edebat, ſed omninò candicantes.

Germ. Kleiner breitbläterichter Schwertel/ mit gantz weiſſen blumen.

IV

Chamæiris latifolia purpureoflaveſcens multiflora. Vegetioribus paulò floribus erat, quàm Chamæiris prima noſtra, & longè pluribus: foliorum quoq; ceſpites denſiores & ſe magis propaginibus transverſis diffundentes.

Germ. Kleiner breitbläterichter purpur vnd bleichgelbfarber Schwertel.

Miræ & mirificæ propè omnium in floribus varietates exactiſsimè à clariſs. & ſagaciſs. Cluſio Plantar. hiſt. lib. 2. cap. 47. fol. 224. 225. 226. 227. exprimuntur, poſt quem illis denuò examinatis actum agere non operæ precium eſſe duxi; atq; hinc ad ejus trutinam benevolentem lectorem remiſſum volui.

I.
Iris pratensis maior.

III.
Viola matronalis flo: purpureo.

II.
Viola matronalis flo: albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

IRis pratenſis major. Radices transverſim ſerpentes, nigreſcentes, denſum ceſpitem conſtituunt, è quo numeroſas fibras ſubtùs demittunt, capitibus ſuis edunt folia rigida, viridia, dura, longa, anguſta, acuta, atq; inter illa caulem cubito altiorem, teretem, in ſummo ſucceſſivè unum atq; alterum aut plures flores ferentem, Iridibus quidem cæteris ſtrigoſiorem, ſed non minùs elegantem, hilaris cœrulei coloris, cui venulæ verſicolores quædam, in repandis foliis intermixtæ, varietatem inducunt. Multùm accedit ad Iridem anguſtifoliam Cluſ. II. fol. 229.

Germ. Himmelblaw Wiſenſchwertel.

II

Viola Matronalis flore albo. Radices vivaces, denſæ, craſſæ, multúmq; fibratæ, folia ſubmittunt viridia, atq; ab anguſtâ baſi è latitudine in mucronem ducta, ſubhirſuta, circumſerrata, plurima, inordinata, & graciliore ſerie caules virides ſesquicubitales ambientia: flores paſſim in ſummis ramulorum brachiis longo conferto ordine emergunt, quatuor foliis ſubrotundis albeſcentibus præditi, odorem cinnamomi (veſperi maximè) referentes: ſequuntur anguſtæ corniculatæ ſiliquæ, oblongum atq; è rufo nigricans ſemen condentes, Alliariæ ritu.

Germ. Winterviolen mit weiſſen blumen.

III

Viola Matronalis flore purpureo. Florum colore purpuraſcente tantùm variat, & ſubinde ad rubedinem tendit, cæteroquin prædictæ germana eſt.

Dodon. 161.
Lobel. Obſ. 175. Adv. 137.
Cluſ. qui tantùm ejus meminit fol. 297.
Lugdunenſ. 804.
Phytopin. C. Bauh. 379. fol.

Germ. Winterviolen mit braunen blumen.

Trag. lib. I. cap. 194.
Fuchſ. 174. cap.
Tabern. 26. lib. ſecundo.

III. *Iris Florentina.*

I. Iris Calcedonica latifolia.

III. *Iris Illyrica.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

IRris Chalcedonica latifolia. Iris Chalcedonica maxima variata Lobel. Suſiana 1. Cluſii. Delitias noſtras Botanicas etiam Cæſareorum Legatorum, è Turciâ redeuntium, munificentia per hanc elegantiſſimam & plus quàm amœnam plantam auctas voluit. Radicem nodoſam, gibboſam, propaginum ſobole & geniculatis proceſſibus diſtinctam, ac craſſis fibris ſubtùs firmatam obtinet, cujus caput excreſcit in folia ſurrecta, vulgatiori Iride breviora, anguſtiora, inferiùs ſe mutuò complectentia, ſuperiùs magis diſperſa, acuminata, vireſcentia: caulis, inter illa emiſſus, cubitalis eſt, vaginatim uſq; ad floris initium involutus, qui novenis foliis congeneribus Iridibus reſpondet; ſed repanda, & his incumbentia, magis nigricantis coloris venulis & maculis ſubinde purpuraſcentibus & candicantibus intermiſtis, ſuperiora ſurrecta minùs, virgatim tamen ac undulatim quaſi mirum in modum variata ſunt, ut, etiam absq; ullo odore, primam laudem & varietatis & raritatis, præter florum luculentam amplitudinem, cognatæ familiæ meritò ſuſtulerit.

Vid. Lobel. Obſ. 34.
Cluſ. lib. 2. fol. 21.
Lugdunenſ. 1616.

Germ. Veilwurtz von Conſtantinopel/mit ſchwartzgeſcheckten blumen.
Tabern. 334

II

Iris Florentina latifolia major, colore candidiſsimo. Vt prior venuſtatis, ſic illa odoris gratiâ, & niveo, ſeu mavis, lacteo colore commendabilis eſt. Radice æquè gibboſâ conſtat, albeſcente, foliis latioribus, pallidè vireſcentibus: flores, è vaginulis albidis membranaceis emergentes, terni, aut rariùs quatuor, in uno caule plusquàm cubitali ſingulatim porriguntur.

Germ. Weiſſe wolriechende Veilwurtz.

III

Iris latifolia major Illyrica. Craſsiore aliquantùm priori radice eſt, ſed pariter nodoſâ, & craſsè ſubtùs fibratâ: folia quoq; latiora & longiora ſunt, pallido virore prædita, & gladii ſpecie mucronata: flores diluto cœruleo colore ad cyaneum palleſcentem accedunt, ac odorem remiſſiorem effundunt: ſemina anguloſa, rugoſa, caput triangulare ſubmittit.

Hort. Med. 79.

Germ. Himmelblawe wolriechende Veilwurtz.

III Iris latifolia maior variegata.

I Iris latifolia violaceo colore maior.

II Iris latifolia vulgaris cærulea.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

IRis latifolia, violaceo colore, major. Radix nodoſa erat, craſsa & fibrata, foliis longis latis ac mucronatis ad Dalmaticam accedebat: flores ampli, è membranaceis teneris albeſcentibus vaginis, ſe explicabant in folia aliarum Iridium ſpecie novena, quorum repanda, præter fimbriam, ad colorem ſaturatè violaceum tendebant, ſurſùm elevata hilariore purpurâ nitebant, & propè Iridem major: latifol. v. ſive Aſiaticam purpur. Cluſ. referebant.

Vid. Cluſ. 219.

Germ. Groſſer bläterichter brauner Schwertel oder Veilwurtz.

II

Iris latifolia vulgaris cœrulea. Foliis & radicum craſsitudine non multùm recedebat à prædictâ; florum magnitudine inferior erat; color in elevatis ſeu ſurrectis foliis dilutè cœruleus, & propè cyaneus, ſeu aqueus erat; in repandis verò ſaturatiore ad violaceum vergebat.

De hac, uti etiam aliis Iridibus plerisq;,
vid. Dodon. 231.
Cœſalpin. lib. 10. cap. 36. fol. 421.
Cluſ. 218. &c.
Lugdunenſ. 1610.
Cam. Epit. Matth. 1.
Hort. Med. 79. fol.
Matth. C. Bauh. 17. fol.
Phytopin. Bauh. 61.

Germ. Breitbläterichte himmelblaw Schwertel.
Trag. 51. cap. lib. ſecundo.
Fuchſ. 119. cap.
Tabern. 331. 332. &c.
Matth. Cam. Germ. 1. fol.
Durant. 474. fol.

I.
Calceolus Mariæ.
III.
Iris Pannonica variegata.
II.
Iris Portugalica.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

CAlceolus Mariæ. Helleborine recentiorum 1. Cluſii. Helleborine ferruginea Dalechampij. Radices nigricantes, plurimùm fibratæ, longè ac latè transverſis proceſsibus ſub tellure diffunduntur, emittentes caules aliquot ſingulares, ſesquidodrantales, alternatim arctè ſeptos foliis Plantaginis mediæ, ſeu Hellebori albi, per longitudinem nervatis; verticetenus longi nutantes pediculi, ſinu folii ſuperioris ſuſtinent florem unum ac alterum, quaternis oblongis mucronatis foliis, dilutè rubentibus (aut in quibusdam obſcurâ purpurâ nigricantibus) conſtantem, qui è centro ſui oblongum ovalem concavum utriculum, exteriùs flaveſcentem, interiùs purpuraſcentibus venulis & punctis quaſi ſtriatum, affixum habet, ſupernè calceoli ritu patentem, atq; verſus pediculum duplici anſulâ nonnihil obtectum: prout fuſius & elegantius à clariſs. & rariſs. Cluſio deſcribitur.

Dodon. 180. | Lugdunenſ. 1146.
Cluſ. 272. lib. ſecundo. | C. Bauh. Phytopin. 343. fol.
Lobel. Obſ. 162. Adv. 127. | Germ. Vnſer Frauen Schuch.

II

Iris Portugalica. Radix ſuperioribus Iridibus minor eſt, æquè tamen nodoſa, è lateribus ſobolem emittens, atq; è capite caulem, ſenſim è mediis foliorum quaternorum, anguſtorum, pallidè virentium, ſinubus procedentem in florem unum atq; alterum candicantem, ac ſecundum labra obſoletè purpuraſcentibus venulis eleganter undiq; diſtinctum, Irid. majoris latifol. Cluſ. xxvi. propemodum in morem.

Vid. Cluſ. 221. fol.

Germ. Weiſſe/ Portugaliſche/ mit braunen ſtreifflein geſprengte/ Schwertellilien.

III

Iris Pannonica variegata. Radices, aliorum Iridium modo, craſsæ, nodoſæ, albeſcentes, caulem cubitalem erigunt, è foliis paulò latioribus quaternis emerſum, ac in aliquot alas dilatatum, qui vaginatim expandit flores, priori formâ non diſſimiles, ſed tamen diverſi coloris: repanda enim folia latioribus partibus ſaturatâ purpurâ tinguntur; ubi verò anguſtiora fiunt, obſoletè flaveſcunt, variiſq; purpuraſcentibus lineis, circa ſtamineas fimbrias obliquè ſparſis, inſigniuntur: ſurſum verò erecta illa, & mutuò contra ſe poſita, obſoletum cupri ſeu æris colorem imitari videntur.

De Iridum floribus, mirè colorem variantibus, videndus Cluſ. fol. 220. 221. 222. &c.

Germ. Veilbraun geſprengte Schwertlilien.

II. Iris lutea variegata Lobelij. I. Iris latifolia decima Clusii. III. Pseudo Iris paluſtris.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

IRis latifolia decima. Radix transverſis craſsis proceſsibus ſubinde protuberabat, folia ſurrecta erant, quaterna, & per longitudinem lirata, pallidè virentia, inter quæ caulis cubitalis, ſuperiùs vaginulis ſuis effundens flores, cæteris Iridibus non abſimiles, niſi terna inclinata folia obſoletâ flavedine inficerentur: terna ſurrecta triſtem colorem, è flavedine & purpurâ mixtum, obtinebant: reliquis notis non ſecus ac odore Sambuci decimam Cluſii referebat.

Vid. Cluſ. 220. fol.

Germ. Dunckelbraun geſcheckte Veilwurtz / ſo reucht wie Holderblüe.

II

Iris lutea variegata Lobel. Foliis non multùm à prædictâ diſcrepabat, radice paulò graciliore erat, florum foliis anſatis ſeu reflexis, obſoletè violaceis, ac eleganter ſtriatis, ſurrectis verò flaveſcentibus conſtabat.

Vid. Lobel. Obſerv. fol. 34.

Geſprengte gelbe Veilwurtz.

III

Pſeudoiris paluſtris. Acorus noſtras paluſtris Lobelii. Radix duriuſcula, obliquis, geniculatis, ac undiq; cirroſis proceſſibus in multas propagines abit, ac Biſtortæ modo intùs ſubrubeſcit, folia ſurrigit Iridibus longiora, viridia, dorſi utrinq; per longitudinem eminentis: flores fert in caule ſesquicubitali, lævi, particulatim è vaginis herbaceis juxta ſinus foliorum gracilium erumpentes, ſpecie Iridum ſtrigoſiore, luteo pallido colore blandientes: his ſuccedunt craſſa ſemina, in angularibus ſiliquis condita.

Dodon. 248. fol.
Cœſalpin. lib. 10. cap. 39. fol. 422.
Lobel. 31. Obſ. Adv. 29.
Lugdunenſ. 1619.
Matth. Epit. Cam. 6.
Matth. C. Bauh. fol. 21. & f. 24. in textu Bauh.
Phytopin. 59.

Germ. Gelb Waſſerſchwertel / oder Drachenwurtz.

Trag. 49. lib. ſecundo.
Fuchſ. cap. 4.
Tabern. 330. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 3. fol.
Durant. 17. fol.

III Cruciata. I Spatula fœtida. II Caucalis Dodonei.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

SPatula fœtida Xyris. Iris ſylveſtris Galeni. Radix Iridum modo transverſa, ſolida, geniculata, folia erigit dura, ſtriata, atroviridia, longa, acuminata, &, quando conteruntur, odoris ingrati; atq; inter illa caulem cubitalem teretem, cujus ſummo inſident flores, Iridis floribus graciliores, ut plurimùm triſti purpurâ conſpicui, niſi quòd media anguſtiora folia, quæ in ſummo bifida ſunt, obſoletè palleſcant, ac intima reflexa ſaturatiora quadantenus ſint, & in medio venulis luteophœniceis notentur: ſubnaſcuntur ſiliquæ triangulares, ſemine rubente rotundo prægnantes.

Dodon. 247.	Epit. Matth. Cam. 733. fol.	Germ. Wandleußkraut.
Cœſalpin. lib. 10. c. 38. f. 422.	Hort. Med. 183.	Tabern. 336. fol. lib. ſecundo.
Lobel. Obſ. 37. Adv. 32.	Matth. Caſp. Bauh. 702.	Cam. Matth. Germ. 339. fol.
Lugdunenſ. 1621.	Phytopin. C. Bauh. 66.	Durant. 1076.

II

Caucalis vulgaris. Foliorum variis multifidis diſſectionibus Carottam ſylveſtrem æmulatur, caulis infra cubitalem altitudinem, in cacuminibus ſuis floſculis albis umbellatim decoratur, quorum exteriora, majora & latiora, minora circumambiunt: ſemen aſperum, oblongum eſt: radix inutilis, annua, gracileſcens.

Dodon. 687. (Adv.	Phytopin. C. Bauh. 266.	Trag. lib. 2. cap. 104.
Lobel. Obſ. 420. 324. & 325.	German. Ackerkletten/ Klettenkorffel.	Tabern. 360. lib. 1.
Lugdunenſ. 715.		

III

Cruciata, ſive Gentiana minor. Radix albida eſt, oblonga, ſuperiùs fiſſuris cruciatim ductis perfoſſa, cui caules aliquot innituntur, inferiore parte ſui terram leniter radentes, ſurrecti, pedales, teretes, geniculis intercepti; circa quos folia ſingulatim bina, unitâ ſede affiguntur, frequenti ordine per longitudinem tribus nervis lirata, & ſubinde reflexa, Saponariæ facie, in mucronem abeuntia: flores plures in ſummis caulibus orbiculatim congeruntur, è tubulis ſuis oblongis in quatuor folia angularia exigua cœrulea explicati, quibus marcidis, calicum deindè anguſta, oblonga conceptacula, ſemina copioſa intra ſe condunt, ſubrufa & nitentia.

Dodon. ſub 1. Gentian. titulo 341.	Phytop. C. Bauh. Gentianæ Cruciatæ nomine, fol. 344.
Cœſalp. Vincetoxici nomine, l. 6. c. 79. f. 273.	Germ. Peters oder Creutzwurtz/ Modelgeer/ Speerenſtich.
Lobel. Obſ. 166. Adv. 130.	Trag. lib. 1. cap. 84.
Lugdunenſ. 1259. fol.	Fuchſ. cap. 159.
Epit. Matth. Cam. 417.	Tabern. 399. lib. ſecundo.
Hort. Med. 65. fol.	Cam. Matth. Germ. 216. fol.
Matth. C. Bauh. 481. & 482.	Durant. 414.

III. Chamædrys. I. Acorus cum ſuo iulo. II. Scordium.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ACorus legitimus cum ſuo julo. Crebris, geniculatis, inæqualibus, transverſis, albicantibus odoratarum radicum proceſſibus, latè in obliquas laterum propagines actis, ac infimâ ſede fibratis, telluris ſuperficiem pervagatur, foliaq; erigit Iridis paluſtris foliorum modo, prominente coſtâ diſtincta, ſed longiora, anguſtiora, dilutè magis virentia, ac trita ſuavem aromatum odorem emittentia: flores muſcoſi, palleſcentes, à latere folii cujusdam, pari cum aliis latitudine, & triangularem quaſi ſpeciem affectantis, paulò ſupra mediam partem exeunt, in iulo ſeu amento nucamentis Iuglandium, noviter dependentium, non abſimili, quod virgulis obliquis & transverſis liratum conſpicitur, ac in digitalem quandoq; craſsitudinem & longitudinem excreſcere ſolet.

Dodon. 249. fol.	Epit. Matth. Cam. 5. fol.	Germ. Kalmus mit der blůhe.
Cluſ. 231. fol.	Hort. Med. Cam. 5. fol.	Tabern. 327. fol.
Lobel. Obſ. 30. Adv. 29.	Matth. C. Bauh. 23.	Matth. Cam. Germ. 3. fol.
Lugdunenſ. 1618.	Phytopin. 59. fol.	Durant. 16.

II

Scordium Trixago ſeu Triſſago paluſtris. Folia Chamædryn referunt, ſubhirſuta tamen, oblonga, & in caulibus multipliciter ſe ſpargentibus, imbecillibus, quadrangulis, pubeſcentibus, hærentia, Lupulini odoris: ſuperiores foliorum ſinus floſculi rubentes occupant, eandem Chamædryn æmulantes: radix reſtibilis, fibris capillaribus ſubtùs ſe firmat, graminis modo germinibus obliquis uligines perreptans.

Dodon. 126. fol.	Hort. Med. 156.	Trag. lib. 2. c. 123.
Coeſalp. lib. 11. c. 42.	Matth. C. Bauh. 613.	Fuchſ. 299. cap.
Lobel. Obſ. 261. Adv. 210.	Phytopin. 472. fol.	Tabern. 437. lib. ſecundo.
Lugdunenſ. 910.	Germ. Lachenknoblauch oder Waſſerbachengel.	Matth. Cam. Germ. 283.
Epit. Matth. Cam. 588.		Durant. 909.

III

Chamædrys minor. Radiculis vagatur variè ſerpentibus, tenuibus, lignoſis, & mirè inter ſe implicatis, fibratis; cauliculis multis languidis, dodrantalibus, duriuſculis, in quibus folia viridia, inciſuris marginum Quernis ſimilia: flores in ſummis virgis inter folia exeunt, rubicundi, Scordii æmuli, quaſi in ſpicâ digeſti, utriculis ſingulatim erumpentes, in quibus poſtmodò ſemina fuſca, rotunda, exigua latent.

Dodon. 43. fol.	Phytopin. 473.
Cluſ. 351. (209. in textu.	Germ. Camanderlein/auch klein Bachengel.
Lobel. Icon. 491. Obſ. 260. Adv.	Trag. cap. 67. lib. 1.
Epit. Matth. Cam. 567.	Fuchſ. cap. 333.
Hort. Med. 39.	Tabern. 94.

NONVS ORDO

COLLECTARVM PLANTARVM

VERNALIVM.

I. Mandragora fœmina. II. Chelidonium minus.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

MAndragora fœmina Pythagoricâ alluſione, qui, quòd hominis truncum artúsq; utcunq; repræſentaret, radicibus quandoq; duo crura & clunes referentibus, Anthropomorphon dixit; nomen ſuum traxiſſe videtur à Germanicâ denominatione, Man & tragen / quaſi hominis effigiem gereret. Cætera anilia circulatorum commenta, ſculpendo inde formam hominis ad ſuas ſuperſtitiones efformantia, potius ridenda, quàm rimanda & admiranda cenſeo. Radices promiſſæ, craſſæ, capillaribus fibris hirſutæ, foris fuſcæ, intus albæ, trifidis vel bifidis proceſſibus demiſſis, crurum modo inter ſe convolutis, diſterminantur: folia prope terram gerunt, quaſi orbiculatim digeſta, longa, venoſa, rugoſa, criſpa, Hippolapathi ferè formâ, virore nigricantia, ac in acutum coacta: flores inter hæc plurimi ſingulatim longis pediculis efferuntur, è quinis ſubcœruleopurpuraſcentibus ac aliquantùm albidis foliis, & tenuibus aliquot ſtaminulis, in medio conflati, quibus ſuccedunt mala ſubrotunda, per maturitatem luteopalleſcentia, odore ſuaveolenti ſaporem inducentia.

De Mandrag. vid. Dodon. 454.
Cœſalp. lib. 5. c. 24. f. 215. & 216.
Cluſ. LXXXVII. f. à quo noſtra deſcripta videtur.
Lobel. Obſ. 138. Adv. 106.
Lugdunenſ. 1726.
Cam. Epit. Matth. 818. fol.
Hort. Med. 95. fol.
Matth. C. Bauh. 759. fol.
C. Bauh. Phytopin. 303.
Germ. Alraun das Weiblein.
Cam. Matth. Germ. 379. fol.
Durant. 273. fol.

II

Chelidonium minus. Teſticulus ſacerdotis Sylvatici Favagello Cœſalpini. Ejuſdem radiculæ caput calloſum, in oblongas plurimas, tritici magnitudine, ſtrumoſas, carnoſas appendices coacervatas deſinit: caulis, palmum altior, longis pediculis ſubvehit folia hederacea, virore ſplendentia, lævia, rotunda, Aſari modo, obtuſa, & ſubindè obſoletè purpurante maculâ in medio notata: flores radiati, luteo foliorum nitore ſtaminula tenuia, concoloria, obſident.

Dodon. 49. fol.
Cœſalp. lib. 14. cap. 7. fol. 546.
Lobel. Obſ. 323. Adv. 256.
Lugdunenſ. 1048. fol.
Epit. Cam. Matth. 403. fol.
Matth. C. Bauh. 468. & 469.
Phytopin. C. Bauh. 610.
German. Feigwartz / Blatterkraut / Mayenkraut.
Trag. 35. lib. 1.
Fuchſ. 333. cap.
Tabern. 427. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 208. fol.
Durant. 236. fol.

II.
Salvia agreſtis flore purpureo.

I.
Biſtorta Maior.

III.
Salvia agreſtis flore albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

BIſtorta major. Colubrina minor Tragi. Ab eadem radice, ſpiris intortâ & rubeſcente, ac fibris inferiùs firmatâ, prodeunt folia longa, Lapathi inſtar, lata, acuminata, venoſa, ſurrecta, pronâ parte plumbei, ſupinâ vireſcentis coloris: caules aliquot ſimplices inter illa attolluntur, rarioribus & graci leſcentibus foliis arctè cincti, tandem in ſpicas faſtigiati, floſculis minutis Perſicariæ coacervatas, quibus ſuccedunt ſemina triangula, nigricantia, Acetoſæ ritu.

Dodon. 331.
Cœſalpin. lib. 4. c. 33. fol. 167.
Lobel. Obſ. 156. Adv. 121.
Lugdunenſ. 1285.
Cluſ. LXXVIII. lib. quarto.
Epit. Matth. Cam. 683.
Matth. C. Bauh. 674.
Phytop. C. Bauh. 357. fol.

Germ. Natterwurtz.
Trag. lib. 1. cap. 105.
Fuchſ. 298. cap.
Tabern. 143. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 322. fol.
Durant. 144.

II

Salvia agreſtis flore purpureo. Horminum ſylveſtre Lobel. Virgæ cubitales, quadrangulares, ſubhirſutæ, foliis ordinatim veſtiuntur ſcabris, obſcurè virentibus, ab inferiore latitudine ſenſim in mucronem finientibus, & per ambitum ſerratis, aut ſubindè rariter laciniatis: flores ſupernè, verticillato ſitu, in oblongam & deorſùm nutantem ſpicam congeruntur, falcatis galeis ſaturatè purpureis placentes : ſemina rotunda, nigra, in caliculis florum ſubnaſcuntur: radix plurimùm fibrata, vivax, nigricat.

Dodon. Orvalæ ſylveſt. 4. titulo (291.
Lobel. Obſ. 300. Adv. 240.
Lugdunenſ. 964.
Cluſ. XXIX. lib. 4.
Epit. Matth. Cam. 629. fol.
Bauh. Phytopin. 453. fol.

Germ. Wilde Salbey/oder wilder Scharlach/mit sattbraunen blumen.
Trag. lib. 1. cap. 16.
Fuchſ. cap. 215.
Tabern. 91. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 304.
Durant. 457.

III

Salvia agreſtis flore albo. Florum colore, qui candore juvat, tantùm differt: caulibus & foliorum, dilutè virentium, laciniatis ſinubus parùm à prædicto abeſt.

Germ. Wilde Salbey/oder Scharlach/mit weiſſen blumen.

II. Primula Veris Anglicana flo. pleno.

Hippoglossum.

III Sanicula montana altera.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Hippogloſſum ſeu Hypogloſſum. Biſlingua, Bonifacia, Radix Idæa Dioſcoridis. Fab. Columnæ, Ruſco affinis prima Cœſalpin. Caules ſortitur dodrantales, rotundos, fractu contumaces, multos â diverſis, radicis albicantis, ac oblongis ramoſis fibris ſe diſpergentis, nodoſis capitibus, prodeuntes; quos conſcendunt folia, è latitudine ſubrotundâ in mucronem producta, dura, rigidiuſcula, atrovirentia, per longitudinem crebris nervis virgata: ſingulorum foliorum medio gloſſarium ſeu ligula folioſa parva inſidet, ſub quâ in tenui pediculo, nervo â ſinu folii latioris exeunte, lirato, poſt florem parvum palleſcentem elapſum, pendent baccæ rubentes, Aſparago majores, ſeminis oſsiculum obvelantes.

Dodon. 733. fol.	Phytopin. 603. fol.
Cœſalpin. lib. 5. fol. 222. cap. 29.	Germ. Zäpfleinkraut/Zungenblatter.
Cluſ. ſub Lauri Alexand. titulo, f. 278.	Trag. lib. 1. cap. 131.
Lobel. Obſ. 362. Adv. 284.	Fuchſ. cap. 87.
Lugdu. Lauri Taxæ nomine, fol. 205.	Tabern. 138. fol. lib. 2. ſub Vvulariâ mare.
Epit. Matth. Cam. 919.	
Hort. Med. 75.	Cam. Matth. Germ. 415. fol.
Matth. Caſp. Bauh. 829.	Durant. 451.

II

Primula Veris Anglicana, flore pleno. Foliis eſt vulgatiori Primulæ non diſſimilibus, ſed longioribus, pallidè virentibus, & ſecundum margines eroſas criſpatim nonnihil ſinuoſis, ex unius radicis capite, ſubtùs in denſos fibrarum faſciculos diſperſo, orientibus: caulis è medio illorum attollitur mediocri craſsitudine, pallidè vireſcens, pedem aut ſeſquipedem æquans, verticetenus in umbellam denſiuſculam, multis inæqualibus petiolis alabaſtra angularia ſubfulcientibus, conſtantem, quibus flores ſpecioſi, vulgari Primulâ ampliores, luteoli, multiplici texturâ ac proventu foliorum placentes, inſertos vides.

Dodon. 147. fol.	Epit. Matth. Cam. 883. fol.	Phytopin. 461.	Tabern. 34. fol.
Lobel. Obſ. 305. Adv. 244.	Hort. Med. 22.	Germ. Gefüllte Engliſche Schlüſſelblumen.	Cam. Matth. Germ. 404.
Lugdunenſ. 834.	Matth. C. Bauh. 801.		Durant. 800.

III

Sanicula montana altera Cluſii. Sanicula alpina ſive guttata Camer. Caryophyllata ſeu Geum alpinum recentiorum fol. hederaceo Lobel. Radix nonnihil ſquamata, craſsiuſcula, in crebras demiſſas fibras deſinit, emittens folia propemodùm circinatæ rotunditatis, hirſuta, Saxifragæ albæ, aut aureæ dictæ, æmula, altius circumſerrata, & averſâ parte ſubalbida: caulis ſeſquipedem æquat, pariter hirſutus, in alis ſupernè oſtendens flores, quinis foliis Hyperico ſimiles, ſed albos, intùs ſanguineis minutis punctulis diſtinctos, his bifida vaſcula ſubmittunt ſemina nigra minutiſſima.

Cluſius 307 fol. lib. 3.	Cam. Epit. Matth. 764. fol.	Phytopin. 464.
Lobel. 267. Adv.	Hort. Med. 153. fol.	Germ. Wild Schellkraut/oder weiß Sanickel.
Lugdunenſ. 687.	Matth. C. Bauh. 723. fol.	Cam. Matth. Germ. 353. fol.

IIII Juncus Cyperoides paludoſus.

I. Clematis Daphnoides maior.

II. Periclymenon perfoliatum.

III Periclymenon germanicum

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

CLematis Daphnoides major. Foliis ferè eſt Laurinis, & ſecundum pediculum ſinuatim formatis, carnoſis, perpetuo virore nitentibus, caulibus tenuibus, obſequioſis, ſarmentoſis, procumbentibus: flores ſingulatim ad exortum foliorum prodeunt in pediculis tenuibus, & lentis, foliis eleganter cœruleis, ab anguſtâ baſi in latiorem tendentibus, ac ſummis oris leniter crenatis, conſtantes: radices albeſcentes tenuiter fibrantur.

Dodon. 401.	Hort. Med. Cam. 43.
Cluſ. 121. fol.	Phytopin. C. Bauh. 598. fol.
Lobel. Obſ. 360. Adv. 282.	Germ. Groß blaw Jnngrün oder
Lugdunenſ. 833. fol.	Sinngrün.

II

Periclymenum perfoliatum. Sarmenta prolixa, lignoſa, ſubalbicantia, & quandoq; rubeſcentia, brachiata emittit, mirè & variè ſe pergulis aptantia, foliis veſtita latis, oblongis, mollibus, craſſis, dilutè vireſcentibus, ac ſubinde ſibi invicem connexis, ita ut etiam ſuperiore parte caulis, concavitatem quaſi acetabulorum affectent: flores albeſcunt, ſuaviter odorati, ſummis ramulis faſciculatim prodeunt, ex oblongâ, concavâ, fiſtuloſâ ſpecie, in duas particulas diviſi, quarum altera latior eſt reflexa, & veluti oretenus parùm ſecta, altera oblongam, anguſtam, prominentem ligulam æmulatur: è medio labrorum exeruntur tenuia ſtaminula aliquot: ſubnaſcuntur his marceſcentibus baccæ, ſucciplenæ, ovalis figuræ, rubentes, ſemina intra pericarpia ſervantes: radix longis & multis fibris demiſſis fulcitur.

Dodon. 406. fol.	Epit. Cam. 713. fol.	Germ. Welſch Geißblatt / Specklilien / Zeunling
Cœſalpin. cap. 11. lib. 5. fol. 207.	Hort. Med. 121. fol.	Tab. 589. f. l. 1. (Waldgilgen/Waldwinden.
Lobel. 357. Obſ. Adv. 280.	Matth. Caſp. Bauh. 691.	Cam. Matth. Germ. 332.
Lugdunenſ. 1427.	Phytopin. 600.	Durant. 722.

III

Periclymenum non perfoliatum, Germanicum. Superiori ſimile eſt, niſi quòd foliis, ſibi invicem oppoſitis, magis in longitudinem abeuntibus, nec ita arctè ramulos ambientibus, conſtet.

Lobel. 358. Obſ. Adv. 280.	Germ. Teutſch gemein Speckilgen / Je lenger ie lieber.	Fuchſ. 350. cap.
Lugdunenſ. 1428. fol.		Vide etiam autores ſuperiùs citatos.
Phytopin. C. Bauh. 601.	Trag. lib. 2. cap. 96.	

IV

Iuncus Cyperoides paludoſus, Iuncus floridus. Gladiolus paluſtris Cordi. Radix denſè fibratur, folia ab uno ceſpite multa ſurſùm ſpectant, Sparganii vel Cyperi ritu anguſta, longa, lævia, uti & caules intùs fungoſi, ſeſquicubitales, faſtigiatim in umbellam quaſi floſculorum, ex albo dilutè purpuraſcentium, qui tenuibus oblongis pediculis ſuſtinentur, abeuntes.

Dodon. 590. (tomi fol. 553.	Epit. Cam. 781. fol.	Trag. 37. lib. 2.
Cœſalpin. lib. 14. c. 17. nomine Bu-	Matth. C. Bauh. 731. fol.	Tabern. 696. lib. 1.
Lobel. 44. Obſ. 44. Adv.	Phytopin. 29. fol.	Matth. Germ. Cam. 361.
Lugdunenſ. 989. fol.	Germ. Groß blühende Bintzen / Cyperſchwertel.	Durant. 483. fol.

II.
Epipactis anguſtifolijs.
III.
Aſphodelus Liliaceus.
I.
Fraxinella.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

FRaxinella. Dictamnum album. Radix ex unâ baſi, craſsis albicantibus fibris demiſsis, variè divaricatur, & hircinum quid redolet; caules ex eâ prodeuntes firmi ſunt, rotundi, decorati foliis Fraxini modo & ſpecie, ex uno nervo conjugatim hærentibus, atroviridibus, duris, ambitu minutè crenatis: ſuperior pars caulis floribus veſtitur elegantibus, in albo leviter ſubrubentibus, è nutantibus quinis foliis oblongis, & liratim venulis diſperſis inſignitis, & media tenuium ſtaminum reflexorum ſerie conflatis: ſemina triquetræ ſcabræ ſiliquæ nigra, ſplendida, rotunda, ac parùm in mucronem vergentia, condunt.

Dodon. 345.
Coeſalpin. 15. lib. 27. fol. 589.
Lobel. 537. Obſ. Adv. 410.
Lugdunenſ. 872. fol.
Cluſ. 99. fol.
Epit. Cam. 473.
Hort. Med. 55. fol.

Matth. Caſp. Bauh. 523. fol. (&c. fol.
Paul. Renealm. ſpecim. hiſt. plant. 121. & 122.
Germ. Gemeiner Diptam/auch Aſchwurtz.
Trag. 7. cap. lib. 1.
Tabern. 450. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 242. fol.
Durant. 324. fol.

II

Epipactis anguſtifolia. Radices denſâ craſſarum albeſcentium fibrarum congerie conſtant, caulémq; ſubminiſtrant pedalem, atq; in eo folia Veratri albi ſpecie, ſed longè minora, per longitudinem nervata, ab exortu ſuo, quaſi illum circumvolventia: flores in oblongâ quaſi ſpicâ pendebant, è quinis foliis conflati, albidi, & in medio ſublutei.

An Helleborin. ſecunda Cluſ. fol. 273.
German. Wild weiß Nießkraut.
Et Helleborine flore albo. Tabern. fol. 396.

III

Liliaſphodelus, ſeu Aſphodelus Liliaceus, luteo odorato flore. Radix crebris glandulis oblongis, Aſphodelinis, cui ſe aliæ craſſæ longiuſculæ intermiſcent fibræ, prædita eſt, ſtatim è capite emittens ceſpitem foliorum longorum, & carinatorum, inter quæ caulis cubito altior, teres, firmus, in ſummitate flores, Lilii albi æmulos, flavos, odoratos exhibet, ſucceſſivè ſe explicantes.

Dodon. ſub titulo Lilii non bulboſi, 204.
Lobel. 47. Obſ. Adv. 45.
Cluſ. fol. 137.
Lugdunenſ. 1590. fol.
Hort. Med. Cam. 89. ſub Lilii non bulboſi nomine.
Phytopin. C. Bauh. 113. fol.
Germ. Gelb wolriechend Aſphodill Lilien.
Tabern. 348. lib. ſecundo.

Lilium II Convallium flore albo.

I. Phalangium Alobrogi, cum maius.

Lilium III Convallium flore incarnato.

Celeberrimi Eyſtetten-ſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

Phalangium Allobrogicum. Folia longa, aliis Phalangiis paulò latiora, ſurrecta, viridia, carinata, ſe invicem inferiùs amplectuntur, atq; ſimul è medio ſui erumpentem caulem rotundum, viridem, cujus ſummitates floribus albicantibus aliquot, Lilium bulboſum flavum quadantenus affectantibus, ex intervallis decorabantur, ſed minoribus, odoratis, & ſtaminibus quibusdam tenuibus reflexis (quorum apices flavi) gracilem ſtylum medium prominentem circumdantibus: radix ab unâ baſi in complures craſſas, oblongas, albeſcentes fibras diffundebatur.

Cluſ. Append. alterâ depingitur.

An Lugd. Phalang. Dalechamp. affine. fol. 852.

Germ. Fremd Spinnenkraut/oder weiſſer Widerthon.

II

Lilium Convallium majus, flore albo odorato. Radicum tenuium & tenacium, albeſcentium, miris reflexibus, graminis modo, ſe reſtibili fœcunditate propagat, caules emittens dodrantales, binis longis foliis, Polygonatum quodammodò referentibus, præditos, atq; ex inferiore caulium tenui involucro pediculum, ſeu ſtylum longũ, qui ſuperiùs longâ ſerie floſculos multos rotundos, concavos, nutantes, vulgaris Lilii Convallii floribus ferè duplò ampliores profert, quorum labra leviter denticulata & reflexa cernuntur: & poſt flores deinde baccas rubeſcentes, ſemina dura occultantes.

Meminit illius Cam. Hort. Med. fol. 89.

Phytopin. C. Bauh. 1134. fol.

Germ. Groß wolriechend Mayenblumen/oder Zancken.

Matth. Germ. Cam. fol. 286. in textu, ubi illi montes Tyrolenſes natales aſsignat.

III

Lilium Convallium floribus rubris. E rubro ad purpureum colorem vergunt flores, & odore minùs valent, cæteris notis ſuperioris familiam refert, & à vulgari tantùm his indiciis differt.

De quo vide Dodon. 205.
Cœſalpin. lib. 5. cap. 34. fol. 225.
Lobel. Obſ. 87. Adv. 61. Icon. 173. ubi noſtrate apponit.
Lugdunenſ. 838. fol.
Epit. Cam. Matth. 618.
Hort. Med. Cam. 89.
C. Bauh. Matth. 632.

Phytopin. 113. fol.
Germ. Rothe Mayenblumen.
Trag. cap. 197. lib. 1.
Fuchſ. cap. 88.
Tabern. 429. qui etiam hujus iconem inſeruit lib. 2.
Matth. Cam. Germ. ubi & noſtratis in ſpecie meminit, fol. 286.
Durant. 524.

II. *Cinosorchis flore purpureo.* I. Asphodelus maior albus. III. *Fumaria rubra tenuifolia.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ASphodelus major albus. Haſtula regia, Albucum ſive Albucus Dodon. Radices à baſi in oblongos, plurimos, teretes, glanduloſos, ſucculentos proceſſus diſperguntur, ac erigunt folia multa oblonga, Porro æmula, parùm carinata, viridia, atq; acuminibus finientia: è medio illorum caulis tantùm non ſesquicubitalis, rotundus, procedit, in brachia terna ſuperiùs divulſus, quæ undiq; ſtipant flores, Phalangio ſimiles, candicantibus foliis ſtaminula flaveſcentia ſtellatim obſidentes, quibus capitula orbiculata, ſeminum feracia, ſubnaſcuntur.

Dodon. fol. 206.	C. Bauh. Matth. 451. fol.
Cœſalp. lib. 10. cap. 26. fol. 415.	Phytopin. Bauh. 56.
Lobel. Obſ. 46. Adv. 45. fol.	Germ. Weiß groß Aſphodillwurtz.
Lugdunenſ. 1588. fol.	Tabern. 339. lib. ſecundo.
Cam. Epit. Matth. 371. fol.	Cam. Matth. Germ. 194. fol.
Hort. Med. 23. fol.	Durant. 108. fol.

II

Cynoſorchis flore purpuraſcente. Radices geminas, quarum una marcida, altera ſucculentior, Olivaris formæ, & nauſeoſi odoris, oblongæ, craſſæ fibrarum appendiculæ ſuperiùs nonnihil obtegunt, progreſſæ ex caule palmari, aut nonnunquam altiore, quem inferiùs folia Liliaceis minora & anguſtiora, lævia, dilutè virentia, & ſenſim gracileſcentia involvunt; ſuperiùs ſpica excipit denſiuſcula, oblonga, conſtituta è floribus puſillis, ſupernè galeatis & purpuraſcentibus, cæterâ parte labrorum in quatuor barbulas albicantes, & purpureis punctis diſcretas, divulſis.

Cluſ. 268. fol.
Phytopin. C. Bauh. 118.
Germ. Purpurbraun Knabenkraut.

III

Fumaria rubra tenuifolia. Capnos tenuifolia Hiſpanica. Radix tenuis, annua eſt, caulis angularis, pellucidus, tener, dodrantalis, multiplex, in quo folia multivariis & penè capillaceis ſegmentis, vulgari multò tenuioribus, & pallidioribus, diſciſſa: flores cacumina ramulorum occupant, vulgaris quidem ſpecie, ſed minores, nutantes, maximâ ex parte rubentes, pauco albo, viridi & luteo colore variegati, confertas ſpicas conſtituentes: his ſuccedunt ſemina, è rotunditate oblongiuſcula, exigua, compreſſa, fuſca.

Lobel. Obſ. 438. Adv. 338.
Cluſ. ccviii.
Cam. Hort. Med. 62. fol.
Germ. Roth fremder geſcheckter Erdrauch.
Tabern. 103. fol. lib. 1.

II. *Dorea Narbonenſium.*

I. Lilium fatuum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

LIlium fatuum, Liliaſphodelus puniceus Cluſii, Phœniceus Lobel. Foliis prodit Porro longioribus, latioribus, & ſurrectis, atq; à radicis, in multas glandulosas oblongas appendices diſperſæ capite, ſe invicem amplectentibus, dilutè viridibus, & carinatis, Aſphodeli lutei liliacei foliis vegetioribus, cui etiam flores reſpondent liliacei, colore ſupernè obſoletè punicantes, caduci, marginibus ſuis ſubindè tenuiter criſpati, ac ungues verſus in luteum colorem elangueſcentes, quibus ſemina plana Martagi in oblongis angularibus capitulis ſuccedunt.

Dodon. fol. 204.
Cluſ. in textu. 137.
Cœſalpin. lib. 3. c. 30. fol. 416.
Lobel. in textu, Liliaſphodeli phœnicei facie, Obſerv. 48. icon. 93.
Lugdunenſ. 1499. Hemerocallid.
Dodon. & Lilii non bulboſi titulo.
Cam. Hort. Med. 89. fol.
Phytopin. C. Bauh. Lilii rubri Aſphodeli facie, fol. 113.
Germ. Todtenlilien.
Tabern. ſub titulo Aſphodeli liliacei rubri ſecundi, fol. 339. Tom. ſecundo.

II

Dorea ſeu Doria Narbonenſium putata. Solidagini Sarracenicæ conformis eſt. Bicubitalem ſæpiùs attingit altitudinem, foliis Hippolapathi longitudinem ſuperantibus, glabris, viridibus, & ambitu tenuiter dentatis, quæ ſuperiùs in tenuem faciem abeuntia, inferiùs paulò latiorem referentia, caulem obſident ſummitate ſurculoſum, & floribus Solidaginis ejusdem (quam etiam ſemina, pappis tenuibus inhærentia, minuta, exprimunt) ſimilibus, luteis, faſtigiatum: radix ſatis magna eſt, & fibroſa.

Lobel. Obſerv. 158. Adverſ. Herbæ Doriæ titulo.
Lugdu. ſub duabus iconibus, uni deſcriptioni additis, titulo herbæ aureæ Penæ & Lobelii:
& Doreæ ſive aureæ herbæ Narbonenſium Penæ. 1273. fol.
Germ. Fremdgülden Heidniſch Wundkraut.
Tabern. 339. ſub titulo.

I. Asparagus domeſticus.

II. Thyrſus Aſparagi.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Vernalium.

I

ASparagus domeſticus. Radices, crebras, longas, craſſas fibras, hinc inde diſperſas, altè demittunt, è multis capitibus, ſibi invicem cohærentibus, & craſſè ſquamatis, ortas, quæ deindè in turiones ſeu aſparagos luxuriant ſucculentos, teneros, læves, molles, unde demùm, ætatis ſucceſſu, caules ſenſim gracileſcentes, ſeſquicubitales, aut altiores, in ramulos tenues multipliciter diffunduntur, quos folia frequentia, brevia, tenuia, & capillacea, longâ ſerie veſtiunt, atq; inter illa flores, tenuibus pediculis affixi, oblongiuſculi, concavi, minuti, ex herbaceo palleſcentes, quibus Ochri magnitudine baccæ rubentes ſubnaſcuntur, intus ſubrotundis inæqualibus ſeminibus nigris turgentes.

Dodon. 691. fol.
Cœſalpin. lib. 5. cap. 26. fol. 217.
Lobel. Obſ. 458. Adv. 353. fol.
Lugdunenſ. 610. fol.
Cam. Epit. Matth. 259. fol.
Hort. Med. 23. fol.
C. Bauh. Matth. 373. fol.

Germ. Zame Spargen.
Trag. 74. cap. lib. 1.
Fuchſ. 17. cap.
Tabern. 515. lib. 1.
Cam. Matth. Germ. 145.
Durant. 104.

II

Thyrſus Aſparagi. Ponuntur hìc ob oculos thyrſi, ſeu novelli turiones Aſparagi, molles, teneri, & quaſi foliorum rudimentis obſiti, ſub quibus maximus pollicarem craſſitudinem duplo æquabat, & aliquantùm compreſſus videbatur, & ſuperiore parte nutans.

Germ. Spargenkolben.

INDEX

Vernalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

A.

Aburnium Plinii Anguillaræ, Ord. arb. & fruticum. fol. 7.

Acetoſa Veſicaria peregrina, ſeu Americana annua quorundam, Ord. 6. fol. 15.

Ord.		Fol.
1	Aconitum Pardalianches Theophraſti.	5
8	Acorus legitimus cum ſuo julo.	9
8	Acorus paluſtris Lobel.	7
1	Acus Moſchata.	10
9	Albucum, ſeu Alliucus Dodon.	7
6	Alchimilla.	10
6	Alleluja.	1
4	Allium alpinum ſerpentinum,	13
3	Urſinum.	10
6	Alſinanthemon Thalii.	12
	Amirberis Arabum. Arbor & frut.	9
	Amygdala cum flore. Arbor & frut.	6
	Anagyris anguſtifolia, latifolia. } Arbor & frut.	7
1	Anblatum cordi.	1
1	Anemone ſylveſtris flore albo.	13
3	tenuifolia, flore purpureo violaceo.	
5	hortenſis tenuifolia ſecunda, flore ſimplici	17
	Tuberoſâ radice Lobel. (Cluſii.	
5	Anemone latifolia, flore coccineo ſimplici, latifolia purpuraſcens plena.	17
	Anemone flo. multiplici, coccinea, tenuifolia quarta Dodonei.	12
1	Anemone hortenſis, flore coccineo, latifol. ſimplex latifolia, dilutè purpuraſcens, hortenſis latifolia, flore flavo duplicato.	18
6	Anonymos flore Coluteæ.	12
6	Anonymos fortè pervincæ folio, Camerarii,	12
	Arbor Judæ. Arbor & frut.	3
1	Ariſtolochia rotunda officinar. flore albo.	2
2	Arum.	1
2	Arum latifolium minus.	1
6	Aſarum.	9
9	Aſpargus domeſticus.	8
9	Aſparagi thyrſus.	8
5	Aſphodelus bulboſus Galeni.	11
9	Major, albus.	7
9	Liliaceus, luteo odorato flore.	7
1	Auricula Urſi major, flore albo.	3
1	flore purpureo.	2
1	flore è luteo palleſcente.	2

B.

Ord.		Fol.
6	Bachara.	9
7	Baptiſecula Tragi.	7
7	Bellis prolifera variegata. minor, flore multiplici rubro. minor, flore multiplici albo.	1
	Berberis officinar. Arbor & frut.	9
9	Bis Lingua.	3
9	Biſtorta major.	2
9	Bonifacia.	3
6	Borrago flore albo. flore cœruleo.	14
	Bruſcus officinarum. Arbor & frut.	2
1	Bugula.	6
1	Bulbonac.	7
2	Bulbus ſylveſtris.	7
9	Butomus Cœſalpin.	4
	Buxus. Arbor & frut.	1

C

Ord.		Fol.
8	Calceolus Mariæ.	6
7	Caltha paluſtris, flore multiplici luteo.	5
7	Campanula arvenſis minima Dodon.	1
9	Capnos tenuifolia Hiſpanica.	7
9	Caryophyllata, ſeu Geum alpinũ foliis hederaceis.	3
1	Caryophyllata Montana Matthioli.	5
8	Caucalis Vulgaris.	8
5	Centaurium luteum minus.	7
5	flore rubro. flore albo.	8
	Centromirini Theophraſti. Arbor & frut.	2
1	Cepa marina.	6
	Ceraſus flore pleno, ſeu multiflora, Taber. Arb. & frut.	4
	Ceraſus racemoſa ſylveſtris, ſeu Ceraſus Avium. } Arbor & frut.	4
	Cercis alpina. Arbor & frut.	3
8	Chamædrys minor.	9
8	Chamæiris latifolia purpureoflaveſcens.	1
5	ſylveſtris minor anguſtifolia. violacea.	4
8	Chamæiris latifolio altera purpurea, latifolia minima. latifolia biflora.	1
8	Chamæiris latifolia flore argenteo.	2
8	flore candido.	2
8	Chamæiris latifol. cœruleis & violaceis flor.	2
8	purpureoflaveſcens multiflora.	2
7	Chamæpitys Auſtriaca Cluſii.	6
9	Chelidonium minus.	1
	Chryſoſplenium Tabern. Arbor & frut.	3
7	Cicuta maxima quorundam.	2
9	Clematis Daphnoides, flore cœruleo, major.	4
	flore cœruleo minor. flore purpureo. flore purpureo pleno. } Arb. & frut.	8
2	Colchicũ Vernum, flore multiplici pleno purpureo	1
3	Vern. Polyanthos majus flore purpuraſcente.	1
1	Conſolida media.	6
9	Colubrina minor Tragi.	1
	Colutea Veſicaria. Arbor & frut.	12
	Colytea tertia Theophraſti. Arbor & frut.	3

INDEX

Vernalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
5	Corona Imperialis Polyanthos,	1
5	Serotina,	2
5	binis florum ordinibus,	3
	Cotyledon ſylveſtre Tragi, Arbor & frut,	3
	Coulcul Turcarum, Arbor & frut,	8
	Creſpinus Matthioli. Arbor & frut,	9
1	Crocodilea,	1
	Crocus Vernus major, alpinus, tenuifolius,	
8	candicantibus floribus.	3
	Alpinus tenuifolius ſylveſtris,	
	Crocus Vernus Polyanthos, floribus purpureo-	
2	violaceis ſtriatis,	1
2	Crocus Vernus Polyanthos albicans,	1
2	Crocus Vernus fundo violaceo ſeu amethyſtino,	15
7	Cyanus Major, flore purpureocœruleo,	5
	arvenſis flore cœruleo,	
	flore incarnato.	
	flore albo,	
7	flore purpureo, arvenſis,	7
	flore rubro,	
	flore variegato ſeu albo,	
	apice è cœruleo rubeſcente,	
	Cyanus arvenſis, flore albo, fundo purpu-	
	reo,	
6	Cyclamen Vernum,	13
9	Cynoſorchis flore purpuraſcente,	7
	Cyprus Tragi, Arb, & frut,	13
	Cytiſus quintus Cluſii putatus, Arbor & frut,	10
	rotundifolius Tabern,	
	alter minor vulgatior Lobel. Arb. & frut.	10
	Penæ.	
	Cytiſus Columellæ Camer. Arbor & frut,	10
	VII. Cluſii ſimilis, Arbor & frut,	11
	Galeni Maranthæ Cornutus, Arbor & frut,	11
	Tabern, ſpicatus. Arbor & frutic. fol.	12
	Prior Penæ, fol,	12

D.

Ord.		Fol.
1	Dentaria Major & 1, Cluſii,	1
	Dentaria ἄφυλλ☉ major dicta.	
1	Dens Caninus Belgarum.	1
1	Dens Caninus flore rubro,	1
	Dioſpyros Lugdunenſ, Arbor & frut,	13
9	Dictamnum album,	5
9	Dorea Narbonenſum putata,	8
	Dorea ſive herba aurea Narbonenſium Penæ,	ibid.
1	Doronicum Romanum latifolium,	5
2	Dracontea minor,	1
2	Dracunculus aquaticus.	16
6	Droſium Cordi,	10

E.

Ord.		Fol.
	Eghelo arbor. Arbor & frut,	7
6	Eglenterium Gallorum Ruelli,	6
	Emeri alterum genus Cœſalpin. Arbor & frut,	12
6	Eneaphyllon,	7
9	Epipactis anguſtifolia flore albo,	5

F.

Ord.		Fol.
	Faba inferſa Tragi, Arbor & fruticum,	7
9	Favagello Cœſalpini,	1
5	Fel terræ,	8
6	Flos Crucis,	11
6	Flos Ambarvalis,	11
	Fraga fructu magno,	
7	fructu albo,	8
	fructu rubro, vulgari,	
9	Fraxinella,	8
3	Fritillaria,	7
	Fritillaria flore gemello,	
3	flore pleno purpureo,	8
	elegantior flore niveo,	
3	Fritillaria juncifolia,	9
	Pyrenæa ſeu Luſitanica lutea,	
3	Aquitanica obſoleto colore luteo,	9
	Polyanthos lutea fœtida,	
1	Fumaria bulboſa,	2
1	tenuifolia flore albo,	11
9	tenuifolia rubra,	7

G.

Ord.		Fol.
	Geniſta ſcoparia vulgi, Arbor & frut.	11
5	Geniſtella infectoria,	12
	Geniſta quadrato junco Cœſalp, Arbor & frut.	11
	anguloſa C, Bauhini.	ibid,
	Gentiana 1, Gentiana Cruciata &	
8	Gentiana minor,	8
7	Gentionella minima Verna flore cœruleo.	5
	Geranium ſanguinarium ſeu Hæmatodes	
1	Tabern, ſeu VII, hæmatodes Cluſ.	16
	Geranium Macrorrhizon, ſeu Longius radicatum Lobel.	
1	Tuberoſum Herbarior, Sextum Tabern,	16
1	Moſchatum inodorum parvum,	8
	Batrachioides magnum, ſpecioſo	
1	flore cœruleo,	8
	Batrachioides flore albeſcente,	ibid.
1	Anglicanum flore variegato.	9
	Sanguinarium majus quorundam.	ibid.
	Geranium Moſchatum,	
1	Fuſcum,	9
	Saxatile, argenteum.	
9	Geum alpinum hederaceum Lobel,	3
9	Gladiolus paluſtris Cordi,	4
3	Gnaphalium montanum, flore rubente.	15
	montan, flor, verſicoloribus,	ibid,
	Gratiola ſive Gratia Dei flore albo.	
6	Gratiola Centauroides C. Bauhini,	15
	Gratiola Dei altera Cœſalpin,	
	Groſſularia rubra Lugdunenſ, Arbor & frut,	14
	Groſſularia nigra. Arbor & frut,	14
	Guajacana Guajacum Patavinum, Arbor & frut,	13

❧(o)❧

INDEX

Vernalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
	H.	
9	Haſtula regia.	7
	Hebulben Turcarum. Arbor & frut.	8
8	Helleborine recentiorum Cluſii. Ferruginea Dalech.	6
9	Helleborine ſecunda Cluſii, Helleb. flore albo Tabern.	5
9	Hemerocallis Dodon.	8
2	Hepatica aurea nobilis, Polyanthos flore purpureo-cœruleo. flore alb. explanato majore.	2
2	Hepatica aurea cœrulea. aurea flore rubro.	3
	Hepatica paluſtris quorundam. Arbor & frut.	3
6	Herba ſacra Agrippæ quorundam.	7
9	Dorea.	8
	Aurea Penæ.	ibid.
9	Hippogloſſum ſeu Hypogloſſum.	3
9	Horminum ſylveſtre Lobel.	2
2	Hyacinthus ſtellatus, vulgaris, Vernus, Martius Liliflorus.	1
2	Botryoides minor, flore incarnato.	2
2	major, Polyanthos nobilis orientalis, flore cœruleo.	4
2	Orientalis major flor. violaceis.	4
2	Orientalis flore è purpuraſcente albido. flore è cinereo albeſcenti. flore albo. parvus ſtellatus Vernus.	5
2	Hyacinthus Orientalis variegatus Polyanthos.	6
2	interiùs albeſcentibus aversâ parte purpuraſcentibus foliis.	6
2	Orientalis, obſcurè purpuraſcentibus interiùs albicantibus foliis.	7
2	Orientalis floris colore argenteo.	7
2	Stellatus Polyanthos ex Peru exoticus.	9
2	Botryoides major purpureoviolaceus. Chalcedonicus fl. obſoletè albo.	10
2	Hyacinthus Italicus ſtellatus, flore cœruleo.	11
2	Byzantinus comoſus.	11
2	Non ſcriptus Orientalis Polyanthos, floribus Hyantinis.	12
2	Hiſpanicus Polyanthos flore incarnato.	12
2	Byzantinus ſtellaris flore cœruleo.	13
2	Pleniflorus albus orientalis.	14
	Orientalis ſerotinus albus.	ibid.
	Orientalis cœruleus plenus. Serotinus mixtus & variegatus.	ibid.
2	Violaceopurpureus, obſcuris virgulis & maculis notatus.	15
2	Hyacinthus Orientalis, cœruleus, duplicatus.	15
	Orientalis purpureoviolaceus ſtriatus.	ibid.
2	Serotinus maximus flore obſoletè ſpadiceo.	16
3	Spurius minor vulgaris, racemoſus, flore cœruleo.	1
3	Botryoides albus.	1
3	Serotinus Cluſii.	14
	Comoſus ſpurius, ſeu	
2	Comoſus major Lobel. & Cluſii.	16
	Anglicus cinereus. Arbor & frut.	3
	I.	
5	Iris tuberoſa.	4
8	Pratenſis major.	3
	Chalcedonica latifolia, ſeu	
	Chalcedon. maxima variata Lobel. vel	
8	Suſiana 1. Cluſii.	4
8	Florentina latifolia major, colore candidiſſ.	4
8	Latifolia major, Illyrica.	4
8	Latifolia, violaceo colore, major.	5
	vulgaris cœrulea.	ibid.
8	Portugalica.	6
	Pannonica variegata.	ibid.
8	Latifolia decima. Lutea variegata Lobel.	7
8	Sylveſtris Galeni.	8
9	Juncus Cyperoides paludoſus. Floridus.	4
	ἰξόκαυλον Thalii. Arbor & frut.	5
	L.	
	Laburnum. Arbor & frut.	7
5	Lale Chalcedonicum.	2
6	Lamium Pannonicum 1. flore albeſcente, Cluſ.	7
6	Lancea Chriſti Herbariorum.	7
	Laurus cum flore. Arbor & frut.	6
	Laurus Alexandrina Cluſ. ſeu	
9	Laurus Taxa Lugdunenſ.	3
3	Leucojum bulboſum ſerotinum minus Polyanthos.	17
	Leucojum bulboſum Polyanthemũ ſerotinũ, album, &	
4	Leuconarciſſolixion pratenſe.	10
	Liguſtrum. Arbor & frut.	13
	Liguſtrum orientale Cœſalpini. Arbor & frut.	1
	Lilac Matthioli.	ibid.
9	Liliaſphodelus.	8
	Liliaſphodelus puniceus Cluſ. ſeu Phœniceus Lobel.	ibid.
5	Lilium album.	9
5	Album Byzantinum.	10
5	Perſicum.	4
5	Cruentum puniceum.	8
5	Croceum miniatum.	6
5	Lilium Byzantinum, flore multiplici.	9
5	Lilium Sultanæ Cluſii.	10
9	Non bulboſum Dodon. & Camerar.	5
9	Lilium fatuum.	8
	non bulboſum.	ibid.
	rubrum aſphodeli radice.	ibid.
9	Lilium convallium flore albo, odorato, majus.	6
	flore rubro.	ibid.
3	Lilium variegatum.	7

INDEX

Vernalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
7	Limodoron.	2
6	Lingua ſerpentina aut vulneraria Cordi.	7
	Liparea Theophraſti. Arbor & frut.	12
7	Lotus Ægyptia Proſp. Alpini.	3
	Lunaria minor ſeu Botryitis. Arbor & frut.	3
1	Græca major, flore albo.	7
	Græca alia flore purpureo.	ibid.
1	Lychnis ſylveſtris.	6
	Lychnis ſylveſtris purpurea VII. Tabern. Arbor & frut.	5
	Viſcoſa ſylveſt. fl. incarnato. Arbor & frut.	5

M.

Ord.		Fol.
	Mahaleb Avicennæ quorund. Arbor & frut.	4
9	Mandragora fœmina.	1
5	Martagon bulbiferum.	7
5	Martagon album.	9
3	Meleagris.	7
6	Meliſſa, Meliſſophyllon Fuchſ.	7
7	Memianthes Theophraſt. Dalechampii.	1
4	Moly latifolium montanum flavo flore.	13
2	Muſcari ſeu Hyacinthus Botryoides Chalcedonic. flore obſoletè albo.	10
	Muſcari flore obſoletè nigro, ſeu ex obſoletè cinereo colore nigreſcens.	ibid.
2	Muſcari majus ſeu Dipcadi Turcarum Chalcedonicum rarius.	13
	Muſcari floribus palleſcentibus.	ibid.
	Muſcipula Lobel. Arbor & frut.	5

N.

Ord.		Fol.
4	Narciſſus mediopurpureus minor.	10
3	Sylveſtris montanus major, Pſeudonarciſſus aliorum.	1
3	Maximus mediopurpureus latifolius Hiſpanicus dictus.	2
3	Latifolius medius luteus major.	2
	Medius, floris mediâ parte purpureus.	ibid.
3	Flore multiplici mediopurpureus.	3
	Sylveſtris ſtellatus Dod. flor. plenoluteo.	ibid.
	Juncifolius flore pleno odorato.	ibid.
3	Juncifolius major, Polyanthos, totus luteus.	4
3	Juncifolius major, Polyanthos, latiore calice luteo.	4
	Juncifolius minor totus luteus. Minimus Juncifolius luteus.	ibid.
3	Septentrionalis, rugoſis foliis, duplicato ſtellato calice.	5
3	Pallidus maximus, calice brevi & amplo crenato.	6
3	Orientalis major totus albus Polyanthos.	11
	Medius Orientalis flore albo. Albus minor Orientalis.	ibid.
3	Narciſſus Orientalis, Polyanthos, pleno luteo calice.	12
3	Orientalis Polyanthos medioaureus, calice rotundo, major.	12
3	Conſtantinopolitanus mediocroceus, calice fimbriato.	12
3	Maximus albus Conſtantinopolitanus, calice luteo brevi.	13
	Medius albus, calice luteo, & foliis florum ſtellatis. Luteus floribus reflexis.	ibid.
3	Orientalis pleniflorus albus ab Algier luteus. Orientalis odoratus ſtellat9 albus.	14
3	Major 1. Medius 2. Minor 3. Indicus Matthioli.	15
3	Juncifolius albus Polyanthos.	17
6	Nardus agreſtis.	9
6	Nephrin vel Neſrin Avicennæ & Serapionis Cam.	4
7	Nenuphar.	3
7	Nymphæa alba major. alba minor. lutea.	3

O.

Ord.		Fol.
	Olivella Hetruſcorum. Arbor & frut.	13
7	Onobrychis altera Belgarum Lobel.	1
6	Ophiogloſſum.	7
4	Ophioſcorodon Lobel.	13
7	Orchis ſphecodes diphylla.	6
2	minor fl. ex albo incarnato.	9
2	Ornithogalum minus ſeu Leucanſemum.	6
2	Medium.	11
2	Neopolitanum Cluſ.	12
5	Monſpelienſium lacteum ſpicatum.	11
5	Pannonicum Cluſ.	11
5	Arabicum flore lacteo.	12
5	Hiſpanicum flore lacteo.	13
5	Lacteum ſpicatum maximum.	14
5	Lactei ſpecies major.	14
7	Orobanche, Orobanche minùs ramoſa.	2
1	Orobus Panonicus.	6
	Oſtrys Cortuſ. Arbor & frut. fol.	1
9	Orvala ſylveſtris quarta Dodon.	2
	Oxyacantha Galeni. Arbor & frut.	9
6	Oxys Pliniana.	1
6	Corniculata repens, flore flavo.	1
	Oxytriphyllon flore albo.	ibid.

P.

Ord.		Fol.
	Padus Theophraſti. Arbor & frut.	4
2	Palma Chriſti, Satyrii ſpecies.	9
5	Palma Chriſti, Baſilicum Satyrium majus dicta, flore purpureo & incarnato.	11

Palma

INDEX

Vernalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord. — Fol.

Palma Chriſti floribus totis candidis. ibid.
2 Palma Chriſti maculoſa. 16
6 Panis Cuculi. 1
6 Pæonia rubra, flore ſimplici. 15
Byzantina major.
6 Byzantina minor. 14
Pumilis.
6 Mas flore albo ſimplici. 13
6 Mas flore incarnato. 12
6 Mas major flore incarnato. 11
6 Mas flore purpureo. 10
6 Peregrina, flore coccineo. 9
6 Polyanthos flore rubro. 8
6 Flore pleno incarnato. 8
6 Ex albido flore pleno major Cluſ. 7
7 Penthaphyllum majus flore albo. 6
Periclymenum Allobrogum alterum, Corni fœminæ effigie, Lobel. Arbor & frut. 9
9 Periclymenum non perfoliatum Germanicum. 4
9 Periclymenum perfoliatum Italicum. 4
6 Pes leonis. 10
2 Pes vituli. 1
Piceæ ſummitates. Arbor & frut. 4
9 Phalangium Allobrogicum. 6
7 Ramoſum. 1
7 Phleos fœmina Lugdunenſ. 2
Phyllyrea Dodon. Arbor & frut. 8
Piſtacia arbor. Arbor & frut. 6
Piſtacia ſylveſtris Caſtoris. Arbor & frut. 8
Piſtacia peregrina C. Bauhini. ibid.
7 Platanaria Dodon. 2
Polemonium Monſpelienſe. Arbor & frut. 11
6 Polygala ſive Polygalon, flore è rubro purpuraſca. 11
Tragi flore cœruleo. ibid.
5 Polygonatum majus latifolium. 13
5 Vulgare. 13
9 Primula veris Anglicana, flore pleno. 3
1 Primulæ veris ſylveſtris. 1
1 Sylvarum, flore multiplici luteo. 5
1 Hortenſis flore geminato. 5
7 Anguſtifolia flore albo. 4
Flor. rubro. ibid.
1 Pſeudohermodactylus Matthioli. 1
8 Pſeudoiris paluſtris. 7
2 Pſeudonarciſſus montanus, floribus ex toto albis. 2
2 Flor. albis, calice luteo. 2
3 Juncifolius montanus luteus major. 4
Seu Narciſſus Septentrionalis
3 flore pleno mixto. 5
Vulgaris Septentrionalis luteus, dupli-
3 cato & triplicato calice. 5
Minor pumilio dictus. ibid.
3 Simplex Belgarum major Codianus. 6
Aureus calice quaſi laciniato. 6
3 Juncifolius minimus oblongo calice. 13
1 Pulmonaria maculoſa altera Matthioli. 1
6 Pyrola minima odorata 12

Ord. — Fol.

R.

9 Radix Idæa Dioſcorid. Fabii Columna. 3
1 Squamata. 1
1 Ranunculus ſylveſtris flore albo pleno. 2
1 Nemoroſus, fl. pleno roſeo. 3
1 Nemoroſus luteus. 3
1 Albus multiflorus. 12
1 Flore glomerato major. 12
1 Bulboſus prolifer major. 12
1 Illyricus. 3
Hortenſis multiflorus. ibid.
1 Erectus flore pleno luteo. 14
Oleraceus erectus flore ſimpl. luteo. ibid.
Montanus major fl. pleno luteo.
Rapunculus ſylveſtris fl. è purpurâ candicante
Tabern. Arbor & frut. 5
Ribes minor fructus rubro, ſeu
dulce Cluſii, vel
ſylveſtre Camerar. Arbor & frut. 14
Ribes rubra vulgaris. Arbor & frut. 14
Fructu nigro.
Fructu rubro majus. ibid.
Fructu albo.
6 Roſa ſylveſtris odorata, incarnato flore. 6
Sylveſtris flore rubro.
Mileſia flore ſimplici rubro. ibid.
Fina.
Eglenteria.
Roſa lutea flore ſimplici.
6 Cinnamonea flo. pleno rubro. 5
Præcox flore ſimplici rubro.
Spinoſa flore albo.
6 Roſa è rubro nigricans, flore pleno. 4
6 Alba flore ſimplici. 3
Mileſia rubra, flore pleno.
Fina vulgi. ibid.
Provincialis flore albo.
6 Trachinia Plinii Camerarii. 4
Lacteola Camerarii & Vuratislavienſ.
Rubicunda Saccharina dicta. ibid.
Damaſcena flore ſimplici.
6 Flore Albo pleno. 3
6 Centifolia Batavica rubra. 2
Præveſtina variegata plena.
Provincialis flore incarnato pleno.
Perſica quorundam, Alabandicæ Plin. ſimilis Dodon. ibid.
Lutea ſeu flava maxima flore pleno.
6 Roſa Damaſcena flore pleno albo. 1
9 Ruſco affinis 1. Cœſalpin. 3
1 Ruta pratenſis vel paluſtris. 11

S.

9 Salvia agreſtis flore purpureo. 2
Albo. ibid.

❧(o)❧

INDEX

Vernalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord. — Fol.

Sambucus aquatica Polyanthos, ſeu
Sambucus roſea. Arbor & frut. 10
6 Sanguis Martis. 9
8 Sanicula Montana altera Cluſii. 3
8 Sanicula alpina ſive guttata Cluſii. 3
1 Satyrium Erythronium. 1
2 Fœmina Dodon. 16
5 Scabioſa media agreſtis, flore cœruleo. 12
2 Scilla, vide Squilla. 3
Scopa regia Marcelli Empyrici. Arbor & frut. 2
8 Scordium. 9
2 Serapias paluſtris, flore è rubro purpuraſcente. 9
5 Sigillum Salomonis. 13
Siliqua ſylveſtris. Arbor & frut. 5
1 Solidago. 6
7 Sparganium, ramoſum dictum. 2
8 Spatula fœtida. 8
Spina acida Dodon. Arbor & frut. 9
Spina murina. Arbor & frut. 8
1 Squammata. 1
2 Squilla vel Scilla fœmina, major. 3
Staphylodendron. Arbor & frut. 8
5 Sultanæ Lilium, ſeu
Sultan Zambach, flore albo. 10
1 Summitates Piceæ, vide Piceæ ſummitates. Arb. & frut. 4
Symphytum maculoſum Dodon. 1
Syringa cœrulea Luſitanica Matthioli. Arbor & frut. 1
Italica, flore albo ſimplici. Arbor & frut. 2
Italica flore albo pleno. Arbor & frut. 2

T.

7 Teſticulus vulpis. 6
Thalietrum, Thalictrum Herbariorum, ſeu
1 Thalictrum floribus albicantibus. 11
6 Trifolium Acetoſum.
Acetoſum corniculatum. } 1
7 Paluſtre. 1
Trifolium arboreſcens. Arbor & frut. 10
Fruticans Tabern. Arbor. & frut. 11
8 Triſſago ſeu Trixago paluſtris. 9
3 Tulipa flore herbaceo. 10
2 Præcox, flor. rubris in album elanguentibus. 7
Ex albo in luteum langueſcentibus lineis oblongis rubris. ibid.
3 Tulipa Appenninea Bononienſis odorata. 17
4 Lutea virgulis oblongis ad latera colore cinnabaris. 1
Alba, circa calicem luteum radio rubente.
Lutea irrorata ex cinnabari rutilis maculis.
Candida, virgulis ex purpurâ rubeſcent.
Lutea, in medio coniformi maculâ rubens. } ibid.

4 Tulipa ſerotina albicans, margine cinereo.
Præcox floridè luteis marginibus ex coccineo lucidis.
Ex albo marginibus rubeſcens.
Ex flavo roſeo & purpureo colore.
Mixto fundo luteo rubeſcens.
Lutea, è rubro viridi & coccineo variegata. } 2

3 Tulipa lutea, miniatis maculis aſperſa.
Candida viridibus lineis, ſeu Tulipa nobilis, præcox, candida.
Lutea margine roſea.
Rarior præcox miniata lineis viridibus.
Coccinea, albeſcentibus oris, ſerotina. } 4

4 Tulipa caule flexuoſo, lutea, lituris aureis.
E luteo albicans maculis latis rubentibꝰ.
Diverſi coloris alba linea rubente, calice citrini coloris.
Explicata flore candido linearum rubearum.
E luteo citrini coloris flor. lineis dorſalibus viridibus. } 4

4 Tulipa præcox lutea, maculis ſeu virgulis rubro miniatis aſperſa. 5
Serotina aurei coloris.
Lutea, prope calicem radio rubro.
Mediâ parte viridibus ſignaturis, alterâ verò rubra ſerotina verſicolor.
Ex purpurâ roſea 1. præcox pumila. Tulipa Perſica. } ibid.

4 Tulipa ex albo rufa, margine rubente. 6
Sulphurei coloris oris rubris.
Lutea lituris miniatis.
Pumilio ſulphurei coloris, margine rubente.
Argentei & albicantis coloris. } ibid.
4 Tulipa nivei coloris, oris ex rubeo purpuraſcentibus. 7
Floribus reflexis, interiùs miniatis, exteriùs herbaceis, margine ex cinnabari rubente. ibid.
Floribus ex ſulphureo colore palleſcentibus, lituris prope apices roſeis flammiformibus. ibid.
E luteo ſeu pallido tota vireſcens. ibid.
Purpureo calice palleſcente. ibid.

4 Tulipa lutea, miniata, punctata, præcox. 8
Alba unguibus luteis, ſeu præcox alba Pumilio.
Alba maculis roſeis.
Roſa venis luteis.
Summè miniata calice luteo. } ibid.

4 Tulipa miniata, pleno flore, ſerotina. 9
Nivea oris è rubro purpuraſcentibus.
Lutea flore pleno. } ibid.

4 Tulipa ſerotina Polyanthos, ramoſa, flore phœniceo. 10
4 Tulipa globoſa ſerotina cinnabaris colore, fundo ſtellâ violaceâ ſignato. 11

INDEX

Vernalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
	Tulipa globoſa ſerotina aurei coloris, minutiſſimis cinnabaris coloris punctis aſperſa.	ibid.
4	Tulipa Polyanthos præcox roſei coloris, oblongis luteis lineis ornata.	12
	Tulipa Perſica aperta, albo fundo purpureo.	ibid.
	Tulipa Concluſa, foliis exteriùs alternatim roſeis & albis.	ibid.
4	Tulipa ſerotina ſtellata, flore candido.	14
5	Turſai Turcarum.	2
	V.	
7	Verbaſcum Cyanoides C. Bauh.	6
5	Veronica recta quorund. Lobel.	10
8	Vincetoxicum Cœſalpin.	8
1	Viola Martia, purpurea, pleniflora.	4
	Multiplici flore albeſcente.	ibid.
	Nigra, ſeu è nigro purpurea.	ibid.
	Floribus albicantibus inodoris.	ibid.
	Flore rubente.	ibid.
7	Viola Martia Canina.	5
	Arvenſis, ſeu	
7	Pentagonia Tabernæ.	1
2	Viola flammea major, violaceo colore mixta.	16
	Flammea major, pallido colore mixta.	ibid.
	Montana grandiflora Cam.	ibid.
5	Surrecta Martia, è cœruleo purpuraſcens.	5
	Surrecta è cyaneo albeſcens.	5
	Viſcaria. Arbor & frut.	5
	Unifolium. Arbor & frut.	3
6	Vulgago Macri.	9
9	Uvularia Mas.	3
	X.	
8	Xyris.	8
	Xyloſteon alterum Dodon. Arbor & frut.	9
	Floribus albis vulgatius.	ibid.

Teutſch Regiſter über die Kräuter vnd Gewächs/ ſo in dem Früling blühen ꝛc.

Ord.		Blatt.
	A	
8	Ackerkletten.	8
5	Ackerzwibel.	14
5	Weiß groß Ackerzwibel.	14
5	Ein ander art von der groſſen weiſſen Ackerzwibel.	14
	Affodillwurtz.	
9	Groß weiß Affodillwurtz.	7
9	Gelb wolriechend Affodillwurtz.	5
9	Alraun das Weiblein.	1
	Ampffer.	
6	Fremd Ampffer/mit auffgeblaſenen Schöttlein.	15
	Anemone.	
1	Weiß wild Anemone.	13
	Apoſtemenkraut.	
5	Wild Apoſtemenkraut/mit hochblawen blumen.	12
9	Aſchwurtz.	5
	B	
	Bathengel.	
8	Waſſer Bathengel.	9
8	Klein Bathengel.	9
3	Beerknoblauch.	9
	Beerwinckel/ vide Sinngrün. Baumen vnd Stauden.	8
	Beinhöltzlein/gemein Beinhöltzlein mit weiſſen Blumen. (Baum vnd Stauden Ordnung.	5
	Bechnegelein. / Wilde leibſarbe Bechnegelein. } Baum vnd Stauden Ordnung.	5
7	Biberklee.	1
	Borragenblumen.	
6	Weiß Borragen/oder Borretſchblumen.	14
6	Blaw Borragenblumen.	14
	Buchampffer/vide Ampffer.	
6	Buchklee.	1
	Buchsbaum. Baum und Stauden Ordnung.	1
6	Falſcher kleiner wilder Buchsbaum oder Wintergrün.	12
	Baumbonen. Baum vnd Stauden Ordnung.	7
	Breitblätterichte Baumbonen. Eben daſelbſt.	
	Baumklee.	
	Baumklee der ſich mit dem VII. Cluſii vergleichet. (Baum vnd Stauden Ordnung.	11
	Rauer Baumklee Columellæ. Eben daſelbſt.	
	Rundblätterichter Baumklee. Baum vnd Staud. ordn.	1
	Gehörneter Baumklee. Baum vnd Stauden Ordnung	12
	Baumklee/oder baumichter Wiſenklee. Baum vñ Sta. Or.	11
	Baumklee/der fünffte deß Cluſii geachtet. Baum vñ ſta. Or.	10
	C	
	Creutzblumen.	
6	Mit rohten blumen.	11
6	Mit blawen blumen.	11
8	Creutzwurtz.	8
	D	
9	Dipdamm der gemein[illegible]	5
7	Dotterblumen.	5
8	Drachenwurtz.	7
	E	
	Einblat. Baum vnd Stauden Ordnung.	3
	Elſchern. Baum vnd Stauden Ordnung.	4
	Engelblümlein.	
3	Rohte Engelblümlein.	2
7	Geſprengte Engelblümlein.	2
	Entiam.	
7	Klein Entiam ſo im Früling blühet.	5
	Ehrenpreiß.	
5	Blawer auffrechtſtehender Ehrenpreiß.	10
	Erdkieffer.	
7	Oeſterreichiſcher purpurfarber Erdkien/oder Erdkieffer.	6
	Erdrauch.	
9	Rohter ſchmalblätterichter geſcheckter Erdrauch.	7
1	Schmalblätterichter Erdrauch/ mit weiſſen Blumen.	11
7	Erdſpinnenkraut/ vide weiſſer Widerthon.	1
9	Frembd Erdſpinnenkraut.	6
7	Ervenwürger.	2
	F	
9	Feigwartz Blätterkraut.	1
2	Feldzwibel.	7
5	Fremd Feldzwibel mit weiſſen Blumẽ.	11
5	Vngeriſche Feldzwibel / mit grünen Blumen.	11
5	Arabiſche Feldzwibel/ mit weiſſen Blumen.	12
5	Weiß groß Feldzwibel.	14
5	Ein ander Art von der groſſen Feld oder Ackerzwibel.	14
5	Ferbblumen.	12
	Fiechten. Baum vnd Stauden Ordnung.	4
7	Feigenbaum.	6
7	Frawenſpiegel.	1
8	Vnſer Frawen Schuch.	6
	Freyſamkraut.	
2	Groß Welſch Freyſamkraut/mit wolriechenden geſprengten bräunlichten Blumen.	16
2	Mit wolriechenden gelblichten Blumen/ſo mit purpurpurſarb vermiſcht.	16
7	Fuchshödlein.	6
7	Fünfffingerkraut/weiß.	6
	G	
8	Gamanderlein.	9
	Geißblatt.	
9	Welſch Geißblatt.	4
9	Teutſch Geißblatt.	4
	Geißklee I. Tabernæm. Baum vnd Stauden Ordnung.	12
1	Gemmſenwurtz.	5
	Gichtbeer.	
	Schwartz Gichtbeer. Baum vnd Stauden Ordnung.	14
	Gichtroſen/vide Peonienroſen.	
	Geißblumen.	
3	Graßlilien.	1
	Gülden Günſel.	
1	Blawer gülden Günſel.	6
	H	
7	Haarwurtz.	3
	Hannefuß.	
1	Weißgefüllter Hannefuß.	12
1	Gelb gefüllter Hannefuß.	12
1	Alpen Hannefuß.	13
1	Illyriſcher Hannefuß.	13
1	Gefüllter groſſer gelber Hannefuß.	13
6	Haſelwurtz.	9

Teutſch Regiſter über die Kräuter vnd Gewächs/ ſo in dem Früling blühen ꝛc.

Ord.		Blatt.
	Haußwurtz.	
6	Kleine Haußwurtz/mit röhtlichten blumen.	8
5	Heydenſchmuck.	1
2	Händleinkraut/mit purpurfarben blumen.	9
5	Mit leibfarben blumen.	11
5	Mit weiſſen blumen.	11
1	Hirſchköel.	1
1	Hirſchmangolt.	1
	Holwurtz.	
1	Weiſſe Holwurtz.	2
	Hornungsblumen.	
3	Späte vieltragende Hornungsblumen.	17
	Hyacinth.	
2	Gemeiner blawer Sternhyacinth.	1
2	Leibfarb Traubenhyacinth.	2
2	Orientaliſcher blawer Hyacinth.	2
	Veilbrauner Orientaliſcher Hyacinth.	
2	Frembder Hyacinth/oder Mertzenblumen/mit veilbraunen vnd weiſſen blumen.	5
2	Frembder Hyacinth/mit Aſchenfarbweißlichten blumen.	5
2	Blawer Sternhyacinth der kleineſte.	5
2	Frembder Hyacinth/mit gantz weiſſen blumen.	5
2	Orientaliſcher braunrohter Hyacinth.	6
2	Braun vnd weiß gemiſchter Orientaliſcher Hyacinth.	6
2	Orientaliſcher brauner Hyacinth/mit einem weißlichten Innertheil.	7
2	Silberfarb Hyacinthblumen.	7
2	Sternhyacinth auß Peru.	9
	Hyacinthen.	
2	Groß veilbrauner Traubenhyacinth.	10
2	Braunweiſſer Biſamhyacinth.	10
2	Dunckelgrawer wolriechender Biſamhyacinth/auff graw ſchwartz.	10
2	Italianiſcher Sternhyacinth.	11
2	Dunckelgrawer Conſtantinopolitaniſcher Hyacinth.	11
2	Liechtbrauner Orientaliſcher Hyacinth.	12
2	Leibfarber vielblühender Spaniſcher Hyacinth.	12
	Groß Chalcedoniſcher Traubenhyacinth.	
2	Frembd Traubenhyacinth.	13
2	Conſtantinopolitaniſcher Sternhyacinth/mit blawen blumen.	13
2	Gefüllter weiſſer Orientaliſcher Hyacinth.	14
2	Weiſſer edler Orientaliſcher Hyacinth.	14
2	Blawer Orientaliſcher Hyacinth.	14
2	Spater Orientaliſcher Hyacinth/mit blawen auffrechten blumen.	14
2	Orientaliſcher Hyacinth/gemiſchter Farben.	14
2	Orientaliſcher veilbrauner Hyacinth/mit dunckeln ſtrichen.	15
2	Doppelt Orientaliſch Hyacinth.	15
2	Sattbrauner Orientaliſcher geſtreiffter Hyacinth.	16
2	Hirſchfarber blumen Hyacinth.	16
3	Gemein blawer Traubenhyacinth.	1
3	Weiß Traubenhyacinth.	1
5	Später Hiacynth.	14
	I	
7	Je lenger je lieber.	2
7	Igelsknoſpen.	4
9	Inngrünn/vide Sinngrün.	4
	Johannisbrot.	
	Wild Johannisbrot. Baum vnd Stauden Ordnung.	3
	Johannistreubel.	
	Kleine Johannistreubel/ſo ſüßlich ſind.	14
	Gemeine rohte Johannestreubel/ oder Johannisbeerlein. Baum vnd Stauden Ordnung.	14
	Schwartz Johannistreublein.	14
	Weiß Johannistreubel/oder Johannisbeerlein.	14
	Joſephsſtab.	
2	Weiß Berg Joſephsſtab.	2
2	Joſephsſtab mit einem gelben Kelch.	2
2	Groß vermengter gefüllter Joſephsſtab.	5
2	Gelb gefüllter Joſephsſtab/mit einem blaichen doppelten Stern.	5
2	Gelber Joſephsſtab/mit dreyfachem oder vierfachen Kelch.	5
2	Kleiner vnd niderichter gelber Joſephsſtab.	5
2	Der Niderländer groß gelber Joſephsſtab.	6
2	Gantz Hochgelber geflammter Joſephsſtab.	6
3	Klein Bintzeblätterichter gelber Joſephsſtab.	13
	Judasbaum. Baum vnd Stauden Ordnung.	3
	K	
9	Kalmus.	9
	Keyſerskron/oder Keyſerslilien.	
5	Viel blumen tragende Keyſers kron.	1
5	Mit goldfarben blumen.	2
5	Mit feuerfarben blumen/vnd einem doppelten Abſatz oder Cron.	3
	Kirſchen.	
	Gefüllte Kirſchenblüh. Baum vnd Stauden Ord.	4
	Wilde Traubenkirſchen.	ibid.
	Klee.	
7	Waſſerklee. / Biberklee.	1
9	Klettenkörffel.	8
	Knoblauch.	
8	Lachenknoblauch.	9
	Knabenkraut.	
9	Klein Knabenkraut.	2
9	Purpurfarb Knabenkraut.	7
	Kornblumen.	
7	Groß wild blaw Kornblumen.	6
7	Blaw Kornblumen.	7
7	Fleiſchfarbe Kornblumen.	7
7	Weiß Ackerkornblumen.	7
7	Purpurfarb Ackerkornblumen. / Rohte Ackerkornblumen. / Weiſſe Kornblumen/mit rohten vnd blawen butzen vermiſcht. / Weiß Ackerkornblumen/mit purpurblawen butzen.	7
	Kreſſe.	
1	Wiſenkreſſe oder Brunnkreß/mit weiſſen vollen blumen.	1
1	Brunnkreß.	1
	L	
	Leberkraut.	
2	Edel oder gülden Leberkraut/mit blawen gefüllten blumen.	2
2	Mit blawen einfachen blumen.	3
2	Mit weiſſen blumen.	3
	Waſſerleberkraut. Baum vnd Stauden Ordnung.	3
	Leußkraut.	
2	Groß Leußkraut.	8
6	Löwentatz.	10
	Lilien.	

Perſianiſche

Teutſch Regiſter über die Kräuter vnd Gewächs/

ſo in dem Früling blühen ꝛc.

Ord.		Blatt.
5	Perſianiſche Lilien.	4
5	Rohte groſſe goldfarbe Lilien.	6
5	Rohte goldfarbe Lilien/mit Zwibeln.	7
5	Goldfarbe Lilien/mit vielen Blumen auff einem Stil.	8
5	Gefüllte goldfarbe Lilien.	5
5	Doppelte rohte Türckiſche Bundkäiſerslilien.	9
	Weiſſe Lilien.	
5	Weiſſe wolriechende Türckiſche Käiſerslilien.	10
	Linſenbaum. Baum vnd Stauden Ordnung.	7
	Lorbeerbaum. Baum vnd Stauden Ordnung.	6
	Lungenkraut.	
1	Fleckend Lungenkraut.	1
	M	
6	Mälerkraut.	1
	Mangolt.	
6	Klein wolriechend Mangolt.	12
	Maßlieben.	
7	Geſprengte/gefüllte Maßlieben/mit vielen Nebenblumen.	4
7	Gefüllte rohte Maßlieben.	4
7	Gefüllte weiſſe Maßlieben.	4
1	Margenröslein.	6
	Wild Margenröslein.	
9	Mayenkraut.	1
	Meliſſen.	
7	Meliſſen deß Fuchſii.	7
2	Meerzwibel.	3
9	Mayenblumen.	6
	Groß wolriechend Mayenblumen.	ibid.
	Rohte Mayenblumen.	ibid.
	Meußdorn. Baum vnd Stauden Ordnung.	2
8	Modelgeer.	8
	Mohnkraut. Baum vnd Staudenordnung.	3
	Mohnraute.	ibid.
	Mundholtz. Baum vnd Stauden Ordnung.	13
	N	
	Narciſſenröslein.	
3	Spaniſch groß Narciſſenröslein.	2
3	Gelb wolriechend Narciſſenröslein.	2
3	Narciſſenröslein/ſo mitten in der Blumen purpurfarb.	2
3	Groß gefüllt Narciſſenröslein.	3
3	Bintzenblätterichte/vieltragende gantz gelbe Narciſſenröslein/mit einem breiten Kelch.	4
3	Mit vielen gelben wolriechenden Blumen.	4
3	Bintzenblätterichte kleine gelbe wolriechende Narciſſenröslein.	4
3	Bintzenblätterichte kleine gelbe Narciſſenröslein.	4
3	Wilde falſche Bintzenblätterichte Bergnarciſſenröslein/mit einem groſſen überlänglichten Kelch.	4
3	Groß frembd gelber Narciß/mit einem weitern Kelch.	6
3	Groſſe wolriechende Bintzenblätterichte früe Narciſſen/mit gelben Blumen.	7
3	Groß weiß wolriechende Narciſſenröslein.	11
3	Mittelweiſſes Orientaliſch Narciſſenröslein.	11
3	Klein weiß wolriechend Narciſſenröslein.	11
3	Orientaliſch Narciſſenröslein/mit gefülltem Kelch.	12
3	Mit goldfarbem Kelch.	12
3	Klein weiß Narciſſenröslein/mit Saffranfarb ſchwalffichtem Kelch.	12

Ord.		Bl.
	Narciſſenröslein.	
3	Conſtantinopolitaniſche weiſſe Nraciſſnröslein/mit einem gelben Kelch.	13
3	Narciſſenröslein/mit einem hohen gelben Kelch/vnd gewundenen Blättern.	13
3	Orientaliſcher gantzgefüllter weiſſer Narciß.	14
3	Aegyptiſcher gelber Narciß/mit vielen Blumen.	14
3	Gantz weiß Orientaliſch Sternnarciß.	14
3	Narciß mit niderm holen Kelch/alle gantz gelb.	15
3	Conſtantinopolitaniſche Liliennarciſſen roſſe.	15
3	Weiſſe Narciſſen vieler Blumen/mit Bintzenblättern.	15
3	Volle gelbe Narciſſenröslein/mit wolriechenden blumē	3
	Narciſſenlilien.	
3	Geſcheckte Narciſſenlilien.	7
3	Braun Narciſſenlilien/mit vielē abhangenden Blumē.	8
9	Natterwurtz.	2
6	Natterzünglein.	7
	Nießkraut.	
9	Wild weiß Nießkraut.	5
	O	
	Oepffelblühe.	
	Volle Oepffelblühe. Baum und Stauden Ordnung.	5
1	Einblat.	6
	P	
	Päonienroſen/oder Gichtroſen.	
6	Rohte einfache Päonienroſen.	15
6	Groſſe Byzantiniſche Päonienroſen.	14
6	Päonia die kleinſte/Zwerglein genant.	14
6	Einfache weiſſe Gichtroſen/oder Päonia.	13
6	Leibfarbe Päonien/das Männlein genant.	12
6	Die gröſſeſt leibfarbe Päonien/oder Gichtroſen.	11
6	Purpurroht einfache Gichtroſen.	10
6	Fremde Päonien/von hoch Pomerantzenfarbē blumē.	9
6	Rohte gefüllte Päonienroſen/oder Gichtroſen.	9
6	Leibfarbe gefüllte Gichtroſen.	7
	Peiſſelbeer. Baum vnd Stauden Ordnung.	7
	Pfriemen.	9
	Gelbe Pfriemen. Baum vnd Stauden Ordnung.	11
	Pimpernüßlein. Baum vnd Stauden Ordnung.	8
	Welſche Pimpernüßlein. Baum vnd Stauden Ord.	6
	R	
	Rapuntzeln.	
	Wilde Rapuntzeln/von purpurweißlichten Blumen. Baum vnd Stauden Ordnung.	5
	Reinweiden. Baum vnd Stauden Ordnung.	13
	Roſen.	
6	Wolriechendes Dörnröslein.	6
	Roht Feld oder Heckenröslein. Eben daſelbſt.	
6	Roht einfach geſeint Röslein.	6
6	Fremd Pimpernelnröslein/Aglentierröslein genant.	6
6	Einfache gelbe Roſen.	6
6	Doppeltrohte Zimmetroſen.	6
6	Einfache rohte Früeröslein.	6
6	Weiß Früeröslein.	6
6	Gefüllte Kolroſen.	4
12		

Teutſch Regiſter über die Kräuter vnd Gewächs/ ſo in dem Früling blühen ꝛc.

Ord.		Blatt.
6	Weiß Preßlerröslein.	4
6	Zuckerröslein.	4
6	Einfach Damaſcenerröslein.	4
	Roſen.	
6	Weißgefüllte Röslein.	3
6	Einfache weiſſe Roſen.	3
6	Doppelte gefüllte gefeinte Roſen.	3
6	Weiß Provintz oder Vlmerröslein.	3
6	Groß Holländiſche Roſen von hundert Blättern/ mit röhtlichter Blumen.	2
6	Gefüllte geſprengte rohte oder leibfarbe Roſen.	2
6	Leibfarbe Provintz auch Vlmerroſen/ mit gefüllten Blumen.	2
6	Groſſe doppelte/ oder gefüllte gelbe Roſen.	2
6	Gefüllte Biſam oder Muſcaten/ auch Damaſcenerröslein.	1

S.

Ord.		Blatt.
	Saffran.	
2	Frülingsſaffran/ mit weiſſen Blumen.	3
2	Mit purpurbraunen Blumen.	3
2	Mit veilbraunen Blumen.	15
2	Veilbrauner geſtreimter Frülingſaffran.	8
2	Blaicher veilbrauner geſtreimter Frülingſaffran/ mit vielen Blumen.	8
	Salbey	
9	Wilde Salbey/ oder Scharlach/ mit ſattbraunen Blumen.	9
9	Wilde Salbey/ oder Scharlach/ mit weiſſen Blumẽ.	9
	Sanickel.	
6	Weiß Sanickel.	10
1	Bergſanickel/ mit bleichgelben Blumen.	2
1	Mit weiſſen Blumen.	2
1	Mit purpurfarben blumen.	2
6	Sauerklee mit weiſſen blumen.	1
6	Mit gelben blumen.	1
	Saurach. Sauerdorn } Baum vnd Stauden Ordnung.	9
3	Spachblumen.	7
	Schaflinſen. Baum vnd Stauden Ordnung.	12
	Scharlach/ vide Salbey.	
	Schelkraut.	
9	Wild Schelkraut.	3
	Schlüſſelblumen.	
1	Gefüllte weiſſe Schlüſſelblumen.	5
1	Doppelt ineinander wachſend Schlüſſelblumen.	5
9	Gefüllte Engliſche Schlüſſelblumen.	3
1	Bleichgelbe/ nidrige/ frühe Schlüſſelblumen/ oder Himmelſchlüſſel.	1
7	Kleine ſchmalblätterichte rohte Schlüſſelblumen.	8
7	Kleine ſchmalblätterichte weiſſe Schlüſſelblumen.	8
1	Schoßwurtz.	1
1	Rohte Schoßwurtz.	1
	Schneeballen. Baum vnd Stauden Ordnung.	10
6	Schweinsbrot/ ſo im Früling blühet.	13
	Schwelcken.	
	Gefüllte Schwelcken. Baum und Stauden Ordnung.	10
	Schwertl.	
8	Breitblätterichter klein Schwertl/ auß purpurfarben vnd bleichgelben blumen.	1
8	Breitblätterichte klein Schwertel/ mit purpurfarben/ oder veilfarben blumen.	1
8	Der kleineſte braitblätterichte Schwertl/ mit bleichen blumen.	1
8	Kleine Schwertlwurtz/ mit ſatten violbraunen Blumen.	1
8	Breitblätterichter kleiner Schwertl/ mit ſilberfarben Blumen.	2
8	Breitblätterichter kleiner Schwertl/ mit braunen vnd blawen Blumen.	2
8	Kleiner breitblätterichter Schwertl/ mit gantz weiſſen Blumen.	2
8	Klein braitblätterichter purpurfarb vnd bleichgelb Schwertl.	2
8	Himmelblaw Wieſenſchwertel.	3
8	Schwertel oder Veilwurtz von Conſtantinopel/ mit ſchwartzen geſcheckten Blumen.	4
8	Weiſſer wolriechender Schwertl oder Veilwurtz.	4
8	Himmelblaw Schwertel/ oder wolriechende Veilwurtz.	4
8	Groſſer blätterichter brauner Schwertel oder Veilwurtz.	5
8	Breitblätterichter himmelblaw Schwertel oder Veilwurtz.	5
8	Weiß Portugaliſche/ mit braunen Straifflein geſprengten Schwertellilien.	6
	Schwertellilien.	
8	Veilbraune geſprengte Schwertellilien.	6
8	Dunckelbraun geſcheckte Veilwurtz/ oder Schwertel/ ſo reucht wie Holderblühe.	7
8	Geſprengter gelber Schwertel/ oder Veilwurtz.	7
8	Gelb Waſſerſchwertel.	7
5	Lang knöttichter Schwertel.	4
5	Klein blawer Schwertel.	4
9	Groß blühend bintzen Cyperſchwertel.	4
1	Schupenwurtz.	1
	Seelblumen.	
7	Groſſe weiſſe Seeblumen.	3
7	Kleine weiſſe Seeblumen.	3
7	Gelbe Seeblumen.	3
	Senetbaum.	
	Welſch Senetbaum. Baum vnd Stauden Ordnung.	12
1	S. Georgenwurtz.	1
	Siegwurtz.	
4	Lange Siegwurtz/ oder Schlangenlaug.	13
	Sinngrün.	
	Klein Sinngrün/ mit weiſſen Blumen. Blawen Blumen. Purpurfarb Blumen. Vollen purpurfarben Blumen. } Baum vnd Stauden Ordnung.	8
9	Groß blaw Sinngrün.	5
	Spargen.	
9	Jachmeſpargen.	8
9	Spargenkolben.	8
9	Specklilien.	4
8	Speerenſtich.	8
	Stendelwurtz.	
1	Weiſſe Stendelwurtz.	1
	Sternblumen.	
2	Weiſſe Sternblumẽ/ die kleineſte.	6
5	Spaniſch Sternblumen.	14
	Storchſchnabel.	
1	Biſamſtorchſchnabel/ ohne Geruch.	8
1	Blaw Storchſchnabelblumen.	8
1	Weiß groß Storchſchnabel.	8
1	Engliſch geſprengt Storchſchnabel.	9
1	Bergblütſtorchſchnabel/ Gottes Gnad.	9
1	Biſamſtorchſchnabelkraut.	10
1	Frembd Storchſchnabel.	10
1	Bergſtorchſchnabel.	10
	Syringsbaum.	

Spaniſcher

Teutſch Regiſter über die Kräuter vnd Gewächs/ ſo in dem Früling blühen ꝛc.

Ord.		Blatt.
	Spaniſcher Syringsbaum / mit blawen Blumen. Mit aſchenfarben Blumen. } Baum und Stauden Ordnung.	1
	Weiſſer Syringsbaum / mit vollen Blumen. Weiſſer einfacher Syringsbaum. } Baum vnd Stauden Ordnung.	2
	T	
	Thannen.	
	Rohte Thannen. Baum vnd Stauden Ordnung.	4
7	Tauſendgüldenkraut.	5
5	Klein Tauſendgüldenkraut / mit rohten Blumen.	8
5	Klein Tauſendgüldenkraut / mit weiſſen Blumen.	8
5	Klein Tauſendgüldenkraut / mit gelben Blumen.	7
	Tulipa.	
2	Tulipan / ſo auß gelb in weiß verblichen.	7
2	So weiſſe Blumen mit gelb vermengt / vnd mit langen rohten Linien vermiſcht.	7
3	Gantz grüne Tulipa.	10
3	Gelbe wolriechende Tulipa.	17
4	Gelbe Tulipanen / mit langen zinoberfarben Strichen / zur Seiten verzeichnet.	1
4	Gantz gelbe / mit zinoberrohten Striemen vnd ſchwartzen Boden.	3
4	Gantz weiß / in der Mitten mit grünen Strichen.	3
4	Gelb / mit roſinrohten Enden.	3
4	Roſinfarb in roht / mit gelben Boden / außwendig mit grünen vnd weiſſen Striemen.	3
4	Roſinroht / mit weiſſen Enden vnd gelben Boden.	3
4	Weiß / mit roſinfarbẽ Enden / mit einẽ gelben Straiff.	2
4	Liechtgelb vnd weiß / mit roſinfarben Enden vnd Straiffen.	2
	Tulipa.	
4	Weiß / mit gelben Enden / vornher mit roſin oder zinoberrohten Straiffen.	2
4	Gelb / roſinfarb vnd braun ineinander vermengt / mit gelben Boden.	2
4	Gantz gelb / die drey mitlern Bläter zinoberroht geſprengt / die andern roſinroht vnd grün geſtreimt.	2
4	Gelb / mit einem grünen Strich / hochroht geſtreimt.	1
4	Gelb / mit zinoberroht geſprengt.	1
4	Gantz weiß roſinfarb / in roht abgetheilten vnd zerſchnittenen Blätern.	1
4	Gelbe / mit zinoberroht getheilten Blätern.	1
4	Rohte doppelte Tulipa.	9
4	Gantz weiß / mit roſinfarben Enden.	9
4	Gelbe gefüllte Tulipa.	9
4	Gelbe Tulipa / mit goldfarben Flecken.	4
4	Weißlicht Tulipa / mit breiten röhtlichten Flecken.	4
4	Geſcheckte Tulipa / mit weiſſen röhtlichen Linien vnd einem bleichgelben Kelch.	4
4	Weiſſe breite Tulipa / mit rohten Strichen.	4
4	Auß gelb vnd Citronefarb vermengte Tulipan / mit grünen Rückenſtraifflein.	4
4	Späte Narciſſenlilien / hochzinoberfarb / mit einem braunen Stern am Boden.	11
4	Späte Tulipa / ſo mit goldfarben vnd kleinen zinoberrohten Püncklein beſprengt iſt.	11
4	Weiſſe Tulipa / mit hochroſindaneten Flecken.	7
4	Tulipa mit gebeugten Blätern / innewendig Minienfarbe / am Rand zinoberroht gefärbet.	7
4	Weiß liechtſchwefelgelb / mit Roſenfarb geflammet.	7

Ord.		Blatt.
4	Grüne / mit Gelb vermenget.	7
4	Purpurfarbe / mit einem gelben Boden.	7
4	Weiß vnd röhtlichte Tulipa / mit hochrohten Enden.	6
4	Schwefelfarbe / mit roſinrohten Enden vnd grünen Striemen.	6
	Tulipa.	
4	Hochgelb mit hochrohten Flecken.	6
4	Schwefelgelb / mit bräitrohten Enden.	6
4	Tulipa mit drey Blätern ſilberfarb / vnd drey andern leibfarbſchiler.	6
4	Vieltragende roſinrohte Tulipa / mit gelben Strichen.	12
4	Gantz weiſſe / innwendig mit einem Purpurbraunen Boden / oder offene Perſianiſche Tulipa.	12
4	Zugethane Perſianiſche Tulipa.	12
4	Gelbe zeitlich blühende Tulipa / mit Minienfarbẽ Flecken gezeichnet.	5
4	Späte Tulipa / goltgelerfarben.	5
4	Gelbe Tulipa mit einem rohten Kreiß.	5
4	Tulipa / ſo mitten grün / ſonſt gantz rohter Farb iſt.	5
4	Kleine purpurrohte Tulipa.	5
4	Frühblühende miniengelbe Tulipa / ſo mit kleinen Düpfelein gezieret.	8
4	Weiſſe Tulipa mit gelben Mittel.	8
4	Roſinfarb Tulipa mit gelbem Adern.	8
4	Gelbe Tulipa mit minienfarben Enden.	8
4	Vielblühende äſtige Tulipa / mit liechtrohten Blumen.	10
4	Späte weiſſe Sterntulipa.	13
	V	
	Violen oder Veil.	
1	Braune gefüllte Violen oder Veil.	4
1	Braune einfache Mertzenviolen. Weiſſe einfache Mertzenviolen. Einfache roſinrohte Mertzen Violen. Weiß gefüllte Mertzenviolen oder Veil. }	4
	Griechiſche Violen.	
1	Groſſe weiſſe Griechiſche Violen.	7
	Mondviolen.	
1	Braune Mondviolen.	7
1	Hundsviolen.	7
8	Winterviolen / mit weiſſen Blumen.	3
8	Mit braunen Blumen.	3
5	Hochauffrechtſtehēder blawer Mertzenveil.	5
5	Weiſſer Mertzenviol.	5
	W	
	Waldhennlein.	
1	Weiß gefüllt Waldhennlein.	2
1	Roſinfarb Waldhennlein. Gelb Waldhennlein. }	3
9	Waldgilgen. Waldwinde. }	4
8	Wandleußkraut.	8
7	Waſſermerck.	2
7	Waſſermohn.	3

 Weinlegelein.

Teutſch Regiſter über die Kräuter vnd Gewächs/ ſo in dem Frůling blůhen ꝛc.

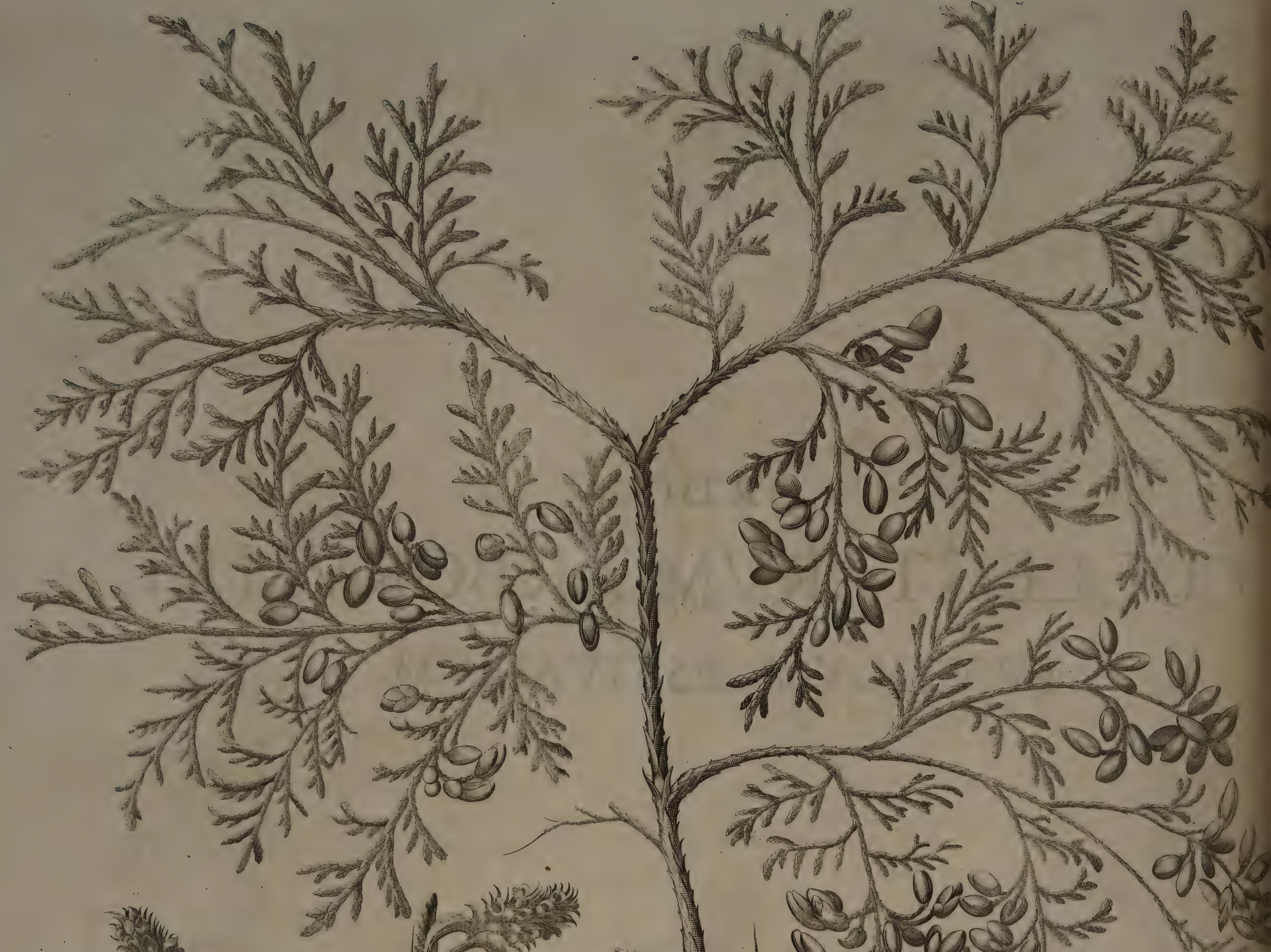
Ord.		Blatt.
	Weinlegelein. Baum vnd Stauden Ordnung.	9
5	Weißwurtz dreyerley Arten.	13
	Wellſamen/oder Wiſenrhythen.	
1	Spaniſcher Wellſamen/mit weiſſen Blumen.	11
1	Mit bräunlichten Blumen.	11
	Welſch Linſen Baum. Baum vnd Stauden Ordnung.	12
	Wicken.	
1	Wilde Vngeriſche Wicken.	6
	Widerthon.	
7	Weiſſer Widerthon.	6
6	Wild Aurin.	15
6	Wintergrün.	12
7	Wütſcherlingen.	2

Ord.		Blatt.
	Z	
9	Zepffleinkraut.	2
	Zancken/ vide Regenblumen.	
	Zeitloſen.	
2	Gefüllte liechtrothe Frülingszeitloſen.	1
2	Groſſe purpurfarbe gefüllte Frülingszeitloſen.	1
9	Zeinling.	4
9	Zungen blat.	3
	Zürgelbaum.	
	Vermeinter Zürgelbaum. Baum und Stauden Ordnung.	13

Ende deß Regiſters vber den Frůling.

PLANTARVM
HORTI EYSTÆT,,
TENSIS.
Claſſis Æſtiva.
PANACEA
FLORA
MINERA
GEMMA
LAPIDES

ORDO
COLLECTARVM ARBORVM ET
FRVTICVM ÆSTIVALIVM.

II. *Prunella Officinarum.* I. Arbor Uitæ. III. *Chamæpitis Maior.*

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones arborum & fruticum Æſtivalium continens.

I

ARbor vitæ Bellonii, Dodon. & Herbarior. Thuia & Thya Theophraſti. Camer. An Bruta Plinii. Caudice aſſurgit ſupra bicubitalem altitudinem, ex pallido rubore nigricante, rami inde alarum modo porriguntur, rurſùs in alios ſquamatos compreſſos diviſi, qui gravem odorem reſinaceum, uti & tota arbor, continent, & parvulis ſquamarum bullis per longitudinem notantur: flores puſilli è ſquamis cohærentibus oriuntur, in pallidâ flavedine obſcurum ruborem exhibentes, Sabinæ æmuli; poſtmodùm in exiguos fructus, obſoletum ferrugineum colorem affectantes, maturitate ſquamatim dehiſcentes, & paleacea ſubruſa ſemina ſpargentes, abeunt.

Deſcribitur à Dodon. 846.
Cluſ. 36. fol. lib. 1.
Lobel. Obſ. 630. Adv. 448.
Lugdunenſ. 60. Thuia, tertii generis nomine.
Hort. Med. Cam. 168. & 169. fol.
Matth. C. Bauh. 125. fol.
Germ. Baum des Lebens.
Tabern. 649. lib. 3.
Durant. 84.

II

Prunella aut potius Brunella officinarum, cujus uſus commendatur maximè in febri cauſticâ, quam Germani die Breune dicunt. Dodrantales & quadrangulares illi caules ſunt, parùm villoſi, per intervalla quaſi geniculati: è ſingulis nodis contrario ſitu bina emittuntur folia, tàm ſupernè quàm infernè parùm villoſa, guſtus aſtringentis, Origani ferè æmula, ſed magis acuminata: flores ſummis cauliculis ſe exhibent, in parvâ ſpicâ foliaceâ, galeati, ſaturatè purpurei, nonnunquam cineracei & albi coloris, quibus poſtmodùm minuta pallidiuſcula ſemina ſuccedunt.

Dodon. 136.
Cœſalpin. cap. 37. lib. 11. fol. 453.
Lobel. Obſ. 251. Adv. 198.
Lugdunenſ. 1310.
Epit. Cam. 703.
Hort. Med. 131.
Matth. C. Bauh. 684.
Phytopin. 501.
Germ. Braunellen.
Trag. 118.
Fuchſ. 238. cap.
Tabern. 256.
Matth. Cam. 328.
Durant. 266.

III

Chamæpitys major tertia Dioſcorid. Ajuga & Iva Arthritica officin. à Dodon. & Lobel. deſcripta. Radix lignoſa, fibroſa, duriuſcula eſt, cauliculi hinc prodeunt multi, foliis oblongis, virentibus, Pſyllii ſupini fere, anguſtis, tripartitim fiſſis, odore reſinaceo Pinum redolentibus, veſtiti: ad ſingulos foliorum exortus calices parvi herbacei oriuntur, è quibus hiantibus erumpunt floſculi, melini Galeopſidis propè figurâ: ſequuntur ſemina, in ſingulis vaſculis terna, quaterna, parva, oblongiuſcula, pallida.

Dodon. fol. 28.
Lobel. Obſ. 207. Adv. 164.
Lugdunenſ. 1159.
Epit. Matth. Cam. 679.
Hort. Med. 40. fol.
Matth. C. Bauh. 670. fol.
Phytopin. Bauh. 477.
German. Je lenger je lieber / Erdpin / Erdkieffer / Schlagkräutlein.
Fuchſ. 341. cap.
Tabern. 102. lib. 2.
Cam. Matth. Germ. 319.
Durant. 229.

I. Pſeudoſycomorus.

III. *Millefolium flore albo.*

II. *Millefolium flore rubro.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS horti, Icones arborum & fruticum Æſtivalium continens.

I

PSeudoſycomorus Tabern. Zizyphus candida & Sycomorus Italorum. Azadrach Avicennæ. Siliqua Bellonii. Tuber Cœſalpin. Zenzelacht Rauuolffii. Arbor ſancta Monſpelienſium. Lotus alba Pellicerii. Procerè aſſurgit, caudice foris lividi coloris, per ætatem ſcabro: folia, in longis & multipartitim diffuſis pediculis, Fraxini, ſeu Cicutæ, aut Barbæ caprinæ foliorum ſitum affectant, acuminata, & profundè circumſerrata, trifida, ſaturatæ viriditatis: flores, racematim virgulis dependentes, è quinis oblongis & ſubtùs purpuraſcentibus, ſuperiùs verò albeſcentibus anguſtis ſtellatis foliis, & meditullii calice ſaturati ruboris, per ætatem nigreſcentis exerto, conflantur; quibus pereuntibus oritur fructus, Sorborum ferè magnitudine, oblongiuſculus, poſt virorem pallidus, fungoſâ pulpâ tegens oſſiculum hexagonum, anguloſum, quod oblonga nigricantia ſemina, aliquot cellulis diſtincta, complectitur.

Dodon. 835. & 836. fol.
Cœſalpin. lib. 3. cap. 23. fol. 107.
Cluſ. fol. 30.
Lobel. Obſ. 546. Adv. 416.
Lugdunenſ. 358.
Cam. Epit. Matth. 18. fol.
Hort. Med. 25.
C. Bauh. Matth. 232. & 233.
Germ. Weiß Bruſtbeerlein / oder wilder Maulbeer-(baum.
Tabern. 682. fol. lib. 3.
Cam. Matth. Germ. 103. fol.
Durant. 383.

II

Millefolium flore rubro. Foliis Millefolio vulgari vegetioribus prodit, quod etiam florum formâ hilari rubore conſpicuorum æmulatur, atq; ob id receptum in hortos cultiores meruit.

Cluſ. 331. fol.
Vide etiam ſequentes autores quosdam.
Germ. Roth Garben / oder Schaffgarben mit rothen (blumen.
Tabern. 463. lib. 1.

III

Millefolium flore albo. Radix, denſe tenuitérq; fibrata, aliquot caules cubito altiores erigit ſtriatos, in quibus oblonga coſta è lateribus frequentes proceſſus foliatos, tenuiter pinnatos, aut diſſectos, emittit, Tanaceti more magis fiſſos: in ſummis brachiorum adnatis, faſtigiatim quaſi in umbellas ramoſas coacervatos floſculos, ſtamina puſilla pallida exiguis aliquot albidis foliis circumdantes, videas, odore non ingrato, licet infirmo, ſub quibus remanent ſemina, Agerati vel Achilleæ æmula, minuta, numeroſa, cinerei coloris.

Dodon. 100.
Cœſalpin. lib. 12. cap. 11. fol. 482.
Lobel. Obſ. 430. Adv. 333.
Lugdunenſ. 769.
Cam. Epit. Matth. 876.
Hort. Med. 101.
C. Bauh. Matth. 789. & 799.
Phytopin. Bauh. 239.
Germ. Schaffgarben / mit weiſſen blumen.
Trag. 160. cap. lib. 1.
Fuchſ. 278. cap.
Tabern. 468. lib. 1.
Cam. Matth. Germ. 401. fol.
Durant. 605. & 606.

II. Spartium Hiſpanicum. I. Cupreſſus arbor.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS horti, Icones arborum & fruticum Æſtivalium continens.

I

CUpreſſus arbor, caudice eſt longo, ut & ramis ſurrectis, qui nullâ ſerie ſurſùm ſpectantes inde panduntur, coni figuram quaſi affectantes: folia Sabinæ bacciferæ ſunt, aut Tamariſci, oblonga, & carnoſiora, æquè tamē viridia: coni, qui pilulæ dicuntur ac officinis nuces, primùm pallidè vireſcunt, poſtmodùm obſoletum nigrorem affectant, Larignis non diſſimiles, per maturitatem fatiſcendo ſemina effundentes parva, inæqualia, & turgidula.

Dodon. 844. fol.
Cœſalpin. cap. 55. lib. 3. fol. 134.
Lobel. Obſ. 628. Adv. 446.
Lugdunenſ. 58.
Epit. Cam. 52.
Hort. Cam. 51.
Matth. Bauh. 116.
Germ. Cypreſſenbaum.
Tabern. 646. lib. tertio.
Matth. Cam. Germ. 30.
C. Durant. 301.

II

Spartium Hiſpanicum, quod Spartium Dioſcoridis eruditis cenſetur. Geniſta Italica Dodon. Geniſta Tranſalpina ſive Hiſpanica arboreſcens Camerar. Stipite pollet lignoſo, qui quàm plurimos emittit ramulos, ſeu virgas, virentes, junceas, lentas, & inſtar viminis obſequioſas, teretes, obſeſſas foliis raris, Lino proximis, obſcurè viridibus, inæqualiter poſitis, uti & flores in ſummitatibus ramorum ſpicatim digeſti, odorati, Geniſtâ ampliores, lutei: his ſubnaſcuntur ſiliquæ oblongæ, compreſſæ, nigricantes, condentes ſemina ſubruſa, lentis propè magnitudine.

Dodon. 749. fol.
Cœſalp. Geniſtæ alterius junco rotundo titulo, capit. de Geniſtâ vulgari lib. & fol. eod. lib. 3. c. 35. fol. 115.
Cluſ. fol. 102. lib. 1.
Lobel. Obſ. 533. fol.
Lugdunenſ. 168.
Matth. Epit. Cam. 149.
Hort. Med. 65.
Matth. C. Bauh. 852.
Paul. Renealm. Spartii titulo, fol. 35.
Germ. Wolriechende Spaniſche Pfriemenſtauden/ auch Spaniſche Khunſchroten.
Tabern. 806. lib. 3.
Matth. Cam. 440.

II
Ocimum Indicum viride maius folijs protuberanti-bus.

I
Nerium seu Rhododendron flore albo

III
Ocimum minus anguſtifolium flore albo

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS horti, Icones arborum & fruticum Æſtivalium continens.

I

NErium ſeu Rhododendrum flore albo. Rhododaphne ſeu Laurus roſea. Humanam ſtaturam æquat altitudine, ſtipite lævi, foris cinerei aliquantùm coloris, vel obſcurè virentis, amicto foliis frequentibus, Amygdalinis foliis longioribus, ſeu Lyſimachiæ Chamænerion dictæ latifolio proximis, craſſioribus, durioribus, viridioribus, acuminatis. In ſummitate rami ſurrecti flores ferunt calicibus parvis, ſupernè laciniatis, ſuffulti, qui ſinuatim evolvuntur in quina folia alba, ſenſim latiora, & totidem ſecundum oras laciniata alia brevia umbilicotenus foventia, roſarum penè ſimplicium ſpecioſâ figurâ: ſequuntur ſemina in ſiliquis duplicatis, digitum longis, Apocyni ritu aut Vincetoxici, obſoletè rufis palleſcentibus, floccis concoloribus obſeſſa, ventis facilè diſpergenda: radix prolixa eſt, ferè ſingularis.

Autores vide in ſequenti ſpecie,

præter { Lobel. Obſ. 199.
Lugdunenſ. 246.

Germ. Oleander mit weiſſen blumen.

Tabern. 757.

II

Ocimum Indicum viride majus, foliis protuberantibus. Ab Ocimi Indici maculoſi congeneri ſpecie, ſuperficie foliorum criſpatâ, protuberantiâ inæqualiter turgente, & quaſi bullatâ, unice differt.

Germ. Indianiſche Baſilien/mit grüngebückelten blättern.

III

Ocimum minus anguſtifolium, flore albo. Foliis, Clinopodio minori non multùm abſimilibus, ambitu ſerratis, & flore albo habitúq; humiliore ab aliorum Ocimorum familiâ ſaltem diſcernendum eſt.

Germ. Klein ſchmalbläteriche Baſilien/mit weiſſen blumen.

I. Nerion flore rubro. Fructus II. Nerij.

Celeberrimi Eystettensis horti, Icones arborum & fruticum Æſtivalium continens.

I

NEriom ſeu Rhododendron flore rubro. Vulgatioris roſei coloris facie tantùm flores diſcrepant, alioquin Nerio priori, quod flore albo placet, per omnia ſimile eſt. Siliquæ ſeminum ſuperiùs deſcriptæ appictæ fuerunt, ut illorum forma magis oculis objecta foret. Autores plurimi illius mentionem fecerunt, ut

Dodon. 839.
Cœſalpin. lib. 3. cap. 41. lib. 119.
Lobel. Obſ. 198. Adv. 154.
Lugdunenſ. 245.
Cam. Epit. Matth. 843.
Hort. Med. 107.
Matth. C. Bauh. 775.

Germ. Oleander mit rothen blumen/ Unholdenkraut.

Trag. 142. cap. lib. ſecundo.
Fuchſ. 205. cap.
Tabern. 757.
C. Matth. Germ. 388.
C. Durant. 642.

ee :):(:

I
Poma Aurantia nana dicta.

II.
Mala Medica seu Citria.

III.
Poma Aurantia.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS horti, Icones arborum & fruticum Æſtivalium continens.

I

POma Arantia, Nana dicta, ſeu Pumiliones. Tantùm humili ſtipite, minoribus & anguſtioribus foliis numeroſioribúsq;, ut & largiore ac liberaliore florum & fructuum fœtu, à vulgari diſcernenda ſunt, Pumilionum nomine à Cluſio indigitata, qui ſolus eorum meminit.

Vid. Cluſ. fol. 6. | Germ. Kleine Vilrtragende Zwergpomerantzen.

II

Mala Medica, ſeu Citria, vulgò ſic dicta, cum potius Limonia mala dicenda forent, omnibúsq; doctioribus Herbariis hoc titulo inſigniantur. Ramis multis, firmis aculeis armatis, foliis Lauro latifolio proximis, & parùm circumſerratis, benè ſuavitérq; odoratis, ac crebris foraminibus ſcatentibus, viridibus, conſtat: flores Arantii mali florum ſpeciem affectant, foris purpuraſcentes, intùs albidi; quibus ſubnaſcuntur poma oblonga, Citriis malis minora, ſed inæquali corticis tuberoſi ſpecie & colore ſubflaveſcente non multùm abſimilia, illísq; tenuiore odoratâ albidâ carne diſtinctam pulpam pellucidam, acidiſſimam, in qua aliquot ſemina Malis Arantiis conformia latent, ambientia.

Dodon. 779.	Lugdunenſ. 301. fol.	Tabern. 660. lib. tertio.
Cœſalp. lib. 3. cap. 59. f. 140.	Cam. Epit. Matth. 149.	Matth. Cam. Germ. 180. fol.
Cluſ. 6. fol.	C. Bauh. Matth. 206.	Durant. 563. fol.
Lobel. 573.	Germ. Gemeine Citronen/oder vil mehr Limonien.	

III

Poma Arantia, ab Arantio Achaiæ oppido, vel ab Araniâ gente Perſicâ, ſed Aurantia, quæ Virgilio aurea mala dicuntur: Galeno Ceſtiana mala & Sueton. Martiana mala recentioribus habita &c. Arbor Laurum latifoliam altitudine æquat, aut quandoq; ſuperat, cujus etiam folia æmula fert, ſed ampliora, & appendice ſecundum pediculi initium notata, perpetuò virentia, ut prioris Limoniæ mali folia, firma, & foraminibus undiquaq; pertuſa, aromatici odoris: rami virore virentia ſubalbicant, frequentes, obſequioſi, aculeis aliquot robuſtis armati, quod potiſſimùm in ſylveſtri genere obſervandum. Summitates occupant flores odoratiſſimi, quinis carnoſis candicantibus perforatis foliis ſtamina exigua plurima, firmum medium piſtillum exertum cingentia, obſidentes: fructus, floribus ſubnaſcentes, rotundi, mali mediocris magnitudinem obtinet, rugoſo craſſo cortice, per maturitatem aurei intenſi coloris, intus pulpâ luteâ ſuccum in quibusdam dulcem, modò acidam, vel vinoſi ſaporis, tunicis albis continentes, foventésq; ſemina anguloſa, albeſcentia, Limoniis malis conformia.

Dodon. 780.	Lugdunenſ. 302.	Germ. Pomerantzen.
Cœſalpin. lib. 3. c. 59. f. 140.	Cam. Epit. Matth. 150.	Tabern. 662.
Cluſ. 7. fol.	Hort. Med. Matth. 24.	Cam. Matth. Germ. 80.
Lobel. 573. Obſ.	C. Bauh. Matth. 206.	Durant. 787.

II: Plantago Roſea

I. Malus punica flore ſimplici.

III. Plantago Roſea ſpicata

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
horti, Icones arborum & fruticum Æſtivalium continens.

I

MAlum Punicum vel Granatum fructiferum. Arbor ad trium ulnarũ aſſurgens altitudinem, foliis ſaturatæ viriditatis cum nitore, ramuſculis rubentibus ſpinoſis, floribus phœnicei coloris, qui, ubi dilatati fuerint, ad coccineum inclinant, cum capillamentis in medio exiſtentibus flavioribus. Menſe Iulio florebat, fructus Septembri ferebat, qui in hiſce regionibus rarò ad maturitatem veniunt, aliàs ferè trivialis noticiæ, à Cœſalpino benè deſcriptus.

Dodon. 781. fol.
Cœſalpin. lib. 3. cap. 60. fol. 141.
Lobel. Obſ. fol. 563.
Adv. 419.
Lugdunenſ. fol. 303.
Epit. Matth. Cam. 130. fol.
Hort. Med. Cam. 95.
Matth. C. Bauh. 193.
Germ. Einfache Granatblumen.
Tabern. 737. lib. 3.
Matth. Cam. Germ. 77.
Durant. 565.

II

Plantago roſea latifolia. Vulgatioris Plantaginis (quæ maxima ſinuata C. Bauh. dicitur) folia carnoſiora obtinet, & nulli non cognita, nuſquàm non gentium obvia eſt, quam etiam ſeminibus, in ſingulis conceptaculis multipliciter congeſtis, puſillis, & radice albicante, multùm fibroſâ, æmulatur: floris eminentem locum folia herbacea innumera, Roſarum ritu in denſum orbem ſtipata, & conglomerata, exornant, miro oculorum ſpectaculo.

Lobel. Adv. 128.
Lugdunenſ. 1256.
Epit. Cam. Matth. ſecundum iconem appoſitam 261.
Hort. Med. Cam. 128.
Matth. C. Bauh. 375.
Germ. RoſenWegrich.
Tabern. Plantaginis multiplicis nomine, fol. 403. lib. 2.
Matth. Cam. Germ. fol. 145.
Durant. 767. quoad iconem.

III

Plantago roſea, ſpicata dicta, ob ſpicam ex flore, Roſam æmulante, turritim enatam, cum ſuperiore Plantagine ejusdem coloris, à qua nec ſpecie, ſed hac tantùm formâ, etiam ſimul in unâ eadémq; plantâ obſervandâ, differt.

Germ. Geſpitzter Roſenwegrich.

I. Balauſtia.

II. Prunus Mÿrobalanus rotundus.

III. Mala Armeniaca.

Celeberrimi Eystettensis horti, Icones arborum & fruticum Æſtivalium continens.

I

BAlauſtium. Figurâ & appellatione illâ, ſylveſtris Mali Punicæ flores exhibemus, nihil nobis obſtante Plinio, qui Cytinos ſativæ flores denotantes cum ſylveſtribus confundit. Ramis multis purpuraſcentibus conſtat, foliis Chamæceraſi ſeu Myrti latifoliæ foliis majoribus, & nitidi viroris, ſativam æmulantibus, tantùm quòd flores ex calice oblongo, carnoſo, ac anteriore parte latiore ac diſſecto, erumpentes, multiplici foliorum cinnabarini coccinei, aut verè punicei coloris, ſerie etiam Roſas centifolias pulchritudine ſpecioſâ antecellant. Plantæ, ab Italicis ramis depactis enatæ, pulchritudine, altitudine matrem ſuperare videntur.

Dodon. 787.
Lobel. Obſ. 563. Adv. 319.
Lugdunenſ. 304.
Matth. Epit. Cam. 130.
Matth. C. Bauh. 193.

Germ. Wild Granatbaum/mit Vollenblumen.
Tabern. 737. lib. tertio.
Matth. Camer. 77.
Durant. 565.

II

Pruna Myrobalana dicta. Arborem, quæ Biturigibus Gallorum Myrobalanorum Chepulorum nomine oſtenſa fuit, huic noſtræ admodùm ſimilem fuiſſe, Cl. Cluſius annotatum reliquit. In ſatis amplam attollitur magnitudinem, ramis aliis ſubinde in alios diviſis, caudex ille lævis, & quo rami tenuiores, eò tenuiore cortice obteguntur: foliorum figura ferè media inter Prunum & Ceraſum, tenera, & circumcrenata: flores candidi & vulgari tenuiores ſunt: fructus globoſi, in promiſſis pediculis penduli, initiò virentes, pòſt maturitati proximi rubore perfuſi, & poſtmodùm ad ſaturatè purpureum colorem inclinantes: caro pulposa eſt, ſucculenta, guſtui blandiens, nucleum mediocrem obvolvens.

Vid. Cluſ. rarior. plantar. hiſtor. fol. 47.
Germ. Runde Myrobalanen. | Tabern. 698. lib. 3.

III

Mala Armeniaca majora, quæ & mole fructuum & ſuavitate minora Armeniaca ſuperant, præcocia vulgò indigitata. Veniunt ex arbore per ætatem ſatis altâ, foliísq; virente, Perſicæ Mali æmulis, latioribus & rotundioribus, ſerratis ambitu, & in ſummo mucronatis, quaternis & quinis ſæpè ab uno exortu emergentibus: flores eandem Perſicam malum imitantur, coloris incarnati, è quibus fructus, ſine ullo pediculo conſpicuo, ſimul cohærentes, rotundi, & uno latere Amygdalini fructus inſtar fiſſurâ notati, ex aureo colore purpuraſcentes, palato grati, nucleum intus rotundum & aliquantùm compreſſum condentes.

Dodon. 785.
Lobel. Obſ. 596. Adv. 436.
Lugdunenſ. 297.
Matth. Epit. Cam. 146.
Hort. Med. Cam. 21. fol.

Matth. C. Bauh. 204.
Germ. Groß Marillen/oder Johannspfirſchen.
Tabern. 702. f. lib. 3.
Cam. Matth. Germ. 85.
Durant. 555.

I. Ciſtus flore albo.

II. Balauſtium flo. minori Romanum.

III. Cotinus.

Celeberrimi Eystettensis horti, Icones arborum & fruticum Æſtivalium continens.

I

Ciſtus flore albo. Ledon v. Cluſio dictus. A radice lignoſâ & diſperſâ cubito altius attollebatur, ramis pluribus præditus, è fuſco nigricantibus, & lento glutinoſo humore obſitis, quos folia, eodem modo pinguia & quaſi reſinoſa, veſtiebant, in viroře fuſca, Oleæ foliis anguſtiora, & quaſi ambitu tenuiter rugata: flos in ramorum cacuminibus multus erat, quatuor ſubrotundis foliis albidis ſtamina tenuia lutea meditullii cingens: ſemen in oblongo rigido anguloſo capitulo, aliorum Ciſtorum more, cumulatim latebat, inæquale, exiguum, rufum. Ad hujus ſtirpis radices Hypociſtis inveniri, à Cluſio traditur.

Cluſ. 79. lib. 1.	Germ. Weiſſe Ciſtröſzlein.

II

Cotinus Coriaria Plin. Dodon. Scotanum Cœſalpin. Coggygria Plinii (Coccygria Cam.) & Cocconelia Theophraſti Cluſ. Olea Æthiopica Hippocratis Guillandini è placit. C. Bauh. Tricubitalis ejus altitudo erat, volvente, & ramis teretibus cortici concoloribus plurimis, circa quos ſubrufi longi pediculi folia frequentia porrigebant, obliquè nervata, ac è rotunditate leviter oblongata, rigida, Vlmo ſeu Piſtaceæ veræ foliis latiora, illorúmq; odorem aromaticum æmulantia, pallidi viroris. Summis ramis floſculi exiles, herbacei, palleſcentes, racematim eminent, & his evanidis tenuis capillacea ſeu plumacea lanugo (quod nulli alii arborum generi evenire Plinius aſſerit) vel cæſaries, racemoſam, mollem, latam, obſcurè purpuraſcentem congeriem conſtituens, in cujus extremitatibus ſemina rara, exigua, parùm oblongata, depreſſâ, è rufo per maturitatem nigricantia, lentibus minora, affiguntur.

Dodon. 767.	Hort. Med. 49.
Cœſalpin. lib. 2. cap. 39. fol. 75.	Matth. C. Bauh. 187. fol.
Cluſ. 16. fol. cap. 12. lib. 1.	Germ. Gelb Preſilgenholtz.
Lobel. Adv. 412. fol.	Tabern. 751. & 752. lib. 3.
Lugdunenſ. 193. fol.	Cam. Matth. Germ. 62. fol.
Epit. Cam. 123. fol.	Durant. 281.

III

Balauſtium, flore minori, Romanum. Differt hæc arbor ab aliâ congenere, ſuperiùs deliniatâ, foliis atrovirentibus, & calicibus craſſioribus durioribúsq;, florum minorum triſtiore ſaturatâ purpurâ punicantium magis ſylveſtrem genium referens.

Germ. Römiſche wilde Granatöpffelblüh.

III. Viola Marina repens. I. Alcea Sÿriaca. II. Cotula Fœtida.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS horti, Icones arborum & fruticum Æſtivalium continens.

I

ALcea Syriaca, Ketmia Syrorum Ravvolffii. Caudex bicubitalis, lignoſus, rotundus, cortice ſcabro rubeſcente tectus, rectus, ramoſus, folia in ramis confuſo ordine ſuſtinet, oblonga, & quandoq; trifida, ſaturatè viridia, potiſſimùm verò, ad Spinæ appendicis diviſuram, ambitu parùm laciniata, craſſa: flores vulgari Alceâ multùm ampliores, & magis è rubro purpuraſcentes fert, vetuſtate ad cœruleum colorem vergentes, ac juxta ungues radiato rubenti umbilico micantes: ſtylus in medio multis glomerulis pallidis ſtipatus eminet, ſtamina tenuia oblonga apicata à ſe exerens, cui unà cum flore decidenti ſuccedunt ſemina, in anguloſis oblongis capitulis, lunata, Abutili modo parùm compreſſa, dorſo villoſo.

Leonh. Ravvolff. Itinerar. fol. 62.
Hort. Med. Cam. 9.
Phytopin. C. Bauh. 634.
Germ. Roſinrothe Syriſche Baumpappel.

II

Cotula fœtida, Parthenium, vel Virginea. Florum formâ & colore Anthemidi ſeu Chamæmelo vulgari reſpondet, nec foliis admodùm diſcrepat, niſi quòd denſiora & atrovirentia ſint, atq; admodùm, ceu tota planta, fœtida & graveolentia; veſtiunt hæc, ab radice inutili tenuíq; erumpentes, fragiles cauliculos, nullo ſervato ordine: ſemina gerit ſub diſco florum Chamæmeli, minuta, facilè reſtibili fœcunditate ſuum genus reparantia.

Dodon. 258.
Coeſalpin. Cotæ nomine 42. cap. lib. 12. fol. 492.
Lobel. Adv. 314. icon. pag. 773.
Lugdunenſ. 954. fol.
Hort. Cam. 49. fol.
Matth. C. Bauh. 649.
Phytopin. C. Bauh. 227.
Germ. Kröttendill / Hundsdill.
Trag. 47. lib. 1.
Fuchſ. 222. cap.
Tabern. 83. fol. lib. 1.
Matth. Cam. Germ. 308.
Durant. 283. fol.

III

Leucoium marinum minus, & ſylveſtre anguſtifol. Heſperis Theophraſt. flore purpuraſcente. Viola marina repens autori. Cauliculis pedalibus infirmis, atq; idcirco facilè humi procumbentibus, in plurimas alas diviſis, conſtat, foliis Leucoii vulgatioris incani, è diluto virore albicantibus: floſculi quatuor, foliis præditi, in carneo colore modicè rubent, quibus marcidis conſpicuæ fiunt ſiliculæ, ſeu cornicula teretia, exili & compreſſo plano ſubrufo ſemine referta.

An Dodon. fol. 160.
Lobel. Obſ. 179. Adv. 141.
Cluſ. 298.
Hort. Cam. 87. fol.
Phytopin. C. Bauh. 378.
Germ. Klein röthlicht Meerviolen.
Tabern. fol. 29. lib. 2.

I.
Alcea Sÿriaca flore candido.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS horti, Icones arborum & fruticum Æſtivalium continens.

I

ALcea Syriaca, flore candido. Radiato meditullii umbilico, rubore perfuſo ſaltem prædita eſt, foliaq; in flore paulò tenuiora candida obtinet, cæteris partibus nullatenùs ab Alceâ Syriacâ vulgatiore diſcrepat.

A nemine Herbariorum hoc colore florum attingitur.

Germ. Spriſch Baumpappel / mit weiſſen blumen.

II :):(

II.
Mÿrtus Tarentina.

I.
Mÿrtus latifolÿs.

Celeberrimi Eyſtettenſis horti, Icones arborum & fruticum Æſtivalium continens.

I

Myrtus latifolia. Myrtus Italorum communis. Myrtus Bætica ſylveſtris Cluſii. Latifoliam dictam voluimus reſpectu Myrti alterius Tarentini, cum tamen non verè latifolia ratione Myrti Bæticæ domeſticæ 1. Cluſii exiſtimanda ſit. Tricubitatem altitudinem attingebat noſtra, cortice ramorum ſubrufo, illisq; obſequioſis, ac conveſtitis foliis perpetuis, frequentibus, oblongis, Ruſco & Buxo latioribus, mucronatis, craſſis, odoratis, in æquali ſitu locatis, & ſaturato virore ſplendentibus, ac, ſi verſus Solem elevētur, foraminibus exilibus undiquaq; quaſi pertuſis: flores pediculi ſubrubentes à foliorum exortu ſubmittunt, Ceraſi floribus formâ minore, candidos, & quinq; foliorum villoſa in medio ſtaminula odorata cingentes: his ſuccedunt baccæ oblongæ, in ſummo apicibus coronatæ, demùm nigricantes, quæ intus copioſis ſeminibus, triplici ſepto diſtinctis, ſeu parvis oſſeis granulis incurvatis, albidis, refertæ ſunt.

Vid. Dodon. 760. fol.
Cœſalpin. lib. 3. cap. 49. fol. 127.
Cluſ. 66.
Lobel. Obſ. 559.
Lugdunenſ. 237.
Cam. Epit. Matth. 132.
Hort. Med. Cam. 104.
C. Bauh. Matth. 195. fol.
Germ. Breitblätterichter Welſcher Myrtenbaum.
Tabern. 760. lib. tertio.
Cam. Matth. Germ. 71.
Durant. 625.

II

Myrtus Tarentina. Minoribus, & Buxo magis anguſtis foliis eſt, æquè tamen craſſis, rigidis, & ſaturatè virentibus, ſed crebris quaſi foraminibus pertuſis, confertim magis ramulos ſuos amicientibus: flores paulò inferiores præcedente ſunt, formâ non diſpares, uti & fructus, pluribus apicibus coronati. Familiarior magis hortis Germaniæ eſt aliis Myrtorum ſpeciebus, utpote quæ, ramulis terræ impactis, faciliùs radices agat.

Cluſ. fol. 67. ſine icone.
Lugduneſ. 237.
Cam. Epit. Matth. 133.
Hort. Med. Cam. 104.
C. Bauh. Matth. 195.
Germ. Tarentiniſcher Myrtenbaum.
Cam. Matth. Germ. 72.
Durant. 627.

I
Gelsiminum Catalonicum.
II
Mairana latifolia.
III
Euphrasia ramosa pratensis flore albo
IV.
Euphrasia minus ramosa flore ex cæruleo purpurascente

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
horti, Icones arborum & fruticum Æſtivalium continens.

I

Gelſiminum Catalonicum, vel Chamægelſiminum grandiflorum peramœnum, Cam. E ſurculoſis ramoſis diſperſis radicibus emittebat caudicem lignoſum, variè rimoſum, è fuſco nigricantem, & brachia ramoſa verſus pollice craſſiorem, cujus caput à ſe diffundebat virides plurimos læves ramos, in quibus folia, ex adverſo ſibi oppoſita, coſtæ longæ conjugatim cohærentia, Iasmino ſeu Gelſimino luteo rotundiora, & minus craſſa, viridia; præter ea quæ, in ſummo eminentia, in acutum quandoq; mucronem faſtigiantur: flores ramorum vertices promunt, tenuiter laciniatis anguſtis caliculis ſuffultos, Iasmino dicto quidem ſimiles, ſed multò grandiores, quina folia lata, ſupinâ parte candida, pronâ ſubrubentia, producentes, odoris ſuaviſſimi: ſemina non obſervata prætereunda duxi. Inſitione in Vulgare propagandum ſcribunt.

Lugd. Iasmini Punicei Dalechamp. nomi-(ne, fol. 1431.	Hort. Med. 64.
Cam. Epit. Matth. 37.	Germ. Fremd Veilreben/oder Cataloniſcher Jasmin (mit groſſen blumen.

II

Majorana latifolia. Tantùm in latitudine foliorum, & ramis vegetioribus, capitulis florum rotundioribus, diſcrimen repoſitum eſſe videtur.

Germ. Breitbläterichter Majoran.

III

Euphraſia ſeu Euphragia ramoſa, pratenſis, fl. albo. Caule multiplicatur ab unâ radice, ramoſo, & foliorum Veronicâ fœminâ minorum, rotundorum, crenatorum magis quàm criſtatorum, viridium, minùs denſè ſitorum; floribusq;, luteo umbilico albicantibus, à ſequenti diſcrepat, & pratis lætioribus multùm familiaris eſt.

De Euphrag. vulgari Dodon. 54.	C. Bauh. Matth. 721.
Cœſalp. lib. 8. cap. 34. f. 339.	Phytopin. Bauh. 443.
Lobel. 261. Obſ. Adv. 210.	Germ. Staudechter Augentroſt mit weiſſen blumen.
Lugdunenſ. 1167.	Trag. 108. cap. lib. 1.
Cam. Epit. Matth. 767.	Fuchſ. 91.
Thal. Harcyn. Saxono-Thuring. f. 40. qui ad noſtram alludere videtur.	Tabern. 533. lib. ſecundo.
	Cam. Matth. Germ. 356.
	Durant. 367.

IV

Euphraſia, minus ramoſa, flore è cœruleo purpuraſcente. Radice ſuffulciebatur ſingulari, tenui, caulem erigens ſpithamæ altitudinis, ſtipatum frequentiſſimis criſtatis, ſubrotundis, è virore nigricantibus foliis, inter quos flores eminebant, Ocimi penè effigie, ſed labris diſſectis, præter umbilici maculam nigricantem, è cœruleo purpuraſcentes; ſemina in parvis ſubſequentibus capitulis, minuta, albeſcentia, occultantur.

Germ. Augentroſt/mit purpurblawlechten blumen.

I. Strich nodendron. II. Linaria Styriaca.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS horti, Icones arborum & fruticum Æſtivalium continens.

I

STrychnodendron Pſeudocapſicum Dodonæi. Amomum Plinii Italorum, & Solanum arboreſcens Belgarum Lobel. Frutex eſt bicubitalis, radicis lignoſæ, oblongæ, albeſcentis, ramos frequentes, ſaturato virore liventes, ſurrigens, circa quæ crebra folia Piperis Indici minoris, anguſta, & in ambitu quorundam leviter quaſi circumroſa, mucronata: flores inter folia tenuibus ſingularibus hærent pediculis, candicantes, Solani floribus aut Piperis Indici æmuli, quibus ſubnaſcuntur baccæ Corallii modo, per maturitatem rubentes, Ceraſi parvi magnitudine, in ſucculentâ pulpâ foventes ſemina plana, alba Solanorum.

Dodon. 706.

Lobel. Obſ. 136. Adv. 103. & 104.

Lugd. Solani Americani Dalechampii nomine, 599.

Germ. Baummichter Nacheſchatten / auch Corallenbaum.

Tabern. 281.

II

Linaria Styriaca repens. Radiculæ tenues, annuæ, exiguæ, albeſcentes, plures cauliculos infirmos effundunt, ſesquipalmares, veſtitos foliis carnoſis, anguſtis, oblongis, Linariâ vulgari minoribus, brevioribus, è cæſio virentibus, frequentibus: floſculi ſummitates virgularum occupant, vulgaris floribus conformes, purpureocœrulei, elegantes, ad violaceum colorem accedentes, poſt quos capitula oriuntur rotunda, membranacea, firma, ſemina compreſſa, parva, nigra Linariarum continentia.

Cluſ. 322. fol.

Et Oſyris purpureocœrulea repens.

Lobel. Adv. 176.

Germ. Vngeriſch Leinkraut / mit Violbraunen blumen.

Tabern. 496. Linariæ Pannonicæ ſecundo nomine.

PRIMVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
ÆSTIVALIVM.

Herba I. Paris.
Digitalis III. flore luteo.
Digitalis II. flo: incarnato.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

HErba Paris ſeu Solanum tetraphyllum, & Vva lupina Lobelio, Vva verſa, & Solanũ monococcon Geſnero dicta. E radice transverſâ, & ſummo ceſpite variè ſparsâ, fibriſque capillatâ, caulis exurgit unicus, duos palmos altus: in cujus plus quàm mediâ parte quatuor folia, decuſſatim ſibi mutuò reſpondentia, panduntur, (nonnunquam terna, rarò quina, rariſſimè ſena obſervari poſſunt) lata, nigricantia, aliàs Virgæ ſanguineæ penè congrua: flos ſummitatem caulis obſidet ſtellatus, pallidè herbaceus, cujus marceſſentis apex acinum purpureonigrantem promit, Solani lethalis baccis non abſimilem: ſuſtentum quatuor ſubſtratis anguſtis foliolis; ſemina verò alba, parva, Halicacabi, intra ſe cōdentem.

Videndus Lobel. in Adver. 105. pag.
Obſerv. 137.
Icon. pag. 267.
Dodonæ. in primâ edit: quæ eſt in octa. de herb.
Deleter. fol. 327. cap. 15.
Mat. C. Bauhini, fol. 772 & 767.
Caſp. Bauhin. Phytopin. fol. 798.
Lugd. pag. 1313.
Camer. in hort. 118. pag.
Thal. in Sylv. Saxonothuring. fol. 57.
Germanicè, Wolffsbeer / Sternkraut Einbeer.
Matth. Camer. 382. fol.
Tabern. lib. ſecundo, cap. 6. fol. 391.
Trag. lib. primo. cap. 102.
Fuchſ. cap. 30.
Durant. fol. 448.

II

Digitalis flore incarnato ſeu dilutè purpureo. Radice firmatur non profundè dimiſſâ, craſſis fibris multifidâ: caulem folia Verbaſci, ſed minora, nec tam lanuginoſa, alternatim veſtiunt: ſuaviter virentia & crenata: ab ejus verò medio usque ad ſummum uno è latere eleganti ſerie conſpiciuntur flores deorſum nutantes, ex purpureo candidi, ſeu incarnati, oblongi, & dactyliothecis non diſpares: intus cavi & leviter hirſuti, ac punctati. His ſuccedit in rotundis pericarpiis ſemen puſillum, obſcurè rubeſcens.

Deſcrib. Dod. in primâ edition. inter Coronar. plant. fol. 42. cap. 11.
Lobel. Obſer. pag. 308. Adverſ. 245.
Camer. in hort. 55.
Germanicè, Leibfarbe Fingerhütt.

III

Digitalis flore luteo, radice eſt magis perenni, magiſque fibroſâ, caule cubitali, foliis anguſtioribus, per longitudinem venoſis, glabris, nigricantibus, & in margine nōnihil ſerratis, ac ſubtus albicantibus: flores obſoletè lutei, citra ullas puncturas, deorſum penduli: ſemina ſubſequentia parva ſunt, & pallidè rubentia, ſuperioribus paulò majora, cæteróquin formâ æquali.

Videatur Dodon. Coronar. ſtirp. fol. 42.
Lobel. Adver. 245.
Lugdunenſ. pag. 831.
Camer. in horto, 55.
Thal. in Sylv. Saxonothuring. 38.
Caſp. Bauhini in phytopin. 465.
Germanicè, Gelbe Fingerhütt.
Trago lib. ſecundo, cap. 125.
Fuchſ. cap. 345.

III. Hieracium peregrinum.

II Digitalis flore rubro.

I. Digitalis flore albo.

Celeberrimi Eystettenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Digitalis, foliis ſuaviter vireſcentibus, lanuginoſis, ut & caule: floribus nive candidis, ab interiore parte hirſutis, nigris punctis intercurſantibus, conſtans.
Germanicè, Weiſe Fingerhütt.

II

Digitalis, folia obſcurè virentia & lanuginoſa habet, flores autem purpureos, interius iisdem nigris punctis inſignitos & pictos.
Hæ plantæ menſe Iunio Anno 1611. conſpiciebantur bicubitales.
Deſcriptiones harum ſunt apud
Dodon. fol. 169.
Lobel. Adverſar. fol. 245.
Dalechamp. fol. 831.
Camer. in horto Medico, fol. 55.
Germanicè, Rothe Fingerhütt.
Leonh. Fuchſ. cap. 344.
Tabernæmont. fol. 270. lib. ſecundo.

III

Hieracium latifolium, peregrinum, Phlomoydes, caule oblongo, & foliis lanuginoſis, ſubviridis coloris, flore pleno, obſcurè croceo: vulgus herbariorum vocat Piloſellam majorem, repentem, flammeam.
Germanicè, Wüllen Habichkraut.

III. Medium flore cœruleo. I Valeriana Rubra. II. Medium flore albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

VAleriana rubra, quæ aliis Narciſſus Virgilii & Columellę, aliis Been rubrum cenſetur, ex radice beneolenti, & mediocriter craſsâ longâque, caulem emittit rotundum, & longa poſt intervalla brachiatum, ad exortus foliorum geniculatum: folia utrinq; bina pari ſitu huic affiguntur, ſupernè vireſcentia, ſubtus verò pallidiora, ex lato in acutum tendentia: faſtigiis ramulorum flores, denſo ſtipatu in muſcario digeſt, iprodeunt creberrimi, hilari rubore micantes & caudati, Valerianæ vulgaris figurâ: quibus ſuccedunt ſemina, floccis plumoſis in ſummo notata.

Dodon. lib. tertio, cap. 22.
Lobel. Obſer. 184. Adverſ. 144.
Lugdunenſ. lib. decimo, fol. 1187.
Camer. horto, fol. 176.
Matth. Epitome, fol. 24.
Matth. Caſp. Bauhini, fol. 41.
Caſp. Bauhin. Phytopin. fol. 386.
Cœſalpin. lib. quarto, cap. 5.
Germanicè, Fremder rother Baldrian/ geſpörlerter Baldrian.
Tabernæmon. lib. primo, fol. 571.
Icon. 168.

II

Medium ſeu Viola mariana, foliis virentibus, & caule hirſutis flore albo, ſtamina candidiora habet.

Germanicè, Weiſſe Marienglocken.

III

Medium Dodonæ: Viola mariana, foliis iisdem uti prædicta, floribus ex cœruleo purpureis, cum ſtaminibus item ex cœruleo albicantibus: Flores ejus ſunt capacitatis, ut unus capiat liquoris uncias duas.

De his ſcribunt Dodon. fol. 165.
Lobel. Adver. fol. 137.
Cluſ. lib. quinto, fol. 23.
Dalechamp. fol. 825.
In Epitome Camer. fol. 729.
Camer. in horto Medico, fol. 98.
Matth. Caſp. Bauhini, fol. 699.
Germanicè, Blawe Marienglocken.
Im Teutſchen Matthiol. Camer. fol. 414.
Caſtor. Durant. fol. 1044.
Tabernæmont. fol. 33. lib. ſecundo.

I
Medium flore purpureo.

II.
Pseudomelanthium flore rubescente.

III.
Pseudomelanthium flore albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

MEdium flore purpureo, ſeu magis è cœruleo purpuraſcente, quod Herbariorũ pleriſq; cum Medio vero Dioſcorideo, cui folia Seridis ex verſione Oribaſii tribuuntur, convenire viſum: ſed magis ad deſcriptionem Dioſcoridis accedit Ravvolfſianum illud, ab eo in monte Libano inventum; niſi foliis Cichorii Spontanei inſtar diſſectis, non admodùm diſpar noſtro; cui folia Intubo minori ſativo ſimilia ſunt, aut Cichorio luteo Tabernæm. hirſuta tamen & per ambitum tenuiter crenata, in bicubitalibus ab radice lignosâ & candidâ caulibus, & pluribus ad latera brachiatis emiſſis virgis; quarum ſummitates campanulæ oblongæ in cœruleo lætè purpuraſcentis coloris, & in extremis oris ſenis aut quinis inciſuris expanſæ, occupant. Styli in medio quinquangulares, in duo aut tria poſt ſtamina deſinentes: ſub quibus cauliculi angulares membranacei, aſperi, quinque loculis diſtincti, ſemina condunt parva, ſpadicea, quæ facilè ſe ſparſa propagant.

Dod. ſtirp. Coron. Ed. in oct. c. 7. f. 29.
Lobel. Obſer. 175. Adverſ. fol. 138.
Lugdunenſ. lib. ſeptimo, ca. 16. fol. 825.
Cœſalpin. lib. nono, cap. 28. fol. 385.
Cluſ. lib. quinto, fol. CLXXIII. depictum, non deſcriptum.
Matth. Caſp. Bauhini, 699. fol.

Epitome Matth. fol. 729.
Horto Camer. fol. 98.
Phytopin. Caſp. Bauhin. 143.
Germ. Tabern. ſecundo lib. 12. cap. fol. 32.
Matth. German. Camer. 414.
Durant. 1044.
Germanicè, Purpurbraun Glockenblumen.

II

Pſeudomelanthium, Nigellaſtrum Dodon. Lolium perperàm Fuchſio, flore rubeſcente. Caulis eſt ultra cubitum altus, ex radice tenui, ſingulari, annuâ, prodiens, rectus, rotundus, piloſus, æque`ac folia ejus, æquali ſitu ex adverſo bina ſemper affixa, Pſyllii figurâ, ſed acuminata & latiora: calix florũ oblongus & ſtriatus in quatuor barbulas ſolvitur, quibus flos incumbit è purpureo rubeſcens: ſemina ſuccedunt pulla Lychnidum.

Dod. Coronar. plant. cap. 14. fol. 49.
Lobel. Obſerv. 23. Adverſ. Icon. 38.
Lugdun. libro quarto, cap. 33. fol. 438.
Cœſalpin. libro ſexto, cap. 43. fol. 253.
Matth. Epitome Camer. fol. 554.
Matth. Caſp. Bauhini, fol. 582.
Phytopin. Caſp. Bauhini, fol. 383.
Thal. 86.

Germ. Trag. lib. ſeptimo, cap. 40. pag. 127.
Fuchſ. cap. 44.
Taber. libro ſecundo, cap. 2. fol. 10 & 13.
Matthi. Germ. Camer. libro tertio, cap. 67. fol. 277.
Durant. fol. 586.
Germanicè, Raden mit rothen blumen.

III

Pſeudomelanthium flore albo.

Tantùm floris colore à ſuperiore variat.

Germanicè, Raden mit weiſen blumen.

I.
Medium flore argenteo.

II.
Lychnis Sylvestris.

III.
Lychnis Sylvestris flore albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

MEdium flore argenteo, variat tantum colore florum ſubalbido, & quaſi argenteo, cætera nihil à reliquis ſpeciebus differt.
Germanicè, Marienglocken mit Silberfarben blumen.

II

Lychnis ſylveſtris flore albo, nona Cluſii, Lychnidum familiam, quæ 33. plantarum Cl. C. Bauhino ferax putatur, & hæc planta auget; cujus à radice obliquâ, fibroſâ & perenni, crebra eriguntur folia, paulatim in latitudinẽ vergentia, & ſummitatibus acuminata, viridia, aliquantum villoſa: inter quæ caulis pedalis, aut procerior, foliis aliis binis, ſenſim brevioribus, ex adverſo in latiore pediculo ſitis, cingitur: ſummæ virgæ in oblongis ramulis oſtẽdunt ſtriatos florum cauliculos, ſuſtinentes quina bifida uſque ad umbilicum mucronata alba foliola, quorum apex pariter quinis ſtaminulis eminentibus inſignitur, folia verò facilè præ marcore ſe contrahunt & convolvunt, & tabeſcentes locum faciunt oblongis ſtriatis vaſculis, quæ referta ſunt ſeminibus parvis nigrocinereis, aliarum Lychnidum vice.

Cluſ. rar. plantar. hiſt. lib. tertio. C. 3. fol. 291.
Germanicè, Wild Margenröslein oder wild Himelröslein.
Tabernæmont. libro ſecundo, cap. 2. fol. 10.

III

Lychnis ſylveſtris flore albo, quæ Behen album, & Polemonium, ac papaver ſpumeum dicitur, plerisq; ſuis partibus ſuperiori non diſpar, præter lævorem, & pallidum foliorum virorem, & florum tumentes albidos utriculos, ac lineás inæquales quaſi vermiculatás. Flos albus eſt, & foliis pluribus: radix æquè alba. Semina nigrocinerea.

Lobel. Obſerv. 184.
Icon. 340.
Adverſar. 143.
Lugdun. lib. decimo. C. 58. fol. 1186.
Camer. in Horto Med. fol. 117.
Germanicè, Weis Behen/Splyſpettel.
Trago pag. 130. lib. primo, cap. 40.
Tabernæmon. lib. ſecundo, C. 2. fol. 11.

II. *Cervicaria hortensis flo. cœruleo.*

I. Ceruicaria maior syluestris.

III. *Cervicaria hortensis flore albo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CErvicaria major ſylveſtris, quarta ſpecies Dodonæo, quam Cervicariam marinam vocare maluit. Foliis Cervicariam ſequentem æmulatur, niſi quòd anguſtiora ſint, & nervis magis per longitudinem excurrentibus inſignita: ambitu quoq; leniter crenata, ſine petiolis in caule aliquot adnatis virgis ramoſo hærentia: circa tamen ejus medium ſubindè minora fiunt, & poſtmodum ſtrictiſſima. Sub iisdem tam in alis, quàm in caule, quaſi oblongo thyrſo, racematim longâ & continuâ inæquali ſerie exhibentur flores purpureocœrulei, calathi figurâ, plantâ ſequente minores, ſed illi non diſſimiles. Seminum forma cum illa convenit. Radix verò candida & oblonga, obliquas fibras hinc & inde ſpargens, aliquantum diſcrepat.

Dodon. de rap. ſylveſt. fol. 33. fol. verò pag. 164.
Lobel. Adverſ. 139.
Lugdun. fol. 829.
Caſp. Bauhin. in Phytopin. fol. 142.

Germanicè, Wild Purpurblaw Halßkraut oder Glöcklein.

II

Cervicaria hortenſis fl. cœruleo, in hortos plurimos recepta fuit, licet æquè ac ſuperior ſpontanea ſit. Folia Vrticam referunt, ex viridi nigricantia, aſpera, ſerrata & in acumē deſinentia prodeunt è caule ſeſquicubitali, anguloſo, aſpero, hirſuto, in cujus alis flores exeunt deorſum nutantes, coloris dilutè cœrulei, paulò priore majores, in ambitu quinis inciſuris diviſi. Semina illi ſunt minuta, plana rubeſcentia Violæ Marianæ. Radix alba, firma & lignoſa, ſatis profundè demittitur, vivax, ſed non inſtar ſuperioris ſerpit.

Dodon. de plant. Coron. fol. 31.
Lobel. Obſerv. 176. Icon. 326. Adverſ. 139.
Cœſalp. lib. 9. cap. 29. (ſub nomine Archangelicæ) fol. 386.
Phytopin. Caſp. Bauh. 142.

Germanicè, Blawe wilde Glockenblumen.

Trago lib. ſecundo, cap. 147.
Fuchſ. cap. 146.
Tabernæmont. lib. primo, fol. 121. Cervicariæ majoris ſecundæ nominis.

III

Cervicaria hortenſis flo. albo, florum tantum colore candido à ſuperiore deſcripta diſcrepat.

Germanicè, Weiſſe wilde Glockenblumen oder Halßkraut.

III. *Muscipula flo. rubro.* I. Pÿramidalis Lutetiana. II. *Muscipula flo. albo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

PYramidalis Lutetiana, ſeu Campanula major lacteſcens Lobelii. Caulis, ternos cubitos altus, ſurrectus, plurimo lacteſcente ſucco (veluti tota planta) refertus, foliis, impari & continuo ordine in longis pediculis à ſe exeuntibus, ſuperbit, lævibus, glabris, atrovirentibus, & ab acuto angulo, per mediam partem latiorem, in mucronem deſinentibus, atque per ambitum modicè ſerratis: quæ tamen à medio caulis usq; ad ſummum anguſtiora ſubindè redduntur, & juxta exortus ſuos crebros poſt ſe habent in oblongis pediculis ſurrectis, breves foliaceos caliculos, ſuſtinentes flores cymbalares cœruleos, Campanulæ Perſicifoliæ æmulos. Sed tota planta, è latitudine in acutum paulatim faſtigiata, pyramidalem figuram, unde etiam illi nomen, obtinere videtur. Radice conſtat craſsâ, fibroſâ, & facilè etiam fragmentis propagandâ. Semina obſoletè atrorubentia ſunt, Medii ſemina referentia, ſed valdè minuta.

Lobel. in Obſer. fol. 177. Icon. 327.
Cluſ. qui Iconem tantùm poſuit, rar. plant. hiſtor. lib. 5. cap. LV. fol. CLXXII.
Lugdun. lib. octavo, fol. 827.
Hort. Med. Camer. fol. 33.
Phytopin. Caſp. Bauhin. 139.
Germanicè, Blawe Milchglöcklein.
Tabernæmon. lib. ſecundo, cap. 13. fol. 33.

II

Muſcipula flore albo, Viſcaria ſativa Tabernæ: Radix annua, lignoſa, ſingularis, fibroſa, caulem apud nos emittit cubitalem, & quandoq; minorem, teretem, glabrum, per intervalla geniculis interceptum, è quibus ſingulis, hunc folia oblonga, ſatis ampla, acuminata, & in diluto virore, quaſi leviter candicantia, bina ordine æquali diſpoſita, arctè cingunt: ſuperiùs in aliquot tenues alas dirimitur (mediâ parte tam glutinoſo liquore oblitas, ut plerunq; muſcæ & alia minuta inſecta illic adhæreant) quarum faſtigia quaſi in umbellam faſciculatim coguntur, è floſculis pulchris, ex oblongis & anguſtis cauliculis prodeuntibus, & quinis foliolis albis conſtantibus, congeſta. Semen in oblongis membranaceis vaſculis ſuccedit parvum, ſubrotundum, cinerei coloris.

Autores vide paulò inferiùs.
Germanicè, Weiß zam Leimkraut.

III

Muſcipula flore rubro, coloris tantùm varietate à ſuperiore diſcrepat, vulgatioris tamen notitiæ ſola tantùm ab autoribus proditur.

Dodon. de ſtirp. coron. in octav. edit. cap. 20. fol. 73.
Lobel. in Obſerv. pag. 242.
Cluſ. lib. tertio, cap. 3. fol. 289.
Lugdun. lib. ſeptimo, cap. 8. fol. 809.
Hort. Medic. Cam. 103.
Phytopin. Caſp. Bauhin. fol. 387.
Germanicè, Roth zam Leimkraut.
Tabernæm. lib. 2. fol. 16. Icon. fol. 300.

III. Campanula alba persicifolia.

I Chamænerion.

II. Campanula cærulea perſici, folia.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I.

CHamænerion & Epilobium Geſnero, cui & Antoniana, ſive Sancti Antonii herba maxima dicitur (Aliis filius ante patrem, à ſiliquis præcocibus, quæ incremento ſuo florum eruptiones antevertunt, quaſi ſoboles parente prior) Duplex plerunque obvia eſt: Anguſtifolia & latifolia, quæ noſtra eſt, & ſæpè bicubitali aut tricubitali altitudine fruteſcere videtur. Foliis conſtat prorſus integris, ſalignis, alternatim inhærentibus cauli, cujus ſummitates paulatim in thyrſum abeunt; & pediculis ſuis tenuibus exhibent ſiliquulas longiuſculas, teretes, obſeſſas quatuor foliolis anguſtiſſimis, quæ ſuſtinent viciſſim floſculos rubeſcentes quaternorum foliorum, multis in medio ſtaminibus inſignes. Decidentibus his ſiliculæ in quatuor particulas dehiſcunt, ſemen minutiſſimum rubeſcens tenui pappo affixum effundentes. Radix perennis eſt, & germinibus ſe latè multiplicat.

Videatur Dodon. fol. 85.
Lobel. Obſer. 186. Adverſ. 145. qui tamen, ut alii pleriq;, anguſtifolium depinxit.
Lugdun. lib. nono, c. 42. fol. 1060. & ſub nomine Onagræ lib. ſeptimo, cap. 37. fol. 865.
Hort. Camer. fol. 93.
Cluſ. lib. quarto, fol. LV.
Caſp. Bauh. in Matth. ſub titulo Chamædaph. fol. 842. falsò ejus iconem poſuit.
Phytop. Caſp. Bauhin. fol. 468.
Germanicè, Rothe Weiderich Röslein.
Tabernæmon. 525. lib. quarto.

II

Campanula Perſicifolia & Phyteuma Matthioli fl. cœruleo. Radicibus exurgit non profundis, at germinatim ſe ſpargentibus, albis, fibroſis, è quarum capitibus proveniunt folia anguſta, oblonga, Nerii, leviter ſerrata, & obſcurè virẽtia: inter ea caulis attollitur bicubitalis, parùm ſtriatus, raro intervallo viciſſim folia ſenſim minora, & poſt illa flores in ſingulorum pediculorum ſummitatibus foliaceis exhibens, cymbalares, Medio ſeu Violæ marinæ, præter calathum breviorem, non impares, orificii ambitu diſſectos, & candidis intus ſtaminibus conſpicuos, & ſaturatè cœruleos. Semina ſequuntur in parvis perforatis Rapunculi capitulis, nitentia, perexigua.

Dodo. 166. Lobel. Obſerv. 177.
Adverſar. 139.
Cœſalp. lib. nono, cap. 30. fol. 386.
Lugdun. fol. 827
Cluſ. lib. quinto, fol. CLXXI.
Matthiol. Caſp. Bauhin. 827.
Thal. ſub nomine Rapunculi campanulati Nerii fol. pag. 95.
Phytopin. Caſpar. Bauhin. fol. 139.
Germanicè, Blawe Feldglöcklein.
Tabernæm. lib. ſecundo, fol. 33.

III

Campanula Perſicifolia Lobel. flore albo, quo floris colore unicè à ſuperiore differt.

Germanicè, Weiß Feldglöcklein.

III. *Antirrhinum Sylvestre.* I. Antirrhinum flore albo. II. *Antirrhinum flore rubro.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ANtirrhinum majus flore albo, radicem obtinet lignoſam, biennalem,caules cubito altiores,ramoſos;in quibus usq; ad faſtigium,continuato provētu, ſed inordinato ſitu,emicant folia atrovirentia ſeu Linariæ, ſeu Leucoii potiùs; quamvis paulò latiora; ipſi verò,pariter ac eorum virgæ laterales, ſuperbiunt floribus albeſcentibus, quaſi ſpicatim locatis,utriculatis, prope pediculos foliaceos anguſtioribus, ſuperiori verò parte capacioribus, & totâ figurâ leonini vel canini rictus concluſi ſpeciem referentibus. His marcidis ſubſtituuntur capitula oblonga,tenui ſtamine primitùs in ſummo notata, initiò vireſcentia, & poſtmodùm ex obſcuro nigrore palleſcentia, foraminoſa, & canini capitis ſceleto ſimilia,referta ſemine nigro exiguo,unde facilè ſuum genus propagat.

Germanicè, Löwenmeuler mit weiſſen blumen.

II

Antirrhinum flore rubro, vulgatioris notitiæ eſt, & tantùm floris colore rubro diſcrepat.

Germanicè, Löwenmeuler mit rochen blumen.

III

Antirrhinum ſylveſtre Phyteuma Dodon:& Orontium: multùm ſimilitudinis cum ſuperioribus habet,ſed multo brevius eſt,& modicè hirſutum: cauliculo,qui æquè ac radicula tenuis eſt,affiguntur utrinq; bina foliola,Linarię oblonga,anguſta,ſubhirſuta: ex horum ſe ſubinde multiplicantium ſinubus oriuntur floſculi, antirrhinis prioribus pares, licet exiliores, coloris pallidè rubeſcentis. Capitula quaſi in apice, caduco & tenuiſſimo ſtamine inſignita,non ſunt diſparia,breviora tamen,& ſuperius perforata,calvariam ſimiæ referentia,intus plena copioſo ſemine,exiguo,nigro.

Dodon.fol.282.Edit.octav.
Lobel.Obſer.221 & 222. Adverſ.175.
Cœſalp.cap.52.lib.octavo,fol.350.
Lugdun.1239 uſque 1341.
Hort. Camer.18.
Epitom.Camer.920 uſque 923.
Matthiol.Caſp.Bauhin.fol.829.

Germanicè, Grant Steerckkraut.
Matthiol.Camer.416.
Tabernæmon.522 & 523.
Durant.71 & 72.

I.
Anthirrinum flore albo oris rubris.

II.
Anthirrinum flo: albo oris luteis.

III.
Anthirrinum flo: albo oris rubentibus.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ANtirrhinum flore albo, oris rubris, hac tantùm coloris notâ à prædictis Antirrhini majoris ſpeciebus differens.

Germanicè, Weiß Löwenmeuler mit rothen Rachen.

II

Antirrhinum flore albo, oris luteis, æquè ac ſuperior oris luteis tantùm variat.

Germanicè, Weiß Löwenmeuler mit gelben Rachen.

III

Antirrhinum flore albo, oris rubentibus. Variat & hoc oris ſaltem rubentibus, cæteroquin priorum familiam nullis notis abnegat.

Germanicè, Weiſſe Löwenmeuler mit röthlichten Rachen.

I. Aconitum Lÿcocto-
num flore Delphinij.

II. Aconitum Lÿcoctonum
flore luteo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ACONITUM Lycoctonum flore luteo, aut potius è luteo palleſcente, quam Cl. D. Bauhinus in monte Muteto flore albo obſervavit. Folia profert ampla, atrovirentia, viticea, Geranii Batrachoidis modo altè laciniata, ſed inciſuris latioribus prædita. Inordinatè autem ambiunt caulem cubito altiorem, ſuperiori parte ferè nudum, & adnatis ramorum in thyrſos diviſum. Flores his adfiguntur luteopallidi, Anthoræ floribus minores, formâ non impares. Floribus ſuccedunt cornicula trigona, in uno pediculo ſimul cohærentia, Aquilegiæ corniculis æqualia, quæ ſemina nigra, anguloſa & rugoſa complectuntur. Plantam ſuſtinent radices numeroſæ, variè ſparſæ, nigricantes, multis fibris convolutæ, perennes.

Lob. Obſ. 386. Adver. 301. Icon. pag. 627.
Cœſalp. cui Napelli ſecundũ genus floribus pallidis eſt. lib. 13. c. 32. f. 585.
Lugdun. 1739. f. lib. 17.
Cluſ. lib. 5. c. IX. f. XCIV. Icone tantũ poſitâ.
Hort. Cam. fol. 4.
Epit. Cam. fol. 827.
Matth. Caſ. Bauh. lib. 4. 763. fol.

Thal. Sylv. Hercyn. Saxonothuring. fol. 7.
Phytopin. C. Bauh. fol. 332.
German. Wolffswurtz mit gelben blumen.
Trag. ſub nomine Lupariæ, lib. 1. c. 82. fol. 247.
Taber. lib. 2. c. 8. fol. 284.
Fuchſ. c. 30.
Camera. in Mathio. German. 76. f. 380.

II

Aconitum Lycoctonum flore Delphinii latifolium, à Cluſio & depictum & deſcriptum, ſub Aconiti Lycoctoni Delphinii facie Sileſiaci 1. nomine. Superioris propemodùm formam æquat. Folia ſubhirſuta ſunt, Platani diviſurâ caulis glaber, æquè altus ac prior, ſed quaſi tenui polline, & attactu facilè detergendo, conſperſus, qui ſpicatim flores caudatos, ſurſùm verſos, & aliquãtùm recurvos, interiùs cœruleos, exteriùs purpureos oſtendit, Conſolidæ regali, nondum penitùs apertæ, æmulos. Flores excipiunt ſiliquoſa ſuperioris Aconiti trigona capitula, referta ſeminibus rugoſis & inæqualibus, fuſcis. Radix eſt craſſa, tuberoſa, graveolens, fibroſa, è ſuo latere nova germina emittens.

Cluſ. hiſto. plan. lib. 5. c. 9. f. XCV.
Phytopin. C. Bauhin. f. 332.
German. Blawe Schleſiſche Wolffswurtz.

III. *Napellus flo: variegato.* I. Antora. II. *Napellus Arborescens*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ANthora ſive Antiphtora, Aconitum ſalutiferum & Napellus Moyſis dicta. Radix parvuli Napi figuram refert, turbinata, fibroſa, & prope caput parvula olivaris formæ tubercula emittendo facilè ſe propagans. Caulem fundit cubitalem, rectū, multifidis foliis, & Conſolidæ regalis inſtar ab imo tenuiter diſſectis, ſummitatem verſus rarioribus veſtitum. Iuxta foliorum pediculos virgæ tenviores multæ, floribus Napelli, aut cæterorum Aconitorum abundant, cucullatis, & inferiori parte hiantibus, pallideq; flaveſcentibus. Succedit ſemen in corniculis Aquilegiæ, quinis ſenisve quaſi calcaribus invicem in uno pediculo conjunctis, nigrum, ſcabrum.

Dodon. 440. Lobel. 385. Icon: p. 677. Adv. 301.	Matth. D. Bauh. 769.
Lugd. 1748. Cluſ. rarior. plant. f. xcviii.	German. Giffthetl.
Cœſalp. lib. 15. c. 35.	Matth. Cam. f. 455.
Epitom. Matth. Cam. 837. & 838.	Tabernæm. lib. 1. c. 13. fol. 399.
	Durant. 73.

II

Napellus arboreſcens, ob proceritatem, qua fruteſcere videbatur, & decempedalem attingebat, aſpectu elegans, ſed vi pernecabili extimeſcendus. Radicē profert, ſub tanto caule, oblongam, fibroſam, craſſam, & in longitudine tuberoſam: folia atrâ viriditate nitent, multiplici ſectione, Geranii cœrulei vulgatioris, aut Ranunculi II. SylveſtrisAbernæ: diviſuris quadantenus reſpondentes. Flores confuſo ſitu in ramorū thyrſis oblongis ſpectantur ſaturatè cœrulei, galeati, inferius bifidis particulis expanſis diviſi, qui poſtmodùm marceſcentes in terna cornicula fuſca deſinunt (unde etiam Cordo Lycoctonum ſativum tricarpon appellari placuit) condentia ſemen rugoſum, triangulum, nigricans.

Dodon. 439. Lobel. Obſ. 387. Adv. 301.	Phytop. C. Bauh. fol. 334.
Lugd. 1745. Cluſ. xcvi. lib. 5.	Germ. Narrenkappen / Blaw Eyſenhüttlein.
Epitom. Cam. 836.	Matth. Camer. 383.
Matth. C. Bauh. 768.	Tabern. 286. lib. ſecundo.
Hort. Camer. 104.	Durant. 629.

III

Napellus, è cœruleo & albo colore variegatus, raritate tantum ac dicto florum colore à priore diſcrepat.

Germ. Geſcheckte Narrenkappen oder Eyſenhüttlein.

II
Tragopogon flore luteo.

I.
Linum sylveſtre flore cœruleo

III.
Tragopogon purpureum

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Linum Sylveſtre flore cœruleo, ê radicis lignoſæ candicantis, parúmq; fibroſæ, capite, folia lino anguſtiora & numeroſa cauliculos,pedem altiores, crebros, graciles,teretes,inæqualiter cingunt, uſq; ad ſumma faſtigia ramulis diviſos, quorum pediculis tenuibus,oblongis,inſident flores caduci, ſativo lino pares, ſaturatè cœrulei, foliis quinis totidémq; ſtaminulis apicibúsq; mediis conſtantes. Semina conduntur in rotundis capitulis, oblonga, parva, fuſca, nitentia, ſativi lini ſeminibus reſpondentia.

Lobel. Obſ. pag. 226. Icon. p. 413.	Cam. in Hort. f. 90.
Lugd. lib. 4. f. 495.	Phytop. C. Bauh. fol. 403.
Cluſ. plant. hiſt. lib. 3. c. 16. fol. 319.	Germ. Klein blaw wild Leinkraut.
C. Bauh. in Matth. Lat. f. 335.	Trag. pag. 337. lib. 1. c. 117.
Cam. in Ep. Matth. f. 202.	Taber. lib. 2. f. 494.
	Matth. Germ. Cam. lib. 2. c. 17. f. 117.

II

Tragopogon ſeu Barba hirci, flore luteo. Radix ſingularis, unica, &, ceu tota planta, lacteo ſucco turgida, folia depromit viridia, graminea, Phalangii inſtar, ſed longiora; quæ caulem inordinatè ſinubus ſuis amplectuntur; ſuperiùs in adnatâ diviſum, quorum extremitates ex oblongis caliculis, & in ſummo foliaceis, flores emittunt aureos, frequenti foliorum ſerie conſtantes. Sereno cœlo (Scorzoneræ & aliorum Cichoraceorum vice) Solem verſus panduntur: nubiloſo, calicibus contractis ſe occludunt. Florum marcidorum caput poſtmodùm circumdat pappoſa cæſaries, ſemina ſub ſe continens oblonga, ſtriata, è fuſco palleſcentia.

Dodon. Pempt. 2. lib. 3. c. 13.	Phytop. C. Bauh. 536.
Lobel. Obſ. 297. Icon. 550.	Germ. Gelb Bocksbart/Joſephsblum.
Lugd. l. 9. c. 61. f. 108 & 1079.	Trag. pag. 288. lib. 1. c. 94.
Cœſalp. lib. 13. c. 23. f. 517.	Tabern. l. 2. c. 17. f. 297.
C. Bauh. in Matth. Lat. 410.	Fuchſ. 318. cap.
Cam. in Epit. Matth. f. 312.	Matth. Germ. lib. 2. c. 72. f. 166.
Cam. in hort. f. 27.	Caſt. Durant. f. 131. & 132.

III

Tragopogon purpureum, robuſtius paulò priori eſt, & foliis frequentioribus ac latioribus, nec radice ut in ſuperiore dulci, ſed aſtringente, reliquis partibus, absq; floris intensè purpureo cœrulei colore, omninò conveniunt.

Iidem Autores, qui ſuperiùs citati, & huc quadrant.

II. *Linaria flo. albicante.*

I. Linaria aurea.

III. *Linaria vulgaris.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Linaria aurea Tragi, Oſyris Viennenſium, & Oſyris Auſtriaca Cluſii. Radix dura, lignoſa, & aliquantùm fibroſa, perennis, deſinit in cauliculos cubitales, lentos, frequentibus longis & anguſtis foliolis Lini inſtar cinctos, uſq; ad faſtigium, quod in tenues virgarum alas dividitur, abeuntes in foliacea capitula, quæ in umbellâ quaſi rariore oſtendunt flores minoris Conyzæ luteos, quinis foliolis & ſtylo medio prominenti conſtantes. Succreſcit ſemen fuſcum, ſuperiùs villoſum, Hieraciis vulgaribus non abſimile, Septembri maturum. Major & minor eſt illa Linaria; noſtra minori reſpondere videtur.

Quæ apud Lobel. pag. 225. & Icon. 409.
Lugd. 1152. Cluſ. 325. lib. 3. minoris nomine.
Phytop. C. Bauh. fol. 403.
Germ. Gülden Leinkraut.
Trag. pag. 358. lib. 1. c. 117.
Tabern. 496.

II

Linaria flore albicante, proceritate vulgarem non excedit, foliis paulò latioribus, & lætè vireſcentibus, floribus albicantibus, rictu purpuraſcente decoris, à nemine niſi à Camerario deſcripta.

Weiſz Leinkraut mit Purpurfarben Rachen.
Camer. Hort. Med. fol. 90.

III

Linaria vulgaris lutea: cauliculi ſeſquipedales ſimplices, recti, graciles, frequentes, ſurgunt è radice repentè albicante, alternatim denſo crebriorum foliorum anguſtiorum proventu uſq; ad extremitates ſuas ornati; in ſummo ſpicam oblongam exerunt, refertam floribus pallidoluteis, cavis, rictu croceo conſpicuis, & ſuperiùs Antirrhini inſtar labris diſſectis, inferiùs in tenuem caudam abeuntibus. Semina concluduntur in oblongis & intùs bifidis membranaceis capitulis, ſubrotunda, paleacea, compreſſa, minuta, nigra.

Dodon. 184. Lobel. Obſ. 222. Adv. 175.
Cœſalp. lib. 8. c. 51. fol. 350.
Lugd. 1332. Hort. Camer. 930.
Matth. Cam. 837. Phytop. C. Bauh. f. 400.

Germ. Sternkraut. Vnſer Frauen Flachſz.
Trag. fol. 135. Tabern. 497. lib. 2.
Fuchſ. 207. Matth. Camer. 418.
Durante 526.

III. *Pulegium Cervinum.* I. Pſeudo Struthium. II. *Pulegium Regium.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

PSeudoſtruthium Matthioli, luteola & herba lutum Dod. Lutea Plinii, caulem rectum profert, ex unâ radice craſſâ & ſingulari, ſecundo poſt ſationem anno, bicubitalem, & ſæpè multiplici germinatione conſpicuum, toroſum, frequenti foliorum oblongorum proventu ſtipatum; qui demùm in ſpicam oblongiuſculam excreſcit, floſculis undiq; pallidoluteis denſè farctam. Huic poſtmodùm adnectitur ſemen in folliculis aſperiuſculis, & ſurſùm decuſſatim hiantibus, minutum, nigrum, rotundum, Blito nigro non abſimile.

Dodon. 81. Lobel. Obſ. 190. Adv. 149.
Lugd. 822. Epitom. Camer. 356.
Matth. C. Bauh. 442. C. Bauh. Phytop. 571.
Germ. Sterckkraut/Streichkraut.
Trag. pag. 362. lib. 2. c. 118.
Tabern. lib. 1. c. 11. fol. 395.
Matth. Camer. 209. Durant. 990.

II

Pulegium Regium officinis, à multiplici flexu radicularum, tranſuerſim & ſummo ceſpite variè fibras agentiũ, ramulis ſupinis ſe leviter extollit, foliis Ocymo aut Amaraco æmulis, ſed aliquantulùm ſerratis; cauliculos totos, juxta foliorum exortus, verticillatim digeſti floſculi, è purpureo languentes, ambiunt. Semen minutiſſimum, obſoletè ſpadiceum. Sapor herbulæ acris eſt, odor ſuaveolens.

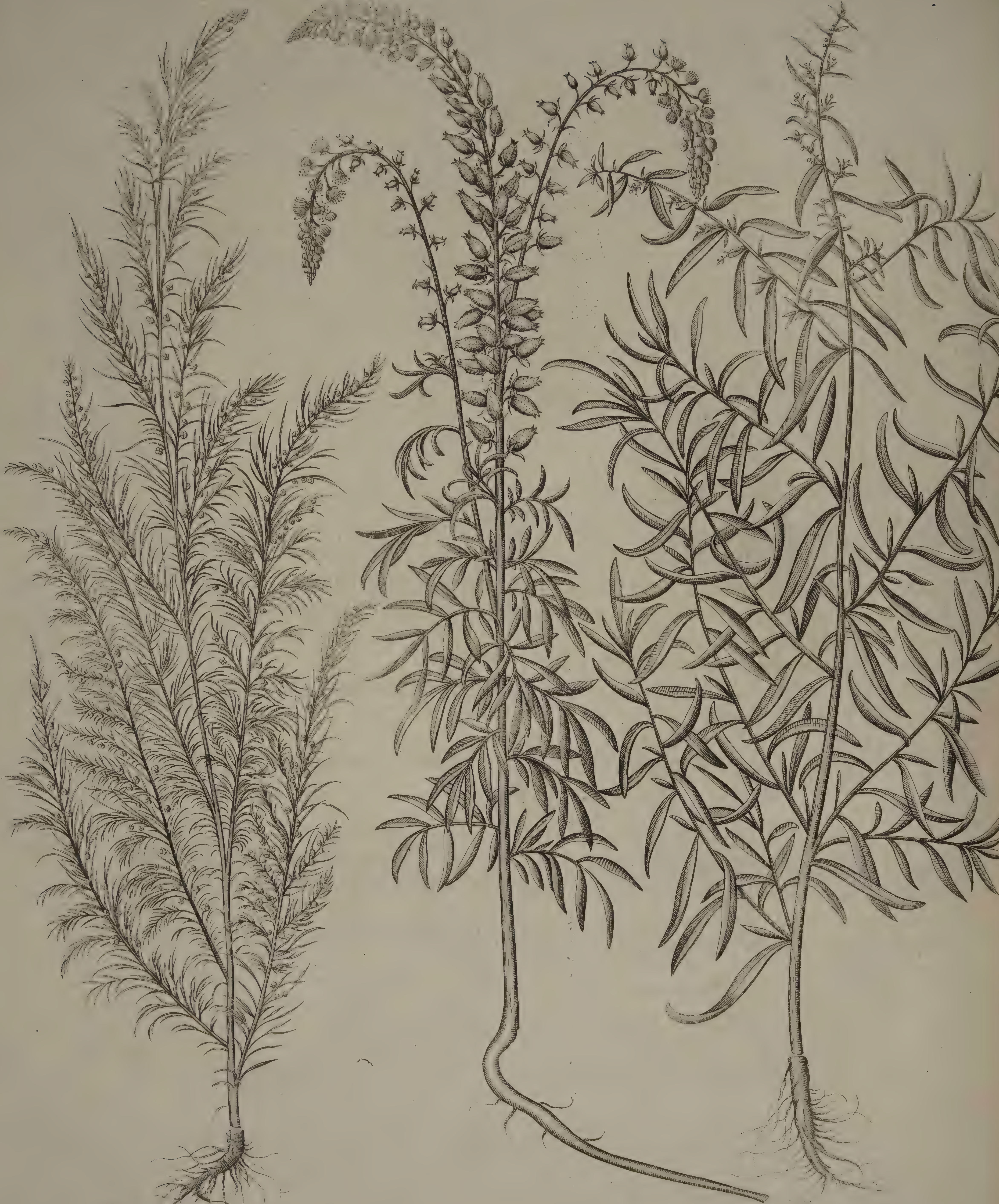
Dodon. 280. Lobel. Obſ. 266.
Adv. 214.
Lugd. 89. & 892. Epit. Cam. 471.
Cœſalp. lib. 11. c. 60. Hort. Cam. 133.

Matth. Caſp. Bauh. 52. Phytop. f. 419.
Germ. Poley.
Tragus 9. Fuchſ. 73. cap.
Matth. Cam. fol. 240. Durant. 810.

III

Pulegium anguſtifolium, ſeu Cervinum & Monſpelienſe, benè deſcribitur à Lugdunenſi Herbario. Crebris ſurculis dodrantalibus, æquè ac ſuperius, ſe ſummâ tellure ſpargit, odore vehementiore, foliis pariter numeroſis, anguſtis, Satureiæ aut Hyſſopi, parvis interdum juxta exortum laciniis notatis, quibus per intervalla verticillati floſculorum languidè purpuraſcentium globuli interponuntur: ſemina ſuperiori paria, & facilè terræ commiſſa prodeuntia.

Ab autoribus prædictis ſuperiori adjungitur
Caſp. Bauh. in Phytop. 420.
Lugdun. 892.
Germ. Hirſch Poley/oder Poley von Mompelier.

III. *Abrotanum Mas.*   I. Reseda Plinij.   II. *Dracuncellus Hortenſis.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Reſeda Plinii Neotericorum, Eruca peregrina Italica ſeu Cantabrica, radix longa, levis, albeſcens, extollit caulem bicubitalem, aut altiorem quandoq;, quem conjugatim in uno pediculo, alternato ſitu usq; ad ſummas virgas ambiunt folia, Ruculæ vel Erucæ ſylveſtri æmula, viridia, glabra. Faſtigio verò in alas dividitur, prægnantes floſculis plurimis, in oblongam ſpicā congeſtis, muſcoſis, albeſcentibus, quibus ſtamina minuta crocea in medio: his ſubſtituuntur vaſcula albida, palleſcentia, angularia, membranacea, turgidula, & in ſummo hiantia, referta ſeminibus exiguis, nigris, Pſeudoſtruthio non diſparibus.

Lobel. Obſ. 410. Adv. 76.	Germ. Frembd Raucken mit weiſſen blumen.
Lugd. lib. 10. c. 57. f. 1199.	
Hort. Camer. 138.	Tabern. 398. lib. 1.

II

Dracuncellus ſeu Dracunculus eſculentus, Draco & Tarchon hortenſe.

Adſcribunt huic plantæ miram originem, videlicet è lini ſemine, Squillæ germinanti inſerto, aut cæpæ, aut Raphani radicibus impacto: atq; id etiam poſt alios Lobelius è Ligurum & Hetruſcorum hortulanorum affirmationibus nobis perſuadere conatur: multis tamen, qui familiam inter Botanicos ducunt, reclamantibus, atq; illi locum natalem ſpontaneum in Burgundiâ aſſignantibus. Nos, irrito Scaligeriano ſucceſſu moniti, nihil tale tentare auſi ſumus. E radice reſtibili & latè ſummâ tellure germina innumera, graminis aut Pulegii inſtar ſpargente, ſuffruticis ad modum ſeſe attollit in caulem ſeſqui cubitalem, rotundum, ramoſum, qui impari ordine ab imo uſq; ad ſummas alas decoratur foliis Lini, ſeu Ptarmicæ, minùs ſerratis, viridibus, carnoſis, ſapore gratam acredinem referentibus (cujus commendatione etiam in acetaria recepta fuit) quorum tamen prima & novella plerunq; in trifidas lacinias dividuntur. Floſculi, in faſtigiis ramulorum ſparſi, luteoli ſunt, & abrotano campeſtri vel artemiſiæ non impares. Semen minutiſſimum, nigrum, infœcundum, ita ut totius plantæ propagatio tenellis germinibus, in varios partes divulſis, nitatur.

Dodon. 697. Lobel. Obſ. 243. Adv. 190.	Matth. Caſp. Bauh. 445.	Germ. Dragoncella oder Dra- ckonkraut.
	Epitom. Matth. Cam. 363. Hort. Med. 56.	Matth. Cam. 191.
Lugd. lib. 5. c. 53. f. 685.		Tabernæm. 176. lib. ſecundo.
Cœſalp. lib. 14. c. 36. f. 563.	Phytop. C. Bauh. f. 155.	Durant. 328.

III

Abrotanum mas radicem obtinet lignoſam, admodum fibroſam, caulem vix cubitum altum, æquè lignoſum, gracilem, quem folia, in oblongam tenuitatem capillaceam diſciſſa, circumdāt, albido virore prædita, odoris medicati: floſculi luteoli, tenues, in racemis abſinthii vice diſpoſiti. Semen aliorum congenerum plantarum ſpecie minutum, è quo minus quàm è ſurculis decerptis multiplicatur.

Dodon. 21. f. Lob. Obſ. 444. Adv. 342.	Hort. Camer. f. 1.	Fuchſ. c. 2.
	Phytop. Caſp. Bauh. 230.	Matth. Camer. 235.
Lugd. 937. f. Cœſalp. lib. 12. c. 6. 478.	Germ. Stabwurtz.	Tabern. f. 61. lib. 1.
Matth. Caſp. Bauh. 512.	Trag. 129.	Durante f. 3.

SECVNDVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
ÆSTIVALIVM.

II. *Leucoium variegatum album rubris maculis.*

I. Leucoium flore rubro pleno.

III. *Leucoium variegatum purpureis maculis.*

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Leucoium flore rubro multiplici. Vt horto hoc inſtructiſsimo dignam, ſic raram adhuc plantam eſſe, & iteratæ transplantationis culturâ ad tantam florum luxuriem perveniſſe, cum Lobelio inficias ire non poſſumus: aliàs ad vulgare illud, inferiùs dicendum, & hortis cultis non ignotum, referendum. Siquidem parem cum illo formam noſtra obtineat, paria folia, oblonga videlicet, & ſalici propemodùm anguſtifoliæ congrua, niſi quòd in obtuſum angulum abeant, & nullis ſerraturis prædita ſint, craſſa, carnoſa, mollia, & quaſi Thlaſpi Monſpelienſe incanum, leviſſimo polline ſuperficialiter conſperſa [illegible]rent. Craſſus quoq; & utrâq; parte eminens per medium folium excurrit nervus; atq; ejusmodi foliis multis, nullâ ſerie, caulis fruticoſus, vix tamen cubitum altus, circumdatur in laterales ramulos brachiatus, prægnantes floribus luculentis, & calendulam plenam magnitudine æquantibus, ac multiplici foliorum ſuaviter rubentium ſerie conſtantibus. Radicibus valdè lignoſis & aliquantùm fibroſis nititur, aliorum Leucoiorum congenerum more, quæ & ſeminibus rotundis & planis exprimit, quibus tamen plerunq; deſtituitur, dum ſurculis feliciter & facilimè provenit.

Autoribus hâc ideâ ferè indictum videtur, mentio tamen ejus eſt apud Lobel. Adver. 140. & Dodon. Pempt. 2. lib. 1. c. 3. fol. 159. & 160.

Germ. Rothe doppelte Stamen Violn.

II

Leucoium variegatum album, rubris maculis inſignitum, aut quaſi ſtriis inæqualibus notatum, quod etiam quandoq; in violâ illâ latifoliâ, Bulbonac dictâ, obſervavi, cui etiam floribus quadrifoliis non impar videtur, cæteroquin à ſuperiore non ſeparandum. Nec hoc, æquè ac ſequens, autorum annotatione vulgatum.

Germ. Weiſſe mit rothen ſtreifflein geſcheckte Stamen Violn.

III

Leucoium purpureis maculis variegatum, quæ tamen foliis florum intercurrunt, unicâ hac levi notâ tantum à priori differens.

Germ. Weiſſe mit Braunen ſtreifflein geſcheckte Stamen Violn.

III.
Levcoium pleno flor: album sanguineis maculis signa-tum.

I.
Leucoium purpureum va-riegatum flore pleno.

II.
Leucoium pleno flor: album purpureis maculis signa-tum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

LEucoium purpureum variegatum flore pleno: verſicoloribus tantùm florum maculis à Leucoio rubro pleno, ſuperiùs memorato, pariter ac ſequentes plantæ, diverſum videtur.

German. Volle Purpurfarb geſcheckte Negele Violen.

II

Leucoium pleno flore album, purpureis maculis ſignatum. Verſicolore hac notâ ſaltem ſuperiori impar.

Germ. Volle weiſſe/mit Purpurfarb geſprengt/ Negele Veil.

III

Leucoium pleno flore album, ſanguineis maculis ſignatum, quibus tantùm variat.

Germ. Volle weiſſe/mit Blutfarb geſprengt/ Negele Veil.

II *Leucoium flo: albo simplici.*

I Leucoium flore purpureo pleno.

III. *Leucoium flo: rubro simplici.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

LEucoium flore purpureo plenum. Et hoc, citra florum colorem, nullâ ulteriore notâ ſeparandum à ſuperioribus videtur.

Vid. Lobel. in Icon. 332. pag.
C. Bauh. in Phytop. f. 378.
Germ. Voll Purpurfarb Negel Veil.

II

Leucoium flore albo ſimplici, ob florum albedinem, & quia magis vulgare, ſeminúmq; fœturâ abundat (quæ plana, compreſſa, orbiculata, in ſiliquis oblongis, craſſis, & intùs tenui membranulâ per longitudinem diviſis, atq; in ſummo quaſi trifidis latent) Autorúmq; adnotatione huic claſſi inſerendum.

Dodon. fol. lib. 1. pag. 159.
Lobel. Icon. p. 329. Obſ. 178. Adv. 141.
Cœſalp. lib. 8. fol. 369.
Lugdun. fol. 802.
Camer. in Epit. Matth. pag. 619.
In Hort. Medico, fol. 87.
Matth. C. Bauh. pag. 633.
Phytop. C. Bauh. fol. 377.
Germ. Weiß Negel Veil.
Trag. qui tantùm minoris meminiſſe videtur, cap. 191. fol. 213.
Tabern. lib. 2. fol. 27.
Matth. Camer. lib. 3. c. 98. fol. 301.
Durant. fol. 513.

III

Leucoium flore rubro ſimplici, absq; coloris rubri notâ, & ſpecie & Autorum adnotatione ad ſuperius referendum.

Germ. Roth Negel Veil.

Leucoium flore albo pleno.

II.
Leucoium flore luteo pleno maius.

III.
Leucoium flor. luteo pleno minus.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Leucoium flore albo pleno. Neq; hoc è ſuperiorum Leucoiorum claſſe exterminandum, color tantum floris candidus obſervandus.
Germ. Weiß voll Stauden Veil.

II

Leucoium flore luteo pleno majus. Rarius quidem eſt ſimpliciore, ſed ſpeciei ratione, citra multiplicem in floribus foliorum glomerationem, à ſuperiorum tribu non removendum, alioquin facie ſibi reſpondent, caulibus nempè pariter ramoſis, foliis plurimis circumſeptis, æquè tamen, atq; illa ipſa, aliquantùm incanis (cum in illo, quod ſimplici flore conſtat, unà cum caule magis ad viriditatem accedant) integris, Antirrhino majori vel Liguſtro vix abſimilibus. Flores denſo foliorum multiplicium ſtipatu in orbem diſponuntur, & magnitudine Lychnidi coronariæ vix cedere videntur; per quos tamen vis plantæ nimis exhauſta illam ſterilem facit, ita ut ſurculorum tantùm propagatione conſervanda. Tenera tamen & algoſa cum ſit herba, præ frigore ſub hypogea inferenda eſt.

Nec illa Autoribus admodum cognita:
videatur tamen Lugdun. fol. 803.

Germ. Groſſe vollgelbe Gartennegelein oder Garten Veil.

III

Leucoium ſeu Keyri luteum plenum minus. Magnitudine plurimùm prædicto cedit, & omnia minora, non tamen minus venuſta habet, æquè quoq; ſterilis in ſeminum fœtu.

Vide Dodon. Pemptad. 2. lib. 1. c. 3. fol. 159.
Lobel. Icon. pag. 331.
Matth. Epit. Camer. fol. 620.
Hort. Medic. Camer. fol. 87.
Matth. C. Bauh. fol. 633.
C. Bauh. in Phytop. fol. 372.

Germ. Klein vollgelb Negelein.

Tabern. Icon fol. 306.
Matth. Camer. lib. 3. c. 98. fol. 301.

II. *Flos Cheyri simplex medius.*

I. Flos Cheyri maximus Eystettensis.

III. *Flos Cheyri simplex minor.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

FLos Keiri Aichſtettenſis maximus, venuſtate quidem & raritate ſuperiorum familiam ducere videtur. In caule, ſesquicubitum quandoq; æquante, è viridi palleſcente folia profert atro virore nitentia, cæteris Leucoiis omnibus latiora, & magis acuminata, variè tamen contorta, & quaſi in ſpiras convoluta, ac ſuperiore parte tuberculis veluti obſita. Summitatibus caulium (quaſi in thyrſo) appenduntur flores fragrantiſſimi aurei, aut, ut Plinius lib. 21. c. 8. vocat, flammei coloris, amplitudine etiam thalerum Philippicum ſuperantes, figuram aliàs congenerum ſtirpium ſervantes.

Autores alios, præter hujus celeberrimi horti Dominum, neſcire videtur.

Germ. Groſſer Aichſtettiſche gelbe Veil.

II

Flos Keiri ſimplex medius odoratus. Vulgarem tantùm foliorum (Liguſtrum referentium) & florum magnitudine, odoriſq; fragrantiâ ſuperat, pariter ac raritate, ob quam tamen hodiè multorum hortis tàm infertur quàm expetitur. Autoribus nondum ſatis obſervatus videtur.

Germ. Mittelmeſſige gelbe Veil.

III

Flos Keiri ſimplex vulgaris, adeò vulgaris notitiæ eſt, ut nullis non aliquantùm cultioribus hortis reperiatur. Caulibus & foliis, non ſecus ac reliquis notis, cum Leucoio flore luteo pleno comparatus, ex illius deſcriptione probè æſtimandus venit.

Dodon. Pempt. 2. lib. 1. c. 4. fol. 160.
Lobel. Obſ. 179. Adv. 141.
Cœſalp. lib. 8. c. 80. fol. 368.
Lugd. lib. 7. de iis, quæ flore plac. f. 802.
Matth. Epit. Camer. fol. 620.
Hort. Medic. Camer. fol. 87.
Matth. Caſp. Bauh. p. 632.
Phytop. C. Bauh. fol. 379.
Germ. Gelbe kleine leere Garten Veil.
Trag. lib. 1. pag. 560. c. 191.
Tabern. Icon. fol. 306. lib. 2. fol. 22.
Fuchſ. cap. 174.
Matth. Camer. lib. 3. c. 98. fol. 301.
Durant. fol. 512.

III
Aquileia Stellata
Rubeſcens
II.
Aquileia flore rubro.
I
Aquileia Variegata.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

AQuilegia, flore pleno, è cœruleo & albo variegata, radicibus firmatur craſſis, & fibroſis, durabilibus, ſupra quas, ex inferiorum, & juxta exortum ſibi incumbentium pediculorum congerie, gracilia dependent folia, quibus paulò pòſt ampliora ſuccedunt, Chelidonio majori, aut Thalictro latifolio, figurâ & inciſuris conformia, è virore cæſia: atq; inter illa caulis ſeſquicubitalis in multos attollitur ramulos, ſubinde ſecundum trifidas foliorum particulas diviſos in alias tenuiores alas, quarum ſummitatibus exhibentur floſculi deorſum nutantes, è quàm plurimis concavis tenuibus infundibulis ſeu tubulis, litui antiquorum formam referentibus, quaſi corniculatis, multivariàm aliis aliiſq; ſibi invicem infarctis, compoſiti; modò cœruleis in albo, modò albis in cœruleo ſtriis & lituris notati, quandoq; etiam dimidiâ parte albi, dimidiâ alterâ cœrulei coloris, mirifico naturæ luſu & luxu inter ſe permixti. Medium horum in conglomerata ſtaminula excreſcit, quæ, florum tubulis decidentibus, in ſenos aut ſeptenos loculos membranaceos, vel calcaria, ex uno pediculo ſurgentia, abeunt, ſcatentia ſemine Ranunculi glomerati, vel Fumariæ bulboſæ, licet paulò majori, & in nigrore niteſcente.

Non deſcribitur ab ullo Autorum hac facie, ſed ſub aliis congeneribus ſpeciebus, mirè florum colore variantibus, recenſetur.

A Dodon. Pempt. 2. lib. 1. c. 23. fol. 181.
Lobel. Icon. pag. 262.
Lugdun. fol. 821.
Camer. Epit. Matth. 405.
Hort. Medic. fol. 19.
Matth. Caſp. Bauh. fol. 468.
Phytop. C. Bauh. fol. 249.
Germ. Volle in weiß vnd blaw geſcheckte Agelen.
Camer. in Matth. Cam. l. 2. c. 114. f. 270.

II

Aquilegia flore pleno rubro, multiplici florum facturâ, ut & colore unicè diverſa ab illâ quæ deſcribitur.

Dod. fol. 181.
Lobell. Obſ. 140.
Adv. 339.
Lugdun. 821.
Cluſ. 204.
Matth. Epit. Camer. 405.
Germ. Volle rothe Agelen.
Matth. Camer. 207.
Durant. fol. 81.

III

Aquilegia ſtellata, flore pleno rubeſcente. Rarior hæc prioribus, ſed ſaltem florum ſpecie, quæ è nullis conſtant tubulis, ſed magis foliis, denſè roſarum inſtar conglomeratis, unde etiam plæriſq; Aquilegia roſea vocatur.

Autoribus omnino indicta & intacta videtur.

Cluſ. fol. 204. plant. hiſt. lib. 6. cap. 26. ubi pulchrè deſcribit.

Germ. Rothe Stern Agelen.

II. *Aquilegia flore pleno purpureo.*

Aquilegia stellata flore vio-laceo.

III *Aquilegia flore pleno incarnato.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

AQuilegia ſtellata, flore violaceo. Non adeò denſâ ſerie flores, ut ſuperiores ſtellatæ, conſtant, elegantiâ verò & raritate, uti & ſpecie, non diſcrepat.

Germ. Volle Violnfarbe SternAgelen.

II

Aquilegia flore pleno purpureo, extra colorem ab Aquilegiâ flore pleno rubro nón differt.

Germ. Volle Agelen mit Purpurfarbn blumen.

III

Aquilegia flore pleno incarnato. Atq; illa, præter colorem, è ſuperiorum familiâ eſt.

Germ. Volle röthlichte oder Leibfarbe Agelen.

I. Aquilegia ſtellata flore purpureo.

II. Aquilegia flore albo pleno

III. Aquilegia flore cœruleo pleno.

Celeberrimi Eyſtetten-ſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

AQuilegia ſtellata, flore purpureo. Color tantum alius, alioquin è ſtellatarum generibus non excludenda.

Germ. Purpurfarbe SternAgelen.

II

Aquilegia flore albo pleno. Dilutiore etiam foliorum herbaceorum, quàm florum albedine differt, aliàs ſuperiorum plenorum ordini addicenda.

Germ. Volle weiſſe Agelen.

III

Aquilegia flore cœruleo pleno. Prioribus aſſocianda.

Germ. Volle blawe Agelen.

I.
Aquilegia stellata flore albo minutiſſimis nigris punctis ornata.

II.
Aquilegia Cærulea inverso flo:

III.
Aquilegia flo: albo simplic

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

AQuilegia ſtellata, flore albo, minutis punctulis nigris notata, quo unico tantum diſcrimine ab aliis ſtellatis diſcernenda venit.

Germ. Volle weiſſe Stern Ageley mit kleinen ſchwartzen pünctlein.

II

Aquilegia cœrulea, inverſo flore. Degenerantis potius à reliquis naturæ, non aliâ unquam notâ diverſa eſt.

Vide Lobel. Icon. 763.
Cluſ. lib. 6. c. 26. fol. ccv.
Lugdun. fol. 821.
Hort. Medic. Cam. 19.
Phytop. C. Bauh. fol. 250.

Germ. Blawe volle Ageley mit umbgekehrten blumen.

III

Aquilegia ſimplici flore. Florum tubuli, inferiori parte ſurſum, ut in aliis ſpeciebus, reflexi, plerunq; quini tantum numerantur, ut & ſeminum cornicula, folia quoq; herbæ dilutiore virore variant, aliàs ſatis vulgaris eſt.

Germ. Weiſſe ſchlechte Ageley.

Eorundem, quâ ſuperiores, Autorum fide nititur.

III. Melanthium Damaſcenum flore pleno.

I. Melanthium Hiſpanicum maius.

II. Melanthium Satiuum flore ſimplici.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Melanthium Hiſpanicum majus. Pleriſq; Herbariorum, quibus modò per raritatem innoteſcere potuit, hoc nomine indigitatur, quamvis multùm accedat ad Melanthium Creticũ, flore ſimplici, à Cluſio exactè deſcriptum. Surgit è radice tenui, annuâ, inutili, flaveſcente, ac parùm fibroſâ, in caulem quinquangularem bipedalem, viridem, glabrum, tenuem, in plures alas diremtum, quibus, æquè ac cauli, apponuntur folia ferulacea Nigellæ vulgatioris, vel Conſolidæ regalis, partim latiora, partim anguſtiora, & cacumina ramulorum verſus rariora. Cacumina ſuſtinent florem quinis foliis, & rarò pluribus conſtantem, Nigellæ vulgari congruum, & nihilominùs quandoq; naturæ luxu omnes ſuas congeneres ſpecies ſuperantem, primò ex pallido herbaceum, poſtmodùm dilutè, deniq; ſuaviter cœruleum colorem obtinentem. Ejus in medio videtur ſcabrum, & obſoletè palleſcentis herbacei coloris caput, è denis, vel paucis, vel pluribus (nam quandoq; tricenos numeravi) angulis conſtitutum, quod in tot cornicula, extremis mucronibus ſuis paulatim contorta, deſinit. Iuxta exortum verò illius cingitur multis ſtaminulis tenuiſsimis, purpuraſcentibus, & ſurſùm quodammodò reflexis, quibus faſciculatim, paris diſtantiæ ordine, aliæ angulares turgentes bifidæ interponuntur ligulæ, raris pilis obſitæ, dilutè cœruleæ, quas per medium rubra venula transverſa, & paulò ſupra exortum tenue & rubicundo circulo ſeptum filamentum decorat. Capitulis verò angularibus illis, intus membranaceis alveolis diſtinctis, triangularia, parva, obſoletè fuſca, continentur ſemina, quæ, commodo loco & probè ſubactâ terrâ excepta, facilè compræhendunt. A nemine prodita aliquantũ tamen cum Melanthio Cretico Cluſiano lib. 6. c. 29. f. CCVIII. convenit.

Et Nigella Cretica C. Bauh. Phytop. fol. 251.

Germ. Blawe frembde Spaniſche Hornkümmel oder Katharinenblumen.

II

Melanthium flore majore ſimplici, apud nos ſativum eſt, quamvis ſegetibus Narbonenſium, teſte Lobelio, ſpontè exiliat. A ſuperiore diſſidet foliorum longioribus & tenuioribus inciſuris, & capitulis amplioribus, tumẽtibus, pentagonis, eorúmq; mucronibus tenuioribus. Adde quòd floribus ſativo majoribus & elegantioribus circumcircà ſubſternantur folia herbida tenuiſſima, multifida. Semina ſuccedunt acuminata, nigra, & aliquantùm odorata, nec vulgari diſparia, quæ tamen, ut probè Lobelius ait, præ meliorum copiâ vileſcunt.

Vide Dodon. fol. 301. Lobel. Obſ. pag. 428. & Icon. p. 781.
Lugd. 813. Cluſ. lib. 6. fol. CCVIII.
Camer. Epit. fol. 552. Hort. Cam. fol. 98.
Matth. Caſp. Bauh. 780. Phytop. C. Bauh. fol. 251.
Germ. Wilder Hornkümel/oder ſchwartzer Kümel/ mit einfachẽ blumen.

Germ. Trag. pag. 118. lib. 1. c. 37.
Tabern. lib. 1. pag. 223.
Fuchſ. p. 191.
Matth. Camer. 276.
Durant. 784.

III

Melanthium Damaſcenum, flore pleno, ſolis floribus à ſuperiore diſcrepat, qui, ubi primùm panduntur, ex albo paulatim in dilutè cœruleum colorem inclinant, in quo poſtmodùm usq; ad marcorem perſiſtunt, amplitudine priorem æquantes, circinatam verò rotunditatem obtinentes, extremis foliorum oris tenuiſsimè laciniati, qua facie collaria illa tenuiter exciſa referre, & magnam gratiam plantæ conciliare ſolent.

Cluſ. probè deſcribit lib. 6. c. 29. fol. CCVIII. | Caſp. Bauh. mem. Phytop. fol. 251.

II.
Consolida regalis multiplica, to incarnato flore.

I.
Consolida regalis Ar, uensis flore simplici violaceo.

III.
Consolida regalis multipli to violaceo flore.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Conſolida regalis arvenſis, flore ſimplici violaceo. Strigoſiore tantùm quàm ſequēs eſt facie, & caule latè in ramos diffuſo, foliiſq; paulò rarioribus. Flores quoq; rariores minus ſpicatim poſiti, conſtant ſenis foliolis, quorum unum inferius dependet, bina utrunq; latus claudunt, quod verò cæteris latius eſt, corniculum concavum, exteriore parte ſurſùs vergens veſtit, mediam deniq; partem ultimum folium occupat, in tubulum ſuperiùs eminentem & bifidum, atq; ſecundum latera in duas particulas alatas diſſectum. Vmbilicus florum è multis tenuibus ſtaminulis conſtitutus eſt, quibus ſuccedunt cornicula, ſingulis floribus ſingula, turgidula, & in ſummo acuminata, ac ſemine inæquali & nigricante repleta.

Vide Dodon. Pempt. 2. lib. 3. c. 9. f. 252.
Lobel. Obſ. 427. Adv. 329.
Cœſalp. lib. 6. c. 69. fol. 267.
Lugd. lib. 6. Vmbelli. f. 698.
Camer. Epit. pag. 521.
Hort. Medic. pag. 46.
Matth. C. Bauh. pag. 555.
Phytop. fol. 244.

Germ. Blawe wilde Acker oder Feld Ritterſporn.
Tragus lib. 1. cap. 195.
Tabern. lib. 1. c. 8. f. 157.
Fuchſ. c. 8.
Matth. Camer. lib. 4. c. 14. f. 331.
Durant. f. 268.

II

Conſolida regalis multiplici incarnato flore. Ejusdem ſpeciei cum ſequenti, quæ flore rubro pleno placet: niſi quòd tricubitalem attingat magnitudinem, adeò denſis floribus, ut ultra quinquaginta ſæpiùs in illis numerentur folia.

Germ. Leibfarbe volle Ritterſporn.

III

Conſolida regalis, multiplicato violaceo colore. Eiusdem, citra colorem florum violaceum, cum priore farinæ eſt.

Germ. Volle violfarbe Ritterſporn.

LlXX 2

I
Conſolida regalis ſimplici flore. Rubro.
III
II
Consolid regalis

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

COnſolida regalis flore ſimplici rubro, arvenſis, ſolo floris colore à ſuperiore arvenſi diſtinguenda.

Germ. Wilderothe Acker Ritterſporn.

II

Conſolida regalis flore pleno rubro. Delphinium elatius pleno flore Cluſio. Radix lignoſa & parùm fibrata, annua, emittit caulem, humanæ ſtaturæ proceritatem æquantem, & quandoq; excedentem, quem indiſcriminatim ad mediam usq; partem folia ferulacea, aut fœniculacea, & multifidis ſciſſuris prædita, obſepiunt. Hic verò in quàm plures ramulos ſurrectos dividitur, qui longo ordine ſpicatim ſuſtinent flores ſpecioſos orbiculatos, multiplicium foliorum eleganter rubeſcentium ſerie refertos. Succedunt ſemina inæqualia, parva, nigricantia, in corniculis craſſioribus (quorum rudimenta etiam medium floris, ſtaminum loco occupant) ſubinde vacuis, & brevioribus quàm in vulgari.

Vide Cluſ. plant. hiſtor. lib. 6. c. 28. fol. CCVI.

Camer. Hort. Med. pag. 46.

Germ. Vollerothe Ritterſporn.

III

Conſolida regalis flore pleno albo. Ejusdem familiæ eſt, absq; albidi coloris raritate, quâ etiam ſimplex in deliciis hortulanorum eſt.

Germ. Weiſſe volle Ritterſporn.

Mm XX 2

I.

Consolida regalis Aruen-
sis flore variegato.

II.

Consolida regalis multiplici
flore argenteo.

III.

Consolida regalis flore multipli-
ci cinericeo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

COnſolida regalis, Arvenſis, flore variegato. Mirè in colore variat, ut ſi unquam alia; modò enim flores dimidiati cœrulei & alterâ parte rubri, modò rubri & albicantes, modò vel purpurei vel cœrulei omninò, modò maculis quaſi rubris & cœruleis variegati reperiuntur. Alioquin à communi Arvenſi nihil diſcrepat.

Germ. Geſcheckte Acker oder wilde Ritterſporn.

II

Conſolida regalis flore multiplici argenteo. Nec illa è ſuperiorum hortenſium cœtu exterminanda, abſq; multiplici florum ſerie & argenteo quaſi colore non diverſa.

Germ. Volle Silberfarbe Ritterſporn.

III

Conſolida regalis multiplici flore ſaturatè cinereo. Nullâ aliâ notâ à reliquis hortenſibus diſcernenda.

Germ. Sattaſchenfarbe volle Ritterſporn.

Nn ⁐⁐ 2

II. Conſolida regalis flore pleno cœruleo.

I. Conſolida Aruenſis flore rubropleno.

III. Conſolida regalis flore pleno purpureo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

COnſolida regalis Arvenſis, flore pleno ſuaverubente. Diverſa tantùm ab Arvenſi ſimplice florum colore rubro, ſed ſi cum cæteris multiplicatis majoribus ſpeciebus comparabis, vix ſemiplena videbitur. Cluſius Delphinium vulgare flore pleno nuncupat.

Cluſ. lib. 6. c. 28. f. 206.

Germ. Wilde volle rothe Ackerritterſporn.

II

Conſolida regalis flore pleno cœruleo. In ſuperioris elatioris hortenſis tribum adſciſcenda, colore tantùm floris cœruleo excepto.

Germ. Volle blawe Ritterſporn.

III

Conſolida regalis flore pleno purpureo. Vnico colore purpureo à priore variat.

Germ. Volle Purpurfarbe Ritterſporn.

I.
Leucoium fruticosum folio viri-
di flore albo odorato Camerarij.

II.
Leucoium Sÿlvestre inodorum
flore parvo pallidiore.

III.
Leucoium Melancholico colore

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

LEucoium fruticoſum, foliis viridibus, flore albo odorato, Camer. Toto habitu plantæ, florum, æquè ac foliis craſſis longis, Leucoiũ fruticoſum, ſuperiùs dictum, exprimit, niſi quòd illa planè viridia ſint, niteant, atq; flores odore ſuaveolenti placeant: à nemine attingitur niſi à Camer. Hort. Med. 87.

Germ. Staudenveil mit grünen blätern/ vnd weiſſen wolriechenden blumen.

II

Leucoium ſylveſtre, flore parvo flavo, pallido, inodoro. Radices oblongiuſculas albeſcentes infra terram demittit, è quarum capite numeroſa expanduntur folia, ſubincana, oblonga, & inſtar Leucoii marini lutei majoris IV. Tabernæmont. variè inæqualitérq; ambitu circumroſa, aut quaſi ſinuata. Caulis inde unus atq; alter exurgit, nonnunquam cubitum æquans, aut pedalis, in ſummitate faſciculatim gerens floſculos, Leucoii lutei vulgaris æmulos, ſed flavopallidos, quibus in longis anguſtis ſurrectis ſiliquis ſuccedunt ſemina fulveſcentia, plana, minuta.

An Leucoium lut. ſylv. Thal. fol. 69.

Germ. Klein wild bleichgelb Waldveil.

III

Leucoium lividè rubente melancholico colore. Facie & florum formâ à Leucoiis fruticoſis, ſuperiùs deliniatis, parùm differt, niſi lividè obſcuropurpuraſcente colore, Melancholicis quibusdam ſolenni, unde etiam autor denominatum voluit.

Germ. Bleichbraun melancholiſcher farbe Staudenveil.

II. Dulcis amara flore albo.

I. Nigella peregrina flore multiplici

III. Dulcis amara flore cæruleo vulgatior

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

NIgella peregrina, flore multiplici. Radix ſingularis, annua, palleſcit, caulis cubitalis eſt, circa quem folia multifida, ferulaceis craſſiora, Nigellam vulgarem æmulantia: flores in ramorum cacuminibus prodeunt, numeroſis foliis albeſcentibus denſe farcti, quorum è medio umbilicus craſſus, anguloſus, in ſummo corniculatim aliquot faſtigia reflexa ſuſtinens, exeritur, qui deniq; caput Avellanæ majoris amplitudine effigurans, intus ſemina copioſa Citrini palleſcentis coloris ſervat.

Cluſ. ccvii. fol.
Lobel. in ultimâ paginâ Adverſar.
Phytopin. C. Bauh. 250.
Germ. Fremd ſchwartzer Kümel/mit voller blumen.
Tabern. 224. lib. 1.

II

Dulcis amara flore albo. Solanum lignoſum, Melothron Theophr. Lugdunenſ. Radix albicat, profundè demiſſa, unde ſarmenta aliquot, cubitorum altitudine rotunda per vetuſtatem, emeracei coloris cortice veſtita, in ramos multos dividuntur; his oblongi pediculi affigunt folia Solani, ſeu Smilacis, ſaturatè virentia, mucronata, & ſecundum pediculos binis aut rarò pluribus appendicibus lateralibus, Salviæ pinnatæ aut Acetoſellæ ritu, utrinq; donata (quibus tamen quædam omninò carent:) floſculi adnata racemoſa porrigunt, Solani majoris formâ, anguſtioribus albidis reflexis foliis apices exertos conjunctos ambientes, quibus baccæ ſubrotundæ, Pipere non multùm ampliores, maturitate rubentes, ſuccedunt, ſuccoſæ, & multis intùs parvis planis depreſſis granulis refertæ.

Dodon. 398. (fol. 207.
Cœſalp. Salicaſtri Plin. titulo, lib. 5. c. 10.
Lobel. Circææ nomine Adv. 104.
Lugd. 1413. fol. (gnatione, 986. fol.
Cam. Epit. Matth. vitis ſylveſt. deſi-
C. Bauh. Matth. 881.

Phytopin. C. Bauh. 298.
Germ. Bitterſüß Hinſchkraut/mit weiſſen blumen.
Trag. cap. 93. lib. ſecundo.
Tabern. 1580.
Matth. Cam. Germ. 437. fol.
Durant. 1055.

III

Dulcis amara flore cœruleo. Vulgatior tantùm eſt hoc floris colore, magis ad violaceum tendente, & paſſim terrarum ad aquas ſtagnantes & fluvias obvia.

Germ. Bitterſüß Hinſchkraut/mit blawlichten blumen.

TERTIVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
ÆSTIVALIVM.

I
Martagon Imperiale Moſchatum

II
Caryophyllus minor ſylve‑ſtris flore ſimplici.

III
Caryophillus minor ſylve‑ſtris flore pleno.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

MArtagon Imperiale Moſchatum, Hemerocallis Moſchata Polyanthos. Inter exoticæ raritatis & miræ elegantiæ ſtirpes, quæ in cultiſſimo & inſtructiſſimo iſto horto luxuriant, nec ulli aliarum cedere, ſed quàm plurimas potius ſuperare videtur, Martagon illud Imperiale dictum. Radix, ochro veluti infecta, turbinata, & è carnoſis craſsiſq; ſquamis compacta, duorum ferè pugnorum amplitudinem æquans, ſubtùs ex unâ baſi fibris quàm plurimis in latera ſparſis firmatur: ſuperiùs verò in quatuor acutiora dividitur capita, è quibus caules rotundi, & bicubitalem magnitudinem excedentes, emergunt; mox paulò ſupra ſuum exortum paulò tenuioribus & longioribus fibris orbiculatim circumſepti. Poſt aliquod intervallum cinguntur radiatim latis & in ſummo acuminatis foliis, æquali ordine & ſitu, Martagi in morem, pariter per longitudinem venoſis, multò tamen amplioribus. His, alio intervallo interpoſito, pari ſitu alia ſuccedunt, usq; ad tertium orbem, plerunq; pluribus foliis caulem ambientem, qui tandem, poſt aliud ſpacium, quatuor aut quinis valdè anguſtis foliis confuſo ordine exceptus, è purpureo fuſcum colorem oſtendit, & diffunditur in ſpicam oblongam pyramidalem, ſenſim faſtigium verſus gracileſcentem, quæ abundat floribus Martagi Montani deorſùm pendulis, & antequàm plenè aperiantur pyramidalibus; ubi verò omninò aperti ſunt, foliis eiusdem Martagi vice ſurſùm reflexis, coloris dilutioris rubicundi, & crebris fuſcopurpureis maculis diſtincti, roſæ Moſchatæ fragrantiam referentes. Anno 1612. florum 210. ferax in horto Epiſcopali celeberr. conſpectum fuit. Semen mihi non viſum, fertur Martagi ſemina propemodùm æmulari.

A nullo adhuc deſcriptum, niſi à Lobel. Adv. alt. parte, ſeu Append. rarior. ſimpl. f. 540.

Germ. Wolriechende frembde Keyſer Lilien oder Türckiſcher Bund.

II

Caryophyllus ſylveſtris, minor, ſimplex. Radix tenuis, lignoſa, flexilis, cauliculos fulcit junceos, tenues, teretes, rectos, geniculatos, palmarem paulò altitudinem excedentes. Secundum geniculos utrinq; bina æqualiter emittit folia viridia, ſtricta, graminea, & ſubinde incurvata. Flos in faſtigiis caulium eminet in oblongo levi membranaceo calice, ſtrictiſſimorum quatuor foliorum hypocalycio ſuſtentato, unus atq; alter è coccineo rubens, & extremis oris tenuiter laciniatus. Huic evaneſcenti, intra caliculum ſuccedunt ſemina conferta, ſubrotunda, compreſſa, minuta, nigricantia.

Dod. Pempt. 2. lib. 1. f. 177.	C. Bauh. Matth. fol. 438. & 436.
Lobel. Icon. 443.	Germ. Wilde Feldnegelein/ oder rothe Doñernegelein.
Lugd. fol. 807.	Trag. lib. 1. cap. 98.
Cœſalp. lib. 6. c. 45. fol. 253.	Tabern. lib. 2. fol. 4.
Camer. Epit. fol. 351.	Fuchſ. c. 133.
Hort. M. Cam. f. 36.	Matth. Camer. lib. 2. c. 91. fol. 186.
Thal. fol. 57.	Durant. fol. 199.

III

Caryophyllus minor, flore pleno, hortorum tantũ eſt, & lætius germinat, floribus multiplicatis, radíceq; magis flexuoſâ, & ad ſui propagationem congruâ, luxurians: cæteris partibus non admodùm à ſuperiore differt.

Superiùs citati Autores & hìc accommodandi. | Germ. Doppelte rothe Feldnegelein.

Lilium I Montanum ma-
ximum poly II anthos album
rubris maculis aſperſis.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Lilium Montanum maximum, polyanthos, album, rubris maculis aſperſum. Formâ radicis, caulis & foliorum, Martago Imperiali aliquantùm reſpondet, licet amplitudine inferior ſit. Flores verò in ſcapo, ſuperiùs ſenſim in rariſſima ſtricta folia deſinente, oſtendit pari facie deorſùm pendulos, albos, rubris maculis frequentibus inſignitos, ſtaminulis pariter aliquot, circum clavatum eminentem medium ſtylum, tenuibus & in ſummo luteis & pulverulentis vermiculis turgentes. Noſtra planta 46. floribus onuſta videbatur anno 1612. in horto Eyſtettenſi Epiſcopali florida.

A nemine, quod ſciam, annotata, certum tamen eſt, ad Martagi ſpecies eſſe referendam, uti & ſequentes.

Germ. Groſſe Vieltragende weiſſe Goltwurtz/mit rothen geſprengten dupfeln.

Lilium Montanum maximum polyanthos variegatum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Lilium Montanum maximum, polyanthos, variegatum. Ejusdem cum priore farinæ eſt, quam etiam radicis formâ & colore luteſcente refert. Caulis nihilominus ferè bicubitalis erat, obſcurâ purpurâ nigreſcens, flores copioſi 51. numerum æquabant, exteriùs lætè rubentes, intùs verò albidi, & rubris maculis aſperſi, quibus neq; caulis ſuperior pars carebat. Videtur Cluſius parem, ſi non eandem, obſervaſſe Francofurtanis ad Mœnum ſylvis, ut ſuo florem varium tribuit, &, antequam explicetur, carneum quodammodò foris, intus album, & notis quibusdam purpureis inſignitum.

Vide Cluſ. lib. plant. hiſt. 2. c. 4. fol. 134.

Germ. Groſſe vilertragende Goltwurtz/ auſſen roth/ inwendig weiß mit rothen dupfeln.

II. Iris Bulbosa pallido colore.

I. Lilium Montanum ru„ brum præcox.

III. Iris folijs angustis prima Clusij.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Lilium Montanum rubrum, præcox. Et elegantiâ & raritate cum cæteris & hoc Lilium certat; cujus à radice, ochri colore infectâ, & turbinatâ, atq; è craſſis, ſquamoſis, nucleiformibus bulbulis compactâ, caulis attollitur cubito procerior, qui confuſo ordine ſtipatur foliis oblongis, anguſtis, ſaturatè viridibus, plurimis, confertis, acuminatis, & in extremitatibus ſubindè circumvolutis, ac ſurſùm tendentibus. In faſtigio ſuo, ſub anguſtiſſimis ſtrictis foliolis, flores, è pediculis craſſis dependentes, ſuſtinet, planè Lilio miniato Byzantino ſimiles, ſed è phœniceo colore ſuaviter rubeſcentes elegantiſſimos. Semen prædicto Lilio quoq; reſpondere videtur.

An. Cluſ. illud Lilium rubrum præcox III. anguſtifol. lib. 2. c. 4. fol. 133. deſcriptum.

Germ. Frůe rothe Tůrckiſche Bund Lilien mit ſchmalen blåtern.

II

Iris bulboſa luteopallida. Bulbus oblongus, & ſubtùs fibroſus, effundit caulem cubitalem, foliis ſurrectis, raris, viridibus, rigidis, carinatis, & ſurſùm vergentibus, alternatim complexum. Ejus faſtigium ex oblongo membranaceo involucro, & quaſi vaginulâ, erumpẽtem florem ſpecioſum, planè Iridi bulboſæ violaceæ ſimilem, pandit, Ochranthemum ferè, ſeu luteopalleſcentem. Sequitur hunc, in trigono oblongo pericarpio, ſemen rugoſum fulveſcens, aliis congeneribus ſpeciebus non impar.

Videtur pertinere ad Iridem bulboſ. IV. Cluſ. varietat. lib. rar. plant. 2. c. 44. fol. 212.

Germ. Bleichgelbe Violwurtz mit Zwibelwurtzeln.

III

Iris Anguſtifolia Cluſii. Radices repentes oblongæ, craſſæ, & ſecundum caput comoſæ, emittunt folia, atro virore prædita, longa, rigida, & vulgari Iride multò anguſtiora, quæ ex ſe promunt caulem cubitalem, ſenſim in vaginam oblongam deſinentem, è quâ unus atq; alter flos emergit, Iridi bulboſæ verſicolori non diſpar, colore pulchrè cœruleo. Semen flori evanido ſuccedit ſubrubeſcens, in capitulis trigonis, aliorum Iridum modo.

Ad Irid. anguſt. Cluſ. ſecundum genus pertinet, lib. 2. c. 49. fol. 228.

Germ. Schön blaw ſchmalbletteriche Veilwurtz deß Cluſii.

II. *Scapus cum bulbo.*

I. Hemerocallis Calcedonica polÿanthos.

III. *Hÿacinthus ſtellatus autumnalis anguſtifolijs maior.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Lilium rubrum, ſive miniatum, Byzantinum, Cluſii, venuſtate ac raritate complurimas alias ſtirpes ſuperat. Folia confuſo ordine caulem ſesquicubitalem ſtipant, nonnihil contorta, & in ambitu ſubhirſuta, maximè quo floribus propiora; pronâ parte ab exortu ſuo tribus aut quatuor exiguis nervulis ſubhirſutis, ſupinâ verò coſtâ eminentiori notata. Flores elegantiſſimi, phœnicei, aut ceræ rubræ recentis colorem (ut cum Cluſio loquamur) referentes, è ſummo caulis incurvati, faſtigio deorſùm propendent, conſtantes ſenis foliis convolutis, & floccis paucis prope apicem conſpicuis: à quorum exortu ſtamina ſex pallida appendiculis croceis ſtylum medium, elevatum, craſſiorem, triangularem, prominentem circumdant. Meritò polyanthos vocatur, cum ex uno bulbo triginta ſex plantas habuimus, quarum ſingulæ quadragenis floribus onuſtæ fuerint.

Deſcribitur à Dodon. 202.
Lobel. Obſ. 85.
Lugd. 1500.
Cluſ. 131. lib. 2.
Hort. Cam. 74.
Germ. Zinoberroch Viltragende Heydniſche Lilien oder Türckiſcher Bund.
Tabern. 227. lib. 2.

II

Hyacinthus ſtellatus autumnalis, anguſtifolius, major. Radix turbinata, candicans, ſubtùs fibroſa, ſecundum caput foliis donatur flexuoſis, carinatis, inter quæ erumpunt bini cauliculi teretes, exornati frequentibus ſtellatis floſculis, purpuraſcentibus, qui marceſcentes poſtmodùm in tenuia trigona capitula, ſemine nigro referta, deſinunt.

Deſc. à Cluſ. 185. lib. 2.
Dodon. 218.
Lobel. Obſ. 53. Adv. 84.
Lugd. 1513.
Germ. Groſſer Herbſt Stern Hyacinth / oder Hyacinth ſo im Herbſt blühet.

II

Lilium montanum flore purpu„ rascente punctatum.

Lilium montanum flore purpurascente non pun„ ctatum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Lilium Montanum flore purpuraſcente, non punctatum. Lilii ſylveſtris genus eſſe non diffiteri poteſt, prioribus proceritate, ut & elegantiâ ac raritate, paulatim cedens; hortis tamen & ſuam gratiam afflare ſolet. Omnia ſaltem minora habet, & caulem ſuperiùs magis obſoletè purpuraſcentem: folia paulò nigriora, radiatim hunc æqualiter cingentia; flores intenſè purpurei coloris, qui nondum explicati lanugine aliquantùm circumvolvuntur, quod etiam Cl. Cluſius obſervavit, qui videndus loco paulò ſuperiùs citato.

Germ. Purpurfarb Goltwurtz mit ungedüpfelten blumen.

II

Lilium Montanum flore purpuraſcente, punctatum. Abſq; punctorum notis, quarum maculas nigricantes folia florum ſimul ac ſtamina oſtendunt, ejusdem cum priori familiæ eſt, cæteris partibus omninò congruentibus. Cluſius in floribus nondum explicatis nullam hirſutiem in ſuo depræhendiſſe videtur: noſtra marceſcens hîc nihil certi nobis judicare permiſit.

Vid. Dod. Pempt. ſecundæ lib. 2. c. 3. fol. 210.
Lobel. Adv. 61.
Cluſ. plant. rarior. hiſt. lib. 2. c. 4. f. 134.
Cœſalp. lib. 10. c. 33. fol. 419.
Lugd. fol. 1493.
Camer. Epit. fol. 571.
Hort. Medic. fol. 89.
C. Bauh. Matth. fol. 600.
Phytopin. fol. 112.

Germ. Purpurfarb Goltwurtz mit gedüpfelten blumen.
Tabern. lib. 2. c. 18. f. 327.
Camer. Matth. lib. 3. c. 79. f. 285. ubi tamen vulgatiùs depinxiſſe videtur, æquè ac multi herbariorum.

I
Circea.

III.
Lilium Montanum minus album non punctatum.

II.
Lilium Montanum maius album punctatum.

Celeberrimi Eyſtettenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Circæa, Lutetiana Lobel. Lappa ſylveſtris Trago, Solanifolia Circæa dicta C. Bauhin. Radices geniculatis latè propaginibus ſummâ tellure ſparguntur, & ſubinde novam ſobolem protrudunt; caulis pariter geniculatus eſt, lævis, bipalmaris, tenui lanugine pubeſcens, viridis, & ſingulis geniculis bina utrinq; appenſa habet folia Solani, modicis ſerraturis ambitu conſpicua, mucronata, ſuperiùs viridia, inferiùs obſcurè albida. Floſculos in alis tenuioribus ramulorum pediculi tenues fulciunt, è candido leniter ſubrubentes, filamentis in medio tenuiſſimis notatos, facilè deciduos. Succeduntillis capitula minuta, ſubrotunda, hiſpida, ſeminibus nigris, nitentibus, minutis, referta.

Vid. Lob. Obſ. 137. p. Icon. p. 266.
Cœſalp. lib. 8. c. 33. fol. 339.
Lugd. lib. xv. fol. 1493.
Hort. Medic. Cam. fol. 42.
Thal. 57.
Phytop. C. Bauh. fol. 299.
Germ. S. Stephans Kraut.
Tabern. Icon. fol. 730.

II

Lilium Montanum album, punctatum, à ſuperiùs deſcriptis tantùm colore florum diſcrepat, aliàs omninò ejusdem familiæ.

Germ. Goltwurtz mit weiſſen geſprengten blumen.

III

Lilium Montanum album, non punctatum, à ſuperiore nullâ aliâ notâ disjungendum.

Cluſius loco, ſuperiùs citato, & hujus & prioris meminiſſe videtur.

Germ. Weiſſe Goltwurtz ohne punct.

III. *Palma Chriſti erecta flore candido.* I. Martagon Pompo-neum. II. *Palma Chriſti Erecta flore varie-gato.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Martagon Pomponeum. Delicias & ornamenta huius horti celeberrimi, inter quàm plurimas, & hæc nova exotica, & proximis tantùm annis obſervata plantula quàm maximè auget. Lilio prædicto, ſeu mavis Byzantino Lilio Cluſii, affine, cui & formâ, quâ bulbum, quâ folia contorta, & aliquantùm ſplendentia, reſpondet. Nec flores luculenti, nitidiſſimi, miniati coloris, admodùm diſcrepant.

Ejusdem generis eſt Lobelianum illud, in appendice alter: deſcript. fol. 504. niſi quòd folia tenuiſſima proferat.

Videndus Cluſ. appendice alt. ad plant. hiſtor. lib. 2.

Germ. Macedoniſche Goltwurtz mit Minienfarben blumen.

II

Palma Chriſti erecta, flore variegato. Radices ſucculentæ è baſi craſsâ, & inſtar manus palmari, in quatuor oblongas particulas diſtribuuntur, digitos quaſi referentes, ſupra quas fibræ aliquot oblongæ craſſæ expanduntur ex imo quaſi caule, qui foliis, Lilio minoribus, & dilutè vireſcentibus, raris, ſine ullis pediculis, ſubindè tenuioribus, usq; ad faſtigium cingitur, & ſesquipedali longitudine excurrit in faſciculum ſpicatum florum albeſcentium, & frequentibus maculis ac venulis rubeſcentibus diſtinctorum: atq; hi inferiùs prominulo labro, in tres barbulas diviſo, & binis lateralibus quaſi oblongioribus alis, & cucullo ſuperiùs hiante, conſtant; exteriùs in corniculum concavum deſinentes: marceſcentibus illis ſubſequitur, in parvulis & perforatis vaſculis, ſemen paleaceum minutiſſimum, quod ſcobis inſtar in auras diſpergitur.

Vid. Dodon. lib. 2. c. 21. fol. 241.
Lobel. Icon. pag. 188.
Lugd. lib. XV. c. XIII. fol. 1369.
Phytop. C. Bauh. fol. 124.

Germ. Weiſſe geſcheckte Händleinwurtz.
Tabern. lib. 2. fol. 356.

III

Palma Chriſti erecta, flore candido: quo, absq; maculis ſaltem, à ſuperiori differt.

Germ. Weiß Händleinwurtz.

I. Siſyrinchium minus.

III. Lilium montanum flore lu, teo punctatum.

II. Lilium montanum flore lu, teo non punctatum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

SIſyrichium minus, Noſelha minor. Reticulatum, gladioli vice, involucrum occupat bulbum ſubrotundum, infernè tenuibus fibris ſe firmantem, ſupernè abeuntem in folia graminea, oblonga, & ſubindè reflexa, inter quæ cauliculus pedalis rotundus exurgit, faſtigiatim vaginulis oblongis donatus, è quibus demùm flos cœruleus prodit, admodùm caducus, è novem foliis liliorum modo compoſitus, quæ etiam formâ refert, niſi quòd fimbriæ loco maculam habeat, è luteo in albidum colorem deſinentem. Capitula anguloſa ſuccedentia proferunt ſemina rotunda, ſubrubentia.

Dod. Pempt. 2. lib. 2. c. XIII. fol. 211.
Lobel. Icon. pag. 97.
Lugd. fol. 1580.
C. Bauh. Phytop. fol. 71.

Germ. Spaniſche Sigwurtz mit Violblawen ſchwertelblumen.

II

Lilium Montanum, flore luteo, non punctatum. Conſtat bulbo Lilii ſylveſtris, ſubrotundo, compactili ſquamarum ſerie conflato, & quaſi ochra infecto, inferiùs prope baſin ſuam craſſis fibris lateralibus ſubnixo: indè attollitur caulis, quinque pedes altus, paulò ſupra exortum fibris radicum tenuioribus radiatim veſtitus, & poſtmodò, usq; ad faſtigium ferè, foliis ſenſim gracilioribus numeroſis circumcinctus. Summâ parte, ſecundum ſtricta & rariora foliola, pediculi craſsi ſuſtinētur, fulcientes flores flavos, odorem florum Oxyacanthæ referentes, ſenis reflexis & cōvolutis carnoſis foliolis conſtantes, totidémq; in medio ſtaminulis, quorum apices dilutè miniati coloris ſunt, decoros. Semina, ut multa hujus generis, Hemerocallidi paria compreſſa gerit.

Lobel. Adv. alt. parte, fol. 506.
Cluſ. Append. plant. hiſt. fol. CCLVI.

Germ. Gelbe Türckiſche Bund Lilien/ohne düppelen.

III

Lilium Montanum, flore luteo, punctatum. Flores tantùm frequentibus atropurpureis punctis diſtinguuntur, in quibus unicè varietas conſiſtit; licet etiam Lobelius illud magis ſerotinum eſſe aſſerat, tres differentias apponens.

Lobel. Adv. alt. parte, fol. ſuperiùs citato.

Germ. Gelbe Türckiſche Bund Lilien/mit gedüppelten blumen.

III.
Crocus Montanus Vernalis
IV.
Crocus Sativus.
I.
Iris bulbosa flore luteo.
II.
Lilium Bizantinum Serot:

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

IRis bulboſa flore luteo. Folia huic ſunt oblonga, vireſcentia, anguſta, ſubindè reflexa, & juxta exortum è caule rotundo, carinata, complectentia huius inferiorem partem, è radice bulboſâ, & leviter villoſâ, ſubtúsq; craſſis fibris exornatâ, exeuntem. Superior pars excreſcit in vaginulas ſibi invicem incumbentes, tenues, è quibus deniq; pulcerrimus flos, & aureo fulgore nitens, exurgit, in novem digeſtus folia, quorum inferiora terna repanda aliis tribus ſurſum verſis ſubſternuntur: medium florem alia ſurrecta terna occupant, in ſummo bipartita. Florem marceſcentem excipiunt trigona capitula, ſeminibus ſubrufeſcentibus referta.

An Hyacinth. Poet. Lut. Obſ. 49. | Vide Cluſ. lib. 2. c. 44. fol. 212.
German Gelbe ſchwerttel Lilien mit Zwibelwurtz.

II

Lilium Byzantinum ſerotinum. Bulbus ejus ſubrotundus eſt, &, lilii miniati propemodùm ad morem, è multis quaſi ſquamis carnoſis congeſtus, ſubtùs dimiſſis aliquot in latera fibris craſſiuſculis conſpicuus. Superiùs verò caulem ſuſtinet, foliis diluti viroris, ab imo usq; ad ſummum ſenſim attenuatis, ſtipatum; huius è faſtigio pendent floſculi, lilii ſylveſtris formâ introrſum in orbem quaſi incurvati, quini plerunq; dilutè phœnicei. Semina, ut hujus generis ferè omnia, plana, compreſſa, ſubrufa profert.

Cluſ. lib. miniatum Byzantinum minuto dilutiore flore denominatum videtur lib. 2. c. 3. fol. 132.
Germ. Türckiſche Conſtantinopolitaniſche Ziegelfarbe Bund Lilien.

III

Crocus Montanus. Folia habet anguſta, oblonga, viridia, Croco vulgari non diſparia, alioquin breviora, atq; pari modo ſecundum longitudinem in medio albidi coloris nervo diſtincta: illa prodeunt ex involucro membranaceo, caulem pedalem ambiente, quem inferiùs radix fulcit ſubrotunda, cortice villoſo circumvoluta, & ſeſſili baſi tenuibus fibris prædita; flores inter folia ſurſùm ſe exerunt, Croci ſativi flores æmulantes, albidi, ſenis foliolis, & tribus in medio croceis ſtaminulis, atq; penicillo, in aliquot particulas deſinente, conſtant. Semen in ſiliquis anguloſis, ſubrotundum & rubeſcens, clauditur.

An Dodon. Croc. Sylv. Pempt. 2. fol. 214.
Cluſ. lib. 2. cap. XLIII. | German. Berg Saffran.

IV

Crocus ſativus autumnalis. Radix rotunda, & capillari involucro condita, atq; interioris pulpæ ſe lateralibus propaginibus multiplicans, è membranaceis capitulis, atq; ſecundum caput comoſis, parte ſuperiori exhibet folia anguſta, prædictæ plantæ multò longiora, porracea, candicante nervo, & in longitudinem ſeſe per medium extendente, inſignita. Flores, plerunq; ante foliorum exortum ſurgentes, figurâ Colchicum æmulantur, & ad cœruleum colorem inclinant, ac è medio venoſorum foliorum, ſecundum aureas quaſdam ligulas, ſtamina terna, aut quaterna, extremitatibus ſuis latiuſculis leniſſimè diſſecta, ſubrubētia, atq; ex unâ baſi conſtantia, protrudunt, quæ arida caput odore replent, & Croci nomine in tincturas & medicamenta plurima recipiuntur.

Dod. Pempt. 2. lib. 2. c. 15. f. 213.
Lobel. Obſ. 63. Adv. 53.
Cœſalp. lib. 10. c. 20. fol. 411.
Lugdun. lib. XV. c. 8. fol. 1532.

Matth. Epit. Camer. fol. 33.
Hort. Medic. fol. 50.
C. Bauh. lib. 1. fol. 71. & 72.

Phytop. C. Bauh. fol. 92.
Germ. Gerechter Saffran.
Tragus 291. fol. cap. 77.

Tabern. lib. 2. c. 12. fol. 321.
Fuchſ. cap. 167.
C. Durant. fol. 285.

QVARTVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
ÆSTIVALIVM.

I.

Dracontium maius.

CELEBERRIMI EYSTETTENſIS HORTI, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ANguina Dracontia ſeu Dracontium majus Lobel. Dracunculus Polyphyllos, & Luph criſpũ, Cordi ac C. Bauhin. Dracunculus major Tragi, minor verò Matthioli. Caulis altitudo quinque pedum erat, craſſitudo digitalis, color ex herbaceo palleſcens; ille verò ſerpentis ſpecie è longinquo intuenti quaſi horrorem incutiens, pullis, luridis, verſicoloribus lituris ſeu maculis conſperſus: alioquin planè lævis, & glaber, ſubnixus radice albidâ, rotundâ, carnoſâ, ſucculentâ, & in ſobolem parvam lateralem extuberante, ſupernè aliquot craſſiuſculis proceſſibus fibratâ. Folia ampla, in oblongis ſimul & craſſis, lævibus, caulis ritu, quem amplexibus veluti fulciebant, verſicoloribus pediculis hærebant, ex unâ baſi in partes ſenas, vel plures, molles, ambitu rugatas, & Oxylapathi criſpati folia æmulantes, diremta, pariter maculis albicantibus in medio notabantur. Summus ſcapus è vaginâ foliaceâ, ſtriatâ, & inferiùs cuculli papyracei inſtar convolutâ, ſupernè verò expanſâ, & in mucronatam formam deſinente, intus obſcurè punicante, atq; foris pallidè herbaceâ, piſtillum cornutum, è puniceo nigricantem, depromſit, Aro vulgari non abſimilem. Faſtigio caulis, ſub thecæ cucullaceæ membranulâ, fructus adnaſcebatur, uvarum acinis congeſtis conſtans, primò vireſcentibus, & poſtmodùm per maturitatem è croceo colore rubentibus, qui intùs cartilaginea, duriuſcula, rotunda ſemina ſervant, quibus, licet tardè, planta propagatur. Graviter autem tota olet, & maſticata puſtulas excitat.

Ponitur à Dodon. fol. 327. & 328.
Lobel. Obſeru. 327. Adv. 261.
Cœſalp. lib. 5. c. 35. fol. 225.
Lugd. fol. 1602. bulbos. & carnoſ. lib. xv.
Epitom. Camer. fol. 360.
Matth. C. Bauhin. fol. 445.
Phytop. C. Bauhin. fol. 364.
German. Drachenwurtz oder Schlangenkraut.
Trag. lib. 2. c. 81.
Fuchſ. 86. cap.
Tabern. 416. fol. ſecundo.
Matth. Germ. Cam. 190.
Durant. fol. 331.

III. *Bellis minor flore cæruleo.*

I. Leontopetalon.

II. *Polium Alpinum flore luteo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

PLanta hæc Leontopetalon Dioſcoridi, accuratiſsimo, Lobellio & aliis dicta: ex ſuâ nodoſâ radice, cinerei nigricantis coloris, foliorum alas emittit à caule diverſas, quod quidem in Geranii, Rupertiani Ariſtolochiæ rotundæ officinarum & ſimilibus uſu venire ſolet, radicibus tuberoſis enaſcentibus. Caulis evaginatus, germanus ſtriatus eſt, cui pallido punicei coloris lituræ aſperguntur: foliis variè inflexis, obſcuro virore luteis. In extremitatibus alarum floſculos ſuos conſitos plerunque gerit, obſoleto colore, interiore parte luteos.

Lugdun. 1608. Lobel. Obſ. 391. Adver. 305.
Matth. Caſp. Bauh. 596. Phytopinace ejusdem paginâ 648.
Epitom. Matth. Camer. 565.
Hort. ejusdem 86.
German. Löwen Tappen.
Matth. Camer. 455.
Durant. 510.

II

Ex unâ radiculâ, lignoſâ, albidâ, & parùm fibrata, ſparguntur virgæ numeroſæ, teretes, tenues, procumbentes, flexuoſæ, quas ambiunt folia haud Polio majora, quaſi cinere conſperſa forent, incana, ſummitates in corymbos abeunt, è puſillis luteis floſculis congeſtos, qui deniq; in ſpicam excreſcunt feracem tenuibus, pellucidis, membranoſis, rotundis peltulis, lenticulæ minoris magnitudine, in medio paululùm elevatis: illæ ſubrufa, compreſſa, exigua ſemina ſervant, facilè telluri injecta compræhendentia.

Sub Alyſſo minor: Dalechamp. nomine Lugd. habet, fol. 1142.
Cluſ. fol. cxxxiii.
C. Bauh. in Phytop. fol. 168.
Epitom. Matth. Cam. fol. 558.
Cam. in Hort. Med. fol. 12.
German. Steinkräutlein.

III

Effigie Scabioſæ Pumila hæc Bellis Globularia Monspelienſium pedicellis rigidis foliis leviter viridibus plenis accreſcit: flore glomerato cœruleo, qui, jam plantâ adultiore factâ, capitello in medio altius ſe extollente, paulatim depreſſior ampliatur.

Lobel. Adverſ. 199.
Cluſius lib. 4. fol. 6.
Germ. Blawe Margen Röslein / oder Ruckherzu.
Tabernæmont. lib. II. fo. 44.

II. Ariſtolochia longa vulgaris. I Ariſtolochia rotunda. III Perfoliata.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ARiſtolochia rotunda. Crebris ab eadem radice odoris medicati, amplâ, rotūdâ, foris nigricante, intus buxeo colore infectâ, atq; hinc & inde fibras emittente, aſſurgit viticulaceis caulibus, quadratis, languidis, & ſubindè in terram reclinatis, ſimplicibus, cubitalibus, quibus brevi pediculo folia inhærent ſubrotunda, mollia, venoſa, Aſari foliis paulò longiora, atrovirentia. Flos in alis foliorum prodit, oblongus, concavus, tubæ figurâ, coloris è purpurâ nigricantis, & labro prominulo, pariter nigricante, auriculas propè brutorum referens. Subnaſcitur huic fructus, è latâ baſi in anguſtam deſinens, turbinatus, iuglandis magnitudine, ac virore palleſcens, intùs ſex loculis membranoſis diſtinctus, & materiâ fungoſâ farctus, grana triangula, minutim quaſi punctata, nigricantia, continens.

Vide Dod. Pemp. 3. lib. 1. c. 1. fol. 322.
Lobel. Obſ. 332. Adv. 265.
Cœſalp. lib. 15. c. 5. fol. 567.
Cluſ. lib. 4. fol. 70.
Lugdun. 977. & 978. fol.
Epit. Cam. 419. fol.
Hort. Cam. 21. fol.
Matth. C. Bauh. 482. & 283. fol.
Phytopin. C. Bauh. fol. 613.
Germ. Frembde runde Holwurtz / oder Oſterlucey.
Trag. cap. 57. lib. 1.
Fuchſ. c. 31. qui tantum Clematitin ſequentem ponit.
Tabern. 434. lib. ſecundo.
Camer. Matth. Germ. 217. fol.
C. Durant. fol. 90.

II

Ariſtolochia longa vulgaris, vel major, quibusdam Clematis Sarracenica, & Ariſtolochia tertia Plinii. Superiorem magnitudine, odoriſq; graveolentiâ, æquè ac reliquas congeneres ſpecies, poſt ſe relinquit. Radix prolixa, altiſſimè hinc & inde cum moleſtiâ hortulanorum ſe inferens, imò vel exiguis fruſtulorum particulis ſuum genus reparans, buxei coloris, ac ſæpè digitum craſſâ, & valdè fibroſâ, producit caulem cubito altiorem, firmum, rectum, folia longioribus pediculis hærentia, priori duplo, vel quandoq; triplo majora, è virore palleſcentia. Flores, ad ſingulas alas adfixi, multi ſimul junguntur, oblongi, concavi, buxei coloris, ſinguli, poſt rotundū tumētem utriculum, gracilitate coerciti, in oblongas prominētes auriculas abeuntes. Fructus parvi ovi magnitudine turbinatus, ſemina præcedenti latiora intùs occultat.

Eorundem Autorum, qui ſuperiùs adſcripti, fide conſtat. | German. Oſterlucey.

III

Perfoliata. Radice fulcitur inutili, lignoſâ, annuâ, è quâ caulis proſilit ſeſquipedalis, rotundus, firmus, ramoſus, folia lævia, glabra, venoſa, vireſcentia, ac è latiore ſede in acutam tenuem ſpinulam faſtigiata, umbilicotenus transmittens: flores quaſi in umbellis foliaceis profert parvos, ſtellatos, aureos, agminatim cohærentes, & poſt hos ſemina nigricantia, oblonga, ſtriata, & ſubtùs canaliculata, infra Pſyllii magnitudinem, manſu reſinoſa.

Vide Dodon. Pemp. 1. lib. 4. c. 20. fol. 103. & 104.
Lobel. Obſerv. 215. Adverſ. 171. fol.
Cœſalp. lib. 7. c. XXXIIII. fol. 296. Seſelios Æthiopici (nomine.
Lugdun. fol. 1321.
Epit. Cam. fol. 888.
Hort. Med. fol. 120.
Matth. C. Bauh. fol. 805.
Phytopin. C. Bauh. 5. fol. 2.
German. Durchwachs.
Trag. lib. 1. c. 162.
Fuchſ. cap. 243.
Tabern. 433. lib. ſecundo.
Cam. Matth. German. fol. 405.
Durant. 720.

IIII
*Dentaria radice coral-
loide.*

III.
Nidus Avis.

II.
Cynosorchis fœmina.

I.
Orchis latifolia.

Celeberrimi Eyſtetten- ſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ORchis latifolia. Bulbi bini albeſcentes (quorum dexter flaccidior & paulò brevior eſt) craſſi, ſucculenti, nucis Myriſticæ magnitudine, ſupra quos ex imo caule aliquot craſſæ expanduntur fibræ, caulem ſuffulciunt tantùm non ſesquipedalem, geminatum; quem quina, vel ſena, lata, liliacea, oblonga, & dilutè virentia, ac per longitudinem venoſa, inferiùs involvunt ſine pediculis folia. Supernè faſtigiatur in ſpicam duplicem denſiuſculam florum ex albo purpuraſcentium, qui innumeris purpureis punctis ſignantur, & ſuperiori parte cucullum aut galeam patentem efformant, dependente è ſingulis (ut Dodon. verba accommodem) veluti homunculi extenſis brachiis, & divaricatis cruribus, absq; capite, corpuſculo, eodem modo, quo ex Saturni ore depingi ſolent dependentes pueruli. Semina aliarum Orchidum vice, inſtar ſcobis, volitant ludibria ventis.

Quadrat ad deſcript. Dodon. f. 234.	Cluſ. lib. ſecundo, f. 267.	German. Groß Stendelwurtz.
Lobel. Obſ. 87.	Matth. C Bauh. fol. 636.	Matth. Germ. Cam. 303.
Lugd. 1550	Phytopin. Cl. Bauh. fol. 119.	Tabern. 2. lib. f. 343.

II

Cynoſorchis fœmina. Radices olivares ejusdem cum ſuperiori formæ, niſi quòd minores ſunt, æquè ac folia, caulis dimidiam partem quaſi involucro circumvolventia, viridia, anguſta. Flores quoq; Orchides fatentur, ſed magis purpurei ſunt, & labris inferioribus in trifidas barbulas diſſecti. Semina exigua clauduntur oblongis toroſis capitulis, ſcobem referentia.

Videtur Teſticulus morio fœmina.	Lugd. fol. 1552.	Germ. Braunroth Knabenkraut.
Dodon. Pempt. 2. c. 30. f. 236.	Matth. Epit. Camer. f. 623.	Tabern. lib. 2. fol. 345.
Lobel. Obſ. 88. Icon. 176.	Matth. C. Bauh. fol. 635.	Matth. Germ. Cam lib. 2. c. 99. f. 302.

III

Nidus avis Leimodoron, & αἱμόδωρον Theophraſti, vel Orobanche Dioſc. & Cynomorion Plin. Cluſio, dictũ aliis coagulũ terræ ejusd. Plinii: quidam Orchin abortivam vocant. Dodoneus probè deſcripſit, & Neottiam appellat. Denſâ ſerie, nidi cujusdam in morem, innumeræ craſſiuſculæ radicum fibræ invicem conglomerantur, è quibus exurgit caulis ſucculentus, vaginatim, quaſi foliaceis membranulis, involutus. Eius ſummum faſtigium in ſpicam abit, congeſtam è floſculorum caſſidibus hiantibus Orchidum vice, quas & ſeminibus exilibus refert, color muſtelinus eſt, aut qualis quibusdam fungis putridis, obſoletus, idem'q; cauli permanet.

Dodon. Pemp. 4. lib. 3. c. 23.	Lobel. in Icon. fol. 195.	German. Vogelneſt.
fol. 543.	Lugd. 1073. fol.	Trag. fol. 298.

IV

Dentaria radice coralloide, ſive ἄφυλλον. Radicula craſſa, & quaſi in ramos, corallii modo, divaricata, albeſcens, ſucciplena, & fibris prorſus deſtituta, deſinit in cauliculum ſesquipalmarem, vaginulis aliquot, Neottiæ inſtar, circumſeptum. Summitates ejus ſpicæ rarioris ſpeciem repræſentant, quæ conſtituta eſt è floribus aliquot, candore ſubflaveſcentibus, effigie Orchidum.

Vide Cluſ. plant. hiſt. lib. 5. c. 2211. fol. cxx.	Germ. Klein kaal Zahnkraut.
Tabern. 519. lib. ſecundo.	

IV
Orchis flo: albo minor.
I.
Epipactis latifolia
Palma Chriſti peregrina flo: rubro.
III.
Palma Chriſti erecta flo: incarnato.
II.
Palma Chriſti erecta variegata.
VI.
Orchis Regens.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

EPipactis, ſeu Helleborine latifolia. Caulem, cubitum æquantem, involvunt folia indiſcriminatim poſita, Helleboro albo anguſtiora, & ad Damaſonium nothum Dodonæi accedentia, ſecundum longitudinem venis diſtincta. Flores in ſummitate ſpicatim inter multas ſtrictas foliorum appendices prodeunt, parùm ab Orchidibus diſtantes, obſoletè pallidi. Semina Orchidum ſeminibus congrua, quibus etiam odor radicum affinis, licet earum caput in plurimas craſſiuſculas fibras diſpergatur.

Tantùm latiorum foliorum indicio ab alterâ anguſtifoliâ, cui Autores ſui ſubjuncti, diſtinguitur. | Germ. Breit blätericht Nießkraut.

II

Palma Chriſti erecta variegata. Radicum palmæformium caput infernè quaſi in digitos abit, ſecundum caulis cubitalis exortum, craſſis aliquot fibris præditum: atq; hic cinctus foliis languidè vireſcentibus, aliquantùm latis, lævibus, liliaceis, imbricatis, extollitur. demùm in oblongam ſpicam, floribus ſaturatè roſeis & maculis purpurantibus inſignitis, Orchidum aliarum effigie, ſed extrinſecùs dilutioribus conſtantem. Semen, hujusmodi generibus commune, ſcobis inſtar ſuccedit.

Convenit cum Satyrio Baſilico mare Dod. Pempt. 2 lib. 2. c. 31. fol. 240. & cum illo quod Thalius ſuæ Hercyn. Thuring. fol. 113. in Satyrium Baſilicum latifolium & tenuifolium dividit.

Lobel. habet Icon. pag. 188.
Lugd. ſub deſcriptione Satyr. Baſil. major. Dod. non quo ad Iconem fol. 1568.

Phytopin. Cl. Bauh. fol. 124.
German. Händleinwurtz/mit geſprengten Roſinfarben blätern.
Tabern. fol. 356.

III

Palma Chriſti erecta flore roſeo. In pari tribu cum prædictâ ponenda, niſi quòd radicum proceſſus magis digitati ſint, & folia anguſtiora, & magis carinata: flores quoq; foris in tenues incurvatas caudas abeunt, Conſolidæ regiæ inſtar, & roſeo colore, interdum albeſcente, ſuperbire videntur.

Matth. C. Bauh. fol. 637.
Lugd. ſecund. Iconem, non deſcriptio- (nem, f. 1568.
Thal. ſylv. Hercyn. Saxon. (è placit. C. Bauh.)

Cl. Bauh. in Phytopin. 125.
German. Händleinwurtz/mit Roſenfarben blumen.

Trago lib. 2. c. 32. fol. 298.
Fuchſ. cap. 271.
Tabern. fol 356.

IV

Orchis flo. albo minor, quæ à pleriſq; herbariorum Orchis bifolia flore albo indigitatur, & Teſticulus Leucanthemus. Suſtinetur bulbulis binis napiformibus, ſeu olivaribus, ſucculentis, quorum dexter flaccidior, ſiniſter vegetior eſt. Hos ſupernè ambiunt fibræ aliquot adnexæ craſſiores, à quibus extollitur caulis pedalis, ſubtùs binis lævibus latis venoſis foliis ſeptus, qui deniq; faſtigiatur in ſpicam, raris floribus odoratis, atq; ex albo palleſcentibus, & papilionum paſſis alis ſe librantium effigies præ ſe ferentium, conſtantem. Semen congenerum ſpecierum formam non excedit.

Dodon. fol. 237.
Lob. Obſ. pag. 53. Adv. 63. meminit.
Lugd. 1554. & ſub nomine Teſticuli (vulpis.
Dodo. ceu quandoq; trifolia obſervat, fol. 1556.

Camer. in Matth. Epit. fol. 625.
Hort. Cam. fol. 111.
C. Bauh. in Phytopin. fol. 519.
German. Kleine breite bläterichte weiſſe Stendelwurtz.

Fuchſ. c. 269.
Taber. ſub nomine teſticul. vulpis latifol. pag. 349. & Satyrii trifol. nomine, pag. 353.
Matth. Germ. Cam. f. 803.

V

Palma Chriſti peregrina flo. rubro, quæ quidē noſtris regionibus vix ſpontanea obſervata fuit. Foliis erat oblongis, anguſtis, carinatis, caule dodrantali, foliolis ſenſim ſtrictioribus & rarioribus obſepto, cujus ſpica brevis & denſiuſcula, floribus eleganti rubore ſanguineo decoris nitebat. Seminum pulviſcula Orchidum aliarum modo erant.

Congruit cum Thaliano Saxono Thuring. fol. 133. deliniato ſub tertii Satyrii Baſilici maris tenuifolii ſpecie.
German. Frembd Schmalbläterichte Händleinwurtz/mit gantzrothen blümlein.

VI

Orchis repens parva. Radices fert geniculatas albeſcentes, & hinc inde divaricatas, folia Pyrolæ minoris magnitudine, craſſa, atrovirentia, albis lituris ſeu ſtigmatibus ſubindè notata, inter quæ cauliculus palmaris raram in ſummo ſpicam ſuſtinet, parvis è pallore albeſcentibus floſculis, Orchidis ſpiralis modo, congeſtam.

Camer. meminit. in Hort. Med. fol. 111 & Icon. 35. pulviſculo ſeminis appicto. | Cl. Bauh. Phytopin. 124. fol.
German. Kleine kriechende weiſſe Stendelwurtz.

Iris Bulboſa II lutea mixta.

Orchis Serapias I. ſecunda Dodonæi.

Iris Bulboſa violaceo colore mixta.

Celeberrimi Eyſtettenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Orchis Serapias ſecunda minor Dodon. Multiplex eſt natura Orchidum, & miris modis in hiſce induſtiam ſuam natura repræſentat, non tantùm quà radices, ſed maximè quà flores, qui in hac muſcæ formam, in illâ apes, veſpas, culices &c. referre videntur. Noſtra è Melittiadum familiâ prodit. Aliarum Orchidum more dulcibus & ſucculentis binis olivaribus bulbis, quorum alter altero vegetior eſt, nititur; nec ſupernè adnexis appendiculis fibrarum deſtituitur: à quibus demùm caulis, pedem altior, erigitur, paulò ſupra exortum ſuum foliis, ad Helleborines vulgatioris effigiem expanſis, involutus, ſenis, vireſcentibus, & per longitudinem ſtriatis, donec, brevi interjecto interſtitio, ſecundum foliorum ſtrictiorum ſinus, in rariore ſpicâ exhibeat floſculos Satyriorum perquàm elegantes, verſicolores, quorum ſuperior pars æmulatur aviculam viridiuſculam Pſitticoformem, capite elato atq; alis expanſis aliquid inſigniorum, ſeu galeam ſaturatè violaceam, ac lineolis & lituris luteis inſignitam, ſub ſe librantem. Semine familiis cognatis par eſſe videtur.

à Dodon. deſcribitur Pemp. 2. c. 30. fol. 238.
Lobel. Obſerv. 88.
Cœſalp. nomine teſticuli figurâ & colore apem flori inſidentem æmulantis: lib. 10. c. 46. fol. 427.
Lugdun. lib. 15. fol. 1555.
Epit. Matth. Cam. fol. 625.
C. Bauh. Matth. fol. 365.
Cl. Bauh. Phytopin. fol. 120.
German. Stendelwurtz mit blumen / ſo wie ein grüner Papagey / einen bräunlichten ſchild haltent / formiret.
Trag. fol. 298.
Tabern. fol. 350.
Matth. German. Cam. 302. fol.

II

Iris bulboſa lutea mixta. Caulem è bulbo oblongo, & obſoletè ſubruſâ membranulâ foris obſito, atq; è baſi ſuâ inferiùs craſſas fibras ſpargente prodeuntem, alternatim amplectuntur oblonga, & liliaſphodelo luteo tenuiora folia, quaterna aut quina ſurſùm erecta, & prope exortum carinata, quæ tandem, in membranas, caulem involventes, extenuata, locum dant ejus faſtigio vaginato, è quo erumpit flos Iridum effigie, novem foliis conſtans, ternis ſcilicet majoribus deorſùm inclinatis, colore rutilante aureo, æquè atq; aliis paulò minoribus his incumbentibus, extimâ labrorum parte bifidis, & ſurſùm verſis, adeò ut lingulæ hiantes hoc loco retegantur; reliqua, medium floris occupantia, ſurrecta ſunt, &, præter extremas oras bifidas, è flavedine in pallorem abeunt. Semina continentur in oblongo triangulari ſuccedente capite, quæ illius motu crepitantia maturitatem ſuam produnt.

Germ. Zwibel Lilien / mit nidergebognen goltgelben blätern / vnd den andern auffrichten bleichgelb.

III

Iris bulboſa violacea mixta. Præter fimbriam luteam, quæ media folia decorat, prorſùs violacei floris eſt, reliquis partibus ſuperiori non abſimilis.

Videatur Cluſ. plant. hiſt. lib. 2. c. 44. fol. 230. & ſequentibus, ubi & reliquarum congenerum ſpecierum varietates pandit.

Vti & Lob. Adverſar. alt. parte, fol. 510.

Germ. Veilbraun Zwibel Lilien / mit goltgelben härlein.

I.
Iris bulboſa Anglicana candido flore.

II.
Polygonatum anguſti- folijs.

Celeberrimi Eystettenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

IRis bulboſa Anglica major flore candido. Parvo à prædictis diſcrimine diſtat, caule nempè altiore, foliis latioribus, & magis carinatis, floribus eleganti candore conſpicuis, amplioribus, geminis, atq; ſibi invicem ſuccedentibus, fimbriâ luteolâ aliarum vice notatis. Seminum forma cum prioribus congruit.

Videndus Lob. fol. 511. Adverſ. alt. parte.

Et Cluſius loco paulò ſuperiùs citato.

Germ. Engliſche Lilien/mit ſchneeweiſſen blumen vnd Zwibelwurtzeln.

II

Polygonatum anguſtis foliis. Radix transverſa, albeſcens, paucis fibris capillata, nodoſa, digitalis craſſitudinis, Polygonati vulgaris modo cauliculum ſimplicem emittit, levem & tenuem, qui per intervalla brevia veſtitur foliis quàm plurimis, herbacei coloris, anguſtis, acuminatis, Rubiæ ſativæ quadrifoliæ ſitu annexis. Horum è ſinubus dependent floſculi albidi, nonnihil herbacei continentes, figurâ Hyacinthi Belgici floſculorum, ſed illis minores & anguſtiores, contractiores, concavi, qui defloreſcentes vertuntur in baccas verſicolores, Oxycocci Cordi inſtar, deniq; per maturitatem omninò rubentes, quæ intus ſemina albida condunt.

Conſulend. de hoc Dodon. lib. 1. Pempt. 3. cap. 21.

Lobel. Icon. p. 802. Obſ. 468. Adv. fol. 358.

Cluſ. lib. 2. fol. 277.

Lugdun. fol. 1623.

C. Bauh. in Phytop. fol. 603.

Germ. Weißwurtz mit ſchmalen blättern.

Trag. lib. 1. cap. 132.

Fuchſ. 223. cap.

Tabern. lib. 2. fol. 431.

II. *Iris bulbosa angustifolijs odo-rata.*

I. Iris anglicana maior. Violaceo flore.

III. *Iris bulbosa angustifolijs cæru-lea*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

IRis Anglicana major fl. violaceo odorato, à reliquis Anglicanis ſpeciebus hâc tantùm coloris notâ diſcernenda venit, cæteris partibus, ut & radice ſe bulbis lateralibus multiplicante, cognatam familiam manifeſtè fatetur.

Autores vide ſuperiùs.

Germ. Engliſcher gantz veilbraun Poetiſcher Hyacinth.

II

Iris anguſtifolia cœrulea. Bulbis tantùm minoribus, & foliis cæteris omnibus anguſtioribus, atq; ſubindè in ſpicam reflexis, uti & florum colore lucidè cœruleo, diverſa à ſuperioribus.

Germ. Liechtblawer Poetiſcher Hyacinth.

III

Iris bulboſa anguſtifolia odorata. Prioris germanam eſſe forma prodit, odor ſolus eas diſcernit dulciuſculus, color'q; quaſi variegatus dilutior florum, cæteris notis convenire videntur.

Non multùm differt ab Iride Cluſ. bulboſâ v. cœruleâ, deſcript. lib. 2. c. 44. fol. 212. ubi & aliarum varietates memorantur.

German. Liechtblawer geſprengter Poetiſcher Hyacinth.

III.
Iris bulbosa anguſtisfo,
lijs lutea mixta.

I.
Iris bulbosa Anglicana
flore cœruleo.

II.
Iris bulbosa anguſtisfo,
lijs flore albo

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

IRis bulboſa Anglica major, flore cœruleo. Coloris varietate, qui, absq; fimbriis mediis luteolis, exactè cœruleus eſt, à ſuperiore tantùm recedit.

Vid. Dod. Pempt. lib. 2. fol. 211.
Lobel. Obſer. 48.
Lugd. fol. 1615.
German. Engliſche Lilien/mit gantz himmelblawen blumen vnd Zwibelwurtzeln.

II

Iris bulboſa anguſtifolia lutea mixta. A ſuperiore bulboſâ violaceâ, quæ anguſtis pingitur foliis, tàm caule quàm radice, aut foliis, non diverſa videtur; floris verò colore differt, qui in ſurrectis foliis pallidè flaveſcit, dorſali nervo craſſo medio per longitudinem prominente ſignatis, & venulis purpuraſcentibus ad latera ſeſe ſpargentibus conſpicuus eſt. Gibba folia, lingulam tegentia, flava ſunt, haud ſecus ac inferiora illa quibus excipiuntur, usq; tamen ad labra repanda, quæ cum pronâ parte elegantem aureum colorem referunt.

Autores vide ſuperiùs.
German. Gelbe Engliſche Lilien/mit Purpurfarben ſträiffiein vnd Zwibelwurtzeln.

III

Iris bulboſa anguſtifolia flore albo. Quo unico coloris diſcrimine tantùm à prædictis differt.

Ex iisdem, quibus prædictæ, Autoribus illius varietas conſtabit.
German. Weiß ſchmalbläterichte Engliſche Lilien mit Zwibelwurtzeln.

IV. Gladiolus Narbonensis flore incarnato.

I. Iris Bulbosa flore diluto cœruleo.

III. Gladiolus Narbonenſium flo-re purpureo.

Celeberrimi Eyſtetten-ſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

IRis bulboſa flore cœruleo & purpureo. Et hæc quoq; varietates colorum, quæ miræ ſunt, & nullâ unquam delineatione, vel certo pictorum artificio exprimendæ, elegantiâ ſuâ exauget; floribus ſcilicet ſuis maximâ quidem ex parte dilutè cœruleis, circumcircà verò oris è violaceo purpurantibus, reliquis notis ad majores priores referenda.

De quibus Autores ſuperiùs citati conſulendi.

German. Purpurblaw Engliſche Lilien/ mit Zwibelwurtzeln.

II

Victorialis rotunda, ſeu Gladiolus ſylveſtris Cordi. Radicum bulbi rotundi, & reticulatâ membranulâ tecti, ſibi invicem incumbentes, ac ſobolem è lateribus protrudentes, caulem rectum, firmum, teretem, & fermè cubitalem emittunt ſingularem, infernè cinctum foliis anguſtis, oblongis, rigidis, gladii modo mucronatis, obſcurè viridibus, ſtriatis; ejus ſumma pars è latere, inter ſtrictiſſimas foliorum appendices, quatuor aut quinq; flores valdè rubicundos, hiantes, & ſtaminibus aliquot in medio inſignes, Lilioaſphodeli lutei ad formam accedentes, promit. Sequitur hos folliculus oblongus, turbinatus, nucis avellanæ magnitudine, qui parva ſemina & rotunda, exigua, tenui rubente pericarpio obducta, continet.

Vidend. Dod. Pempt. 2. lib. 2. fol. 209. & 210.
Lobel. Obſ. 82. Adv. 47.
Cœſalp. lib. 10. cap. 35. fol. 420.
Lugdun. fol. 1620.
Epitom. Matth. Cam. 730. fol.
Hort. Med. Cam. fol. 67.
Matth. C. Bauh. fol. 701.
Phytop. C. Bauh. fol. 72.

Germ. Runde Sigwurtz/ mit rother blumen.

Tabern. 323. lib. 2.
Matth. Cam. Germ. fol. 338.
C. Durant. fol. 421.

III

Gladiolus Narbonenſium flore purpureo. Citra florum colorem purpuraſcentem, & quòd utroq; latere flores exerit, omnia ampliora & vegetiora habet, veluti quoq; inferior, ac bulbum bulbo inſidentem, aliàs familiam cognatam pari facie fatetur.

Autores ſuperiùs citati & hujus mentionem faciunt.

Germ. Schwertelbrauner.

IV

Gladiolus Narbonenſis flore incarnato. Diſcrimen in floris colore conſiſtit.

Germ. Leibfarb Schwertel.

III. Iris bulbosa mixta. I. Molÿ latifolium. II. Iris bulbosa variegata.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

MOly latifolium. Radicis vicem obtinet bulbus rotundus, albeſcens, ſubtùs numeroſas fibras è ſuâ baſi emittens: inde ſurgunt bina, aut terna, lata, oblonga, carinata folia, ſaturatè virentia, per longitudinem nervoſa, atq; infernè caulem amplectentia fermè cubitalem, enodem, teretem, vireſcentem, lævem; qui ſummo faſtigio è tenui membranulâ orbiculatum denſè ſtipatum faſciculum ſuſtinet, abundantem floribus longis pediculis ſubnixis, è carneo purpuraſcentibus, ſenis foliis capitulum herbaceum quadrifidum radiatim cingentibus; totidemq; ſenis in medio ſtaminibus concoloribus reſpondentibus, quibus lutei apices præfiguntur. Semina, nondum mihi viſa, aliis Moly generibus, à quibus nec odore ſe ſeparat, abſimilia eſſe non putandum eſt. Orbiculatis bulbulis, è foliorum ſinubus prodeuntibus, æquè ac radicularum bulboſarum parvâ ſobole, ſe valdè multiplicat.

Non multùm diſcrepat ab illo Moly Hiſpanico, ſeu Pyrenæo, quod Cluſius Curis ſuis poſterioribus in fine adjecit, & admodum graphicè deſcripſit.

German. Leibfarb Spaniſch Moly.

II

Iris bulboſa variegata, ſeu potius verſicolor. Folia aſſurgentia, hilaris purpureoviolacei, media lutei, inferiora repanda planè aurei coloris ſunt: bulbus obſoletè rubeſcit, folia anguſta è virore tantùm non cæſium colorem obtinent. Cæteroquin ſuperiorum conſortio annumeranda.

German. Veilfarbichter Poetiſcher Hyacinth.

III

Iris bulboſa mixta. Folia ſurrecta, è cœruleo ſubalbicabant, gibba aurei coloris erant; inferiora, verſus terram reclinata, ex albedine palleſcebant: aliàs prædictæ, cui affinis, reſpondere videtur.

De Autoribus vide ſuprà, ubi congeneres ſpecies recenſentur.

German. Poetiſcher Hyacinth / deſſen auffrechte bläter weißblaw / und die nidergelegenen bleichweiſſer farbe.

II. Gladiolus Hiſpanicus flore albo.

I. Gladiolus Italicus flo, re rubro.

III. Gladiolus Narbonenſis flore incarnato.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

GLadiolus Italicus flore rubro.

German. Roth Welſch Schwertlilien.

II

Gladiolus Hiſpanicus flore albo.

German. Weiß Spaniſch Schwertlilien.

III

Gladiolus Narbonenſis flore incarnato intenſiore, ſeu magis roſeo. Nec ſpecie, nec formâ partium aliâ, absq; florum colore, diſcernendi veniunt.

Autoribus ſuperioribus ſub prædictorum ſpecie habetur.

German. Leibfarb Narboniſche Schwertlilien.

QVINTVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
ÆSTIVALIVM.

1.
Flos Solis maior.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

FLos Solis major, & Helianthemum, ſeu potius Chryſanthemum Peruvianum, Matthiolo Helenium Indicum dictum. Vt proceritate arboreâ quamcunq; ſtirpium provocat, ſic admiratione multorum oculos ad ſe allicit elegantiſſima hæc planta, à Luſitanis meritò Gigantis nomine inſignita. E radice denſè fibratâ, brevi, nec profundè demiſſâ, altitudinem obtinet pedum octodecim, caulémq; craſsitudinis brachialis, fragilem. Huic in craſſis pediculis inæqualiter appenduntur folia Bardanæ effigie, quamvis majora, atrovirentia, marginibus ſerrata, atq; in mucronem collecta. Faſtigium protuberat in craſſum & ſquamoſum caput, ſe tandem explicaturum in unicum prægrandem florem, amplitudinem ingentis cujusdam culinariæ lancis æquantem, qui quaſi reverentiâ Solaris luminis (cum quo etiam convertitur) nonnihil deorſum nutat, & quamplurimis ſpecioſis, aureóq; fulgore micantibus ac ſtriatis foliis, Liliaſphodeli lutei foliorum ſpeciem affectantibus, (at multò majoribus, & prope exortum concavis, & in ſummo contortis) orbiculariter cingitur. Diſcus ejus medius, pedem latus, denſè ſtipatur innumeris conglomeratis ſubluteis, atq; quinq; denticulis ſecundum oras extremas crenatis floſculis, quibus nondùm omnibus explicatis, è medio floris exudat reſina candida, paulò Terebinthinâ durior: illis verò demùm deciduis, ſuccreſcit, quaſi in alveolis ordine diſpoſitis, tanta ſeminum copia, ut quandoq; ex unico flore duo millia trecenta & ſexaginta duo ſe collegiſſe Camerarius memoriæ mandatum relinquere voluit. Sunt autem Cnici ſeminibus, aut Scolymi, non abſimilia, majora tamen, oblonga, & exterius nigricante cortice, qui interiùs medullâ dulci repletus, obducta.

Deſc. à Dodon. fol. 264.
Lobel. Obſ. 322.
Cœſalp. lib. 12. cap. 35.
Lugdun. 874.
Nicol. Monard. ſimpl. Medicam. ex novo orb. delat. hiſtor. fol. 348.
Hort. Med. Cam. 61.
Epit. Cam. 503.
Matth. C. Bauh. fol. 889.
Phytop. Caſp. Bauh. fol. 541.
Paul. Renealim. Specimin. hiſt. plant. fol. 83.

Germ. Groß Indianiſch Sonnenblumen.
Matth. Cam. 162.
Tab. 439. lib. ſecundo.
Durant. 766.

1.
Flos Solis prolifer.

Celeberrimi Eyſtettenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Flos Solis prolifer, ſeu Helianthemum Peruvianum ramoſum.

Venuſtate quidem, & elegantiâ, cum præcedenti de principatu certare videtur, licet arboreâ proceritate illi quodammodò cedat, præterquam quòd paris figuræ folia edat, & flores pariter ſpecioſos, minores tamen, frequentes, ita ut nonnunquam in unâ ſtirpe quindecim numerârim: inſident quoq; tàm faſtigio, quàm alis craſſis, brachiatis, oblongis quaſi foliaceis tegmentis ſubtùs excepti, atq; aliis foliis, iis quæ ex caule ortum trahunt non abſimilibus, orbe tenus circumactis, ſepti. Reliquâ facie cum prædictâ planè convenit.

Vid. Dodon. memorata Pempt. 2. lib. 3. c. 22. fol. 264.
Epitom. Matth. Camer. edit. 540.
Hort. Med. Camer. fol. 60.
Matth. C. Bauh. fol. 889.
Phytopin. C. Bauhin. 542.
Germ. Indianiſch vieltragend Sonnenblumen/ mit nebenblumen.
Matth. Camer. fol. 262.

II. *Calendula lutea flore pleno.*

I. Calendula prolifera.

III. *Calendula lutea medioruſſa.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CAlendula prolifera paucis coronariarum formæ elegantiâ cedit. Parùm fibroſis exit radiculis, rectis, lignoſis, albicantibus, quibus innituntur caules cubitales, multiplices, ramoſi, & quaſi ſtriati. His alternatim affiguntur ſine pediculis folia mollia, dilutè virentia, oblonga, & nonnihil lata, ſubhirſuta, & in obtuſum mucronem abeuntia, quæ marginibus ſuis raras ſerraturas exhibent. Summis ramorũ alis & faſtigiis flos inſidet, Chryſanthemi majoris, quod foliis Matricariæ eſt, amplitudine, foliis multiplicibus, aureo fulgore, ſeu potius Mali Aurantii pallidioris colore rutilantibus, extremis oris crenatis, & juxta ungues palleſcentibus, confertim ſtipatus, circinatæ rotunditatis. Ex hujus foliaceo capitulo ſubtùs emergunt alii tenuiores pediculi, ſupra florem circumcircà elevati, plerunq; deni, aut pauciores, alium minorem, ejuſdem formæ & coloris, prolificum floſculorum fœtum extollentes. Semina ſuccreſcunt floribus marceſcentibus, recurva, ſpeciem vermiculorum vel aduncos aviculariarum ungues referentia, ex uno capitulo multa, & magnitudine diverſa. Si probè ſubactâ terrâ inſeratur, & hyeme in hypogæis ſervetur planta illa, poſtmodùm per totam æſtatem miris florum incrementis luxuriat.

Vide Lobel. Icon. 553. fol.
Cam. in Hort. Med. 33. fol.
Germ. Volle Ringelblumen/mit neben blümlein.
Tabern. fol. 47.

II

Calendula lutea flore pleno. Tantùm circa flores repullulanti florum ſobole deſtituitur, alioqui cæteris formæ partibus à prædictâ non recedit.

Vide Lobel. Obſ. pag. 142.
Cœſalpin. lib. 12. cap. 29. fol. 495.
Lugd. fol. 811.
Epit. Cam. 918.
Hort. Med. fol. 33.
Matth. C. Bauh. fol. 894.
Phytopin. C. Bauh. 538.
Germ. Vollegelbe Ringelblumen.
Tabern. fol. 47.
Matth. Germ. Cam. fol. 435.
Durant. 171.

III

Calendula medio rufa. Atq; hæc tantùm diſco medio floris, tenuibus rufis ſtaminulis luxuriante, à ſuperiore variat.

Vid. Cam. Hort. Med. fol. 33.
German. Ringelblumen/mit einem rothgelben grund oder butzen.

II. Chondrilla Sesamoides dicta cœrulea flore completo.

I. Tanacetum inodorum flore Bellidis maioris.

III. Calendula flore simplici

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

TAnacetum inodorũ flore Bellidis. Attollitur in caules firmos, ſesquicubitales, & ex unâ radice obliquâ, & innumeris fibris donatâ, multiplices, per quos inordinatè ſine pediculis ſparguntur folia alata, & in multas lacinias diſciſſa, Tanaceti vulgaris ritu, odore deſtituta, ſubhirſuta. Caulis in tenues alas ſuperiùs dirimitur, foliis gracilioribus & rarioribus obſitus, & ſummitatibus ſingulis capitula tenuiter ſquamata oſtendit, floſculis Bellidis ſeu Cotulæ æqualibus, albis foliis medium diſcum flavum cingentibus, conſpicua. Semina ſequuntur nigriuſcula, puſilla, oblonga, Tanaceto paria.

Lugd. ſub nomine Athanaſiæ, fol. 1147.
Lobel. Obſ. pag. 432.
Cluſ. fol. 338.
German. Reinfahren ohne geruch.
Tabern. fol. 38. lib. 2.

II

Chondrilla Seſamoides dicta flore completo. Radix longa, recta, albeſcens, lacteo ſucco plena, folia Coronopi modo rariter lacinioſa, latiora tamen, hirſutiora, atq; pariter in orbem ſparſa profert, quibus in caule ſesquicubitali, aut altiore interdum, paria ſuccedunt, usq; dum ſenſim rariore ſerie evaneſcant, locum relinquentia multis tenuibus ramulorum alis, quorum faſtigiis, in capitulis membranaceis luciduſculis, ſquamatis lacearum pratenſium, flores Cichoracei præfiguntur, denſâ florum cœruleorum texturâ, ac ſtaminulis aliquot in medio luteis luxuriantes. Semen conditur ſquamoſis illis capitulis, nigricans, anguloſum, exiguum.

Dod. nomine Chondrillæ, quæ tertia ſpecies, fol. 527.
Vid. Lobel. Adverſ. 237.
Lugdun. 1671.
Camerar. in Epit. 945.
Hort. Med. Cam. fol. 159.
C. Bauh. Matth. fol. 848.
Phytopin. fol. 217.
Germ. Frembd dünckelblaw Wegwartenart.
Matth. German. 422. fol. lib. 4. c. 120.

III

Calendula ſimplici flore melino. Præter florum ſeriem ſimplicem, ejusq́; colorem pallidum, melinum, ad ſuperiorum plenorum conſortium pertinet.

De vulgari vid. Dodon. fol. 353.
Lobel. Obſ. pag. 142.
Cœſalp. lib. 12. c. 29. fol. 495.
Lugdun. fol. 811.
Hort. Med. fol. 33.
Matth. C. Bauh. fol. 894.
Phytopin. C. Bauh. 538.

Germ. Bleichgelb Ringelblumen.
Trag. c. 46.
Fuchſ. c. 43.
Tabern. ſub titulo Calend. Arvenſ. 49.
Matth. Germ. Cam. f. 435.
Durant. 171.

III. *Tanacetum Criſtatum Anglicum.* I. Noli me tangere. II. *Tanacetum vulgare.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

NOli me tangere, Herba impatiens, & Perſicaria ſiliquoſa, Milium caprearum Geſnero. Radice parùm fibroſâ annuâ nititur caulis cubitalis, atq; interdum altior, ſubluteus, pellucidus, & Balſaminæ fœminæ non diſpar, quam etiam folia aliquo modo referunt, præterquam quòd latiora ſint, & ad Mercurialem ſylveſtrem quadantenus accedant, ambitu ſerrata, & è longis pediculis inordinatè cauli adfixa. Flos inter folia prodit in longo pediculo, luteus, tubulum quaſi concavum, ſubtùs corniculatum, ſeu hamuli modo recurvatum, referens. Superiùs, ubi patet, binis latis, ſubrotundis, lævibus foliis conſpicuus, tegmen capitis exprimit, quod equitibus quondam Germanorum ſolemne fuit, vulgò dictum eine Reutersƙappen. Floribus marcidis ſuccedunt longæ, ſtriatæ, pellucidæ ſiliculæ, quæ levi digitorum attactu, maturæ, in plures partes diſſilientes, granula ſeminum oblonga, parva, fuſca, in tangentem ſummo cum impetu explodunt. Vnde etiam nomen herbæ impatientis, & Noli me tangere, ortum videtur.

Dodon. 648.
Lobel. Obſ. 171. Adverſ. 135
Cœſalp. Catanances alterius nomine lib. 6. c. 68. fol. 266.
Lugd. ſub nomine Chryſæe, fol. 876.
& alio in loco Perſicariæ ſiliquoſæ titulo, lib. 10. c. 76. fol. 1205.
Hort. Med. Cam. 106. & 122.
Germ. Springſamenkraut/oder Rühr mich nicht an.
Trag. lib. 1. c. 100. Wolffsmilch in wälden.
Tabern. 540.

II

Tanacetum vulgare, ſeu Tanacetum millefolii foliis Lobel. Folia pinnata, conjugatim in coſtâ oblongâ diſpoſita, & Matricariæ ritu diſſecta, aut, ut rectè Lobel. habet, inter Millefolium & Filicem media, ſubhirſuta, odorata, inæqualiter cauli affiguntur recto, ſeſquicubitali, ſtriato, qui aſſurgit è radice valdè fibroſâ & repente, atq; in ſummis alis ſparſis oſtendit aureos corymbos Menthæ Balſamitæ, ſeu Coſti hortenſis, qui poſtea marceſcentes in ſemen puſillum nigricans diſſolvuntur.

Dodon. Pempt. lib. 2. c. 16. fol. 36.
Lobel. Obſ. pag. 437. Adv. 335.
Cœſalp. 12. lib. c. 8. fol. 479.
Epitom. Cam. 650.
Matth. Caſ. Bauh. fol. 651.
Phytopin. C. Bauh. fol. 221.

Germ. Reinfahren.
Trag. lib. 1. cap. 51.
Fuchſ. 13. cap.
Tabern. 35. fol. lib. primo.
Matth. Cam. 311.
Durant. 982.

III

Tanacetum criſtatum Anglicum, Tanacetum foliis criſpis. In delicias hortorum, tàm Angliæ, quàm Germaniæ ceſſit, foliiſq; conſtat tantùm priori odoratioribus, & minutioribus, & frequentioribus inciſuris ſeu fimbriis criſpatis; reliquâ facie vulgari non abſimile, in quod nonnunquam degenerare ſolet.

Dodon. loco paulò ſuperiùs citato f. 36.
Lobel. Obſ. pag. 432. Adv. 335.
Hort. Med. Cam. 631.
Matth. C. Bauh. 650.
Phytop. C. Bauh. fol. 222.
Germ. Krauß Engliſch Reinfahren.

II. Chryſanthemum Creticum luteum.

I Bellis maior

III. Chryſanthemum Creticum mixtum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Bellis major, ſeu Conſolida media vulnerariorum Lobel. A radicibus, in obliquum actis, & fibris frequentibus ſubtùs demiſſis, ſuſtinentur folia numeroſa, ambitu ſerrata ac è rotunditate quaſi ſenſim gracileſcentia, & ſubindè, Senecionis modo, nonnihil profundius inciſa. Ceſpite illorum exurgunt caules cubitales, lignoſi, ſtriati, foliis aliis per intervalla anguſtioribus, baſi latiore obſepti. In ſummo emicant flores, Bellidi vulgari quidem pares, ſed ampliores, & diſcum luteum albis foliis radiatim coronantes. Semina Tanaceto minora ſunt, nigricantia.

Dodon. Pemp. lib. 3. c. 23. fol. 262.
Lob. Obſ. 253. Adverſ. 200.
Cœſalp. Bellid. alter. titulo, lib. 11. c. 26. fol. 494.
Lugdun. fol. 853.
Cam. Epit. 653.
Matth. C. Bauh. fol. 653.
C. Bauh. Phytop. fol. 505.
German. Gänßblumen.
Trag. cap. 45. lib. 1.
Fuchſ. cap. 53.
Matth. Germ. Cam. 312.
Tabern. fol. 45. lib. 2.
Durant. fol. 133.

II

Chryſanthemum Creticum luteum. Sesquicubitali firmatur caule ſtriato, foliis, in varias & inæquales lacinias diremtis, inordinatè cincto. Summitatem obſident ampli flores, ſquamatis capitulis incumbentes, orbiculato foliorum flavorum ambitu luteolum diſcum circumdantes, qui deniq; in capitulum, multis & inæqualibus longiuſculis ſeminibus conglomeratis turgens, ſe contrahit.

Videtur Cluſianum 1. Cretici nomine, lib. 3. c. 32 fol. 355. deſcrib.
Nec multùm diverſ. eſt à Chryſanthemo foliis
Matricariæ Matthioli in C. Bauh. edit. fol. 738. propoſitum.
à Bauh. vero Phytopin. fol. 25.
Lugd. 873. fol.
Hort. Med. Cam. 41.
German. Goltblumen.
Tabern. fol. 454. lib. 1.

III

Chryſanthemum Creticum, flore mixto, qui quidem albus eſt, unguibus verò palleſcit, aliàs à præcedenti parùm differt.

German. Cretiſche halbichte gelb vnd weiß Goltblumen.

II. *Matricaria flo: pleno.*

I. Matricaria flore simplici.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Matricaria flore ſimplici, Parthenium Matthiolo nuncupata. Caules à radice admodum fibroſâ in frequentes alas dividuntur: folia laciniis pluribus Chryſanthemi Matthioliani ritu conſtant, valdè odorata, & amara. Summitates alarum floribus abundant, ſingularibus pediculis innixis, candidis, diſcum flavum cingentibus. Semina puſilla ſunt Chamæmeli modo.

Deſcrib. à Dodon. fol. 36.
Lobel. Obſ. 433. Adv. 335.
Cœſalp. lib. 12. cap. 24. fol. 492.
Lugdun. 954.
Epitom. Camer. 649.
Hort. Med. 96.
Matth. C. Bauh. 651.

German. Einfach Mertram/oder Muterkraut.

Fuchſ. cap. 15.
Trag. 59. cap. lib. 1.
Matth. Cam. 310.
Tabern. 34.
Durant. 710.

II

Matricaria flore pleno. Nec foliis, nec caule ſtriato à ſuperiore differt, niſi quòd floſculi multiplici foliorum ſeriê denſentur, vel nullum, vel valdè exiguum in orbe diſcum exhibentes. Surculis faciliùs quàm ſemine, quod ut plurimùm inane eſt, propaganda, idq; autumnali tempore feliciùs ſuccedit.

Vid. Cluſ. fol. 337.

German. Gefüllt weiß Mertram.

III. Coniza minor. I. Ageratum. II. Coniza Palustris.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

AGeratum ſeptentrionalium Lobelii flore luteo, Eupatorium Meſues Trago, Camphorata recentiorum Cœſalpino. Radix obliqua, valdè fibroſa, cauliculos dodrantales folioſos emittit, rectos, complures, foliis ſuperioribus tenuiter crenatis, cæteris verò modicè ſerratis, ac quandoq; nonnihil laciniosis, obſeptos, qui in ſummo dividuntur in corymbos luteos, Tanaceto minores, capitulis floſculorum ſquamatis, & ſtaminulis exiguis, denſè farctis, conſtantes: ſubſequitur ſemen minutum cinereum, Millefolio ſimile.

Dodon. Pempt. 2. lib. 4. c. 26. fol. 293.
Lob. Obſerv. 259. Adverſ. 208.
Cœſalp. lib. 12. cap. 9. fol. 481.
Lugdunenſ. 778.
Epit. Cam. 795.
Hort. Med. Cam. 6.
Matth. C. Bauh. 740.
Phytopin. Caſp. Bauh. fol. 419.
Germ. Frembd gelb Leberkraut/Leberbalſam.
Matth. Camer. 352.
Tabern. 421. lib. 1.
Durant. 364.

II

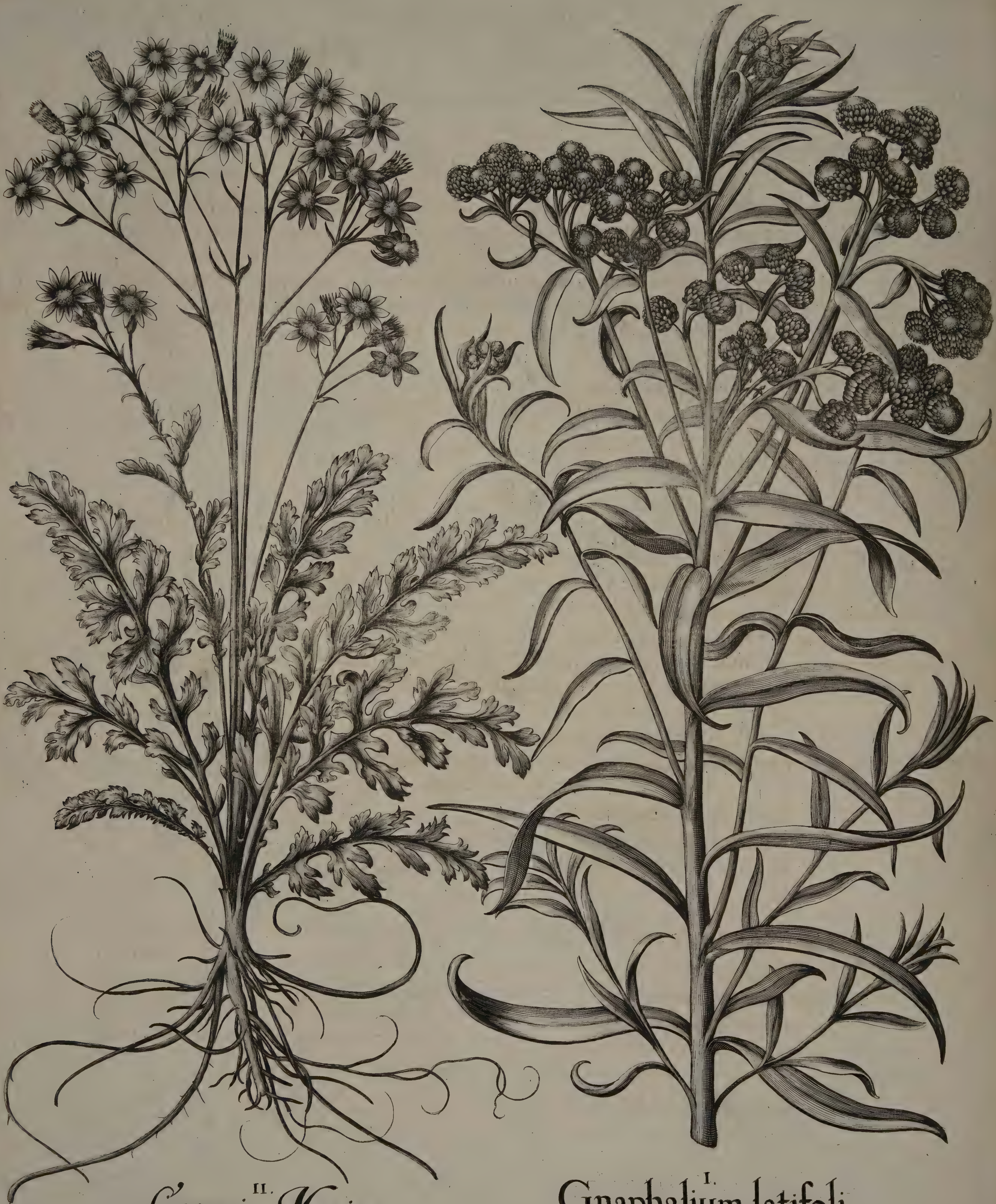
Conyza paluſtris quibusdam dicta. Cannabina fœmina ſeptentrionalium ſtellato odorato flore, Lobel. Cannabina aquatica foliis non diviſis, ad differentiam alteriùs, quæ foliis eſt tripartitim diviſis. Herba Kunigundis ſecunda Tabern. Hepatorium aquatile Dodon. In caule, plusquàm cubitali rubeſcente, locantur folia, Cannabinis ſerraturis conſpicua, bina ex adverſo ſibi reſpondentia: virgis ſupremis inſident floſculi lutei, ſtellato diſco in medio turgentes, qui poſtmodùm in oblonga fuſca ſemina diſſoluitur, binis minutis hamulis, lappæ inſtar, veſtibus prætereuntium ſe implicitura: radix eſt fibroſa, non profundè demiſſa.

Dodon. Pemp. 4. lib. 5. fol. 585.
Lobel. Adverſ. 227. Icon. pag. 529.
Lugd. 1039. ubi tamen diverſas plantas unà Icone confundere videtur, ut ex deſcriptione patet.
Phytopin. C. Bauh. fol. 641.
Germ. Kunigundenkraut/oder Waſſerdoſt.
Tabern. in Icon. pag. 117. lib. 2. cap. 17. fol. 417.

III

Conyza minor, ſeu Aſter Conyzoides odoratus luteus. Multos ab uno radicis fibroſæ capite promit cauliculos, teretes, pedem paulò amplius altos, lignoſos, rectos, foliis viridiuſculis, odoratis, rigidis, Conyzæ minoris, & ambitu rariter denticulatis, undiq; alternatim veſtitos: Summitates illorũ flores ſuſtinent in capitulis, è folioſis ſquamulis digeſtis (extremis foliorum oris ſemper trifidis) flavum orbem circumvallantibus. Non admodum nota eſt, & magis Aſteris quàm Conyzarum ſpeciebus annumeranda videtur.

German. Welſch klein Dürrwurtz.

II. *Cineraria Marina.*

I. Gnaphalium latifoli-um peregrinum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

GNaphalium latifolium peregrinum C. Bauhino, ut & Gnaphalium Americanum, hæc planta, loci natalis ratione (Cluſio teſte) dici meruit, ramulis conſtat multis, incano tomento obſitis; foliorum (quæ ut plurimùm repanda) ſitus inæqualis eſt, eaq;, niſi quòd integra, Ptarmicæ vulgari vel ſalignis foliis ſimilia ſunt: ſuperiùs virent, inferiùs molli lanugine, & nervo per longitudinem prominente, caneſcunt, ſummo caule in ſingulis pediculis floſculi erumpunt è ſquamoſis, argenteis, & imbricatim compactis capitulis, multi, candidi; qui explicati diſcum ſubflavum, in pappos abeuntem, oſtendunt. Radices fibroſæ ſub tellure repunt.

Eius deſcriptio proditur à Matthiolo, Caſp. Bauhin. pag. 626.
à Cluſio verò rarior. ſtirp. pag. 327.
in Phytopin. C. Bauh. pag. 509.

German. Frembd Rhurkraut.

II

Cineraria marina. Folia Iacobeæ ferè vulgatioris profert, cui etiam maximè affinis eſt, contracta, rugoſa, pronâ parte leviter, ſupinâ verò magis incanâ, & latiore baſi caulem, raro tomento obductum, ambeuntia: atq; hic, ſupernè in aliquot ramulos diviſus, flores luteos Iacobeæ vulgaris promit, qui vetuſtiores pariter in pappos ſolvuntur. Radix ſubeſt fibroſa, perennis.

Alia à Cinerar. Lob. & à nullo deſcripta, multùm tamen convenit cum
Iacob. alt. Dod. fol. 631.

German. Gelbe frembde Jacobsblumen.

II. *Pyrethrum Officinarum.* I. Cotyledon minus.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

COtyledon minor foliis oblongis ſerratis. Statim à radice, quæ ſe adnatâ ſobole multùm diffundit, fibroſâ, nigricante, frequentia, conferta atq; in orbem digeſta promuntur folia, oblongis ligulis paria, craſsiuſcula, aliquantùm ſucculenta, dilutè herbacea, atq; ambitu tenuiſſimis albicantibus ſerraturis prædita: è medio illorum prodit caulis cubitalis, rarioribus & minoribus foliis obſitus, hirtus, & ſupernè in quasdam alas ſparſus, quarum pedicelli ſuſtinent flores multos, albos, quinq; foliorum, internè ſanguineis quaſi guttulis Saniculæ alpinæ ritu notatorum, ac umbilicum nitentem, pallidum, decem ſtaminulis ſeptum, cingentium: ſemen relinquitur in rotundis capitulis exile, nigrum, ut multa huius generis.

Cœſalp. ſub Phylli primi titulo, lib. 8. c. 30. fol. 337.
Lobel. Obſervat. pag. 210. Icon. fol. 386. Adv. 165.
Cl. Cluſio, fol. LXIIII. lib. 4.
Lugd. nomine Phylli Theligoni. fol. 1195.
Epitom. Camer. 859. fol.
Matth. Caſp. Bauh. 787.
Phytopin. C. Bauhin. fol. 560.
Germ. Klein lang ſchmalblätericht Nabelkraut.
Tabern. 581. lib. ſecundo.
Durant. 1060.

II

Pyrethrum officinarum foliis & facie Chamæmeli. Cauliculi pedales è radice tenui, longâ, producti, obſidentur foliis Cotulæ ſeu Chamæmeli, at craſſioribus & longioribus: faſtigiis affiguntur flores Buphtalmi amplitudine, orbem denſum, ſubluteum, oblongis albis foliis, & ſubtùs rubeſcentibus, radiatim circumdantes: ſemina ſuccedunt alba, parva, triangula.

Dodon. Pemp. 3. lib. 1. fol. 344.
Lob. Obſ. 447. Adverſ. 346.
Cœſalp. ſub Pyrethri alterius ſpecie, fol. 294. lib. 7. c. 30.
Lugdun. fol. 1170.
Epit. Cam. 543.
Hort. Med. 134.
Matth. C. Bauh. 574.
Phytop. fol. 256.
Germ. Bertram.
Fuchſ. 274. cap.
Trag. lib. 1. cap. 153.
Matth. Cam. 272.
Tabern. 368. lib. 1.
Durant. 817.

I.
Pyrola.
III.
Eranthemum flo: flammeo.
II.
Eranthemum flo: rubro.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

PYrola vulgata: Limonium ſylveſtre & Betæ ſylveſtris ſpecies Trago. Radix ei eſt ſubalbicans, tenuis, fibroſa, & ſeſe ſummâ tellure in propagines laterales diffundens, caulis pedalis, in imo ſquamis parvis anguloſis tectus, alioquin nudus, teres, & intermedia folia (quæ longis pediculis ſurrectis nituntur, rotunda, lævia, dura, carnoſa ſunt, ſaturato virore nitentia, & Betæ vulgatioris primis foliis reſpondent) erumpens, faſtigium verſus in ſpicam rariuſculam abit, albidis floſculis, ſubrotundis quinis foliolis & capillamentis illorum mediis conſtantem: ſemen pentagona capitula ſuccedentia intra ſe condunt, ſcobis inſtar tenuiſsimum.

Dodon. fol. 138.	Germ. Breit Waldmangolt.
Lob. Obſ. 157. Adverſ. 122.	Trago. lib. 2. c. 53.
Lugdun. 841.	Fuchſ. 176. cap.
Cluſ. quoad Iconem. c. XVI. lib. 5.	Matth. Cam. 336.
Epit. Cam. 723.	Tabern. 432. lib. 2.
Matth. C. Bauh. 696.	C. Durant. 819.
Phytopin. 358.	

II

Eranthemum, ſeu flos Adonis, flore rubro. Radicibus fulcitur tenuibus, fibroſis, lignoſis, caulibus ſesquicubitalibus, aut interdum altioribus, brachiatis, ſtriatis, circa quos folia, inter Nigellam ſylveſtrem & Chamæmelum ferè medio modo ſe habentia, tenuiter ſciſsa, viridia: flores conſtant quinis foliis, unguetenus atris, cæteroquin è minio pulchrè rubentibus, & capitulum fuſcum, raris ſtaminulis ſeptum, circumdantibus: hiſce marcidis, idem capitulum colligitur in Echinatam quaſi ſpicam, turgentem ſeminibus ſubrotundis, acuminatis, pallidis, & quandoq; parùm rugoſis, quæ ſpontè excuſsa ſequenti æſtate, facilius quàm ſata, ſui generis plantam perficiunt.

Dodon. 260.
Lob. Obſerv. 150. Adverſ. 115.
Lugdunenſ. 969.
Epit. Cam. 647.
Hort. Med. fol. 6.
Matth. C. Bauh. 650.
German. Rothe Feldröſzlein.
Matth. Camer. 202.
Tabern. 469. ſecundo lib.

III

Eranthemum flore flammeo. Ejusdem eſt cum prædicto familiæ, præter coloris fulgorem flammeum, quo ſuperiorem propemodùm ſuperat.

Suprà citatis Autoribus reſpondet, maximè Cluſ. fol. 336.
German. Feuerfarbe Feldröſzlein.

II. Aſter Atticus minor flore cœruleo.

I. Conyza media.

III. Aſter Atticus maior flore cœruleo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CONYZA media Dodon. Matth. Lobel. Camerar. Lugdunenſ. & Cunilago Cœſalpin. Calaminthæ tertium genus Fuchſii. Totam Conyzarũ familiam ſedecim plantarum eſſe, è recentioribus C. Bauhinus prodidit, qui huic noſtræ quintum locum aſſignavit. Radix ejus ſurculoſa eſt, & crebris fibris firmata, mittit autem caules teretes, erectos, cubito plus minúsve proceriores, ſupernè brachiatos: folia his falcatâ baſi, ſine pediculis, alternatim affiguntur, oblonga, aliquantùm incana, & graviter odorata: ſummitatibus extremis ramorum flores inſident, luteis foliis diſcum concolorem radiatim cingentes, qui tabeſcentes deniq; in ſemina crebra, minuta, anguſta, oblonga, pappo appenſa, deſinunt.

Dodon. fol. 52.	Germ. Geel Müntz/oder mittel Dürzwurtz.
Lobel. 187. Obſ. Adverſ. 145.	Trag. c. 54. lib. 1.
Lugdunenſ. 1045. fol.	Fuchſ. 165. cap.
Cam. Epit. 614.	Tabern. fol. 530. lib. ſecundo.
Thal. 20. fol.	Camer. Matth. 301. fol.
Matth. C. Bauh. 630. fol.	C. Durant. 271. fol.
Phytop. Bauh. 516. fol.	

II

Aſter Atticus minor flore cœruleo. Amellus Matthioli. Tinctorius flos. 1. Tragi. Caule prodit erecto, parùm piloſo, rotundo, duriuſculo, dodrantali: foliis oblongis anguſtis, olearum ſpecie, at brevioribus, aſperis, ſubhirſutis, nigroviridibus, frequentibus, & alternatim locatis: flores in faſtigiis ramoſis emicant, aceroſis & ſquamatis caliculis excepti, circinatæ rotunditatis diſcum luteum orbiculari cœruleo purpureorum foliorum ambitu cingentes: atq; ille ſolvitur in ſemina fuſca, oblonga, exigua, pappo obſeſſa: radix plantæ ſubeſt (plures ſubindè cauliculos erigens) multifida, odoris jucundi, &, ſi Matth. credimus, Caryophyllorum quiddam reſipiens.

Dodon. 266.	Phytopin. Bauh. 518.
Lob. 189. Obſ. An Aſter Italorum fl. purpureoluteo.	Germ. Klein Sternkraut/mit blawen blumen.
Lugd. 860. fol.	Trag. cap. 49. lib. 1.
Cam. Epit. 904.	Fuchſ. 47. cap.
Hort. Med. 23. fol.	Cam. Matth. Germ. 410.
Matth. C. Bauh. 817.	Durant. 113. fol.

III

Aſter Atticus major flore cœruleo. Florum fœtu ſeriore, altioribus caulibus, atq; foliis latioribus à prædicto tantùm diſsidet.

Autores ſuperiores etiam hìc conveniunt.

Germ. Groß Sternkraut/mit blawen blumen.

SEXTVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
ÆSTIVALIVM.

III. *Kali Minus.* I. Sabdariffa. II. *Campanula folijs serratis cœrulea.*

CELEBERRIMI EYSTET-
tenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

SAbdariffa Lobel. ſeu Alcea Americana, & Malva Indica Hiſpanorum Cluſii. Radix, multis fibris innitens, caulem ſuſtinet rectũ, ſtriatum, quinos cubitos nonnunquàm proceritate excedentẽ, ab imò uſq; ad ſummũ cacumen tanquã inſpicam faſtigiatũ, foliis diverſæ figuræ, longis pediculis, ſine ordine ſubvectis, amictũ, inferioribus ſcilicet omninò integris, ſerratis, & Lupuli ſalictarii effigie in mucronem collectis, reliquis, Penthaphylli majoris aut potius Cannabis ritu, in tres aut quinq; lacinias ſerratas diſſectis. Ex illorum ſinubus pariter ac ramulorum adnatis, aliis ſubindè minoribus foliis veſtitis, emergunt in calice foliaceo, ac uncinis innoxiis nonnihil obſito, flores magni, quinis foliis præditi, Alceæ Venetæ æmuli, coloris ex albo palleſcentis, umbilico tenus graciles ſcentes, ac radiis, è nigricante purpureâ baſi in folia diſperſis, ſimulatq; piſtillo, ſupernè ramoſo, medium floris occupante, conſpicui. Semen includitur capitulis pentagonis, extrinſecùs leviter aculeatis, interius villoſis, Abutilo nonnihil majus, at formâ & colore non diſpar, rariſſimè noſtris regionibus ad abſolutam maturitatem perventurum.

Vide Dodon. fol. 647.
Lob. Obſ. fol. 375.
Lugd. fol. 595.
Phytop. C. Bauh. 685.
German. Indianiſche Pappellblumen.

II

Campanula foliis ſerratis cœrulea. Non multùm diverſa eſt à Campanulâ Perſicifoliâ, ſuperiùs deliniatâ, niſi quòd folia crebrioribus ſerraturis notentur, floréſq; paulò minores & frequentiores, pyramidalis formæ, è calice foliaceo dependeant: ſed forſàn hæc culturæ hortenſi debentur. Semina Medii erant, ſed multò minora.

German. Blawe auffrechte Glöcklein/mit zerkerbten blättern.

III

Kali minus. E radice tenui, lignoſâ, candicante, parùm fibroſâ, proſiliunt cauliculi tenues, palleſcentes, ac quandoq; ſubtùs rubeſcentes, brachiati, cubito minores, quos, ſine pediculis, ambiunt foliola oblonga, anguſta, carnoſa, pallidè virentia, quorum ſinubus adnaſcuntur minutiſſima ſtaminula, & ſub his quaſi racemuli conglomerati, continentes tunicis quibusdam ſemina minuta, rotunda, nigra, ſplendentia, Atriplicum aut Amaranti purpurei ſeminum æmula.

Lob. in Adverſ. fol. 170. titulo Blanchette Narbonenſium, ſeu Kali albi minoris.
Hort. Camer. 82.
Phytop. C. Bauh. fol. 565.
Germ. Klein Saltzkraut.

III.
Ranunculus Minor flore luteo, plenus minimus.

I.
Alcea Veneta.

II.
Ranunculus Minor flo-re luteo, plenus, maxi-mus.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ALcea Veneta Tragi, Alc. veſicaria Dodon. Alc. peregrina Soliſequa Lobelii, Hypecoum Matthioli & Cœſalpini. Caulibus provenit ſeſquipedem altioribus, piloſis, gracilibus, rectis & ramoſis; in quibus panduntur folia, ex tribus potiſſimùm profundioribus inciſuris in alias minùs profundas marginales deſinentia, & Alceæ ſeu papaveris erratici foliorum ambitum æmulantia, levia & virore ſaturato nitentia, longis pediculis annexa: flores, oblongi, tenues, & parùm piloſi, foliacei cauliculi ſuſtinent, Malvacei generis, ex albo pallidos, in alis exeuntes, & quinis ſubrotundis foliis umbilicum verſus è purpurâ nigricantibus, ac ſtaminibus in medio luteis conſtantes; quos, niſi tribus aut quatuor horis poſt exortum Solis adeas, vix poſt horæ intervenientis ſpacium cœlo ſereno, apertos offendes: flores ſequitur folliculus, ex tenui veſiculæ involucro, nigris nervulis radiato, & in quinq; breves mucrones abeunte, conſtitutus, qui aliud hirſutum, oblongum, nigriuſculum, toroſum, membranaceum intra ſe occultat capitulum, ſemine parvo, è cinereo nigricante, Abutili ſemen referente, attamen multò minori, refertum: radix inutilis eſt fibrata, annua.

Dodon. Pemp. lib. 1. c. 32. fol. 646.	Cam. Epit. 806.
Lob. Obſ. 374. Adv. 295.	Matth. Bauh. 663.
Cœſalp. lib. 15. cap. 19. fol. 596.	Phytop. Bauh. 634.
Lugdunenſ. fol. 594.	Germ. Wetterröslein/ Venediger Pappel oder Römi-(ſcher Fellriß.

II

Ranunculus flore pleno major repens. E radice, denſè fibratâ, ſparguntur cauliculi leviter hirſuti, procumbentes, & ſe per intervalla, parvis radicularum fibris emiſſis, Lithoſpermi repentis cœrulei modo, humo affigunt, latè rependo vicinas plantas enecant, illorum tamen quidam ad dodrantalem usq; proceritatem attolluntur, atq; inter folia viridia, prolixis & canaliculatis pediculis ſubvecta, & multifidis ſciſſuris plerunq; è trifidis altioribus coaleſcentibus prædita, ſummitate exhibent floſculos, amplitudine Lychnid. Coronariæ proximos, valdè nitentes, luteos, multiplici foliorum congerie orbiculatim confarctos, quorum nimiâ luxuriâ ſeminis materia exhauritur.

Lege Dodon. Pemp. 3. lib. 4. c. 1. f. 423.	Phytopin. C. Bauh. fol. 322.
& Cam. Hort. Med. pag. 136.	Germ. Groſer goltgelber kriechender Hanenfuß.

III

Ranunculus flore pleno, minor. Tenerior tantùm eſt, & minoribus in flore foliorum confarctis orbiculis conſtat; aliàs nulla alia animadvertitur diverſitas.

Vid. Cam. & Phytopin. C. Bauh. locis ſuprà citatis.

Germ. Goltgelber kriechender kleiner Hanenfuß.

I. Alcea vulgaris.

II. Alcea Fruticans.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ALcea vulgaris, Herba Vngarica, Herba Simeonis. Cannabis ſylveſtris, ob corticem lentum, cannabi perſimilem, è quo funes deduci queunt. Caulis fruticans, rectus, rotundus, lento cortice palleſcente tectus, plerunq; ſesquicubitalis, folia virentia, quinque partita, vel Ranunculi pratenſis aut Geranii cœrulei in morem diſſecta, inordinatis oblongis pediculis inhærentia, depromit; in ſummis verò ramulis flores, formâ & colore malvaceis floribus ſimiles, ſed paulò ampliores: ſemen, orbiculatis caſeolis conglomeratum, malvam ſylveſtrem prodit, ut & radix profundè deſcendens, alba, lenta, multifida, & ſub cortice lignoſa.

Dodon. fol. 645.
Lob. Obſerv. 324. Adverſ. 295.
Cœſalp. lib. 14. c. 33. fol. 562.
Lugdunenſ. 593.
Epit. Cam. 669.
Hort. Cam. 8.
Matth. C. Bauh. 663.
German. Sigmarswurtz.
Trag. 137.
Fuchſ. cap. XXVII.
Matth. Camer. 137.
Tabern. 446. lib. 2.
Durant. 23.

II

Alcea fruticoſa Cannabina Pentaphylli folio. Radix malvacea, lenta, craſſa, profundè divaricata, vivax, fundit caules multiplices, teretes, ultra bicubitalem altitudinem fruticantes, è quibus virgæ emittuntur, præditæ per intervalla foliis ambitu ſerratis, & quinquepartitim profundè diviſis; flores vulgari Alcea quodammodò minores ſunt, colore ſimiles, ceu etiam ſeminum formâ.

Deſcrib. Lob. in Adv. pag. 293. depingitur Icon. pag. 656. Obſ. 374.
Et fortè Cœſalp. ſub Alceæ alterius titulo, loco ſuperiùs citato, c. 34.
Cluſ. plant. hiſtor. lib. 4. c. 14. fol. 25.
Hort. Cam. 9.
C. Bauh. Phytopin. 632.
Germ. Stauden Sigmarswurtz / mit Hanffblätern.

II. Althæa Fruticans Hiſpanica.

I. Althæa Vulgaris.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ALthæa vulgaris, è malvarum tribu, quam & facie & nomine Biſmalvæ prodit. Fruticoſa herba, ramoſa, & bicubitalis plerunq; proceritatis, foliis (ut & ramulis) inordinatè locatis, mollibus, Malvæ acutioribus, parùm incanis holoſericum, aut Lychnidem coronariam attactu referentibus, & figurâ ferè ad Populi albi folia accedentibus: flores quinis foliis conſtant, in candido rubeſcentes, & medio parvo nucamento rubente decorati: ſemina Malvæ ſunt, nigra & minora, ac facilè pericarpio membranaceo diſcutienda: radix craſſa eſt, multipliciter divaricata, muccoſa, & in multos annos vivax.

Dodon. fol. 643.
Lob. Obſ. 373. Adv. 293.
Cœſalpin. lib. 14. cap. 31. fol. 561.
Lugd. 590.
Cluſ. xxiiii. lib. 4.
Epit. Cam. 667.
Hort. Cam. 12.
Matth. C. Bauh. 662.
Phytopin. C. Bauh. 630.
Germ. Eibiſch/Ibiſch/oder Heilkraut.
Trag. 140.
Fuchſ. v. cap.
Matth. Cam. 136.
Durant. 40.

II

Althæa fruticans Hiſpanica, à radice lignoſâ, albeſcente, fruticat in ſtipitem brachiatum, lignoſum, cortice cinereo tectum, bicubitalis altitudinis; folia quadantenus mollia, Altheæ foliis proxima, per omnes partes tamen minora, anguſtiora, & rariora: flos ſubinde in alarum ſinubus brevi pediculo ſuffultus, malvaceus, dilutè rubeſcens, amplus, ſtylo umbilici multifido donatus: ſemen, Althææ inſtar, tunicis obtectum latet.

Vid. Althæa Hiſpan. à Cluſ. deſcripta xxiii. lib. quarto.
Lob. Obſ. 373. Adv. 293.
Lugdunenſ. p. 592. lib. 5.
Hort. Cam. 12. fol.
C. Bauh. Phytop. fol. 631.
Germ. Spaniſcher Baum Eibiſch.
Tab. 445. lib. ſecundo.

II. Cymbalaria folijs hederaceis flore cœruleo.

I. Althæa Thuringiaca.

III. Clematis sive Viorna vulgi Lobelij.

CELEBERRIMI EYSTETTEN-
ſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ALthæa Thuringiaca. A communi tantùm diſcrepare videtur foliis incanis, vulgari paulò durioribus, eorúmq; ſerraturis acutioribus, æquè ac laciniis in tres aut plures majores particulas diremptis, & tam grandiore, quàm interdum æquali flore Alceam incarnato colore æmulante.

Solùm à Camer. in hort. Med. fol. 12. & Icon. 6. proponitur: & Cluſ. Althæa ſecunda aut tertia Pannonica, lib. (quarum ſubindè una in alteram tranſire ſolet) lib. rarior. fol. XXIIII. deſcript. exiſtimata.
Cl. Bauh. Phytop. fol. 630.
German. Leibfarber Thüringiſcher Eibiſch.

II

Cymbalaria foliis hederaceis flore cœruleo. Cauliculi numeroſi, tenues, flexuoſi, Caſſytæ modo ſucculenti, funiculorum inſtar à fictilibus aut muris dependere ſolent, crebris tamen radicularum fibris tenellulis terræ ſubindè infiguntur, & ſuſtinent folia hederacea, pinguia, vireſcentia, tenellis oblongis pediculis fulta, ad quorū exortum, in aliis oblongis petiolis, exhibentur floſculi, Linariæ repentis purpureocœruleæ, aut potius Veronicæ fœminæ, figurâ planè pares, coloris cœruleoſubalbidi, & umbilicotenus lutei. Defluentibus his ſubnaſcitur ſemen, Antirrhini minimi vice nigrum, minutum, parvis rotundis capitulis inclusum, quo ſpontè excuſſo facilè planta propagatur.

Lob. Obſ. 337. Adv. 269.
Lugdunenſ. 1322.
Cam. Epitom. fol. 860.
Hort. Med. fol. 52.
Matth. C. Bauh. 788.
German. Kriechend Nabelkraut.
C. Durant. 308.

III

Clematis ſeu Viorna vulgi Lobelii: Atragene Theophraſti: Anguillar. Vitis. 1. Sylveſtr. Plin. & Theoph. (cujus multo ramorum attritu, ignem elici poſſe prodit) Cluſio. Viticulacei, obſequioſi, lenti, rimoſi, & quaſi nodoſi caules, ac quandoq; obſoletè ſubrubentes, è radicibus craſſis & fibratis proſiliunt, ac vicina arborum, fruticum, ſepium, ſcandendo ſuperant: folia uni oblongo & ramoſo pediculo adhærent, quina conjugatim juncta, ita tamen ut ſupremum promineat, hederacea, guſtu acria, quandoq; rariter dentata, ac ſe interdum unà cum pediculis intorquentia: flores quaſi in racemis prodeunt, beneolentes, Myrti majoris florum formam præ ſe ferentes, è quatuor albis foliis ſæpiuſculè repandis, & quàm plurimis ſtaminulis umbilicum obſidentibus, digeſti: ſuccreſcunt his in unum caput compacta, è rotunditate anguloſa ſemina, compreſſa, nigricantia, capillaribus & criſpatis in ſummo plumis onuſta, fervidi ſaporis.

Dodon. 899.
Cœſalp. lib. 14. cap. 1. fol. 543.
Lob. Obſ. 345. Adv. 277.
Cam. in Epit. Matth. 697.
Matth. C. Bauh. 680.
Thal. in Hercyn Saxono Thuring. f. 31.
German. Waldreben.
Trag. lib. 2. c. 94.
Fuchſ. c. 33.
Tabern. fol. 579.
Cam. Matth. 326. fol.
Durant. 256. fol.

I.
Malua Arboreſcens.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

MAlva arboreſcens, δενδρομαλάχη Theophraſti, & Malva arbor Plinii. *Mallows*

Caudicis altitudo decem cubitos æquabat, aliàs ſolidus erat, brachiatus, & ligneæ duriciei: ſupernè alternatim veſtitus foliis, roſea quidem malva amplitudine ſuperioribus, at crebris diviſuris ſylveſtri magis reſpondentibus, tactu ferè Althææ inſtar admodum mollibus, viridibus, & ſubindè ambitu plicatis: his minora alia prope ſinus alarum ſuccedunt: alæ laterales inter folia frequentes oſtendunt pediculos, oblongos, firmos, qui obſidentur floribus malvaceis, lætè rubentibus, &, circa media ſtaminula capillacea, unguetenus maculis ſaturato rubore infectis, ac radiatim diſperſis, notantur: radix valida eſt, & multis craſſis fibrarum proceſſibus firmata: ſemina deciduis floribus ſuccreſcunt, malvaceis ſeminibus aliis ſimilia, orbiculatim placentæ ſpecie coagmentata, ſed duplo majora & craſſiora.

Vid. Dodon. Pempt. 5. lib. 1. cap. 28. fol. 64.
Lob. Adv. 293. ſub titulo Malvæ Arboreæ ſylveſtris.
Lugd. meminit fol. 586.
Cam. in hort. Med. fol. 95.
German. Frembde groſſe Baumpappeln.

II.
Malua Rosea multiplex flore albo.

I.
Malua Rosea multiplex flore incarnato.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

MAlva Roſea hortenſis multiplex flore incarnato. Radix prolixa, candicans, lenta, flexilis, profundè demiſſa, caulem erigit rectum, quatuor cubitos altum, ſuperiùs in brachia diviſum, atq; ab imo ſtatim uſq; ad ſummum foliis obſeſſum, ſubrotundis, & è virore albicantibus, amplis, malvæ vulgatiori non abſimilibus: flores pediculis brevibus annectuntur dictæ Malvæ conformes, magnitudine multo ſuperiores, denſo ſtipatu foliorum multiplices, colore carneo tincti, venuſtate & elegantiâ roſas ipſas provocantes. Defluentibus his ſuccreſcunt in foliaceis conceptaculis, malvis majora, tunicata, & orbiculatim coacta, compreſſa, ſemina, quandoq; tamen inania, ut plerunq; in florum plenorum generibus contingere ſolet.

Germ. Ehrenroſen/mit doppelt Leibfarben blumen.

II

Malva roſea hortenſis multiplex flore albo. Floris tantùm colore, ut & raritate, diverſa à prædictâ, aliàs ejusdem generis.

Germ. Groſſe weiſe doppelte Herbſt Roſen. Groſſe weiſſe volle Pappel Roſen.

De his æquè ac illis qui ſimplici flore placent, videndi.

Dodon. fol. 641.
Lob. Obſ. 372. Adv. 293.
Cœſalp. lib. 14. cap. 32. fol. 561.
Lugd. 588.
Hort. Cam. 95.
Epit. Cam. 239.
Matth. C. Bauh. 359.
Phytopin. C. Bauh. 629.
Germ. Trag. c. 129. lib. 1.
Fuchſ. cap. 193.
Tabern. fol. 440. lib. ſecundo.
Matth. Cam. 125.
Durant. 571.

I
Malva hortensis flore sim
plici albo.
II
Malva hortensis flo: sim
plici incarnato.
III.
Malva hortensis flo: sim
plici rubro.
IIII.
Malva hortenſis flo: ple
no atrorubente.
V.
Malva hortensis flore ple
no rubro.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

MAlva hortenſis flore ſimplici albo, cujus absq; colore, & ſimplici quinorum foliorum in flore diſpoſitorum ſerie, cum prædictis eadem eſt.

Autores vide ſuprà.

Germ. Einfache weiſſe Herbſt Pappelroſen.

II

Malva hortenſis flore ſimplici incarnato. Nec illa, præter colorem incarnatum, à præcedentibus diverſa.

Germ. Einfache Leibfarbe Pappelroſen.

III

Malva hortenſis flore ſimplici rubro. Prædictarum, citra coloris notam, germana eſt.

Germ. Einfache rothe Pappelroſen.

IV

Malva hortenſis flore pleno atrorubente. Ad multiplicium ſuperiorum claſſem etiam illam pertinere tota facies oſtendit.

Germ. Volle ſchwartzrothe Pappelroſen.

V

Malva hortenſis flore pleno rubro. Vnico coloris diſcrimine illam tantùm à priori diſcrepare perſpicuum eſt.

Germ. Volle rothe Pappelroſen.

III. *Marrubium Creticum angu-ſtifolium*

I. Malua criſpa.

II. *Pseudodictamus floribus ver-tillatis.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

MAlva criſpa. Annua eſt planta, & ſupra humanæ ſtaturæ proceritatem aſcendit: radicem obtinet craſſam, fibroſam, lignoſam, lento cortice obductam; folia ſæpiùs malvæ arboreæ latitudine, ſed tenuioris ſubſtantiæ, viridia, & ambitu fimbriata, Braſsicæ criſpæ aut Petroſelini criſpi ritu: floſculi per intervalla, ramoſi caulis adnata, æquè ac caulem ipſum, agminatim circumdant, albidi, reliquarum malvacearum ſpecierum omnium minutiſſimi. Semina invicem globatim conjuncta, aliarum malvarum inſtar, ſed minora ſunt, ſtriata, & ſubrubentia.

Dodon. fol. 642.
Lob. Obſ. 372.
Hort. Cam. 94.
Phytop. C. Bauh. 628.
Germ. Krauſe Pappeln.
Tabern. fol. 442. lib. 2.

II

Marrubium Creticum anguſtifolium Lobel. radice conſtat fibroſâ, gracili, lignoſâ, ex uno capite plures cauliculos attollente, ſesquipedales, aut altiores, erectos, ramoſos, quibus folia ſemper bina ex adverſo adfiguntur, tenui tomento obducta, Marrubiorum modo tandem in mucronem finientia, marginibus modicè ſerrata, atq; in ſummum uſq; caulis minora: floſculi per intervalla in verticillis, circulatim digeſtis, oriuntur, prope exortus pediculorum, albidi, galeati, Marrubio conformes, quos ſemina, eidem conformia, ſed minora, ſequuntur.

Lobel. Adverſ. pag. 222. fol. Icon. 319. pag.
Phytop. C. Bauh. 436.
Germ. Spitzbläterichter Cretiſcher Andorn.

III

Pſeudodictamnum floribus verticillatis. Radices, denſè fibratæ, atq; ſatis altè depactæ, multiplici cauliculorum fœtu emiſſo luxuriant, incanorum ſcilicet & quadrangularium, qui amiciuntur, per intervalla, foliis, Origano vulgari rotundifolio, vel magis Dictamno Cretenſi ſimilibus, multò incano tomento pubeſcentibus, inodoris: flores juxta foliorum ſinus è parvis tomentoſis caliculis emergunt, verticillato ſtipatu caulibus circumpoſiti, Meliſsophylli, Calamintharum, &c. vice, galeati, purpuraſcentes, ſub quibus perficiuntur latentia ſemina puſilla, Marrubio non abſimilia.

Dodon. fol. 281.
Lob. Obſ. 267. Adv. 215.
Cœſalp. lib. 11. c. 27. fol. 447.
Lugd. 895.
Epit. Cam. fol. 474.
Matth. C. Bauh. fol. 522.
Phytop. C. Bauh. 424.
Germ. Wilder Cretiſcher Diptam.
Matth. Germ. Cam. fol. 241.
C. Durant. 323. fol.

III.
Lathÿrus peregrinus è cœruleo purpurascente flore

I.
Abutilon Auicennæ.

II.
Lathÿrus peregrinus suauiter erubescens

Celeberrimi Eystettenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ABurilon Avicennæ, Althæa luteis floribus Lobelii, & fortaſsis Ibiſcus Theophraſti Donatur caule, ab unâ radice in fibras multas divaricatâ, annuâ, inutili, recto, bicubitali, tereti, ſuperiùs in brachia ſparſo, ſuſtinente folia, ortu diverſo è pediculis oblongis & firmis dependentia, Althææ vulgatioris inſtar mollia, ſerrata, tenuiter piloſa, pallidè virentia, & ex rotunditate in acutum tendentia: flores in brachiorum ſuperiorum ſinubus prodeunt quinq; foliorum, parvi, lutei, caduci, & ſub his caput, è numeroſis ſiliculis, radiato ambitu ordinatim coagmentatis, compactum, quod interioribus diſtinctis membranaceis alveolorum loculis ſemina, Alceæ veſicariæ ſimilia, majora & ſubnigricantia, continet.

Dodon. fol. 645.
Lob. Obſ. 374. Adv. 294.
Cœſalp. lib. 15. c. 18. fol. 576.
Lugd. 592. fol.
Epit. Cam. 668. fol.
Hort. Med. 3. p.
Matth. C. Bauh. 662. pag.
Phytop. Bauh. 632. fol.
Germ. Welſche gelbe Pappeln.
Durant. fol. 7.

II

Lathyrus peregrinus è cœruleo purpuraſcente flore. Radix annua, inutilis, & parũ fibrata, fundit cauliculos infirmos, & pedamentis fulciendos, graciles, & per intervalla foliis anguſtis, ſurrectis, tenuibus, & viridiuſculis veſtitos, quorum oblongi petioli ſubindè in ramoſa capreolorum filamenta, ſpiris in ſummo convoluta, deſinunt: è foliorum ſinubus alii longi tenues petioli exeuntes erigunt foliaceos cauliculos, ſuperbientes floribus purpureocœruleis, elegantiſſimis, Lathyri vulgaris ſeu Piſi floſculos imitantibus: ſemina ſeu grana ſequuntur in pinnatis ſupernè lobis, angularia, inæqualia, innumeris, vix viſibilibus interdum, ſtigmatibus notata.

Peregrina eſt planta adhuc, & multùm convenit cum Cicerculâ Ægyptiacâ Cluſii, fol. CCXXXVI.

German. Frembde breite Erbes/ mit Purpurblawen blumen.

III

Lathyrus peregrinus, ſuaviter rubeſcens: absq; illo colore cum ſuperiore planè eadem planta.

Germ. Frembde breite Erbes/ mit röchlichten blumen.

SEPTIMVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
ÆSTIVALIVM.

III. Meliſsa Moldavica flo, re cœruleo.

I. Moluca odorata spi, nosa.

II. Meliſsa Officinarum

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

MOlucca odorata ſpinoſa, ſeu Cardiaca Melica, vel Molucca Syriaca. Et hanc ſolertiæ luxuriantis naturæ debemus. Caules profert quadrangulos, ramoſos, & in his folia Meliſſophylli, licet quodammodò altius ſerrata, æqualiter locata, juxta ſingulos ramorum geniculos: poſt aculeos tenues, oblongos, & ſatis firmos, orbiculato ambitu, in amplis & parùm anguloſis, membranaceis, herbidi coloris acetabulis, ſeu calathis, nervoſis, ſecundum oras extremas aliquot tenuibus albicantibus ſpinulis rigentibus, ac tintinabulorum modo patentibus, flores galeati emergunt, cum tantillo rubore candicantes, pariter ac calices odorati, & inferioribus labris bifidè quorundam Lamiorum inſtar diſſecti: marceſcentibus illis ſuccedit ſemen fuſcum, triangulum, annuam plantam facilè reparans.

Dodon. 93. fol.	Hort. Cam. 102.	Tabern. 248. lib. ſecundo.
Lob. Obſ. 278. Adverſ. 221.	C. Bauh. Matth. 602.	Matth. German. Cam. fol 289.
Cœſalp. lib. II. cap. 24. fol. 446.	Phytopin. C. Bauh. 434.	Durant. 589.
Lugdunenſ. 959.	Germ. Wolriechende Conſtantinopolitaniſche Meliſſen.	

II

Meliſsa vulgaris, & officinarũ. Apiaſtrum, ſeu Meliſsophyllum, quòd mirè hac herbâ apes capiantur; etenim ſi alvearia illâ perungantur, apes non facilè fugiunt, dum nullo magis flore gaudent. Sic quoq; præſentiſſimum contra ictus illarum habetur remedium, quod non ſolùm Plinio teſte lib. 21. cap. 20. ſed etiam multijugâ noſtri ſeculi experientiâ comprobatum eſt. Folia edit Marrubio nigro æmula, rugoſa, vireſcentia, in virgis quadratis brachiatis, floribus undiq; per intervalla verticillatim cinctis, albeſcentibus, Citri vice (unde & Citronella, Citrago, & herba Ponſirata vocatur) odoratis, Cardiacæ, vel Mentæ criſpæ non diſparibus: ſemina in loculis ſubnaſcuntur exigua, anguloſa, nigra, & unguetenus albeſcentia, ceu Mentaſtri montani & multa hujus generis ſemina: radix fibrata eſt, & germinibus quàm plurimis emiſſis ſe multiplicat.

Dodon. 91. fol.	Lugdunenſ. 957.	German. Muterkraut/oder Meliſſen.	Matth. Cam. 288.
Lob. Obſ. 277. Adv. 220.	Epit. Cam. 574.	Trag. cap. 3. lib. I.	Tabern. lib. ſecundo fol. 70.
Cœſalp. lib. II. c. 24. f. 446. & 447.	Matth. C. Bauh. 602.	Fuchſ. cap. 190.	Durant. 588.
	Phytop. C. Bauh. 434. fol.		

III

Meliſsa Moldavica, ſeu Turcica, flore cœruleo. Meliſsophyllum Turcicum. Caulibus donatur è radice annuâ, lignoſâ, & parùm fibratâ, cubitalibus, quadratis, toroſis, obſcurè rubeſcentibus, virgatis; in quibus folia Mentaſtri montani Pannonici, acutiora tamen, longis pediculis hærentia, & ſuaviter odorata, denticulata, viridia, & ſubtùs foraminulis tantùm non pertuſa, pronâ parte trifidis nervulis per longitudinem excurrentibus notata: flores, quibus ſubindè foliola anguſtiſſima, in tenues & innoxios aculeos abeuntia, interponuntur, in oblongis ſpicis, è loculis ſupernè trifidis, infernè verò bifidis, erumpunt, Salviæ effigie eleganter cœrulei: his ſemen ſucceſcit, Pſyllii annui magnitudine, parvum, oblongum, nigrum, in unguiculi extremitate, ritu ſuperioris plantæ, albeſcens.

Lobel. Adverſ. 220.	Matth. C. Bauh. 603.	Matth. Germ. Cam. fol. 289.
Lugdun. 160.	Phytopin. C. Bauh. 434.	Tabern. 70. lib. ſecundo.
Epit. Matth. 576.	German. Blawe Türckiſche Meliſſen.	Durant. 591.
Hort. Cam. 102.		

II. Meliſsa Moldavica flo: albo.

I. Molucca Levis.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Molucca lævis inodora, Meliſsa Moluccana fœtida, Maſeluc. Turcarum Lobelio: licet communiore illâ, ſuperiùs deſcriptâ, aſperior videatur, attamen quia noſtra mitior, fortaſsè luxuriantis ſoli genio, effecta fuit, ſic illam indigitare nobis viſum. Neutra tamen Moluccarum prorſùs aculeis deſtituitur, qui etiam huic tenuia aliquot aderant, ſub rigidis, membranaceis infundibulis, ſeu calicibus, in caule altiore & craſſiore poſitis: cæteroquin, citra foliorum magnitudinem & profundiores inciſuras, ſuperiori non impar videtur.

Dodon. fol. 93.
Lob. Obſ. 279. Adverſ. 221.
Cœſalpin. lib. 11. c. 24. fol. 446.
Lugd. 959.
Hort. Cam. 102.
Epit. Cam. 575. fol.
Matth. C. Bauh. 603. fol.
Phytopin. Bauh. 435. fol.
Germ. Conſtantinopolitaniſche Meliſſen/ ſo nicht wolriechend iſt.
Tabern. 248. lib. ſecundo.
Matth. Cam. 289.
Durant. 589. fol.

II

Meliſsa Moldavica, Citrago Turcica fl. albo, à Meliſsâ Moldavicâ flore cœruleo tantùm albo floris colore differt.

Lob. Adverſ. 220.
Lugdun. 960.
Hort. Cam. 102.
Epit. Cam. 575.
Matth. C. Bauh. 603.
Phytopin. 434.
Germ. Weiſſe Türckiſche Meliſſen.
Matth. Cam. Germ. 289.
Tabern. ſecundo lib. fol. 70.
Durant. 59.

III. Balsamita Officinarum. I. Mentaſtrum niveum Anglicum. II. Mentaſtrum Sylveſtre.

Celeberrimi Eyſtettenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Menthaſtrum cinereũ vel niveum Anglicum variegatis foliis Lobelii. Multò gratiore aſpectu, quàm odore, nempè minus grato, ſed graviore, Menthaſtrum illud prodit, foliis ordinatim ex adverſo poſitis, ſubrotundis, rugoſis, viridibus, vulgatiori paribus, licet quandoq; minoribus (veluti & tota planta) & quæ nonnunquam, unà cum caule plerunq; reſupinato, prorſus candore niveo inficiuntur: nonnunquam dimidiatis tantùm tàm caulis quàm foliorum particulis, vel candore, vel viriditate tinctis, placent: flores in oblongâ denſâ ſpicâ ſe offerunt, candicantes, hortis amœnioribus delicias facturi: ſemina minutiſſima ſunt, & rarò offendenda, ut non injuriâ D. Baſil. Menthæ ſemina eſſe negârit: radix reptantibus germinibus latè ſpargitur.

Lobel. Obſ. 273. Adv. 219. Icon. 510. pag.
Lugdunenſ. 674. pag. | German. Geſcheckte Engliſche Müntz.
Phytopin. C. Bauh. fol. 430. | Tabern. lib. ſecundo, fol. 62.

II

Menthaſtrum ſylveſtre foliis latis. Caule enaſcitur quadrangulo, cubitali, & foliis Siſymbrio majoribus, & latioribus, hirſutioribus, rugoſis, mollibus, ſubtùs æquè ac ſupernè incanis, odore gravi: flores ſpicatim faſtigia caulium ſtipant, minuti, ſubcinerei: radix teneriuſcula, obliqua, fibroſa, ſe ſurculorum regerminantium fœtu abundè propagat.

Dodon. 96. fol. | Phytop. Bauh. fol. 430.
Lobel. Obſ. 273. Adverſ. 219. | Germ. Wilde Müntz/ oder Roßmüntz.
Lugdunenſ. 673. | Trag. fol. 8. cap. 5. lib. 1.
Cluſ. quo ad Iconem, XXXII. fol. | Fuchſ. 110.
Epit. Cam. 479. | Matth. Cam. 244.
Cord. in Diaſcor. p. 526. lib. 3. c. 42. | Tabern. 61. lib. 2.
Matth. C. Bauh. 527. fol. | Durant. 596. fol.

III

Balſamita & Balſamine officinarum. Siſymbrium Dod. Siſymbria Mentha rubro folio & flore nigræ Menthæ Lobel. Radicibus eſt fibroſis, multiplicibus, & ſummâ tellure latè vagantibus, geniculatis; unde cauliculi exurgunt quadrati, geniculati, & obſcurè ſæpiùs rubeſcentes, veſtiti foliis atrovirentibus, interdum rubentibus, ad ſingulos geniculos ordinè diſpoſitis, rotundis, propè Menthæ Cardiacæ figurâ: flores purpuraſcentes ſuperiores cauliũ partes non minùs verticillatim per intervalla coronant, ac ſummitates eorundem, in capitula quaſi ſubgloboſa collectas, decorant: ſemina puſilla rotunda profert. Tota planta vehementi odore caput ferit, etſi non ingrato.

Dodon. 97. fol. | Epit. Cam. 268. | Fuchſ. fol. 110.
Lob. 271. Adv. 218. | Matth. C. Bauh. 526. | Tabern. fol. 68.
Cœſalp. lib. 11. c. 64. fol. 478. | C. Bauh. Phytop. fol. 431. | Cam. Matth. German. 243.
Lugdun. 675. | Germ. Hertzmüntz/ Hertzentroſt/ Noribergenſibus. | Durant. 948.

II. Nepeta Germanica. I Nepetella. III. Menta Felina.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

NEpetella. Nepeta minor. Nepeta Alpina quorundã Foliis eſt vulgari Nepetâ Germanicâ multò minoribus, anguſtioribus, ſerratis, cauliculis humilioribus, æquè ac florum paulatim parvis rubicantibus guttulis aſperſorum, galeis rarioribus, ſpicatim ſitis, & ut in vulgari albicantibus: ſemen communiori generi par, ſed minutius eſt. A nullo adhuc deſcripta putatur.

Multùm accedit ad Cattariam tenuifol. Cluſ. fol. xxxiii.

Meminit tamen hujus plantæ Camer. hort. Med. fol. 106. nomine tantùm.

German. Kleine Nept.

II

Nepeta peregrina, ſeu Mentha Cattaria peregrina latifolia Lobelii.

Caule conſtat quadrangulo, & ſæpiùs bicubitali, ramoſo, in cujus brachiis, Nepetæ vulgaris more, flores albi, verticillatim farcti, oblongam ſpicam extremitates virgarum cingentem efformant: folia ſunt vulgatiore anguſtiora, & ſemper bina ordinè ſibi oppoſita, levi tomento pubeſcentia: radices fibroſæ germinum lateralium ſobole repullulante luxuriant: ſemina cognatæ familiæ reſpondent, illiúsq; more extremitatibus apicum candicant.

Vide Lobel. Obſerv. 276. Adverſ. 220. fol.

Nec admodum, præter florum colorem, abſimilis eſt Dod. Cattariæ fol. longiore. pag. 99.

Legatur etiam Lugdun. fol. 909.

Germ. Frembd Katzenkraut/ frembde Nept.

Tabern. ſub Mentæ felin. latifol. titulo, fol. 64. lib. 2.

III

Menta felina & Nepeta Tragi, Herba felis & Cattaria, quòd à felibus valdè expetatur, ut qui ejus folia jucundè, laſciviter tàm accedendo quàm recedendo, tandem contrectent, & avidè depaſcantur. Folia prodeunt ortu oppoſito in caule ſesquicubitali, ramoſo, per intervalla diſsita, Meliſſophylli aut Vrticæ ſpecie, ſed mollia, incana, & ambitu denticulata, &, ceu etiam præcedentium tàm caules quàm flores, odoris acuti: flores juxta foliorum ſinus albi, circulatim ſuperiores ramulos ſimul ac eorum faſtigia ambientes, eminent: ſemina ſequuntur in minutis florum caliculis nigra, Apiaſtro minora: radices ſubſunt fibroſæ, multifidæ, vivaces.

Deſcrib. à Dodon. pag. 99.
Lob. 276. Obſ. Adverſ. 219.
Cœſalpin. lib. 113. c. fol. 472.
Lugdun. fol. 909.
Epit. Matth. 484.
Hort. Camer. 106. fol.
Matth. C. Bauhin. 529. fol.

C. Bauh. Phytop. fol. 431.
German. Katzenmüntz/ Nept.
Trag. cap. 4. lib. 1.
Fuchſ. 165. cap.
Matth. Cam. 248.
Tabern. 64. lib. ſecundo.
Caſt. Durant. 208.

III. *Pulegium aquaticum ſpicatum.* I. Mentha Criſpa. II. *Vrtica Romana.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Mentha criſpa, verticillata, C. Bauhin. Mentha vulgata ſerpens rotundiore folio, Pulegii flore coronato, Lobel. Dioſcorides duas tantùm Menthæ propoſuit ſpecies, ſativam ſcilicet, & ſylveſtrem, quam Menthaſtrum vocant: recentiores tamen, inventa veterum locupletantes, plures enumerant, & ſub illis hanc non poſtremam. Foliis prodit ſaturatæ viriditatis, rotundis, ſerratis, rugoſis, & valdè odoratis, quæ adverſo ſemper poſitu emergunt, è caule quadrangulo nigricante, & parùm piloſo, geniculato; hujus brachia in ſummo floribus purpuraſcentibus ſecundum internodia orbiculatim ambiuntur: ſemina minutiſſima & rotunda, ac rarò invenienda: radix fibroſa eſt, & ſummo ceſpite longius evagans reſtibili fœcunditate ſe profert.

Dodon. 96.	Matth. C. Bauh. 527.
Lobel. Obſ. 271. Adverſ. 218.	Phytopin. C. Bauh. 429.
Icon. 507.	Germ. Krauſe Müntz/auch Deymente.
Lugdun. 671.	Fuchſ. cap. 110.

II

Vrtica Romana, & Vrtica urens prior. Nulla Vrticarum hac acrior, tàm mordacem pruritum excitat, vel tactu leviuſculo, quare meritò prima habetur, quamvis ad Dioſcorideam primā aſperiorem notis omnibus accedat, atq; hac ratione, propter magnam efficaciam, etiam officinarum uſui ſerviat. Caulibus aſſurgit plerunq; cubitalibus, aut altioribus, hiſpidis, è quibus folia longis pediculis ordinato ſitu appenduntur, lata, nigricantia, aſpera, pungentia, cæteris Vrticis paulò altius inciſa: horum ad exortum, ſingulis petiolis oblongis, pilulæ villoſæ, echinatæ, è capitulis aliquot membranoſis, tenuibus & hiſpidis, in unum compactæ, cernuntur, ſemine rotundo, fuſco, compreſſo, & lini modo nitido, refertæ. Radix parùm fibroſa eſt, pallida, annua, inutilis.

Dodon. 151.	Hort. Cam. 189.	Fuchſ. 37. cap.
Lobel. Obſ. 281. Adverſ. 223.	Matth. C. Bauh. fol. 789.	Matth. Cam. 395.
Cœſalp. lib. 4. c. 15. fol. 156.	Phytopin. C. Bauh. fol. 440.	Tabern. 234. lib. 2.
Lugdun. 1245.	Germ. Welſch oder Römiſch Neſſel.	Durant. 1063.
Epit. Cam. 861.	Trag. lib. 1. cap. 1.	

III

Pulegium aquaticum ſeu paluſtre ſpicatum quorundam, quamvis prorſus Menthaſtrum Lobelii, vel Mentham agreſtem alteram Tragi referat, caulibus nempe cubitum altis, quadrangulis, piloſis, incanis, foliis lanugine pubeſcentibus, oblongis, & faſtigiis ramulorum in denſas ſpicas floſculorum purpuraſcentium abeuntibus: ſemen Menthæ ſeminibus reſpondet, ut & radices, obliquis germinibus latè proſerpentes.

Dodon. fol. 96.	Epit. Cam. 479. fol.	Trag. lib. 1. c. 5.
Lob. 273. Adv. fol. 219.	Matth. C. Bauh. 527. fol.	Fuchſ. 110. cap.
Cœſalp. lib. 11. c. 64. fol. 473.	Phytop. C. Bauh. fol. 530.	Matth. Cam. 244.
Lugdunenſ. fol. 673.	Germ. Wildmüntz/Roßmüntz.	Durant. 596.

II
Marrubium Creticum angu- ſtis folijs inodorum.

I.
Marrubium vulgare.

III
Mentha Sarracenica.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

MArrubium album vulgare. Praſion Diaſcoridis. E duobus Marrubii generibus, albo ſcilicet & nigro, hoc magis in uſu eſt. Caule excurrit ſesquipedalis altitudinis, ramoſo, quadrato, tenui tomento pubeſcente, cui inhærent folia per intervalla bina, ſubhirſuta, ſubrotunda, incana, rugoſa, leviter denticulata: floſculi albeſcentes ſecundum foliorum geniculos, ſupremas cauliculorum partes verticillatim coronant: radix fibroſa eſt, nigricans, extrinſecus perennis: ſemina ſubrotunda, exigua, nigricantia. Hanc plantam, hybernis potiſſimùm menſibus, Moſchum redolere, Dodon. annotatum reliquit.

Dodon. 88. fol.
Lobel. Obſ. 278. Adverſ. 222. fol.
Cœſalp. lib. 11. c. 26. fol. 447.
Lugdunenſ. fol. 961.
Cam. Epit. 572.
Hort. 96. fol.
C. Bauh. Matth. 605. fol.
Phytopin. fol. 436.

Germ. Weiſſer Andorn.
Trag. lib. 1. cap. 2.
Fuchſ. 225. cap.
Tabern. 240. lib. ſecundo.
Cam. 287. fol.
Matth. Cam. Germ. 287.
Durant. 577. fol.

II

Marrubium Creticum foliis breviuſculis, & magis obtuſis, quâ tantùm figurâ à ſuperiore anguſtifolio Cretico diſcrepat, præterquàm quòd odore deſtituatur, quo ſuperiùs placet.

Germ. Cretiſcher Andorn/mit kurtzen blätern.

III

Mentha Græca, Sarracenica, Corymbifera, Laſſulata, Sativa Romana, Herba D. Mariæ, Ageratum latifolium quibusdam. Paſſim à delicioſis ad placentas expetitur, & cultioribus hortis inſertur: folia ſortitur majoris Salviæ, aut Betonicæ, ſeu Lapathi, odorata, carnoſa, & ſubalbidæ viriditatis, modicè ſerrata; caules cubito altiores, ramoſos, faſtigiatim floribus corymbaceis Tanaceti facie donatos: radix admodùm fibroſa eſt, & facilè compræhendit, particulis etiam propaganda: ſemina Tanaceto æqualia eſſe feruntur.

Dodon. 294. fol.
Lobel. cui Coſtus hortorum, Obſerv. 174. Adv. 136.
Cœſalpin. ſub titulo Herb. S. Mariæ, lib. 12. c. 12. fol. 483.
Lugdun. 678.
Cam. Epit. 480.
Hort. Med. 49. fol.
C. Bauh. Matth. fol. 527.

Phytopin. Bauh. 430.
Germ. Vnſer Frauen Müntz.
Trag. lib. 1. c. 53.
Matth. Cam. Germ. 247.

II. Calamintha montana vul-
garis.

I. Calamintha montana præ-
ſtantior.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CAlamintha montana præſtantior. Ad Theriacam myſticam ab herbariorum callentiſſimis commendatur, atq; hinc è montibus, quibus familiaris, non tantùm hac de cauſâ, verùm quoq; elegantiæ & pulchritudinis merito, quod etiam nobilitate nominis prodit, cicuratam, & in hortos cultiores receptam conſtat. Caules erigit ab unâ radice ſurculoſâ, & in novas turiones ſubindè diffuſâ, plures quadratos, cubito breviores, quorum geniculis ſingulis bina folia viridia, Meliſſophyllo conformia, longo pediculorum annexu inhærent: flores prope foliorum ſinus, ſimul ac ſummis virgis emittuntur ex oblongis caliculis, ad Meliſſam Tragi magnitudine accedentes, purpurei, quibus ſemina ſuccedunt parva, fuſca, rotunda. Tota planta non ſine gravitate, ſuaveolens eſt.

Lobel. Obſerv. 274. Adverſ. 219.
Lugdunenſ. 905.
Hort. Med. Cam. 36.
Matth. C. Bauh. 529
Phytopin. 433.
Germ. Groß Rechte Katzenmüntz.
Tabern. 65. lib. ſecundo.

II

Calamintha montana vulgaris. Præcedentem caulium altitudine ſuperat, quos æquè radix reſtibilis & latè ſerpens extollit ad cubitalem proceritatem: folia ei indiſcriminatim inhærent, nigrovirentia, ſuperioris Calaminthæ foliis rotundiora: flores pariter ſummis virgis atq; foliorum alis ſuſtinentur, multò minores, copioſiores, conjunctim ramoſis pediculis appenſi. Semina præcedenti minora, at copioſiora profert. Reliquis odore gravior eſt.

Vid. Dodon. 98. fol. deſcript
Lob. Obſ. p. 274.
Lugdun. 905.
Epit. Cam. 248.
Hort. Med. Cam. 36.
Matth. C. Bauhin. 528. fol.
Phytopin. fol. 433.
German. Gemein Katzenmüntz.
Tabern. 65. lib. ſecundo.

III. *Coronopus.* I. Limonium Sÿriacum. II. *Calamentha Anguſtifolijs.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

LImonium Syriacum Rauvvolffii. Foliis provenit ab unâ radice, exteriùs fuſcâ, oblongâ, & ſenſim gracileſcente, crebris, & in orbem diffuſis, viridibus, parùm piloſis, craſſo & utrinq; prominente nervo in medio notatis, ac frequentium diviſurarum profunditate quadantenus Aſplenum mentientibus: inter illa attolluntur caules aliquot, cubito breviores, ſubhirſuti, & appendiculis alatis ac leviter plicatis obſepti: alarum verticibus tria alia anguſta & triangula folia affiguntur, juxta quæ extremi ramuli faſtigiuntur in multas alatas virgas, loculos ſeu thecas oblongas, hiſpidas, confarctas producentes, quibus ſingulis coagmentatim inſerti cernuntur aliquot tenues membranacei, ſtriati, caliculati, & ſecundum oras tenuiter fimbriati floſculi, dilutè cœrulei, immarceſsibiles, quorum pleriq; ex umbilico alium floſculum proſilientem altiùs attollunt, quinis foliolis niveis, & aliquot ſtaminulis concoloribus conſtantem: ſemina ſubnaſcuntur parva, fuſca, & Bromi ſterilis pericarpio liberatis ſeminibus aliquantùm conformia, minora, graciliora.

Valdè rara & elegans eſt planta, & deſcribitur exactiſſimè à Cluſio in Curis poſterior. fol. 33.
In Itinerar. Rauvvolff. fol. 314.
Lugdunenſ. in append. fol. 35.
Caſpar. Bauhin. meminit. in Phytopin. fol. 356.
German. Syriſches Limonium.

II

Calamenthum odore Pulegii. Radicibus multifidis, tenuibus, fibroſis, innituntur caules quadranguli, ſubhirſuti, amicti per intervalla continuatâ ſerie foliis, Pulegio vel duplo interdum majoribus, ſubrotundis, & nonnihil hirſutis, margine ſerratis, ac mutuò ſibi oppoſitis: flores copioſi, pallidè cœrulei aut purpuraſcentes, cognatis generibus ſimiles, odore verò ſuo, ſimul ac formâ, Pulegium exæquantes, à medio caulis usq; ad cacumen inter folia exeuntes: poſt ſe relinquunt minuta, rotunda, fuſca ſemina, congenerem familiam prodeuntia. Convenit omninò cum Lobelianâ Calaminthâ alterâ foliis maculoſis, odore Pulegii, niſi quòd in noſtrâ nullas adhuc animadvertimus maculas, forſan regionis & culturæ genio abactas.

Vid. Dodon. Pempt. 1. lib. 4. fol. 98.
Lobel. Obſerv. 275. Adv. 219.
Cœſalpin. lib. 11. c. 61. fol. 472.
Lugdunenſ. 905.
Epit. Cam. 481.
Hort. Med. Cam. 33. fol.
Matth. C. Bauhin. 529. fol.
Phytopin. Matth. 432.
German. Wilder Poley.
Matth. Cam. fol. 247.
Durant. 168.

III

Coronopus ſativus, Herba ſtella, ſeu Cornu cervinum Dodon. Foliis prodit Lanceolatâ, ſeu Plantagine minore, paulò anguſtioribus, & in aliquot falcatas lacinias, cervinorum cornuum ſpeciem mentientes, fiſsis, hirſutis, ac humi orbiculariter ſtratis. Inter illa aſſurgit hirſutus, & foliis omninò deſtitutus, cauliculus, pedem altus, cujus cacumen in ſpicam oblongam, Plantaginis majoris inſtar, deſinit, ejusdem ritu floſculis pallidiuſculis, exiguis, farctam, & poſt illos, ſeminibus Plantagini cognatæ conformibus, minutis, pallidè rubentibus, refertam: radix ſubeſt unica, fibris capillata, graciléſcens.

Dodon. fol. 109.
Lobel. 239. Adverſ. 186.
Cœſalp. lib. 8. c. 19. fol. 329.
Lugdunenſ. 669.
Hort. Camer. 276.
Matth. C. Bauhin. 353.
Phytopin. Bauh. 353.
German. Kraenfuß / Hirſchhorn-Salat.
Trag. 37.
Fuchſ. 179. cap.
Tabern. 375.
Matth. Cam. fol. 146.
Durant. 276.

I. Baſilicum Indicum macu-latum.

II. Baſilicum Medium.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

BAſilicum & Ocimum Indicum, ſeu Hiſpanicum maculatum. Caulem ex radice non magnâ, nec admodum fibroſâ, attollit ſesquipedem longum, quadratum, leviter piloſum, ex atro virore obſcurè purpuraſcentem, qui rurſus, juxta geniculos ſuos, in aliquot adnatas virgas brachiatur, gerentes folia ſibi invicem correſpondentia, modicè ſerrata, duos quandoq; digitos lata, è longitudine ſubrotunda, ſucculenta, lævia, viridia, purpureis latis maculis ſupernè infecta, inferiùs atropurpuraſcentia : ſummæ alæ in ſpicam excreſcunt atrorubentem, nempè ex foliolis atrorubentibus, verticillos floſculorum, Ocimorum ſpecie albicantium, & paulatim rubeſcentium, ſubindè fulcientibus, digeſtam : ſemina ſuccedunt nigricantia, ſubrotunda, parva, aliorum Ocimorum ritu, quos tota planta odore exæquat.

Deſcribitur à nullo; admodum autem conformis eſt Ocimo criſpo Indico Cluſii, cujus alibi mentio fit, in ſuo loco, convenientibus Autoribus appoſitis.

Germ. Indianiſch roth Baſilien.

II

Baſilicum ſeu Ocimum medium vulgatius. Formâ priori ſatis ſimile eſt, magnitudine tamen multò inferior, veluti etiam odore remiſſiore, cæteroquin folia gerit dilutè viridia, Mercuriali ſimiliora, carnoſa, floſculos obſcurè candicantes : ſemen ſubrotundum, parvum, nigricans, quod in plerisq; officinis noſtratibus obvium eſt.

Dodon. 258. pag.
Lobel. Obſ. 288. Adverſ. 215.
Cœſalp. ſub Ocimi tertii titulo, lib. 11. c. 59. fol. 469.
Lugdunenſ. 680.
Epit. Cam. 309.
Hort. Med. Cam. 108.
Matth. C. Bauh. 407. fol.
Phytopin. Bauh. 426. fol.

Germ. Gemeine mittel Baſilien.

Trag. cap. 8. lib. 1.
Fuchſ. 208.
Matth. Cam. 164.
Tabern. 57. lib. ſecundo.
Durant. 661.

II. Ocimum Criſpum viride
I. Ocimum latifolium magnum
III. Ocimum minimum caris-
phÿllatum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

OCimum latifolium magnum. Ocimi Indici propè repræſentans faciem, caulem edit planè viridem, quandoq; obſcuro rubore ac ſaturato infectum, folia Mercuriali breviora, & latiora, viridia: flores albeſcentes, congenerum ſpecierum fragrantiam, æquè ac tota planta, ſuaviter referentes: radix fibroſa eſt & annua, ſemina ſuperiori Ocimo æqualia.

Reſpondet Ocimo Caryophyllato maximo C. Bauh. Phytopin. fol. 425. quod Ocimus in viridariis Alexandriæ Alpino eſt, pag. 25. de plantis Agyptiac.

Germ. Gantz grün breitbläterichter Baſilien.

II

Ocimum criſpum viride. Proceritate etiam medio vulgatiori cedit, & nondum pedem æquat, foliis verò ei non omninò diſpar eſt, viridibus nempe, & fimbriato ambitu criſpatis, odore jucundo, & ferè inter Caryophyllatum & Citratum quiddam confuſius ſpirantibus: flores albicant, ſemina & radix parvitate tantùm diſcrepant.

A nullo adhuc proditum.

Germ. Krauſe Baſilien.

III

Ocimum minimum Caryophyllatum. Nanum, ſeu Pumilum, & Ocimum alterum tenuifolium Cœſalpini. Folia mittit Serpylli (in quod etiam Ocima degenerare Theophraſtus retulit) ſeu potius Amaraci, in cauliculis, ex unâ radiculâ fibratâ, nondum palmaribus, & paulò ſuperiùs creberrimo ſtipatu inter ſe condenſatis, ac quaſi in conglomeratam orbis ſpeciem collectis: flores parvi ſunt, reliquorum Ocimorum effigie, cum Caryophyllis aromaticis fragrantiâ, & odoris jucunditate, certantes: ſemina familiam ſuam etiam minutis granis fatentur.

Dodon. fol. 278.
Lobel. Obſerv. 269. fol. Adverſ. 215.
Cœſalp. lib. 11. c. 59. fol. 469.
Lugdunenſ. 681.
Epit. Cam. 310.
Hort. Med. Cam. 108.
Matth. C. Bauh. 407.
Phytopin. 426.

Germ. Klein wolriechend Negel Baſilien.

Trag. c. 8. lib. 1. quo ad deſcriptionem.
Matth. Cam. 165.
Tabern. 57. lib. ſecundo.
Durant. 665.

III. Thlaspi Cappadocicum flore albo

I. Teucrium Verum

II. Thlaspi Cappadocicum flor. incarnat.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

TEucrium verum, & Teucrium alterum Matthioli, & Teucrium fruticans I. Cluſio, ab illo exactè deſcriptum. Teucro ob inventionem nomen debet, Plinio ſuggerente. Vt radice lignoſâ & fibratâ, ſic quadratis, lignoſis, quàm plurimis fruticat virgis, quas folia veſtiunt, Triſſaginis magnitudine, bina ſibi invicem oppoſita, margine ſerrato, Chamædryos modo rugoſa, pronâ parte virore ſaturo ſplendentia, ſupinâ verò palleſcentia, non ingrati odoris: flores in ramulorum extremis ſpicatim ſe offerunt, hiantes, Chamædryn vulgatiorem marem formâ referentes, coloris albicantis: ſemina ſuccedunt parva, rotunda, obſcurâ nigredine prædita.

Dodon. fol. 43.	Matth. C. Bauh. 596.
Lobel. Adv. 208.	Phytopin. 471. fol.
Cœſalp. lib. 8. c. 41. fol. 455.	German. Groß Barthengel.
Lugdun. 1166.	Fuchſ. 322. cap.
Cluſ. 348.	Tabern. fol. 97. lib. 2.
Epit. Cam. 566.	Matth. Cam. 281.
Hort. Cam. 167.	Durant. 98.

II

Thlaſpi Cappadocicum, vel Creticum, flore incarnato ſeu rubeſcente, vel Thlaſpi Candiæ umbelliferum, Iberidis folio, Lobel. Folia oblonga, leviter ſerrata, Iberidi quadantenus reſpondentia, alternatim exeunt in caule pedali, ramoſo, cujus extremitates umbellatâ ſerie, Sambuci paluſtris in morem, ſuſtinent floſculos, ex candido luculenter rubeſcentes, ſeu purpuraſcentes: ſemen ſervatur in folliculis bifidis, parùm compreſſis, ſubrubeſcens, planum, fervorem guſtu prodens.

Dodon. 701.	Matth. C. Bauh. 428. fol.
Lobel. Obſ. 108. Adverſ. 75.	Phytopin. Bauh. 165.
Cœſalp. lib. 8. c. 77. fol. 367.	Germ. Leibfarb Cretiſcher Baurenſenff.
Lugdunenſ. 663.	Tabern. lib. ſecundo, fol. 172.
Cam. Hort. Med. fol. 168.	Cam. Matth. Germ. 177. fol.
Epit. Cam. 339.	Durant. 992.

III

Thlaſpi Cappadocicum, vel Creticum, floribus candidis, quo colore unicè à ſuperiore differt, non tamen adeò rarum, ut illud, quod luteo flore in horti Bembiani Catalogo ſe animadvertiſſe C. Bauh. prodit.

Germ. Weiſſer Cretiſcher Baurenſenff.

II. *Dentaria anguſtifolia baccifera peculiaris.*

I. Helichryſon Creticum.

III. *Ocimaſtrum noctiflorum flore albo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Helichryſum Creticum. Stœchas Citrina Cretica Camerar. Helichryſum Orientale C. Bauh. Radice brevi, ſubnigricante, caule lanuginoſo, foliiſq; albicantibus, tomentoſis, oblongis, Stœchaden citrinam vulgarem affectat, niſi quòd latiora & vegetiora ſint; flores quoq; aurei nitentes conveniunt, ſed multis virgarum incanarum, quaſi ab umbellâ divulſarum, faſtigiis inſidentes, Bellidis plenæ ritu denſè orbiculatimq; imbricato farctu coacti, ſuam elegantiam etiam aridi in plurimos annos conſervantes.

Epit. Matth. Cam. fol. 790. | Germ. Cretiſche Reinblumen.
Matth. C. Bauh. fol. 736. | Cam. Matth. Germ. 364.
Phytopin. C. Bauh. fol. 513. | Durant. quoad iconem, 975.

II

Dentaria anguſtifolia, baccifera, peculiaris. Radix obliquè procedens, multis dentatis carnoſis ſubalbicantibus articulis coagminata, indeq; propagines fundit, atq; caulem unum atq; alterum erigit rotundum, lævem, cubitalem, circa quem arctâ ſede alternatim folia oblonga, lævia, Ptarmicæ modo tenuiter circum ſerrata, & mucrone finita, porriguntur, ſaturati viroris, ac juxta exortum ſingulorũ craſſè ſquamati ſubobſcurè purpuraſcentes bulbuli: flores in cacumine emicant faſciculatim, floribus Leucoii, vel Bulbonac, Lunariæ Græcæ dictæ, conſimiles, albidi, quadrifolii; ſemina non vidi, in corniculis, æquè ac bacciferæ Dentariæ quartæ, Heſperidum ſemina referentia, ferre, tàm non ſcio, quàm conjicio.

A nullo Herbariorum deſcripta. | Germ. Fremd Zahnwurtz.

III

Ocimaſtrum noctiflorum, albo flore. Radix non altè deſcendit, mediocris gracilitatis & biennalis eſt, caulem ferens nondum cubitalem, ex intervallis geniculatum, cui folia inhærent pari utrinq; ſitu, Saponariæ foliis anguſtiora, & parùm hirſuta (aut in Lychnide ſylveſtri albâ, quam & multi floram in hortis colimus) oblongata, & ſtricto mucrone finita: flores è ſummis ramorum ſinubus emiſſi caliculi ſtriati, ſubhirſuti, atq; glutinoſo humore adeò obliti, ut muſcas minutas, & alia inſidentia animalia cohibeant, ſubminiſtrant, Saponariæ ejuſdem æmulos, circa ſummas oras bifidis foliis, & modicè extremitatibus ſuis punicantibus, conſtantes; noctu tantùm & humidioris aëris afflatu odorem ſuaviſſimũ emittentes, explicati: ſemen ſuccreſcit iisdem caliculis oblongis, & mediâ parte magis tumentibus, ſuperiùs quodammodò dentatis, quaſi in racemum compactum conglomeratum, maturitate, cineracei coloris, exiguum, aliis Lychnidibus ſimile.

Cam. tantùm habet Hort. Med. fol. 93. & 109.
Icon. 34.
Phytopin. C. Bauh. 384.
Germ. Weiß Widerſtoß/ſo bey nacht blühet.
Cam. Matth. Germ. 344.

OCTAVVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
ÆSTIVALIVM.

III. *Salvia minor pinnata.* II. *Salvia Hiſpanica flo: albo.* I. Salvia maior latifoliis flore cæruleo.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

SAlvia major. Radix unica, fibroſa, lignoſa, ſubnigricans, fundit caules plurimos, ſesquipedales, ac altiores, quadratos, lignoſos, ramoſos, per quos temerè ſparguntur folia, Verbaſci ſylveſtris ſeu Menthæ Græcæ quadātenus æmula, anguſtiora tamen, oblonga, rugoſa aliquantum, ad cinereum colorem vergentia, ac, ut cum Dod. & Matthiolo loquar, attritorum indumentorum ſcabritiem referentia, nec odore ingrata: flores ſuperiores ramulos ſpicatim exornant, denticulatis & ſtriatis caliculis, falcatâ Aquilini roſtri ſpecie prodeuntes, Hormino ſylveſtri pares, è cœruleo purpuraſcentes: ſub quibus conduntur ſemina rotunda, illis deciduis, per maturitatem ſubnigricantia.

Dodon. 288.
Lobel. Obſ. 299. Adv. 239.
Cœſalp. lib. 11. c. 15. fol. 440.
Lugdun. 879.
Epit. Cam. 475.
Hort. Med. 151.
Matth. C. Bauh. 524.

Phytopin. Bauh. 449.
Germ. Groß breiter GartenSalbey.
Trag. 16. cap. lib. 1.
Fuchſ. 92. cap.
Tabern. 88. lib. 2.
Cam. Germ. 242.
Durant. 886.

II

Salvia Hiſpanica. Breviore, nec tàm latâ eſt foliorum, nonnunquam pinnatorū, ſpecie, ſed odore fragrantiſſimo cognatis generibus omnibus præſtat, floribus erat candidis, ſemine prædictæ ferè reſpondebat.

Camer. Hort Med. 151.
Phytopin. fol. 450.

Germ. Edel Spaniſch wolriechender Salbey.
Tabern. 88. fol. lib. ſecundo.

III

Salvia pinnata minor. Salvia nobilis & Sphacelus Theophraſti. Foliis eſt anguſtioribus, auriculatis, & Lavendulæ anguſtifoliæ concoloribus, ut & ſecundum omnes partes ſuperioribus minor ac albidior, floribúsq; candicantibus. Aliàs cognata genera diffiteri nequit.

Lobel. Obſ. 299.
Cœſalp. ſub Lentis ſylveſtris ſpecie fol. minore, lib. 11. c. 15. f. 441.
Lugdunenſ. 880.
C. Epit. 476.
Hort. Med. 151.
Matth. C. Bauh. 524.
Phytopin. 450.

Germ. Klein Spitz oder CreutzSalbey/ mit weiſſen blumen.
Trag. 16. c. lib. 1.
Fuchſ. 92. cap.
Tabern. 88. lib. 2.
Camer. Epit. Germ. 242. & 243. in textu.
Durant. 887.

II. *Horminum Syriacum.*

I. Horminum hortenſe.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

HOrminum hortenſe, Sclarea dictum. Gallitricum ſativum Trago. Orvala Dodonæi. Horminum Dioſcoridis, & Horminum majus odoratum Matthiol. in Epitom. Caulis ab unâ radice emittitur multiplex, ſesquicubitalis, quadrangularis, ſubhirſutus, quem æquali ortu ambiunt folia, Hormino ampliora, latiora, hirta, & ante illius exortum humi ſtrata: ejus verò flores in alis ſparſis, & ſuperiùs quaſi ſpicatis, ac foliis parvis, in mucronem abeuntibus, per intervalla cinctis, verticillatim quaſi prodeunt, è cœruleo albeſcentes, Salviæ ſpecie, quibus ſemen ſuccedit, ſubtùs pixidulis denticulatis incluſum, ſubrotundum, & leniter compreſſum, glabrum, nervulis diſcurrentibus nonnunquàm obſitum, obſoletè flaveſcens.

Dodon. fol. 290.
Lobel. Obſerv. 330 Adverſ. 240.
Cœſalp. lib. 11. c. 17. fol. 442.
Lugdunenſ. 966.
Epit. Cam. 630.
Hort. Med. 156.
Matth. C. Bauh. 366.
Phytopin. C. Bauh. 452.
Germ. Garten Scharlach / oder Muſcatellerkraut.
Trag. lib. 1. cap. 15.
Fuchſ. 215. cap.
Tabern. 91. fol. ſecundo lib.
Cam. Matth. Germ. 305
Caſtor. Durant. 908.

II

Horminum Syriacum Camerarii, Biſermas ejusdem. Aman quorundam. Sclareæ formâ non eſt abſimile, ſed humilius, & foliis ſenſim anguſtioribus, initiò ſubhirſutis, ac poſtmodùm levioribus, ac quandoq; parùm in ambitu ſinuoſis, ſeu plicatis: flores pariter è ſtriatis pixidulis erumpunt falcati, albi, ſtylo umbilici medio obſcurè rubicundo prominente inſigniti, grato odore & Ocymo proximo: radix ſubeſt annua, ſemen obſoletè cinereum, Sclareæ effigie compreſſum, & nigris nervulis liratum, facilè ſuum genus reparans.

Cam. Hort. Med. fol. 28.
Matth. C. Bauh. 366. fol.
Phytopin. C. Bauh. 452.
German. Syriſcher Scharlach.

I.
Aethiopis.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

AEthiopis Phlomitis Lobel. Cotonaria. Hæc eſt illa planta mirabilis, cujus injectu flumina exiccari, attactu clauſa omnia aperiri, ſuperſtitio Pliniana tradidit. Radix craſſa, fibroſa, biennalis, folia mittit Thapſo barbato non admodum diſparia, lata, multâ lanugine molli pubeſcentia, ferè per terram ſtrata, atq; per margines, in ſinus ſerratos & ſenſim acutos finientia: altero poſtmodùm anno, oblongis, craſſis pediculis in caulem extolluntur cubitalem, alatum, usq; dum valdè tenuem figuram conſecuta, per brevia intervalla, geminâ utrinq; ſerie interſpargantur ſpicis alatis, è caule ſparſis, quæ verticillis florum albicantium, Sclareæ conformium, longo ordine obſidentur: ſemina poſt ſe relinquunt, in fuſcum colorem ex flavedine inclinantia, & nervulis tenuiter obſita, ſubrotunda, & ſubtus anguloſa.

Dodon. Pemp. 1. lib. 5. c. 32. fol. 148.
Lobel. Obſ. 304. Adv. 243.
Cœſalp. lib. 11. c. 19. fol. 443.
Lugdunenſ. 1306. fol.
Cam. Epit. 886. fol.
Hort. Med. 6. fol.
Matth. C. Bauh. fol. 804.
Phytopin. fol. 459.
German. Mohrenkraut.
Tabern. 266. lib. 2.
Cam. Germ. 405.

I.
Colus Iovis.

Celeberrimi Eyſtettenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

COlus Iovis. Horminum unctuoſum. Orvala tertia Dodonæi. Melinum putatum Cœſalpini, Galeopſis lutea Lugdunenſis. A radice perenni, & denſè fibratâ, ſurgunt caules ſesquicubitales, quadrati, glutinoſi, ramoſi, ſepti foliis, Vrticâ aut Trachelio maximo longioribus, ſubhirſutis, atrovirentibus, juxta baſim ſinuatis, & ſerrato ambitu ſenſim in mucronem tendentibus: his in alarum ſurculis alia minora ſuccedunt, usq; ad ſuperiora brachia, in ſpicas latas, & oblongas diviſa, onuſtas floribus luteopallidis buxei coloris, Lamiorum ſeu Horminorum more ſuperiùs falcatis, inferiùs trifido labro prominente conſtantibus, ac undiq; vix conſpicuis maculis nigricantibus latè conſperſis: è medio illorum incurvata tenuia ſtaminula albicantia eminent: ſunt autem prorſus cum ſuperioribus, tàm caulis quàm foliorum, ſummitatibus unctuoſo glutine referti, & Camphoræ odorem evidenter æmulantur: ſemina in oblongis florum vaſculis latent, parva, oblonga, fuſca, intus albida.

Dodon. 291.
Lobel. Obſ. 301. Adverſ. fol. 241.
Cœſalpin. lib. 11. c. 20. fol. 443.
Lugdunenſ. fol. 1248.
Cluſ. xxix. fol.
Hort. Cam. 45.
Phytopin. C. Bauh. 452.

Germ. Gelb Scharlachkraut/reucht wie Campffer.

II. *Bugloſsum Italicum flore albo.*

I. Bugloſſum *semper* virens Hispanicum latifolium

III. *Bugloſsum Italicum flore cæruleo*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

BVgloſſum ſempervirens Hiſpanicùm latifolium, flore cœruleo. Folia lata, aſpera profert, & Borraginis æmula, quorum novella maculis albicantibus plerunq; notantur, dein atrovirentia, cauli inhærentia cubitali, aſpero: ex illorum ſinubus adnata emergunt, in cacuminibus ſuis gravida floſculis cœruleis elegantiſſimis, Bugloſſæ vulgari propemodùm paribus, & illius more caducis: radix ſubeſt fibroſa, brachiata, valdè vivax: ſemina conformia, multò minora, & nigricantia.

Lobel. Adverſ. 247.
Lugdunenſ. 581.
Cœſalp. 433. fol. lib. 11. c. 4.
Meminit Matthiol. in textu, edit. Bauh. f. 825.
Cam. Hort. Med. fol. 30.
Phytopin. C. Bauh. 493.
Germ. Spaniſch braitbläteriche Ochſenzungen.
Tabern. fol. 128. lib. ſecundo.

II

Bugloſſum Italicum fl. albo. Colore tantùm rariore variat, naturâ & effigie idem cum ſequenti eſt, cujus Autores & deſcriptionem apponemus.

Germ. Weiſſe Welſche Ochſenzungen.

III

Bugloſſum Italicum flore cœruleo. Radice fulcitur prolixâ, foris nigricante, perenni, intus albâ, dulci, & ad edendum & medendum, ut Lobel. habet, natâ; cujus caput excreſcit in folia, Echio longiora, latiora, viridia, aſpera; atq; inter illa enaſcuntur caules aliquot cubitales, ſupernè brachiati, hiſpidi, in faſtigiis longo & aſſiduo ordine exhibentes floſculos primùm purpuraſcentes, & poſtmodùm in elegantem cœruleum colorem abeuntes, quos ſemen ſubſequitur nigrum, rugoſum, ſuperiori ſpecie majus, & obſcuram capituli ſerpentini figuram referens.

Dodon. fol. 616.
Lobel. Obſ. 310. Adv. 246.
Cœſalp. lib. 11. c. 2. fol. 432.
Lugdunenſ. fol. 579.
Cam. Epit. fol. 915.
Hort. Med. 30. fol.
Phytopin. C. Bauh. 494.

Germ. Welſche himmelblawe Ochſenzungen.
Trag. lib. 1. cap. 77.
Fuchſ. cap. 129.
Tabern. 129. fol. lib. ſecundo.
Cam. Matth. fol. 340.
Durant. fol. 157.

II.
Cÿnogloſſum vulgare.

I.
Bugloſſum vulgare viola
ceo & albo colore.

III.
Cÿnogloſſum Narbonense.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

BVgloſſum vulgare noſtrum. Italico priori cognatum eſſe, par facies etiam anguſtiore foliorum habitu teſtatur, aſperitate tamen noſtrum diſcrepat, nec tàm procerè aſſurgit: flores in adnatis ramorum ſurrectis ſuperiorum modo longâ ſerie disponuntur, è cœruleo purpuraſcentes, & quandoq; violacei, & locis quibusdam omninò albi: ſemen tantùm prædictis minus, figurâ non adeò diverſum.

Lege Autores ſub Bugloſſo Italico citatos.

Germ. Gemeine Ochſenzungen.

II

Cynogloſſum vulgare. Folia profert lata, majoris Bugloſsi ritu, villoſa tamen, tactu mollia, & exili lanugine pubeſcentia, effigie Linguæ Caninæ æmula, atq; è glauco virentia, fœtorem murinum aut catulorum (maximè ſi novella ſunt) non obſcurè prodentia, quæ ſine pediculis in caule plus quàm cubitali ſparguntur, ramoſo, & tereti, exornato faſtigiatim floribus obſoletè puniceis, purpuraſcentibus, Bugloſsi florum magnitudine, quibus ſingulis ſuccedunt quaterna ſemina depreſſa, ſeu mavis, lappacei ſubrotundi Echini, ſimul cohærentes, & ſtylum prominentem cingentes, pertinaci adhæſu veſtibus ſe implicaturi: radix longa eſt, obſoletè ſubrubeſcens, ac ſubtus multis fibris gracileſcit.

Vid. Dodon. fol. 53.
Lobel. 313. Obſ. 250.
Cœſalp. lib. 11. c. 13. fol. 439.
Lugdunenſ. 1262.
Cam. Epit. fol. 917.
Phytopin. 496. fol.

Germ. Hunds Zungen.
Fuchſ. 155. ubi videtur Echion potius ſubſtituere.
Tabern. 408. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. fol. 343.
Durant. fol. 310.

III

Cynogloſſum Narbonenſe, anguſtioribus multò eſt foliis, & mollicie magis manibus blandientibus, ac nonnihil incanis: flores quoq; minores ſunt, & dilutè punicantes: ſeminum clypeoli pari formâ & ritu, quo in prædicto Cynogloſſo, conjunguntur: radix oblonga eſt, ſenſim gracileſcens & biennalis.

An Cynogloſſ. puſillum Narbonenſ. Adv. p. 250. Icon. 581.
V. Cluſ. fol. CLXII.
Cam. cui Creticum dicitur, Hort. Med. fol. 52.
Phytopin. C. Bauh. fol. 497.

Germ. Frembde Hunds Zungen von Narbona.

III. Sÿmphÿtum flore pallido.

I. Symphÿtum maius flore purpureo.

II. Sÿmphÿtum maius flore rubro.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

SYmphytum majus flore purpureo. Conſolida major. Alum Alus Lobel. Radicibus nititur craſſis, multifidis, foris nigricantibus, intus ſucco glutinoſo gravidis, à quibus eduntur folia, Buglosſo majori proxima, ſed latiora, hirſuta, ſubaſpera, atrovirentia, absq; pediculis cauli inhærentia, anguloſo, ſtriato, bicubitali, & in brachia diremto, in quorum ſummitatibus flores viſuntur tenues, oblongi, concavi, nutantes, ſupernè quinq; partitim diviſi, nec multùm abſimiles hiantibus floſculis Pulmonariæ Plinianæ, nunc coloris purpurei nigricantis, nunc hilariore purpurâ nitentis, quandoq; in diverſis plantis rubri, interdum luteo pallescentis, aut albidi: ſuccedunt ſemina ſubrotunda, tumida, nigricantia.

Dodon. 135.
Lobel. Obſ. 315. Adverſ. 251.
Cœſalp. lib. 11. c. 7. fol. 435.
Lugdunenſ. 1074. fol.
Cam. Epit. fol. 700.
Cam. Hort. 45. fol.
Matth. C. Bauh. 683. fol.
Phytopin. C. Bauh. fol. 500.

Germ. Wallwurtz / oder Schwartzwurtz / mit Purpurfarben blumen.

Trag. cap. 79. lib. 1.
Fuchſ. cap. 266.
Tabern. 361. lib. ſecundo.
Cam. Germ. Matth. 327. fol.
Caſt. Durant. 265.

II

Symphytum majus fl. rubro. Tantùm in colore florum diverſitas eſt, ſuperiùs prodita.

Germ. Wallwurtz / mit rothen blumen.

III

Symphytum fl. pallido, præter illum colorem albeſcentem, nihil à prædictis diſcrepans: hanc quidem fœminam, illam verò, quæ purpureo flore placet, marem vocat Lobel. Adv. fol. 251.

Germ. Bleichweiſſe Wallwurtz.

II.
Hyosciamus albus.

I.
Hyoſciamus vulgaris.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

HYoſcyamus vulgaris niger dictus. Faba ſuilla. Dens Caballinus Cœſalpini. Altercum, Herba Apollinaris. E radice albicante, craſsâ, & parùm fibroſâ, provenit caulis craſſus, ramoſus, cubito procerior, villoſus, quem impari ſitu veſtiunt oblonga, pinguia, & quadantenus lanuginoſa folia, marginibus laciniata, &, ut benè habet doctiſſimus Lobelius, diviſuram pedis anſerini, ſeu Atriplicis latifoliæ, referentia. Summum verò ejus faſtigium contractum, ſe explicans inter folia, tàm in caule quàm in adnatis lateralibus, ſeriatim promit flores, circa umbilicum purpuraſcentes, è flavo pallidos, & variis obſoletè purpuraſcentium nervulorum reflexibus & gyris obſitos, fœtidi & viroſi, non minus ac tota planta, odoris: hos marcidos excipiunt, Balauſtii formâ, vaſcula, ſeu calathi oblongi, teretes, ventricoſi, ſupernè (pro ratione foliorum, quot in floribus numerantur) in quinq; lacinias cuſpidatas rigentes drempti, & operculo duriuſculo occluſi, quod, maturitate tandem reſolutum, ſemina effundit papaveris colore, depreſſa, exigua, copioſa.

Dodon. 447. fol.
Lobel. Obſ. 139. Adv. 107.
Cœſalp. c. 65. lib. 8. fol. 345. 346.
Lugdunenſ. fol. 1716.
Cam. Epit. 807.
Thal. Harcyn. Saxonothuring. (fol. 56.
Matth. C. Bauh. f. 750.
Phytopin. Bauh. 304. fol.
Germ. Gemein Bilſenkraut / oder ſchwartz Bilſenkraut.
Trag. cap. 41. lib. 1.
Fuchſ. 324. cap.
Tabern. 279. fol. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 372. fol.
Caſtor. Durant. 460. fol.

II

Hyoſcyamus albus. Facie germanâ cognationem prodit, foliis licet latioribus ſit, rotundioribus, & tactu veluti oleoſis, mollioribus, hirſutis, viridibus: flores pari formâ & ſitu oriuntur, minores, & è pallore albeſcentes: ſeminum caliculi quoq; reſpondent, citra rigentes cuſpides: ſunt autem in illis granula pauca, depreſſa, ſcabra, prædicto magis palleſcentia.

Dodon. fol. 448.
Lobel. Obſ. 139. Adverſ. 107.
Cœſalp. cap. 63. lib. 8. fol. 345. & 346.
Lugdunenſ. fol. 1717.
Cam. Epit. 808.
Cam. Hort. 77.
Matth. C. Bauh. fol. 750.
Phytopin. C. Bauh. fol. 304.
Germ. Weiß Bilſenkraut.
Trag. cap. 41. lib. 1.
Tabern. 279. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 372. fol.
Caſtor. Durant. 460. fol.

I. Heleborus albus flore herbaceo.

II. Helleborus albus flore atro rubescens.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

HElleborus albus floribus herbaceis. Radix albida, craſsa, è tumenti nodoſo capite in multas ſubtùs fibras diſperſa, caulem edit bicubitalem, rectum, firmum, glabrum, obvolutum tunicis foliorum, Plantagini ſeu Gentianæ majori (cujus etiam convictu potiſſimùm gaudere Lobelius aſſerit) reſpondentium: ſed majora ſunt, pallidè virentia, ſubhirſuta, liratim ſtriata, & in plicas veſtium modo ſe contrahentia, mucrone finiuntur: atq; per frequentes horum amplexus gracileſcens exurgit in ſpicas virgatas, racematim refertas condenſatis floſculis radiatis, è ſenis anguſtis foliis herbaceis, pallidiuſculis, ſtriatis, & totidem in umbilico ſtaminulis digeſtis. Succedunt anguſtæ ſiliquæ, lato nonnihil & acuminato ſemine gravidæ.

Dodon. 379.
Lobel. Obſ. 167. Adv. 131.
Cœſalp. lib. 15. cap. 27. fol. 580.
Lugdunenſ. 1632. fol.
Epit. Cam. 939. fol.
Hort. Med. Cam. 72. fol.
Matth. C. Bauh. 843.
Phytopin. 342. fol,
Germ. Weiß Nießwurtz / mit grünlechten blumen.
Trag. lib. 1. cap. 136.
Fuchſ. 104. cap.
Tabern. 392. lib. ſecundo.
Cam. Germ. 420. fol.
Durant. 340. fol.

II

Helleborus albus flore atrorubente. Formæ parilitate facilè ſe prædicto affinem oſtendit, licet aliquando proceriùs aſſurgat, foliis anguſtioribus & floribus atrovirentibus placeat.

Autores, ſuperiùs citati, & huc pertinent.
German. Weiſſe Nießwurtz / mit ſchwartzrothen blumen.

II. *Androsæmum fœditum seu Tragodes.*

I. Siciliana.

III *Hypericon*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

SIciliana, Clymenum Italorum Lobel. Androſæmum Dodonæi.
Caules cubitales quandoq; ſubrubentes, firmi, fruticoſi, rotundi, & nonnihil ſtriati, rectà attolluntur à radice fuſcâ, durâ, lignoſâ & divaricatâ, continuâ ſerie ab imo usq; ad ſummum, æquali ſitu frequentibus exornati foliis carnoſis, guſtu & olfactu reſinam prodentibus & ramos tantùm non amplectentibus, Periclymeno minùs perfoliato paribus, ac ſupernè ſaturato virore, ſubtùs cæſio pallescente præditis. Iuxta vertices lateralia ſurgunt adnata, ſeu brachia, quæ in oblongis & ſparſim coacervatis pediculis aliquot ſuſtinent floſculos luteolos, ſenis foliis, & parvis ſtaminulis concoloribus, teretem umbilicum ambientibus, ac ſub his aliis tot numero vireſcentibus foliis ſubſtratis conſtantes: defluentibus tandem luteis foliis, umbilicus in ovale capitulum extumeſcit, quod initiò viride eſt, pòſt ruborem, & deniq; omninò nigredinem contrahit, atq;, ex maturitate diſrumpens, ſemina minuta, fuſca, oblonga, Hyperico non diſsimilia, exhibet.

Dodon. 79.
Lobel. 357. Obſ. 279.
Cœſalp. lib. 9. c. 43. fol. 395.
Lugd. 1156. & 1157. ſub binis Iconibus.
Cam. Hort. 15. fol.
Phytopin. C. Bauh. 546.
Germ. Sicilianiſch Grundtheil/oder S. Cecilianae-(kraut.
Tabern. 435.

II

Androſæmum fœtidum, ſeu Tragôdes, Androſæmo vulgari noſtro aliquantùm reſpondet, ſed foliis minoribus conſtat, anguſtioribus, glabris, viridibus, caulibus lignoſis, fruticoſis, & floribus luteis ſtellatis, majoribus, quorum foliola ſena in mucronem colliguntur: ſeminum capitula ſuccedentia in barbulas ſeu filamenta ſuperiùs deſinunt, & granula inæqualia minutiſſima intra ſe fovent. Tota autem planta validè hircum olet, ſi digitis atteratur, indè, à Bellonio in Cretâ reperta, Tragii Cretici nomen ſuſtulit.

Cam. Hort. Med. fol. 15.
Matth. C. Bauh. fol. 668. & 669.
Phytopin. ejusdem 546.
Germ. Stinckend Bockentzend Cunradkraut.

III

Hypericum Aſcyron dictum. Ramoſa herbula eſt, cui radicula lignoſa, parva, inutilis, caules cubitales quadrati, folia Hyperico vulgari conformia, majora, & ex adverſo in caule poſita, per longitudinem venoſa, minus pertuſa, viridia, & attritu reſinam nonnihil redolentia: in ſummis ramulis foliacea capitula erigunt flores luteos, Hyperici effigie, quod etiam attritu manuum emiſſione ſanguinei ſucci æmulantur: ſemina pariter huic reſpondent, condita, oblongis acuminatis capitulis, quæ viridia adhuc exiguis nigris punctulis notantur.

Vid. Dodon. 78.
Lobel. Obſ. 216. Adv. 173.
Cœſalp. lib. 9. c. 44. fol. 395.
Lugdunenſ. 1155. fol.
Epit. Cam. 676. fol.
Hort. Med. 23. fol.
Matth. C. Bauh. 667. fol.
Phytopin. 545. fol.
German. Hartheu/oder auch Johannis-kraut.
Trag. lib. 1. c. 23. ſub nomine Hyperici ſecundi, in dumetis naſcentis.
Fuchſ. 25. cap.
Matth. Germ. Cam. 317.
C. Durant. fol. 103.

III. Gramen Pernaſsi.

I. Ricinus Minor.

II. Campanula Autumnalis Dodonei.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

RIcinus minor, omni ex parte prædicto Majori magnitudine cedens, quod maximè in ſemine obſervandum, ſolâ formæ æmulatione reſpondet. Nemo herbariorum ejus meminiſſe videtur.

Germ. Klein Wunderbaum/ klein Türckiſcher Hanff/ oder Zeckenkörner.

II

Campanula Autumnalis Dodonæi. Radice nititur tenui, flaveſcente, in multas appendiculas divulſâ, unde caules aliquot dodrantales graciles eriguntur, obſcurè rubeſcentes, firmi, foliis oblongis, anguſtis, & Hyſſopo parùm latioribus, æquali ſitu naſcentibus, veſtiti, in quorum ſinubus, ut & potiſſimùm cauliculorum faſtigiis, alabaſtrum dentatum ſuſtinet flores calathiformes, ab anguſtâ baſi ſurſum verſus ſenſim latiores, propè orificium extremum in quinq; angulos deſinentes, coloris è purpurâ ſaturatè cœrulei, adeò etiam ut viſum recreet: ſtamina quinq; albida, ſtylum bifidum cingentia, medium umbilici occupant: ſequuntur oblonga conceptacula, ſemine exili, & pallido rubore nitenti, prægnantia.

Dodon. 168.
Lobel. Obſ. 166. Adv. 130.
Cluſ. 313. lib. 3.
Epit. Cam. 418.
Hort. Cam. 65.
Matth. C. Bauh. 481.
Phytopin. Bauh. 345.
Paul. Renealm. Spec. hiſt. plant. fol. 69. & 70.

German. Lungenblümlein.
Tabern. fol. 399. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 216. fol.
Durant. 415. fol.

III

Gramen Parnaſſi recentiorum hederaceum ſimplici flore. Hepatica alba Cordi. Pedalis herbula, radice proſiliens tenerâ, fibroſâ, atq; foliis multis glabris, Chelidonio minori, aut Hederaceis ſubrotundis, reſpondentibus, quorum unum ſemper mediâ parte cauliculum arctè amplectitur, ſummo vertice ornatum flore candido, pulchro, venulis è fuſco pallidis inſignito, & umbilico rotundo, tenuibus ſtaminulis cincto, conſtante: ſemina in capitulis acuminatis ſuccedentibus tenuia ſequuntur.

Dodon. 554.
Lob. Obſ. 330. Adv. 263. Icon. 602.
Phytop. C. Bauh. fol. 611.
C. Schuuenckf. fol. Catalog. Sileſ. 104. pag.
Germ. Weiß Leberblümlein.
Tabern. 650.

II. *Muscus clavatus procubens.*

I. Ricinus maior.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

RIcinus major. Cataputia major. Granum regium. Meſue, Palma Chriſti. Phaſeolus Romanus Cœſalpini. Ejusmodi ſtirpem, juxta Ninivem, in umbraculum à Deo Ionæ Prophetæ locatam, Benedictus Arias Montanus monſtrat. Arboreâ trium cubitorum aut altiore proceritate aſſurgit in caudicem craſſum, arundinis modo concavum, medulloſum, geniculatum, ſupernè brachiatum, obſcuro rubore nitentem, glabrum, & quaſi tenui farinâ obſitum, cui alternatim inhærent, oblongis & carnoſis pediculis ſubvecta, folia ampla, ſeptenis aut octo angulis ſerratis conſtantia, palmam latam in digitos extenſam referentia, Platani aut Hellebori nigri quadantenus æmula, atq; ex atrâ viriditate interdùm cæſia: flores in alis oſtenduntur muſcoſi, palleſcentes, compacti, ſteriles, & facilè decidui: poſtmodùm præeuntibus barbulis, è copioſo capillamento coactis, ſequuntur fructus, racematim cohærentes in ſubaſperis & innoxiè aculeatis triquetris folliculis, nucis Avellanæ amplitudinem exæquantibus, qui, per maturitatem rupti, grana lævia, oblonga, Phaſeoli magnitudine projiciunt, extrinſecùs livido aut quaſi pullo colore nigricante variegata, interiùs medullâ candidâ & pingui repleta: radix multifida eſt, & plurimis fibris firmatur.

Dodon. 362. & 363.
Lobel. Obſ. 392. Adv. 306.
Lugdunenſ. 1630.
Cœſalp. lib. 9. c. 19. fol. 380. & 381.
Epit. Cam. 423.
Hort. Med. 141.
Matth. C. Bauh. 862.

Phytopin. C. Bauh. fol. 578.
Germ. Groß Wunderbaum/ Türckiſcher Hanff oder Zeckenkörner.
Fuchſ. 127. cap.
Tabern. 452. lib. ſecundo.
Matth. Cam. 423.
Durant. 850. fol.

II

Muſcus clavatus procumbens. Muſcus terreſtris Matthioli. Lycopodium & Pes lupi Dodonæi, & perperàm officinarum ſpica Celtica. Viticuloſis & funium inſtar obſequioſis caulibus, è virore pallentibus, variè flexuoſis, tenuiorúmq; fibrarum ope per intervalla humo affixis conſtat, quos folia craſsè comoſa, anguſtiſſima, undiquaq; denſo ſtipatu ambiunt, inde complurima adnata lateralium virgarum utrinq; emittuntur, quarum ſummi vertices in Corylaceos villoſos julos, ſeu ſpicata nucamenta ſubflavi coloris, eriguntur, muſcoſis albicantibus floſculis referta, ſemine proferendo minùs fœcunda.

Dodon. 470. & 471.
Lobel. Obſerv. 645.
Cœſalp. lib. 16. cap. 22. fol. 605.
Lugdunenſ. 1325.
Epit. Cam. 32.
Thal. 116.

Germ. Berlap wolffsklauen/ Gürtelkraut/ Katzenleiterlein.
Trag. lib. 1. cap. 89. fol.
Tabern. 487. fol.
Matth. Germ. 15. fol.
Durant. 617. fol.

NONVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
ÆSTIVALIVM.

II.
Lichnis Sÿlveſtris flo: pleno albo.

I.
Lichnis ſÿlveſtris flore pleno rubro.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

LYchnis ſylveſtris flore pleno albo. Lychnis multiflora Anglica Penæ Lugdunenſ. Folia edit Lychnidis Chalcedonicæ, ſed ampliora, venoſa, per intervalla caulem cubitalem ordinato progreſſu decorantia: flores albi ſunt, & multiplici foliorum texturâ adeò excreſcunt, ut etiam Roſam, vel florem Africanum (quod poſt Lobelium etiam in noſtrâ obſervavimus) magnitudine ſuperare poſſint: idq; per totam æſtatem hortis cultioribus conſpiciendum.

Vid. Dodon. 171.
Lobel. Icon. 336. Adverſ. 142.
Lugdun. fol. 816.
Phytopin. C. Bauh. 303.
Germ. Weiß gefüllter Widerſtoß/ oder je lenger je freundlicher.
Tabern. cap. 15. fol. 2.

II

Lychnis ſylveſtris flore pleno rubro. Lychnis agreſtis multiflora Lobelii, Ocimoides flore pleno Camerarii. Foliis Ocimo reſpondet aliquantùm, æqualiter caules ſubhirſutos, geniculatos, ex intervallis ambiētibus, quadrangulos ſcilicet, & ramoſâ ſerie, ab lignoſæ radicis admodùm fibris lateralibus fibratæ capite, in altitudinem cubitalem ſublatos: ſummitates eorum ſuſtinent utriculatos, ſtriatos caliculos, è quibus ſupernè explicantur flores, tantùm à ſimplici Ocimaſtro confertâ rubicantium foliorum ſtipaturâ differentes: ſeminibus prorſus orbatur, ob exhauſtam florum vim, & pabulum, omne in multiplicem illorum luxuriam converſum, undè etiam ſimplicem vulgatam ſubindè in hortis cultioribus iteratâ transplantatione folia florum multiplicare ferunt.

Lobel. Icon. pag. 336.
Cam. Epit. 740.
Hort. Med. fol. 109.
Phytopin. C. Bauh. fol. 383.
Germ. Rocher gefüllter Widerſtoß/ oder je lenger je freundlicher.

II.
Lÿchnis coronaria flore in-
carnato punctata

I.
Lÿchnis coronaria flore
rubro pleno.

III.
Lÿchnis coronaria flore incar-
nato non punctata.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

LYchnis coronaria flore rubro pleno. Nullâ aliâ re diſpar, ita ut, præter multiplicem florum texturam, & nimis folioſam in illis congeriem, affinitatem cum præcedentibus abundè fateatur.

Vide Autores ſuperiùs citatos, maximè Dodon. 170. fol.

Lobel. Adverſ. 142. Icon. 384.

German. Volle Margenröslein/mit rothen blumen.

II

Lychnis coronaria flore incarnato punctato. Color florum dilutè rubens, & ad carneum accedens, præter ſtigmata in hiſce expreſſa, ſolùm diſcrimen facit.

German. Fleiſchrothe Margenröslein mit düppeln.

III

Lychnis coronaria flore incarnato non punctato, quâ notâ unicè variat.

German. Fleiſchrothe Margenröslein/ohne düppeln.

III. Lychnis Coronaria flore albo simplici.

I. Erica minor flore albo.

II. Lychnis Coronaria flore rubro simplici.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ERica flore albo minor. Foliis, vulgatioris Ericæ ſeu Tamariſci æmulis, graciles, ramoſos, ligneæ duriciei cauliculos impari exortu veſtit, qui ad vertices usq; faſtigiantur in ſpicas, albidis caliculatis floſculis, Arbuti floribus multò minoribus, ſed non abſimilibus, exornatas: radices lignoſæ, tenues, inæqualibus fibris ſe ſub tellure plurimùm diffundunt; ſemina, rarò maturitatem conſequentia, nondum obſervavi. In communem, quæ eſt florum purpuraſcentium, non rarò degenerare ſolet. De communi autem videatur.

Dodon. 755.	Matth. C. Bauh. fol. 142.
Cluſ. fol. 41.	German. Weiſſe Heid.
Lobel. Obſ. Adverſ. 447.	Fuchſ. cap. 95.
Lugdunenſ. 185.	Tabern. 809. lib. ſecundo.
Cœſalp. 204. lib. 3. c. 20. fol. 104.	Cam. Germ. 43. fol
Epit. Cam. 57. fol.	Durant. 351. fol. (fieri ſolet.
Thal. 40. fol.	Vbi etiam noſtræ, quæ fl. albo eſt, mentio

II

Lychnis coronaria flore rubro ſimplici. Lychnis Dioſcorid. Theophraſ. & Plini. C. Bauh. Verbaſcum coronarium quorundam. Planta eſt omninò incana, folia mittens tomentoſa, mollia, & attactu holoſericum referentia, oblonga, pollicaris latitudinis, à radice lignoſâ, longâ, & in lateribus fibratâ prodeuntia, inter quæ, per intervalla, geminato ſitu, illis geniculatim ſeptus, caulis erumpit, pariter lanatus, rectus, cubitalis, & supernè in breves ramulos ſparſus, quorum ſummitates ſingulas calices, Nigellaſtri vice, anguloſi & utriculati obſident, coronati flore rubicundo flammeo, paulò infra magnitudinem Roſæ Moſchatæ, è quinis ſubrotundis foliis, & apicibus aliquot mediis acuminatis, conſtante. Tabeſcentibus floribus, calices hi ventricoſi, oblongi, intra ſe ſemen ſervant, parvum, copioſum, è ruſo ſubcinereum, quod, terræ comiſſum, ſecundo demùm anno reparatur.

Vid. Dodon. fol. 170.	Phytopin. C. Bauh. 382.
Lobel. Obſ. 181. Adverſ. 112. Icon. 334. & 335.	Germ. Marienröslein/mit rothen blumen.
Cœſalp. lib. 6. c. 43. fol. 252.	Trag. lib. 1. cap. 40.
Lugdunenſ. 815.	Fuchſ. 328. cap. ſine Icone.
Epit. Cam. 569. fol.	Tabern. fol. 9. lib. ſecundo.
Matth. C. Bauh. 599.	Cam. Germ. 283.
	Durant. 548.

III

Lychnis coronaria flore albo ſimplici. Color diverſus eſt, planta cum ſuperiore eadem.

German. Marienröslein/mit weiſſen blumen.

III. *Flos Armerius variegatus.* I. Flos Armerius albus. II. *Flos Armerius ruber.*

Specimen of Ancient
Printing
year 1613
Lent be Mr Meyrick
T

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

FLos Armerius albus. Radicem obtinet, plurimis tenuibus fibris in ſurculos diffuſam, unde, altero à ſatione anno, virgæ eriguntur nondum cubitales, firmæ, inanes, geniculatæ, quas, circa ſingulos geniculos, bina folia ſibi correſpondētia arctè cingunt, ab anguſtâ, per latiorem in acutam figuram collecta, & medio nervo conſpicuo diremta, oblonga, viridia; atq; hoc frequentibus intervallis fit, ad caulium uſq; faſtigia, in quibus, Lychnidis Chalcedonicæ aut Saponariæ modo, umbellatim thyrſi congeruntur, attollentes oblongis caliculis ſuis, circumcircà jubatis foliolis obſitis, plurimos albos floſculos, Caryophyllorum ſylveſtrium æmulos, & per margines extremos ſerratos: ſemina membranacei oblongi calices ſubmittunt, nigra, ſubrotunda, parva, compreſſa, Caryophyllorum genus non abnegantia.

German. Weiß Cartheuſer Negelein.

II

Flos Armerius ruber. Caryophyllus barbatus hortenſis latifolius. Lychnis Carthuſianorum Geſneri. Viola barbata latifolia Lugdunenſis. θυρσὶς Paul. Renealmi. Differt tantùm à præcedenti colore floris, quo vulgatiorem ſe exhibet, & à multis herbariis obſervatam.

Vid. Dodon. 176. & 177.
Lobel. Icon. 448.
Cluſ. ubi varietates attinguntur, 287. lib. 5.
Lugdunenſ. 810. fol.
Cam. Hort. 36. fol.
Phytopin. C. Bauh. 392. fol.
Paul. Renealm. Specimin. hiſt. plant. 47. & 48. fol.

German. Rothe Cartheuſernegelein/Scharlachblumen.
Tabern. fol. 3. lib. 2.

III

Flos Armerius variegatus. Verſicoloribus foliïs, & ſubindè lactei candoris maculis aſperſis, tantùm à ſuperioribus unicè variat.

Videndus Cluſ. 287. lib. 3.

German. Geſcheckte Scharlachblumen/oder Cartheuſer Negelein.

II.
Flos Conſtantinopolitanus incar-natus.

I
Flos Conſtantinopolitanus miniatus

III.
Flos Conſtantinopolitanus albus

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

FLos Conſtantinopolitanus miniatus. Lychnis Chalcedonica miniata Lobel. Ocimoides peregrinum Geſneri. Lychnis flore coccineo major C. Bauh. Caules aliquot bicubitales, recti, geniculati, binis geniculatim foliis cinguntur virentibus, ſubhirſutis, oblongis, atq; è latiore baſi in mucronem faſtigiatis: ſummis eorum verticibus flores faſciculatim, tanquam in umbellâ cohærentes, proſiliunt, ex oblongis ſtriatis caliculis, quinq; foliis coccineo rubore placentibus, circa extremas oras bifidis, ac umbilicotenus aliis parvis laciniis concoloribus ſuperbientes: ſemen clauditur in utriculoſis calicibus, parvum, depreſſum, cinereum, radix longa eſt, in plures appendices diviſa.

Dodon. 178.
Lobel. 183. Obſerv.
Lugdunenſ. fol. 820.
Cœſalpin. lib. 6. cap. 44. fol. 253.
Cluſ. fol. 292.
Hort. Med. Cam. 98.
Phytopin. C. Bauh. 381.
Germ. Zinoberröslein/ oder Jeruſalemblumen/ Türckiſch Doſten.
Tabern. 10. lib. ſecundo.

II

Flos Conſtantinopolitanus incarnatus. Præter coloris in flore mutationem, idem cum prædicto eſt.

Germ. Leibfarbe Jeruſalemblumen.

III

Flos Conſtantinopolitanus albus. Et hic ſolo floris colore diverſus.

Vide tamen etiam Cluſ. fol. 292.

German. Weiſſe Jeruſalemblumen.

II Barba Capræ.

I Scorſonera latifolia.

CELEBERRIMI EYSTETTEN-ſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

SCorzonera latifolia Germanica. Viperaria. Miro effectu contra venena laudata, atq; quondam in Occidentali Indiâ, etiam citra Mauritani inventoris invidiam, poſteris aperta, nunc non tantùm in Hiſpaniâ, ſed præter Pannoniam, Bohemiam, Styriam, Hercyniæ & Thuringiæ plagis obſervata. Foliis exit Tragopogo duplo latioribus, vel triplo nonnunquam, Succiſæ non diſſimilibus, integris, viridibus, & mucronatis, medio ſubalbido nervo per longitudinem ducto inſignitis, humi ſtratis: caulis cubitalem proceritatem attingit, brachiatus, lignoſus, cujus cacumina attollunt calices oblongos, nervoſos, ſquamatos, unde explicantur flores farcti, lutei, Tragopogi æmuli: hos ſequuntur ſemina oblonga, alba, acervatim coacta, & ſupernè rigidis pappis ſe in globoſam formam diffundentia: radix ſubeſt exteriùs ſubrufa, digitalis craſſitudinis, dulcis, quæ tandem paulatim in tenuem mucronem gracileſcit, lacteo ſucco viſcido prægnans.

Dodon. 256.
Cluſ. cxxxvii. & cxxxviii. lib. 5.
Cœſalp. lib. 13. cap. 25.
Lobel. cxxx. lib. 5.
Monarda: de Scorzoner, herba. 16. fol.
Lugdunenſ. 1207.
Epit. Cam. 314.
Hort. Med. 157.
Thal. Harcyn. Saxonothuring. 117. & 118. fol.
Matth. Caſ. Bauh. 410.
Phytopin. C. Bauh. 537.
Germ. Breitbläterichter Schlangenmord.
Tabern. 298. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 317.
Durant. 915.

II

Barba capræ, Drymopogon. Radix, nigricante cortice tecta, intrinſecus rubeſcit, craſſa, multùm fibrata: hinc oritur caulis bicubitalis, anguloſus, rubeſcens, ramoſis oblongis pediculis alternatim ſeptus, qui in oblonga folia ſparguntur, ſuperiùs rugata, Vlmariæ foliis anguſtiora, circa latera inæqualiter ſerrata: verticibus caulium racemoſi floſculi dependent, amenti inſtar conglomerati, albidi, odorati, & per vetuſtatem tandem incanas barbulas, ſeu aruncos caprorum imitantes. Succedunt (ſecundum Tragum) parva, tortuoſa, verrucoſa ſemina, trina aut terna ſimul conjuncta.

Lugdunenſ. 1080.
Hort. Med. 27.
Phytopin. 276.
German. Geißbart.
Trag. lib. 1. cap. 95.
Fuchſ. 64. cap.
Tabern. 453. lib. ſecundo.

II.

Odontitis Plinij.

I.

Condrilla fœtida.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CHondrilla rubra fœtida. A radice tenui, annuâ, ſingulari, lateralibus capillamentis obſitâ, folia exeunt complurima, primùm Hieracii minimi ſeu Hyoſeridis modo circumroſa, atq; à baſi anguſtiore in latiorem paulatim formam abeuntia, viridia, poſtmodùm magis ſinuoſa, & in ſummo acuminata, attritu graviſſimum fœtorem emittentia: atq; inter illa tandem aſſurgunt cauliculi quandoq; cubitales, virides, ſtriati, in rariores alas diviſi, & extremis verticibus ſingulis florem orbicularem, Hierac. Cretico Cluſii non imparem, ſuſtinentes, è multis conglomeratis floribus Chondrillaceis, in ſummis foliorum oris leviter diſſectis, dilutè rubeſcentibus, compoſitum: huic ſuccedit ſemen oblongum, Chondrillæ Coronopifoliæ modo anguſtum, pappo adnexum, ex obſcuro rubore nigricans, ſpontaneo ſaltu ſe facilè reparans.

Vid. Bauh. Phytopin. 215. præter quem à nullo proditur.

Germ. Frembd Leichtrotherriechender Sonnenwirbel.

II

Odontitis Plinii, Margarita Veneta dicta. Caules tantùm non cubitales, ſtriati, & obſcurè rubeſcentes, anguloſi, & plurimùm brachiati, geniculatim cinguntur foliis, citra pediculos exorientibus, oblongis, & Viſcariâ vulgari latioribus, ſemper per intervalla binis: flores in ſummis alis profert quàm plurimos, & multiplici foliorum altius diſſectorum ſtrue coacervatos, elegantiſſimo rubore tinctos, atq; utriculis brevibus, ſubrubicundis, ſtriatis incumbentes, qui absq; ſemine, ut multa huius generis, pereunt: radix multifida eſt, & lateralibus fibris in ſurculos ſe diffundit, unde facilè propagatur.

Cluſ. 293. fol.

Phytopin. Caſ. Bauh. fol. 397. & 398.

Congener eſt Armor. ſylv. pratenſi Lobel. Adv. 189.

German. Gefüllte rothe Gauchblumen.

II. *Scabiosa Belgica flo: albo* I. Scabiosa Alpina Centauroides. III. *Scabiosa Vulgaris*

Celeberrimi Eystetten-ſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Scabioſa alpina Centauroides, aliis Centaurium nothum. Radicem obtinet craſſam, nigricantem, lignoſam, & in multos annos vivacem; inde proſiliunt caules bicubitales, anguloſi, quibus per intervalla folia alata, Centaurio majori propemodùm paria, utrinq; cannabino ritu diſſecta, viridia, & ſubhirſuta, inhærent: flores crebri in ſummis ramulis globulum conſtituunt, Virgæ paſtoris capitulo paulò ampliorem, & colore Ochroleucanthemam Scabioſam imitantur: ſequuntur ſemina oblonga, nigricantia, quadrangula, ſeminibus Virgæ paſtoris multò majora, ſed ejus more conferta.

Lugdun. ſub titulo Centaurii nothi Dalechampii, fol. 1291.

Cam. Hort. 154.

Reſpondet & illa Lobeliana, aliquantùm cæſio florum colore diſcrepans, Adv. 233.

German. Berg Scabioſa mit Raponticæ blåtern.

II

Scabioſa flore albo Belgica. Caulem edit firmum, bicubitalem, & in multas alas diſtributum: folia paulò craſſioribus & latioribus fiſsuris Scabioſâ tenuifoliâ conſtant, ambitu ſerratis, quæ tamen in ſuperiorem usq; caulem ſenſim tenuiora & rariora fiunt, ubi extremitates illius in conglobata capitula coguntur, aliis quidem Scabioſis ſimiles flores coacervatos gerentia, ſed niveos, atq; ſtaminula alba, apicibus cœruleis prædita, è ſingulorum medio emittentes: ſemina cognati generis formâ non admodum diſsident, fuſca, anguloſa: radix annua eſt, at parùm fibrata.

Vid. Scabioſam albam Belgicam hortorum. Cluſ. fol. IV. lib. 4. cap. I.

C. Bauh. in Phytop. fol. 526. ſub titulo Scabioſæ albæ Bononienſis.

Germ. Weiß Niderländiſch Scabioſen.

III

Scabioſa officinarum floribus è cœruleo purpuraſcentibus. Segetum & ſatorum hoſpes eſt. Folia prima & novella tantùm ambitu ſerrata profert, ſuccedentia deinde in lacinias craſſas, alatas, hirſutas, deſinunt, prodeuntia è caule rotundo, ſubhirſuto, cubitalem altitudinem ſuperante, atq; ſic ex intervallis, usq; ad verticem ejus, rariore ſpecie procedunt, in quo compactile & orbiculatum caput, floccis purpureocœruleis albicantibus, ex confertis alveolis concoloribus prodeuntibus, coronatum, deſtituunt: ſemina oblongiuſcula, ſupernè radiata, parva, genus ſuum non diffitentur: radix lignoſa eſt, & altè ſub tellure conditur.

Dodon. 122. fol.	Matth. C. Bauh. 689.	Fuchſ. 273. cap.
Lobel. Obſ. 291. Adv. 232.	Phytopin. 524.	Matth. Cam. 332.
Lugd. 1108. fol.	German. Apoſtemenkraut mit Purpurblawen blumen.	Tabern. 547. lib. I.
Hort. Med. 154. fol.	Trag. 80. cap. lib. I.	Durant. 904.

III. Scabiosa Pannonica flo: albo. I. Scabiosa Hispanica mai. II. Scabiosa Angustifolia flo: subcæri

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

SCabioſa Hiſpanica. Folia in caule cubitali, rotundo, ſibi invicem oppoſito ſitu adverſa promit, inciſuris ad vulgarem Scabioſam accedentia, mollia & aliquantum lanuginoſa: faſtigia virgarum, congenerum ſpecierum vice, in orbiculatis capitulis exteriùs folioſis (quod propè omnibus Scabioſis commune eſt) flores è cœruleo albidos, aut quaſi cinereos, ſuſtinent, quos defloreſcentes, calices ſequuntur membranacei, ſtriati, umbilicotenus radiati, & ſummis orificiis tenuiter crenati, quorum baſis inferior ſeminum loco eſt.

Vid. Dodon. 123.

Lobel. Obſerv. 297.	Phytopin. C. Bauh. 527.
Lugdunenſ. 1110. fol.	Germ. Spaniſch Apoſtemenkraut.
Cluſ. lib. 4. fol. 1.	Tabern. 547. lib. 1.

II

Scabioſa anguſtifolia flore ſubcœruleo. Seſquicubitali caule exurgit, quem folia, ferè ad medium nervum usq; tenuiter diſſecta, rara, per intervalla ſitu æquali veſtiunt, ſingulis adnatarum virgarũ ſummitatibus oſtendentem flores, in diſco ſeu orbiculo inferiùs folioſo copioſè farctos, pallidos, ſubcœruleos, & deniq; ſuccedentia ſemina parva, oblonga, anguloſa, Scabioſis communia: radix ſubeſt vivax, perennis, tenuis, & intrinſecus lignoſa.

Affinis videtur Scabioſæ quintæ Tabern. fol. 549. lib. 1.

Germ. Apoſtemenkraut/mit bleichliecheblawen blumen.

III

Scabioſa Pannonica flore albo quorundam, licet plurima inveniatur in Germaniæ, Saxonicis, Thuringiacis, Miſniacis, Heſsiacis, Noricis, & Styriacis agrorum marginibus, & aliis apricis locis. Radice firmatur oblongâ, perenni, tenui, quæ deſinit in caulem rotundum, gracilem, virentem, geniculatum, ad cujus ſingula interſtitia folia, ex adverſo ſibi reſpondentia, prodeunt, profundis & tenuibus alatis fiſſuris prædita, præterquàm quæ ſecundum radicis caput obvia, rarioribus & latioribus diviſuris exeunt: ſummis ramulorum verticibus capita fert florum è candore flaveſcentium, quibus marcidis in oblongam quaſi ovalem ſpeciem excreſcunt, undiq; confarctam ſeminibus parvis, angularibus, vulgaribus Scabioſis ſimilibus.

Cluſ. plant. hiſt. lib. 4. fol. 111.
Phytopin. C. Bauh. 526. fol.
Thal. Harcyn. Saxono: fol. 110.
Hort. Med. Cam. 154. ſub titulo Scabioſæ luteæ è Thuringiâ.
Germ. Groß weiß Scabioſen oder Apoſtemenkraut.
Tabern. lib. 1. fol. 550.

II.
Scabiosa Indica flore dilute rubro

I.
Scabiosa Indica flore sa-turate rubro.

III.
Scabioſa tenuifolia flore cinereo.

Celeberrimi Eyſtetten-ſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

SCabioſa Indica flore ſaturatè rubro. Radicem mittit oblongam, ſenſim gracileſcentem, ac quandoq; multifidam, firmantem caulem, cubito minus longum, ramoſum, tenuem, quem folia ſuperiora, in tenues & profundas lacinias fiſſa, inferiora verò, maximè quo radici propiora ſunt, in rariores diremta, æqualiter ambiunt, viridia, & nodos ramorum pediculis ſuis amplectentia: verticibus brachiorum, ſimul ac caulis, capitula orbiculata ſuſtinentur, ex innumeris floſculis, Scabioſarum more coacervatis, congeſta, quorum exteriores ampliores ſunt, & quinis laciniis conſtant, æquè ac inferiores: ſingulis autem albicantia tenuia ſtaminula è medio exeunt, atq; color, elegantiſſimo rubore placens, decorem aſpergit, donec defluant, & ſemina capiti, in metæ formam effigurato, circumponantur, aliarum Scabioſarum ritu, radiis membranaceis coronata: ſurculis avulſis hanc plantam propagari, herbariorum quorundam experientiâ probatum.

Cluſ. cap. III.

An Scabioſa Hiſpan. elegans planta, Cam. Hort. Med. fol. 154. Et C. Bauh. Scabioſa peregrina rubra, quibusdam Hiſpan. rubra dicta: Phytop. fol. 525.

Germ. Indianiſch Apoſtemenkraut/mit Sattrothen blumen.

II

Scabioſa Indica flore dilutè rubro, ſolo tantùm floris colore variat.

Germ. Indianiſch Apoſtemenkraut/mit bleichrothen blumen.

III

Scabioſa tenuifolia flore cinereo. Radice non admodùm à ſuperiore differt, præterquàm quòd caulis gracilior, junceus, humilior, multiplex, foliis tenuiſſimè diſſectis, & magnis intervallis cingitur: flores globoſi, prædictæ ſimiles, ſed coloris cineracei: capitula tandem minora, & breviora, pari modo coacervata ſemina exhibent. Videtur tantùm diſſectionibus tenuioribus foliorũ variare, alioquin eandem cum Anguſtifoliâ flore cœruleo eſſe.

Affinis videtur Scabioſis tenuifoliis Thalii. fol. 110. 111. Harcyn. Saxonothuring.

Germ. Schmalbläteriche aſchenfarbe blumen Apoſtemenkraut.

Kk)()()()()()()(2
)(

II
Valeriana Græca flore albo.

I
Valeriana maior.

III
Valeriana Græca flore cœruleo.

Celeberrimi Eyſtettenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Valeriana major, Phu majus, Nardus agreſtis Tragi. Caulis bicubitalis emittitur è radice digitalis craſſitudinis, ſubalbicante, brachiatâ, & quaſi ſupernè articulatâ, inferiùs valdè fibroſâ, Nardini odoris æmulâ, è quâ primùm erumpentia folia omninò integra ſunt, & Lactucaceis nonnihil reſpondent, quæ verò ſuccedunt, in lacinias ab uno nervo medio progredientes abeunt, Elaphoboſci aut Laveris effigie, atq; aſsiduè tenuiora & pauciora in caule videntur: flores prioris Valerianæ ſylveſtris more in umbellis conglomerantur, ſed majores, & odoris albidioris: ſemina quoq; paria, ſed majora eſſe conſtat.

Dodon. fol. 346.
Lobel. 412.
Cœſalp. lib. 4. c. 2. fol.
Lugdun. 927. fol.
Cam. Epit. 21. fol.
Hort. Med. 172.
Matth. Cam. 38.

Phytopin. 291. fol.
Germ. Groß Baldrian.
Trag. cap. 19.
Fuchſ. 330.
Tabern. 562. lib. 1.
Matth. Cam. 10. fol.
Durant. 1024.

II

Valeriana Græca flore albo. Valeriana peregrina. Phu Belgicum. Statim à radice multa folia ſurrecta profert, pennata, & conjugatim ex uno nervo intercurrente prodeuntia, acuminata. Aſtragali ſylvatici Thalii, ſeu Viciæ latifoliæ æmula, viridia, quæ mox ab eadem radice, admodùm capillatâ, denſum ceſpitem conſtituunt, è quo altero demùm anno exiliunt cauliculi aliquot cubitales, recti, tenues, paribus foliis per intervalla exornati, atq; faſtigiatim in faſciculos denſos diſpoſiti, proferentes floſculos albidos, è quinis foliis ſubrotundis, ſtaminulis exiguis, & ſtylo in medio trifido apice conſpicuo, commiſſos: ſemina ſequuntur in albeſcentibus membranaceis theculis, ſive capitulis, copioſa, angularia, parva, fuſca.

Germ. Griechiſcher Baldrian/mit weiſſen blumen.

III

Valeriana Græca flore cœruleo. Vulgatior tantùm eſt, ſub hujus coloris flore, cæteroquin nullâ aliâ partium formâ, à prædictâ diſcedit.

Vid. Dodon. 348. fol.
Lobel. Obſ. 412. Adv. 319. fol.
Lugdunenſ. 1043.
Cam. Hort. fol. 176.
Phytopin. 294. fol.
Germ. Griechiſcher Baldrian mit blawen blumen.
Tabern. 569. lib. 1.

III
Veratrum nigrum Dioſcoridis.

I.
Saponaria.

II.
Valeriana Sÿlveſtris

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

SAponaria, Struthium Fuchſii. Multis à radicibus obliquè ſerpentibus, & fibrarum ope ſe diſpergentibus, ſurrigitur virgis cubitalibus, rotundis, geniculatis, glabris, quas frequenter ambiunt parili exortu bina folia, venoſa, craſſa, Ocimaſtro ampliora, & Plantaginis modo nervoſa, paulatim reflexa: flores leviter odorati, albi, ſecundum oras extremas rubeſcentes, ſuperioribus caulium partibus inſident, oblongis teretibus calicibus Lychnidum vice impoſiti, & quinis oblongis, ac verſus oras extremas ſenſim latioribus foliis, & in medio exiguis aliquot tenuibus ſtaminulis conſtantes: ſemen nigrum, Lychnidum Nigellaſtro propemodùm ſimile eſt.

Dodon. 179.	C. Bauh. Phytopin. 394. fol.
Cæſalp. lib. 6. c. 48. fol. 256.	Germ. Seiffenkraut.
Lobel. Obſ. 170. Adv. 133.	Trag. lib. 2. c. 131.
Lugdunenſ. 822.	Fuchſ. cap. 299.
Hort. Med. Cam. 153. fol.	Tabern. 410. lib. 2.

II

Valeriana ſylveſtris. Phu Germanicum Fuchſii. Valeriana major & herba benedicta Tab. Caule conſtat propè quadrato, ſtriato, geniculato, cubitalem longitudinem exuperante, cavo, & per intervalla articulato: folia ad ſingulos geniculos adfiguntur, ſeriatim diviſa, Elaphoboſci aut Fraxini figurâ, ac parùm in ambitu ſerrata, atroviridia: flores umbellatim collecti in ſummis cacuminibus, tàm alarum quàm caulis, oriuntur, parvi, & è candore in ruborem tendentes, Valerianæ hortenſi ſimiles: ſemina ſuccedunt illis Lino minora, & in apicibus plumoſa: radix ex unius capitis ortu in plurimas craſſas fibras laterales deſinit, odoris non injucundi.

Dodon. 346.	Matth. Epit. Cam. fol. 22.	Trag. cap. 19. lib. 1.
Cluſ. quoad Iconem, LV. f.	Hort. Med. 176.	Fuchſ. 333. cap.
Cœſalp. lib. 4. c. 2. fol. 148.	Matth. Caſp. Bauh. 38. fol.	Tabern. 562. fol. lib. 1.
Lobel. Obſ. 411. Adv. 319.	Phytopin. 291.	Matth. Germ. Cam. 10. f.
Lugdun. 1042. fol.	German. Gemein Baldrian.	Durant. 1026.

III

Veratrum nigrum Dioſcoridis Dodon. Aſtrantia nigra quorundam. Folia lata ſubnigricantia, in quinq; partitas & ambitu ſerratas diviſuras fiſſa, pediculis oblongis eriguntur à radice nigricante, craſſâ, & Veratro nigro non abſimili, ac valdè fibroſâ, unde etiam caulis à foliis diverſus ſeſquipedalis exurgit, cacumen verſus in copioſas alas diſperſus, quibus inſident floſculi è viridi albeſcentes, muſcoſi, acervatim in capitulis collecti, & ſub ſe oblongum, ſubaſperum, fuſcum ſemen, pari modo conglomeratum, relinquentes.

Dodon. 383.	Lugd. 1269. fol.	German. Schwartz Aſtrentz/oder	Fuchſ. c. 260. (tulo, f. 300. lib. 1.
Lobel. Obſ. 388. Adv. 305.	Phytopin. C. Bauh. 340.	Trag. lib. 1. c. 144. (Muterkraut.	Tab. ſub Imperatoriæ nigræ ti-

DECIMVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
ÆSTIVALIVM.

II.
Ononis flore luteo variega-
ta, non ſpinoſa.
Capparis Fabago.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Capparis fabago, ſeu leguminoſa. Fabago Belgarum & Peplios Pariſienſium Lugdunenſ. Morgſani Syrorum. Ardifrigi Avicennæ,& Andirian Rhaſis. Radice exit lignoſâ, oblongâ, caulibus multis brachiatis, ſtatim ab exortu diverſis, bicubitalibus, teretibus, ſtriatis; foliis Capparis, ſed magis in longitudinem porrectis, Portulacæ ritu pinguibus, in oblongo carnoſo pediculo ſemper adverſo ſitu geminatis, ſaturatè virentibus: flores ſummis ramulis, atq; ſecundum alas, prodeunt, priusquam planè dehiſcant, Capparis florum æmuli, intus rubeſcentes, foris ex herbaceo virore ſubalbidi, exertis è medio apicibus ſtaminum croceis placentes: quibus marceſcentibus ſubſtituuntur ſiliquæ oblongæ, angulares, vetuſtate palleſcentes, prægnantes ſeminibus pluribus ſubnigricantibus, & in ſubrotundam, latam, depreſſam ſpeciem collectis.

Dodon. 735.
Lobel. Obſerv. fol. 511.
Lugdu. 456. & in Append. fol. 25.
In Epit. Cam. 376.
In Hort. Med. Cam. 33.
Matth. C. Bauh. fol. 456.
German. Baum Cappern.
Ravvolff. in Itinerar. Icon. 113.
Matth. Germ. Cam. 192.
Tabern. 156. lib. ſecundo.

II

Ononis flore luteo variegato, mitis. Cauliculi ei teretes ſunt, ſesquipedales, palleſcentes, hirſuti, ſurculoſi, unctuoſi, nitentes radiculâ lignoſâ, pallidâ, tenui, & ſubinde in fibras gracileſcente, quos ſtatim à ſummo ejus capite, continuâ ſerie alternatim appendicibus ſuis arctè ambeunt tàm bina, quàm terna, eodem pediculo ſubnixa folia, marginibus crenata, ſubhirſuta: flores quaſi in brevi ſpicâ ſparſim prodeunt, Ononidis vulgaris, Cytiſi, Geniſtæ transalpinæ, vel leguminum ſpecie, luteo pallidi, & per longitudinem rubris lineis virgati, qui poſt ſe relinquunt ſiliquas anguſtas, oblongas, in capreolum deſinentes, ſemine parvo, ſubrotundo, pullo, plenas. Hircinum odorem, ſed non perinde ac vulgaris illa gravem, tota planta attrectata emittit.

Notatur à Lugdunenſ. fol. 449.
German. Frembd geſprengt Heuhechel.

III. *Anonis ſpinoſa.* — I. Ononis luteo flore. — II. *Anonis non ſpinoſa.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ONonis mitis luteo flore. Totâ facie cum ſuperiore congruit, absq; ſtriis ſeu lineis florum rubentibus, & paulò intenſiore colore luteo.

Vid. Dodon. fol. 731.
Cluſ. fol. 99.
Lobel. Obſ. 493. fol.
Lugdunenſ. 449. fol.
Epit. Cam. 444. fol.
Hort. Med. 17. fol.
Matth. C. Bauh. 502.
Germ. Stallkraut / oder Heuhechel / mit geelen blumen.
Tabern. 227. lib. ſecundo.

II

Ononis ſeu Anonis mitior flore purpureo. Perennis herba, atq; æquè ac ſuperior ramis ſurculoſa; nonnunquàm folia latâ baſi per appendices affixa, quandoq; terna, quandoq; ſingularia profert, amplitudine cognatum genus ſuperantia, & hircinum aliquid cum totâ plantâ redolentia. Caulis cubitalis eſt, lentus & unctuoſus, ramoſus, ſummitatibus æquè ac virgis lateralibus in ſpicas latas ſolutus, floribus rubicundo ferè colore, haud formâ à reliquis ſpeciebus diſcrepantibus, conſpicuus: ſemen in valvulis latet ſubrotundum, pullum: radix eſt dura, lignoſa, prolixa, albicans, perennis.

Depingitur & deſcribitur à Cluſio fol. 99.
Meminit illius Lobel. Adv. 378.
Camer. in Hort. fol. 17.
Matth. C. Bauh. 501.
Germ. Stallkraut / mit Purpurrothen blumen / ohne ſtachlen.
Tabern. 227. fol. lib. ſecundo.
Matth. Cam. 227.

III

Anonis ſive Ononis ſpinoſa, Reſta bovis officinarum, Remora aratri, Aſinaria, Acutella &c. Ægipyros Cratevæ Anguillar: Penæ placitis. Ramulis cubiti magnitudine pariter conſtat ſurculoſis, at quaſi geniculatis, flexuoſis: radice valdè prolixâ, lentâ, candicante, altè per terram divagante: folia, & flores, ſuperiorum ſpeciem minorem exprimunt, quorum illa per margines crenis obſidentur, hi verò purpureo colore, & interdum niveo decorantur: ſemina theculis tumidis, non ſiliquis proferuntur, reliquis paulò minora.

Vid. Dodon. 73.
Lobel. Obſ. 492. Adv. 378.
Lugdun. 448.
Epit. Cam. 443.
Matth. C. Bauh. 501.
Germ. Heuhechel / Stallkraut.
Fuchſ. cap. 18.
Trag. 328. fol. c. 16. lib. ſecundo.
Tabern. 226. lib. ſecundo.

II. *Filipendula vulgaris.*

I. Chriſtophoriana.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CHriſtophoriana, Aconitum racemoſum Maranthæ, Coſtus niger quorundam. Caulem edit ſesquipedalem, folia in pediculorum ramoſorum gracilium extremitatibus particulatim commiſſa, lata, ambitu ſerrata, Podagrariam ſeu Angel. Sylveſt. mont. quadantenus referentia, obſcurè viridia, & parùm nitentia: flores caulium vertices promunt, albidos, muſcoſos, plurima ſtaminula umbilicotenus exhibentes: ſequuntur hos fructus per maturitatem, acinos nigros Liguſtri æmulantes, racematim coacti, ſemina craſſa, angularia, complectentes: radix craſſis nigricantibus fibris diſpergitur, intus buxeo colore infecta, vivax & diuturna.

Dodon. 397. fol.
Lobel. Obſ. 389. Adv. 304.
Lugdunenſ. 1747. ſub Napelli racemoſi titulo.
Hort. Med. Cam. 41. fol.
Phytopin. C. Bauh. 335. fol.
German. Chriſtoffelskraut.
Tabern. 454. lib. ſecundo.

II

Filipendula vulgaris, Saxifraga rubra, Oenanthe Fuchſii. Radices ſpadiceo colore ſeu obſoleto rubore nigricāt, è craſſo capite diffuſæ in oblongas tenues fibrarū appendices, funiculorum ritu, tàm globulis olivaribus, quàm tuberculis oblongis adnexas, Aſphodelorum, vel Aſtragali arvenſis (à Fuchſio Pſeudoapios dicti) in morem: folia ſuper terram ſternit, ſaturatè virentia, plurima, Agrimoniæ vice ab uno nervo alatâ ſerie conjugatim, intermediis tamen ſubinde appendiculis intermixtis, dependentia, & ambitu denticulata: hæc altero demùm anno diverſo ordine ambiunt caulem brachiatum, cacuminibus umbellatim veluti diſpoſitis, mox altiore, mox profundiore ſitu ferentem flores albos odoratos, ſenis foliis ſtaminula concoloria radiatim circumdantes: dilapſis ſuccedunt ſemina parva, oblonga, ſquamato farctu in capitulum collecta.

Dodon. 56. fol.
Cœſalp. lib. 14. c. 13. fol. 551.
Lobel. Obſ. 421. Adv. 325. & 326.
Lugdunenſ. 782.
Cam. Epit. 608. fol.
Hort. Med. 60. fol.
Matth. Cam. 627.
Phytopin. 289.
Germ. Rocher Steinbrech / Erdeicheln.
Trag. cap. 122. lib. ſecundo.
Fuchſ. cap. 212.
Tabern. 521.
Cam. Matth. Germ. 299.
Durant. 384.

II. Blattaria flo: luteo.

I. Blattaria flore albo.

III. Blattaria Plinij, Verbascum nigrum.

CELEBERRIMI EYSTETTEN-ſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

BLattaria flore albo. Radice innitens ſingulari, oblongâ, lignoſâ, fibris lateralibus capillatâ, folia ſupra humum fundit oblonga, per margines inæqualiter crenata, & ſubinde ſinuoſa, è quorum medio elevatur caulis unus atq; alter ſesquicubitalis, hiſce aſſiduâ ſerie gracileſcentibus conveſtitus, ſuperiùs verò alis lateralibus aliquot quandoq; licet rariùs donatus, usq; ad mediam partem, quâ etiam per ſummitates ſuas floſculos longo ordine extendit, quinis albidis rotundis foliis, & medio ſtaminulis aliquot purpuraſcentibus decoratos; deciduos ſingulos ſequitur capitulum rotundum, lini modo, refertum ſeminibus parvis, nigris, Antirrhino vel Cymbalariæ, aut Verbaſco minori non abſimilibus.

Germ. Motten oder Schabenkraut/mit weiſſen blumen.

II

Blattaria flore luteo. Verbaſcum Leptophyllum Cordi. Vulgatior hoc florum colore, & multis in Germaniæ locis frequens, uti etiam paſſim ab Autoribus attingitur, qui pleriq; etiam ſuperioris meminerunt.

Dodon. 145.
Lobel. Obſerv. 304. Adv. 342.
Cœſalpin. ſub nomine Verbaſci noni (lib. 8. c. 64. f. 347.
Lugdu. 1305.
Cam. Epit. 885.
Hort. Med. 28.
C. Bauh. Matth. 802.
Phytopin. 458. fol.
Germ. Motten oder Schabenkraut / mit (geelben blumen.
Trag. 146.
Fuchſ. 65. cap.
Tabern. 269. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 403. fol.
Durant. 146. fol.

III

Blattaria Plinii, quibusdam. Verbaſcum nigrum herbariorum. Radix craſſa, lignoſa eſt, nigricans, ſubtus in fibras ſparſa: folia Verbaſco vulgari minora, graveolentia, leniter crenata, Helenio congrua, ſeu potius Hormino ſylveſtri, ſed ampliora, nigricantia, altero anno caulem ſingularem, & rariùs ramoſum, angularem, cubitalem, alternatim obſidentia, qui, unà cum illis graciléſcens, à mediâ parte usq; ad ſummam copioſos flores porrigit, Vulgatioris æmulos, luteopallidos, parvos, ſtaminulis aliquot mediis apice purpureo tomentoſo obductis, & ſtylum exertum reclinatum cingentibus, ſuperbientes: ſeminum capitula quoq; minuta, ſubrotunda, ſcabra, granula ſuſtinent, papavere propemodùm minora.

Dodon. 144.
Cœſalp. Sept. nomine lib. 8. c. 46. f. 347.
Lobel. 302. Obſ. ſine Icon. Adv. 242.
Lugdun. 1299.
C. Epit. 880.
Hort. Med. 176.
C. Bauh. Matth. 800.
Phytopin. 455.
Paul. Renealm. in Specim. hiſt. plant. 107. fol.
Germ. Schwartz Wüllkraut/Königskertz.
Trag. lib. 5. c. 72.
Fuchſ. c. 328. lib. ſecundo.
Tabern. 267. fol. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 502. fol.
Durant. 1029. fol.

II
Verbaſcum latiſolium mas.

I
Tripolium vulgare Lob.

III.
Verbascum quartum Cæsalpin: floribus pallidis.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

TRipolium vulgare marinum. Quòd ternis quâlibet die vicibus colorem floris permutet, nominis originem traxit, quâ de re tamen nihil certi, neq; experientiâ neq; fide Autorum nobis exploratum eſt. Radix, valdè fibroſa, ſubeſt cauli cubito altiori, rotūdo, emergenti inter folia Plantaginis anguſtioris, ſeu Ranunculi flammei (quem Longifolium nuncupant) nondum cauleſcentis, lata, craſſa, glabra, pinguia, quæ tamen, adultiore factâ plantâ, diverſo ortu è caule obſoletè rubeſcente prodeunt, Oleæ ritu anguſtiora, & vix conſpicuis ſerraturis ambitu donata. Caulis plurimùm in ramos dilatatur, lateralibus æquè ac ſummis alis ferentes capitula oblonga, ſubrubentia, ſquamata, quorum medii umbilici ſtaminei, luteoli, orbiculatim foliis anguſtis purpureoviolaceis, Aſteris Attici ſpecie, circumvallantur: ſequuntur ſemina ejusdem penè effigie pappis annexa.

Vid. Dodon. 375. fol.	Hort. Cam. 173. fol.
Lobel. 157. fol. Adv. 123.	Phytopin. 355.
Lugdun. 1389. fol.	German. Meer Sternkraut.

II

Verbaſcum latifolium mas, Verbaſcum primum Matthioli, Cœſalp. Lugdunenſ. Candela regia, Thapſus barbatus officinarum. Folia longa, per margines crenata, ab origine anguſtâ per latiorem formam in acutam finientia, craſsa coſtâ ſubvecta, fornicatim nervis multis obſita, tomentoſa & piloſa, caulem veſtiunt lanuginoſum, anguloſum, & dimidiâ ex parte ſpicatim onuſtum floribus, ab imâ baſi tubuloſâ in quina folia lutea, rotunda, ac ſecundum oras ſaturatè aureo colore leviter tincta, dulciter odorata, diſtributis, intus exertis ſtaminibus concoloribus, lanuginoſis, & ſaturatiùs faſtigiatim coloratis: ſemina in rotundis capitulis nigra, & Blattariæ quadantenus conformia, promuntur: radix ſubeſt longa, lignoſa, ac in fibras laterales brachiata.

Dodon. 143.	Hort. Med. 176. fol.	Trag. cap. 72. lib. 1.
Cœſalpin. lib. 8. cap. 46. fol. 347.	C. Bauh. Matth. 800. & 803.	Fuchſ. cap. 328.
Lobel. 303. Obſ. 242. Adv.	Phytopin. 456.	Tabern. 266. lib. ſecundo.
Lugdunenſ. 1298.	P. Renealm. in Spec. hiſt. 102. & 103. fol.	C. Matth. Germ. 402. fol.
C. Epit. 878. fol.	Germ. Groß gemein Wüllkraut/mit geelben blumen.	Durant. 1028. ſol.

III

Verbaſcum quartum Cœſalpin. flore pallido. Forma foliorum anguſtior eſt, illaq; minus vel breviſſimo tomento obducta, incana aliquantùm, & in ambitu leniter ſerrata, pari verò proceſſu, usq; ad caulis tomentoſi cubitalis medium attenuata, procedunt, ubi in ramulis ſparſis ſummitates ſtipantur floſculis albidopallidis, Verbaſco duplò minoribus: ſtaminula in medio faſtigiatim purpuraſcunt: radix ſimili ſpecie lignoſa & oblonga eſt, ſed graciliore habitu: ſemina capitulis minoribus paria, continentur.

Lobel. loco ſuperiùs citato.	C. Bauh. Matth. 800.	Trag. cap. 72. lib. 1.
Cœſalp. loco ſuperiùs citato ſub quarto (genere.	Phytopin. 456.	Fuchſ. 328. fol.
Lugdunenſ. 1300.	Germ. Wild Wüllkraut / mit kleinen weiſſen blumen.	Tabern. 267.
C. Epit. 879.		Durant. 1028.

II Virga aurea. | I Consolida Saracenica. | III. Lysimachia lutea.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Conſolida Sarracenica, ſive Solidago Sarracenica. Herba fortis. Sesquicubitalem plerunq; ad longitudinem elevatur caulis glaber, inanis, folia ſubmittens oblonga, lata, Lapathi modo, ab origine anguſta, per protenſam magis latitudinem in mucronem collecta, ac leviter circumſerrata: paulò ſuperiùs in complurima finditur brachia, quibus oblonga capitula imponuntur, explicantia flores luteos, ſenis foliis anguſtis media ſtaminula ejusdem coloris circumdantes, qui ſub ſe ferunt ſemina minuta, pappis appenſa: radix multis fibris tellurem percurrit, & plurimos rubentes in Vere ſtolones protrudit.

Dodon. 141.	Germ. Heidniſch Wundkraut.
Lugdunenſ. 1270.	Fuchſ. 279. cap.
Thal. ſylv. Hercyn. Saxono Thur. 27.	Trag. 164. cap. lib. 1.
Phytopin. 523. fol.	Tabern. 258. lib. ſecundo.

II

Virga aurea foliis minus ſerratis. Conſolidæ Sarracenicæ foliis non abſimilibus prodit, oblongis, anguſtioribus, ad Laurinorum ſpeciem accedentibus, & per ambitū parùm crenatis, nigrioribus, duriuſculis, & ab imo caulis cubitalis usq; ad verticem extenuatis: ex alis illorum plurimæ ſurrectæ adnatæ virgæ attolluntur, in quibus ſpicatâ ſerie flores diſponuntur crebri, imbricatis oblongis capitulis inſerti, lutei, effigie ſuperioribus pares, Conyzæ majoris æmuli, qui pariter in papposas minutas anguſtas appendices reſolvuntur: radix frequentibus ſubnigris fibris ſe fulcit, ſatis diu etiam in hortis durans.

Vid. Dodon. 112.	Hort. Med. 178. fol.	Germ. Gülden Wundkraut.
Cœſalp. lib. 12. c. 41. fol. 503.	Thal. Sylv. Hercyn. Saxo-	Tabern. 546. lib. ſecundo.
Lobel. 159.	no Thuring. 129. fol.	Cam. Germ. 346.
Lugdun. 1272.	Matth. Caſp. Bauh. 712.	Durant. 1046.
Epit. Cam. 749.	Phytop. 523.	

III

Lyſimachia lutea. Lyſimachia Dioſcoridis. Salicaria. Radicibus donatur transverſis, & latè proſerpentibus, ſubtùs fibroſis, quæ ab imbricatim foliaceis germinum novellorum rubeſcentium turionibus (ut Camer. & Dodon. probè depingi voluerunt) exurgunt in caulem cubitalem, angularem, rectum, nunc binis, nunc trinis, aut quatuor per intervalla oblongis, ſalicem æmulantibus, integris foliis veſtitum: flores in ſummis virgarum adnatis oriuntur lutei, quinis plerunq; foliis acutis, & paucis in medio ſtaminulis conſtantes: hos ſequuntur capitula rotunda, Anagallidis modo, continentia ſemen minutum, ſubalbidū, inutile.

Dodon. 84.	Thal. Harc. Saxon. Thuring. 71. fol.	Fuchſ. cap. 187.
Cœſalpin. lib. 6. c. 55. fol. 261.	C. Bauh. Matth. 675.	Tabern. 524. lib. ſecundo.
Lobel. 185. Obſ. Adv. 144.	Phytopin. 466.	Matth. Cam. Germ. fol. 323.
Lugdunenſ. 1059.	Germ. Gelb Weiderich.	Durant. 551.
Epit. Cam. fol. 686.	Trag. lib. 1. cap. 59.	

III. Lÿsimachia Galericulata

I. Lÿſimachia lutea Pannoni-
ca maior.

II. Lysimachia altera Matthio-
li flore rubescente

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Lyſimachia lutea Pannonica. Lyſimachia lutea ſecunda Cluſ. Caule conſtat duro, quadrangulari, villoſo: folia mollia ſunt, parùm piloſa, & vulgari non abſimilia, ſitu æquali quadripartitâ ſerie hunc ambeuntia, attritu odorem unctuoſum Nicotianæ manifeſtè prodentia, & ſubtùs minutis nigris punctulis conſperſa (quod etiam in novellis Lyſimachiæ vulgatioris foliis obſervandum:) prope ſinus eorum vel ramuli, vel pediculi tantùm emergunt, ſingilatim obſeſſi floſculis acuminatis, foliis luteolis, ab unâ baſi coalitis, & totidem ſtaminibus in medio productis: idq; continuo progreſſu, usq; in faſtigium caulis, quaſi ſpicati, animadvertitur: radix geniculata eſt, obliquis propaginibus fibratis per ſummam tellurem acta, ſe etiam in hortis plurimùm diffundens, quibus tamen ſæpenumerò in vulgarem degeneraſſe animadverſum eſt: ſemina etiam diligentem obſervationem eluſerunt.

Vid. Cluſ. fol. L. & LII. ubi Icon. additur.

Phytopin. C. Bauh. fol. 466. | Germ. Gelber Vngeriſcher Weiderich.

II

Lyſimachia altera Matthioli, Lyſimachium purpureum Herbarior. Solidaginis Sarracenicæ alia ſpecies Trago. Folia ſalignea, integra, parùm acuminata, viridia, terna vel bina plerunq; geminatâ vice ſibi invicem quandoq; oppoſita, quandoq; nihil ordinis ſervantia, ponuntur in caule bicubitali pariter quadrangulo, viridi, rariùs ſurculoſo, ſecundum extremitates tamen ſpicato, ac denſâ ſerie floſculorum, è rubore purpuraſcentium, quinq; foliis anguſtis & tot ſtaminulis concoloribus conſtantium, referto: ſemina includuntur oblongis vaſculis, craſſæ ſcobis inſtar minuta: radix, ſubnigricante cortice obducta, brachiatis propaginibus ſummâ tellure repit.

Dodon. 86. fol.	Cluſ. LI. Iconis ratione.	Matth. C. Bauh. 675.	Fuchſ. 87. cap.
Cœſalp. lib 6. c. 55. fol. 261.	Epit. Cam. 687. fol.	Phytopin. Bauh. 468.	Tabern. 524.
Lobel. Obſ. pag. 185. Adv. 144.	Hort. Med. 93. fol. (ring. f.	Germ. Braun Weiderich.	Matth. Germ. Cam. 323.
Lugdunenſ. 1059.	Thal. 71. Harcyn. Saxono Thu-	Trag. lib. 1. c. 164. absq; Icone.	Durant. 551.

III

Lyſimachia galericulata adulterina quorundam. Stachys aquatica Tabern. Clymenum minus Dalechampii, Betonica fœtida Geſneri. Tertiola Cœſalpini &c. An Sideritis 1. odore gravi Thal. in Sylv. Harcyn. Saxono Thuring. fol. 103. Radice nititur obliquè proſerpente, & ante caulis exortum, hinc & inde oblongas, pallidas, tuberoſas appendices ſpargente, quas (non citra crepitũ) facilè confringere poſſis: folia oblonga ſunt, mucronata, Betonicâ anguſtiora, nigroviridia, & ambitu obtuſè crenata, hirſuta, quæ ſine pediculo caulem quadratum arctè ambiunt, aſperiuſculum, hirſutum, & in ſummo ſpicatum, exhibentem verticillatim floſculos rubicundos, Lamiorum ritu, & ſemina parva, ſubrotunda, in utriculis hiſpidis.

Cœſalpin. lib. 11. cap. 43. pag. 451.	Thal. loco ſuprà citato.	Germ. Brauner WaſſerAndorn.
Lugdunenſ. 1357.	Phytopin. Bauh. fol. 448.	Tabern. 94. lib. ſecundo.

II. Sinapi album

I. Myagrum Hortenſe Monoſpermon

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Myagrum monoſpermum. Radice provenit oblongâ, albâ, gracili, ſupervacuâ, & parùm fibratâ, quæ primo anno effundit folia orbiculatim ferè per terram ſtrata, circumroſa, & aliquantùm laciniata, glabra, oblonga, pallidè vireſcentia, & per longitudinem coſtâ albeſcente notata: altero demum anno ex illorum medio porrigitur caulis inæqualiter brachiatus, inanis, per intervalla aliis foliis veſtitus, Braſſicæ ſylveſtri aut Glaſto reſpondentibus, virore ſubalbidis, & latiore baſi caulem arctè obſidentibus: flores luteopallidi ſunt, Rapiſtro minores, quibus, longo ordine diſpoſitis, ſuccedunt ſemina oblonga, palleſcentia, crebra, ſupernè extuberante duro utriculo, ac peram referente, apiceq; tenui, firmo, & per longitudinem rimoſo, diſtincta: intrinſecus fovetur ſemen rufum oblongum.

C. Bauh. Matthiol. fol. 816.
Phytopin. 173.
Germ. Frembd Leindotter.

II

Sinapi album officinarum. Sinapi luteum ſativum Tragi. Foliis conſtat Erucæ albæ non multùm abſimilibus, & in ambitu inæqualiter laciniatis, ſubhirſutis, uti etiam caulis ejus bicubitalis, rotundus, hirſutus, ſupernè in ramos fiſsus, qui longâ ſerie ſucceſſivè extollit flores melinos, &, hiſce deflorentibus, altius excreſcentes ſiliquas hirſutas, aſperiuſculas, ſuperficietenus protuberantes, & concludentes ſemina copioſa, ſublutea, globoſa, acria: radix ſupervacua eſt, parùm fibroſa, albida, annua.

Dodon. 695.
Lobel. Obſ. 108. Adv. 68.
Cœſalpin. lib. 8. c. 61. fol. 359.
Lugdunenſ. 646.
Epit. Cam. 339.
C. Bauh. Matth. 424.
Phytopin. 148.
Germ. Senffkraut/mit gelben blumen.
Trag. lib. 1. cap. 32.
Fuchſ. 303. cap.
C. Matth. Germ. 174. fol.
Durant. 945.

I.
Quinquefolium palustre.

II.
Quinquefolium maius

III.
Tormentilla.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

QVinquefolium paluſtre, fragiferum dictum, Heptaphyllum, Porphyranthemum Camer. Sarmentoſis nigricantibus radicibus, & geniculatim fibratis, huc illuc per uligines vagatur, unde exurgunt caules cubitales, quadantenus ſtriati, atrorubentes, è quibus ſine ordine folia, latiore oblongorũ pediculorum baſi hærentia, procedunt, Pentaphyllo recto conformia, potiſſimùm ſeptena ſimul juncta, pronâ parte cinerea, ſupinâ virentia: flores oſtendit in longiuſculis alarum adnatis, conſtantes quinis aut ſenis foliis obſoleto rubore nigricantibus, & capitulo concolori, parvis ſtaminulis ſepto, quod poſtmodùm Fragi effigiem acquirit, granulis puſillis obſitum.

Vid. Dodon. 117.
Lobel. Icon. 691.
Lugd. 1265. ſub diverſis Iconibus.
Cam. Epit. 762.
Thal. Hercyn. Saxono Thuring. 88.
Matth. C. Bauh. 720.
Phytopin. 651.
Germ. Gänßkraut/Sibenfingerkraut.
Tabern. 438. lib. 1.
Cam. Matth. Germ. 352. fol.
Durant. 824. fol.

II

Quinquefolium majus. Quinquefolium rectum luteum. Æmulatione foliorum, quæ non minùs modò quinis, modò ſeptenis diviſuris diſtinguuntur, prædicto non diſpar, niſi quòd ad exortum appendicibus laciniatis cohæreant. Caulis rotundus eſt, cubitum excedens, ſupernè brachiatus, faſtigiatim obtinens flores luteos, Argentillæ aut Quinquefolio repenti ſimiles, quos deinde grana obſcuri coloris ſeminum ſequuntur, minuta, anguloſa: radix foris nigricat, & in multifidas fibras ſenſim gracileſcit.

Dodon. 117.
Lobel. Obſ. 393. Adv. 307.
Cœſalp. lib. 14. c. 20. fol. 555.
Lugdunenſ. 1266. fol.
Phytopin. 561.
Germ. Groß auffrecht ſtehend Fünfffingerkraut.
Tabern. 435. lib. 1.

III

Tormentilla Heptaphyllon Lob. in Icon. Complurimis infirmis gracilibus, dodrantem longis, abundat ſurculis, & verſus radicem ſubrubentibus (quibus quandoq; ſe humo attollit) cinctis ſine pediculorum adnexu foliis parvis inæqualibus, ſeptenâ partitione ut plurimùm cohærentibus, viridibus, Pentaphylli ſuperioris æmulis: flores luteopallidos in virgarum adnatarum cacuminibus fert, & ſemina cognatis ſpeciebus minora: radix pollicem craſſâ, tuberoſa eſt, intus rubra, extrinſecus nigricans, ſubtùs fibris capillata, brevis, quam tamen, in montanâ ſpecie, prælongam & brachiatam à ſe obſervatam fuiſſe, Camer. prodit Epit. Matthiol. fol. 685.

Dodon. 118.
Lobel. 395. Adv. 308.
Cœſalpin. lib. 14. c. 21. fol. 556.
Lugdunenſ. 1267.
Cam. Epit. 685.
Matth. Caſp. Bauh. 764. fol.
Phytopin. 652.
Germ. Birckwurtz/Tormentil.
Trag. lib. 1. fol. 171.
Fuchſ. cap. 98.
Tabern. 446. lib. 1.
Matth. Germ. 354.
Durant. 1002.

II. *Lagopus peregrina.* I. Lotus Urbana. III. *Lagopus Maior.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

LOtus ſativa Dodon. Fuchſ. Camerar. Geſner. Lacun. Lotus urbana ſeu Lotus hortorum odorata Lobel. Trifolium odoratum Loniceri, C. Bauh. & Matthioli. Herba cubitalis proceritatis, cui radix lignoſa ſingularis ſupervacua, & parùm fibrata; caulis rectus, in ramos diffuſus, unde folia inordinatè procedunt, ſingulis oblongis pediculis terna ſimul juncta, viridia, & ambitu leniter crenata, Trifolii Caballini modo: flores, prolixis pediculis erectos, alarum ſinus ſubmittunt, quaſi in breves ſpicas coacervatos, è cœruleo ſubalbicantes, odoris medicati, & ſepties in die ſecundũ nonnullos mutabilis (quem, etiam aridi facti, cum totâ plantâ pertinaciter longo tempore retinent, pluvioſo tempore magis magiſq; ſe intendente:) ſemina ſuccedunt pariter ſpicatim, veſiculis parvis & in ſummo acuminatis obducta, quas ſi demas, luteopallida apparebunt, & Fœno Græco minora.

Dodon. 561.	Phytopin. 666. fol.
Lobel. Obſ. 500. Adv. 384.	Germ. Sibengetzeit.
Cœſalp. lib. 6. cap. 17. fol. 241.	Fuchſ. 287. cap.
Lugdun. 506.	Trag. lib. 2. c. 2.
Epit. Cam. 894.	Tabern. 735. lib. 2.
Hort. Cam. 91.	Matth. Cam. Germ. 252.
Matth. C. Bauh. 809.	Durant. 539.

II

Lagopus peregrina, Lagopus maxima folio & facie Trifolii pratenſis Lobel. Radix ſupervacua, tenuis, mox ſupra terram folia emittit, è laxâ & foliaceâ ſede, terna ſimul unius oblongi pediculi fulcimento provecta, rotunda, parùm hirſuta, dilutè virentia, & Trifol. pratenſis, quòd ſubrotundis foliis eſt, æmula. Caulis pedalem proceritatem aliquando ſuperat, in ramoſas adnaſcẽtias dilatatus, quæ folia paulò tenuiora edunt, & deniq; ſummitatibus ſuis floſculos coloris ſanguinei elegantiſſimi, ſpicam oblongiuſculam conſtituentes: ſemen ſubmittunt parvi hiſpidi utriculi, epidermide tenui involutum, rotundum, flaveſcens, annuâ ſatione ſuum genus reparans.

Dodon. 567.	Lugdunenſ. 442. fol.	Hort. Med. Cam. fol. 83.	German. Frembder rother Klee.
Lobel. Obſ. 499. Icon. p. 39.	Cluſ. CCXLVI. fol.	Phytopin. C. Bauh. fol. 663.	

III

Lagopus major floribus pinnatis. Lagopus major alter Dodon. Folia obtinet anguſta, oblonga, ſtriis obliquis, elegantiſſimè avium pennas imitantibus, obſita, & per oras leniter dentata, quorum terna ſimul ab eodem pediculo, è laxo, & ſupernè bifido, vaginato involucro emergente, cohærent, in caulibus pluribus, ſingularibus, nodoſis, unâ radice vivaci, & plurimùm fibratâ, ſuffultis: cujus ſummitates quælibet ſpicâ florum purpuraſcentium oblongâ & denſiuſculâ exornantur: ſemina hiſpidi caliculi condunt, ſuperiori Lagopo conformia, ſed pallidiora & minora.

Vid. Dodon. 367. fol.	Cluſ. CCXLVI.	German. Groß Haſenpfötlein.
Lobel. Obſ. 499. Adv. 334. Icon. p. 40. part. 2.	Hort. Med. Cam. 83.	Trag. lib. 2. cap. 6.
	Phytopin. C. Bauh. 663.	

II.

Trifolium Bituminoſum inodo-rum.

Trifolium Bituminoſum odoratum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

TRifolium bituminoſum odoratum. Trifolium Aſphaltæum, ſeu Aſphaltite, Trifolium odoratum Plinii, Lobel. Radix longa in tenues fibras diffunditur; caulis bicubitali fermè proceritate erigitur, folia inæqualiter ſuſtinens, ex uno pediculo triplici ſerie disterminata, Trifolio pratenſi majora, latiora, atrovirentia, initio quidem rotunda, & cum poſteà cauleſcente plantâ adoleverint, mucronatam anguſtiorem ſpeciem induentia: ſinus adnatorum alios longiores ſubmittunt pediculos, quorum ſummitates attollunt capitulum, coacervatum theculis hiſpidis, foventibus flores Hyacinthini coloris elegantiſſimos, quibus ſemina ſubſtituuntur ſubhirſuta, atq; è rotunditate latâ & extumeſcente in cuſpidatos anguſtos apices depreſſos, contracta. Herba tota attritu bituminis odorem effundit.

Dodon. 557.
Cœſalpin. lib. 6. c. 18. fol. 242.
Lobel. 495. Obſ. Adv. 380.
Lugdunenſ. 504. & 505. ſub duplici unius plantæ, pro ratione ætatis variantis, Icone.
Epit. Matth. Cam. 581. fol.
Hort. Med. 172. fol.
Matth. Caſp. Bauh. 608. fol.
Phytopin. C. Bauh. 658. fol.

Germ. Hartzklee/ſo ſtarck reuche.
Tabern. 219. 220. lib. ſecundo.
Matth. Germ. Cam. 291.
Durant. 1011.

II

Trifolium bituminoſum inodorum. Odore tantùm à prædicto diverſum eſt, quod ſatione iteratâ in noſtris regionibus unà cum ſapore deficere, Autor eſt Camerar. in Hort. Med. fol. 172.

German. Hartzklee ſo ohne geruch iſt.

II. Galega flore cinereo.

I. Melilotus Germanica flore luteo.

III. Galega flore albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Melilotus Germanica flore luteo. Trifolium odoratum, ſive Melilotus officinarum. Lotus ſylveſtris Tabernæmont. Radicem obtinet albam, oblongam, gracilem, & in fibras ſolutam; caulem craſſum, valdè brachiatum, unde indiſcriminatim ſparguntur folia oblonga viridia, Fœno Græco anguſtiora, ambitu minutè crenata, tripartitâ ſerie uno pediculo ſubvecta: flores, non minùs ac folia, etiam poſt ariditatem dulciter odoratos, Lotorum ſeu Trifoliorum effigie, coloris melini, tàm alarum exortus, quàm caulium vertices, fundunt copioſos, in tenuem & oblongam ſpicam cumulatim collectos, qui occaſu ſuo locum dant ſemini rotundo luteopallido, Sinapi album æmulanti (unde etiam quidam Melilotum Serapionis ſiliquâ rotundâ faciunt) epidermide rugoſâ & nigricante obducto.

Dodon. 557.	Matth. C. Bauh. 809.
Cœſalpin. lib. 6. c. 17. fol. 241.	Phytopin. 665.
Lobel. Obſ. 501. Adv. 386.	Germ. Gelber Steinklee/Beernklae.
Lugd. 507. f. & 511. ſub diverſis nominibus & iconibus.	Trag. cap. 3. lib. 2.
	Fuchſ. 200.
Epit. Cam. 893. fol.	Tabern. 206. fol. lib. 2.
Hort. Med. fol. 99.	Matth. Germ. cap. 252.
Thal. 125.	Durant. 538.

II

Galega flore cinereo. Ruta Capraria, Caprago Cœſalpini, Onobrychis Fracaſtorii. Sesquicubitalis altitudinis herba, cujus folia ſingulis pediculis multipartitim utroq; latere affiguntur, dena vel duodena numero, oblonga, levia, viridia, juxta exortum pediculorum è caule appendicibus anguſtis excepta, ſicq; alternato ſitu procedunt, usq; ad vertices ramorum, ſpicatim floſculis Viciæ ſpicatæ purpuraſcentibus ſeu cinerei coloris faſtigiatos: defluentibus illis ſuccedunt ſiliquæ oblongæ, tantùm non teretes, oblongiuſculæ, ſubinde per interſtitia protuberantes, in quibus ſemina oblonga turgidiuſcula, renum penè figurâ, palleſcentia: radix oblonga eſt, alba, multifida, non facilè poſt tres aut quatuor annos ſuperſtes.

Dodon. 538.	Hort. Med. 63.
Lobel. Obſ. 509. Adv. 392.	Caſp. Bauh. Matth. 836.
Cœſalp. lib. 6. c. 34. f. 249.	Germ. Geißrauten mit aſchenfarben blumen.
Cluſ. ccxxxiii.	Tabern. 509. lib. 1.
Lugdunenſ. 976.	Matth. Germ. Cam. 255.
Epit. Camer. 497.	Durant. 874. fol.

III

Galega flore albo, cujus colore à prædictâ unicè diſcernenda venit.

Germ. Geißrauten/mit weiſſen blumen.

VNDECIMVS ORDO

COLLECTARVM PLANTARVM

ÆSTIVALIVM.

I.
Acanthus Spinoſus.

CELEBERRIMI EYSTET-
tenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ACanthus ſpinoſus & ſylveſtris, Branca Vrſina aculeata. Ad differentiam ſativæ ita illam indigitant. Folia ejus Scolymum valdè referunt, quæ pungentibus aculeis admodùm horrent, & laciniatim dirimuntur; caulis bicubitalis eſt, cujus ſummitates in oblongo thyrſo extolluntur, oſtendentes prope ſpinas foliaceas, flores Acanthi ſativi: labris ſuperioribus integris, galeæ vaginatæ figurâ, deorſum verſis, atq; extremo ambitu leviter rubeſcentibus; inferioribus verò trifidis, prominentibus, repandis, albicantibus, quos ſemina poſtmodùm excipiunt rotunda, rubra, depreſſa, Ochro ferè majora.

Deſcrib. à Dodon. fol. 707.	Epit. Camer. 442.
Lobel. Obſerv. 477.	Matth. C. Bauh. 500.
Lugdunenſ. 1445.	Germ. Welſch ſtachlet Beernklaue.

II

Scorpioides tertium majus Dodon. E radice ſummâ tellure repente, & per intervalla fibratâ, cauliculi prodeunt cubitales, quandoq; ratione loci minores, ſubindè recti, ſubinde recurvi, glabri, vel parùm hirſuti, quorum ſummitates in duos trésve ramulos brachiantur, ab radicis capite usq; ad ſummum veſtitos foliis oblongis, Lithoſpermo majori brevioribus, pinguibus: flores exhibentur cœrulei, quinis foliis & ſapore Borraginis prædditi, in ſpicis parvis conglomeratis, & ſcorpionum caudæ inſtar in ſe reflexis: ſemen floſculis ſuccedit, in parvulis foliaceis theculis, albicans, minutum.

Vid. Dodon. fol. 72.	Thal. Sylv. Hercin. Saxono Thuring. 40. f.
Lobel. Icon. p. 462.	C. Bauh. Phytopin. 488. & 489.
Cœſalpin. ſub titulo Heliotropii minoris, lib. 11. c. 12. f. 439.	German. Vergiß mein nicht / blawer Augentroſt.
Lugdunenſ. 1343.	Trag. lib. 1. c. 108.
Matth. C. Bauh. 471.	Tabern. 631.

III

Scorpiodes tertium minus Dodonæi. Myoſotis hirſuta reptans Lobel. Auricula muris minor, & Euphraſia quarta Tragi. Plantula dodrantalis, priori in totum ſimilis, niſi quòd minor, & ut illa paluſtrium, ſic hæc arvenſium hoſpes ſit, ex omni parte hiſpidior: radice non adeò repente, ſed denſiùs fibroſâ, floribus minutis cœruleis, pari modo ab infimâ parte ad ſummitatem extremam caulium usq; ſibi invicem ſuccedentibus, quod etiam aliis plantis in more eſt, veluti Cynogloſſo, Cerinthis, Bugloſſis, & quàm plurimis.

Vid. Lobel. Obſ. 245. Icon. p. 461.	Trag. lib. 1. cap. 93.
Thal. 40. loco ſup. citato.	Tabern. 631.

Germ. Blawe Meußöhrlein / oder Vergiß nicht mein mit rauhen blättern.

II
Iaſminum flor. lut.
I
Iaſminum flor. alb.
III
Acanthus Leuis

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

IAſminum vel Gelſiminum flore candido odorato. Foliis ſubviridis coloris, mucronatis & conjugatim ex uno pediculo hærentibus, caulibus ſarmentoſis, flexilibus, longiſſimis, atq; ideo ad hortenſes ſcenas valdè aptis: flores quaſi in umbellâ, ex uno exortu ſe diffundentes profert, è caliculato anguſto initio, in quaterna folia dilatata deſinentes, candidos, odoratos: ſemen Lupinis ſimile eſſe Dodon. prodit, quod cum in noſtris regionibus rarò moliatur, nihil de illo mihi nondum viſo ſubjicere poſſum: radix fibroſa oblonga eſt.

Dodon. 405.
Lobel. Obſ. 542. Adv. 415.
Lugdunenſ. 1432.
Cœſalpin. lib. 4. c. 10. fol. 153.
Epit. Cam. 36.
Hort. Camer. 4.
Matth. Caſp. Bauh. 86.
Germ. Weiſʒ Veilreben.
Tabern. 565. lib. ſecundo.
Cam. Germ. 19. fol.
Durant. 471.

II

Iaſminum vel Gelſiminum flore luteo. Folia ſunt magis viridia, non adeò acuta, nec totidem ex uno pediculo dependentia, flores non diſsimiles; caules haud tàm altè aſſurgunt, ſed potius fruticant. Ejus vires deſignantur à prædictis Autoribus, paginis ſuprà notatis. Germ. Gelb Veilreben.

III

Acanthus levis, folia habens pinguia, lata, nitentia, è viridi nigricantia, Erucæ modo diviſa, minùs aculeata: flores longo ordine in thyrſo appenſos, intus albicantes, foris ſubrubentes: radix glutinoſa, prolixa, craſſa, divaricatur: ſemina ſubrotunda ſunt, obſcurè rubeſcentia, glabra, depreſſa, ad Lupinorum nonnihil magnitudinem accedentia.

Dodon. fol. 707.
Cœſalpin. lib. 8. c. 24. fol. 333.
Lobel. 477. Obſ. 365.
Lugdunenſ. 1443.
Epit. Cam. 442.
Hort. Med. 4.
Matth. Caſp. Bauh. 499.
Germ. Welſch Beernklaue.
Fuchſ. cap. 15.
Tabern. 359. lib. ſecundo.
Cam. Matth. fol. 226.
C. Durant. 10. fol.

I.
Cnicus Sativus
III.
Chamæmelum Romanum
flore multiplici.
II.
Chamæmelum Romanum
flore simplici.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CNicus Sativus, Carthamus & Crocus Sarracenicus. Caulis eſt illi è virore ſubalbicans, teres, rectus, quandoq; ſupra cubitalem proceritatem aſſurgens, à media parte in ramos diremtus, quos ſimul atq; illum alternatim folia arctè ambiunt, viridia, dura, in mucronem finientia, & innoxiorum aculeorum ambitu munita: ramorum cacumina, è ſquamis ſibi invicem imbricum inſtar impoſitis coagminata, & turbinata capita obſident, quæ ſuperiùs croceos, ſeu aurei potius coloris, ſtamineos flores, ad rubrum inclinantes, expandunt. Semen (quod aliàs in alimentum Pſittacorum cedens, ſemen Pſittacorum vocant) ſubeſt albidum, anguloſum, Chryſanthemi Peruviani ſemine duplò minus, forinſecus cortice duriuſculo, intus albâ pulpâ purgatrice repletum: radix fibris diſpergitur, annua & ſupervacua.

Dodon. 358.
Lobel. Obſ. 488. Adv. 374.
Cœſalpin. lib. 13. c. 46. fol. 532.
Cluſ. lib. v. fol. CLIII.
Lugdunenſ. 1449.
Cam. Epit. 99. fol.
Hort. Med. 35.
Matth. C. Bauh. 888.
Germ. Wilder Saffran.
Trag. cap. 105. lib. ſecundo.
Fuchſ. CLVI. cap.
Matth. Cam. Germ. cap. 453.
Durant. 191.

II

Chamæmelum Romanum flore ſimplici. Caule provenit tenui, ſemicubitali, frequenter prociduo, & in multos ramulos dilatato, radice repente, capillamentis tenuibus ſe facilè & plurimùm propagante: foliis capillaceis, fiſſuris tenuiter diviſis, & ſuaviter, aromatum vice, ceu quoq; tota planta, redolentibus: floribus orbiculatis medioluteis, ambitu candidorum foliorum, Cotulæ ritu, vallatis, ſub quibus exilia ſemina, congeneris familiæ æmula, ſervantur.

German. Einfache Römiſche Camillen.

III

Chamæmelum Romanum flore multiplici toto candido, Ducatum Vngaricum latitudine exæquante. Folia prædicto ſimilia ſunt, è viridi palleſcentia, aromatico odore multò ſuaviore.

Deſcrib. à Dodon. 259.
Lobel. Obſ. fol. 443. Adv. 342.
Lugdunenſ. fol. 969.
Epit. Camer. 646.
Hort. Cam. 39.
Matth. C. Bauh. fol. 650.
Phytopin. 227. fol.
Germ. Gefüllte Römiſche Camillen.
Trag. lib. 1. cap. 47.
Tabern. 71. lib. 1.
Matth. Cam. Germ. 309.
Durant. 232.

III. Cirſium Matthioli. I. Iacea maior flore luteo. II. Serratula Tinctoris.

Celeberrimi Eystettenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Tacea major flore luteo, à Cluſio deſcripta. Folia ad radicis caput multifida, Centaurii majoris æmula ſunt, ſed magnitudine inferiora, reliqua, per caulẽ cubitalem inordinatè ſparſa, Iaceam nigram referunt, duriora autem ſunt, & magis incana: cacumina caulium capita Iaceæ vel Cnici ſylveſtris, ſed quodammodò majora & aculeata, obſident, explicantia florem luteum, Atractyli ſimilem: ſemina ſequuntur parva ſplendentia, cineracei coloris, ſubrigidâ lanugine condita: radix oblonga eſt, dulcis, Eryngium vulgare reſipiens.

Dodon. fol. 722.
Lobel. Obſ. 483. Adv. 234. Icon. p. 542.
Cluſ. VIII. fol. lib. 4.
Lugdunenſ. qui perperàm Cardui Echinati imaginem ejus loco ſubſtituit, fol. 1474:
Congruâ imagine in alium locum rejectâ, fol. 1488.
Phytopin. C. Bauh. fol. 530.
German. Gelb Flockenblumen.
Tabern. lib. 1. fol. 540.

II

Serratula tinctoris, ſeu potius Serratula tinctoria, ab uſu florum in tingendis pannis expetito. Tragus Schartam nominat, quod Kybero per florem tinctorium ſecundum verti placuit. Thalio & C. Bauhino obſervantibus, maximè in quadruplici ponitur differentiâ. Prima, præter margines ſerratos, foliis conſtat prorſus integris: altera foliis ſecundũ radicem tantùm ſerratis, reliquis omnibus profundè laciniatis nititur: tertia folia tàm ſuperiora quàm inferiora habet utrinq; diviſa: quarta prima folia prope radicem tantùm obtinet integra, & ambitu ſerrata, reliqua omnia diſſecta; & hæc cum noſtrâ congruit, cui Centaurii majoris modo folia ſunt diſſecta, unde etiam doctiſſ. Thalio Centauroidis & Centaurii majoris ſylveſtris Germanici nomine notata fuit. Caulis eſt multipliciter brachiatus, plerunq; obſcurè rubeſcens, cubitalis: flores in ſummis virgarum faſtigiis purpurei, ſquamatis capitulis Iacearum ſeu Cyani facie imponuntur, ſed non usq; adeò aperiuntur, & plerunq; terni aut gemini ſimul juncti prodeunt: ſemina ſub floribus conduntur exigua, lævia, Iacearum ſpecie.

Vid. Dodon. 42.
Lobel. Obſ. 288. Adv. 231.
Cœſalp. 13. lib. 53. fol. 539.
Cluſ. VIII. lib. 4.
Lugdunenſ. 1357.
Epit. Cam. 682.
Thal. Hercyn. Saxono Thuring. fol. 26.
Matth. Bauh. 672.
Phytopin. C. Bauh. 445.
German. Ferberſcharten.
Trag. lib. 1. c. 49.
Tabern. 544. lib. 1.
Matth. Cam. 322.
Durant. 389.

III

Cirſium Matthioli. Radice innititur fibroſâ, craſſâ, divaricatâ, digitali, vivace: foliorum ambitus leviter laciniatus eſt, quæ aliàs parùm incana ſunt, alternatim caulem cubitalem, aut altiorem, ambeuntia; hic in ſummo capitula loricata oblonga ſuſtinet, ſtaminulis multis purpureis coronata, ſemina intra ſe condentia, parva, lividi coloris, nitentia, Iacearum ſeminibus reſpondentia.

Dodon. 725.
Lobel. Obſ. 314. Adv. 251.
Cluſ. lib. 5. fol. CXLIX.
Lugdunenſ. 582.
Epit. Cam. 983.
Hort. Med. 42.
Matth. C. Bauh. 817.
German. Frembd Ochſenzungen.
Matth. Germ. Cam. 341.
Durant. 351.

II. *Jacea nigra ſlore purpureo.* I. Iacea nigra flore albo. III. *Cnicus peregrinus flo. cœruleo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Iacea nigra flore albo. Caulis lignoſus, ſtriatus, cubitalem ut plurimùm excedit altitudinem, quem folia oblonga, quandoq; cinerea, utroq; latere inæqualibus diviſuris prædita, & ſubindè leviter denticulata, ab exortu quaſi in alas fiſſa, impari ſitu arctè cingunt usq; in ſummum cacumen, cum illo pariter attenuata; ubi demùm in aliquot brevia brachia finditur, quorum quælibet coniforme, & compactili ſquamorum tenuium (&, quaſi aridæ ſint, vel levi digitorum attactu crepitantium) farctu efformatum capitulum erigunt, cujus ſummitates occupat flos, Cyano vulgari major, floccos quàm plurimos albicantes explicans: ſemina quoq; Cyani ſemina æmulantur, in nigricantem colorem inclinantia, non barbata: radix perennis eſt, obliquis fibris nigricantibus plurimùm firmata.

Germ. Weiß Flockenblum.

II

Iacea nigra flore purpureo. Nullatenus à ſuperiore, præter colorem floris, diverſa eſt: attingitur quoq; ab Autoribus citatis.

Dodon. 124.
Lobel. Obſ. 292. Adv. 334.
Lugdunenſ. 1068.
Thal. Hercyn. Saxono Thuring. 29.
Phytopin. Bauh. 529. & 528.

Germ. Purpurfarb Flockenblumen.

Trag. lib. 1. c. 80. absq; icone.
Tabern. 539. lib. 1.

III

Cnicus cœruleo flore. Radix digitali craſsitudine, durabilis, carnoſa, & fuſco cortice tecta, fundit caules aliquot cubitales, rectos, lignoſos, mox ab exortu diverſos, ac rariter ramoſos, in quibus ſine pediculis indiſcriminatim ponuntur folia venoſa, ſubalbido virore conſtantia, Cnici ſativi foliis paulò longiora, modico ſerraturarum ambitu diſtincta: capitula faſtigiatim exeunt ex imbricatâ ſquamarum compage conflata, Cnicum vulgarem æmulantia, ejusdémq; ſpecie flores cœruleos ſtamineos explicant, ſicuti & ſemina minora, & ſubrufa, huic reſpondent.

Lobel. Obſ. 488.
Cluſ. fol. CLII.
Lugdunenſ. 1449.
Hort. Med. Cam. fol. 35.

Germ. Blawer wilder Saffran.

Tabern. 372. lib. 2.

1.
Cinera cum flore.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

SColymus Græcorum. Carduus ſativus Cœſalpini, vulgò Artiſchoch/ ab Italorum Archichiocco. Cinara Columellæ & Palladio, à cinere, quo lætatur, dictus, aliis potius Cynara κύναρα. Pulchritudine ſua, ſi quis unquàm alius Carduorum, Acanaceam familiam ducit, & naturam nusquàm non totam eſſe indicat, maximè ubi culturæ accedunt mangonia, veluti in hâc noſtrâ plantâ; quæ inter folia laciniata, Chamæleontis albi foliis non prorſus imparia (cum quibus etiam à Dioſcoride comparantur) ſed multò ampliora, infernè nonnihil incana, ſupernè vireſcentia, caulem emittit bicubitali quandoq; altitudine, craſſitudine verò pollicari, cujus faſtigium in capitis molem, duos vel tres pugnos æquantem, extuberare ſolet, coniformi & turbinato quaſi modo corticoſis unguibus coagmentatam; atq; hi floridum orbem, & hyacinthini coloris ſtaminibus turgidum, extrinſecus ſtipant, in quo durioribus pilis conditur ſemen cinereum ſubmaculoſum, ſeminis Cnici figurâ, ſui generis plantas pro delicatiorum palatu reparans.

Deſcrib. à Dodon. fol. 712.
Lobel. Obſ. p. 478. Adv. 363.
Cœſalp. Cardui ſativi ſeu Carcioffi titulo, lib. 13. c. 34. f. 524.
Cluſ. ejus meminit lib. 5. fol. LIII.
Lugdunenſ. 1439.
Epit. Cam. 437.
Hort. 156.
Matth. C. Bauh. 497.
Germ. Strobeldorn/ blühende Artiſchoch.
Fuchſ. 308.
Tabern. 370. lib. 2.
Matth. Cam. 223.
Durant. 181.

II. Acantium Sylveſtre flor. albo.

I. Carduus Sphœrocephalus.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CArduus Sphœrocephalus. Biennalis licet, pulcerrima tamen eſt planta. Folia ferè Acanthii aut Cardui pratenſis Tragi ſpecie dividuntur, & caulem anguloſum appendicibus latis ex utroq; latere alternatim veſtiunt, ſpinis vix conſpicuis in laciniarum extremitatibus notata; pronâ ſuperficie albeſcunt, ſupinâ verò ex atro vireſcunt: capitulum ſummo cauli inſidet, globoſum, echinatum, frequentibus floſculis candidis (quorum folia reflectuntur) & ſtaminulo parvo cœruleo eminente, circumcircà exornatum: ſemina deciduos ſequuntur oblonga, Secali excorticato æmula, in capillaceis involucris condita: radix longa eſt, & fibris craſſis ſe firmans, altero anno ligneſcit.

Vid. Dodon. 710. fol.
Lobel. Obſ. 481. Adv. 369.
Lugdunenſ. ſub titulo — Spinæ albæ, 1462. | Spinæ Arabicæ, 1467. | Crocodilii Monspelienſ. Dalechamp. 1476. f. | Chalceios, 1481. | Rutri Theoph. | Tetralicis ſpinoſæ, 1483.
Cœſalp. l. 13. cap. 30. f. 522.
Cam. in Epit. Matth. 435.
Sub ſpinæ albæ titulo.
In Hort. Med. p. 163.
Matth. C. Bauh. fol. 332.
Germ. Spehrdiſtel/Biſemknöpff.
Trag. lib. 2. cap. 108.
Fuchſ. 340. cap.
Tabern. 365. lib. ſecundo.
Matth. Germ. Cam. fol. 222.

II

Acanthium ſylveſtre flore albo. Spina alba ſylveſtris quorundam. Caulem promit ſesquicubitalem, membranaceis per longitudinem appendicibus munitum, & ſpinis adnatis admodùm infeſtum: folia oblonga ſunt, & utrinq; in aculeatos angulos fiſsa: capita faſtigiatim gerit grandiuſcula, Echinatis ſpinulis horrentia, prope baſim tomento, ſeu araneoſâ lanugine obſita, & in ſummo floribus albis ſtamineis denſè confarcta: ſemina intrinſecus conduntur parva, albeſcentia, nitida, ſubrotunda, germanam familiam ultrò prodentia: radix altè demittitur, & ſecundo anno ligneam duriciem acquirens perit.

Poterit referri ad Onopyxum tertium Lugd. fol. 1472.
& ad Card. ſylv. Dodon. Thal. 34. capite grandi &c.
quamvis ab Onopordo: Dodon: non abhorreat. fol. 726.
Germ. Groß weiß Wegdiſtel.
An Onopordon. 2. Tabern. fol. 361. lib. ſecundo.

II Carduus Benedictus.
I Chamæleon niger vulgaris
III Heracantha Tabernæm.
IIII Eryngium totum cœruleum Camora

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CHamæleon niger vulgaris. Carlina prima Dodon. quaſi Carolina, ab inventore Carolo Magno. Cardopatium officinarum. Folia profert oblonga, utrinq; profundis ſectionibus, & per angulos ſpinoſis, diviſa, inæquali exortu hærentia, in uno atq; altero caule, à radice craſſâ, intrinſecus nonnihil flaveſcente, foris nigricante, & valdè rimoſo cortice obducta, emergente, dodrantem alto, ſubrubeſcente: ejus capitati & echinis horridi vertices, denſè confarctos, atq; in amplum orbiculatum diſcum coactos, glomerulos ſuſtinent, circulatim cinctos foliis anguſtis, numeroſis, albeſcentibus, hiſpidis, rigidis, ac ſplendentibus: ſemina conduntur in capitibus, tenuia, oblonga, ſubnigricantia, ſuperiùs rigidis anguſtis barbulis obſeſſa.

Dodon. 715.	Cam. Epit. 430.	Trag. cap. 108. lib. ſecundo.
Lobel. 480. Obſ. 367.	Matth. C. Bauh. 490. fol.	Fuchſ. cap. 339.
Lugdunenſ. 1476. & 1454.	German. Schwartz Eberwurtz.	Cam. Matth. Germ. fol. 220.

II

Carduus benedictus, ſanctus, Atractylis hirſutior Fuchſii. Trivialis notitiæ planta eſt, ſed commendationis magnæ, uſus exploratiſſimi. Languenti caule, & quandoq; multiplici, ſubrubente, tereti, flexili, brachiato, ſe in terram projicit; foliis longis, utrinq; laciniatis, & initiò ſubhirſutis, ætatis verò ſucceſſu ambitu ſpinoſis, & confuſo hunc ordine ambeuntibus: ſingulis ramulorum faſtigiis capitula turbinata inſident, aculeis ramoſis in ſummo muricata: quorum è medio flos ſubluteus tandem emicat, ſub quo in lanugine capillaceâ ſemen oblongum, ſtriatum, fuſcum, conditur, ſupernè rigidis capillamentis barbatum: radix lignoſa eſt, albeſcens, annua, fibris firmata.

Dodon. 725.	Hort. Med. 34. fol.	Fuchſ. cap. 42.
Cœſalpin. lib. 13. cap. 47. fol. 534.	Matth. C. Bauh. 594.	Tabern. 363. lib. ſecundo.
Lobel. Obſ. 484. Adv. 372. & 373.	German. Cardobenedictenkraut.	Cam. Matth. Germ. fol. 224.
Lugdunenſ. 1450.	Trag. cap. 541. lib. ſecundo.	Durant. 184. fol.
Cam. Epit. 562.		

III

Heracantha Tabernæmontani. Carlina ſylveſtris Dodonæi. Scolymus ſylveſtr. Cam. in Epit. Onopyxos Guilland. è placitis Lobel. Altitudo caulis, qui ſubindè multiplex, ſæpè ſingularis, quandoq; duorum dodrantum eſt, tùm quoq; minor: folia oblonga, raro tomento obſita, indiſcriminatim huic affiguntur, Carlinâ ſuperiora, anguſtiora, minus inciſa, marginibus tamen aſpera & aculeata: flos conglomeratis ſtaminulis & foliorum pallidiorum, rigidiuſculorum cinctu Carlinam etiam parvo capite æmulatur, ejusdemq; formâ ſemina valdè exilia, barbata, poſt ſe relinquit: radix tenuis eſt, biennalis, altero demùm anno caulem erigens.

Dodon. 716. fol.	Lugdun. 1484. & 1439.	Germ. Schön Härle/Dreydiſtel.	Tabern. 372. lib. ſecundo.
Cluſ. lib. 5. fol. CLVI.	Cam. Epit. 439.	Trag. 121. c. lib. ſecundo.	Cam. Matth. Germ. 224.
Lobel. Obſ. 489.	Matth. Cam. 497. & 498.	Fuchſ. 42.	

IV

Eryngium totum cœruleum. Vulgaris Eryngii foliis exit, paulò anguſtioribus, & in multas ſciſſuras aculeatas dilatatis, quorum lati pediculi impari poſitu amplectuntur caules cubitales, ſimplices; ſuperiùs in pauca adnata diviſos, quibus imponuntur capitula rotunda, Virgæ paſtoris ritu, rigidis tamen & longis, anguſtis aliquot foliis circumſepta, & floſculis exilibus cœruleis coronata: ſemina ſuccedunt puſilla, parva, albeſcentia, depreſſa, Eryngio plano non abſimilia: radix quandoq; ſecundum caput comoſa, admodum altè demittitur, intus albeſcens, odorata, eſui apta, & ferè per omnia vulgaris Eryngii æmula. Tota ſæpè planta, ſaturato colore cœruleo elegantiſſimo, aſpectui blanditur, interdum ſuperioribus tantùm partibus placet.

A nemine obſervatam legi, citra Cœſalp. lib. 13. c. 28. f. 520. | Cam. Hort. Med. 58. f. | Germ. Frembd blaw Berg Manstreu/oder Brachdiſtel.

II
Helianthemum flo: luteo.

I.
Eringium marinum.

III.
Helianthemum flore albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ERyngium marinum. Folia ampla, rotunda, è virore cæſio ſubalbicantia, carnoſa, & juxta non altos ſinuum angulos, temporis ſucceſſu ſpinoſa, craſſis & carnoſis pediculis ſubvecta, prodeunt à radice valdè prolixâ, & per intervalla nodoſâ, ſubalbicante, & guſtu aromatico, æquè ac odore cognatum genus reſipiente. Alterum demùm poſt annum inter illa caulis attollitur, plus quàm dodrantalis, craſſus, & quaſi nervulis per longitudinem liratus, cujus cacumina in brachia dirimuntur, quorum extremitates ſingulæ globoſum capitulum ſuſtinent, ſenis anguſtis, ſinuatis, pungentibus foliis ſtellato ambitu ſuffultum, quod ſimul cum floſculis, illud præter filamenta media albicantia obſidentibus, ſubcœruleum colorem refert: ſemina defluentibus floſculis ſuccedunt, farcta, copioſa, albida, anguloſa, lata, in ſummo parùm capillata, medio tumeſcentia, & in rotunditate depreſſa.

Dodon. 718.
Cœſalp. lib. 13. c. 28. fol. 520.
Lobel. Obſ. 490. Adv. 375.
Cluſ. CLIX.
Lugdunenſ. 1459.
Epit. Cam. 448.

Hort. Med. fol. 58.
Matth. C. Bauh. 505.
German. Meer Brachdiſtel / auch Mannstreudiſtel.
Matth. Germ. Cam. 228. fol.
Durant. 358. fol.

II

Helianthemum flore luteo. Flos Solis ſeu Panax Chironium Matthioli. An Helenium ſecundum Dioſc. Lobel. Conſolida aurea Germanorum. Radix lignoſa, tenuis, multifida, ſe fibris capillaceis latè ſub tellure diffundit, ſupra tellurem promit cauliculos numeroſos, ſurculoſos, lignoſos, graciles, ex intervallis onuſtos foliis Hyſſopo brevioribus, & ad Amaraci figuram accedentibus, aut inter illos medio modo ſe habentibus, ſubhirſutis, minori ſubinde foliorum ſobole majoribus interſparſâ: flores aliquot, in extremis ramulis, deorſùm incurvatis, ſenſim ſe invicem concomitantes, edit quinq; foliorum, aureos, Argentillæ, Tormentillæ, ſeu Pentaphylli vulgaris æmulos; quos ſubſequuntur, in rotundis capitulis, ſemina parva, anguloſa, ſubrufa, inæqualia.

Vid. Dodon. 193.
Cluſ. 73.
Cœſalp. Chironiæ nomine l. 10. cap. 46. fol. 395.
Lobel. Obſ. 238. Adv. 185.
Lugd. 869. & alibi ſub diverſis nominibus.
Cam. Epit. 501.

Thal. 57.
Matth. C. Bauh. 546.
Germ. Gelber Heiden Hyſſop / auch Sonnenguntzel.
Trag. cap. 73. lib. 1.
Tabern. fol. 767. lib. ſecundo.
Cam. Germ. fol. 261.
Durant. fol. 388.

III

Helianthemum flore albo. Quo colore tantùm à prædicto diſtat.

Germ. Weiß Heiden Hyſſop / oder Sonnenguntzel.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ERyngium Pannonicum latifolium. Radice nititur craſsâ, dulci, & aliorum Eryngiorum modo longâ, ſenſim attenuatâ, ac ſubtus divaricatâ, juxta cujus caput in oblongis pediculis ſpectantur folia, ſecundum baſin latiora, & paulatim in longitudinem, demùm obtuſam ſpeciem induentem, porrecta, viridia, Dipſaci foliis novellis congrua, ambitu inæqualium ſerraturarum diſtincta: caules conſcendunt ſtatim à radice multiplices, ſesquicubitales, ſtriatos, quos etiam ex intervallis latâ & membranaceâ ſede complectuntur, & in multifidas pungentes ſerratas lacinias abeunt: rami verò caulium multiplicati, vetuſtate cœruleum colorem adquirunt, atq; cacuminibus ſuis echinata globoſa capitula oſtendunt, & in his puſillos cœruleos floſculos, albida ſtaminula è medio exerentes, qui novenis, aut pluribus oblongis anguſtis foliis leviter diſſectis, & radiatim expanſis, excipiuntur. Semina cognatorum Eryngiorum ſpecie, alba, parva, depreſſa, copioſa promuntur.

Dodon. 720.	Hort. Med. 58.	Tabern. 368. & 369. fol.
Cluſ. CLVII.	German. Blawe Vngeriſch Mannstreuwurtzel.	Durant. 359. fol.
Lugdunenſ. 1460.		

II

Hyſſopus flore albo. Pluribus ab eâdem radice, fuſcâ, fibroſâ & lignoſâ, fruticat virgis quadratis, dodrantalem altitudinem ſuperantibus, plerunq; ſimplicibus, quandoq; alatis: acquirens folia oblonga, Thymbræ ſeu potius Satureiæ, latiora tamen, ſaturatè virentia, quæ, ab imo usq; ad ſuperiorem partem extenuata, caules continuâ ſerie veſtiunt, pariter ſecum odoratos, in ſpicas excreſcentes, denſâ ordinis congerie, modò uno latere, modò utrinq; (ut in hac noſtrâ plantâ) conceptacula, geminatorũ foliorum fulcimentis excepta, ſuſtinentes: è quibus erumpunt floſculi albidi, Thymbræ aut Serpylli floſculis majores, & filamentis aliquot mediis donati: defluentibus illis, intra conceptacula, ſemina oblonga, parva, mucronata, Ocymi aut Meliſſæ æmula, perficiuntur. Si pangitur ſurculis, vel paucis capillamentis radicum fibratis, nullo negocio propagari poteſt.

Germ. Weiſſer Hyſſop.

III

Hyſſopus flore rubro. Hyſſopus Arabum flore rubro Lobelii, ſatione ſæpè in cœruleum colorem degenerare ſolet, magis quàm illa quæ flore albo placet, cui tamen idem quandoq; contingit. Germ. Rother Hyſſop.

IV

Hyſſopus flore cœruleo. Vulgatiſsima hoc colore eſt, naturâ tamen & figuræ æmulatione ſuperiorum affinis facilè conſtat.

De ſingulis videndi Autores. Germ. Blawer Hyſſop.

Dodon. 286. absq; Icone.	Lobel. Obſ. 237. Adv. 185.	Matth. C. Bauh. fol. 515. 516. 517. fol.	Fuchſ. cap. 326.
Cluſ. fol. 356.	Lugdunenſ. 933. fol.	Phytopin. Bauh. fol. 411.	Tabern. 81. fol. lib. ſecundo.
Cœſalpin. lib. 11. cap. 50. fol. 462.	Epit. Matth Cam. 463. ſol.	German. Trag. cap. 14. lib. 1.	Cam. Germ. 237. fol.
	Hort. Med. fol. 77.		Durant. 467. fol.

DVODECIMVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
ÆSTIVALIVM.

II. *Hieracium fruticeſcens latifoli-um polyanthos.*

I. Cucumis Aſininus.

III. *Rosmarinus Coronarius.*

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CVcumis aſininus. Cucumis ſylveſtris Tragi. Radice ſuſtinetur brachialis craſſitudinis, Bryoniæ nō abſimili, ſucculentâ: foliis Cucumerem ſativū refert, aſperioribus, minoribus, hirſutioribus, ſcabrioribus, denſioribus, & ad cinereum colorem maximè adverſâ parte tendentibus: ſubvehuntur carnoſis pediculis è caule craſſo, ſucculento, ac pariter hirſutie aſpero, & procumbente: flores alarum cavitates ſubmittunt, pediculis æquè craſſis & oblongis ſuffultos, luteopalleſcentes, & quinis tenuibus foliis conſtantes, ſæpè ſine fructu ſteriles, quandoq; fructui inſidentes, atroviridi, oblongo, Dactylorum aut glandium magnitudine & formâ, hiſpiditate undiq; horrido, quem temporis ſucceſſu ex maturitate palleſcentem, vel tenuiſſimo impulſu pediculus deſtituit, oſtiolóq; facto ſtatim internus humor ſummo, tormenti ad modum, impetu, unà cum ſemine pullo, & Colocynthide minori, in tangentis vel oculos vel manus ejaculatur, etiam mediocrem diſtantiam ſuperans.

Dodon. 377. & 652. quo ad Iconem.	Hort. Med. 51.	Fuchſ. 268. cap.
Lobel. 368. Obſ. Adverſ. 288.	Matth C. Bauh. 849.	Tabern. 185. lib. ſecundo.
Cœſalpin. lib. 5. cap. 6. fol. 204.	Phytopin. 626.	Caſp. Matth. Germ. 438. fol.
Lugdunenſ. 1674.	German. Wilder Eſelskürbes.	C. Durant. 290. fol.
Epit. Cam. 946.	Trag. lib. 2. cap. 99.	

II

Hieracium fruticeſcens latifolium polyanthos. An Erinus Matthioli Guillandino. Militaris Galeni. Lactaris Plinii. Radix unica, valdè fibroſa, nec profundè deſcendens, caules erigit ſemicubitales aliquot, mox ab ortu diſtinctos, teretes, aſperiuſculos, quos inordinato, ſed tamen continuato proceſſu, ſine pediculis conſcendunt folia duriuſcula, Hieracio Sabaudo Lobel. breviora, latiora, & tandem è latitudine in mucronē (ſubindè contortū) faſtigiata, ac per circuitum ſinubus, dentatos quaſi angulos æmulantibus, notata; atq; ſenſim minora ſe invicem ſubſequuntur, usq; dum caulem complent, brachiis tenuibus frequentibus ſuperbientem: faſtigia occupant oblonga, imbricata, & aliquantùm nigricantia hiſpida capitula, ferentia flores, luteis confertis foliis, & extimâ parte inciſis, Dentis Leonini ſeu Hieracii minoris æmulos, nitentes, & tandem in pappos, anguſtis puſillis ſeminibus gravidos, abeuntes.

An Cluſion. illud 3. fol. CXL. deſcriptum.
Et Hierac. anguſtifolium fruticans, quod Patavii hirſutioribus & latioribus foliis ſe obſervaſſe, C. Bauh. Phytopin. 212. fol. refert.
German. Vilblumentragend gelb Habichkraut.

III

Roſmarinum coronarium. Libanotis coronaria. Cneorum nigrum Theophraſti. Anguillaræ caulibus fruticat craſſis, ſcabris, ſubcinereis, geniculatis, à quibus oriuntur ramuli, firmi æquè ac caules, lignoſi, tenues, obſepti, crebris foliis Stœch. Arabicæ, oblongis, durioribus, ſupinâ parte nigroviridibus, pronâ candicantibus, odorem & ſaporem aromaticum effundentibus, ac ordinato ſitu procedentibus: ex horum alis prodeunt frequentes flores in cœruleo albicantes, Hyſſopi aut Ocymi modo patentes, quibus deciduis ſequuntur ſemina puſilla, oblonga, umbilico tenus albicantia, & ad fuſcum colorem inclinantia, unde non facilè prodit, aut, ſi prodierit, difficulter enaſcitur, ſecus atq; è ramulis terræ impactis: radix lignoſa multifida nigricat.

Dodon. fol. 272.	Lugdunenſ. 967.	Matth. C. Bauh. 575. & 577.	Fuchſ. 181. cap.
Cœſalp. lib. 11. c. 45. fol. 458.	Epit. Camer. 545.	German. GartenRosmarin.	Cam. Matth. Germ. 273.
Lobel. 234. Obſ. Adv. 184.	Hort. Med. 148.	Trag. 17. cap. lib. 1.	C. Durant. 857.

II. *Parietaria ſylveſtris.* I. Cataputia vulgaris. III. *Nummularia.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Lathyris, Cataputia minor, Tartago Hiſpanorum. Radix oblonga, ſubtùs gracilior, altero anno ligneſcens, caulem fert cubito proceriorem, cui inhærent folia oblonga, lævia, Amygdalinis quadantenùs reſpondentia, pinguia, & lacteo ſucco referta; faſtigia ramorum aliis decuſſatim ſuffulciuntur foliis, ſumma verò cacumina latioribus & brevioribus exornantur, atq; in dilatatis ſurculis ſuis exhibent flores ſubherbaceos; poſt hos grana tricocca, tripartitis loculamentis ſuperiùs tunicatis, intùs rigidis, firmis, membranaceis diſcreta, pulla, ſubrotunda, & obſcurè maculata, quæ matura non ſine crepitu exiliunt.

Dodon. 371.	Phytop. fol. 577.
Lobel. 197. Obſ. Adv. 153.	Germ. Treibkörner / Springkörner.
Coeſalpin. lib. 9. c. 13. fol. 545.	Trag. lib. 1. cap. 99.
Lugdu. 1657.	Fuchſ. 173. cap.
Epit. Matth. Cam. 968.	Tabern. 288. & 289. lib. 2.
Hort. Med. 84.	Cam. Matth. Germ. 423.
C. Bauh. Matth. 868.	Durant. 496.

II

Parietaria ſylveſtris, Cratæogonon Lobel. Caulis ſesquipede amplior, gracilis, viridis, & ſubindè obſoletè rubeſcens, latè brachiatus, geminis, per intervalla, crebris, contrario ſitu ſibi correſpondentibus, ambitur foliis, Perſicariæ acri, ſeu Tritico vaccino figurâ proximis, oblongis, acuminatis, integris; quæ ſummarum virgarum ſunt, anguſtiorem & pinnatam magis formam obtinent, hisq; interſparguntur floſculi lutei, oblongi, concavi: ſuccedunt in parvis vaſculis ſemina, Tritico minora, fuſca, omnem hortorum cultum ſpernentia.

Vid. Cluſ. XLIIII.	Thal. 79. ſub Melamp. Dodon. Harcyn. Saxono Thuring.
Coeſalp. Criſtæ 1. nomine l. 8. c. 35. f. 340.	Phytop. C. Bauh. 444.
Lobel. Obſ. 22. Adv. 51.	Germ. Waldhirſchen.
Lugdunenſ. 420.	Tabern. Milii ſylvatici 1. nomine, 682. f. lib. 1.

III

Nummularia, Centummorbia, Serpentaria. Radix tenuis, multifida eſt, unde ſparguntur multi obliqui juncei quaſi tenues viticuli, oppoſito ſitu utrinq; foliis, propemodùm rotundis, viridibus, exornati: flores inter folia alæ ſingulæ in brevibus pediculis exhibent, Lyſimachiæ luteæ non abſimiles, ac pariter luteos: ſemina, mihi non viſa, prætereunda duxi.

Dodon. 589.	Hort. Med. 106. & 107. fol.	Fuchſ. 152. cap.
Coeſalp. lib. 6. c. 56. fol. 261.	C. Bauh. Matth. 716. fol.	Tabern. 547. lib. 2.
Lobel. Obſ. 251. Adv. 198. f.	Phytopin. 598. fol.	Cam. Germ. Matth. 394. fol.
Lugdu. 1062. fol.	Germ. Pfenningkraut / Egelkraut.	Caſt. Durant. 648. fol.
Epit. Cam. 755. fol.	Trag. cap. 90. lib. ſecundo.	

III. *Thÿmbra legitima.* I. Portulaca Sativa. II. *Satureia Domeſtica.*

Celeberrimi Eyſtettenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Portulaca ſativa. Luxuriat caulibus præ ſylveſtri erectioribus, foliisq; latioribus, pinguibus, ſucculentis; caules quoq; variè brachiantur, teretes ſunt, quaſi pellucidi, & è viridi rubentes, dodrante ampliores, & ſæpe tantùm non cubitales; flores in alis hærent, parvi, luteoli, qui adventante Sole aperiuntur, noctu imminente clauduntur: ſemina in caliculis operculatis ſequuntur nigra, minuta, rotunda, officinis æquè atq; herba divitum, & pauperum menſis expetita: radix ſupervacua eſt & annua.

Dodon. 649.
Cœſalp. lib. 6. c. 61. fol. 263.
Lobel. Obſ. 210. Adv. 166.
Lugdunenſ. 550.
Hort. Med. Cam. 131.
Epit. Cam. 257.
Matth. C. Bauh. 372.

Phytopin. 562. fol.
Germ. Groß Bertzelkraut.
Trag. 11.
Fuchſ. 39. cap.
Matth. Cam. Germ. 144. fol.
Tabern. 153. lib. ſecundo.
Durant. 795.

II

Satureia domeſtica. Foliis anguſtis crebris, per intervalla binis, Hyſſopo proximis, & guſtu mordacibus exit; caule plus minus pedem alto, fractu facili, rotundo, & in brachia fiſſo: flores, ſecundum foliorum ſinus, ſpicati proceſſus porrigunt, Roſmarini æmulos, è purpureo albicantes, & poſtmodùm ſuccedentia his ſemina, puſilla, rotunda, nigricantia, utriculis condita: radix inutilis eſt & annua.

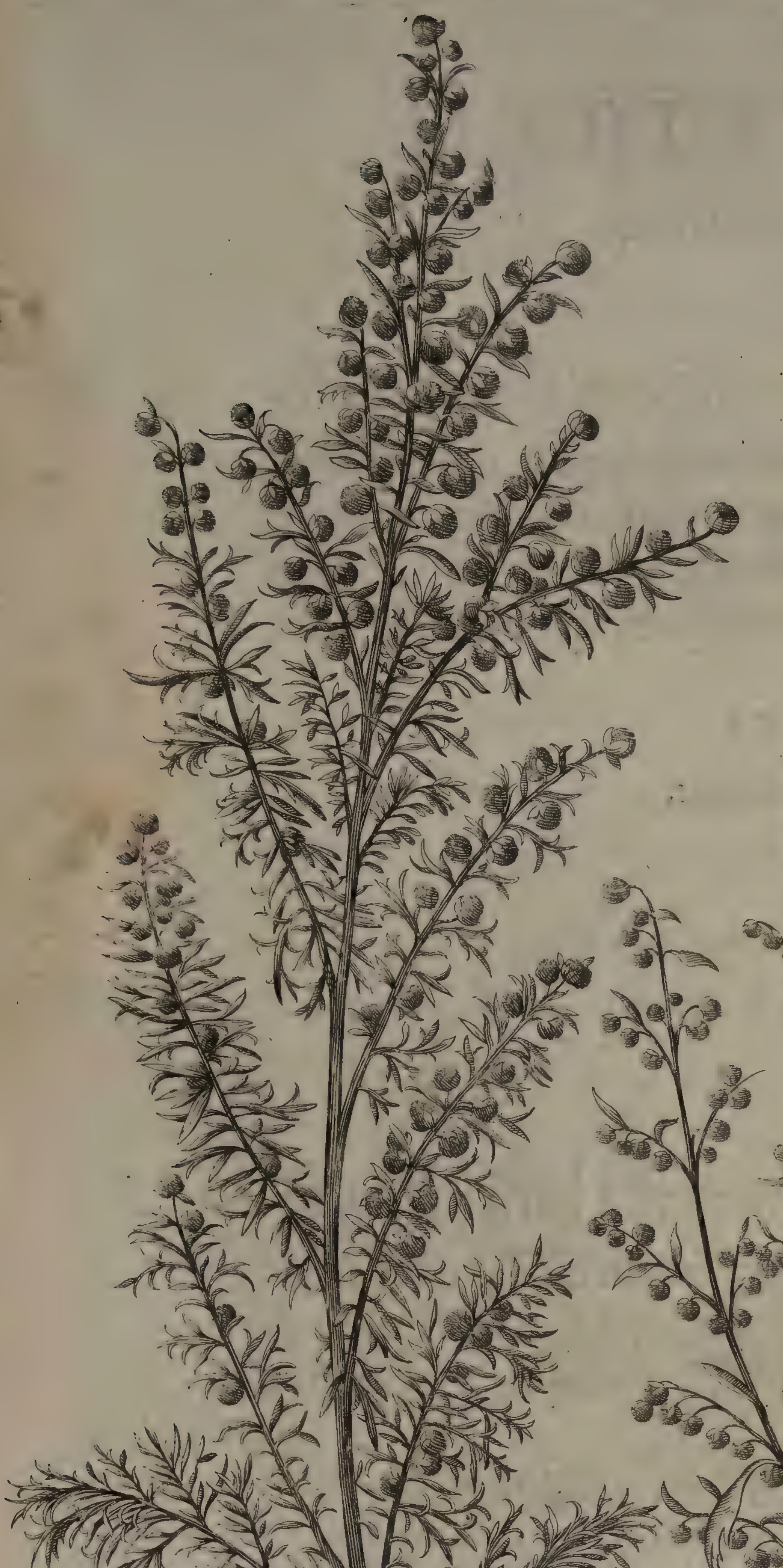
Dodon. 287.
Cœſalp. lib. 11. c. 49. fol. 461.
Lobel. Obſ. 132. Adv. 182.
Lugdunenſ. 898.
Hort. Cam. 155.
Epit. Cam. 486.
Matth. C. Bauh. 532.

Germ. Zwibelhyſſop/Saturey/Pfefferkraut/ Kloſterhyſſop.
Fuchſ. 114. cap.
Trag. 17.
Matth. Cam. 249.
Tabern. 74. lib. 2.
Durant. 897.

III

Thymbra legitima quorundam. Totâ facie Satureiæ conſimilis, niſi quòd foliis ſit durioribus, rigidioribus, radiculis magis lignoſis & perennibus: floſculi, foliis crebrò interpoſiti, ex albo modicè purpuraſcunt: ſemina Satureiam æmulantur: radix multifidis capillamentis perennat.

An Thymbra legitima Dodon. 287.
Et Satureia hortenſ. Lobel. 252. Adv. 182.
Camer. in Hort. Med. Satureiæ perennis titulo, fol. 153.
Germ. Römiſche Saturey.
Tabern. 75. lib. 1.

III.
Æbsinthium Ponticum album.

I.
Absinthium vulgare.

II.
Æbsinthium latifolium marinum.

Celeberrimi Eyſtetten-ſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

ABſinthium vulgare, Abſinthium Ponticum & Romanum, C. Bauh. Ruellii, & Trincavellæ. Caulibus ſeſe erigit à radice variè diffuſâ, ſubtùs valdè fibratâ, perenni, quandoq; multiplicibus & ſesquicubitalibus, incanis, lignoſis: folia indiſcriminatim ponuntur, in multifidas ſectiones Artemiſiæ modo diremta, è virore ſubalbicantia, & averſâ parte candicantia, mollia: flores racematim ſparguntur, numeroſi, lutei, dependentes, in rotunda capitula congeſti, ſtaminei, non inſuavis odoris, qui tamen in totâ plantâ gravior & abominabilior eſt: ſemina floribus ſuccedunt minuta, ſtaminea.

Dodon. 23. fol.	Phytopin. 234.
Cœſalp. lib. 12. c. 2. fol. 476.	Germ. Gemein Wermuch.
Lobel. Obſ. 433. Adv. 335.	Trag. 110. cap. lib. 1.
Lugdunenſ. 943.	Fuchſ. cap. 1.
Cam. Epit. 452.	Tabern. fol. 1. lib. 1.
Hort. Med. fol. 2.	Matth. Cam. Germ. 232. fol.
Matth. C. Bauh. 508.	Durant. 5.

II

Abſinthium Ponticum. Caule, flore & ſemine, vulgari ſimile eſt, ſed omnia minora habet, folia quoq; minutioribus & tenuioribus ſectionibus dividuntur, & odore ſapóreq; gratiore ſunt, radicibus variè & reſtibili germinum proſerpentium ſobole ſeſe usq; ad nauſeam hortulanorum diſpergentibus perennat.

Dodon. 24. fol.	Matth. C. Bauh. 509.
Cœſalpin. loco ſuperiùs citato.	Phytop. 234.
Lobel. Obſ. 436. Adv. 337.	Germ. Ponciſcher Wermuch.
Lugdu. 943.	Fuchſ. cap. ſecundo.
Cam. Epit. 454.	Tabern. 21. fol. lib. 1.
Hort. Med. 2. fol.	Matth. Cam. Germ. 232.

III

Abſinthium latifolium marinum. Cauliculos promit numeroſos, folioſos, lignoſos, ſurculoſos, teretes, qui ſe rurſus per crebras alas multiplicant, ſepti foliis, inferiùs ſubindè in aliquot ſegmenta fiſsis, plerunq; tamen integris, & ad Lavendulam accedentibus, & cum caule incanis, mollibus, non injucundi odoris: floſculi, abſinthiorum congenerum more, racematim dependent, aromaticum quid reſipientes: radix lignoſa eſt, perennis, multifida, facilè comprehendens, ſic & cauliculi, qui impacti in terram facilè fibras agunt.

Dodon. 26. fol.	Cam. Epit. Matth. 455. fol.	Phytopin. 236.
Lobel. Obſ. 442.	Hort. Med. 2. fol.	German. Breitbläcterichter Meerwermuch.
Lugdunenſ. 946.	Matth. C. Bauh. 509.	Matth. Cam. Germ. 233. fol.

III. *Ptarmica Vulgaris.* I. Papaver spinosum. II. *Chrysocome Peregrina*

Celeberrimi Eystettenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Papaver ſpinoſum, Ficus infernalis Italorum. Elegans & rarioris notitiæ planta, caulem obtinet cubitalem, rotundum, aliquot ſpinulis obſitum, adnatis multiplicem: folia absq; ullo adfiguntur pediculo, circa ſinuoſas laciniarum extremitates ſuas pariter flaveſcentibus tenuibus aculeis aſpera, inferiùs albida, ſuperiùs vireſcentia, niſi quòd in medio venis albis excurrentibus, quaſi lacte conſperſis, Cardui Mariæ inſtar, notentur: ſummis caulium faſtigiis inſident flores tenues, flavi, caducis foliis papaveraceis, Corniculati Papaveris ad modum, odore Chelidonium majus aliquantùm referentes: umbilicum occupat capitulum oblongum, pentagonum, vel nonnunquàm hexagonum, ſummo apice primùm rubeſcens, & mox bidui intervallo nigricans, multis ſtaminulis flaveſcentibus ſtipatum, quod demùm, flore deciduo, parvis horret ſpinulis, atq; intra ſe condit ſemina rotunda, in apicem vergentia, per maturitatem nigricantia, ac rugis eleganter diſtincta, Papaveri Ceratoidi rubro, citra magnitudinem, quodammodò æmula: radix oblonga lignoſa eſt & annua.

Cluſ. plant. hiſt. cap. VII. lib. 5. fol. XCIII.
Et in append. alterâ deſcript.
Matth. C. Bauh. fol. 749.
Phytopin. fol. 311. | Germ. Höllfeigen.

II

Chryſocome peregrina. Stœchas Citrina præſtantior Camerar. in Matth. Germ. Herbula ſuffruticans, & ſe facilè ſurculis, etiam ſine radice, quæ illi lignoſa & in capillaceas fibras diffuſa eſt, Roſmarini inſtar propagans: foliis conſtat Stœchade Citrinâ anguſtioribus, incanis, & leviter tomentoſis, quandoq; paulatim reflexis, inordinatè prodeuntibus è caulibus pluribus tomentoſis, gracilibus, qui faſtigiatim efformant corymbos floſculorum tenuium flaveſcentium: ſemina ſtaminea, minuta, & vix viſu conſpectabilia ſunt.

Dodon. ſub Stœch. Citrin. ſecundæ titulo, fol. 268.
Camer. in Epit. ſub nomine Helichryſi, 387.
Caſp. Bauh. in Phytop. fol. 513.
Germ. Fremde gelbe Reinblumen.
Matth. Germ. Cam. lib. 4. c. 58. f. 364. | C. Durant. 976.

III

Ptarmica vulgaris, quæ & Draco ſylveſtris ac Sternutamentatoria dicta. Radix perennis, & variè ſerpens, cauliculos edit ſesquidodrantales, aut altiores, rectos, frequentes, foliis oblongis anguſtis largiter exornatos, tenuiter cuſpidatis, ac ambitu ſerræ in morem aſperè dentatis: verticetenus floſculos quaſi in faſciculo umbellato exhibet, umbilicum ſubluteopallidum albis foliis cingentes, odoris languidi: ſemen nullius pretii eſt, ſub umbilico reconditum, minutum.

Dodon. 697.
Lobel. Obſ. 243. Adv. 190.
Cœſalpin. lib. 12. c. 26. fol. 493.
Lugdunenſ. 1168.
Epit. Cam. Matth. 354. fol.
Matth. C. Bauh. fol. 441.
Hort. Med. Cam. 132.
Germ. Dorant / weiß ſpitzig Reinfahren / wilder Bertram.
Trag. 51. lib. 1.
Fuchſ. 246. cap.
Matth. Cam. 187.
Durant. 809.

III Flos Trinitatis maior pallidus

I. Papaver Corniculatum luteum.

II. Flos maior Trinitatis violaceus.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

PApaver corniculatum majus Dodon. Folia habet ſubaſpera, rugoſa, lata, incana quadantenus (maximè ſi ſint recentia) lanugine pubeſcentia, oblonga, ambitu largè ſinuata, ac nonnihil criſpata, promiſcuis ſedibus, caules teretes, languidos, & (pariter ac folia) fracturâ croceum ſuccum emittentes, ambeuntia, qui in plures deniq; alas ſinduntur, ferentes faſtigiatim flores flavos, è quatuor foliis luteis conflatos, valdè caducos; ac hiſce delapſis deindè, ſiliquas anguſtas longiuſculas, corniculatas, incurvas, & exteriùs inæquali ſcabritie notatas, intùs verò carnoſâ coſtâ, utrinq; ſemine, laterum concavitatibus impreſſo, Chelidonio vulgari majore, nigricante, oblongo, copioſè refertâ, conſtantes: radix ſubeſt oblonga, craſſa, poſt unum atq; alterum annum raro in tertium durans.

Dodon. 445. fol.
Coeſalp. lib. 6. c. 74. fol. 270.
Lobel. Obſ. 141. Adv. 109.
Cluſ. fol. xcI.
Lugdunenſ. 712.
Matth. Epit. Cam. 805.
Hort. Med. Cam. 117. fol.
Matth. C. Bauh. 747.
Phytopin. 310. fol.
Germ. Gehörneter gelber Oelmagen.
Trag. cap. 39. lib. I.
Fuchſ. cap. 179.
Tabern. 277. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 371. fol.
Durant. 706.

II

Flos Trinitatis major, violaceis floribus latis, in medio ad croceum punctum collectis, ſub pediculis ex foliis acuminatis, viridibus, ſerratis, tollitur: quæ quidem menſe etiam Octobri culta elegans flore foliis latioribus videbatur, nec frigore tabeſcebat. Tàm floribus, quàm foliis, ſemine, caule & radicibus, proximus eſt cognatis illis ſpeciebus ſuperiùs deſcriptis.

Vid. Dodon. fol. 157.
Lobel. Obſ. 335. Adv. 266.
Cluſ. lib. III. fol. 310.
Lugdunenſ. fol. 800.
Epit. Cam. 912.
Matth. Bauh. fol. 822.
German. Groß Freyſamkraut/hoch veilbraun Stieffmůterlein.
Matth. Germ. Cam. fol. 413.
Caſt. Durant. p. 390.

III

Flos Trinitatis, Iaceæ, ut & ſuperior, ſpecies, hortenſis, floribus conſtat benè pallidis, foliis acuminatis, latioribus, viridibus, minùs ſerratis. Hactenus eâ florum magnitudine, & coloris varietate planta ſicut ſuperior, non viſa, ſic parùm notata.

Germ. Groß Freiſamkraut/mit gelben blumen.

I. Papaver flore pleno rubrum.

II. Papaver Eraticum rubrum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

PApaver Erraticum rubrum. Papaver Rhœas Lobel. ῥοιὰς Dioſcor. Theoph. & Plinii. Folia obſcurè virent, Erucæ more altius utrinq; inciſa, hirſuta, ſubaſpera, inæquali ortu prodeunt è caule ſubhirſuto, cubitali, ſæpè multiplici, recto, cujus ſummitates obſidet oblongus, hirſutus, cutaneus caliculus, initiò deorſùm nutans, Amygdalarū magnitudine & propemodùm formâ, qui erectus demùm in florem diſſolvitur, caducum quidem, ſed rutilanti phœniceo rubente colore oculos perſtringentem, foliis latis quaternis unguetenus nigricantibus conflatum, in cujus medio capitulum oblongum, vertice ſtellato coronatum, & villis nigricantibus circumcinctum, eminet, quod ſemina papaveracea nigra per maturitatem ſubminiſtrat: radix inutilis eſt, lignoſa & annua.

Dodon. 444.
Cœſalp. lib. 15. c. 10. fol. 571. & 572.
Lobel. Obſ. 143. Adv. 111.
Lugdu. 439. & 440. ſub Argemones Tragi nomine.
Matth. Epit. Cam. 802.
Hort. Med. 117.
Caſp. Bauh. Matth. 745.
Phytopin. ejuſd. Bauh. 310.
Germ. Klapperroſen/Kornroſen.
Trag. cap. 38. lib. 1.
Fuchſ. 195. cap.
Tabern. 276. lib. ſecundo.
Matth. Germ. Cam. 370.
Durant. 702. fol.

II

Pavaver flore pleno, rubrum. Caulis bicubitalem æquat magnitudinem, rectus, ſupernè in adnata diviſus, qui mox ab radice ornatur foliis oblongis, latiuſculis, pallidè virentibus, citra pediculum affixis, per ambitum variis non adeò profundis fiſsuris inæqualibus notatis: florem cacumina ſubminiſtrant, cutaneo calici incluſum, qui primò nutat, & demùm erectus, denſâ & multiplici foliorum rubrorum anguſtorum fœturâ explicatâ luxuriat, quorum oræ extremæ criſpatis & criſtatis brevibus laciniis eleganter inciduntur: capitulum in medio emicat globoſum, radiato operculo firmiter occluſum, intùs cellulis aliquot diſtinctis ſervans pauciora vulgari papavere ſemina, fuſca, minuta: radix lignoſa eſt, oblonga & annua.

Dodon. 443. fol.
Cœſalpin. cap. 9. lib. 15. fol. 570.
Lobel. Obſ. 142. Adv. 111.
Lugdunenſ. 1709. fol.
Matth. Epit. Cam. 804. fol.
Hort. Med. 117.
C. Bauh. Matth. 746. fol.
Phytopin. 309. fol.
Germ. Gefüllter rother Magſamen oder Oelmagen.
Tabern. 273. lib. ſecundo.
Matth. Germ. Cam. 369.
Durant. 705.

II.
Papaver flore multiplici purpura-scente

I.
Papaver flore multiplici incarnato.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

PApaver flore multiplici incarnato.

Germ. Gefüllter fleiſchfarber Magſamen/oder Oelmagen.

II

Papaver multiplici flore purpuraſcente. Diſsimili tantùm florum colore, & laciniis tenuioribus, profundioribus, & copioſioribus, à prædicto diſcrepant.

Vid. Autores ſuperiùs citatos.

Germ. Gefüllter Purpurfarber voller Magſamen.

I

Tordilion Creticum.

II

Papaver laciniatum rubrum unguibus purpureis.

III.

Papaver laciniatum rubrum unguibus albis.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

TOrdilium Creticum. Radicula parva, inutilis, annua, in aliquot tenues fibras diffuſa, caulem edit dodrantalem, cui longi & ſubindè canaliculati pediculi annectunt folia, trifidis, aut pluribus aut paucioribus diviſuris, & ambitu evidenter crenatis conſtantia, craſſa, è virore ſubalbida, duriuſcula: flores albos, parvos, oblongorum foliorum congeries fulcit, atq;, his evanidis, ſeminum albos ſubrotundos clypeolos, limbo quaſi denticulato per circuitum exornatos, confertim poſitos.

Vid. Dodon. 311. fol.

Lobel. Obſ. 425. Adv. 328. cujus tamen deſcriptioni non usquequaq; reſpondet.

Cœſalpin. ſub Pimpinellæ Romanæ titulo, lib. 7. c. 58. f. 315. benè deſcribere videtur.

Lugdunenſ. 751.

Phytopin. C. Bauh. 285.

German. Fremd Tordilium.

II

Papaver laciniatum, rubrum, unguibus purpureis.

German. Außgeſchnidener oder zerkerbter brauner Magſamen.

III

Papaver laciniatum, rubrum, unguibus albis. Folia non multùm diſcedunt à ſuperiorum facie, flores verò non usq; adeò confertâ foliorum ſerie conſtant, orarúmq; laciniis profundioribus, & latis unguibus, hâc albis, illâc, in præcedenti, ſaturatè purpureis differunt.

German. Roth außgeſchnitten oder zerkerbter Mahn.

I
Papaver multiplex album oris rubicundis.

II.
Papaver flore miniato pleno.

III.
Papaver flore pleno argentei coloris

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

PApaver multiplex fimbriatum album oris rubicundis. Menæchmos Plautinos te videre puta, cum conformes haſce plantas vides; vix enim tantam inter illos paritatem fuiſſe, vel lac lacti, aut ovum ovo tàm ſimile cenſebis, atq; easdem præcedentibus: diſcrimen tamen expetis? frequentiores & magis criſpos obſerva foliorum margines, & colorem florum in hoc primo omninò album, præter orarum extremarum criſpatas & criſtatas fimbrias, eleganter rubicundas.

Germ. Gefüllter krauſer Magſamen/mit rothen Enden.

II

Papaver flore miniato pleno. Alterius color rutilans minium æquat, oræq; magis in lacinias reſolvuntur, ungues verò obſoletè ſaturatâ purpurâ tinguntur.

Germ. Gefüllter Minienfarbichter Magſamen.

III

Papaver flore pleno argentei coloris. Tertio color argenteus quaſi ex albo livet, ungues æquè purpurâ obſoletâ inficit.

Germ. Gefüllter Silberfarbichter Magſamen oder Oelmagen.

Autores, ſuprà citati, etiam hìc accommodandi.

DECIMVSTERTIVS ORDO

COLLECTARVM PLANTARVM

ÆSTIVALIVM.

III. Bellis Sÿlveſtris minor
II. Bellis Sÿlveſtris
minor
rubro.
I. Nasturtium Indicum.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

NAſturtium Indicum. Pulcerrima eſt planta, & nonnullis ab hinc annis hiſce regionibus nota, quamvis peregrini Convolvuli genus eſſe videatur. Radices profert tenues, palleſcentes, annuas, frequentia, ſubrubeſcentia, lævia ſarmenta emittentes, quæ, pedamentis ſubnixa, ſæpiùs ſatis altè porrigũtur; ceu Menſe Auguſto, Anno 1611. in longitudinem decempedalem excurriſſe novimus. Folia exeunt longis pediculis, ſubtùs centro eorũ Vmbilici Veneris ritu inſertis, ſupernè lætè virentia, infernè pallidiora, tantùm non orbiculata, nervis, à centro ad circumferentiam plerunq; rubeſcentem ductis, obſita, atq; extremitatum proceſſibus veluti in tenuem ſpinulam collecta: flores aurum puriſſimum colore rutilante æmulantur, Conſolidæ regali, aut Perſicariæ ſiliquoſæ flores eleganti ſpecie quadantenus referentes, maximè calcari prominente, lineolis rubentibus ſtriato: alioquin quinis ſubrotundis foliis, & in mucronem exilem mediis oris deſinẽtibus, conſtant, quorum bina ſuperiora ampliora ſunt, & prope ungues radiis rubentibus inſignita, terna verò inferiora in graciles pediculos abeuntia; juxta illorum initium ſingula tenuibus filamentis, ſeu pilis aliquot, & in medio binis ſanguineis maculis decorantur: ſtaminula luteola quædam umbilicum floris occupant: ſemina ſubnaſcuntur terna ſimul juncta, ſubrotunda, rugoſa, & per maturitatem fuſca, quæ, niſi aeris frigidioris intemperie prohibeantur, feliciter proveniunt. Tota planta, tàm odore quàm ſapore, validè Naſturtium prodit. Erucis viridibus, ex ſe ortum trahentibus, admodum expoſita eſt.

Dodon. fol. 420.
Lobel. Obſ. pag. 338. Icon. pag. 616.
Lugdun. 637. & 1918. ſub titulo floris ſanguinei.
Cluſ. in Nicola: Monard. ſimpl. medici orient. deſcript. f. 348.
Cam. in Hort. Med. fol. 105. ejusdem Icon. 31.
German. Indianiſche Kreſſen.
Caſt. Durant. verſ. Germ. p. 641.
Phytopin. C. Bauh. fol. 615.

II

Bellis ſylveſtris minor flore rubro pleno. Folia profert ſubrotunda, ambitu obtuſè denticulata, viridia, acidiuſcula, denſo ſtipatu à radice ſubinde fibras latè ſpargente prodeuntia: flores, pediculo parvo ſubvecti, multiplici ſerie foliorum rubentium turgent: ſeminibus caret, ut plerunq; plantæ, quæ flore pleno placent.

Germ. Roche gefüllte Maßliebenröslein.

III

Bellis ſylveſtris minor flore variegato pleno, foliolis ſcil. albo & rubro colore permixto infectis, aliàs cum ſuperiore eadem eſt.

De his Dodon. 265. fol.
Lobel. Obſ. p. 253.
Lugdunenſ. p. 854.
Epit. Cam. 657.
Hort. Cam. 27. fol.
Matth. C. Bauh. p. 654.
Phytopin. fol. 506.
German. Geſprengte gefüllte Maßlieben.
Trag. cap. 52. lib. 1.
Fuchſ. cap. 53.
Matth. Cam. 313. fol.
Tabern. p. 42. lib. ſecundo.
Caſt. Durant. p. 135.

II
Onobrychis Dodon flore rubro

I.
Hedyſarum Clypeatum flore ſuauiter rubente.

III
Botrijs

Celeberrimi Eyſtettenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

HEdyſarum clypeatum flore ſuaviter rubente. Onobrychis altera Dodonæi. Helenium Ægyptium quorundam Lobel. Folia viridia, Anthyllidis leguminoſæ Lobel. foliis latiora, conjugata ſerie in unâ coſtâ diſpoſita, hærent in caule cubitali, languente, ac facilè prociduo, altero à ſatione anno emergente, qui verticetenus ſpecioſis floſculis, Geniſtæ aut Aſtragali arvenſis æmulis, ſpicatim luxuriat, ſuaviſſimo rubore, & propè coccineo ſplendentibus: ſemina plana, rotunda, compreſſa, flaveſcentia lentis ſpecie, ſubnaſcuntur, condita in tenuiter echinatis aſperiuſculis clypeolis ſeu peltis, ſordidi coloris, ordine ſibi cohærentibus: radix altè deſcendit ſubfuſca, algoris non uſq; adeò patiens.

Dodon. 539.
Lobel. Obſ. 523. fol.
Lugdunenſ. 446. fol.
Cam. Hort. 71. fol.
German. Rocher Spaniſcher Hanenkopff oder Kamm.

II

Onobrychis Dodonæi flore rubro. Caput gallinaceum Belgarum.

Folia fert uni coſtæ ex adverſo affixa, impari ſemper extremam alam occupante, Galegæ proxima, anguſtiora tamen & breviora: flores ſpicæ oblongæ promunt, cubitalibus tenuibus, infirmis cauliculis impoſitæ, Galegam æmulantes, paulò majores, & dilutè rubentes: ſeminum vicem hemicycli formâ, ſeu, ut Lobel. ait, Caſsidis criſtatæ inſtar, theculæ ſpinulis muricatæ ſuſtinent: radix oblonga eſt, tenuis, aliquot annis durabilis.

Dodon. 539.
Lobel. Obſ. 527. Adv. 403.
Cluſ. quo ad iconem CCXXXII.
Lugdunenſ. ſub nomine Polygalæ multorum, fol. 488.
Germ. Roch Hanenkopff / Widhopffenkraut / Hanenkamm.

III

Botrys. Artemiſia Turcica. Patientia Italorum Cam. Caulibus provenit rectis, & variè brachiatis, ſubhirſutis, ſtriatis, & nonnunquàm cum totâ plantâ rubentibus: folia ab his prodeunt ſine ordine, Cichorii, Erucæ, Erigeri tomentoſi aut Quercus diviſurâ, profundos ſinus anguloſis ſectionibus conſpicuos efformantia, pinguia, reſinoſa, è viridi palleſcentia, benè odorata: ramuli in racemos abeunt, per maturitatem luteopalleſcentes, copioſiſsimo ſemine onuſtos, exilibus tenuibus tuniculis operto, rotundâ granorum papaveraceorum ſpecie nigricante: radix annua eſt, multipliciter fibroſa, & ligneſcens. Tota herbula, pertinacis odoris acrioris & ſuavioris gratiâ, meruit veſtimentis interponi, à tineis & blattis conſervandis.

Dodon. 34.
Coeſalp. lib. 4. c. 19. fol. 158.
Lobel. Obſ. 113. Adv. 80.
Lugdunenſ. 952.
Epit. Cam. 598.
Hort. Med. 29.
C. Bauh. Matth. 620. fol.
Phytopin. 233.
Germ. Traubenkraut / Mottenkraut / Welſch Eichenlaub
Trag. 124. cap. lib. 1.
Fuchſ. 64. cap.
Tabern. 58. cap. lib. 1.
Cam. Matth. Germ. 296.
Durant. 151.

I.
Lupinus Sativus maior.

III.
Lupinus Sÿlveſtris flo: luteo odoratus.

II.
Lupinus Sÿlveſtris anguſtif. flo: cæruleo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

LVpinus ſativus major, & quartus Cluſii, flore è cœruleo purpuraſcente. Lupinus Æthiopicus quorundam. Haud trivialis notitiæ, nec vernaculæ indolis, aut tralatitiæ elegantiæ planta, ut quæ paucis ab hinc annis in hortos cultiores illata ſit. Radice ſingulari, lignoſâ, inutili, caule plus minúsve cubitali, recto, ſuperiùs ramoſo, vulgarem, qui flore albo eſt, ſatis refert, cui etiam folia ſimilia longis pediculis ſubnixa gerit, radiatâ Viticis diviſurâ, ſeptenis ſegmentis latioribus, mollioribus, & quadantenus magis lanuginoſis conſtantia: flores pariter vulgarem æmulantur, ramorum cacumina in ſpicam quaſi coacta, orbiculatis quatuor, quinis, aut rariùs ternis ordinibus coronantes, coloris è cœruleo purpuraſcentis: ſubmittuntur ſiliquæ latæ, tumidæ, foris lanuginoſæ, claudentes ſemina parùm rubeſcentia, obſcurè guttata, quatuor aut quinq; numero, Lupino vulgari præter formam ampliora, caput humanū Æthiopicum, quale vulgò Æthiopibus rubris appingunt, pilis ſuperciliorum & verticis deſtitutum, referentia.

Cluſ. tantùm poſuit lib. 6. fol. ccxxix. | Videtur etiam ad hunc illudere Cam. Hort. Med. fol. 92.
Germ. Groß fremd purpurblaw Feigbonen.

II

Lupinus ſylveſtris anguſtifolius flore cœruleo. Folia habet cæteris Lupinis anguſtiora, ſeptena ſimul ſingulis pediculis affixa, floſculi quoq; parvi cœrulei extremitates caulium cubitalium ſpicatim ambiunt, quibus ſiliculæ anguſtæ ſuccedunt, exiguo veluti tomento coopertæ, concludentes grana rotunda, nigrocinerea, pullis guttis variegata, Viciarum aut Araci nigri Matthioli magnitudine, reliquis ſpeciebus multò amariora, quam etiam notam ſuo ſylveſtri Lupino Galenus tribuit: radices tenues ſingulares & annuæ ſunt.

Dodon. 521.
Coeſalpin. lib. 6. c. 26. fol. 246.
Cluſ. qui tantùm Iconem poſuit fol. ccxxviii.
Lugdunenſ. 466. fol.
Cam. Epit. Matth. 217. fol.
Hort. Med. 93.
Matth. C. Bauh. fol. 345.
Germ. Wilde blawe Feigbonen/ mit ſchmalen blätern.
Tabern. 198.
Cam. Matth. Germ. 126.
C. Durant. 545.

III

Lupinus ſylveſtris flore luteo odorato. Foliis, caule & radice, ſativo vulgatiori proximus eſt, absq; florum copioſorum ſpicâ confertiore, odóreq; vehementiori, Leucoium ſeu Violam petræam luteam æmulante, unde etiam Violarum Hiſpanicarū appellationem meruit: ſiliquæ duriores, parùm hirſutæ, dehiſcentes, ſemina exhibent ſubrotunda, depreſſa, albida, nigricantibus maculis infecta.

Dodon. 521.
Lobel. Obſ. 515. Adv. 396.
Cluſ. loc. ſup. citato.
Lugdunenſ. 466.
Epit. Cam. 216.
Hort. Cam. 92. & 93.
Matth. C. Bauh. 344.
Germ. Feigbonen mit wolriechendē gelben blumē/ (Türckiſcher Veil.
Tabern. 198. lib. ſecundo.
Matth. Germ. Cam. 126.
Durant. 545.

II. *Lupinus vulgaris flore albo.*

I. Lupinus exoticus flore albo.

III. *Lotus Tetragonolobus Camerarij.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

LVpinus exoticus flore albo. Formâ & magnitudine prorſus Lupino quarto Cluſii reſpondet, colore tantùm floris variante.
German. Fremd weiß Feigbonen.

II

Lupinus vulgaris flore albo. Caulem mittit rotundum, inanem, ſurrectum, modicè tomentoſum, ſuffultum radice ſingulari, palleſcente, ac parùm fibratâ; ſuperiùs verò in ramos dilatatur ſurrectos, aut potius adnata tantùm: folia, longis pediculis ſubvecta, diverſo ortu prodeunt, ſeptenis cohærentiis ſtellatim digeſta, ſupernè ſubviridia, ſubtùs in candore tomentoſa: flores albicant, tantùm non ſpicatim cohærentes, ab æſtate in autumnum usq; ternis vicibus refloreſcentes, quibus ſiliquæ ſuccedunt, fabaceis inferiores, planiores, tenuiter hirſutæ, condentes ſingulatim grana quina, ſénave, in rotundam latitudinem depreſſa, foris albopallida, intùs ſubflaveſcentia, amara.

Dodon. 520.
Cœſalp. lib. 6. c. 26. fol. 246.
Cluſ. fol. ccxxviii.
Lugdunenſ. 466.
Lobel. Obſ. 514. Adv. 396.
Cam. Epit. Matth. fol. 216.
Hort. Med. 92. fol.
Matth. C. Bauh. 344. & 345.
German. Weiſſe Feigbonen.
Trag. 15. cap. lib. ſecundo.
Fuchſ. 161. cap.
Tabern. 198. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 125.
Durant. 544.

III

Lotus Tetragonolobus Camerarii. Sandalida Cretica Italorum. Radix tenuis eſt, annua, & parùm fibrata, ſpargens viticuloſos, languidos, frequentes, angulares ramulos, humo nonnihil ſe attollentes, veſtitos foliis ternis, leviter hirſutis, uno pediculo è bifidâ anguſtâ foliaceâ vaginâ à caule ſingulatim porrectis; juxta quorum exortus longiores prodeunt pediculi, paria folia ſuſtinentes, & poſt hos flores aliquot, Loto pratenſi ſiliquoſæ, ubivis gentium obviæ, conformes, eleganti colore holoſerici ſaturatè rubri tinctos: ſequuntur ſiliquæ ſeu Lobi grandiores, quaternis membranis ſinuatis (ut Camer. habet) per longitudinem extrinſecùs diſtincti, intùs continentes grana rotunda pullocinerea, Piſo nigro Tabern. minora.

Cluſ. lib. 6. fol. ccxliv.
Cam. Hort. Med. fol. 91. & Icon. xxv.
C. Bauh. Phytopin. 668. fol.
Germ. Fremder Schotenklee/mit blutrothen blumen.

V.
Glans terræ et Pseudoapio
VI
Pisum magnum
peregrinum.
I
Sedum vulgare.
II
Sedum paluſtre
flo: incarnato
IV
Sedum minus ſive vermicularis.
III.
Sedum minus cauſticatum

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

SEdum vulgare vel Sempervivum majus. Radices craſsiuſculæ, flexuoſæ, multos lateralium germinum orbes, frequentibus foliis ſucciplenis & mucronatis ſtipatos, fundunt; è quibus tandem per ætatem pedalis caulis, foliis gracilioribus obſeſſus, verticem ramoſum floribus radiatis purpuraſcentibus decoratum effert: ſemina meditullii cornicula coagminata ferunt, Telephii ſempervirentis inſtar ſcobem referentia.

Dodon. 127.	Lugdunenſ. 1127.	Phytopin. 553. & 554.	Tabern. 512. lib. ſecundo.
Cœſalp. lib. 15. c. 20. fol. 577.	Cam. Epit. Matth. 854.	German. Groß Haußwurtz.	Matth. Cam. Germ. 393. fol.
Cluſ. LXIII. fol.	Hort. Med. 7. fol.	Trag. cap. 123. lib. 1.	Durant. 925. fol.
Lobel. Obſ. 202. Adv. 161.	C. Bauh. Matth. 785.	Fuchſ. cap. 10.	

II

Sedum paluſtre flore incarnato. Subrubentes, teneros, ſucciplenos, à radiculâ exili, & crebris ſurculis fœcundâ, cauliculos profert; circa hos anguſta, oblonga, & ſubhirſuta folia: floſculos verò in alis faſtigiatim, Anagallide minores, è carneo purpuraſcentes, quinis foliis meditullii ſtaminula coronantes; quibus poſtmodò ſeminum cornicula, pulviſculo referta, numero correſpondent.

Cluſ. LIX. fol.	Cam. Hort. Med. fol. 7.	Phytopin. C. Bauh. 556.
Germ. Kleine ſtumpffe Haußwurtz/mit leibfarbichten blumen.	Trag. lib. 1. cap. 124.	

III

Sedum minus ſeu minimum cauſticum. Radiculæ capillares, numeroſos, ſurculoſos, & ſucculentos promunt ramulos, pulpoſis, oblongiuſculis puſillis foliolis arctè opertos: ſummitates floſculi obſident Hyperici minimi quodammodò, quinis exilibus foliis luteis, atq; concoloribus aliquot ſtaminulis præditi: ſemina magis pulviſcula dicas. Tota planta cauſtici ſaporis eſt.

Cœſalp. lib. 15. c. 21. fol. 578.	Epit. Cam. Matth. 856.	Phytopin. 555. fol.	Fuchſ. cap. 10.
Cluſ. fol. LXI.	Thal. Hercyn. Saxono Thuring. 7. fol.	Germ. Mauerpfeffer/klein Katzentreubelein.	Tabern. 514. lib. ſecundo.
Lobel. Obſ. 205. Adv. 162.			Matth. Germ. Cam. 393. fol.
Lugdunenſ. 1130.	C. Bauh. Matth. 785. fol.	Trag. 124. c. lib. primo.	Durant. 927.

IV

Sedum minus, ſeu Vermicularis inſipida. Tenuibus tantùm & magis teretibus foliis, à caule verſis, guſtu inſipidis, præter cæterarum partium ſimilitudinem, diſcrepat.

Thal. Hercyn. Saxono Thuring. 7. fol. Phytopin. C. Bauh. 555. fol.	German. Kleine Haußwurtz/oder Katzentreubelein.

V

Glans terræ & Pſeudoapios Fuchſii. Cauliculis infirmis gracilibus, multifidis, ſecundum appendices anguſtas, parva, obtuſa adhærent folia, longis ſubnixa pediculis, in capreolos abeuntibus, qui obviis ſeſe plantis circumvolvunt: flores ſummitates alarum racematim porrigunt, Piſi æmulos vel Viciarum, è roſeo punicantes, & remiſſum odorem Roſarum mentientes: ſemina in parvis ſiliculis latent, rotunda, pulla, exilia: radices graciles profundè deſcendunt, glandiformibus appendiculis, foris ſubnigricantibus, intùs albidâ medullâ, caſtanearum guſtu, farctis, funiculorum modo inſertæ.

Dodon. 540.	Cam. Epit. 981.	German. Erdnüß/Erckelnüß/Erdfeigen/Knolwurtz.	Fuchſ. 46. cap.
Lobel. Obſ. 518. Adv. 498.	Hort. Med. 18. Apios Fuchſ.		Tabern. 207. fol. lib. ſecundo.
Lugdunenſ. 1596.	C. Bauh. Matth. 876. fol.	Trag. cap. 19. lib. ſecundo.	Cam. Matth. Germ. 429. fol.

VI

Piſum majus peregrinum. Piſum quadratum Plin. Tab. Prolixus, fiſtuloſus, infirmus, angularis caulis, & perticis fulciendus, per intervalla latis ſubrotundis foliaceis alis circumdatur, ac foliis virentibus, amplis, levibus, ſubrotundis, & in unâ coſtâ conjugatim hærentibus, veſtitur: flos, longo pediculo ſuffultus, diverſo ortu erumpit, multus, Piſo vulgari amplior, primùm lato incarnato labro umbilicum carinatum rubicundum cingens, mox ætatis ratione omninò purpuraſcens: ſiliquæ modicè latæ, tumidæ, grana continent penè quadrangula, è fulvo obſoletè rubentia, vel pallidiora, maculis guttatis variè conſperſa: radix ſupervacua & annua eſt.

Vid. Dodon. 511.	Lugdunenſ. 450.	Germ. Fremde Faſelenerbeiß.
Lobel. Obſ. 515. Adv. 397. fol.	Caſp. Bauh. Matth. 342. in textu Bauh.	Tabern. 199. lib. ſecundo.

III. *Lathyris Sÿlvestris.* I. Lachrÿma Iobi. II. *Lathyris Narbonensis*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

LAchryma Iobi ſeu Chriſti Italorum (quòd ſemen ejus lacrymarum guttas, ex oculis deſtillantes, æmuletur) Lithoſpermum Plinianum, & Lithoſpermum arundinaceum Dalechampii. Statim à radice, Milii modo (cui etiam cognatum videtur) fibratâ, culmos cubitales geniculatos protrudit, foliis Arundinaceis, aut potius Miliaceis, rigidis, ſurrectis, & per longitudinem nervoſis cinctos, geniculatim oblongâ tunicatâ baſi caulem amplectentibus; ſinguli geniculorum ſinus, tenuium firmorum pediculorum ope, ſubmittunt foliaceas vaginas, è quibus porriguntur grana turbinata, levia, nitida, ac ſtriis quaſi virgata, ſilici duricie vix cedentia, è purpureo cinerea, & ætatis ſucceſſu aliquantùm candicantia, Staphylodendri granis formâ, Ciceri magnitudine æqualia, ſeminum vicem ſuſtinentia; ac per illa quaſi trajectas ſpicatas paniculas inutiles dependentes aridemus.

Dodon. 497. (44.	Cluſ. ccxvi. lib. 6.	Phytopin. fol. 499.
Lobel. Obſ. 26. Adv. 16. Icon.	Hort. Cam. 82.	Germ. Jobſtzeeren.
Cœſalp. lib. 4. c. 55. fol. 181.	Matth. C. Bauh. f. 658. & 659. f.	Trag. pag. 916. lib. 2. c. 140.

II

Lathyris Narbonenſis latiore folio Lobel. Clymenum Matthioli, Cicercula Cœſalpini. Caules plures è radice flexuoſâ, ſurculoſâ, perenni ac profundè depactâ protendit, pedamentorum adminiculo altiſſimè ſurgentes, ſarmentoſos, anguloſos, utrinq; in membranoſas eminentias diductos: folia juxta anguſtas alatas appendices, anguloſis oblongis pediculis ſubnixa, egrediuntur bipartita, Plantagini anguſtifoliæ aut Bupleuro herbar. proxima, medio capreolo tenui, & vario glomeratu intorto diſtincta: flores elegantiſſimi dilutè rubent, nonnihil punicantes, Piſi florum conformes, in ſpicâ rariore digeſti, quibus ſuccedunt ſiliquæ oblongæ, granis rotundis pullis, Ochri magnitudine, prægnantes.

Cœſalp. lib. 6. c. 7. fol. 234.	Thal. Harcyn. Saxono. fol. 47.
Lobel. Obſ. 517. Adv. 398.	Matth. C. Bauh. f. 690. & 691.
Lugdunenſ. 470.	Germ. Wilde Erbeiſſen / mit breiten blätern.
Epit. Matth. Cam. 712.	Matth. Cam. 121.
Hort. Med. fol. 85.	Durant. 258.

III

Lathyris ſylveſtris anguſtis foliis. Superiori ſimilis eſt, & tantùm foliis anguſtioribus, ac floribus concoloribus minoribus: radix, æquè vivax, ſingulis annis regerminat: ſemina in anguſtis ſiliquis, pulla, & paulatim uno latere depreſſa.

Dodon. 514.	Hort. Med. Cam. 85.
Cluſ. ccxxix. fol. lib. 6.	Germ. Wild Erbeiſſen mit ſchmalen blätern.
Lugd. quo ad iconem, nam deſcriptiones confundere videtur, 471.	Trag. c. 12. lib. 2. iconis ratione, & ſub deſcriptione Ciceris 1. ſylveſtris, in vepretis creſcentis.

II
*Clematis peregrina incarnata sim-
plici flore.*

I.
Clematis cœrulea Pannonica.

III.
*Clematis peregrina purpurea sim-
plici flore*

CELEBERRIMI EYSTETTEN-ſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Clematis cœrulea Pannonica 1. Cluſii. Clematis Pannonica cœruleo flore, foliis Aſclepiadis, Cam. Radice fulveſcente, alioquin Flammulæ rectæ æmulâ, prodit; caulibus verò erectis, aſſuloſis, imbecillibus, ſarmentoſis, ſubfulvis, ſtriatis, quadantenus anguloſis, quos ortu æquali folia Aſclepiadis per longitudinẽ virgata, ejusdem Flammulæ modo, ſtatim à radice, frequenti per intervalla ſerie ambiunt, guſtu mordacia, quæ ante floris eruptionem ſuperiùs ſibi invicem incumbunt, florum capita tegentia, poſtmodùm deorſùm pendula, demum in florem ſoluta quaternis venoſis foliis, intùs ſaturatè, foris dilutè cœruleis, elegantiſſimis, decuſſatim locatis, & nonnihil ſecundum oras reflexis: meditullium obtinent villi è flavo albeſcentes, interdum purpuraſcentes: ſemen ad Pulſatillam accedit, majus tamen aliquantùm, longâ villoſâ comâ ſubvectum, Flammulæ rectæ figurâ.

Lobel. 346. Icon. 628.
Cluſ. 123. fol.
Phytopin. C. Bauh. 597.
Germ. Blawe Vngeriſche Waldreben.
Tabernæmont. 561.

II

Clematis peregrina incarnata ſimplici flore. Coloris tantùm raritate à ſequenti variat.

Germ. Einfache fremde Leinen oder Waldreben/ mit fleiſchfarben blumen.

III

Clematis peregrina purpurea flore ſimplici. Viticularum ac foliorum habitu Clematid. 3. Matth. refert, floribus è cœruleo ad purpuram inclinantibus colorem Pulſatillæ vulgaris, qui decuſsatim foliis quaternis, ex anguſtiore facie in latam magis triangularem dilatatis, & ſtaminulis pallidis numeroſis centrum umbilici occupantibus, conſtant: ſemina, in capitulum coacervatim coacta, è rotunditate depreſsa, plana, apice tandem mucronato finiuntur: radices ſatis profundè demiſſæ, omnimodò diſperguntur.

Vid. Dodon. 402.
Lobel. Obſ. 345. Adv. 276.
Cœſalp. ſub titulo Flammulæ tertiæ, lib. 14. c. 1. fol. 544.
Cluſ. 122.
Lugdunenſ. 1430.
Cam. Epit. 696.

Hort. Med. 43.
C. Bauh. Matth. 680.
Phytopin. 596.
German. Einfach fremd Leinen oder Waldreben/ mit braunen blumen.
Tabern. 559.
Cam. Matth. Germ. 326. fol.
Durant. 255.

I. Campanula minor sylue stris flore cœruleo.

II Convolvulus Indicus flore violaceo

III Nil Arabum Camerarij

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CAmpanula minor ſylveſtris flore cœruleo. Campanula minor rotundifolia Lobel. Radicula exilis, oblonga, & paucis tenuibus adnatis capillata, emittit folia ferè Violæ Martiæ ſpecie, ſed triplò minora, inter quæ altero anno aſcendit cauliculus, æquè gracilis, dodrantalis, anguloſus, veſtitus foliis anguſtis, parvis, Linariæ proximis: ſummitate fert floſculos cymbalares, parvos, ſexangulo ambitu conſtantes, & colore ſaturatè cœruleo ad violaceum tendente placentes, longa ſerie deorſùm pendulos: ſemina ſervat parvum obtuſum capitulum, fulveſcentia, craſſam ſcobem potius referentia.

Dodon. 167. fol.	Phytopin. C. Bauh. 140.
Lobel. Obſ. 178. Adv. 139.	Germ. Kleine wilde blawe Rapuntzelglöcklein.
Lugdunenſ. 828.	Tabern. 119. lib. ſecundo.

II

Convolvulus Indicus flore violaceo. Rara adhuc planta, atq; exoticarum non poſtrema. Radices ſupervacuæ ſunt, gracileſcentes, annuæ, inde ſarmenta emiſſa pedamentis egent, quæ variis circumvolvunt flexibus: folia oblongis & gracilibus hærent pediculis, lata, hederacea, & tenuiter hirſuta, è falcatâ figurâ per rotundum ambitum in mucronem collecta: flores Convolvuli majoris effigiem referunt, Calathum calathiformem repræſentantes, elegantiſſimi violacei coloris, ſed tubuli averſâ parte rubeſcunt, æquè ac umbilici meditullio, à quo quinquangulares latæ & ſenſim gracileſcentes lineæ concolores usq; ad extremas oras porriguntur; ſtaminula intùs craſſiuſcula centrum occupant: ſequuntur vaſcula, è rotunditate acuminata, anguſtis undiq; foliorum eminentiis cincta, quæ concludunt terna vel quaterna ſemina nigra, ſubrotunda, parùm anguloſa, Convolvulo vulgari & Soldanellæ quadantenus proxima.

A nullo ad huc deſcriptus.

Germ. Fremd Indianiſch veilbraun Windglöcklein.

III

Nil Arabum Camerar. Volubilis lanuginoſa Meſues. Convolvulus Azureus. Herbariorum Campana Lazura. Superiori affinis eſt, & tricubitalem altitudinem ſcandendo ſuperat, foliorum & ſarmentorum hirſutie parili: folia lata, triangula, hederaceam ſpeciem affectant: calix prædictam æmulatur, ſed quinis prominentioribus orificii angulis variat, uti & colore magis cœruleo: vaſcula quoq; paria, & majora nonnihil, ſemina includunt: radix alterius modo inutilis & annua eſt.

Dodon. 392.	Cam. Hort. 47.
Cœſalp. lib. 9. c. 23. fol. 383.	C. Bauh. Phytopin. 585.
Lobel. Obſ. 342. Adv. 274.	Germ. Fremde blawe Windglocken.
Lugdunenſ. 1425. fol.	Tabern. 551. fol. lib. ſecundo.

II
Scammonea Monspelliens:

I
Conuoluulus maior flore albo.

III.
Soldanella Marina.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

COnvolvulus major flore albo. Smilax levis. Volubilis major. Pergulis ac operi topiario commodus; ſarmentis tenuibus, flaveſcentibus, levibus quàm plurimis, ex unâ radice tenui, flexuoſâ, & altè depactâ emiſſis, & ſi dirumpantur, lacte manantibus, in obvia quæq; ferturadminicula, ſeſe illis implicans: folia oblongis pediculis ſubvehuntur hederacea, mollia, lata, Convolvulo arvenſi ampliora, prope ſinus nonnihil anguloſa, in ſummo verò acuminata: flores (quos Plinius rudimenta naturæ Lilia facere condiſcentis, nuncupat) ſinguli inter folia tenuibus theculis foliaceis impacti emittuntur, calathi ſenſim amplioris effigie, concavi, candicantes: ſemina ſubminiſtrant vaſcula membranacea rotunda, terna plerunq; ſimul juncta, anguloſa, pulla, & ferè dichotomam formam referentia.

Dodon. 388.	Matth. Caſ. Bauh. 839.
Cœſalp. lib. 9. c. 25. fol. 384.	Phytopin. Bauh. 583. fol.
Lobel. Obſ. 340. Adv. 271.	Germ. Groß weiß Winden/ oder Zaunglöcklein.
Lugdunenſ. 1423.	Trag. c. 89. lib. ſecundo.
Epit. Cam. 932.	Tabern. 550. lib. ſecundo.
Thal. 131.	C. Matth. Germ. 348.

II

Scammonea Monſpelienſis. Anadendras eſt planta, cujus radices tenues, albidæ, vivaci ſurculorum flexu terram findunt, emittentes viticulas junceas obſequioſas, ſucco lacteo prægnantes, multis circumvolutionibus fulcra complectentes: folia his adhærent tenuium oblongorum pediculorum connexu, oblonga, hederacea, mollia, falcatis baſibus alatam ſagittarum formam imitantia, propè triangula, Tamo ſeu Bryoniæ ſylveſtri Lobel. aut Convolvulo nigro conformia: his parium pediculorum ope interſparguntur floſculi, quinis foliis albidis conſtantes: ſemina mihi videre nondum contigit, quare prætereunda duxi.

De hac plantâ vid. Cluſ. 125. fol. Lobel. 341. Obſ. Adv. 237.	Phytopin. Bauh. 583. Germ. Scammonea von Moplir.	Tabern. f. 554.

III

Soldanella, Braſsica Marina. Caules ſubrubentes, graciles, prolixi, carnoſi, hinc & inde per terram ſparſi, oblongis & firmis pediculis ſuſtinent folia craſſa, ſucculenta, nitentia, Aſari ſeu Cochleariæ ſpecie, viridia: atq; tertio aut quarto à ſatione anno flores ſubpurpuraſcentes calathiformes, Campanæ inſtar, Convolvulis ſimiles, quibus deciduis ſemen ſuccedit in rotundis vaſculis, nigrum, ſubrotundum, anguloſum, Volubilem majorem quadantenus referens: radix albida, promiſſa, tenuis, variis reflexibus diffunditur.

Dodon. 391.	Matth. C. Bauh. 368.
Cœſalp. lib. 9. c. 25. fol. 384.	Phytop. Bauh. 588. Braſſicæ maritimæ minoris titulo.
Lobel. Obſ. 329. Adv. 263.	Germ. Meerköl.
Lugdunenſ. 526. fol.	Tabern. 552.
Epit. Matth. Cam. 253.	Matth. Germ. Cam. 142.
Hort. Med. 29.	Durant. 156.

II. Clematis peregrina purpurea flore pleno.

I. Flammula recta.

III. Clematis peregrina incarnata plena

Celeberrimi Eyſtettenſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Flammula recta. Flammula Iovis Herbariorum. Præter hortum illum celeberrimum, poſt alia Germaniæ loca, etiam Witteberga & Dreſda ad Albin, hanc ſpontaneam norunt; caulibus ultra ſesquicubitum ſurrectis, obſoletè quandoq; rubentibus, in quibus folia, conjugatim uno multifido pediculo adfixa, utroq; latere cernuntur, Clematid. tert. Matth. proxima, ſed majora, & paulò magis mucronata: flores, ſuperna caulium faſtigia faſciculatim decorantes, quina plerunq; candida folia conſtituunt, intermediis ſtaminulis appenſa, ferventis, æquè ac herba ipſa, guſtus: ſuccedit his ſemen plumaceæ appendici annexum, fuſcum, planum, ſubrotundum, compreſſum: radix multifida, ſurculoſa, fibris firmiter hæret, & turionibus vernis emiſſis perennat.

Dodon. 400.
Cluſ. 124.
Lobel. Obſ. 346.
Lugdunenſ. 1171.
Cam. Epit. Matth. 698.
Hort. Med. Cam. 60. fol.

C. Bauh. Matth. 680. fol.
Phytopin. 595. fol.
Germ. Weiß blatterzug Brennwurtz.
Tabern. 562.
Matth. Cam. Germ. 327. fol.

II

Clematis peregrina purpureocœrulea plena. Lentis, obſequioſis, prolixis, & obſoletè rubentibus ſarmentis, foliiſq; hederaceis Clematid. tertiam Matth. æmulatur, veluti etiam radicibus altè depactis, & quadantenus diffuſis: flores elegantiſſimâ multiplicium foliorum texturâ, Aquilegiam non corniculatam plenam nonnihil referunt, Pulſatillæ communis colore, è cœruleo ſaturatè purpureo: ſemina illam, quæ ſimplici flore conſtat, imitantur, rariùs tamen offendenda.

Rara adhuc eſt hâc florum luxuriâ, & tantùm à Camerario in Epit. Matth. recognit. fol. 696. unà cum ſimpliciore illâ adumbratâ.

Germ. Volle fremd Leinen oder Waldreben mit ſattbraunen blumen.
Sic etiam Tabern. 561.
Cam. Matth. Germ. 326. fol.

III

Clematis peregrina incarnata plena. Magis ad purpureum colorem accedit, ſed admodùm dilutum, carneo proximum, alioquin à ſuperiore non diverſa.

Germ. Gefüllt fremd Leinen oder Waldreben/mit fleiſchrothen blumen.

II. Halicacabum vulgatius.

I. Piſum cordatum

III. Halicacabum ſeu Solanum Indicum Camerarij.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Piſum cordatum. Halicacabum peregrinum. Veſicaria repens. Cor Indum. Concordia Tabern. Cardiſpermon. Pedamentis ſublata viticulas etiam ultra bicubitalem attollit altitudinem, in longos diffuſas pediculos, quibus folia multipartita annectuntur, Clematidis tertiæ Matth. ſeu Viornæ modo, altiùs tamen ambitu inciſa, penè Ranunculi repentis, Apii hortenſis, aut Azadarach diviſuris, laciniatis, viridia, glabra, & algidioris cœli impatientiſsima: flores ſparſim poſt claviculos in racemulis quaſi profert, albidos, parvos, tenues, quos veſicæ tumidæ excipiunt, Alkakengi officin: ſeu Halicacabi vulgaris veſicas magnitudine æmulantes, herbacei coloris, ſubrotundæ, ſenis per longitudinem ſuturis & membranulâ triquetrâ diſtinctæ, intrinſecus occultantes ſemina aliquot rotunda, vix piperis granis aut Ochro majora, nigricantia, & ſubinde parùm rugoſa; quibus prope ſedem cordis albidi vulgaris nota impreſſâ cernitur: radix ſupervacua & annua in multa capillamenta diſcedit.

Dodon. 452. fol.
Cæſalp. ſub Fabæ inverſæ titulo, lib. 9. c. 21. fol. 382.
Lobel. Obſ. 516. Adv. 396.
Lugdunenſ. 598. ſub diverſis iconibus.
Epit. Cam. 814.
Hort. Med. 71.
Matth. C. Bauh. 755.
Germ. Hertzſamen/Mönnichskopffſlein.
Trag. 129. lib. ſecundo.
Fuchſ. 265. cap.
Tabern. 564. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 455. fol.
Durant. 1037.

II

Halicacabum vulgare. Alkakengi Arabum. Solanum veſicarium.

Germinum repullulantium ſobolem hinc & inde diffundit, radicularum tenuium proſerpentium ope, maximè ſi è vinetis natalibus, hortis cultioribus infertur. Cauliculi cubitales ſunt, rotundi, ſubrubeſcentes nonnunquam, & per intervalla quaſi nodis geniculorum diſtincti; ſecundum quos, in oblongis pediculis naſcuntur folia, Solano majori aut vulgatiori conformia: flores alæ illorum porrigunt, ex unâ baſi in quinq; folia dilatatos, ſubalbidos, quibus dilapſis veſiculæ ſuccedunt turbinatæ, & per longitudinem nervis aliquot virgatæ, primò ſubvirides, deindè phœniceæ, complectentes intus, ad pediculi baſin, grana rotunda ceraſorum magnitudine, concoloria, carnoſa, ſeminibus rotundis, planis, albeſcentibus Solanorum referta.

Dodon. 452.
Cœſalp. lib. 5. c. 20. fol. 213.
Lobel. Obſ. 134. Adv. 102.
Lugdunenſ. 597. fol.
Epit. Cam. 813.
Hort. Med. 20.
Matth. C. Bauh. 754.
Phytopin. C. Bauh. 297.
Germ. Judenkirſchen.
Trag. 101. c. lib. 1.
Fuchſ. 265. cap.
Cam. Matth. Germ. 375.
Durant. 1036.

III

Halicacabum ſeu Solanum Indicum Camer. Peregrinæ indolis planta, & à ſolo tantùm Cam. in Hort. Med. 70. fol. prodita. Caulem habet anguloſum, geniculatum, ternorum cubitorum, in multos ramos diffuſum, folia Solani vulgatioris, viridia, ambitu parùm laciniata, florem quinquangularem, cujus meditullium purpurea ſtamina cum nigricantibus & cœruleis apicibus, & juxta fundum maculæ quinæ nigræ vel purpuraſcentes occupant: veſiculæ quoq; vulgaris Halicacabi ſunt, ſed planè virides, obſoletum quandoq; purpureum colorem impreſſione ſolari excipientes: intùs baccæ grandes ſervantur, per plenam maturitatem, capacitatem Veſicæ ad rupturam uſq; implentes: ſemina inæqualia, parva, benè Cam. unà cum totâ plantâ pingit Hort. Med. fol. XVII. Icon. deſcribit verò eandem fol. 70

Caſp. Bauh. fol. 297. Phytopin.
Germ. Indianiſch Schlutten/oder Judenkirſchen.
Matth. Germ. Cam. 376. fol.

DECIMVSQVARTVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
ÆSTIVALIVM.

II *Caryophyllus Indicus flore luteo simplici minor.*

I Caryophyllus Indicus flore multiplici luteo pleno maior.

III *Caryophyllus Indicus flore aureo simplici minor.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſIS HORTI, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus Indicus flore multiplici luteo pleno major. Tanacetum Africanum, Otthonna Italorum Andr. Lacunæ, Pedua Affror. Geſneri. An Lycoperſium Galen. Lobel. Natalem Tunetano ſolo Carthaginiſq; ruinis debet hæc planta, nos illam, inde in noſtras regiones allatam, victori Carolo V. Imperatori. Caule prodit recto, bicubito etiam altiore, brachiato, ſtriato, & nonnihil rubeſcente, circa quem folia in unâ coſtâ multa, pinnata, Tanaceti ferè facie & ſitu, ſed non tàm diſſecta, verùm marginibus ſerrata, viridia, ac quæ Soli oppoſita tantùm non pertuſa apparent: caulium vertices nudis longis pediculis in oblongos toroſos porriguntur calices, è quibus ſingulatim denſo numeroſiſsimorum foliorum ſtipatu emicant flores ſpecioſi, etiam quasvis roſas pulchritudine ac magnitudine æquantes, luteopallidi, atq; odoris aliquantùm graveolentis: horum emarcidorum foliis ſingulis annexum reperitur ſemen oblongum, aſſulatum, nigrum, tenue: radix brevis, multifida & annua eſt.

Germ. Groß gefüllt gelb Tunisblumen/ oder Indianiſche Negelein.

II

Caryophyllus Indicus flore luteo ſimplici minor. Caulis humilioris, ut & foliorũ & radicum ſimilitudine prædictam æmulatur, florum tantùm folia formam Lychnidis coronariæ quadantenus referunt, niſi quòd multò ampliora ſint, numero plerunq; novena, ambitu leviter plicata, ſtamina lutea concoloria coronantia: ſeminum ſpecies cum calicibus nullâ re diſsidet.

Germ. Einfach gelb Sammetblumen/ oder klein Tunisblumen.

III

Caryophyllus Indicus flore aureo ſimplici minor. Color tantùm floris, aureo fulgore rutilans, præter reliquas partes plantæ non diſſidentes, variat.

Germ. Einfach klein Goltgelb Sammetblumen/oder Goltgelb klein Tunisblumen.

De his pleriſq;, uti & ſequentibus, vide
Dodon. 254. fol.
Cœſalp. lib. 12. c. 43. fol. 404.
Lobel. 410. Obſ. Adv. 818.
Lugdunenſ. 839.
Cam. Epit. Matth. 406.
Hort. Med. 60.
Matth. C. Bauh. 469.
Phytopin. Bauh. 222.
Germ. Trag. 142. cap. lib. 1.
Fuchſ. cap. 13.
Tabern. 54. & 55. fol. lib. 1.
Cam. Matth. Germ. 367.
Durant. 201. fol.

I

Carÿophÿllus maior Indic, flore multiplici aureo.

II.

Ocimum Citratum seu Citri odore

III

Ocimum Anisi odore.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus major Indicus flore multiplici aureo. Facie reliquis non diſpari, colore tantùm floris aureo fulgore nitentis variat, cæteroquin cum congeneribus eodem cenſu habendus.

Germ. Gefüllte groſſe Goltfarb Sammetblum oder Tunis/auch Indianiſche Negelein.

II

Ocimum citratum ſeu Citri odore. Amplitudine foliorum, quæ Amarantum aut Mala Medica æmulantur, & caulis proceritate vulgari ſuperius eſt, nec tamen multùm diſsimile, odoris ſaltem notâ peculiari, qui exactè eidem malo, aut herbæ Ponſiratæ, Meliſſophyllon dictæ, reſpondet, diſtinguendum.

Vid. Dodon. Ocimi 3. maximi titulo, fol. 279.
Cœſalp. lib. 11. c. 59. fol. 469.
Lobel. pag. 268. Obſ.
Lugdu. 679.
Cam. Epit. Matth. fol. 308.
Hort. Med. 108. fol.
C. Bauh. Matth. 407. & 408. fol.
Phytopin. 425.

Germ. Groß Baſilien oder Baſilgram/mit Citronen geruch.
Trag. lib. 1. c. 8.
Fuchſ. cap. 208.
Tabern. 56. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 164.
Durant. 661.

III

Ocimum Aniſatum. Figurâ medio reſpondet vulgatiori, odore Aniſi æmulum, quo ſolo à cognato genere alienum ſe exhibet.

Germ. Baſilien wie Aniß reucht.

II.
Caryophyllus Indicus flo: è luteo ru,
bescente simplici min:

I.
Caryophyllus Indicus plenus
flore è luteo rubescens min:

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus Indicus plenus flore è luteo rubeſcente. Prædicto pleno aliquantùm minori flore, ſed non minùs ſpecioſo nitet, facilè in ſequentem degenerans: cæteroquin ſaltem coloris elegantiâ, holoſericum villoſum, è luteo in ruborem inclinans, æmulante, à præcedentibus variat.

Germ. Gefüllte gelbe Sammetblumen/ mit röchlechter farb vntermiſcht.

II

Caryophyllus Indicus ſimplex flore è luteo rubeſcente. Idem cum ſuperiore, tàm ſupernâ parte foliorum, in fulvo rubeſcentium, quàm ſupinâ flaveſcentium, villoſum holoſericum etiam ſimplici florum texturâ, & tactu & aſpectu referens: odore tamen (uti & ſimplicium florum cæteri) graviore caput magis ferit.

Germ. Einfache/ gelbe/ mit röchlechter farb vntermiſchte Sammetblumen.

I
Caryophyllus flore maiore, dimidiata parte carneus, dimidiata verò altera rubris & albis striis & punctis variegatus plenus.

II
Caryophillus flore minore pleno rubescens punctatus.

III
Caryophyllus miniatus medio albescens.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus flore majori, partim carneus, partim albus, rubris ſtriis ac punctulis vermiculatus. Radix ſubrufa lignoſa eſt, crebris capillamentis obſita, capite in aliquot foliaceos ſurculos abeunte, quibus conſtituuntur caules tenues, teretes, & quaſi ligneam duriciem affectantes, oppoſito ſitu geniculatim obſepti foliis Tragopogo brevioribus, denſiuſculis, carinatis, è virore glaucis: in ſummo hypocalicibus fulti, teretes, oblongi, glabri, atq; extremis oris orbiculatim denticulati calices, ſuſtinent flores, & ſpecie & amplitudine cum Roſis de principatu certantes, odorem Caryophyllorum aromaticorum (unde etiam nomen planta traxit) redolentes, denſâ foliorum lentè inciſorum ſtipaturâ coacervatos: colore placent dimidiatim carneo, dimidiatim albo, cui tamen rubræ ſtriæ ac puncti vermiculatim intercurrunt, miro oculorum blandimento. Semina caliculi florum continent, plana, nigra, paleacea, quæ ſata quidem facilè prodeunt, ſed tamen degenerem fœtum dant, partim ſimplicem, partim plenum, alieno colore nitentem, exceptis paucis, luxuriantis materni coloris indolem referentibus: propagatio igitur magis ſurculis, aſſulatim à matre avulſis, debetur, pari facilitate comprehenſuris.

Germ. Volle Negelein/oder Graßblumen/ſo halb leibfarb/halb weiß ſindt/vnd mit rothen ſtrimen vnd důppeln vnterzogen.

II

Caryophyllus miniatus, medio albeſcens. Amplitudine & elegantiâ florum priori cedit, non minus ac multiplicium foliorum (qui umbilicatim convolvuntur) paulò rariore ſerie; colore Balauſtium æmulantur, tantùm latiores foliorum partes tingente: alioquin prædictæ aſſociandus.

Germ. Halb volle Minienfarb Negelein/deſſen mittel weiß iſt.

III

Caryophyllus flore minore pleno rubeſcens punctatus. Etiam hic amplitudine florum inferior eſt, non minus ac foliorum numero, uti etiam foliis anguſtioribus, nec flores adeò placent, diluto rubore, ad carneum vergente, guttatim conſperſi: cætera habitum ſuperioris propemodùm æmulatur.

Germ. Klein voll Negeleinblumen/mit röthlechter gedůppelter farb.

I
Caryophyllus multiplex fo-
lijs florum ex rubro & albo
dimidiatim diuisis et pun-
ctatis.

II
Caryophyllus multiplex flo
re carneo.

III
Caryophyllus purpureus flo
multiplici profunde laci
niato

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus multiplex, ſingulis florum foliis è rubro & albo colore dimidiatim diviſis & punctatis, quâ notâ tantùm, uti & hilariore florum luxuriâ, à præcedentibus variat.

Germ. Halbirt rothe vnd weiſſe geſprengte Negelein.

II

Caryophyllus multiplex flore carneo. Colore tantùm à ſuperioribus alienus eſt.

Germ. Fleiſchfarb gefüllt Negelein.

III

Caryophyllus purpureus flore multiplici profundè laciniato; qua effigie, uti & foliis anguſtioribus caulium, à cæteris unicè diſtare videtur, ſuperbarum familiam æmulans.

Germ. Purpurbraun gefüllt Negelein/deſſen blätter ſehr zerſchnitten.

IV

Mirificè hæ plantæ variant, colores florum ſi ſpectes, ita ut Herbariis, omnes differentias ſingulatim annotare, impoſsibile æſtimatum fuerit. Vide tamen hos ſequentes citatos, plerarumq; mentionem facientes.

Dodon. 174. & 175. fol.
Cluſ. 284. 285. 286. fol.
Cœſalp. lib. 6. cap. 45. fol. 253.
Lobel. Obſ. 241. f. Adv. 188. Icon. 441. 442. 443. 444. &c.
Lugdunenſ. 807. & 808.
Epit. Matth. 350. fol.
Hort. Med. 36. fol.
Matth. C. Bauh. 436. & 437. fol.
Phytopin. fol. 390. 391. 392. 393. 394. &c.
Paul. Renealm. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. &c.

Germani.

Trag. lib. 1. cap. 198.
Fuchſ. cap. 133.
Tabern. 1. 2. 3. 4. lib. ſecundo.
Matth. Germ. Cam. 185.
Durant. 200. fol.

II. *Lavendula flore albo.*

I. Caryophyllus maximus plenus flore rubro.

III. *Lavendula flore cœruleo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus maximus plenus flore rubro. Specioſâ tàm florum, quàm foliorum & calicis amplitudine cæteros congeneres omnes antecellere ſatagit, cæteroquin illorum ſocietatem nullo alio indicio recuſat.

Germ. Groß doppelt rothe wolriechend Negelein oder Graßblumen.

II

Lavendula flore albo. Folia vulgari paulò latiora, ſubalbidæ viroris, & odoris aliquantùm acuti, emittit, æquè tamen numeroſâ ſerie digeſta, in virgis plurimis lignoſis, quadrangulis, quæ longè ab illis in ſpicas oblongiuſculas faſtigiatim farciuntur, ſtipatas caliculatis parvis conceptaculis, è quibus flores albi, Roſmarini æmuli, ſubtùs tubuloſi emicant: atq; his marcidis, poſtmodùm in iisdem caliculatis conceptaculis ſemina exigua, fuſca, levia, Stœchadi Arabicæ proxima: radices lignoſæ, nigricantes, in multifidas diſſolvuntur fibras.

Germ. Lavendel mit weiſſen blumen.

III

Lavendula flore cœruleo. Similibus prædita eſt foliis, paulò anguſtioribus, odore Spicâ Nardi mitiore, floribus non minùs ſpicatis cœruleopurpureis: cætera ſuperiori paria habet, ut & autores hìc citatos:

Dodon. 273. fol.
Cœſalp. lib. 11. c. 46. fol. 459.
Lobel. 236. Obſ. Adv. 184.
Lugdun. 919.
Epit. Matth. Cam. 18.
Hort. Med. Cam. 85. fol.
Matth. C. Bauh. 32. fol.

Germ. Gemein Lavendel mit blawen blumen.

Trag. 18. c. lib. 1.
Fuchſ. 343. cap.
Tabern. 84. & 85. fol. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 8. fol.
Durant. 638. fol.

III *Abrotanum fœmina ſive Chamæcy pariſſus.*

I Caryophyll, plenus læte rubescens instar florum Perſici mali

II *Marum peregrinum.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus plenus, carneo colore umbilicotenus latè & lætè rubeſcens, inſtar florum Mali Perſici. Foliis pleriſq; cæterorum latior eſt, alioquin parvo diſcrimine diſtat.

Germ. Gefüllte Negelein/derer blumen ſindt an der farb wie Pfirſingblüe.

II

Marum peregrinum. Maſtic. Gallorum & Anglorum Penæ, Tragoriganum I. Cluſ. Marum vulgare & Clinopodium Dodon. Pedali aut altiore fruticat cauliculo, ramoſo, lignoſo, æquè ac radix in fibras nigricantes divulſa, folia ſobole minutâ ſubindè interpoſitâ, ortu æquali ex intervallis ramulos ambiunt, Serpyllo proxima, Amaraco vulgari minora, incana; ſumma virgarum adnata in lanuginoſis radiatis capitulorum utriculis verticillatim ferunt floſculos puſillos, albidos: ſemina ſuccedunt minutiſſima, rotunda, Amaraco ſimilia, initio æquè ac tota planta ſuaviter odorata.

Dodon. fol. 271.
Lobel. Obſ. 265. Adv. 213.
Lugdunenſ. 885. fol.
Cluſ. fol. 355.
Phytop. C. Bauh. 422. fol.
Germ. Amberkraut.
Tabern. 55. lib. ſecundo.

III

Abrotanum fœmina, ſive Chamæcypariſſus. Cupreſſus herba Cordi. Sanctolina Coeſalpini & Criſpula. Lignoſa radix, & crebris capillaceis ſurculis fibrata, ab eodem capite lignoſos, fruticoſos emittit caules, ſubindè cubitales, quàmplurimos, cinctos numeroſis incanis foliis, ſurrectis, minutiſſimè denticulatis, ſeu, ut Coeſalpin. loquitur, quaſi labris utrinq; ſinuoſâ reflexione fimbriatis: flores in ſummis ramulorum faſtigiis emicant, Tanaceti more orbiculatim farcti, breviuſculi, ſtaminei, qui marceſcentes ſemina puſilla, obſcura, relinquunt.

Dodon. fol. 268. & 269. fol.
Coeſalp. lib. 12. c. 7. fol. 479.
Lobel. 436. Obſ. Adv. 336. & 337.
Lugdun. 937. & 938.
Cam. Epit. Matth. 460.
Hort. Med. I.
Matth. C. Bauh. 513. & 514.
Phytopin. 228. & 229.
Germ. Gartencypreß.
Trag. 24. lib. I.
Fuchſ. 356. cap.
Tabern. 62. lib. I.
Matth. Cam. Germ. 235. fol.
Durant. 4.

III
Rorella ſeu ros Solis.

I
Caryophyllus plenus pur-
puraſcens punctatis et la-
ciniatis folijs.

II
Alisma.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus plenus, purpuraſcens, punctatis & laciniatis foliis. Qualibet ſui parte, præter altiores florum lacinias & guttatas aſpergines, dignum ſuperiorum conſortio locum meretur.

Germ. Purpurroth doppelt Negelein/ mit zerkerbten vnd gedüppelten blumen.

II

Aliſma ſeu Damaſonium Matthioli. Nardus Celtica altera: & Plantago Alpina Lobel. Chryſanthemum latifolium Dodon. Radix ſubfuſca, transverſa, geniculata, aromatici remiſſi odoris, in fibras alias laterales divellitur, & prope terram emittit folia oblonga, Plantaginis mediæ, aut Gentianæ Cruciatæ, ſeu mavis Saponariæ æmula, venoſa, aliquantùm villoſa, ſupernè magis, ſubtùs dilutè virentia; è quorum meditullio unus atq; alter cubitalis, ſubhirſutus, nudus, gracilis erigitur cauliculus, cujus vertici ſingulatim inſidet capitulum ſquamatum, ſubfulciens florem aurei fulgoris, amplum, Chryſanthemi majoris aut Doronici inſtar, foliorum oblongiuſculorum, & per longitudinem nervoſorum, ambitu circinnato diſcum latum, concolorem, vaginulis tenuibus confertis turgidum circumvallantem, qui deniq; in papposa, oblonga, tenuia, nigricantia ſemina reſolvitur.

Dodon. 263. Lobel. 170. Obſ. Adv. 133. Lugdunenſ. 1358. Chryſanthemi latifolii nomine, & 1057. Damaſonii Matthioli titulo: rurſus 1169. Ptarmicæ montanæ Dalechamp. ac deniq; 924. ſub peſſimâ figurâ Nardi Celticæ Penæ alterius nuncupatione: ita ut quatuor locis, & diverſis titulis, hanc plantam ſubjecerit.	Cam. Epitom. Matth. 674. fol. Hort. Med. Cam. 9. fol. Matth. C. Bauhin. 666. fol. Phytopin. Bauhin. 521. fol. German. Engeltranck/ Mutterwurtz oder Laugenkraut/ Johannskraut. Tabern. 49. lib. ſecundo. Matth. Germ. Cam. 316. fol. Durant. 26.

III

Rorella ſive ros Solis, ſive Salſirora, cujus aqua ſtillatitia, Agyrtarum præconio, quibusdam in locis Panaceæ inſtar proclamatur. Duplici varietate ſecundum Cam. conſtat: maſculus ſiquidem brevior, ac totus rubet, fœmella verò pallidior, & vegetiori cauliculo excreſcit. Parva radicula fibroſis tenuibus in muſco hæret capillamentis, & plurima humi ſtrata, parvis tenuibus pediculis ſubvecta, profert folia, rubella, ſubrotunda, concava, cochleariorum vel auriſcalpiorum effigie, ſupernè rubris villis, & rorulentis guttis, etiam ſub fervidiſſimo Solis æſtu obſita, infernè prorſus glabra: inter quæ exurgunt tenues cauliculi, & in ſummo Scorpioidis vice reflexi, faſtigiatim ordine floribus parvis tantùm non ſtellatis candidis exornati, quibus ſemina minuta, ſubrotundis glumis latentia, ſuccedere ſolent.

Dodon. 471. fol.	Lugd. 1212. fol. (Hercyn. plant.	Thal. ſylv. Hercyn. Saxon. f. 116.	Trag. cap. 181. lib. 1.
Lobel. 454. Adv.	Hort. Med. Cam. 142. f. Icon. IX.	Germ. Klein Sonnentau. (& 117.	Tabern. 490. lib. ſecundo.

1

Caryophyllus multiplex ma-
ximus variegatus.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus multiplex, maximus, variegatus. Magnitudine florum Caryophyllo purpureo flore multiplici, reſpondet quidem, coloris verò varietate & eleganti diſtinctione illi quaſi palmam præripit, cum albore conſtet, ac nonnullis punctis, ac maculis ſaturatè rubicundis tota etiam folia, imò totos flores inficiat; calicis craſsitudine aliquam cum Antophyllis ſimilitudinem habet, cum quibus etiam à doctiſs. Lobel. comparatur; foliorum herbaceorum luxuriâ & amplitudine omnium reliquorum familiam ducere videtur.

Germ. Groß geſprengt Negelein/oder Graßblumen.

II. Caryophyllus multiplex laci-nioſus flo. incarnato

I. Caryophyllus multiplex flore albo.

III. Caryophyllus multiplex flo. ex purpureo rubescente.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus multiplex flore albo. Vnicâ hâc coloris notâ ab aliis diſtinguendus.

Germ. Volle weiſſe Negelein.

II

Caryophyllus multiplex laciniatus flore incarnato. Superbarum ſocietatem affectat, & foliis anguſtioribus, floribus verò carnei coloris multiplicibus, ac ſecundum oras plumarum inſtar profundè diſſectis, ſtaminuliſq; umbilici oblongis, tenuibus, prominentibus, reflexis notatur: ſemine & radice reliquis reſpondet. Quadrat ad Caryophyllum purpureum flore multiplici laciniato Lob. 442. Icon. colore tantùm varians.

Germ. Leibfarb gefüllte Negelein/ mit zerſchnittenen blättern.

III

Caryophyllus multiplex flore è purpureo rubeſcente. Vulgatior paulò cæteris hoc colore eſt: illorum tamen conſortium nullâ aliâ re deſerit.

Germ. Purpurroth doppelt Negelein.

II. Caryophyllus simplex hortenſis verſicolor.

I. Caryophyllus plenus miniato colore.

III. Caryophyllus purpureus flore multiplici laciniato.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus plenus miniato colore. Solo floris colore, qualis, Cluſio ſuggerente, in quibusdam ſericeis pannis conſpicitur, quibus Germani Pommerantzenfarb nomen dederunt, ab aliis diverſus eſt, & foliis majorum genere paulò anguſtioribus, aliàs cum prædictis congruit.

Germ. Gefüllte Minienfarb Graßblumen oder Negelein.

II

Caryophyllus ſimplex, hortenſis, verſicolor. Mirâ & variâ rubrarum macularum & guttarum aſpergine potiſsimùm à prædictorum genere diſcrepat, ab illorum tribu neutiquàm excludendus.

Germ. Einfache Gartennegelein/mit geſcheckten blumen.

III

Caryophyllus purpureus flore multiplici laciniato. Tota plantæ facies hunc reliquis germanũ approbat: flores tantùm amœnioris purpuræ peculiari colore tinguntur, ſecundum oras foliorum mediocribus laciniis diſſecti: cætera (ut & ſtylos tenues, corniculatos, Muſcarum ſeu Papilionum proboſcides referentes, atq; altè è floris meditullio elevatos) cum ſocio genere communia habet.

Germ. Volle oder duppelte Purpurfarb Negelblumen/ſo etwas am rand zerſchnitten ſinde.

II. *Caryophyllus sylvestris flore purpurascente.*

I. Caryophyllus maior sylve-ſtris variegatus.

III. *Caryophyllus sylvestris flore incarnato.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus major ſylveſtris variegatus. Radiculis tenuioribus & lignoſis non admodùm differt, foliis viridioribus licet & anguſtioribus ornetur: flores etiam hilari ſuaviter rubente colore, ab umbilico usq; per potiſsimam foliorum partem diſperſo, cum aliis de elegantiâ certamen ſuſcipiunt, juxta oras, quæ circuitu lentè fimbriantur, albeſcentes, ac rubicantibus ſtigmatibus admodùm placentes.

Germ. Geſprengte groſſe fremde Negelein.

II

Caryophyllus ſylveſtris flore purpuraſcente. Flos, æquè ac ſuperioris, ſenis conſtat foliis, ſed per circumferentiam, plumarum ſimilitudine, profundioribus laciniis valdè ſuperbit; ſtaminula aliquot tenuia, brevia, è meditullio ſuo exerens: caules, reliquorum ſylveſtrium modo, foliis paulò viridioribus & anguſtioribus veſtiuntur; radix tenuis & lignoſa eſt.

Germ. Federnegelein mit braunen blumen.

III

Caryophyllus ſylveſtris flore incarnato. Priori facie non admodùm diſſimilis eſt, præter floris colorem, quo unicè variare videtur.

Germ. Federnegelein mit leibfarben blumen.

IIII

Chriſanthemum Tenuifolium

II.

Caryophyllus ſylveſtris prolifer.

I.

Carÿophÿllus ſÿlueſtris flore laciniato carneo.

III.

Brunella cœrulea magno fl.

Celeberrimi Eyſtetten-ſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

Caryophyllus ſylveſtris flore laciniato odorato. Radix fibroſa ex uno capite in ſurculos laterales diffunditur, exerentes caules aliquot cubitales, teretes, geniculatim per intervalla arctè ſeptos foliis gramineis Caryophyllorum, ſubtùs latioribus, ſuperiùs acutioribus, anguſtioribus & viridioribus: flores quinq; foliorum, in verticibus diſperſi prodeunt candicantes, ſecundum oras in tenuiſsimas profundas lacinias, Armeriæ pratenſis vice, diſſectas, ſubpurpuraſcentes, oblongis calicibus ſuſtenti, umbilicotenus pallidiuſculi, & purpureâ lanugineâ hirſutie, atq; ſtaminulis aliquot tenuibus exornati: ſemina ſubminiſtrant iidem oblongi caliculi, floribus ſubſtrati, paleacea, plana, nigricantia, Caryophyllorum more.

Dodon. maximè quo ad Iconem 175. f.
Lobel. Icon. pag. 451. fol.
Cluſ. 284.
Phytopin. Bauh. 394.
Germ. Wild wolriechend Federnegele/mit braun weißlechten blumen.
Tabern. 4. fol.

II

Caryophyllus ſylveſtris prolifer. Armeria prolifera Lobel. Caryophyllea ſylveſtris quarta Thalii. Cauliculi recti, tenues, teretes, in aliquot longos, junceos, nodoſos ramulos diſperſi, circa geniculos foliis tenuibus, ſtrictis, gramineis, ex intervallis latâ baſi obſidentur; faſtigiis capitula ſingulatim inſident, tenui membranulâ conflata, continentia alios multos oblongos, firmos, membranaceos, pallidè flaveſcentes cauliculos, è quibus ſucceſsivè proſiliunt ſinguli parvi floſculi, uno poſt alterum erumpente, ita ut ſepteni, octoni, noveni tandem cohærere videantur, dilutè rubentes: ſuccedunt in iiſdem ſibi ſubſtratis caliculatis conceptaculis ſemina copioſa, exilia, plana, paleacea, nigra: radicula tenuis albicat, etiam altero poſt florem anno ligneſcendo periens.

Lobel. Icon. pag. 449.
Thal. Harcyn. Saxono Thuring. fol. 26.
Phytopin. C. Bauh. 393. fol.
Germ. Wild klein roth Negelein/da jr vil auß einem häutlein herfür kriechen.

III

Brunella cœrulea flore magno. Inde Brunella dicta, quòd ejus decoctum in febrili illo malo cauſtico der breune ad oris & linguæ vitia præſidio ſit. Caulis quadrangularis eſt, pedem quandoq; altus, molliter hirſutus, rectus, binis geniculatim ſubhirſutis oblongis foliis, & leniter crenatis, æquali ortu ambitur, Brunellæ vulgatioris modo, quam etiam cacuminis flores referunt, è cœruleo ſaturatè purpurei, niſi quòd ventre laxiore, & galeâ grandiore, illam ſuperent: ſequuntur flores, oblongi, ſeminum utriculi, ſummotenus nonnihil denticulati, in quibus ſingulis quaterna latent ſemina puſilla, palleſcentia, Ocimo minora, levia: radix ſubnigricat, plurimâ fibratâ ſobole annuatim ſe multiplicans.

Cluſ. cap. 24. lib. 4. fol. XLIII. | C. Bauh. Phytopin. 504. fol. | Germ. Groß Purpurblaw braunellen. | Trag. ſine Icon. lib. 1. c. 103.

IV

Chryſanthemum tenuifolium, Cotula lutea Dodon. Chamæmelum Chryſanthemum Fuchſ. Folia multifida & quadantenus incana ſunt, Tanacetum nonnihil, etiam crebris tenuiſsimis ſcitè ductis ſectionibus æmulantia; caulem conſcendunt gracilem, cubitalem, vel altiorem, ſupernè in ramos diviſum, quorum vertices Anthemidis modo circinnatos edunt flores, eleganter luteos, Millefolii odore; quibus ſubnaſcuntur ſemina conferta, Tanaceto multò minora, tenuia: radix duriuſcula eſt, denſè fibrata, in aliquot annos diuturna.

Dodon. 258. ſine Icon.
Lobel. 343. Adv.
Cluſ. 332. fol.
Lugdunenſ. 862.
Matth. Caſp. Bauh. fol. 652.
Phytopin. C. Bauh. 226.
Germ. Gelbe Steinblumen oder Streichblumen.
Trag. lib. 1. cap. 48.
Fuchſ. cap. 8.
Tabern. 86. fol. lib. 1.

II. Caryophyllus Sylveſtris flo: albo picto.

I. Armerius pleno rubro flore.

III. Caryophyllus Sylveſtris flo: albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Æſtivalium.

I

FLos Armerius, ſive Armeria, flore pleno. Radix oblonga, albeſcens, in tenues dirimitur fibras, atq; è capite plures cauliculos confertim effundit, illius, qui ſimplici flore nitet, inſtar, quem etiam caule & foliorum poſitu gramineorum, ac unico nervo diſtinctorum, æmulatur: flores particulatim in ſummitatibus congeſti, eleganti rubore luxuriant, atq; in medio parvis aliquot tenuibus prominentibus albicantibus reflexis ſtaminulis, papilionum proboſcides referentibus, donantur: ſemina vulgarem ſuperiùs deſcriptam imitantur.

A nemine niſi à Cluſ. proditus, fol. 287.
& Lobel. in Iconibus, 533.
Phytopin. C. Matth. 392.
Germ. Rothe doppelte Cartheuſernegelein.
Tabern. 3. fol. lib. ſecundo.

II

Caryophyllus ſylveſtris flore albo, in medio coronâ rubrâ præditus. Foliis anguſtis, è viridi palleſcentibus, acuminatis, in caulibus pluribus, pedem plùs minùs altioribus, geminatim ex adverſo poſitis, cognatos Caryophyllos æmulatur; æquè ac floribus, è quinque foliis valdè laciniatis, Superbæ familiam referentibus: ſed albeſcunt, atq; meditullium tenui rubicundâ coronâ exornant: ſemina in caliculis Caryophyllorum latent, illis prorſus æqualia: radices tenues, flexuoſæ, ſe variè diſpergunt.

Dodon. 174.
Lobel. Icon. pag. 450.
Phytopin. C. Bauh. 394.
Germ. Wild Federnegelein/mit weiſſen blumen/ſo mit einem röthlechten ring gezeichnet ſindt.
Trag. lib. 1. cap. 198.
Tabern. 4. lib. ſecundo.

III

Caryophyllus ſylveſtris flore albo. Æmulatione ſuperioris nullâ re diſtat, niſi florum candore omnimodò, & ſtaminulis tenuibus, magis conſpicuis.

Dodon. 174.
Lobel. 450. Icon.
Lugdunenſ. 808. fol.
Phytopin. C. Bauh. 494.
Germ. Wild Federnegelein mit weiſſen blumen.
Trag. 1. cap. 198.
Tabern. 4. lib. ſecundo.

INDEX

Æſtivalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord. — Fol.

A.

14 ABrotanum fœmina. 14
12 Abſinthium vulgare. 4
Abſinthium Ponticũ ſeu Roman. Ruellii. } ibid.
Abſinthium Ponticum officinarum. } ibid.
Abſinthium latifolium marinum. } ibid.
6 Abutilon Avicennæ. 10
11 Acanthium ſylveſtre flore alb. 7
11 Acanthus levis. 2
11 Spinoſus ſxlveſtris. 1
1 Aconitum Licoctonum flore luteo palleſcente. 11
Flore Delphinii latifol. } ibid.
Delphinii facie Sileſia cum prim. } ibid.
1 Aconitum ſalutiferum. 12
10 Aconitum racemoſum Maranthæ. 3
10 Acutella. 2
10 Ægipyros Cratevæ Anguillaræ. 2
8 Æthiopis. 3
5 Ageratum ſeptentrionalium flore luteo Lobel. 8
7 Latifolium quibuſdam. 6
Ajuga. Arbor & frut. 1
4 Αιμόδωρον Theophraſti. 4
6 Alcea Vulgaris. 3
6 Veneta Tragi ſeu Veſicaria Dodon. & Peregrina Soliſequa Lobel. 2
6 Alcea fruticoſa cannabina pentaphylli folio. 2
6 Altera Cluſii. 2
Syriaca flore rubro. Arbor & frut. 10
Flore candido. Arbor & frut. 11
6 Alcea Americana. 1
14 Aliſma Matthioli. 8
13 Alkekengi Arabum. 11
8 Altercum. 8
6 Althæa Vulgaris. 4
6 Floribus luteis, vide abutilon ordin. 10
6 Fruticans Hiſpanica. 4
Hiſpanica Cluſii. ibid.
6 Secunda & Tertia Panon. Cluſ. 5
Thuringiaca. ibid.
8 Alum alus Lobel. 7
4 Alyſſum minus Dalechhamp. 2
8 Aman quorundam. 2
5 Amellus Matthioli. 12
Amonum Plinii Italorum. Arbor & frut. 14
10 Andirian Rhaſis. 1
8 Androſæmum Dodon. 10
Fœtidum ſeu Trageodes. ibid.
4 Anguina Dracontia Lobel. 1
1 Antirrhinum majus flore albo. 9
flore rubro. ibid.
1 Antirrhinum ſylveſtre. 9
Flore albo, oris rubris. 10
Flor. albo, oris luteis. } ibid.
rubentibus. } ibid.
1 Antoniana ſeu herba Antonii Maxima. 8
1 Antora ſeu Antiphora. 12
7 Apiaſtrum. 1
2 Aquilegia alba ſimplex. 9
Cœrulea inverſo flore. ibid.
2 Flore pleno è cœruleo, & albo variegat. 6
Flore pleno rubro. ibid.
Stellata flore pleno rubeſcente. ibid.
2 Stellata flore violaceo. 7
Stellata flore pleno purpureo. } ibid.
incarnato. } ibid.
2 Stellata flore purpureo. 8
flore albo pleno. } ibid.
flore cœruleo pleno. } ibid.
2 Stellata flore albo. 9
2 Stellata flore albo, minutilis punctulis nigris notata. 9
Arantia poma Vulgaria. Arbor & frut. 6
Nana dicta. Arbor & frut. 6
Arbor ſancta Monſpelienſium. Arbor & frut. 2
Arbor Vitæ Bellonii & Herbarior. Arbor & frut. 1
10 Ardifrigi Avicennæ. 1
4 Ariſtolochia rotunda. 3
Longa vulgaris Clematitis &c. ſeu tertia Plinii. ibid.
Armeniaca mala majora. Arbor & frut. 8
14 Armeria flore pleno. 14
14 Prolifera Lobel. 13
9 Armoraria ſylveſtris pratenſis. 7
10 Aſinaria. 2
5 Aſter Conyzoides odoratus luteus. 8
5 Aſter Italorum fl. purpureo luteo Lobel. 12
Aſter Atticus major flore cœruleo. ibid.
9 Aſtrantia nigra quorundam. 12
4 Aſtragalus. 4
13 Artemiſia Turcica. 2
11 Artichiocce. 6
5 Athanaſia. 4
11 Atractylis hirſutior Fuchſii. 8
6 Attagene Theophraſti Anguillaræ. 5
11 Auricula muris minor Tragi. 1
Azadarach Avicennæ. Arbor & frut. 2

B.

Balauſtium. Arbor & frut. 8
Balauſtium, flore minori, Romanum. Arbor & frut. 9
7 Balſamita & Balſamine officinarum. 3
1 Barba hirci flore luteo. 15
9 Barba Capræ. 6
7 Baſilicum medium. 9
7 Indicum. 9
1 Behen rubrum. 7
1 album. 5
Bellis major &
5 Bellis altera Cœſalpin. 6
13 Bellis ſylveſtris minor flore pleno rubro. 1
13 flore variegato pleno. 1
5 Betæ ſylveſtris ſpecies Trago. 11
10 Betonica fœtida Geſneri. 7
8 Biſer mas Camerarii. 2
Blattaria flore albo. } 4
10 flore luteo. } 4
Plinii.

INDEX

Æſtivalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
13	Botrys,	2
11	Branca urſina aculeata,	1
13	Braſſica marina,	9
	Brunella officinarum, Arbor & frut,	1
14	Cœrulea flore magno,	13
	Bruta Plinii, Arbor & frut,	1
8	Bugloſſum ſemper virens, Hiſpanicum, latifolium flore cœruleo, / Italicum flore albo, / flore cœruleo,	5
8	Vulgare noſtrum,	6

C.

Ord.		Fol.
7	Calamentum odore Pulegii,	8
7	Calamintha montana præſtantior,	7
7	montana Vulgaris,	7
5	Calaminthæ tertium genus Fuchſii,	12
5	Calendula prolifera,	3
5	Lutea flore pleno,	3
	Mediorufa,	ibid.
5	Calendula ſimplici flore melino,	4
	Arvenſis Tabernæmont,	ibid.
13	Campanula minor ſylveſtris flore cœruleo,	8
	Minor rotundifolia Lobel,	ibid.
8	Autumnalis Dodon,	11
6	Foliis ſerratis cœrulea,	5
1	Perſici folia Lobel, flore cœrul,	8
	flore albo,	ibid.
6	Major lacteſcens Lobel,	7
5	Camphorata recentiorum Cœſalpin,	8
5	Cannabina aquatica foliis non diviſis,	8
	Fœmina Septentrionalium ſtellato odorato flore,	ibid.
6	Cannabis ſylveſtris,	3
10	Capparis fabago ſeu leguminoſa,	1
10	Caprago Cœſalpini,	12
13	Caput Gallinaceum Belgarum,	2
11	Carcioffi Cœſalp, vide carduus ſativus Cœſalp,	6
7	Cardiaca Melica,	1
13	Cardiſpermon,	11
11	Cardopatium officinarum,	8
11	Carduus benedictus ſeu ſanctus,	8
11	Sphœrocephalus,	7
11	Sativus Cœſalpin,	6
11	Carlina 1, Dodon,	8
11	Carlina ſylveſtris Dodon, / Carolina, / Carthamus,	8
14	Caryophyllus ſylveſtris, flore albo in medio coronâ rubrâ præditus,	14
	Sylveſtris flore albo,	ibid.
	Sylveſtr, flore laciniato odorato,	13
14	Sylveſtr, prolifer, / Sylveſtr, quartus Thalii,	ibid.
3	Sylveſtris minor ſimplex,	1
	flore pleno,	ibid.
9	Caryophyllus barbatus hortenſis latifolius,	4
14	Major ſylveſtris variegatus,	12
	Sylveſtris flor, purpuraſcente,	ibid.
	Caryophyllus ſylveſtris flore incarnato,	ibid.
14	Plenus miniato colore,	11
	Simplex hortenſis verſicolor, / Purpureus flore multiplici laciniato,	ibid.
14	Multiplex flore albo,	10
	Multiplex laciniatus flore incarnato, / Multiplex è purpureo rubeſcente,	ibid.
14	Multiplex maximus variegatus,	9
	Plenus purpuraſcens, punctatis & laciniatis foliis,	9
14	Plenus carneo colore umbilicotenus latè & lætè rubeſcens, inſtar florum mali Perſici,	7
14	Maximus plenus flore rubro,	6
	Multiplex ſingulis florum foliis è rubro & albo colore dimidiatim diviſis & punctatis,	
14	Multiplex carneo flore,	5
14	Purpureus flore multiplici profundè laciniato,	5
14	Flore majore partim carneus, partim albus, rubris ſtriis ac punctulis vermiculatus,	4
14	Miniatus medio albeſcens,	4
	Flore minore pleno rubeſcens punctatus,	ibid.
14	Caryophyllus Indicus flore è luteo rubeſcente plenus, / Simplex flore è luteo rubeſcente,	13
14	Major Indicus flore multiplici aureo,	2
14	Indicus flore multiplici luteo pleno, major,	1
	Flore luteo ſimplici minor, / Flore aureo ſimplici minor,	ibid.
5	Catanance altera Cœſalp,	5
12	Cataputia minor,	2
	Major,	12
7	Cattaria,	4
11	Centauroides & Centauriū majus ſylveſt, Thalii,	4
9	Centaurium nothum Dalechampii,	8
12	Centum morbia	2
1	Cervicaria major ſylveſtris,	6
1	Cervicaria marina Dodon,	6
1	Hortenſis flore cœruleo,	6
11	Calceios,	7
14	Chamæcypariſſus,	7
	Chamægelſiminum grandiflorum peramœnū, Arb, & fr,	13
11	Chamæleon niger vulgaris,	8
11	Chamæmelum Romanum flore ſimplici, / flore multiplici toto candido,	8
14	Chamæmelum Cryſanthemum Fuchſii,	13
1	Chamænerion,	8
	Chamæpitys major tertia Dioſc, Arbor & frut,	1
11	Chironia Cœſalpini,	9
9	Condrilla rubra fœtida,	4
5	Seſamoides dicta,	4
5	Condrillæ tertiæ ſpecies Dodon,	4
10	Chriſtophoriana,	3
14	Chryſanthemum tenuifolium,	13
14	Latifolium Dodon,	8
5	Creticum luteum,	6
	Creticum flore mixto, / Creticum 1 Cluſii,	ibid.
5	Peruvianum,	1
5	Foliis Matricar, C, Bauh,	6
5	Chryſæa Lugdunenſ,	5
12	Chryſocome peregrina,	5
13	Cicer ſylveſtre,	6
	Cicercula Cœſalpin,	ibid.
6	Ægyptiaca,	10

❧(o)❧

INDEX

Æſtivalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
11	Cinara Columella & Palladii.	6
5	Cineraria marina.	16
7	Circæa Lobel.	16
3	Lutetiana Lobel.	7
	Solanifolia C. Bauh.	ibid.
	Ciſtus flore albo, Ledon V. Cluſii dictus. Arbor & frut.	9
7	Citrago Turcica flore albo.	2
7	Citrago ſeu Citronella.	1
6	Clematis ſeu Vionia vulgi Matthiol.	5
13	Cœrulea Pannonica Cluſii.	7
13	Peregrina incarnata, ſimplici flore.	7
13	Peregrina purpurea flore ſimplici.	7
13	Incarnata plena.	10
	Purpureo Cœrulea plena.	ibid.
14	Clinopodium Dodon.	7
13	Clymenum Matthioli.	6
10	Clymenum minus Dalechamp.	7
8	Clymenum Italorum.	10
12	Cneorum nigrum Theophraſti Anguillar.	1
	Coccygria vel Coggygria Plin. Arbor & frut.	9
11	Cnicus ſativus.	3
11	Flore cœruleo.	5
	Cocconelia Theophraſti.	9
8	Colus Jovis.	4
13	Concordia.	11
2	Conſolida regalis arvenſis, flore ſimplici violaceo.	1
2	Multiplici incarnato flore.	1
	Multiplicato violaceo flore.	ibid.
2	Flore ſimplici arvenſis rubro.	2
	Flore pleno rubro. } Flore pleno albo. }	ibid.
2	Arvenſis flore variegato.	13
	Flore multiplici ſaturatè cinereo. } Regia flore multiplici argenteo. }	ibid.
2	Conſolida regalis arvenſis, flore pleno ſuaverubente.	14
	Flore pleno cœruleo. } Flore pleno purpureo. }	ibid.
5	Conſolida media vulnerariorum.	5
11	Aurea Germanorum.	9
8	Major.	7
10	Sarracenica.	6
13	Convolvulus major flore albo.	9
13	Indicus flore violaceo.	8
	Azureus Herbariorum.	ibid.
5	Conyza minor.	8
5	Paluſtris quibuſdam dicta.	8
5	Minor foliis oblongis ſerratis.	10
5	Media.	12
13	Cor Indum.	11
7	Cornu Cervinum.	8
	Coronopus.	ibid.
10	Coſtus niger quorundam.	3
7	Hortorum Lobel.	6
	Cotinus Coriaria Plin. Dodon. Arbor & frut.	9
8	Cotonaria.	3
14	Cotula lutea.	13
	Cotula fœtida. Arbor & frut.	10
5	Cotyledon minor foliis oblongis ſerratis.	10
12	Crateogonum Lobel.	2
14	Criſpula Cœſalpini.	7
12	Criſta 1. Cœſalpini.	2
11	Crocodylium Monſpelienſe Dalechampii.	7
3	Crocus montanus.	10
	Sativus Autumnalis.	ibid.
5	Saracenicus, vide Carthamus.	12
	Cunilago Cœſalpin.	
12	Cucumis Aſinius ſeu Sylveſtris Tragi.	1
14	Cupreſſus arbor. Arbor & frut.	3
6	Herba Cordi.	7
11	Cymbalaria fol. hederaceis flor. cœruleo.	5
8	Cynara vide Cinara.	6
	Cynogloſſum vulgare.	6
	Narbonenſe. } Puſillum Narbonenſe. }	ibid.
4	Creticum Camerarii.	ibid.
4	Cynomorion Plin.	4
	Cynoſorchis fœmina.	4
	D.	
14	Damaſonium Matthioli.	8
2	Delphinium elatius pleno flore, Cluſii.	12
6	Δενδρομαλάχη Theophraſti.	6
8	Dens caballinus Cœſalpini.	8
2	Dentaria anguſtifolia, baccifera, peculiaris.	12
4	Radice coralloide, ſive ἄφυλλος.	4
1	Digitalis flore incarnato ſeu dilutè purpureo.	1
	luteo.	ibid.
1	albo punctato.	2
2	purpureo, intus punctato.	2
12	Draco ſylveſtris.	5
4	Dracontium majus.	1
4	Dracunculus polyphyllos.	1
	Major Tragi, minor Matthioli.	ibid.
1	Eſculentus, Draguncellus.	16
9	Drymopogon.	7
2	Dulcis amara, flore albo.	16
	Flore cœruleo.	ibid.
	E.	
1	Epilobium Geſneri.	8
4	Epipactis.	5
5	Eranthemum.	1
9	Erica flore albo minor.	3
12	Erinus Matthioli Guillandini.	1
1	Eruca peregrina Italica ſeu Cantabrica.	16
11	Eryngium Pannonicum latifolium.	10
11	Marinum.	9
11	Totum cœruleum.	8
5	Eupatorium Meſues Trago.	8
	Euphraſia ſeu Euphragia ramoſa, pratenſis, flore albo. Arbor & frut.	13
	Minus ramoſa fl. è cœruleo purpuraſcente.	ibid.
8	Euphraſia quarta Tragi.	1
	F.	
8	Faba ſuilla.	8
10	Fabago Belgarum.	1
12	Ficus infernalis.	5
12	Filipendula vulgaris.	3
13	Flammula tertia Cœſalpini.	7
5	Flos Solis major.	1
5	Solis prolifer.	2

INDEX

Æſtivalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
5	Adonis flore rubro.	11
5	Tinctorius Tragi.	12
9	Conſtantinopolitanus miniatus.	5
	Incarnatus Albus.	ibid.
9	Armerius albus.	4
	Armerius ruber. variegatus.	ibid.
14	Armerius flore pleno rubro.	14
11	Flos Solis.	9
11	Tinctorius ſecundus Trag. Kybero.	4
12	Trinitatis Major violaceis floribus.	6
	Major flore luteo palleſcente.	ibid.
13	Sanguineus Lugdunenſium.	1
2	Keiri Eyſtettenſis maximus.	5
	Simplex medius odoratus. Simplex vulgaris.	5
	G.	
10	Galega flore cinereo.	12
	albo.	ibid.
8	Galeopſis lutea Lugdunenſ.	4
	Gelſiminum Catalonicum. Arbor & frut.	13
11	Flore candido odorato.	2
	Flore luteo.	ibid.
	Geniſta Italica Dodon. Arbor & frut.	3
	Tranſalpina ſive Hiſpanica arboreſc. cam. Altera junco rotundo Cœſalpini.	3
5	Gigas Luſitanorum.	1
4	Gladiolus ſylveſtris Cordi.	10
	Narbonenſium flore purpureo. Narbonenſis flore incarnato.	ibid.
13	Glans terræ.	5
	Gnaphalium latifolium peregrin. Bauh. ſeu	
5	Gnaphalium Americanum.	9
8	Gramen Parnaſſi recentiorum hederaceum, ſimplici flore.	11
8	Granum regium Meſues.	12
	H.	
13	Halicacabum vulgare.	11
	Peregrinum. Indicum Camerar.	ibid.
13	Hedyſarum clypeatum flore ſuaviter rubente.	2
11	Helenium ſecundum Dioſc. Lobel.	9
5	Helenium Indicum Matthioli.	1
13	Ægyptiacum quorundam.	2
11	Helianthemum flore luteo.	9
	Flore albo.	ibid.
5	Peruvianum.	1
5	Peruvianum ramoſum.	2
12	Helichryſum.	5
7	Helichryſum Creticum.	12
	Helichryſum Orientale.	ibid.
8	Helleborus albus flor. herbaceis.	9
	Albus flore atro rubente.	ibid.
4	Helleborine latifolia.	5
3	Hemerocallis Moſchata Polyanthos.	5
8	Hepatica alba Cordi.	11
5	Hepatorium aquatile Dodon.	8
10	Heptaphyllon Lobel.	9
	Porphyranthemum Camer.	ibid.

Ord.		Fol.
11	Heracantha Tabern.	8
7	Herba ſtella.	8
7	S. Mariæ Cœſalpini.	6
7	Felis.	4
8	Appollinaris.	8
9	Benedicta.	12
1	Paris.	1
6	Ungarica.	3
	Simeonis.	ibid.
5	Impatiens.	5
5	Kunigundis ſecunda Tabernæ.	8
	Heſperis Theophraſti flore purpuraſcente. Arbor & fr.	10
1	Hieracium latifolium peregrinum Phlomoides.	2
12	Hieracium fruticeſcens latifolium Polyanthos.	1
	Anguſtifolium fruticans.	ibid.
8	Horminum hortenſe Sclarea dictum.	2
8	Unctuoſum.	4
	Dioſcoridis & Majus odoratum Matthioli. Syriacum.	2
3	Hyacinthus Poetarum luteus.	10
3	Stellatus Autumn. anguſtifolius major.	5
8	Hyoſcyamus vulgaris, niger dictus.	8
	albus.	ibid.
11	Hyſſopus flore albo. Flore rubro. Arabum flore rubro Lobel. Flore cœruleo.	10
	I.	
11	Jacea nigra flore albo.	5
	purpureo.	ibid.
11	Major flore luteo, Cluſii.	4
5	Jacobæa altera Dodon.	9
11	Jaſminum vel Gelſiminum flore candido odorato.	2
	Flore luteo.	ibid.
6	Ibiſcus Theophraſti.	10
8	Imperatoria nigra.	12
3	Iris bulboſa flore luteo.	10
3	Lutea pallida.	4
4	Lutea mixta.	6
4	Violacea mixta.	6
4	Anglica flore candido.	7
4	Anglicana major flore violaceo odorato.	8
	Anguſtifolia odorata.	ibid.
4	Anglica major flore cœruleo.	9
4	Anguſtifolia lutea mixta.	9
	Flore albo.	ibid.
4	Flore cœruleo purpureo.	10
4	Variegata ſeu potiꝰ verſicolor.	11
	Mixta.	ibid.
3	Iris anguſtifolia ſecunda Cluſii.	4
4	Cœrulea.	8
	Iva Arthritica officinar. Lobel. Arbor & frut.	1
	K.	
	Kali minus ſeu	
6	Kali album minus.	1
	Ketnira Syrorum Rauvvolfii. Arbor & frut.	10
	L.	
13	Lachryma Jobi, ſeu Chriſti Italorum.	6
12	Lactaris Plinii.	6

INDEX

Æſtivalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
10	Lagopus peregrinus.	10
	Maximus, folio & facie Trifolii pratenſis.	
	Major flore pinnato.	ib.
	Alter Dodon.	
3	Lappa ſylveſtris Trago.	7
6	Lathyrus peregrinus, è cœruleo purpuraſc. flore.	10
	Peregrinus ſvaviter rubeſcens.	ibid.
12	Lathyris.	2
13	Narbonenſis latiore flore Lobel.	6
	Sylveſtris anguſtifolia.	ibid.
7	Laſſulata.	6
14	Lavendula flore albo.	6
	Flore cœruleo.	ibid.
	Laurus roſea. Arbor & frut.	4
8	Lentis ſylveſtris ſpecies fol. minor. Cœſalp.	1
4	Leontopetalon Dioſcorid.	2
2	Leucoium fruticoſum, fol. viridibus, flore albo odorato Camer.	15
	Sylveſtre flore parvo, flavo, pallido, inodoro.	
	Luteum ſylveſtre.	ibid.
	Lividè rubente Melancholico colore.	
	Marinum minus & ſylveſtre anguſtifolium, Arbor & frut.	10
2	Flor. rubro multiplici.	1
	Variegatum album, rubris maculis inſignitum.	ib.
	Purpureis maculis variegatum.	
2	Purpureum variegatum flore pleno.	2
	Pleno flore album, purpureis maculis ſignatum.	
	Pleno flore album, ſanguineis maculis ſignatum.	ibid.
2	Flore purpureo plenum.	5
2	Flore albo ſimplici.	5
5	Flore rubro ſimplici.	5
2	Flore albo pleno.	4
2	Flore luteo pleno majus, ſeu	4
2	Keiri Flore luteo pleno minus.	4
2	Seu flos Keiri Eyſtettenſis maximus.	5
2	Simplex medius odoratus.	5
	Simplex vulgaris.	ibid.
4	Leimodoron.	4
12	Libanotis Coronaria.	1
3	Lilium Byzanthinum ſerotinum.	10
3	Miniatum Byzantin. miniato dilutiore flore.	ibid.
3	Montanum flore luteo non punctatum.	9
3	Flore luteo punctatum.	9
	Montanum album non punctatum.	7
	album punctatum.	ibid.
3	Lilium rubrum ſive miniatum, Byzant. Cluſ.	5
3	Montanum rubrum præcox.	4
	Montan. fl. purpuraſcente, non punctatum.	6
	punctatum.	ibid.
3	Lilium rubrum præcox tertium anguſtifolium Cluſ.	4
3	Montan. maximum Polyanthos variegatum.	3
	Montan. maximum Polyanthos album rubris maculis aſperſum.	2
3		
5	Limonium ſylveſtre.	11
7	Limonium Rhauwolfii.	8
1	Linaria aurea Tragi.	14

Ord.		Fol.
	vulgaris luteâ.	ibid.
	Flore albicante.	
	Linaria Syriaca repens. Arbor & frut.	14
	Pannonica ſecunda Tabernæ. Arbor & frut.	14
1	Linium ſylveſtre cœruleum.	13
	Lithoſpermum Plinianum, &	
13	Lithoſpermum arundinaceum Dalechampii.	6
1	Lolium perperam dictum.	4
10	Lotus ſylveſtris Tabern.	12
10	Lotus ſativa Dodon. & Fuchſ.	10
10	Lotus Urbana, ſeu Lothus hortorum odorata.	10
13	Lotus Tetragonolobus Camer.	4
	Lotus alba Pellicerii. Arbor & frut.	2
13	Lupinus exoticus flore albo.	4
	Vulgaris flore albo.	ibid.
13	Sativus major & quartus Cluſ. flore è cœruleo purpuraſcente.	3
	Æthiopicus quorundam.	ibid.
13	Sylveſtris flore luteo odorato.	3
4	Luph criſpum Cordi & C. Bauh.	1
1	Lutea Plinii.	15
	Luteola.	ibid.
	Lutum herba Dodon.	
8	Lycopodium ſeu Lupi pes Dodon.	12
4	Lycoperſicum Galeni.	1
9	Lychnis Chalcedonica miniata Lobel.	5
	Flore coccineo Major.	ibid.
9	Carthuſianorum Geſneri.	4
9	Dioſcorid. Theoph. Plin. & C. Bauh.	3
	Flore albo ſimplici.	ibid.
9	Coronaria flore rubro pleno.	2
9	Flore rubro ſimplici.	3
9	Flore incarnato punctato.	2
	non punctato.	ibid.
	Sylveſtris flore pleno albo, ſeu	
9	Multiflora Anglica Penæ Lugdunenſ.	1
9	Sylveſtris flore pleno rubro.	1
	Agreſtis multiflora Lobel.	ibid.
	Sylveſtris flore albo nona Cluſ.	5
	Sylveſtris flore albo.	ibid.
	Lyſimachia lutea Pannonica.	7
10	Lutea ſecunda Cluſ.	
	Altera Matthioli.	
	Lyſimachium purpureum Herbar.	ibid.
	Luteum.	
10	Dioſcorides.	6
		ibid.

M.

Ord.		Fol.
	Majorana latifolia. Arbor & frut.	2
ibid.	Mala Medica, ſeu Citria, ſeu potius limonia mala.	6
	Malum punicum ſeu granatum fructiferum. Arbor & frut.	7
	Mala Armeniaca majora. Arbor & frut.	8
6	Malva Criſpa.	9
	Hortenſis flore ſimplici albo.	8
	Flore ſimplici incarnato.	8
	Flore ſimplici rubro.	
	Flore pleno atrorubente.	ibid.
	Flore pleno rubro.	
6	Malva roſea hortenſis multiplex flore incarnato.	7
	Hortenſis multiplex flore albo.	ibid.

INDEX

Æſtivalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
6	Arboreſcens,	6
	Arbor Plinii,	ibid.
6	Indica Hiſpanorum Cluſii,	1
9	Margarita Veneta,	7
7	Marrubium album vulgare,	6
7	Creticum foliis breviuſculis & magis obtuſis,	6
6	Creticum anguſtifolium Lobel,	9
3	Martagon Pomponeum,	8
3	Imperiale Moſchatum,	1
14	Marum vulgare Dodon,	7
	Peregrinum.	ibid.
7	Maſeluc Turcarum Lobel,	2
14	Maſtio Gallorum & Anglorum Penæ,	7
1	Medium Flore albo.	3
1	Dodon, fl, è cœrul, purpuraſcente,	3
1	Flore argenteo.	5
1	Flore purpureo,	4
12	Melampyrum Dodon,	3
2	Melanthium Hiſpanicum majus,	10
2	Flore majore ſimplici,	ibid.
	Damaſcenum flore pleno,	10
10	Melilotus Germanica flore luteo,	12
	Officinarum.	ibid.
8	Melinum putatum Cœſalp,	4
7	Meliſſa vulgaris officinarum,	1
7	Molucca lævis inodora,	2
7	Molucca odora ſpinoſa,	1
7	Moldavica flore albo,	2
	Moldavica flore cœruleo,	ibid.
7	Meliſſophyllum,	1
7	Turcicum.	7
2	Melothron Theoph, Lugdunenſ,	16
7	Mentha Criſpa verticillata C, Bauh,	5
	Vulgata, ſerpens, rotundiore folio,	
7	Pulegii, flore coronato, Lobel,	5
7	Felina latifolia Tabern.	4
	Felina Tragi.	ibid.
7	Cattaria peregrina latifolia Lob.	4
7	Mentha Græca, Saracenica corymbifera,	6
7	Menthaſtrum cinereum vel niveum Anglicum variegatis foliis Lobel,	3
7	Menthaſtrum Lobel, vel Mentha agreſtis altera Tragi,	5
7	Sylveſtre foliis latis.	3
12	Militaris Galeni.	1
12	Milium ſylvaticum Tabern,	2
5	Milium Caprearum Geſneri,	4
	Millefolium flore rubro. Arbor & frut.	2
7	Molucca ſpinoſa } Molucca lævis, }	2
10	Morgſani Syrorum,	1
1	Muſcipula flore albo, } Flore rubro. }	7
8	Muſcus clavatus procumbens,	12
8	Terreſtris Matthioli,	12
10	Myagrum hortenſe monoſpermum,	8
11	Myoſotis hirſuta reptans Lobel,	1
	Myrtus latifolia, Arbor & frut,	12
	Italorum communis. } Bætica ſylveſtris Cluſ, } Tarentina, }	ibid.

N.

Ord.		Fol.
12	Napellus arboreſcens quorundam, è cœruleo & albo colore variegatus,	1 ibid.
9	Nardus agreſtis Tragi.	11
14	Cretica altera.	8
1	Narciſſus Virgilii,	2
13	Naſturtium Indicum.	1
4	Neottia Dodon,	4
7	Nepta Tragi, } Peregrina. } Minor, } Alpina. } Nepetella, }	4
	Nerium flore albo, } Flore rubro. } Arbor & frut,	4 5
4	Nidus avis.	4
2	Nigella peregrina flore multiplici,	16
2	Cretica,	10
1	Nigellaſtrum Dodon,	4
13	Nil Arabum Camer,	8
5	Noli me tangere.	5
12	Nummularia,	2

O.

Ord.		Fol.
7	Ocimaſtrum noctiflorum albo flore,	9
9	Ocimoides peregrinum Geſneri,	5
9	Flore pleno Camerar,	1
7	Ocimum latifolium magnum,	10
7	Caryophyllatum maximum, } In viridariis Alexandriæ, }	10
7	Minimum Caryophyllatum, } Seu nanum ſeu pumilum & } Alterum tenuifolium Cœſalpin, }	10
7	Indicum ſeu Hiſpanicum maculat,	9
	Criſpum Indicum Cluſ,	ibid.
	Medium Vulgatius,	ibid.
7	Tertium Cœſalpini,	9
	Indicum viride majus, foliis protuberantibus, Arbor & frut,	4
14	Minus anguſtifolium, fl, albo. Arb, & frut,	4
	Citratum ſeu Citri odore,	2
	Tertium maximum Dodon, } Aniſatum, }	ibid.
9	Odontilis Plinii,	7
10	Oenanthe Fuchſii,	2
	Olea Æthiopica Hippocratis Guillandini. Arbor & frut,	9
13	Onobrychis altera Dodon,	2
	Dodon flore rubro,	ibid.
10	Fracaſtorii,	12
10	Ononis mitis luteo flore,	2
	Flore purpureo,	ibid.
	Spinoſa vulgaris,	ibid.
10	Ononis mitis flore luteo variegato,	1
11	Onopordum 2, Tabernæ,	7
	Onopordum Dodon,	ibid.
11	Onopyxos Guillandin,	8
11	Tertius Lugdunenſ,	7
4	Orchis latifolia,	4
4	Flore albo minor,	5
	Repens parva,	ibid.
4	Serapias ſecunda minor Dodon,	6

Oroban-

INDEX

Æſtivalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
4	Orobanche Dioſcorid.	4
1	Orontium.	9
8	Orvala Dodon.	2
8	Tertia Dodon.	4
	Oſyris purpureo Cœrulea repens. Arbor & frut.	14
1	Viennenſium.	14
	Auſtriaca Cluſ.	ibid.
14	Otthonna Italorum Andreæ Lacunæ.	1

P.

Ord.		Fol.
3	Palma Chriſti erecta variegata.	8
	Flore candido.	ibid.
4	Flore variegato alia.	5
	Flore roſeo.	ibid.
	Peregrina flore rubro.	
8	Palma Chriſti.	12
1	Panax Chironium.	9
1	Papaver ſpumeum.	5
12	Spinoſum.	5
12	Corniculatum majus Dodon flore luteo.	6
	Erraticum rubrum, ſeu,	
12	Rhœas Lobel.	7
12	Flore pleno rubrum.	7
12	Flore multiplici incarnató.	8
	Flore multiplici purpuraſcente.	ibid.
12	Papaver laciniatum rubrum, unguibus purpureis.	9
	Rubrum unguibus albis.	ibid.
	Multiplex fimbriatum, album Oris rubicundis.	
12		10
12	Flore miniato pleno.	10
	Flore pleno argentei coloris.	ibid.
12	Parietaria ſylveſtris.	2
	Parthenium. Arbor & frut.	10
13	Patientia Italorum.	2
14	Pedua Afrorum Geſneri.	1
10	Peplios Pariſienſium.	1
4	Perfoliata.	3
5	Perſicaria ſiliquoſa.	5

S.

Ord.		Fol.
6	Sabdariffa Lobel.	1
10	Salicaria.	6
7	Salicaſtrum Plinii.	12
14	Salſirora.	8
7	Salvia Romana.	6
8	Major.	1
	Hiſpanica.	ibid.
	Pinnata ſeu ſalvia nobilis.	
13	Sandalida Cretica Italorum.	4
14	Sanctolina Cœſalpini.	8
9	Saponaria.	12
12	Satureia domeſtica.	3
	Hortenſis.	3
	Perennis Camerar.	ibid.
4	Satyrium Baſilicum majus Dodon.	5
10	Saxifraga rubra.	3
9	Scabioſa Indica, flore ſaturatè rubro.	10
	Elegans Camerar.	ibid.
	Peregrina rubra, quibuſdam Hiſpanica dicta, C. Bauhini.	ibid.
	Indica flore dilutè rubra.	
9	Tenuifolia flore cinereo.	10
9	Hiſpanica.	9
	Anguſtifolia flore ſubcœruleo.	ibid.
	Quinta Tabernæm.	
	Pannonica flore albo quorundam.	
	Lutea è Thyringia.	
9	Alpina Centauroides.	8
	Flore albo Belgica.	ibid.
	Alba Belgica hortorum Cluſ.	
	Alba Bononienſis.	
	Officinarum flore è ceruleopurpuraſcente.	
13	Scammonea Monſpelienſis.	9
11	Scharta Tragi.	4
11	Scolymus Græcorum.	6
11	Sylveſtris Camerar.	8
11	Scorpioides tertium majus Dodon.	1
	Minus Dodon.	ibid.
9	Scorzonera latifolia Germanica.	6
	Scotanum Cœſalpin. Arb. & frut.	9
13	Sedum paluſtre flore incarnato.	5
	Vulgare, vel ſemper vivum majus.	ibid.
	Minus ſeu minimum cauſticum.	
	Minus inſipidum.	
11	Serratula tinctoris ſeu ſerratula tinctoria.	4
4	Seſeli Æthiopicum.	3
8	Siciliana.	10
10	Sideritis odore gravi Thalii.	7
10	Sinapi album officinarum.	8
	Luteum ſativum Tragi.	ibid.
7	Siſymbrium Dodon.	3
	Siſymbria mentha rubro folio & flore nigræ menthæ.	ibid.
3	Siſyrichium minus.	9
10	Solidago Sarracenica.	6
10	Solidaginis Sarracen. altera ſpecies Trago.	7
	Solanum arboreſcens Belgarum. Arbor & frut.	14
	Americanum Dalechamp. Arbor & frut.	14
	Tetraphyllum & Solanum monococcon Geſneri.	
1		1
7	Solanum lignoſum.	12
13	Veſicarium.	11
	Indicum Camerarii.	ibid.
13	Soldanella.	9
	Smilax lævis.	ibid.
	Spartium Hiſpanicum. Arb. & frut.	3
13	Sphacelus Theophraſti.	11
8	Spica Celtica officinarum (perperam)	12
11	Spina alba Lugdunenſ.	7
	Sylveſtris quorundam.	ibid.
	Arabica.	
10	Stachys aquatic. Tabernæm.	7
12	Sternumentatoria.	5
12	Stœchas Citrina præſtantior Camer.	5
7	Citrin. Cretica Camerar.	12
	Strychnodendron. Arbor & frut.	14
	Sycomorus Italorum. Arbor & frut.	7

INDEX

Æſtivalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
8	Symphytum majus flore purpureo.	7
	Rubro. Pallido.	ibid.
	T.	
5	Tanacetum inodorum flore Bellidis.	4
5	Vulgare ſeu Tanacetum Millefolii foliis.	5
	Criſtatum Anglicum.	ibid.
14	Affrican.	1
1	Tarchon (Avicennæ) hortenſe.	16
12	Tartago Hiſpanorum.	2
10	Tertiola Cœſalpini.	7
11	Tetralex ſpinoſa Dalechampii.	7
4	Teſticulus morio fœmina.	4
4	Leucanthemus.	5
	Vulpinus latifolius Tabern. Vulpis Dodon.	ibid.
4	Teſticulus, figurâ & colore apem flori inſidentem æmulans.	6
7	Teucrium verum, ſeu Teucrium alterum Matthioli & Teucrium fruticans 1. Cluſii.	11
10	Thapſus barbatus officinarum.	5
7	Thlapſi Cappadocicum vel Creticum, flore incarnato ſeu rubeſcente.	11
7	Candiæ Umbelliferum.	11
	Cappadocicum ſeu Creticum flore candido.	ibid.
	Thuia vel Thya Theophraſti. Arbor & frut.	1
12	Thymbra legitima quorundam.	3
9	θύμος Pauli Renealmi.	4
12	Tordylium Creticum.	9
12	Tormentilla.	3
1	Tragopogon flore luteo.	13
	Purpureum.	ibid.
14	Tragoriganum 1. Cluſii.	7
10	Trifolium odoratum.	12
10	Bituminoſum odoratum Aſphaltæum vel Aſphaltite.	11
	Odoratum Plinii Lobel. Bituminoſum inodorum.	ibid.
10	Odoratum Loniceri.	10
10	Tripolium vulgare marinum.	5
	V.	
9	Valeriana major.	11
	Græca flore albo. Græca flore cœruleo. Peregrina.	ibid.
6	Sylveſtris 1. Plinii & Theoph.	5
1	Rubra.	2
9	Veratrum nigrum Dioſcoridis Dodon.	12
10	Verbaſcum 1. Matthioli.	6
	Latifolium mas. 1. Cœſalpin. flore pallido.	ibid.
10	Nigrum herbariorum.	4
	Leptophyllum Cordi.	ibid.
9	Coronarium quorundam.	3
13	Vermicularis inſipida.	5
13	Veſicaria repens.	11
4	Victorialis rotunda.	10
	Viola marina repens. Arbor & frut.	10
9	Barbata Lugdunenſ.	4
6	Viorna vulgi Lobel.	5
9	Viperaria ſeu Viperina.	11
10	Virga aurea, foliis minus ſerratis.	6
	Virginea. Arbor & frut.	10
1	Viſcaria ſativa Tabern.	7
6	Vitis ſylveſtris 1. Plinii & Theoph.	5
7	Sylveſtris Matthioli.	16
13	Volubilis major.	9
	Lanuginoſa Meſues.	8
1	Vua Lupina.	1
	Verſa.	ibid.
	Z.	
	Zizyphus candida. Arbor & frut.	2
	Zenzelacht Rauvvolfii.	ibid.

Teutſch Regiſter über die Kräuter vnd Gewächs/ ſo in dem Sommer blühen ꝛc.

Ord.		Blatt.
	A	
	AGeley.	
2	Weiſſe einfache Ageley.	10
2	Blawe volle Ageley/mit vmgekehrten blumen.	10
2	Volle weiſſe Sternageley/mit kleinen ſchwartzen Pünctlein.	10
2	Volle in weiß vnd blaw geſcheckte Ageley.	6
2	Volle rohte Ageley.	6
2	Volle violfarbe Sternageley.	7
2	Volle Ageley/mit purpurfarben blumen.	7
2	Volle röhtlichte oder leibfarbe Ageley.	7
2	Purpurfarb Sternageley.	8
2	Volle weiſſe Ageley.	8
2	Volle blawe Ageley.	8
2	Rohte Sternageley.	6
14	Amberkraut.	7
	Andorn.	
6	Spitzblätterichter Cretiſcher Andorn.	9
6	Weiſſer Andorn.	7
6	Cretiſcher Andorn mit kurtzen blättern.	7
10	Brauner Waſſerandorn.	7
	Apoſtemenkraut.	
9	Indianiſch Apoſtemenkraut/mit ſatrohten blumen.	10
9	mit liechtrohten blumen. / Schmalblätterícht aſchenfarb blumen Apoſtemenkraut. / Spaniſch Apoſtemenkraut mit bleichlicht-blawen blumen. / Groß Apoſtemenkraut mit bleichweiſſen blumen.	10
9	Bergapoſtemenkraut/oder Scabioſenkraut mit Ahaponticablättern.	8
9	Weiß Niderländiſch Apoſtemen/oder Scabioſenkraut.	8
9	Apoſtemenkraut/mit purpurblawlichten blumen.	8
11	Artiſchockenblühe.	8
	Aſtrantz.	
9	Schwartz Aſtrantz.	12
	Augentroſt.	
	Staudichter Augentroſt/mit weiſſen blumen. / Augentroſt/mit purpurblawichten blumen. — Baum vnd Stauden Ordnung.	13
	Blawer Augentroſt/vide vergiß mein nicht.	
	B	
	Baldrian.	
9	Gemein Baldrian.	12
9	Groß Baldrian.	11
9	Griechiſch Baldrian/mit weiſſen blumen.	11
9	mit liechtblawen blumen.	11
	Baſilien.	
10	Gantzgrün breitblätterichte Baſilien.	7
10	Krauſe Baſilien.	7
10	Kleine wolriechende Negelbaſilien.	7
9	Indianiſch roht Baſilien.	7
9	Gemeine mittel Baſilien.	7
	Indianiſch Baſilien/mit grünen gebuckleten blättlein. Baum vnd Stauden Ordnung.	4
	Klein ſchmalblätterícht Baſilien/mit weiſſen blumen. Baum vnd Stauden Ordnung.	4
14	Groß Baſilien mit Citronen Geruch.	2
14	Baſilien ſo wie Aniß reucht.	2
	Bathengel.	
7	Groß Bathengel.	11
	Baum deß Lebens. Baum vnd Stauden Ordnung.	1
	Bawrenſenff.	
7	Leibfarb Cretiſcher Bawrenſenff.	11
7	Weiſſer Cretiſcher Bawrenſenff.	11
	Beernklaw.	
11	Welſch Beernklaw. / Welſch ſchlecht Beernklaw.	1 / 12
10	Beernklee.	12
8	Beerlapp.	9
10	Birckwurtz.	10
5	Bertram.	5
12	Wilder Bertram.	7
11	Biſemknöpff.	
	Bilſamkraut.	
8	Gemein oder ſchwartz Bilſamkraut.	9
8	Weiß Bilſamkraut.	9
13	Blatterzug/weiß Blatterzug.	10
	Brachdiſtel/oder Mannstrewdiſtel.	
11	Blaw vngeriſch Mannstrew/oder Brachdiſtel.	10
11	Meerbrachdiſtel.	8
11	Frembde blaw Bergbrachdiſtel.	8
	Braunwurtz/vide Blatterzug.	
	Braunellen.	
	Gemeine Braunellen. Baum vnd Stauden Ord.	1
14	Groß Purpurblaw Braunellen.	13
	Burtzelkraut.	3
2	Groß Burtzelkraut.	16
2	Bitterſüß/vide Hinſchkraut.	
	Bruſtbeerlein.	
	Weißbruſtbeerlein. Baum vnd Stauden Ordnung.	2
	C	
	Chamillen.	
11	Einfache Römiſche Chamillen. / Gefüllte Römiſche Chamillen.	3
11	Cardobenedictenkraut.	8
	Cecilienkraut/vide Grundheil.	
	Citronen/vide Limonien.	
10	Chriſtophskraut/S. Chriſtophskraut.	3
	Ciſtenröslein.	
	Weiß Ciſtenröslein. Baum vnd Stauden Ordnung.	9
	Cunradskraut.	
8	Stinckend bockend Cunradskraut.	10
	Cypreßkraut. Baum vnd Stauden Ordnung.	3
14	Garten Cypreß.	7
	D	
	Deumenten/vide Kraußmüntz.	
	Diptamm.	
6	Wilder Cretiſcher Diptam.	9
	Diſtel.	
11	Scheerdiſtel.	7
11	Groß weiß wegdiſtel.	7
	Dürrwurtz.	
5	Welſch klein Dürrwurtz.	8
	Doſten.	
5	Waſſerdoſten.	8
4	Drachenwurtz.	1
11	Dreydiſtel.	8
4	Durchwachs.	3
	Dürrwurtz.	
5	Mittel Dürrwurtz/ſonſt Geelmüntz.	12

Teutſch Regiſter über die Kräuter vnd Gewächs/ ſo in dem Sommer blühen ꝛc.

Ord.	E	Blatt.
	Eberwurtz.	
11	Schwartz Eberwurtz.	8
12	Egelkraut.	
	Erbeiß.	
6	Fremde breite Erbeiß/mit Purpurfarben blumen. }	10
	Frembde breite Erbeiß/mit röhtlichten blumen. }	
13	Wilde Erbeis/mit breiten Blättern. }	6
	Wilde Erbeis/mit ſchmalen Blättern. }	
13	Frembd Faſelnerbeiß.	5
	Ehrnroſen/vide Pappel.	
6	Eybiſch oder Ibiſch.	4
6	Leibfarb Thüringiſche Eybiſch.	5
6	Spaniſcher Baumeybiſch.	4
14	Engeltranck.	8
10	Erdeicheln.	3
	Erdkieffer. } Baum vnd Stauden Ordnung.	1
	Erdpinn. }	
	Erdſeigen. }	
13	Erdnüß. }	5
	Erckelnüß }	
	Eſelkürbis.	
12	Wilder Eſelkürbis.	1

Ord.	F	Blatt.
	Feigbonen.	
13	Frembde weiſe Feigbonen.	4
13	Weiſſe Feigbonen/Wickbonen genant.	4
13	Groſſe frembde blawe Feigbonen.	3
13	Wilde blawe Feigbonen mit ſchmalen Blättern.	3
13	Feigbonen mit wolriechenden gelben blumen.	3
	Fellriß.	
6	Römiſcher Fellriß.	2
	Feldrößlein.	10
5	Rohte Feldrößlein.	
11	Ferberſcharten.	4
	Flockenblumen.	
11	Weiß Flockenblumen.	5
11	Purpurfarb Flockenblumen.	5
11	Gelbe Flockenblumen.	4
	Freyſamkraut.	
12	Groß Freyſamkraut/mit hochveilbraun blumen } mit gelben blumen. }	6

Ord.	G	Blatt.
	Gauchblumen.	
9	Gefüllte rohte Gauchblumen.	7
9	Geißbart.	6
10	Geißrauten mit aſchenfarben blumen.	12
10	mit weiſſen blumen.	12
10	Gänskraut.	9
5	Gänsblumen.	6
	Goldknöpfflein/vide Schabenkraut.	
	Goldblumen.	6
5	Gelb cretiſch Goldblumen.	6
5	Bleichgelb Kretiſch Goldblumen.	
	Goldwurtz.	
3	Groß vieltragende Goldwurtz/auſſen roht/ inwendig weiſſer Farb blumen.	3
3	Groſſe vieltragende weiſſe Goldwurtz/mit rohten Düpffelen.	4
3	Goldwurtz auß Macedonien/mit Minienfarben blumen.	8
3	Mit weiſſen geſprengten blumen.	7
3	Weiſſe Goldwurtz ohne Pünctlein.	7
3	Purpurfarb Goldwurtz/mit gedoppleten blumen.	6
	Glöcklein.	
6	Blawe auffrechte Glöcklein mit zerkerbten Blättern.	1
	Granatenblumen.	
	Einfache granatenblumen. } Baum vnd Stauden Ordnung.	7
	Wild Granatenblumē mit vollē blumē. }	8
	Wild Römiſch Granatöpffel. }	9
	Grundtheil.	
8	Sicilianiſch Grundtheil.	10
8	Gürtelkraut.	12

Ord.	H	Blatt.
	Habichtkraut.	
11	Vielblumentragend gelb Habichtkraut.	1
	Hanenfuß.	
6	Groſſer goldgelber kriechender Hanēfuß.	2
	Hanenkam̄ oder Hanenkopff.	
13	Roht Spaniſcher Hanenkopff.	2
13	Roht Hanenkopff.	2
8	Harthew.	10
	Haußwurtz.	
13	Groß Haußwurtz.	5
	Klein Sumpffhaußwurtz mit leibfarben blumen. }	5
13	Kleine Haußwurtz mit geelen blumen. }	
	Haſenpföttlein.	
10	Groß Haſenpföttlein.	10
	Heyden Hyſſop.	
11	Geeler Heydenhyſſop. }	9
	Weiſſer Heydenhyſſop. }	
	Heid.	
9	Weiſſe Heid.	3
6	Heilkraut.	4
12	Hellſeigen.	5
	Heuhechel.	
10	Frembd geſprengt Heuhechel.	2
	Händleinkraut.	
3	Weißgeſcheckt Händleinwurtz.	8
3	Gantz weiß Händleinwurtz.	8
4	Mit geſprengten Roſinfarben blumen.	5
4	Mit Roſinfarben blumen.	5
4	Frembd achtmalblätterticht Händleinkraut/ mit gantz rohten blumen.	5
	Hinſchkraut/mit weiſſen blumen. }	16
	mit blawlichten blumen. }	
7	Hirſchhornſalat.	8
	Holwurtz.	
	Frembde runde Holwurtz/vide Oſterlucey.	
	Hornkümmel.	
2	Blawer frem̄der Spaniſcher Hornkümmel oder Catharinen blumen.	10
	Wilder Hornkümmel oder Schwartzküm̄el/ mit einfachen blumen. }	10
	Wilder voller Hornküm̄el oder Schwartzküm̄el. }	
	Frembd Hornkümmel / oder ſchwartz mit vielen blumen oder gelb Nardenſamen.	16
	Hundstill. Baum und Stauden Ordnung.	10
8	Hundszungen.	6
	Frembd Hundszungen von Narbonen.	6

Hyacinth.

Teutſch Regiſter über die Kräuter vnd Gewächs/ ſo in dem Sommer blühen ꝛc.

Ord.		Blatt.
	Hyacinth.	
3	Groſſer Stern Hyacinth/im Herbſt blühend.	5
	Poetiſcher Hyacinth.	
4	Engliſcher gantz veilbrauner Poetiſcher Hyacinth.	8
4	Liechtbrauner Poetiſcher Hyacinth.	8
4	Liechtbrauner geſprengter Poetiſcher Hyacinth.	8
4	Vielfärbichter Poetiſcher Hyacinth.	11
4	Leibfarber Poetiſcher Hyacinth.	11
	Hyſſop.	
	Rohter Iſſop oder Hyſſop.	
11	Weiſſer Hyſſop.	10
	Plawer Hyſſop.	
12	Zwibel Hyſſop.	3
12	Kloſter Hyſſop.	3

J

Ord.		Blatt.
	Jacobsblumen.	
5	Gelbe Frembde Jacobsblumen.	9
11	Jaßmin.	2
9	Je länger je freundlicher.	1
	Je länger je lieber. Baum vnd Stauden Ordnung.	1
	Jeruſalemblümlein.	
9	Leibfarb Jeruſalem blümlein.	5
9	Weiß Jeruſalem blümlein.	5
13	Indianiſch Schlutten.	11
13	Jobszeern.	6
5	Johannis blumen.	6
	Johannis Pfierſich/vide Marillen.	
8	Johanniskraut oder S. Johanniskraut.	10
	Iſſop/vide Hyſſop.	
13	Judenkirſchen.	11

K

Ord.		Blatt.
	Kappern.	
10	Braun Kappern.	1
	Kattemienblumen/vide Hornkümmel.	
	Katzenkraut.	
	Groſſe rohte Katzenmüntz.	
7	Gemeine Katzenmüntz.	8
7	Frembde Katzenmüntz.	4
8	Katzenleuterlein.	12
13	Katzentreublein.	5
13	Klein Katzentreubelin.	5
	Käiſerslilien/vide Türckiſch Bundlilien.	
12	Klapperroſen/Kornroſen.	7
	Klee.	
	Gelber Steinklee/Beenklee.	12
10	Hertzklee/ſtarck riechend.	11
10	ſo ohne geruch.	11
10	Frembder rohter Klee.	10
13	Frembder bluytrohter Schottenklee.	4
	Knabenkraut/vide Stendelwurtz.	
13	Knollwurtz.	5
7	Kraenfuß.	8
	Kreſſe.	
13	Indianiſch Brunkreſſe.	1
	Kröttendill/vide Hundsdill.	

L

Ord.		Blatt.
14	Laugenkraut.	8
	Lavendel.	
	Gemeiner Lavendel/mit blawen blumen.	
14	Mit weiſſen blumen.	7
	Leberbalſam/ Leberkraut.	
8	Frembd gelb Leberkraut.	5
	Leberblümlein.	
8	Weiß Leberblümlein.	11
10	Leindotter/ Frembd Leindotter.	8
	Leinkraut.	
	Vngariſch Leinkraut/mit veilbraunen blumen/ Baum vnd Stauden Ordnung.	14
	Leinen/ vide Waldreben.	
4	Löwendappen.	2
	Lilien/ Heydniſch Bundlilien.	
3	Türckiſche Conſtantinopolitaniſche Ziegelfarb. Bundlilien.	10
3	Gelbe Türckiſche Bundlilien ohne Puncten.	9
3	Gelbe Türckiſche Bundlilien/mit gedoppleten blumen.	9
3	Zinoberrohte vieltragende Heidniſch Lilien.	6
3	Frürohte Türckiſche Bundlilien mit ſchmalen blättern.	4
3	Wolriechende frembde Käiſers lilien oder Türckiſch Bund.	1
4	Zwibellilien mit nidergebogenen goldgelen Blättern/ vnd den andern aufrechten bleichgeel.	6
4	Veilbraun zwibellielin/mit goldgelen Härlen	5
4	Engliſch Lilien/mit ſchneeweiſſen blumen vnd Zwibelwurtzeln.	7
4	Engliſchlilien mit himmelblawen blumen/vnd Zwibelwurtzeln.	6
4	Gelb Engliſche Lilien/mit purpurfarben Straiffen vnd Zwibelwurtzeln.	9
4	Weiß ſchmalblättericht Engliſche Lilien/mit Zwibelwurtzeln.	9
4	Purpurfarb Engliſche Lilien mit Zwibelnwurtzeln.	10
3	Gelbe Schwirtel Lilen/mit Zwibelwurtzeln.	8
4	Gemiſchter Farblilien/ mit Zwibelnwurtzeln.	11
	Limonien. Baum vnd Stauden Ordnung.	6
	Limonium.	
7	Syriſch Limonium deß Rauwolffen.	8
8	Lungenblümlein.	11

M

Ord.		Blatt.
	Majoran.	
	Breitblätterícht Majoran. Baum vnd Stauden Ordnung.	13
	Mannstreuwurtz oder Diſtel/ vide Brachdiſtel.	
1	Marienglocken/ mit purpurfarben blumen.	4
	Marienrößlein/ oder Margenrößlein.	
9	Einfach Marienrößlein mit rohten blumen/	3
9	mit weiſſen blumen.	3
9	Volle Margenrößlein mit rohten blumen.	2
	Fleiſchrohte Marienrößlein/mit Düpfelen.	2
	Fleiſchrohte Marienröߟlein ohne Düpfelen.	2
	Marillen/ Groſſe Marillen. Baum vnd Staud. ordn.	8
13	Maßlieben/rohte gefüllte Maßlieben.	1
13	Geſprengte Maßlieben.	1
	Maulbeerbaum.	
	Wilder Maulbeerbaum. Baum vnd Stauden Ordnung.	2
13	Mawr Pfeffer.	5
13	Meerköel.	9
	Mertzam.	
3	Einfach Mertram oder Meter.	7
5	Gefüllt Mertram oder Meter.	7
	Meliſſen.	
7	Conſtantinopolitaniſche Meliſſen/ſo nicht wol reucht.	2
7	Wolriechende Conſtantinopolitaniſche Meliſſen.	1
7	Meliſſen oder Mutterkraut.	1

Teutſch Regiſter über die Kräuter vnd Gewächs/
ſo in dem Sommer blühen ꝛc.

Ord.		Blatt.
7	Blawe Türckiſche Meliſſen.	1
7	Weiſſe Türckiſche Meliſſen.	2
	Mäußöhrlein.	
11	Blaw Mäußöhrlein.	1
8	Monkraut.	3
10	Mottenkraut/ vide Schabenkraut.	4
	Muſcatell/ vide Scharlach.	
13	Münchsköpfflein.	11
	Müntz.	
6	Vnſer Frawen Müntz.	7
7	Kraußmüntz	5
7	Wildmüntz/ Roßmüntz.	5
	Katzenmüntz/ vide in K.	
7	Engliſchmüntz / geſcheckte Engliſchmüntz.	3
7	Hertzenmüntz/ Hertzentroſt genant.	3
14	Mutterwurtz.	8
5.7	Mutterkraut.	2 vnd 1
	Myrobolanen.	
	Runde Myrobolanen. Baum vnd Stauden Ordnung.	8
	Myrtenbaum.	
	Breitblätterichter welſcher Myrtenbaum. Baum vnd Stauden Ordnung.	12
	Tarentiniſcher Myrtenbaum. Baum vnd Stauden Ordnung.	12
	N	
	Nabelkraut.	
6	Kriechend Nabelkraut.	5
	Nachtſchatten.	
	Baumichter Nachtſchatten. Baum vnd Stauden Ordnung.	14
	Negelein.	
	Weiß Carthauſer Negelein.	
9	Roht Carthauſen Negelein.	4
	Geſcheckte Carthauſer Negelein.	
3	Wilde Feld Negelein oder rohte Donner Negelein.	1
3	Doppelte rohte Feld Negelein.	1
14	Wilde Federnegelein mit weiſſen blumen/ ſo mit einem röhtlichten Ring gezeichnet.	14
14	Rohte doppelten Cartheuſer Negelein.	14
14	Wild Federnegelein mit weiſſen blumen.	14
14	Wolriechende Federnegelein mit braunlicht weiſſen blumen.	13
14	Wild klein roht Negelein/ da jhr viel auß einem Häutlein herfür kriechen.	12
	Geſprengt groſſe frembde Negelein.	
14	Federnegelein mit braunen blumen.	12
	Federnegelein / mit leibfarben blumen.	
14	Gefüllt minienfarb Graßblumen oder Negelein.	11
14	Einfach Gartennegelein mit geſcheckten blumen.	11
14	Volle oder doppelte Purpurfarbe Negelein / ſo etwas am Rand zerſchnitten ſind.	11
14	Volle weiſſe Negelein.	10
14	Leibfarb gefüllte Negelein mit zerſchnitten Blättern.	10
14	Purpurroht doppelt Negelein.	10
14	Groß geſprengt Metzernegelein oder Grasblumen.	9
14	Purpurroht doppelt Negelein mit zerkerbten oder gedoppelten blumen.	8
14	Gefüllte Negelein/ derer blumen ſeyn an der Farb/ wie Pfirſingblühe.	7
14	Groß gedoppelte wolriechende Negelein / oder Graßblumen.	7
14	Halbierte roht vnd weiß geſprengte Negelein.	5
14	Fleiſchfarbe gefüllte Negelein.	5
14	Purpurbraun gefüllte Negelein / deren Blätter ſehr zerſchnitten.	5
14	Volle Negelein oder Graßblumen / ſo halb leibfarb vnd halb weiß ſind/ mit rohten Striemen vnd Düpfelin vnterzogen.	4
14	Halb volle minienfarbe Negelein/ deren Mittel weiß iſt.	4
14	Klein volle Negeleinblumen mit röhtlichter/ gedoppelter Farb.	4
	Nept.	
7	Kleine Nept.	4
7	Frembde Nept.	4
	Nießkraut.	
4	Breitblättericht Nießkraut.	5
8	Nießwurtz mit grünlichten blumen.	9
	mit ſchwartzrohten blumen.	9
	O	
	Ochſenzungen.	
11	Frembd Ochſenzungen.	4
8	Spaniſch breitblätterícht Ochſenzungen.	5
8	Weiſſe Welſche Ochſenzungen.	5
8	Welſche himmelblaw Ochſenzungen.	5
8	Gemeine Ochſenzungen.	6
	Oelmagen.	
12	Gehörneter gelber Oelmagen.	6
12	Gefüllter rohter Oelmagen oder Magſamen.	7
12	Gefüllter Fleiſchfarber Magſamen.	8
12	Gefüllter purpurfarber Oelmagen.	8
12	Außgeſchnittener oder zerkerbter Oelmagen.	9
12	Gefüllter Krauſer Oelmagen / mit rohten Enden.	10
12	Rohter außgeſchnittener oder zerkerbter Oelmagen.	9
12	Gefüllter minienfarber Oelmagen.	10
12	Silberfarbichter Magſamen.	10
	Oleander mit rohten blumen. Baum vnd Stauden Ordnung.	5
	mit weiſſen Blumen. Baum und Stauden Ordnung.	5
	Oſterlucey.	
4	Frembde runde Oſterlucey.	3
	P	
	Pappeln.	
	Syriſch Baumpappel mit weiſſen blumen. Baum vnd Stauden Ordnung.	10
	mit roſinrohten blumen. Baum vnd Stauden Ordnung.	11
6	Indianiſch Baumpappel.	1
6	Frembde Baumpappel.	6
6	Krauſſe Pappeln.	9
6	Einfache weiſſe Herbſtpappelroſen.	8
6	Rohte Pappelroſen.	8
6	Leibfarbe Pappelroſen.	8
6	Volle ſchwartze rohte Pappelroſen.	8
6	Rohte Pappelroſen.	8
6	Pappelroſen oder ſchwartze Ehrnroſen/ mit doppelt leibfarben blumen.	7
	Groſſe weiſſe doppelte Herbſt oder Pappelroſen.	
6	Frembde groſſe Baumpappel.	6
6	Venediger Papeln.	3
6	Welſche gelbe Pappeln.	10
	Pfriemenſtauden.	
	Wolriechend Pfriemenſtauden. Baum vnd Stauden Ordnung.	3
12	Pfefferkraut.	3
12	Pfenningkraut.	2
	Poley.	
7	Wilder Poley.	8

Pomerantzen.

Teutſch Regiſter über die Kräuter vnd Gewächs/ ſo in dem Sommer blühen ꝛc.

Ord.		Blatt.
	Pomerantzen. Baum vnd Stauden Ord.	6
	Kleine vieltragende zwerg Pomerantzen. Baum vnd Stauden Ordnung.	6
	Präſilgenholtz.	
	Gelb Präſilgenholtz. Baum vnd Stauden Ordnung.	9
	R	
	Raden.	
1	Mit rohten blumen.	4
1	Weiſſen blumen.	4
	Rapuntzelglöcklein.	
13	Kleine wilde blawe Rapuntzelglöcklein.	8
12	Reinblumen gelb.	5
2	Cretiſch Reinblumen.	14
	Reinfahrn ohne Geruch.	
5	Gemeine Reinfahrn. }	5
	Krauß Engliſch Reinfahrn. }	
2	Weiß ſpitzig Reinfahrn.	14
	Ringelblumen.	
5	Volle Ringelblumen/mit neben blumen.	3
5	Volle gelbe Ringelblumen.	3
5	Gelbe Ringelblumen mit rohten Putzen.	3
5	Bleichgelbe Ringelblumen.	4
	Ritterſporn.	
2	Blawe wilde Acker oder Feldritterſporn.	11
2	Leibfarbe volle Ritterſporn.	11
2	Volle leibfarbe Ritterſporn.	11
2	Wild Ackerritterſporn mit rohten blumen.	12
2	Rohte volle Ritterſporn.	12
2	Geſcheckte Acker oder wilde Ritterſporn.	13
2	Volle ſilberfarbe Ritterſporn.	13
2	Sataſchenfarbe volle Ritterſporn	13
2	Wilde volle rohte Ritterſporn.	14
2	Volle blawe Ritterſporn.	14
2	Volle Purpurfarbe Ritterſporn.	14
	Roſmarin.	
12	Garten Roſmarin.	1
5	Rühr mich nicht an.	5
	Rührkraut.	
5	Frembd Rührkraut.	9
	Ruck herzu.	
4	Blawer Ruck herzu/ oder Margenrößlein.	2
	S	
	Saffran.	
3	Berg Saffran. }	10
	Gerechter Herbſtſaffran. }	
11	Wilder Saffran.	3
11	Blauer wilder Saffran.	5
	Salbey.	
	Groß Gartenſalbey. }	
8	Edel Spaniſch wolriechend Salbey. }	
	Klein Spitz oder Creutz Salbey/ mit weiſſen blumen. }	1
6	Saltzkraut/klein Saltzkraut.	1
	Sammetblumen.	
14	Gefüllte Sammetblumen / mit röhtlichter Farb vermiſcht.	3
14	Einfache gelbe Sam̃etblumen/mit röhtlichter Farb vntermiſcht.	3
14	Groß gefüllt goldfarb Sam̃etblumen/oder Tunis/ auch Indianiſcher Negelein.	2
14	Groß gefüllte gelbe Tunisblumen oder Indianiſch Negelein.	1
14	Einfache gelbe Sammetblumen/ oder klein Tunisblumen.	1

Ord.		Blatt.
14	Einfach klein goldgelb Sammetblumen oder goldgelb klein Tunisblumen.	1
12	Saturey.	3
12	Römiſch Saturey.	3
	Scabioſen vide Apoſtemenkraut.	
13	Scammonea von Mompelier.	9
10	Schabenkraut/oder Mottenkraut mit weiſſen blumen/	4
10	mit gelben blumen.	4
	Schaffgarbe mit rohten blumen. Baum vnd Stauden Ordnung.	2
	mit weiſſen blumen. Baum vnd Stauden Ordnung.	2
	Schlagkräutlein/vide Erdkieffer. Baum vnd Stauden Ordnung.	1
4	Schlangenkraut/ vide Drachenwurtz.	1
	Schlangenmord.	
9	Breitblätterícht Schlangenmord.	6
	Schwertel oder Schwertlilien.	
3	Gelbe Schwertlilien mit Zwibelwurtzeln.	10
3	Bleichgelbe Veilwurtz/ oder Schwertel mit Zwibelwurtzeln.	4
4	Brauner Swertel.	10
4	Leibfarbe Schwertel.	10
4	Rohte welſche Schwertellilien.	12
4	Weiß Spaniſch Schwertellilien. }	12
	Leibfarb narboniſch Schwertellilien. }	
6	Seiffenkraut.	12
10	Senffkraut mit gelben blumen.	8
10	Siebengezeit.	10
10	Siebenfingerkraut.	9
	Siegwurtz.	
3	Spaniſch Siegwurtz/mit veilbraunen Schwertelblumen.	9
	Runde Siegwurtz/mit rohten blumen.	10
6	Siegmarswurtz.	3
	Staudend Siegmarswurtz/ mit Hanffblättern.	3
	Sonnenblumen.	
5	Groß Indianiſch Sonnenblumen.	1
5	Indianiſch Sonnenblumen/mit nebenblumen.	2
11	Sonnenguntzel.	9
14	Sonnenthaw/klein Sonnenthau.	8
	Sonnenwirbel.	
9	Frembd liechtroht riechend Sonnenwirbel.	
12	Springkörner.	2
5	Springſamen.	5
	Steinbrech.	
10	Rohter Steinbrech.	3
	Steinklee/vide Klee.	
	Stendelwurtz / oder Knabenkraut.	
4	Groß Stendelwurtz.	4
4	Braunroht Stendelwurtz oder Knabenkraut.	4
4	Kleinblätterícht weiſſe Stendelwurtz.	5
4	Kleine kriechende weiſſe Stendelwurtz.	5
4	Stendelwurtz mit Blumẽ/ſo wie ein grüner Pſittich oder Papagey einen braunlichten Schild haltend/formirt.	6
5	Schmalblätterícht Stendelwurtz / oder Knabenkraut.	10
3	S. Stephanskraut.	7
	Sternkraut.	
5	Klein Sternkraut / mit blawen blumen.	12
5	Groß Sternkraut/mit blawen blumen.	12

Teutſch Regiſter über die Kräuter vnd Gewächs/ ſo in dem Sommer blühen ꝛc.

Ord.		Blatt.
10	Meerſternkraut.	5
	Stieffmütterlein/vide Freyſamkraut.	
14	Streichblumen.	12
	T	
	Tordilium.	
12	Frembd Tordilium.	9
10	Tormentill.	9
13	Traubenkraut.	2
12	Treibkörner.	2
	Tunisblumen/vide Negelein/ vnd Indianiſch Negelein.	
13	Türckiſche Veil.	3
	Türckiſch Bundlilien/vide Lilien.	
8	Türckiſcher Hanff.	11
	V	
	Veil.	2
2	Rohte volle Baumveil.	1
2	Weiſſe mit rohten ſtreifflein geſcheckte Negelveil oder Staudenveil.	1
2	Rohte dopplichte Baumveil.	1
2	Volle Purpurfarb geſcheckte Negelveil	2
2	Volle weiſſe mit purpurfarb geſprengte Negelveil. oder Staudenveil.	2
2	Volle weiſſe mit blutfarb geſprengte Baumveil.	2
2	Volle purpurfarbe Negelveil.	3
2	Weiſſe Negelveil.	3
2	Mit rohten Blumen.	3
2	Mit weiſſen vollen Blumen Staudenveil.	4
2	Groſſe volle gelbe Gartennegelein.	4
2	Kleine volle gelbe Negelein.	4
2	Groſſe Eyſtettiſche gelbe Veil.	5
2	Mittelmäſſige gelbe Veil.	5
2	Gelbe lehre Gartenveil.	5
2	Staudenveil mit grünen Blättern vnd weiſſen wolriechenden blumen.	15
2	Kleine wildbleichgelbe Waldveil.	15
2	Bleichbraun melancholiſcher Farbe Staudenveil.	15
	Klein roht Meerveil. Baum vnd Stauden Ordnung.	10
	Veilreben.	
	Frembd Veilreben oder Jaſmis mit groſſen blumen. Baum vnd Stauden Ordnung.	13
11	Weiſſe Veilreben.	2
11	Gelb veilreben.	2
	Veilwurtze vide Schwertel.	
11	Vergiß mein nicht/groß.	1
11	Klein mit rauhen Blättern.	1
	Vnholdenkraut/vide Oleander.	
4	Vogelneſt.	4
	W	
	Waldmangolt.	
5	Breit Waldmangolt.	10
5	Waldreben.	6
13	Volle frembde Leinen/oder Waldreben/mit ſatbraunen blumen.	10

Ord.		Blatt.
13	Gefüllte frembde Waldreben mit fleiſchrohten blumen.	10
13	Blawe Vngeriſche Waldreben.	7
13	Einfache frembde Leinen/oder Waldreben/mit fleiſchfarben blumen.	7
13	Einfache frembde Leinen oder Waldreben mit braunen blumen.	7
12	Waldhirſchen.	1
8	Wallwurtz oder Schwartzwurtz / mit purpurfarben blume.	7
8	mit rohten blumen.	7
8	mit bleichweiſſen blumen.	7
	Wegrich.	
	Roſen Wegrich. / Geſpitzter Roſenwegrich. } Baum vnd Stauden Ordnung.	7
	Wegwarten.	
5	Frembd dunckelblaw Wegwarten.	4
	Weiderich.	
10	Gelber Vngeriſcher Weiderich.	7
10	Braun Weiderich.	7
10	Gelb Weiderich.	7
4	Weißwurtz mit ſchmalen Blättern.	7
13	Widhopffenkraut.	2
6	Wetterröslein.	2
31	Welſch Eichenlaub.	2
	Widerſtoß.	
2	Weiſſer widerſtoß zu Nacht blühed.	12
9	Weiß gefüllt Widerſtoß.	1
9	Roht gefüllt Widerſtoß.	1
	Wermuht.	
12	Gemein Wermuht.	4
12	Pontiſcher Wermuht.	4
12	Breitblätterichter Wermuht.	4
	Windglöcklein.	
13	Groß weiß Winter oder Zaunglöcklein.	9
13	Frembd Indianiſche veilbraun Windglöcklein.	8
13	Frembde blawe Windglöcklein.	8
5	Wolchsmilch in Wälden.	5
8	Wolffsklauen.	12
	Wüllkraut.	
10	Groß gemein Wüllkraut mit gelben blumen.	5
10	Wild Wüllkraut / mit kleinen bleichweiſſen blumen.	5
10	Schwartz Wüllkraut.	4
	Wunderbaum.	
8	Klein Wunderbaum. / Groß Wunderbaum. }	11
	Wundkraut.	
10	Heidniſch Wundkraut. }	6
10	Gulden Wundkraut. }	6
	Z	
	Zankraut.	
4	Klein kaal Zankraut.	4
2	Frembd Zankraut.	12
8	Zeckerkörner.	11 vnd 12
9	Zinoberröslein.	5

Ende deß Regiſters über den Sommer.

PLANTARVM
HORTI EYSTÆT//
TENSIS.
Claſſis Autumnalis
PANACEA
ELIXIR
FLORA
METALLA
MINERA
GEMMÆ
LAPIDES

PRIMVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
AVTVMNALIVM.

II. *Melo Saccharinus variegatus* I Poma amoris fructu luteo. III. *Pſeudocolocynthis Pomiformis.*

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

Poma amoris fructu luteo. Mala aurea Dodon. Solanum pomiferum fructu rotundo molli, C. Bauh. Glaucium Dioſcoridis quorundam. Bicubitalem plerunq; caulem attingit, facilè procumbentem, ſubhirſutum, teretem, ramis multifidum, foliis ſeptum frequentibus, è viridi colore ſubalbicantibus, & parùm hirſutis, firmis pediculis innitentibus, ac ſingularibus inciſuris, Agrimoniæ proximis; inter quæ tres aut quatuor flores luteopallidi, Solani floribus majores, & ſimiles, in paribus oblongis ramoſis pediculis eminent, quibus ſubcreſcunt poma mollia, ut plurimùm orbiculata, & paulatim depreſſa, profundis ſulcis ac toris diſtincta, lutei ad aureum inclinantis coloris, Arantiorum magnitudine, variè diſtorta, cute exterius tenerrimâ, interiùs pulpâ humenti referta, qua operiuntur ſemina quàm plurima parva, albida, depreſſa, ac è rotunditate in apicem mucronatum abeuntia: radix annua eſt, cráſſaq;, & tenuiter fibratis proceſsibus ſub tellure diſpergitur.

Autores vide inferiùs ſub malo amoris rubro fructu.

Germ. Lieböpffel/oder Goltöpffel.

II

Melo ſaccharinus. Venter, magiſter artium dictus, pariter deliciarum nuncupandus foret, ſibi & gulæ commodis adeò ſatagens, & ne quid ſuis hìc voluptatis decederet, etiam ad mangonia fructuum ſe vertere voluit, ut in Melone Saccharino patet, cujus herba, flos & radix, non multùm à cognatis ſpeciebus differunt, fructus verò ſpecioſior eſt. Noſter oblongam Pyrorũ formam affectabat, inferiori ſeſsili parte amplior & compreſſus, ſupra ovi anſerini amplitudinem; tenerâ & tenui cute, ac initiò maculati viroris pallidioris, piloſo, undiq; è luteo obſcurè ſubrubentibus inæqualibus maculis languidioris coloris cortici interſperſis, Ophitis aut marmorum quorundam modo variegatus, Moſchi odorem evidenter ſpirans; interiùs pulpoſâ ſucculentâ rubeſcente carne & dulciuſculâ, Saccharum guſtu æmulante, conſtabat, cui ſemina copioſa ſpecie Melonum congenerum minori, inſerta ſunt.

An Melo rotundus parvus Lobel. icon. 640.
Tabern. 177. lib. ſecundo.
C. Bauh. Phytopin. fol. 619.
à quo tantùm formâ differre videtur.

Germ. Wolriechende Zuckermelonen.

III

Pſeudocolocynthis pomiformis. Cortice nigroviridi, variè maculoſo, Pſeudocolocynthiden formâ imitatur, ac omninò in globum rotundatur, alioquin Cucurbitarum cenſum nullatenus ferè deſerere videtur.

Germ. Falſche Colocynthöpffel/ mit grünſchwartzen macklen.

1
Poma amoris fructu
rubro.

Celeberrimi Eystetten-ſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

POma amoris fructu rubro. Mala Peruviana. Lycoperſicum Galeni Anguillaræ. Germanam faciem habitúmq; ſuperioris, quod fructu luteo eſt, pomi, omninò repræſentat, ac ſimul pulchrè rubentem colorem, paritérq; ambitu ſulcatam formam: neq; ſemina, humidâ pulpâ occultata, aliquantùm diſcrepant.

Vid. Dodon. 455. fol.
Cœſalpin. Malor. inſanor. ſecund. titulo, lib. 5. cap. 16. fol. 211.
Lobel. Obſ. 140. Adv. 108. fol.
Lugdunenſ. 628. fol.
Cam. Epit. Matth. 821.
Hort. Med. 130. fol.
Matth. C. Bauh. 761. fol.
Phytopin. 302. fol.
Germ. Rothe Goltöpffel/Lieböpffel.
Tabern. 464.
Matth. Germ. Cam. 378. fol.
Durant. 557. fol.

Habetur etiam alia congener ſpecies, albidi coloris fructibus differens, quam ex hac noſtrâ deſcriptâ ſtirpe diligens rei herbariæ rimator facilè æſtimare poterit.

Melanzana I. fructu pallido.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

MElanzana, ſeu Mala inſana, fructu pallido. Verengena Toletanorum Cam. Malinathalla Theophraſti Bellonio. Radix fibris annuis ſuperficialibus multifida eſt, caulis teres, ſubhirſutus, dodrante altior, purpuraſcens, circa quem folia, Solano vulgari ſeu Xanthio proxima, è latitudine oblonga, ſubaſpera, ambitu inæqualiter ſinuata, obſcurè virentia, & in medio nervo nigricantibus ſpinulis obſita: flores pariter ac folia craſſis, firmis, ac ſubinde ſpinoſis aliquantùm pediculis nituntur, formâ quidem Solani flores, ſed multò majori & radiatâ ſpecie æmulantes, ſenis ut plurimùm foliis, dilutè purpuraſcentibus, ſtaminula lutea exerta meditullii circumdantes; poſtea ſequuntur oblongi ovalis magnitudinis fructus, è flavo candicantes, ſeu albidopallidi, vel in quibusdam congeneribus plantis ſaturatè purpuraſcentes, epidermide leviſſimâ, tenerâ, ſuccoſâq; intùs pulpâ, complectentes ſemina alba, rotunda, depreſſa, Alkekengi ſeminibus paulò majora.

Dodon. 455.
Cœſalpin. lib. 5. cap. 6. fol. 211.
Lobel. Obſ. 138. Adv. 107.
Lugdunenſ. 627. fol.
Matth. Epit. Cam. 820. fol.
Hort. Med. Cam. 99. fol.
Matth. C. Bauh. 760. fol.
Phytopin. C. Bauh. 300. fol.

Germ. Gelb Melanzan/Dollöpffel.
Trag. 127. lib. ſecundo.
Fuchſ. 202.
Tabern. 464. lib. ſecundo.
Germ. Matth. Cam. 378.
Durant. 562. fol.

I. Balſamina fœmina.
III. Momordica fructu luteo rubescente.
II. Balsamina Mas fructu puniceo

Celeberrimi Eystetten-ſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

BAlſamina fœmina. Charancia fœmina Loniceri. Balſamina Amygdaloides Cordi. Catanance Cœſalpini. Radix craſſa, caduca & annua eſt, à quâ oritur caulis cubito altior, ac è tumidiore ſpecie ſenſim gracileſcens, ſucculentus, tener, glaber, ac inferiùs Portulacæ ritu rubeſcens, qui in multos ramos ſurrectos dirimitur, circa quos folia anguſta, acuminata, Hydropiperis ſeu Salicis, modicè circumſerrata: flores foliorum ſinus è pediculis pendulos ſubmittunt, anteriùs concavos, hiantes, & in bina labra productos, poſteriùs tenui recurvâ caudulâ; Perſicariæ ſiliquoſæ in morem conſpicuos, dilutè purpureos. Sequuntur, Ciceris fermè veſiculârum magnitudine, fructus hirſuti, turbinati, pòſt viridem colorem deniq; luteopalleſcentes, qui per maturitatem exactam in aduncam ſpeciem ſe contrahunt, excuſſo ſemine propemodùm rotundo, ſubrufo, Raphani ſeminibus magis quàm Lenticulæ, cum quibus Dodon. & Matthiol. comparant, congruo.

Dodon. 660. fol. Cœſalpin. lib. 6. cap. 68. fol. 266. Lobel. 172. Obſ. 134. Adv. Lugdunenſ. ſub binis iconibus, 630. & 631. fol.	Epit. Matth. Cam. 990. Hort. Med. Cam. 26. Matth. Cam. Bauh. 884. fol. Phytopin. Bauh. 616. fol. Germ. Balſamkraut das weiblein.	Fuchſ. cap. 69. Tabern. 539. lib. ſecundo. Matth. Cam. Germ. 445. Durant. 127. fol.

II

Balſamina mas fructu puniceo. Balſamina cucumerina Tabern. Charantia & pomum mirabile & Hieroſolymitanum Dodon. Momordica, Viticella. Prolixas, tenues, languidas viticulas promit, è radiculis gracilibus, annuis, & modicè fibratis, ultrò citróq; capreolorum, ex alarum ſinu prodeuntium ope, vicina fulcimenta amplectentes: folia vitem referunt, minora tamen, glabra, quinq; partitim altis angularibus ſegmentis, ac marginibus modicè ac inæqualiter ſectis, ſciſſa; floſculi, Cucumeris æmuli, quinis foliis è ſubluteo colore in alborem elangueſcunt: ſub quibus ſubinde oriuntur fructus utrinq; turbinati, mali Limonii parvi magnitudine, aculeatis tuberculis exaſperatam ſuperficiem habentes, per maturitatem exteriùs punicei, interiùs verò pallidioris coloris; qui dehiſcentes effundunt ſemina, eleganti rubrâ epidermide obducta, Anguriæ figurâ, ſubnigricantia, ac quaſi lituris quibusdam vermiculata.

Dodon. fol. 659. Cœſalpin. lib. 5. cap. 4. fol. 199. Lobel. Obſ. 369. Adv. 289. Lugdunenſ. 630. Epit. Matth. 989.	Hort. Med. Cam. 26. fol. Matth. Cam. Bauh. 883. fol. Phytopin. 616. German. Balſamkraut das männlein/oder Mortickôpffel.	Trag. 130. lib. ſecundo. Fuchſ. cap. 69. Tabern. 563. lib. ſecundo. Matth. Cam. Germ. 445. Durant. 126. fol.

III

Balſamine fructu è rubro palleſcente. Colore tantùm fructus, è rubro colore in croceum quaſi expalleſcente, à ſuperiori variare videtur.

Germ. Bleich goletgelb Momortickôpffel.

II. *Æmaracus vulgaris.* I. Solanum Pomiferum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

SOlanum pomiferum. Radix annua inutilis erat, craſſa, fibrata; caulis rectus, cubiti altitudine, paulò ſupra radicem in brachia dilatatus, quem folia veſtiunt, è virore palleſcentia, ambitu inæqualibus angulis notata, mediâq; coſtâ brevibus per intervalla ſpinulis inſignita, foliis Mali inſani quodammodò conformia: floſculi in longis recurvatis pediculis juxta ſinus foliorum emergunt, foliis albicantibus, Solani modo angularibus, ac quandoq; reflexis, aliquot ſtamina media ſublutea coacervata ambientes: his ſuccedunt fructus toroſi, Melonum quorundam, aut Malorum aureorum formâ, rotunditatis orbicularis, è phœniceo colore hilari rubore perfuſi, apice ſtamineo craſſo, dilutiore, ſupereminente, in medio decorati, intùs pulpoſi; ſemina, Malis inſanis non abſimilia, numeroſa, occultantes.

Dodon. fol. 456. ſub Malor. Æthiop. titulo.
Lobel. Obſ. 135. fol.
Lugdu. 633. fol. Capſici rotundi Dalechampii nomine.
Phytopin. C. Bauh. 300. fol.
Germ. Dollöpffel auß Mohrenland/oder Mohrenöpffel.

II

Amaracus vulgaris. Sampſucus Majorana. Radix nigricat, & tenuiter fibratur; caules lignoſi, recti, atq; aliquando, ut in illâ noſtrâ plantâ, ex nimiâ humoris attractione reſupinati, multùm ramoſi, in quibus adverſo poſitu folia Serpillo majora, mollia, ſuaviter odorata, & parùm incana: floſculi candicantes, Serpillo vel Origano ſimiles, è ſpicis coagminatim ſquamatis prodeunt, quibus exile, rotundum, atq; è fuſco pallidum ſemen numeroſum ſubſequitur: licet ramulis, à matre avulſis ac terræ impactis, æquè facilè proveniat.

Dodon. fol. 270.
Cœſalpin. lib. 11. fol. 67. fol. 467. cui & Perſa dicitur.
Lobel. 265. Obſ. 213. Adv.
Lugdunenſ. 882. fol.
Cam. Epit. Matth. 490. fol.
Hort. Med. 13. fol.
Matth. C. Bauh. 534. fol.
Phytopin. 423. fol.
Germ. Gemeiner Gartenmajoran.
Trag. 9. cap. lib. primo.
Fuchſ. cap. 259.
Tabern. 52. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 250. fol.
Durant. 42. fol.

I
Piper Indicum maxi„
mum longum.

II
Piper Indicum minus
recurvis ſiliquis.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

PIper Indicum longum maximum. Facies & habitus herbæ primum genus æmulatur, niſi quòd fructus omnium longiſsimus, deorſum ſpectans, ac in mucronem ſubindè recurvatum cogatur, qui ſi rectâ propendet figurâ, hinnuli potiſſimùm cornu refert, monente Cl. Cluſ. in ſuis curis poſterioribus, 52. fol. è converſo à ſe opuſculo Patris Gregorii de Regio, de Capſicorum varietate.

Vide autores ſuperiùs deſignatos.

Germ. Groſſer langer Jndianiſcher Pfeffer.

II

Piper Indicum minus, ſiliquis recurvis. Minorem tantùm & graciliorem herbæ, & ſiliquarum ſurſùm recurvatarum figuram refert, aliàs ſuperiori addendum.

Vide Cluſ. in Curis poſterior. fol. 53.
ubi de plerisq; agitur ſpeciebus.
Dodon. 704. & alios ſuprà citatos.

Germ. Langer kleiner Jndianiſcher Pfeffer/mit krummen ſchötlein.

I.
Piper Indicum medium.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

PIper Indicum medium. Piper Americanum. Capſicum rubrum ſiliquâ oblongâ. Siliquaſtrum Plinii & Tragi ac Tabernæmontani. Circæa Dioſcoridis Cœſalpin. Capſicum Actuarii, ſive Caninum zinziber Avicennæ Lobel. Vulgatioris eſt notitiæ, ac foliis leviter quandoq; circumroſis; & brachiali caulis altitudine à primo non admodùm diſcrepat, uti etiam radiculis gracilibus annuis; florum quoq; ſpecies convenit ex albo palleſcentium; ſiliquæ coriaceæ fructuum digitalis longitudinis ſunt, recurvatis pediculis deorſum pendulæ, ſub maturitate rubentes, in quarum medio nervo affiguntur glomeratim longo ordine ſemina, è flavo palleſcentia, prioribus ſpeciebus conformia.

Dodon. 704. fol.
Cluſ. in Monard. fol. 340.
& in Curis poſterior. 54. fol.
Cœſalpin. lib. 5. cap. 22. fol. 215.
Lobel. Obſ. 172. Adv. 134.
Lugdunenſ. 632.
Epit. Cam. Matth. 347.
Hort. Med. 127.
Matth. C. Bauh. 434. fol.
Phytopin. C. Bauh. 156.

Germ. Mittel langer Indianiſcher oder Calecutiſcher Pfeffer/ Schottenpfeffer/Preſilienpfeffer.

Trag. lib. 2. 148. cap.
Fuchſ. 281. cap.
Tabern. 529. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 181. fol.
C. Durant. 758. fol.

II. *Piper Indicum bifurcata ſiliqua.*

I. Piper Indicum minimum erectum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

PIper Indicum minimum, ſiliquis oblongis erectis. Radices oblongæ, tenuiter fibratæ, gracileſcunt, veluti & caulis multivariàm brachiatus; foliorum, per ambitum tenuiter & ſuperficialiter circumroſorum ſitus, minore & anguſtiore habitu Amomo Pliniano proximo reſpondet: flores quoq; parvi; capſulæ graciliores, per maturitatem rubentes, ſurſùm ſpectant, vix transverſum digitum longitudine ſuperantes, parva ſemina, prioribus conformia, continentes.

Autores non videntur attingere.

Germ. Klein roth Schottenpfeffer/mit auffgereckten Schöttlein.

II

Piper Indicum bifurcatâ ſiliquâ erectâ. Facie ſuâ priori omninò majus, latioribúsq; foliis magis primo reſpondet, præterquam fructu ſurſùm erecto, multò oblongiore, craſsiore, qui ſuperiùs in obtuſum apicem, nonnunquam bifurcatum, & ſubindè pluribus tuberculis ſeu ſulcis diſtinctum, abit: ſemina vulgatiori medio conformia ſunt, cui quoq; fructus ſimilimus eſſe videtur.

Germ. Langer Indianiſcher Pfeffer/mit auffgereckten Schöttlein/ſo vnten geſpaltten ſcheinen.

Nec hujus autores meminerunt.

II. Piper Indicum Aureum latum

I. Piper Indicum ſiliquis flavis.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

PIper Indicum ſiliquis flavis. Cum eo, quod Medium nuncupatur, plantæ habitus ac ſiliquarum, terram verſus ſpectantium, congruit, præter coloris flavedinem, quam clariſs. Cluſ. (Scholiis ad Monard. ſimplic. Oriental. hiſtoriam, fol. 341.) in omnibus generibus obſervavit.

Germ. Langer Indianiſcher Pfeffer mit gelben Schotten.

II

Piper Indicum aureum latum. Fructu ſiliquato, coriaceo, latiore & vegetiore, promiſſioribus pediculis dependente, atq; ad aureum colorem inclinante, quo Aurantia mala probè matura refert, à priore variat, aliàs nulla diverſitas animadvertenda.

Germ. Groſſer goltgelber Schottenpfeffer.

II.
Piper minimum Siliquis rotundis.

I.
Piper Indicum rotun, dum maximum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

PIper Indicum rotundum maximum. Folia, longis ſubnixa pediculis, crebra, integra, viridia, Ocimo latifolio ſeu Solano vulgari oblongiora, & magis faſtigiata, incondito ordine inſident cauli viridi, ſtriato, ac in multa brachia diviſo; flores ſingulatim paribus pediculis, è foliorum articulationibus exeuntibus, nituntur, parvi, quinis foliis candicantibus herbidum meditullii aſteriſcum circumdantes, quibus ſubmittuntur fructus, infra pomorum aureorum amplitudinem, rotundi, & rimis aliquot ſeu ſulcis diſtincti, deorſùm penduli, per initia virides, & poſtmodùm ſub maturitate grato rubore, corallii nitorem affectantes, concludentes ſemina numeroſa, è flavo ſubalbicantia, lenticulæ magnitudine propemodùm compreſſa, rotunda, & in mucronem collecta, guſtus acredine, unà cum cuticulâ externâ, Piperi nihil cedentia: radix tenuiter fibrata, oblonga, gracilis & annua eſt.

Germ. Groſſer Jndianiſcher Schottenpfeffer / mit rother runder vnterſichhengender frucht.

II

Piper Indicum ſiliquis rotundis. Folia, præter ſimilitudinem, paulò minora & anguſtiora erant, caulis longitudine & formâ nihil cedebat, flores æquè albeſcebant, Solani vulgaris vice, fructus ſimiliter dependebant, Ceraſum ſylveſtrem, vel Amomum Plinii, ſeu Strychnodendron æmulantes, poſt virorem demùm maturitate rubedinem inducentes.

Lobel. 172. ex placit. C. Bauh. in Phytopin.
Cluſ. 341. in Notis ad Monarden. in fol.
Lugdunenſ. 633. fol.
Cam. Hort. Med. 127. fol.
Phytopin. C. Bauh. 156.

Germ. Kleiner Jndianiſcher Pfeffer mit runder frucht.

Tabern. 530. fol. lib. ſecundo.

II.
Piper Indicum medium longum erectum.

I.
Piper Indicum maximum rotundum erectum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

PIper Indicum maximum, rotundum, erectum. Folia mediam magnitudinem obtinebant, flores congeneribus plantis ſimiles erant, fructus amplitudine quodammodò Piperi Indico maximo, rotundo, deorſum pendulo, cedebat, ac cœlum verſus à pediculo ſuo erigebatur, initiò virore & lævore placens, & poſt maturitatem rubedine, ſemina cognatis generibus conformia intra ſe fovens.

Depingitur & deſcribitur in Curis poſterioribus Cluſii fol. 51. ubi à patre Gregorio per C. Bauh. ſub icone rotundæ figuræ, in ſuo Matth. fol. 434. repræſentatum putatur. At ille Piper Indicum Cordatum magis exhibitum volvit, ut è Camer. Epit. Matth. 348. fol. evidenter patet, è quo etiam Bauhiniana icon tota mutuata eſt.

Germ. Groſſer auffrechtſtehender Indianiſcher Pfeffer / mit rothen Schotten.

II

Piper Indicum medium, longum, erectum. Siliquæ inter longos fructus mediam fermè habent magnitudinem, & mucrones ſuos ſurſùm vertunt, ſemina nihil diſcrepant.

Germ. Mittelmeſſiger auffgereckter Indianiſcher Pfeffer / mit rothen Schotten.

II.
Piper Indicum orbiculatum Medium.

I.
Piper Indicum rotundum aculeatum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

PIper Indicum rotundum aculeatum. A ſuperioribus differt ſaltem fructu rubro, Malis inſanis paulò breviore, ſubrotundo, & inferiùs in innoxium quaſi aculeum ſeu ſtamen abeunte.

Germ. Runder rother Indianiſcher Pfeffer/mit ſpitzlein als kleinen ſtachelein.

II

Piper Indicum orbiculatum medium. Inter ſpecies, quæ formâ ſiliquarum ſphæroide ſunt, mediam magnitudinem obtinere videtur: ſiliqua verò exactè rotunda erat, rubra, & ſubtùs apicem, aculeo tenui conformem, è centro exerebat, alioquin nullo diſcrimine diſtans.

Germ. Mittelmeſſiger runder Indianiſcher rother Pfeffer.

Piper Indicum corda-
tum.

Piper Indicum corda-
tum oblongum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

Piper Indicum cordatum oblongum. Foliorum & caulis ſpecie orbiculatum medium Piper refert, fructus ſiliquatus coriaceus è maturitate rubedinem contrahit, & oblongam cordis humani figuram affectat, vel olivarum quodammodò formam, quâ ad ſextam ſiliquaſtrorum rotundor. propendentium ſpeciem, à Cluſ. è tractatu patris Gregorii Cappucini mutuatam & deliniatam, rejiciendum videtur.

Germ. Langer Indianiſcher Pfeffer/ſo wie ein hertz formiert.

II

Piper Indicum cordatum, in rotundiorem tantùm fructus figuram colligitur, æquè in pediculo reflexo terram verſus propendens, aliàs à priore parùm divertitur, niſi quòd ſeminum parvitas leviter variet.

Germ. Runder Indianiſcher Pfeffer/ſo wie ein hertz formiert.

III

Multiplicium ſpecierum mira varietas non ab omnibus rei herbariæ ſcriptoribus attingitur, neq; etiam ob luxuriam ſiliquarum integrum fuit: de plerisq; tamen videbis autores, ſub Piperis Indici medii adumbratione citatos; & de Cordatis ſpeciebus lege

Dodon. fol. 702.
Cluſ. Cur. poſter. fol. 52.
Lobel. Adv. fol. 134.
Lugdunenſ. 632.
Cam. Epit. Matth. 348.
Hort. Med. 127.
C. Bauh. Matth. 434.
Phytopin. 156. fol.

Germanos:

Trag. 148. cap. lib. 1.
ſub unâ icone.
Fuchſ. 281. cap.
Cam. Matth. Germ. 181.
Durant. 758. fol.

SECVNTVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
AVTVMNALIVM.

Canna Indica rubra.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

CAnna Indica rubro flore, Arundo Indica florida Lobel. Cannacorus quorundam ſeu flos Cancri. Radices numeroſis, prolixis, craſsiuſculis fibris conſtant, effuſis è multis nodoſis capitibus, quæ ſingula ſucceſſivè convolutum quaſi anguſtum cucullum, Lilii convallii primùm erumpentis inſtar, emittunt, ſenſim ſe dilatantem in folium tenue, herbaceæ viriditatis, è latitudine in longitudinem mucronatam coactum, obliquè frequentérq; nervatum, è cujus ſinu tandem prodit caulis arundinaceus ſingularis, lævis, bicubitalem ſæpiùs altitudinem excedens, ac infernâ parte digiti minimi craſſitudinem: hunc alternatim amplectuntur paria, ſed multò ampliora folia, Helleborum album adultum, aut potius Muſam quadantenus æmulantia: ſumma pars caulis in alas dividitur, floribus Gladiolo ſeu Xiphio conformibus onuſta, longioribus tamen & anguſtioribus foliis præditis, hilarioris ruboris, ſeu minii colore tinctis, quibus hirtum viride capitulum ſubſternitur, quod cum ſuo flore, nondum adaperto, forpiculam ſeu chelam cancri fluviatilis referre, herbarii tradunt. Emarcidis floribus, idem capitulum abit deniq; in triangulam, oblongam, & molliter echinatam ſiliquam, cujus in medio intrinſecus longo ordine diſponuntur ſemina rotunda, dura, ſolida, maturitate nigricantia, Ochri ſeu Fabæ nigræ granis æqualia, è quibus ſphærulas precatorias Hiſpani & Luſitani conficì curant, Cluſio atteſtante.

Cluſ. LXXXI. fol.
Lobel. Obſ. 29. Adv. 28.
Lugdunenſ. 1001.
Epit. Matth. Cam. 731.
Hort. Med. Cam. 33.
Matth. C. Bauh. 701.
Phytopin. C. Bauh. 43.

Germ. Roth Indianiſch blumenrhor / mit feuerrothen blumen.
Tabern. 706. lib. primo.
Cam. Matth. Germ. 338. late: poſt: Gladioli Indici titulo.
C. Durant. apud quem multa vide de ejus viribus, ubi & Papyri nomen illi attributum leges, 422. fol.

I

Canna Indica lutea rubris maculis punctata.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

CAnna Indica flore croceo guttato. Folia multò ampliora erant, alioquin à Cannâ Indicâ rub. flor. nullis aliis notis diſtabat, quàm florum ſpecioſiore elegantiâ, qui croceo colore placent, ac ſaturatè rubris ac ferè nigricantibus ſtigmatibus ſeu punctis inficiuntur.

A nullo adhuc eâ facie prodita fuit.

Germ. Golegelb Indianiſch Blumenrhor / mit ſchwartzen düppelein beſprengten blumen.

II Gentionella Autumnalis fo-
lijs Centaurij minoris flore cæ-
ruleo

I Iasminum Indicum flore
rubro & variegato

III Gentionella multiflora Autu-
mnalis e cæruleo purpurascens

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

IAſminum Indicum flore rubro, albo variegato in eâdem plantâ. Atq; his ſaltem florum coloribus à congenere priori ſpecie diſcrepat; jam hilariore purpurâ, rubro colore, interdum albo, nonnunquam albo & purpureo ſimul dimidiatim in eodem flore tingitur, ſive inæqualibus vel latis vel minutis maculis purpureis, tàm punctatim quàm virgatim album colorem intercurrentibus, quandoq; radiis flavis per longitudinem flores diſtinguentibus, miras oculorum delicias facit. Cæteroquin ad præcedens referendum.

Autores ſuperiùs annotatos habes.

Germ. Geſcheckte Indianiſche Blumen/mit rothen und weiſſen flecken vermiſcht.

II

Gentionella Autumnalis, anguſtifolia, minor. Radicula exilis, pallida, tenuiter fibrata, caulem ferens palmarem, multis foliis anguſtis, Polygalâ recentiorum vel Hyſſopo magis mucronatis, ſitu geminato ſibi oppoſitis, obſeſſum: flores hypocalicibus tenuiter laciniatis inſident, oblongi, concavi, & in quatuor folia paulatim reflexa, ac circa latera, utrinq; piloſa, diſpoſiti, pulchrè cœrulei, quibus ſubſequuntur ſemina, in oblongis capitulis condita, minuta, rotunda, ſubnigricantia.

Thal. Harcyn: Saxono Thuring: Violæ Calathianæ
Autumnalis 1. titulo, fol. 130.
cui vera Pneumonanthe Cordi eſt.
Vt etiam Caſp. Bauh. fol. 345. Phytopin. 345.

Germ. Blaw Himmelſtengel/oder klein Encian/mit ſchmalen blättern.

III

Gentionella multiflora Autumnalis, è cœruleo purpuraſcens. Radix exigua eſt, parùm fibrata, tenuis, caulis dodrantem altus, quandoq; procerior, quadrangulus; hunc folia conſcendunt penè triangula, trinervia, Gentionellæ Vernæ ferè effigie, ſine pediculo affixa: flores in alis prodeunt cavi, oblongi, in triangula quina folia ſuperiùs diſtincti, coloris, ut Thalius habet, è pallidiore cœruleo leniter ſubrubentis: ſemina pariter in oblongis conceptaculis promuntur minuta, rotunda, obſcurè fulveſcentia.

Cluſ. Gentianæ fugacis titulo, quæ ſeptima numero eſt.
Thal. Scripto ſuperiùs citato, fol. 131.
C. Bauh. Phytopin. 345. fol.

Germ. Himmelſtengel/oder klein Encian/mit purpurblawen blumen/im Herbſt blühende.

1.

Iaſm inum Indicum, ſeu flos mi-
rabilis peruanus,

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

IAſminum Indicum flore flavo, rubris maculis variegato. Hujus tàm exotica elegantia, quàm inſignis florum varietas Thaumantidis nomen, uti & mirabilis plantæ titulum emeruit, quare Coeſalpino Maraviglia de Peru, Hiſpanis Mirabillas de Peru dicta fuit. Itali florem Indicum & Mexicanum, Belgæ Solanum odoriferum vocant, Cluſio monente, cui & Hachal Indi ſive Admirabilis Peruana. Camerar. Gelſiminum vel Iaſminum Indicum nuncupat. Radix carnoſa, ſolida (quam ſciſsam ſanguineum ruborem contrahere Coeſalpinus annotavit) Rapi aut Raphani longi formam affectat, foris nigra, intus albida, ac, inferiùs in fibras aliquot diviſa, è capite ſuo caules ortu diverſos emittit, ſingulatim ramos, herbacei coloris, erectos, & bicubitalem quandoq; altitudinem excedentes, in quibus, oppoſito ſibi ordine binario, collocantur folia Circeæ Lutetianæ, aut Solani vulgaris, præterquàm quòd ad proceſſum pediculi latiorem baſim referant, in ſummo mucronata, viridia, fervidi odoris, & guſtus pariter, ac ingrati: flores multi unà in extremitate alarum emicant, ſingularibus brevibus pediculis, & foliaceo quinque laciniarum mucronatarum velut hypocalicio excepti, Tabaci ferè effigie, oblongi, concavi, & antequàm aperiantur Pentagonâ ſpecie complicati, quam expanſi in convolvuli formã obtuſis licet angulis commutant; meditullium obtinet ſex oblonga tenuia ſtaminula, ſtylo promiſſiore conjuncta: varietate autem coloris mirè placent, aliquandò enim duntaxat flavi aut pallidioris ſunt, quandoq; obſoletè flaveſcunt, ſæpiſsimè binis coloribus ſimul eluceſcentibus, vel radii, modò flavi, modò purpurei, florem percurrunt, vel purpuraſcentes maculæ, vario ſitu & mixturâ, per totum florem flaveſcentem aut palleſcentem diſperguntur (ut accuratiſs. Cluſ. verba mutuem:) odore conſtant dulciuſculo remiſsiore, ſed ephemeri ſunt, & temperato aere, aut ut plurimùm humidiore, explicantur: illis deciduis, ſequuntur ſemina, ſingulatim ſine pericarpio locum floris occupantia, Myrti ſeminis magnitudine, ſubrotunda, & in medio ventricoſa, è fuſco nigricantia, ac minutis tuberculis nonnihil exaſperata, quæ matura, vel levi vento impulſa, decidunt.

Depingitur & deſcribitur exactiſſimè à Cluſ. fol. LXXXIX.
Coeſalpin. quoq; meminit illius, quòd rubri coloris eſt, & ad Mandragoram Theophraſti refert, lib. 4. c. XI. fol. 154.
A. Lobel. Icon. depingitur ſub magnæ admirationis herbæ titulo, fol. 262.
Vide etiam Iaſminum rubrum Dalechampii, fol. 1433. quod tantùm levibus caulis rubicundi notis à Cluſio diſtinguitur à Iaſmino, è rubro & albo variegato.
Hort. Med. Cam. 64. fol.

Germ. Geſcheckte Indianiſche Blumen / ſo mit gelben vnd rothen flecklein vermiſcht ſindt.

II Origanum Onites dictum. I Helenium. III Origanum vulgare.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

HElenium ſeu Enula Campana, quam quidam pro radicibus Behen ſubſtituunt. Radice conſtat magnâ, craſsâ, inæqualiter protuberante, foris ſubfuſcâ, intus albâ, ſuaviter odoratâ, & acri: inde caulis in tricubitalem aſſurgit altitudinem, ſubhirſutus, & ad ſummum uſq; foliis veſtitus, ſibi ſine pediculis arctè inhærentibus, quorum inferiora Symphyto majore ampliora ſunt, & mucronata, per ambitum tenuiter crenata, ſuperiùs in virore albicantia, & tenui lanugine obſita, inferiùs albidiora: flores ſummum caulem ejuſq; adnata occupant, ſquamatis capitulis ſuffulti, aurei, radiatis plurimis tenuibus oblongis foliis, Conyzæ mediæ ſeu Bubonii lutei Tab. modo, latum meditullii diſcum, innumeris ſtaminulis brevibus farctum, orbiculatim ambientes: ſemen ſtaminulis ſubeſt, barbulis rigidis brevibus annexum, Conyzarum modo. Matthiolus illi ſemen Verbaſci attribuit, tactu pruritum faciens.

Dod. Pempt. tertio. l. 1. c. xx. f. 341.	Phytopin. 541. fol.
Coeſalpin. 12. lib. cap. 34. fol. 499.	Germ. Alantwurtz.
Lobel. Obſ. 309. Adv. 426. fol.	Trag. lib. 1. cap. 55.
Lugdunenſ. 867.	Fuchſ. cap. 89.
Cam. Epit. Matth. 35. fol.	Tabern. 264. fol.
Hort. Med. 71.	Matth. Cam. Germ. 18. fol.
Matth. C. Bauh. 72. fol.	Durant. 438.

II

Origanum vulgare ſeu ſylveſtre. Montibus ob natalem nomenclaturam debet, quamvis plurimùm in planis ſylveſtribus & dumetis reperiatur. Virgultis eſt multis, ab unâ radiculâ, ſummâ tellure vagante, ac filis tenuibus ſubfuſcis denſè fibratâ, cubito altioribus, leviter piloſis, rectis, in quibus folia Amaraco majora & longiora. Flores ſummis caulibus inſident, particulatim umbellas conſtituentes, Serpilli aut Pulegii formâ, dilutè purpurei, & rariter albi, quibus emarcidis, remanent in parvis & tenuiter teſticulatis utriculis ſemina exilia, ſubrufa, Amaraci ſeminibus majora.

Dodon. 284. fol.	Phytopin. fol. 420.
Coeſalpin. lib. 11. c. 52. fol. 463.	Germ. Doſten oder gemeine Wolgemuth.
Lobel. Obſ. 263.	Trag. lib. 1. cap. 10.
Lugdunenſ. 887.	Fuchſ. 209. cap.
Cam. Epit. Matth. 469.	Tabern. 59. fol.
Hort. Med. 112.	Matth. Cam. Germ. 239. fol.
Matth. C. Bauh. 519. fol.	Durant. 680.

III

Origanum, Onites dictum. Minoribus tantùm & Hyſſopo Græcorum adſcriptis foliis diſsidet, Amaraco tenuifolio proximis; flores in faſtigiis magis ſpicatis ut plurimùm albicant: ſemina & radix ferè conveniunt.

Vide autores ſuperiùs citatos. | Germ. Fremd Wolgemuth/oder Doſten.

I.

Amaranthus Tricolor.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

AMarantus tricolor. Blitum variegatum quorundam. Celoſia Tragi. Symphonia Plinii. Camer. Herba Papagalli ſeu Pſittaci. Folia ſortiebatur Bliti majoris Dodon. è lato in acutum producta, longis pediculis innixa, vel omninò pallidè flaveſcentia, viridia, rubentia, vel particulatim ſanguineo, aut puniceo, viridi, luteo colore diſtincta, ita ut Pſittacorum plumas ſpecioſas æmulari viderentur, miro & grato oculorum blandimento: hærent autem in caule rotundo, cubito altiori, cui ſecundum alarum cavitates flores muſcoſi, vix conſpicui, annaſcuntur, Bliti florum effigie, & ſub his in tenuiſsimis membranulis ſemina minuta, orbicularia, compreſſa, nigro colore ſplendentia: radix annua eſt, & fibris multifidis deorſùm demiſsis obſeſſa, albeſcens.

Cœſalpin. alterius Bliti peregrini titulo, lib. 4. c. 26. fol. 162.
Lobel. Obſ. 127. Adv. 95.
Lugdunenſ. 540. fol.
Cam. Hort. Med. 13. fol. & 29. fol.
Phytopin. C. Bauh. 194.

Germ. Papágeyfedern.
Trag. 141. lib. ſecundo.
Tabern. 142. lib. ſecundo.

I
Amarantus major panniculis
rubris.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

AMarantus major panniculis rubris. Radices habebat longas, fibratas, annuas, & ætate ligneſcentes, caulem bicubitalem ſtriatum, in quo folia Blito latiora & oblongiora, ſubrubentia, ſubindè magnis & ſubobſcuris nigricantibus maculis infecta, ac mucrone finita, ambitu quandoq; leviter & tenuiter circumroſa: adnata, ut & caulis ſuperiorem partem, paniculæ longæ, obſoletè rubentes, erectæ, ſtipant, exilibus, & in medio tenuiter ſtamineis floſculis, & poſt illos ſemine hiſpidis loculis condito, numeroſiſsimo, albo, minuto, vulgari Amaranto ſimili, cumulatim confarcto; cacumina caulis plerunq; in bifidam, aut nutantem, compreſsam, vel ſubindè confertis panniculis prolificam ſpicam extolluntur.

Dodon. 607.	Lobel. 126. Obſ. 95. Adv.	Matth. C. Bauh. 357.	Tabern. 141.
Cœſalpin. lib. 4. cap. 26. f. 162.	Lugdunenſ. 539.	Phytopin. 193.	Matth. Germ. Cam. 134.
Cluſ. ſub Quinuæ titulo ſeu	Cam. Epit. Matth. 234. fol.	Germ. Groſſe rothe Sammetblu-	Durant. 147.
Bliti Peruviani, fol. LXXXI.	Hort. Med. 13. fol.	men/oder groſſer Meyer.	

Habetur & alia ſpecies, quæ pari facie, ſed paulò humilioribus caulibus variat, & dilutiore pannicularum colore, ſemine & radice, uti & foliis, non ità latis & rubentibus, parùm diſpar.

II

Hieracium minus, Hyoſeridis latifoliæ facie. Radicibus erat gracilibus, longis, & modicè ac tenuiter fibratis, ſubalbicantibus, quarum caput diſpergebat folia plurima, orbiculatim quaſi terram radentia, oblonga, & anteriùs latiora, ambitu inæqualiter dentata, Hyoſeridem latifoliam Tab. referentia: è medio illorum palmaris longitudinis, tenues, virides, & ſurſum verſus bifidi cauliculi prodeunt, in cacumine, oblongo & quaſi ſquamato viridi capitulo impactum florem, Hieraciorum modo luteum, radiatum, & poſt hunc iisdem ſub capitulis ſemen gracile, Hieracii pappis annexum, proferentes. Quadraret omninò ad Hyoſeridem, niſi pappoſum ſemen foret.

Nemo attingere videtur; nos in viâ Auguſtam verſus, ut & Francofurdiano itinere, obvium habuimus.

Germ. Klein Habichtkraut/mit breiten blätern.

III

Seſamoides Salmanticum parvum. Radicula gracilis, longa, albeſcens, ſingularis erat, bifido capitis proceſſu finita, ubi ceſpites quàm plurima conferta folia, terram radentia, Lini foliis non longiora, ſed è gracilitate in latiorem formã obtuſam producta, obſcurè virentia, oſtendebant; inter quæ cauliculus unus atq; alter, aut plures, aſſurgebant teretes, tenues, magna per intervalla anguſtis foliolis ſepti, in ſummo ſparſis quaſi faſciculis raris flores continentes muſcoſos, herbidi palleſcentis coloris, ſtellatos, quos ſequuntur in parvis membranaceis caliculis ſemina copioſa, nigrocinerea, inæqualia, puſilla.

An ſecund. genus Seſamoid. Salmant. Cluſii, quod Behen floris parvi appellatione à Iacobo Plateau ſibi miſſum ſcribit, fol. 295.

Et Muſcipula altera flore muſcoſo, Lob. Adv. 190. Videtur cognatum eſſe plantæ Thalianæ, quam κεραυρόφιλον vocat.
Sylv. Harcyn. Thuring. fol. 68.
Germ. Ohrlöffeleinkraut.

II. Amarantus Criſtatus. I. Amarantus Spicatus.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

AMarantus Criſtatus. Amarantus panniculâ incurvâ C. Bauhin. purpureus, ſecundus Dodon. Folia Solani & Atriplicis Helxines foliis longiora habebat, in caulibus alternatim exeuntia, ſeſquicubitalibus, rubris, nitidis, & vertices verſus brachiatis; cacumina ſingula exornant ſpicæ, holoſerici rubri colore tinctæ, & multipliciter coagminatæ, criſtatæ, & in ſummo latiores, compreſſæ, ac variè reflexæ, ſeu nutantes quandoq;, in quibus complectuntur ſemina nigra, Amaranti tricoloris æmula, vel vulgatioris purpurei, quem & radices annuæ produnt.

Lobel. 126. Obſ. Adv. 95.
Lugdunenſ. 871.
Cam. Epit. Matth. 792.
Hort. Med. fol. 13.
Matth. C. Bauh. 737. fol.
Phytopin. 193.
Germ. Hannenkamm.
Cam. Matth. Germ. 365.
Durant. 44.

II

Amarantus ſpicatus. Foliis eſt Blito anguſtioribus, oblongis, acutis, integris; caulibus rubicundis cubitalibus, in adnata brachiatis, quorum ſummitates in ſpicas, prioris Amaranti ritu ſaturato rubore tinctas, abeunt, vel ſingulares, vel multiplicatas, quæ condunt ſemina Amaranti præcedentis, quem etiam radices fatentur.

Dodon. 185. fol.
Lobel. 126. Obſ. Adv. 95.
Lugdunenſ. 871. fol.
Cam. Epit. Matth. 791.
Hort. Med. 13. fol.
Matth. C. Bauh. 737.
Phytopin. C. Bauh. 193. fol.
Germ. Sammetblumen / Tauſentſchön.
Tabern. 142. fol.
Cam. Matth. Germ. 365.
Durant. 43.

I.
Tabacum latifolium.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

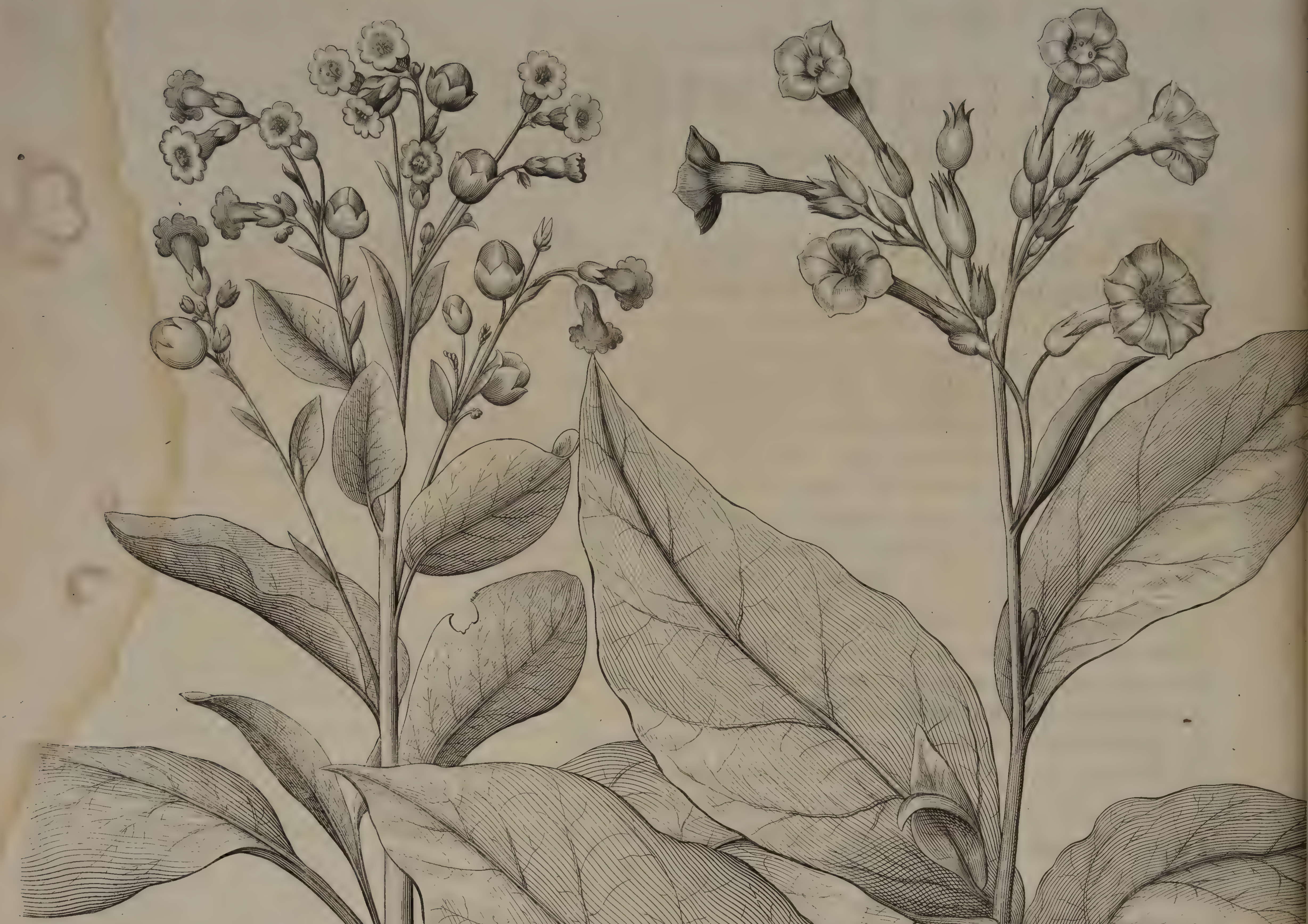
I

TAbacum ſeu Nicotiana major latifolia. Picielt Indorum Monardis. Petum Peruvianum, Perebecenuc Oviedi, Tornabona Cœſalpini. Hyoſcyamus Peruvianus Dodonæi. Sana ſancta Indorum Lobel. Bugloſſum antarcticum quibusdam Lugd. Herba ſanctæ crucis Caſtoris Durant. βλεννοχοῖς, quòd pituitam è cerebro fluentem eliciat, P. Renealmi. Indiæ exploratorum ſedulitati hanc etiam acceptam referre debemus ſtirpem, tàm ſpectatæ pulchritudinis, quàm à ſummâ multiplicium virium commendatione Panaceæ titulo dignatam. Noſtrum ſolum cultu lætiore deliniata haud aſpernatur, algoris tamen impatiens à frigoribus munienda eſt. Radices obtinet è craſſiori baſi multifidas, lignoſas, & variè divaricatas, albicantes, caulem baculi craſsitie, altitudinis tricubitalis, viridem, tenui pilo pubeſcentem, unctuoſum, medullâ candidâ farctum, ramoſum, quem latâ ſinuum baſi amplectuntur folia frequentia, ampla, Verbaſco & Symphyto majori grandiora, è medio ambitu latiore & quaſi gibboſo ſenſim tandem in mucronatam figuram coacta, dilutè viridia, pinguia, & nonnihil viſcida, adeò ut etiam minutæ muſcæ illis adhæreant. In frequentium ramorum brachiis flores è dentatis foliaceis calicibus, ſingulatim pediculo firmo exceptis, prodeunt, ex imâ concavâ anguſtâ ſpecie in quinquangularem limbum dilatati, ſeu, ut Cœſalpin. habet, tubæ effigie, in albedine dilutè purpuraſcenti rubore ſuffuſi, quorum meditullia quina ſtamina, ſtylum pallidè virentem prominentem cingentia, occupant: marcida illa ſequuntur capita olivaris magnitudinis, in mucronatum nonnihil apicem deſinentia, minutiſſimo pullo ſeu è fulvo nigricante rotundo ſemine referta. Cœſalpin. etiam caulibus ſeri vult, cujus tamen rei periculum fruſtrà fecimus.

Dodon. 449. fol.
Cœſalpin. lib. 8. cap. 43. fol. 344.
Cluſ. in Monardis verſione, fol. 307.
Lobel. 316. Obſ. Adv. 252.
Lugdunenſ. 1895.
Cam. Epit. Matth. 810.
Hort. Med. 165.
C. Bauh. Matth. 751.
Phytopin. C. Bauh. 305. & 306.
Paul. Renealm. ſpecim.
Hiſt. plant. 33. &c.

Germ. Groß braitblätericht Indianiſch Wundkraut der Männlein.

Tabern. 280. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 373.
Durant. 643.

III. *Nicotiana minor seu Hyoſcyamus luteus.*

II. Oxicoccon ſeu Vaccinia paluſtria.

I. *Nicotiana maior ang ... folia.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

NIcotiana major anguſtifolia. Humiliore caulis, & foliorum habitu anguſtiore differt, quæ plerunq; in acutum abeunt, & è pediculo cauli affiguntur; florum quoq; proventu locupletiori, eorúmq; colore intenſiore gaudet. Vulgus herbariorum huic fœminæ, ut latifoliæ Nicotianæ maris titulum aſsignat.

Dodon. Hyoſcyami Peruviani alterius titulo, fol. 449.
Lobel. Obſ. p. 316. icon. p. 585.
Vt & autores ſuperiùs deſignati hujus meminerunt.
Germ. Schmalbläteriche Indianiſch Wundkraut.

II

Oxycoccon Cordi. Vaccinia paluſtria Dodon. Radiculis conſtat tenuibus, multifidis, ac fibris frequenter capillatis, diffundentibus ſupra muſcum viticulas longas, ſetarum propemodùm tenuitate, ſubrubentes, lentas, & variè obliquatas, in quibus utrinq; folia, Serpyllo minutiora, vel Thymo, ſeu Lenticulâ, mucrone finita, & ambitu verſus dorſum incanum leniter reflexa (ut Thalii verba mutuem:) flores non vidi, Thalius ei purpureas exiguas Citini facie attribuit. Subnaſcuntur baccæ rotundæ, Iuniperinis vix ampliores, initiò herbacei palloris, poſteà punctulis minutis infectæ, ac quandoq; omninò rubentes.

Dodon. 758.
Lobel. Obſ. 547. Adv. 417.
Lugd. 187. Ericæ ſextæ bacciferæ Dod. titulo.
Thal. Sylv. Saxono Thuring. 82. fol.
Germ. Moßbeer.

III

Nicotiana minor, ſeu Petum quartum Cluſ. in Monard. Hyoſcyamus dubius luteus Solanifolius Lobel. Multò humilior eſt Nicotianâ præcedente, & ſesquicubitalis, caule rotundo, pingui, tenuiter hirſuto, pallidè virenti; in quo folia virentia, ſubrotunda, pinguia, ſuccoſa, & parùm piloſa, Solano furioſo non abſimilia: flores in dentatis foliaceis alabaſtris è flavo languidiorem colorem induunt, Nicotianâ multò minores, tubuloſi, in quina obtuſa bifida labra explicati, quibus deciduis ſubrotunda capitula remanent, tenuibus, prioris Tabaci æmulis, ac majoribus, rotundis, lividopalleſcentibus ſeminibus referta: radix ſubtùs demiſſâ, annua, fibris lateralibus multùm obſidetur.

Dodon. 447. fol.
Cœſalp. lib. 8. cap. 44. fol. 345.
Lobel. Obſ. 140. Adv. 107.
Lugd. 1718. ſub diverſis iconibus.
Epit. Cam. Matth. 809. fol.
Hort. Med. 77. fol.
Matth. C. Bauh. 750. fol.
Phytopin. 306. fol.
Germ. Wundbilſam/gelb Wundkraut.
Tabern. 278. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 373.
C. Durant. 461.

I. Stramonia.

II. Halimus.

III. Botris Dracontiæ maior.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

STramonia. Nux Metella, ſeu Methel Avicennæ Cœſalpin. & Lugdunenſ. Hippomanes Anguillaræ. Pomum ſpinoſum Dodon. In fictili altum, proceritatem cubiti attingebat; caulis glaber erat, & coloris herbacei, ſingularis, inferiùs minimum digitum craſſus; folia pediculis longis & firmis ſuffulciebantur, Solani ſeu potius Mali inſani effigiem affectantia, ſed lævia, teneriora, virentia, marginibus aliquantùm ſinuoſa, prope pediculi proceſſum baſi inæquali, ac in ſummo mucronem producentia, odore Opii: flores in pariter firmis & ſurrectis pediculis prodibant, grandes, oblongo & denticulato calici impacti, candidi, calathiformes, tubuloſi, & ſecundum longitudinem plicati, Nicotianæ floribus, ſeu Convolvuli majoris ſpecie ampliores, ambitu obtuſis ſinubus, & ſenis plerunq; anguſtis prominentibus per intervalla laciniis notati, ſtaminula aliquot in medio gerentes: floribus emarcidis pilulæ, brevibus craſſis ſpinulis exaſperatæ, rotundæ, Gallis paulò ampliores, aut nucem juglandem æquantes, ſuccedunt, complectentes ſemina, Daturæ ſeminibus majora, cumulatim congeſta, albida, compreſſa, & propemodùm in triangulam formam abeuntia.

Dod. 456. à quo benè deſcribitur.
Cœſalpin. lib. 5. cap. 17. fol. 212.
Lobel. Obſ. 136. Adv. 103.
Lugdunenſ. 629. fol.
Cam. Epit. Matth. 175.
Hort. Med. Cam. 107.
Matth. C. Bauh. 225.
Phytopin. C. Bauh. 229.
Germ. Stechöpffel/Dornöpffel.
Trag. cap. 128. lib. ſecundo.
Fuchſ. 265. cap.
Tabern. Solani ſpinoſi nomine, 282. fol.
Cam. Matth. Germ. 377. fol.
Durant. 655.

II

Halimus vulgaris Matth. Portulaca Marina Dodon. Plurimis fruticat virgis, candicantibus, lentis, flexilibus, reſupinatis, per intervalla nodoſis, ſeu geniculis interceptis, cubitum altis, in quibus folia albida, anguſta, lævia, Oleæ æmula, pulpoſa, ſalſi guſtus, ſingulis geniculis bina ſibi correſpondentia; faſtigia virgarum abeunt in racemos oblongos, quorundam Atriplicum facie, onuſtos floribus exiguis, herbaceis, muſcoſis, quos excipiunt ſemina parva, plana, copioſa, ſimiliter Atriplices referentia: radix vivida eſt, lignoſa, variè diſperſa, perennis.

Dodon. 759.
Cluſ. 54. fol.
Lobel. 213. Adv. 168.
Lugdunenſ. 265.
Epit. Cam. Matth. 83. fol.
Hort. Med. 71. fol.
Matth. C. Bauh. 145.
Phytopin. 564.
Germ. Meergewechs.
Matth. Cam. Germ. 45.

III

Botrys ſeu uva Dracontii majoris Dioſcoridis, ſuperiùs deſcripti. Compactioris uvæ racemulum referens, primò baccas virides, pòſt Ari modo rubentes, rotundas, nec illi abſimiles profert, quæ intus cohibent ſemina rotunda, ferventia, ac mordacia. Admodùm probè depingitur in Epit. Matth. Cam. fol. 360.

Germ. Die Frucht oder Trauben von der groſſen Natterwurtz.

I. Datura Turcarum.

II. *Polium folijs & facie Lavendulæ*

III. *Linaria purpureo violacea elatior.*

CELEBERRIMI EYSTETTEN-ſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

DAtura Turcarum, ſeu Chriſtoph. Acoſtæ, Marana Perſarum. Solanum fœtidum ſpinoſum, ſemine nigro, C. Bauh. Radix magna, non profundè acta, & craſsè fibrata, albeſcens, annua & lignoſa eſt: caulis digito craſsior, lævis, ſtriatus, diluti viroris, & ſuperiora verſus inæqualis, ac variè brachiatus; inde dependent in longis pediculis folia frequentia, grandia, Xanthii, ſeu Atriplicis latifoliæ, quam Tabernæm: Chenopodium vocat, foliis præter ſimilitudinem ampliora, laciniis longis & acutis angulis finita, nauſeabundi odoris: flores ſingulatim ſinubus ramulorum oriuntur, quinquangularibus viridibus calicibus inhærentes, teneri, calathiformes, candidi, Convolvuli majoris ſeu Stramoniæ veræ (quâ minores ſunt) faciem prorſus referentes, odoris dulciuſculi, ſed ingrati, quem magis humidiore aere ſpirant: ſuccedunt oblonga capitula, Nucem juglandem æquantia, craſſo pediculo fulta, exteriùs viridi, & aculeis circumquaq; horrido cortice, interiùs octo cellulis prædita, quæ referta ſunt ſeminibus copioſiſsimis, initiò albeſcentibus, mox pallido rubore, & deniq; per maturitatem nigredine infectis, inæqualibus, aſperis, & dichotomam ferè formam æmulantibus, ac Stramoniæ ſeminibus majoribus.

Garcias de Horto cap. 24. lib. 2. (ex verſione Cluſ.) ubi flori colorem Roſmarini attribuit.
Chriſtoph. à Caſt. de Arom. cap. 53.
Lugdunenſ. 1913. fol.
Epit. Matth. Cam. 176.
Hort. Med. 166. fol.
C. Bauh. Matth. 228. fol.
Phytopin. 299.
Germ. Igelskolben/Stachelnuß.
Cam. Matth. Germ. 377.
Durant. 319. fol.

II

Polium foliis & facie Lavendulæ. Radiculis eſt lignoſis, tenuibus, ſurculoſis, ac modicè fibratis, virgulis frequentibus, dodrante altioribus, infirmis, duris, obſequioſis, quas crebra folia, ſibi geminatim oppoſita, ab imo uſq; ad ſummum veſtiunt, Lavendulæ anguſtifoliæ æmula, ſuperiùs viridia, ſubtùs incana, & odorem Cyperi parùm trita exactè referentia: flores multi extremis cacuminibus confertim inſident, Thymbræ ſeu Satureiæ conformes, & majores, ex albo palleſcentes, quibus evaneſcentibus, ſemina in vaſculis ſubſtratis oriuntur, rotunda, nigricantia, parva.

Pertinent ad Cluſ. Pannon. Polium VII. fol. 363.
ad Lobel. Polium Lavend. fol. fœminam, fol. 258. Obſ. Adv. 207.
Lugdu. Polii albi Matth. nomine 929.
Cam. Epit. Matth. 587. fol.
Hort. Med. 129. fol.
Matth. C. Bauh. 612. fol.
Germ. Marienkraut/wild Lavendel.
Tabern. 80. fol. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 293.
Durant. 776.

III

Linaria purpurea elatior. Caulis erectus, bicubitalis, viridis, obſidetur foliis, Linariæ vulgari aut Lino ſimilibus, viridibus, longioribus, frequentibus, ſuperiori parte brachiatur in ramulos, oſtendentes flores, Linariæ vulgaris floribus graciliores, elegantes tamen, & purpureo violacei coloris; quibus marcidis, remanent in parvis membranaceis capitulis ſemina exilia, inæqualia, nigra: radix ſubeſt longa, tenuis, albeſcens, divaricata, & fibris crebris firmata.

Dodon. Linariæ alt. purpur. tit. fol. 183.
Linariæ purpur. Obſ. 222. & icon. 407.
Phytopin. C. Bauh. 401. fol.
Germ. Braun groß Vngeriſch Leinkraut.

Sorgum fructu rubro.

Sorgo fructu albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

SOrgo & Melica Italorum, Sorgum & Milium Indicum fructu ſeu grano rubro Radicum caput fibris annuis, robuſtis, multis, è lateribus demiſſis, Milii & Panici ritu firmabatur, culmus tricubitalis erat, lævis, geniculatus, inferiùs digiti minimi craſſitudine, intùs albâ medullâ refertus, cui circa articulos arctâ ſede inhærebant folia, quatuor ferè digitos lata, & propè cubitum longa, in mucronem finientia, arundinacea: cacumen latum, oblongum, jubatum erat, Milio multò denſius, floſculis luteopallidis parvis, & his ſuccedentibus, cannabinorum ſeminum magnitudine, & duplâ tunicâ (ut Lob. loquitur) involutis granis, ſubrotundis, rufis, tenuibus, & variè contortis pediculis affixis, cumulatim confarctum.

Dodon. 499.
Cœſalpin. lib. 4. cap. 53. fol. 181.
Lobel. Obſ. 24. Adv. 14. fol.
Cam. Epit. Matth. 194.
Hort. Med. 101.
C. Bauh. Matth. 330. fol.
Phytopin. 53. fol.

Germ. Welſcher Hirſchenſamen / oder Sorgſamen / mit rothen körnlein.

Tabern. 817. fol. lib. 1.
Cam. Matth. Germ. 112. fol.
Durant. 603. fol.

II

Sorgum fructu albo. Colore tantùm ſeminis, cæteris notis nuſquàm variat.

Germ. Welſcher Hirſch / mit weißlechten körnlein.

TERTIVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
AVTVMNALIVM.

II. *Serpillum citratum.* I. Papas Peruanorum. III. *Thymus vulgatior.*

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

PApas Peruanorum. Taratuffli, Arachnida Theophraſti, Cluſii. Solanum tuberoſum C. Bauh. Picnocome Dioſcorid. Cortuſi. Ex inſulâ Virginia Anglis, inde Gallis, atq; ab his noſtris regionibus communicata fuit. Radice nitebatur craſsâ, carnoſâ, obliquatâ, undiquaq; protuberantibus eminentiis, circa cutem exteriorem teneriuſculam è fuſco rubentibus, æqualiter turgente, quæ, mediocri profunditate ſub terram demiſſa, prolixos multifidos fibrarum proceſſus latè diffundebat, adnatis aliis majoribus & minoribus, rotundæ, ſubrotundæ, & oblongatæ figuræ tuberibus fœcundos, fuſcis, aut foris ex albido purpuraſcentibus, à quibus ſingulis (ſaltem à frigore defendantur) nova prolifici generis conſervatio expectanda eſt. Caulis tricubitalis erat, carnoſus, ob infirmitatem quandoq; fulciendus, angulis vel ſtriis tenuiter criſpatis prominentibus diſtinctus, parùm hirſutus, emittens frequentes, longos, carnoſos pediculos, ſibi ipſi pariter ac crebris adnatis brachiatis inſidentes, & multa foliorum ſegmenta, è rotunditate oblonga, tenuiter hirſuta, à virore pallentia, oppoſito ordine binario (parvis ſemper aliis geminatim interjectis) conjugatim, uſq; ad extremi imparis folii eminentiam ſubvehentes: ramorum alæ craſſos, longos pediculos ſubmittunt, qui ſingulatim aliquot flores, Solani Halicacabi vel Malorum inſanorum floribus ſimiles, ferunt, ſed ampliores, & cum ſucceſſivè explicãtur, dilutè purpureos, quinquangulares, ac radiis ſtellatis palleſcentibus quibusdam veluti diſcretos, ſtaminulis flavis, meditullii ſtylum eminentiorem ſubviridem cingentibus, conſtantes, Tiliæ florum odore (è Cluſiana fide:): ſuccedunt fructus globoſi, longis pediculis penduli, Avellanis tùm majores, tùm minores, ſucculenti, numeroſis granis albis, planis, exiguis, Solani vulgaris vel Melongenæ ſemina quodammodò referentibus, prægnantes, qui poſt virorem extremum in albedinem deſinunt, ſæpiùs obſoleto rubore ſuffuſum.

Deſcribitur exactiſſimè à Cluſ. fol. LXXXIX,
Caſp. Bauh. in Matth. recogn. fol. 758.
Phytopin. 301.
Germ. Grüblingbaum/ quaſi tuberum arbor.

II

Serpyllum citratum. Radicibus fuſcis, exilibus, lignoſis, multiplicibus & tenuibus, circa geniculos fibratis, ac ſub telluris ſuperficie diſperſis, vulgare refert, æquè ac foliis magis atris & craſsioribus quandoq;, quæ trita evidenter Citrum vel Meliſſophyllon olent: flores purpuraſcentes, caules quadranguli, & ſemina minuta, Amaraci granulis cedentia, rotunda, nigricantia quoq; conveniunt.

Cluſ. 359. Serpylli Pannonici 1. titulo.
Epit. Matth. Cam. fol. 489.
Matth. C. Bauh. 533. fol.
Thal. Harcyn. Saxono Thuring. III.
Phytopin. C. Bauh. fol. 416.
Germ. Citronenquendel.
Tabern. 77. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 250. fol.
Durant. 934. fol.

III

Thymus vulgatior, folio tenuiore, C. Bauh. Radix exigua, lignoſa, & tenuiter fibrata eſt; caulis vix palmaris, ramoſus, firmus, gracilis, quadrangulus, frequentibus foliis, Serpyllo minori anguſtioribus, ordinatè veſtitus, ſubviridibus; flores Satureiæ æmuli, propè cacumina cumulantur, candicantes: ſemina puſilla, rotunda, nigricant.

Lugdunenſ. 898.
Epit. Matth. Cam. 486.
Matth. C. Bauh. nomine Satureiæ Dioſcor. 532.
Phytopin. C. Bauh. 414.
Germ. Gemein Gartenthymian.
Matth. Cam. Germ. Satureiæ ſecundæ (nomine, 249. fol.
Durant. 898.

II. *Pseudocolocynthis pyri forma* — I. Colocasia. — III. *Cucurbita Arantij forma.*

CELEBERRIMI EYSTETTEN-ſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

COlocaſia, Faba & Lotus Ægyptiaca Bellonii. Arum magnum & Pampina Paradiſi, Siculorum Cœſalpini, Culcas Ægyptiorum & Colocaſſia, Proſp. Alpini. Radix inferiùs in craſſam, grandem, ſubfuſcam, oblongatam (fortè fictilis compreſſu) maſſam extuberabat, cui inſidebant alia capita turbinata propè effigie, ſubtùs longas, craſsas fibras à ſe ſpargentia, atq; è lateribus parvam ſubrotundam ſobolem emittentia: ſuperiùs vaginatim pediculi firmi, carnoſi evolvebantur, ſuſtinentes folia lævia, viridia, pronâ parte pallidiora, Nymphææ foliorum facie, niſi quòd in mucronem deorſùm vergentem oblongentur, quæ adulta ferè Perſonatæ amplitudinem quandoq; attingunt, ubi ſurſùm tendunt, ſinuata, & coſtis eminentioribus, diſperſis, tenuium venularum quaſi undulas intermiſtas exhibentia: flores & fructus nemo adhuc vidit, neq; Lugdunenſis herbarii fide tantùm contenti ſumus, doctiſſimis quibusvis Botanicorum nos retrahentibus.

Dodon. Ari Ægyptiaci nomine, fol. 318.	Lobel. 325. Obſ. Adv. 259.	Phytopin. 366.
Cœſalp. lib. 5. cap. 37. fol. 227.	Lugdunenſ. 457. & 458.	Germ. Aegyptiſche Bonen.
Bellon. lib. 11. Obſ. cap. XIX.	Epit. Matth. Cam. 209.	Matth. Germ. Cam. 121.
Cluſ. fol. LXXV. cap. 2. lib. 4.	Hort. Med. Cam. 22.	Durant. 370. fol.
	Matth. Caſp. Bauh. 339. fol.	

II

Pſeudocolocynthis Pyri formâ. Vacuum locum hîc expleturi, unum atq; alterum fructum, è cucurbitarum familiâ inſerendum duximus, quamvis citra inſtitutum noſtrum, quo ſatagimus, de oleraceis herbis, & variis fructibus, peculiarem tractatũ, Deo volente, emittere. Noſter ille floribus, foliis & radicibus, Cucurbitarum genus prodit, fructus turbinatam Pyri formam repræſentat, atroviridi colore, ſtriis emittentibus per longitudinem ex intervallis diſtinctus, ac variis, inæqualibus, nigricantibus maculis undiq;, marmoris modo, infectus: ſeminum intus conditorum exterior cortex valdè amaricat, pulpa tamen interior dulcis eſt.

Dodon. Cucurbitæ ſylveſtr. nomine, fol. 659.	Lugdunenſ. 1677.	Trag. cap. 98. lib. ſecundo.
Lobel. Obſ. 367. Adv. 287.	Phytop. C. Bauh. 626. f.	Tab. Colocynthis fœminæ titulo, 183. lib. ſecundo.
	Germ. Kürbiß/ſo wie Birn geſtallt (ſein.	

III

Cucurbita, Arantii pomi formâ. Habitus foliorum gracilior, aliàs à Cucurbitis ſolo fructu differt, qui, poſt virorem, per maturitatem nigricat, ac demùm, calore magis excoctus, Arantii pallidioris aureum colorem, formam & magnitudinem accipit, quam tamen, uti hæc noſtra appicta, uberioris alimenti attractione ſubindè excedit.

An Dodon. Pepo rotundus, modò majori fructu prægnans, in textu, & icon: addit. fol. 655.

Vide Lobel. Adv. 288. in textu ubi ejus meminit.

Germ. Kürbes/in der geſtallt der Pomrantzen.

III. Spica vulgaris flor. cæruleo.

I. Cÿclamen Roma-
num.

II. Spica vulgaris flor. albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

CYclamen Romanum, radice maximâ, flore carneo. Quòd Româ allatum fuit, nomen inde apud nos obtinuiſſe videtur. Radice oritur magnâ, fuſcâ, orbiculatâ, tuberoſâ, ternorum propè pugnorum amplitudinem excedente, aut, ut verè Cluſius de ſuo Belgico Cyclamine loquitur, magnum rapum æquante, fibris tenuibus raris circumquaq; obſitâ, & aliquot quaſi rudimenta caulium mentiente, è quibus erumpunt, longis & variè contortis carnoſis pediculis innitentia, folia hederacea ſeu Aſari, in mucronem obtuſum collecta, vel quædam magis in longitudinem protracta, pronâ parte rubentia, ſupinâ lætè virentia, ambitu leviter crenata: flores paribus pediculis, in ſummo reflexis, ſuſtinentur nutantes, ex unâ baſi ſubtùs concavâ & ſtylum pallidum tenuem è medio exerente, in quina aut plura folia, ſurſùm ſpectantia, divulſâ, carnei diluti coloris, qui ubi defloruerunt, pediculus magis in varias ſpiras convolvitur, capitulúmq; gerit rotundum, ſemine, mihi nondum viſo (ut puto) vulgaris modo, inæquali, ex fuſco fulveſcente refertum. A nemine adhuc attingitur, niſi quòd congruat ferè cum Cluſiano illo Belgico, à Mutono in ſylvâ Tornacianâ obſervato.

Vid. Cluſ. fol. 265. | Germ. Groß Römiſch Schweinbrot/mit leibfarben blumen.

II

Spica vulgaris, flore albo. Nardus Italica. E coronariarum cenſu eſt, & Pſeudonardi ſeu Lavendulæ maris nomine, & ſpicæ, à ſpicatis floribus nuncupata eſt, ad diſcrimen Pſeudonardi fœminæ, quæ Lavendula vulgaris eſt. Radicibus firmatur lignoſis, fibroſis, è quibus multi ramuli fruticoſi, angulares enaſcuntur, per intervalla geniculati, cubitales, lignoſi: circa geniculos oblonga folia, ſibi geminatim correſpondentia, viſuntur, Roſmarini aut Stœchadis latiora, longiora, & viridia, gravioris & aromaticæ fragrantiæ; ſummis virgis ſpica oblonga florum alborum, Roſmarini æmulorum, prodit, odoris æquè acuti & caput ferientis: ſequuntur ſemina, Lavendulæ ſimilia.

Dodon. 253.	Germ. Spicanard/mit weiſſen blumen.
Matth. Caſp. Bauh. 31.	Tabern. lib. ſecundo, fol. 84
Phytopin. C. Bauh. 409.	Icon. pag. 368.

III

Spica vulgatior, flore cœruleo. Nihil à ſuperiore, niſi florum vulgatiore colore cœruleo, differt.

Dodon. 272.	Phytopin. C. Bauh. 409.
Cœſalpin. cap. 46. lib. 11. fol. 459.	Germ. Spicanard/mit blawen blumen.
Lobel. Obſ. 235. Adv. 184.	Trag. cap. 18. fol. lib. 1.
Lugdunenſ. 919.	Fuch. 34. cap.
Epit. Matth. Cam. 17. fol.	Matth. Cam. Germ. 8.
Hort. Med. Cam. 163. fol.	Tabern. 84. lib. ſecundo.
Matth. Caſp. Bauh. 31.	Durant. 63.

I
Cyclamen serotinum folijs hederaceis.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

CYclamen ſeu Cyclaminus ſerotinus, fol. hederaceis. Amplis, fuſcis, & in latitudinem aliquantùm preſſis, tuberoſis conſtat radicibus, Romani propemodùm æmulis; pediculi oblongi, contorti, folia hederacea, poſt marginis angularis ambitum magis in acutum producunt, viridia, & maculis in medio albeſcentibus infecta: flores non multùm diſcrepant, niſi hilariore paulò rubedine, & habitu vegetiore; ſemina vulgari paria eſſe feruntur.

An Dodon. Cyclam. Orbicularis, fol. 335.
Cyclam. fol. Hederæ Lob. 331. Obſ. Adv. Lugdunenſ. 1606. (264.

Phytopin. C. Bauh. fol. 612.
Germ. Schweinbrot / oder Erdöpffel / ſo langſam blühet / mit Epheu blätern.

II

Cyclamen longius radicatum. Cyclaminus odoratus μακρόρριζος Cluſii. Radicibus vulgarē refert, niſi quòd à ſuo rotundo tubere, prolixo & quaſi nodoſo, tenuiter fibrato proceſſu, ſurſum verſus protendantur: folia magis circinatæ rotunditatis ſunt, obtuſè mucronata, & tenuiter circumcrenata, ſuperiùs aliorum modo virentia, & albidis maculis infecta, inferiùs rubentia: flores paulò erant priori ſtrigoſiores, & magis rubore perfuſi, ſatis odorati.

Cluſ. 264.
Cam. Epit. 358.
Matth. C. Bauh. 444.
Phytopin. C. Bauh. 612. fol.

Germ. Schweinsbrot / oder Erdöpffel / mit langen wurtzeln.
Cam. Matth. Germ. 188.
C. Durant. 307. fol.

III

Cyclamen vulgare. Panis Porcinus officinarum, Arthanita, Orbicularis Marcelli Tuber terræ &c. Radix propè globoſa eſt, è fuſco nigricans; folia Violarum ritu rotunda, viridia ſunt, ac leviter circumſerrata, proná parte purpuraſcentia: flores ſaturatè purpuraſcunt, colore illo quem Plinius coloſinum vocat, & ſuavem odorem, minúsq; vehementem emittunt, quibus deciduis, capitulum ſpiris pediculorum ſe convolventibus inſidet, ſubrotundum, mucronatum, inæquali ac è fuſco fulveſcente ſemine refertum, quod tamen, citra aliorum ſeminum naturam (Cl. Cluſio annotante) non in germen, ſed in tuberculoſam radiculam demùm folia emittentem convertitur.

Dodon. 335. fol.
Cœſalp. lib. 9. c. 38. f. 392. qui ſerotinum magis Cyclaminum deſcribere videtur.
Cluſ. 263. & 264.
Lobel. 1604. icon.
Lugdunenſ. 1604. & 1605.
Epit. Matth. Cam. 357.

Matth. Caſp. Bauh. 444.
Phytopin. Bauh. 611.
Germ. Gemein Schweinbrot / Erdöpffel.
Trag. 134. cap. lib. ſecundo.
Fuchſ. 171. cap.
Tabern. 426. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 188.
Durant. 306.

Narciſsus Autumnalis flore luteo Cluſij multiplex.
Colchicum verſicolor Polyanthos reflorescens
IIII.
Colchicum album ſtrijs purpureo cœru-leo variegatum.
II.
Hyacinthus Autumnalis minor Cluſij.
I
Narciſſus Autumnalis flore luteo maior Cluſij.
III.
Crocum biflorum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

NArciſſus Autumnalis, flore luteo, major, Cluſii. Radix rotũda & bulboſa eſt, foris nigricante cortice, ſeu membranâ obductâ, intus albida, fibras carnoſas ex inferiori ſede diffundens, folia edit Leucoii bulboſi vulgatioris ferè effigie, reflexa, nitida, ſaturatè virentia, ac nervo per mediam longitudinem diſtincta: caulis inter illa locatur brevis, extollens florem Colchici æmulum (ad cujus etiam familiam pertinere videtur) flavi coloris, ſenis carnoſis foliis totidem ſtamina tenuia, apicibus obliquatis luteis faſtigiata, ac ſtylo prominentiori circumjecta, ſuffulcientem: ſemina nondum mihi obvia fuerunt.

Dodon. 228. fol. | Lobel. 72. Obſ. | Germ. Herbſtnarciſſen/ oder Zeitloſen/ mit gelben blumen.
Cluſ. 164. fol. | Phytopin. C. Bauh. 96. | Tab. 311. lib. 2. Colchici tertii lutei titulo.

II

Hyacinthus Autumnalis minor Cluſii. Radix albicat, turbinatæ figuræ, ſubtùs è centro ſedis fibras aliquot emittens, ſuperiùs è capite, folia humum verſus reclinata, tenuia, Croci foliorum latitudine, ſed multò breviora, viridia, inter quæ caulis dodrantalis, nudus, ſpicam parvam oblongam, ſtellatis floſculis cœruleis, Hyacinthi Fuchſ. floſculis minoribus, tenuia ſtaminula nigricantia umbilicotenus habentibus, onuſtam attollit: ſemen trigona ſuccedentia capitula occultant, nigrum, exiguum.

Dodon. 219. fol. | Lobel. 53. Obſ. Adv. 48. | Phytopin. C. Bauh. 74. fol.
Cluſ. 185. | Lugdunenſ. 1513. fol. | Germ. Kleiner Herbſthyacinth des Cluſii.

III

Crocum biflorum. Radicis facie, foliis & flore, nihil à vulgari Autumnali differt, niſi quòd bis per annum florere ſoleat.

Vid. Crocum Autumnalem. | Germ. Saffran/ ſo zweymal im Jar blühet.

IV

Colchicum album, ſtriis purpureocœruleis variegatum. Radix cortice ſpadiceo nigricante tecta erat, è craſſo laterali gibboſo proceſſu ſubtùs denſam fibrarum comam ſpargens: flores in oblongo craſſo pediculo Colchici formam repræſentabant, niſi quòd albidi coloris erant, ac ſtriis dimidiatim per longitudinem ductis, vel aliis minoribus, diſcernebantur: folia ferè, ut pleræq; congeneris ſpeciei, vulgare referunt.

Germ. Weiſſe Wiſenzeitloſen/ mit purpurblawen ſtrimen geſchattirt.

V

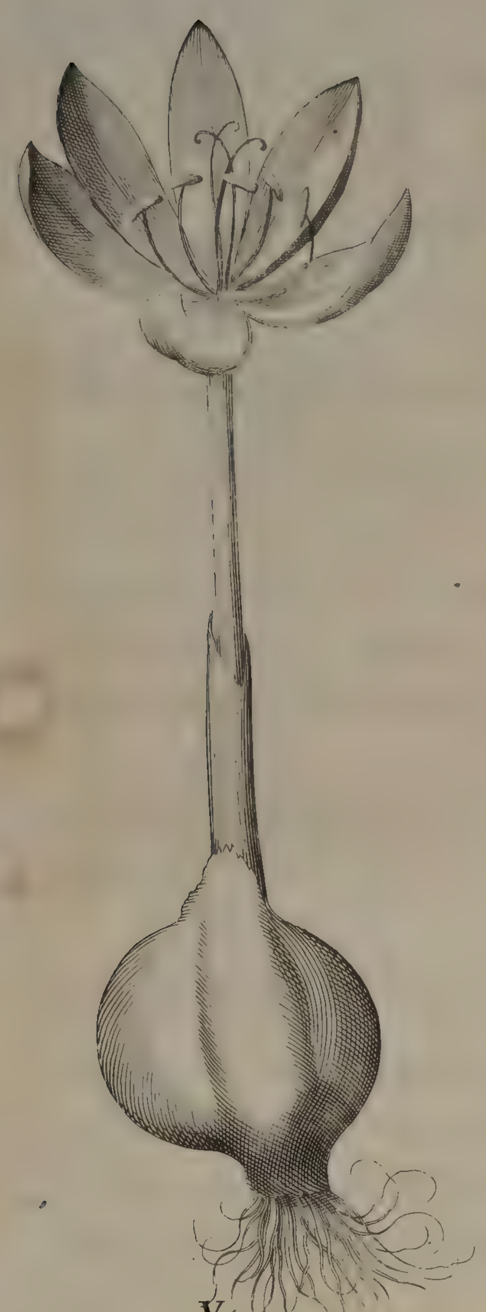
Colchicum Varium Polyanthos refloreſcens. Bulbum vulgaris æmulabatur, Cordatæ ſeu Caſtaneæ majoris penè figuræ, è fiſſurâ laterali emittens craſſum pediculum, ſubtus denſè fibratum, & aliquantùm tenuibus membranulis involutum, cacumine ſuo florem elegantis ſpectaculi efformantem, foliis quidem Colchici, ſed magis confertis, in albo pallidis, quæ ſtriis & maculis oblongis inæqualibus, dilutè purpuraſcentibus, variegabantur, è cujus medio alius flos, ejuſdem amœnitatis & elegantiæ, confertus magis, & parùm amplitudine priori cedens, prolis modo elevabatur, mirâ naturæ ſeſe oſtentantis luxuriâ.

Germ. Volle geſcheckte Wiſenzeitloſen/ ſo eine blumen auß der andern wechſt.

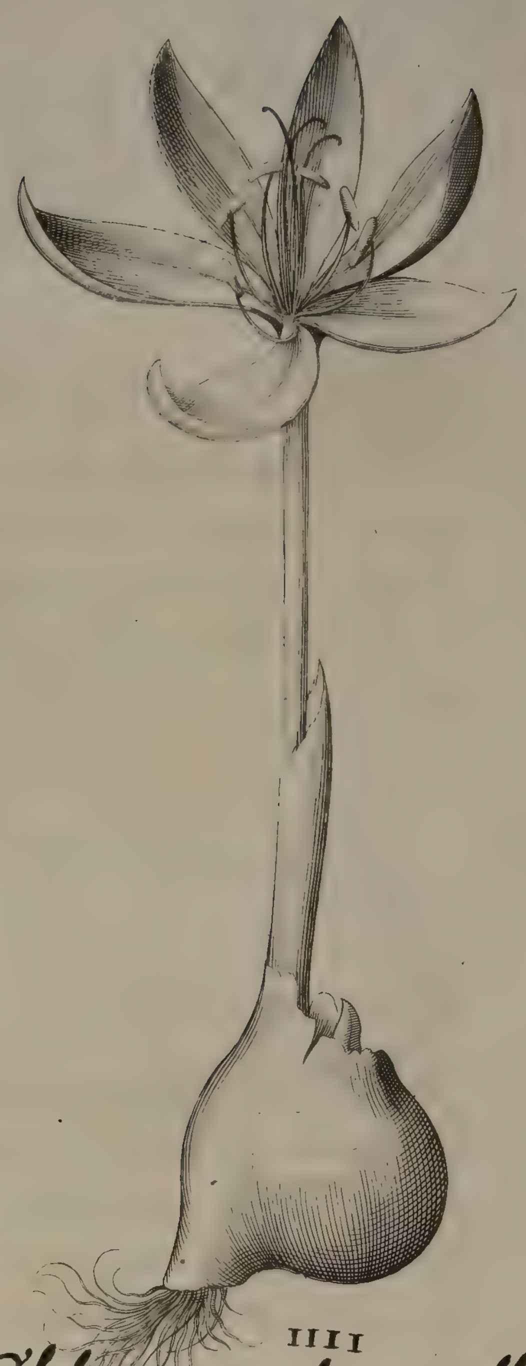
VI

Narciſſus Autumnalis, flore luteo, multiplex. Parùm diſcrepabat à Narciſſo Autumnali priore, niſi largiore foliorum numero, quo gratiam ſibi majorem conciliabat.

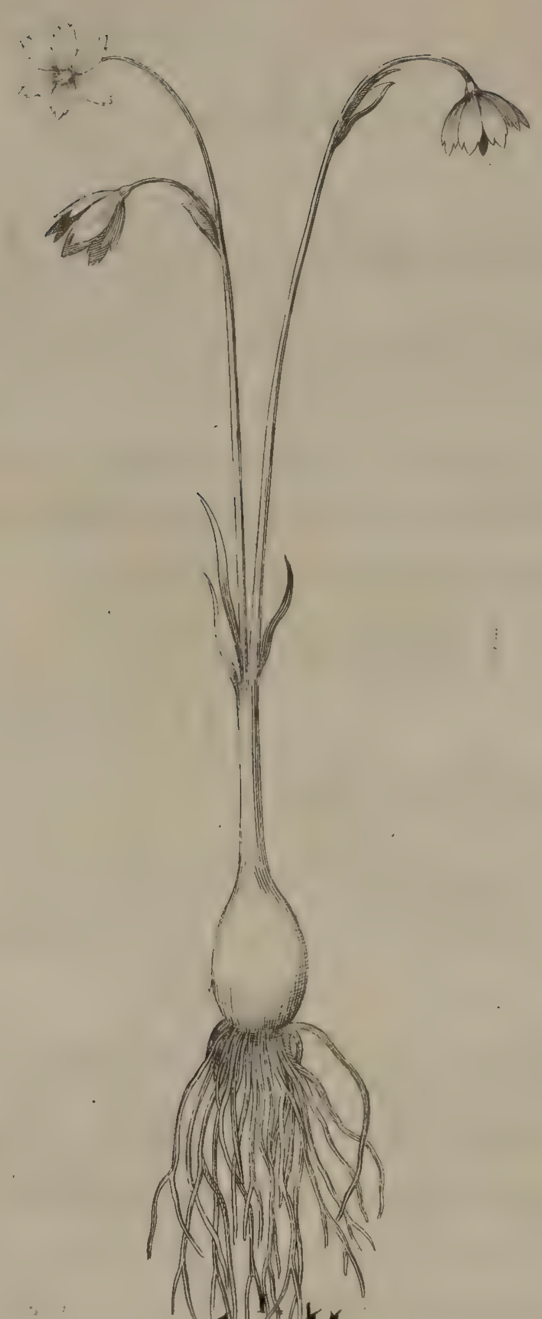
Germ. Gelbe volle Herbſtnarciſſenblumen.

V.
Colchicum vulgare purpura-
scente flore.

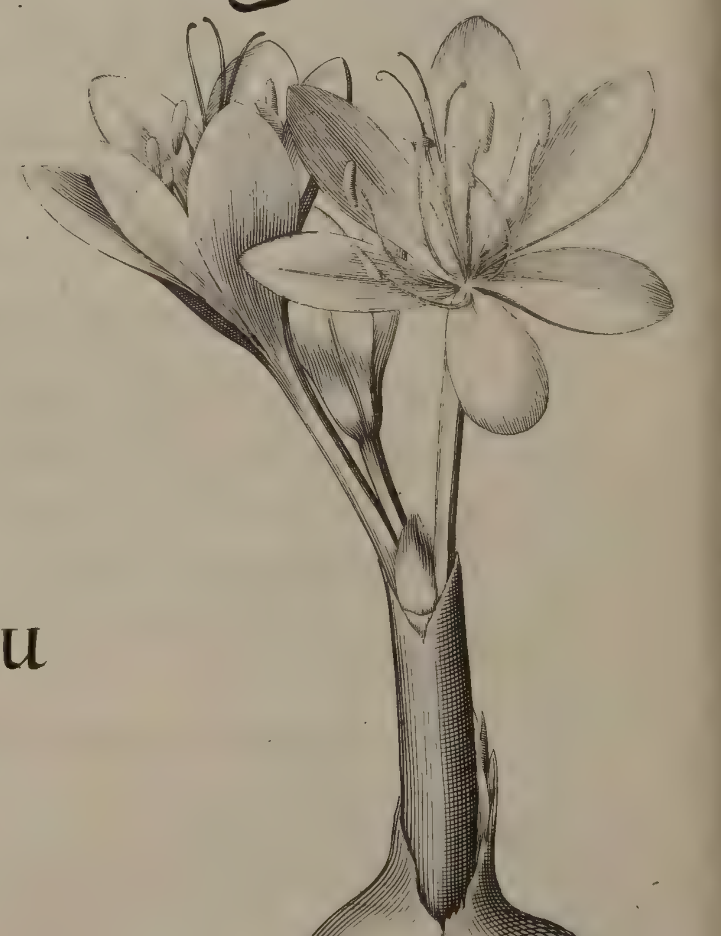
IIII
Colchicum vulgare album.

Leucoium bulbosum Au
tumnale tenuifolium.

II
Colchicum vulgare Polyanthos.

III
Colchicum biflorum.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

LEucoium bulboſum Autumnale, tenuifolium. Bulbus turbinatam oblongatam figuram obtinebat, Nuce Avellanâ majore vix amplior, plurimùm tunicatus, albeſcens, & ſubtùs denſam fibrarum congeriem evomens: caulis, palmo altior, gracilis, bifidus, paulò ſuprà tellurem foliis aliquot viridibus, anguſtis, exilibus, & propemodùm capillaribus, amictus, cætera nudus, uſq; dum ab unius exigui adnati folii ſinu ſingulatim pediculi orientes, in ſummo deorſùm reflexi, poſt tenue capitulum ſuffixos tres aut quatuor floſculos, cymbali aut tintinnabuli effigie, ſuſtinebant, ſex foliis candidis, ſecundum oras extremas leviter ſciſsis, & pallidis intùs ſtaminulis, Leucoii bulboſi ritu efformatos: ſemen nondum explorare nobis integrum fuit.

Dodon. 230. | Lobel. Obſ. 64. | C. Bauh. Phytopin. 85. f. (nomine.
Cluſ. 170. | Lugdunenſ. 1527. | Paul. Renealm. fol. 100. & 101. Trichophylli

Germ. Klein ſchmalbläterricht Hornungsblumen/ ſo den Herbſt blühet.

II

Colchicum vulgare Polyanthos. Bulbus, è rufo nigricans, amplæ caſtaneæ ſpeciem exhibebat, adnato inferioris lateris proceſſu, densè fibris comato, atq; eodem involucro complectebatur pediculos aliquot craſſos, ſuffulcientes flores plurimos Colchici vulgaris, dilutè purpuraſcentis, quod & ſeminibus exprimebat.

Germ. Vil blumen tragend/ gemeine Zeitloſen.

III

Colchicum biflorum. Radix rotundior erat, pari corticis exterioris colore, & fibrarum inferiore denſâ congerie: flores prioris Colchici colore ſaturatiore effigieq; ſtrigoſiore; niſi quòd bis in anno, Vere videlicet & Autumno, florebat: ſemen & folia poſt flores evaneſcentes erumpere, & nullatenus differre, autores Botanici dicunt.

Vid. Cluſ. exactius hoc deſcribentem, fol. 202. | Germ. Wiſenzeitloſen/ ſo zwey mal des jars blühen.

IV

Colchicum vulgare, album. Radice bulboſâ vulgari ſimile erat, flores prorſus candidi, alioquin parùm diſcrepabant.

Meminiſs. videtur Cam. Hort. Med. 44. fol. | Germ. Gemeine weiſſe Wiſenzeitloſen. | Tabern. 311.

V

Colchicum vulgare, purpuraſcente flore. Radix prioris faciem colorémq; habebat, flores purpuraſcebant; folia lata ſunt viridia, nitentia, Scillæ modo, poſt flores vere erumpentia, ac in ſuis ſinubus folliculum craſſum, angularem, oblongum ſervantia, in quo ſemina dura, rotunda & ſubrufa.

Dodon. 457. | Cam. Epit. 845. | Germ. Gemein purpurfarb Wiſen- | Tabern. 311.
Cœſalp. lib. 10. cap. 19. fol. 410. | C. Bauh. Matth. 778. | Trag. 76. c. lib. 2. (zeitloſen. | Cam. Matth. Germ. 388.
Lobel. Obſ. pag. 69. | C. Bauh. Phytopin. 95. | Fuchſ. 134. | C. Durant. 260.
Lugdunenſ. 1571.

IV

Colchicum exoticum folijs ternis purpurascentibus ac ternis alijs albicantibus varians autumnale

V

Colchicum Polyanthos flore mul- tiplici autumnale

VI

Colchicum montanum minimu anguſtifolium autumnale

II.

Colchicum flore pleno autumnale.

I

Colchicum Bizantinum polyanthos Fritillariæ facie autumnale

III

Colchicum flore pleno macu um autumnale

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

Colchicum Byzantinum, Polyanthos, Fritillariæ facie, Autumnale. Involucro radicis, ad latus fibratæ, ac cæteris Colchicis propè amplioris, uti & duplici caulium eruptione, non admodùm variabat, niſi floribus, dilutè quidem purpuraſcentibus, ſed maculis exiguis, obſcuris, Fritillariæ penè in modum diſtinctis, & numero foliorum in quibusdam plantis majore placebat.

Colchicum latifol. Boiſoti Cluſ. fol. 200.

Germ. Wiſenzeitloſen/ mit geſcheckten blumen / der Fritillariæ gleich.

II

Colchicum flore pleno, Autumnale. Radicis formâ vulgare referebat, multiplicium foliorum (quamvis ſtrigoſiore) habitu, eleganter purpuraſcentium, nulli ſecundum erat.

Cluſ. fol. 202. | Germ. Volle Herbſtblühende Zeitloſen.

III

Colchicum flore pleno, maculoſum, Autumnale. Radicis effigies non aliena erat, flos verò multiplici foliorum, purpuraſcentibus maculis inæqualibus oblongis infectorum congerie, admodùm oculis blandiebatur.

Germ. Geſcheckte volle Wiſenzeitloſen.

IV

Colchicum montanum minimum, anguſtifolium, Autumnale. Radicis bulbo firmabatur graciliore, oblongiore, & ſubtùs fibrato; foliis florum purpuraſcentibus, oblongioribus, anguſtioribus, omnes ſpecies congeneres ſuperabat.

An Colchicum montanum Hiſpan. Cluſ.

Germ. Klein ſchmalblätericht Bergwiſenzeitloſen/ ſo im Herbſt blühet.

V

Colchicum πολυφυλλανθὲς, multiflorum, Autumnale. Radicis ſeu bulbi ſatis ampla effigies non valdè differebat: flores, vegetiorum foliorum purpuraſcentium formâ, admodum multiplices conſpiciebantur.

Germ. Wiſenzeitloſen/ mit vilen blumen.

VI

Colchicum exoticum, foliis ternis aliis, alternato ſinu albicantibus, varians. Bulbo prius referebat; florum ea forma & color, quem diximus, niſi quòd folia paulò latiora erant, & ſubrotundæ figuræ, ac multi flores unà conjunctim hærebant, ſucceſſivè ſe explicantes.

De variis Colchicis vid. Cluſ. 200. fol.

Germ. Fremde Wiſenzeitloſen/ des bläter eins umb das ander purpur und weiſzfarb ſein.

III. Colchicum album et rubrum. I. Sedum arborescens. II. Colchicum mixtum Autumnale.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

SEdum arboreſcens, majus, Græcum, Lobel. Sempervivum arboreſcens Matth. Radice craſsè fibratâ & diſperſâ nitebatur; caulis erat obſcurâ fuſcedine ſuffuſus, durus, lignoſus, rotundus, pollicaris craſsitudinis, cubitum excedens, veſtigia foliorum impreſſa referens: folia rami craſſi ſubmittebant, carnoſa, rariter piloſa, ſe invicem imbricatim mutuò excipientia, ac in orbem confertum diſpoſita, ex anguſtâ ſpecie in latitudinem obtuſam, ſummâ orarum parte quaſi leviter mucrone faſtigiatam, abeuntia, ambitu tenuiſsimè circumſerrata: ex horum medio brachia craſſa, ſenſim gracileſcentia, ramoſa, aliiſq; minoribus foliis obſepta, flores ſtellatos, ſeu radiatos, flavopallidos, denis foliis conſtantes, ac umbilicotenus tenuiter ſtamineos proferebant, quibus ſemen exile, nigrum, corniculis conjunctis latens, ſuccedere rei herbariæ Scriptores affirmant.

Dodon. 127.
Cœſalp. Sempervivi majoris alterius generis titulo, cap. 29. lib. 15. fol. 577.
Cluſ. LVIII.
Lobel. Adv. 162.
Lugdunenſ. 1131.
Cam. Epit. Matth. 857.
Cam. Hort. Med. 8.
Matth. Caſp. Bauh. 786.
Phytopin. C. Bauh. 558.
Germ. Baumhaußwurtz.
Cam. Matth. Germ. fol. 393.
Durant. 927.

II

Colchicum mixtum Autumnale. Radicibus & foliis Colchico vulgari reſpondebat, flores mixti coloris erant, ſtriis nempè ſaturatè rubris, ſeu ſanguineis maculis inæqualibus alba folia inficientibus.

Germ. Wiſenzeitloſen/ ſo im Herbſt blühen/ mit weiſſen blumen in roth vermiſcht.

III

Colchicum, albis & rubris foliis alternatim diſtinctum. Radice nitebatur turbinatâ, fuſco nigricante cortice opertâ, & ſubtùs craſsè fibratâ; folia Porri latitudine ferens virentia, & medio nervo diſtincta, in latera reflexa, è quorum medio flores firmis attollebantur pediculis, Colchico vulgari non abſimiles, alternorum foliorum, tàm rubrorum, ſeu ſanguineorum, quàm albicantium ſitu eleganter diſtincti.

Germ. Wiſenzeitloſen/ mit rothen und weiſſen blätern/ eines umb das ander geſetzet.

III. Colchicum Autumnale flo: albo

I. Paliurus.

II. Colchicum Autumnale rubello flo

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

RAliurus Dodon. ſeu Rhamnus tertius Matth. Iujuba ſylveſtris Cœſalpin. & Spina Marruca ejusdem. In arboream proceritatem attollebatur, rubente cortice, ramis frequentibus deorſùm reclinatis, oblongis, & firmis aculeis obſeſſis, in quibus alternatim pediculi breves folia Corno minora, è rotunditate oblonga, ac aliquot nervis lirata, viridia, ſuſtinebant; in ſummis ramorum gracileſcentium proceſſibus racematim viſebantur floſculi, quinis foliis luteopallidis ſtellatim diſpoſiti, quibus emarcidis, fructus orbiculati, per maturitatem è fuſco palleſcentes, medio utrinq; tumenti duro oſſiculo conſtant, in quo grana, vulgari Lino colore & formâ ſimilia, ſed paulò maiora.

Dodon. 744.
Cœſalpin. cap. 25. lib. 3. c. 109.
Lobel. 598. Obſ. 437.
Lugdunenſ. 143.
Cam. Epit. Matth. fol. 80.
Cam. Hort. Med. 116.
C. Bauh. Matth. fol. 124.
Germ. Stechdorn.
Camer. Matth. Germ. 44.
Durant. 689.

II

Colchicum Autumnale, flore rubello. Facie radicis congeneribus vulgatis ſimile erat, ceu etiam floribus, licet plurimis & eleganter rubellis, quibus unicè variabat.

Germ. Wiſenzeitloſen/mit rothen blumen/im Herbſt blühende.

III

Colchicum Autumnale, flore albo. Præter bulbi è nigro rufeſcentis faciem externam, internámq; delibratam candidam, vulgaris æmulam, & flores multos, ſucceſſivè erumpentes, & priori vegetiores, albi coloris diſcrimen ſuſcipiebat.

An Colchicum Pannonicum πολυανθὲς flor. alb. Cluſ. fol. 199.
Germ. Wiſenzeitloſen/mit weiſſen blumen.

QVARTVS ORDO
COLLECTARVM PLANTARVM
AVTVMNALIVM.

I.
Melocactos.

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

Melocactos ſeu Echinomelocactos, vel Melocarduus echinatus Indiæ occiduæ Lobel. Operæ precium eſt hanc plantam apponere, quæ & oculos & animum intuentis mirè afficit, utinam tàm exploratarum virium, quàm exoticæ raritatis & venuſtatis admirandæ. Amplitudinem, etiam Melonem, aut Cucurbitas quaſvis grandes æquantem obtinet, foris obſcuræ viriditatis pallore, Opuntiæ æmula, ſeſsili parte craſſas, longas, lentas, pullas fibrarum appendices effundens; inde in metæ formam collecta aſſurgit, profundis ſulcis, alternatim toros elatiores diſtinguentibus, per longitudinem exarata, quibus, in aliquot tubercula ſingulatim protuberantibus, inſident fuſcæ ſeu ſpadiceæ, quaſi corneæ firmæ ſpinæ, decuſſatim coacervatæ, radiatâ ſtellarum effigie, denæ vel undecim unà conjunctæ. Cacumen plantæ denſiſsimum tomentum exerebat, tenuiſſimum, & ſubtùs candidulâ, Amiantis lapidis ritu, ſuperficie tenus incanum, è quo prodibant aculei ſubpurpuraſcentes, interior pulpa candicabat, lenta, & fractu difficillima erat: fructus folliculati, & ſemina in illis Blito verſicolori ſimilia, mihi nondum viſa. Cluſius poſt Lobel. optimè totam plantam deſcripſit, Exot. lib. IV. cap. XXIV. Anno 1606. in fictili per totum annum nobis duravit, hanc figuram & magnitudinem ſub hyeme repræſentans: medulla ejus, Opuntiæ ſeu Tunæ Indorum non abſimilis, prorſus putreſcebat, corticem verò calloſum, ſpinis ſubrufis obſeſſum, durum, & laternæ corneæ inſtar pellucidum, adhuc penes me exiccatum reſervo.

Cluſ. fol. 92. Exot. lib. | Lobel. Adv. 373. | Germ. Melonendiſtel. | Tabern. 378. lib. ſecundo.

II

Roſa Hierichuntica aperta, ad alterius aridioris, in orbem concluſæ ſeu contractæ, reſpectum nuncupata Amomũ Dioſcorid. Cordi & Scalig. Herba ſeu Roſa S. Mariæ. Ramis fruticat ab unâ radiculâ, annuâ, ſingulari, albeſcenti, duris, lignoſis, frequentibus, palmaribus, pallidè vireſcentibus, multifidis, in quibus folia lata, Bellidis ferè minoris, parva, paulatim è virore albida: flores in firmis, lignoſis pediculis, è mediis cavitatibus ramorum exertis, prodeunt, exiguis quaternis foliolis albicantibus conſtantes, quibus tàm ſingulatim quàm racematim theculæ albidæ, caliculatæ, & in ſummo bifidæ, opertæ, aculeo innoxio obſitæ, ſuccedunt, interiùs cellulis condentes ſemina puſilla, plana, ſubrotunda, tumidiuſcula, fuſcolutea, ſeminibus Keiri multò minora.

Lobel. Obſ. 616. Adv. 445.
Lugdunenſ. 1796.
Hort. Cam. 147.
| Matth. C. Bauh. 53.
Bellon. lib. ſecundo, cap. 86.
| Germ. Auffgethane Roſen von Jericho.
Tabern. 158. lib. ſecundo.

III

Roſa Hierichuntica concluſa. Aridæ tantùm Roſæ cadaver eſt, & ramulis lignoſis, variè implexis, quaſi in orbem contrahitur, qui, quocunq; tempore aquæ tepidæ inſeras, ſeſe rurſus explicant; inde impoſtura illa, quam Bellon. (qui negat juxta Hierichuntem inveniri, loco citato Lugd.) & alii attingunt, explodenda eſt.

Germ. Roſe von Jericho/ſo zugethan iſt.

Aloe.

Celeberrimi Eyſtettenſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

Aloe Herbariorum. Figuram hanc quadruplâ magnitudine exæquabat, foliíſq; erat prolixis, ſaturatè viridibus, & quaſi ſitu incano, aut tenui cinerum conſperſione obſitis, ſucco viſcido turgidis, ac è latâ formâ in longatam productis, retroverſùm variè reflexis, & juxta baſim ſibi invicem incumbentibus, ambitúq; per intervalla ſuperficialiter retuſis brevibus ſpinulis quaſi denticulatim prædita. Caulis craſſus è medio elevabatur, ſeſquicubitalis, nudus, trifido proceſſu faſtigiatus, qui floſculis cœruleopurpureis, quibus tenuia aliquot ſtamina inſunt, deorſùm inclinatis, & ſecundum oras modicè diſſectis, ſtipatur: ſemina non vidi, Dodonæus cum Renodæo ei Aſphodelina attribuit: radices longæ, albidæ, craſsâ veluti ſquamarum compage coagminantur, & ſobolem lateralem protrudunt, ſubtùs in fibras craſſas deſinentes.

Dodon. 355.
Cœſalpin. lib. 10. cap. 31. fol. 417.
Cluſ. quoad iconem, fol. CLX.
Lobel. Obſ. 202. Adv. 161.
Lugdunenſ. 1693. fol.
Cam. Epit. Matth. 450.
Hort. Med. 10. fol.
C. Bauh. Matth. 507.
Renodæus de mater: Med. lib. 1. cap. 5. fol. 34.

Germ. Alepatick/bitter Aloes.
Trag. 349. cap.
Matth. Cam. Germ. 230.
Durant. 34.

Aloe Americana.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

ALoe Americana, Aloe ſpinoſa Camer. Aloes alterum genus Cœſalpin. Radicibus longis, craſſis, obliquatis, & circulatim internodiis articulatis, carnoſis, nonnihilq; fibratis nititur: folia vulgatiori latiora ſunt, ſucculenta, ſuperficialiter carinata, & in magis teretes mucrones firmiter aculeatos finita, atq; circa latera firmis aduncis latiorum baſium aculeis armata; ſitu ſeſe prope exortus amplectentia, vulgare Aloe quodammodò æmulantur; caulis procerus eſt, rariter foliatus, in cujus ſummo adnata multa; flores (ut Camer. habet) Hemerocallidis Valentinæ floribus ſimiles, è luteo in viridem colorem languentes, & ſtamina aliquot, apicibus luteis obſita, exerentes, producit: ſemina nulli adhuc viſa puto: plantis, è lateralibus internodiis emiſsis, ſe valdè propagat.

Dodon. 355.
Cœſalpin. lib. 10. cap. 32. fol. 418.
Cluſ. CLX. fol. qui exactè deſcribit poſt Cœſalpin.
Lobel. 202. Obſ. Aloes folio mucronato nomine.
Lugdunenſ. 1697.
Cam. Epit. Matth. 451.
Hort. Med. Cam. pag. 10. icon. pag. v.
C. Bauh. Matth. 507.

Germ. Aloepatick auß America/oder ſtachlichte Aloe.
Tabern. 378. lib. ſecundo.
Matth. Camer. Germ. 230. fol.
Durant. 36. fol.

I.
Fructus Artiſchochi.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

FRuctus Scolymi ſeu Cinaræ maximus. Quòd ſuem quidam dixerunt animal propter convivia natum, nos in carduos illos torquebimus, qui magis voluptatis & gulæ, quàm ſalutis humanæ gratiâ nati videntur, quaſi conviviis tantùm gignente eos tellure; inde à delicatioris palati divitibus, annis abhinc aliquot, tot ſpecies eorum in lucem productæ fuerunt. Noſter à vulgatiori genere capitis tantùm grandioris mole differebat, in tantam amplitudinem auctus, ut quamvis etiam corpulenti hominis mediam craſſitudinem excederet, atq; peculiarem huic ſolo benignitatem, Principis horto digniſſimam, naturæq; hac in re ſummam indulgentiam declararet.

Germ. Die frucht von Artiſchochen/ſo die allergröſſeſt/vnd auch Mannsdicken übertrifft.

II. *Cinara Genuenſium.*

I Cinara maior Boloni enſis

III *Cinara seu Artischochi a gatiæ.*

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

CInaria major Bononienſis. Palati blandimentum hoc alterum è Poloniâ traductum fuit, etiam cerebro Palmæ ſapidius, atq; eâ ipſâ, qua deliniatur, figurâ lancem ſatis capacem implens, foliis minùs aculeatis.

Germ. Groß Polniſch Artiſchockh.

II

Cinara ſeu Artichochi vulgaris. Atq; illa oleris capitati, Braſsicæ nomine, vulgò cogniti, amplitudine, horti illius culturam referebat, unguibus oblongioribus, in ſummo pariter aculeatis, conſortia priorum non reſpuens.

Germ. Gemein Artiſchochen.

III

Cinara Genuenſium. Vnguibus ſeu ſquamis laminatis circa latera inæqualibus, ac in ſummo prope aculeum penè infirmum ſinuatis, ſuum diſcrimen obibat, palato quoq; blanditur.

Germ. Genueſer Artiſchoch.

Ficus Indica Eyſtetten-
ſis ex uno folio enata lu-
xurians.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

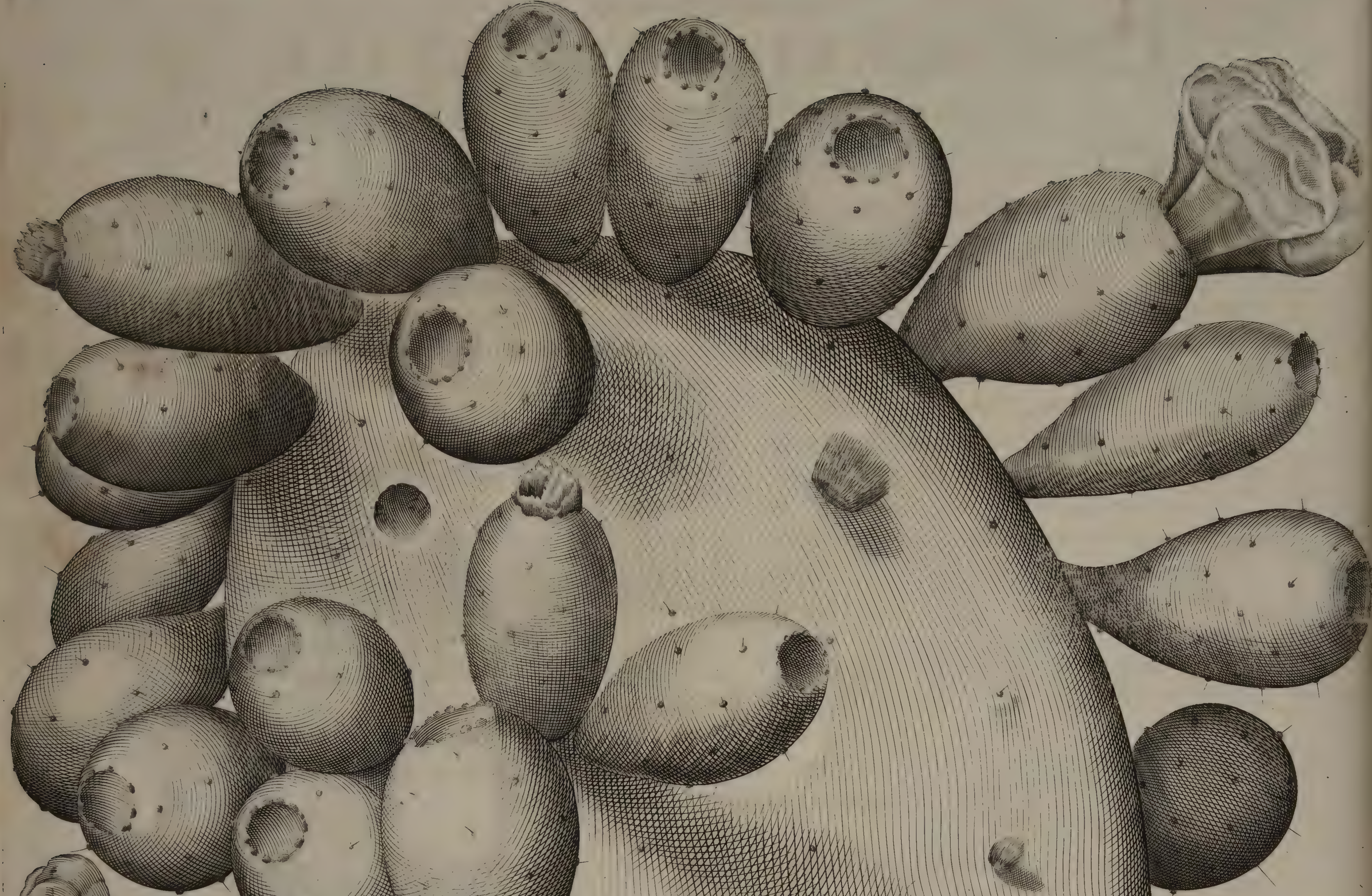
I

FIcus Indica Eyſtettenſis. Majeſtatem naturæ, ejúsq; miris modis ſeipſum ſuperantis Genium, etiam hâc, ſi ullâ unquam ſtirpe, palàm fieri, omnium oculis patet, vel illo præcipuo miraculo; ex uno folio, telluri aliquantùm impacto, tantæ altitudinis arborem evadere, quæ etiam octodecim pedum proceritatem evinceret, támq; ſpacioſam, ut circuitum ſexaginta pedum expleret. Inferior caudex trunci humani craſſitudinem duplo ſuperabat, lignoſus, & fiſſuris rimarum variis paſſim dehiſcens; rami numeroſi inæqualiter & multipliciter divaricabantur, è craſſorum, pallidè virentium, latorum, ac ſpinis albeſcentibus obſitorum foliorum multijugis cohærentiis, quaſi internodiis, ſibi invicem impactis, conflati; & quidem tantâ luxuriâ, ut paucis abhinc annis tria millia foliorũ ſimul enumeraverimus. Fructuum annuatim largus proventus eſt, è lateribus foliorum erumpentium, turbinatâ ficuum effigie, in quorum rudimentis initiò ſuperiùs videndi flores, quos cum Balauſtii florum figurâ Lobel. comparat, majores tamen, & in luteo colore, rubedine aliquâ ſuffuſâ, placentes; ſub quibus fructus tandem ficuum magnitudinem duplam excedunt, æquè ſpinulis exaſperati, & ad miniatum colorem accedentes, intùs pulpâ ſanguineâ involventes ſemina copioſa ſparſim inſita, parvis, compreſſis, albicantibus granis conſtantia, quæ non minus ac folia, rubicundo germine emiſſo, temporis ſucceſſu in arborem evadere queunt, ceu noſtra, quam hæc effigies refert, pari proventu in tantam molem & proceritatem excrevit. Menſuram, quâ tàm amplitudo, quàm altitudo ſtirpis, uti & folia, exiſtimanda ſint, nobis hîc adjungere viſum fuit.

De ficu Indica, Opuntia dicta,

Vid. Dodon. 801.
Cœſalpin. lib. 3. cap. 2. fol. 89.
Lobel. 454. Adv.
Lugdunenſ. 1795. fol.
Cam. Epit. Matth. 183. fol.
Hort. Med. 110. fol.
C. Bauh. Matth. 234. fol.

Germ. Stachlichter Indianiſcher Feigenbaum.
Tabern. 664. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 230. fol.
Durant. 380. fol.

II. *Fructus Opuntiæ.* III. *Fructus Opuntiæ dimidio diſſectus* I. Folium Opuntiæ cum flore & fructu.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Autumnalium.

I

FOlium Opuntiæ cum fructu. Apponendum quoq; hîc duximus folium Opuntiæ grandius, clypeatæ oblongæ peltæ ſimile, cujus longitudo tres ſpithamas cum dimidiatâ æquabat; latitudinem ferè pedalem habebat; aliquot fructibus in ſummo, quaſi coronato apice, inſignitis, uno alteróq; fructuum deciduorum veſtigio notabatur, qui erumpentes æquè ſpinulis armati ac ſanguineo rubore tincti ſpectantur. Additus etiam fuit fructus per medium diſſectus, ut eò gratius lectoris oculis blandimentum & ſpectaculum foret.

Germ. Ein groſſes blat von dem Indianiſchen Feigenbaum/ſammt ſeinen früchten.

INDEX

Autumnalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
	A	
2	Admirabilis Pervana Camer, & Lobel,	1
4	Aloe Herbariorum,	3
	Americana, vel	
	Spinoſa Camerarii, ſeu	
4	Folio mucronato Lobel,	3
2	Amarantus tricolor,	6
2	Major, panniculis rubris,	7
2	Criſtatus,	8
	Pannicula incurva C. Bauh.	ibid.
	Purpureus ſecundus Dodon,	ibid.
	Spicatus,	ibid.
1	Amaracus vulgaris,	5
4	Amomum Dioſcorid, Cordi & Scaligeri,	1
3	Arachinda Theoph,	1
3	Arthanita,	4
3	Arum magnum.	2
3	Ægyptiacum,	2
2	Arundo Indica florida Lobel,	1
	B	
	Balſamine, mas, fructu puniceo, ſeu	
	Balſamine cucumerina Tabern, &	
1	Amygdaloides Cordi,	
1	Fructu è rubro palleſcente,	4
	Fœmina,	ibid.
2	βλεννοχόϊς Renealmi.	9
	Blitum variegatum quorundam, &	
2	Peregrinum Cœſalpini.	6
2	Peruvianum.	7
2	Bugloſſum Antarcticum quibuſdam Lugdunenſ,	9
	C	
2	Canna Indica, flore rubro, Cannacorus.	1
2	Flore croceo guttato.	2
1	Capſicum rotundum Dalechampii,	5
1	Actuarii,	7
1	Rubrum ſiliquâ oblongâ,	7
1	Catanance Cœſalpin,	4
2	Celoſia Tragi.	2
1	Charancia fœmina Loniceri,	4
	Charancia.	ibid.
4	Cinara major Polonienſis,	5
	Genuenſium. }	ibid.
	Vulgaris, Artichochi dicta. }	
1	Circæa Dioſcoridis Cœſalpini,	7
3	Colchicum Autumnale flore rubello,	9
	Autumnale, flore albo,	ibid.
3	Pannonicum πολυανθὲς, flore albo, Cluſii.	9
3	Tertium luteum Tabern.	5
	Colchicum album, ſtriis purpureocœruleis	
3	variegatum,	5

Ord.		Fol.
3	Varium Polyanthos refloreſcens,	5
3	Vulgare Polyanthos,	4
3	Biflorum,	6
	Vulgare album. }	ibid.
	Vulgare purpuraſcente flore. }	
3	Byzantinum, Fritillariæ facie, Autumnale:	7
	Seu Latifolium Boiſoti Cluſ,	ibid.
3	Flore pleno Autumnale,	7
	Pleno, maculoſum, Autumnale,	ibid.
	Montanum, minimum, anguſtifolium, Autumnale,	ibid.
3	Montanum Hiſpanicum Cluſ,	7
	πολυφυλλανδὲς multiflorum Autumnale,	ibid.
	Exoticum, foliis ternis purpuraſcentibus, ternis aliis alternato ſitu albicantibus, varians,	ibid.
3	Mixtum Autumnale,	8
	Albis & rubris foliis alternatim diſtinctum,	ibid.
3	Colocaſia & Colocaſſia P. Alpini,	2
3	Colocynthis fœmina Tabern,	2
3	Crocum biflorum,	5
3	Cucurbita ſylveſtris,	2
	Curcurbita, Pomi Arantii formâ,	ibid.
3	Culcas Ægyptiorum,	2
3	Cyclamen vulgare,	4
3	Romanum, radice maximâ, flore carneo:	3
3	Seu Cyclaminus ſerotinus, foliis hederaceis,	4
	Orbiculare, ſeu Cyclaminus orbicularis,	ibid.
3	Longius radicatum:	4
	Seu Cyclaminus odoratus, μακρόῤῥιζος, Cluſ,	ibid.
	D	
2	Datura Turcarum,	12
	E	
2	Enula Campana.	5
2	Erica ſexta baccifera Dodon,	10
	F	
2	Faba Ægyptiaca,	1
4	Ficus Indica Eyſtettenſis,	6
2	Flos Cancri,	1
2	Flos Indicus ſeu Mexicanus,	4
4	Folium Opuntiæ cum fructu,	7
4	Fructus Scolymi ſeu Cynaræ maximus,	4
	G	
2	Gelſiminum vel Iaſminum Indic, Cam,	4
2	Gentiana fugax 1. ſeptima numero Cluſ,	3

aa Gentionella

INDEX

Autumnalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
2	Gentionella Autumnalis, anguſtifolia, minor.	3
	Gentionella multiflora Autumnalis, è cœruleo purpuraſcens.	ibid.
2	Gladiolus Indicus.	1
1	Glaucium Dioſcoridis quorundam.	1

H

Ord.		Fol.
2	Hachal Indi Cluſ.	4
2	Helenium.	5
2	Hieracium minus, Hyoſeridis latifoliæ facie.	7
2	Herba magnæ admirationis Lobel.	4
2	Herba Papagalli ſeu Pſittaci.	6
2	Herba S. Crucis Caſtoris.	9
4	Herba ſeu Roſa D. Mariæ.	1
3	Hyacinthus Autumnalis minor Cluſ.	5
2	Hyoſcyamus Peruvianus Dodon.	9
2	Peruvianus alter.	10
	Dubius luteus Solanifolius Lobel.	ibid.

I

Ord.		Fol.
2	Jasminum Indicum flore rubro, albo & variegato in eâdem plantâ.	13
2	Jasminum Indicum flore flavo, rubris maculis variegato.	4
3	Jujuba ſylveſtris Cœſalpin.	9

K

Ord.		Fol.
7	Κραυρόφιλον Thalii.	7

L

Ord.		Fol.
3	Leucoium bulboſum, Autumnale, tenuifolium.	6
	Trichophyllon Paul. Renealmi.	ibid.
2	Linaria purpurea elatior.	12
	Altera purpurea Dodon. / Purpurea Lobel.	ibid.
3	Lotus Ægyptiaca.	2
1	Lycoperſicum Galeni Anguillaræ.	2

M

Ord.		Fol.
1	Majorana.	5
1	Mala aurea Dodon.	1
1	Malum amoris rubrum.	1
1	Mala Peruviana.	2
1	Æthiopica Dodon.	5
1	Malinathalla Theophraſti Bellon.	3
2	Mandragoræ Theophraſti cognata Cœſalpin.	4
2	Marana Perſarum.	12
2	Maraviglia de Peru, ſeu Marabilles de Peru.	4
1	Melanzana, ſeu Mala inſana, fructu pallido.	3
2	Melica Italorum, ſeu Milium Indicum.	12
1	Melo ſaccharinus.	1
1	Melo rotundus parvus Lobel.	1
4	Melocactos.	1
	Melocarduus Echinatus Indiæ occiduæ.	ibid.
1	Momordica.	4
2	Muſcipula altera, flore muſcoſo, Lobel.	7

N

Ord.		Fol.
3	Narciſſus Autumnalis, flore luteo, major.	5
3	Autumnalis flore luteo multiplex.	5
3	Nardus Italica.	3
2	Nicotiana major latifolia.	9
2	Major anguſtifolia.	10
	Minor.	ibid.

O

Ord.		Fol.
4	Opuntia Dodon.	6
3	Orbicularis Marcelli.	4
2	Origanum vulgare ſeu ſylveſtre, Onites dictum.	5
2	Otites Tabernæm.	7
2	Oxycoccon Cordi.	10

P

Ord.		Fol.
3	Paliurus Dodon.	9
3	Pampina Paradeiſi Cœſalpin.	2
3	Panis porcinus officinarum.	4
3	Papas Pervanorum.	1
3	Pepo rotundus, modò majori modò minori fructu prægnans.	1
2	Perebecenuc Oviedi.	9
1	Perſa Cœſalpini.	5
2	Petum Peruvianum.	9
2	Petum quartum Cluſii.	10
2	Picielt Indorum.	9
3	Picnocome Dioſcoridis Cortuſi.	1
1	Piper Indicum longum maximum.	6
1	Minus, ſiliquis recurvis.	6
1	Indicum medium, Piper Americanum.	7
1	Indicum minimum, ſiliquis oblongis erectis.	8
1	Piper Indicum, bifurcatâ ſiliquâ erectâ.	8
1	Siliquis flavis.	9
	Aureum latum.	ibid.
1	Rotundum maximum.	10
	Siliquis rotundis aliud.	ibid.
1	Maximum rotund. erectum.	11
	Medium longum erectum.	ibid.
1	Rotundum aculeatum.	12
	Orbiculatum medium.	ibid.

Cordatum

INDEX

Autumnalium plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
1	Cordatum oblongum.	13
	Cordatum rotundum.	ibid.
1	Poma Amoris fructu luteo.	1
1	Poma Amoris fructu rubro.	2
1	Pomum mirabile & Hieroſolymitanum.	4
2	Planta mirabilis.	4
2	Pneumonanthe Cordi.	3
	Polium foliis & facie Lavendulæ, ſeu Polium Lavendulæ folio, fœmina, Lobel. vel alterum Matthioli, &	
2	Polium Pannonicum Cluſ.	12
1	Pſeudocolocynthis pomi formis.	5
3	Pyri formâ.	2

Q

Ord.		Fol.
2	Quinua Cluſ.	7

R

Ord.		Fol.
3	Rhamnus tertius Matthioli.	9
	Roſa S. Mariæ, vel	
4	Roſa Hierichuntiaca aperta.	1
	Concluſa.	ibid.

S

Ord.		Fol.
1	Sampſucus.	5
2	Sana ſancta Indorum.	9
3	Satureia Dioſcorid.	1
3	Sempervivum arboreſcens majus, Græcum Lobel.	8
	Vel arboreſcens Matthioli.	ibid.
	Majus alterius generis Cœſalpin.	ibid.
3	Serpyllum Citratum Pannonicum Cluſ.	1
2	Seſamoides Salmanticum parvum.	7
2	Seſamoidis Salmantici ſecundi ſpecies Cluſ.	7
1	Siliquaſtrum Plinii, Tragii & Tabernæm.	7
3	Solanum tuberoſum.	1
2	Odoriferum Cluſii.	4
1	Pomiferum, fructu rotundo molli, C. Bauhini.	2
1	Pomiferum Lobel.	5
2	Fœtidum, ſpinoſum, ſemine nigro, C. Bauhini.	7
2	Sorgo vel Sorgum Italorum grano rubro. / Fructu albo.	13
3	Spica vulgaris flore albo. / Flore cœruleo.	3
3	Spina Marruca Cœſalpini.	9
	Symphonia Plinii.	ibid.

T

Ord.		Fol.
2	Tabacum.	9
3	Taratuffli.	5
2	Thaumantis.	4
3	Thymus vulgatior, folio tenuiore, C. Bauh.	1
3	Tuberum arbor.	1
3	Tuber terræ.	4

V

Ord.		Fol.
2	Vaccinia paluſtria Dodon.	10
2	Verengena Toletanorum Camer.	3
2	Viola Calathiana Autumnalis 1. Thalii.	3
1	Viticella.	4

Teutſch Regiſter über die Kräuter vnd Gewächs/

ſo in dem Herbſt blühen ꝛc.

Ord.		Blatt.
	A	
3	AEgyptiſche Bonen.	4
2	Alantwurtz.	5
4	Alo patick auß America/oder ſtachlicht Aloe.	3
4	Aloepatik/oder bittere Aloe.	2
4	Artiſchockenfrucht/die allergröſſeſt/ſo Mannsdicken übertrifft.	4
	Artiſchock.	
4	Groß Poloniſch Artiſchocken.	5
4	Gemein Artiſchocken.	5
4	Genueſer Artiſchocken.	5
	B	
1	Balſamkraut/das Männlein.	4
1	Das Weiblein.	4
	Blumenrohr.	
2	Roht jndianiſch Blumenrohr.	1
2	Goldgelb Indianiſch Blumenrohr/mit ſchwartzen düppelten geſprengten Blumen.	2
	C	
3	Citronenquendell/vide Quendell.	1
1	Falſch Colocinthöpffel/mit grünſchwartzen Mackeln.	1
	D	
1	Dollöpffel.	3
1	Auß Mohrenland.	5
2	Doſten/gemeine Doſten.	5
2	Frembde Doſten/mit kleinen Blättern.	5
	E	
	Entian.	
2	Klein Entian/mit ſchmalen vnd blawen Blumen.	3
2	Klein Herbſtentian/mit purpurbraunen Blumen.	3
2	Erdöpffel.	4
	G	
1	Goldöpffel/vide Lieböpffel.	1
3	Grüblingbaum.	1
	H	
	Habichtkraut.	
2	Klein Habichtkraut/mit breiten Blättern.	6
2	Hannenkamm.	8
	Herbſtnarciſſen/vide Zeitloſen.	
2	Himmelſtengel/mit purpurfarben Blumen/im Herbſt blühende.	3
2	Blaw Himmelſtengel/mit ſchmalen Blättern.	3
	Hornungsblumen.	
3	Klein ſchmalblätterícht Hornungsblumen/ſo den Herbſt blühen.	6
	Haußwurtz.	
3	Haußwurtz.	8
	Hyacinth.	
3	Klein Herbſthyacinth deß Cluſii.	5
	I	
2	Igelskolben.	12
	Indianiſcher Pfeffer.	
1	Groſſer langer Indianiſcher Pfeffer.	6
1	Langer kleiner Indianiſcher Pfeffer/mit krummen Schöttlein.	6
1	Mittellanger Indianiſcher oder Calecutiſcher Pfeffer/Preſilienpfeffer.	7
1	Klein roht Schottenpfeffer/mit auffgereckten Schöttlein.	8
1	Langer Indianiſcher Pfeffer/mit auffgereckten Schöttlein/ſo vnten zerteilt ſind.	8
1	Langer Indianiſcher Pfeffer/mit gelben Schotten.	9
1	Groſſer Goldgelber Schottenpfeffer.	9
1	Groſſer Indianiſcher Schottenpfeffer/mit rother runder vnterſichhangender Frucht.	10
1	Kleiner Indianiſcher Pfeffer/mit runder Frucht.	10
1	Groſſer auffrechtſtehender Indianiſcher Pfeffer/mit rohten Schotten.	11
1	Mittelmeſſig auffgereckter Indianiſcher Pfeffer/mit rohten Schotten.	11
1	Runder rohter Indianiſcher Pfeffer/mit Spitzlein als kleine Stachlen.	12
1	Mittelmeſſiger runder Indianiſcher rohter Pfeffer.	12
1	Langer Indianiſcher Pfeffer/ſo wie ein Hertz geſtalt.	13
1	Runder Indianiſcher Pfeffer/ſo wie ein Hertz formirt.	13
	Indianiſche Blumen.	
2	Geſcheckte Indianiſche Blumen/ſo mit gelben vnd rohten Flecken vermiſcht.	4
2	Geſcheckte Indianiſche Blumen/mit rohten vnd weiſſen Flecken vermiſcht.	3
	Indianiſche Feigen.	
4	Stachlichte Indianiſche Feigen.	6
4	Ein groſſes Blat von dem Indianiſchen Feigenbaum/ſambt ſeinen Früchten.	7
	K	
	Kürbiß/ſo wie eine Pirn geſtalt.	
3	Pirnkürbiß.	2
3	Pomerantzenkürbiß/in der Geſtalt einer Pomerantzen.	2
	L	
	Lavendel.	
2	Wild Lavendel.	12
	Leinkraut.	
2	Braun groß Vngeriſch Leinkraut.	12
1	Lieböpffel/mit gelber Frucht.	1
1	Rohter Frucht.	2

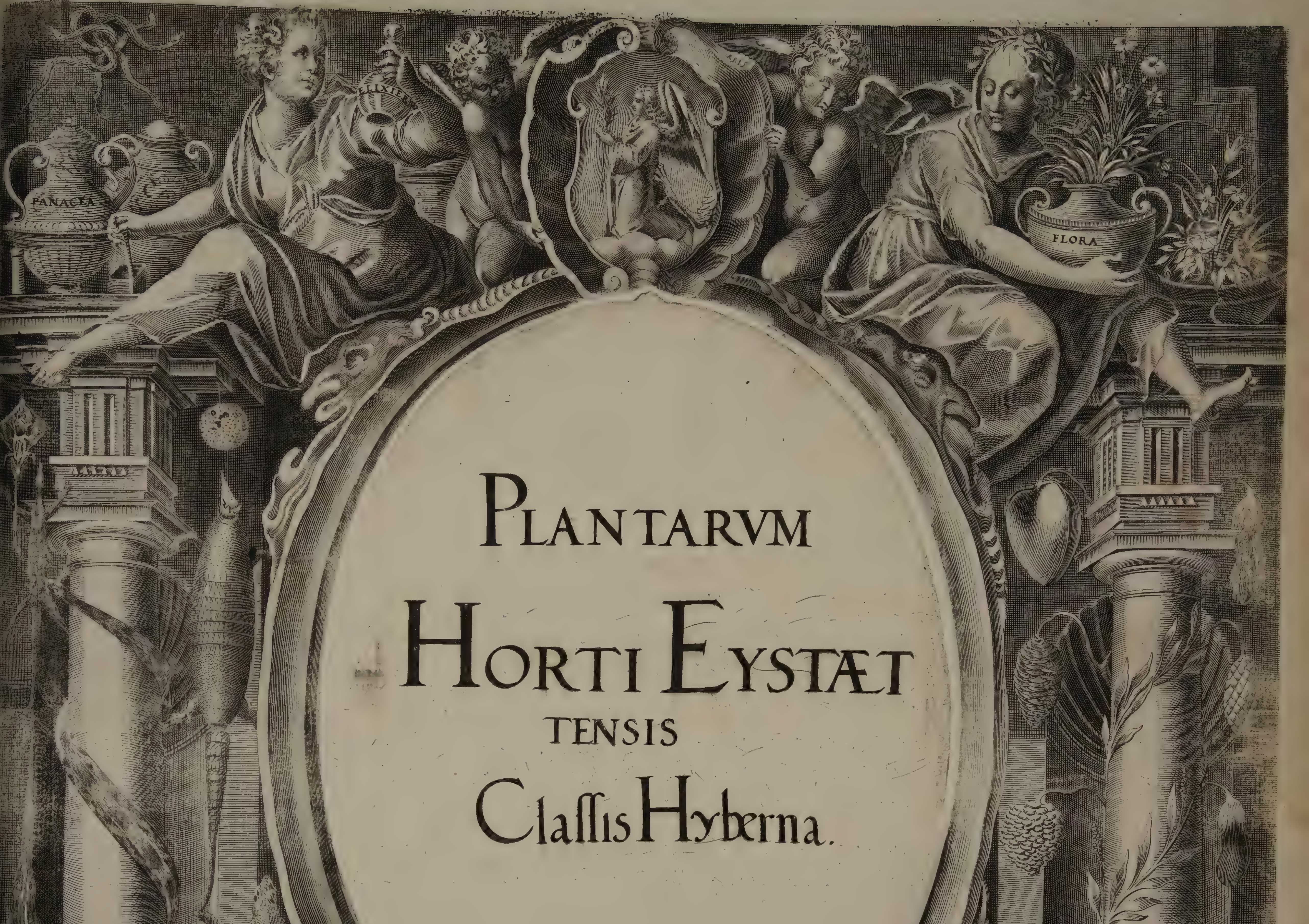
Majoran.

Teutſch Regiſter über die Kräuter vnd Gewächs/ ſo in dem Herbſt blühen ꝛc.

Ord.		Blatt.
	M	
	Majoran.	5
1	Gemeiner Gartenmajoran.	5
2	Marienkraut.	12
2	Meier/Groſſer Meier.	7
	Melantzan.	
1	Gelb Melantzan.	3
	Melonen.	
1	Wolriechende Zuckermelonen.	1
4	Melonendiſtel.	1
1	Momordickenöpffel.	4
1	Bleichgoldgelbe Momordickenöpffel.	4
2	Moßbeer.	11
	O	
	Ohrlöffeleinkraut.	
2	Klein Ohrlöffeleinkraut.	7
	P	
2	Papageyfedern.	6
	R	
	Roſen von Jericho.	
4	Auffgethane Roſen von Jericho.	1
4	Zugethane Roſen von Jericho.	1
	S	
	Saffran.	
3	So zweymal im Jahr blühet.	5
2	Sammetblumen.	8
2	Groſſe Sammetblumen.	7
2	Sorgſamen/ vide Welſcher Hirſchen.	13
3	Spicanard/mit weiſſen Blumen.	3
3	Mit blawen Blumen.	3
3	Schweinbrot/groſſes Römiſches Schweinbrot/mit leibfarben Blumen.	3
3	Schweinbrot/mit langen Wurtzeln.	4
3	Gemein Schweinbrot/oder Erdöpffel.	4
3	Schweinbrot/ſo lang am blühet/mit Epheublättern.	4
3	Stechdorn.	9
2	Stachelnüß.	12
	T	
2	Tauſendſchön.	8
	Thymian.	
3	Gemein Gartenthymian.	1
	W	
	Welcher Hirſchſamen/ oder Sorgſamen/	
2	Mit rothen Körnern.	13
2	Mit weiſſen Körnlein.	13
	Wundbalſam/Wundkraut.	
2	Groß braitblätterricht Indianiſch Wundkraut/das Männlein.	9
2	Schmalblätterricht Indianiſch Wundkraut.	11
2	Gelb Wundkraut/Wundbilſam.	11
	Z	
	Zeitloſen mit gelben Blumen.	
3	Weiſſe Wieſenzeitloſen/mit purpurblawen Streimen geſchattiert.	5
3	Volle geſcheckte Wieſenzeitloſen/ſo eine Blumen auß der andern wechſet.	5
3	Gelbe volle Herbſtnarciſſenblumen.	5
3	Viel Blumen bringende gemeine Zeitloſen.	6
3	Wieſenzeitloſen/ſo zweymal im Jahr blühen.	6
3	Gemeine weiſſe Zeitloſen.	6
3	Gemeine bleiche purpurfarbe Wieſenzeitloſen.	6
3	Wieſenzeitloſen/mit geſcheckten Blumen/der Fritillariæ gleich.	7
3	Volle Herbſtblühende Wieſenzeitloſen.	7
3	Geſcheckte volle Wieſenzeitloſen.	7
3	Klein ſchmalblätterricht Bergwieſenzeitloſen/ſo im Herbſt blühet.	7
3	Volle Wieſenzeitloſen/mit vielen Blumen.	7
3	Frembde Wieſenzeitloſen/deß Blätter eines vmb das ander Purpurfarb vnd weiß iſt.	7
3	Wieſenzeitloſen/ſo im Herbſt blühen/mit weiſſen Blättern/in Roht vermiſchet.	8
3	Wieſenzeitloſen/mit roht vnd weiſſen Blättern/eines vmb das ander geſetzet.	8
3	Wieſenzeitloſen/mit rohten Blumen/im Herbſt blühende.	9
3	Wieſenzeitloſen/mit weiſſen Blumen.	9

Ende deß Regiſters über den Herbſt.

PLANTARVM HORTI EYSTÆTTENSIS Claſſis Hyberna.

I.
Helleborus niger legi-
timus.
III.
Leucoium bulboſum triphyll
Minus.
II.
Leucoium bulboſum triphy
Maius Byz hinum:
V.
Leucoium bulboſum hexaphyllon
Minus.
IIII.
Leucoium bulboſum hexaphyll
Maius

CELEBERRIMI EYSTETtenſis horti Icones plantarum Hyemalium.

I

HElleborus niger, legitimus, Stiriacus aliis, & Veratrũ nigrum primum, Remberti Dodonæi, ſeu Elleborum nigrum Petri Andreæ Matthioli, herbaceo viridíque colore in foliis, floribus albis purpuraſcentibus, ſtamina habet palleſcentia: radices ex purpurá ſaturatè nigricantes.

Eius vires recenſentur in obſervat: Matthiæ de Lobel. pag. 388.

In ſtirpium Adverſariis ejusdem, pag. 304.
In hiſtoriâ ſtirpium Remb: Dod: pag. 381.
In hiſtoriâ generali plantar. Lugd. p. 1639.
Apud Carol. Cluſ. in rario. plant. hiſt. p. 274.
In Epitome Matth. Joach. Cam. pag. 940.
In horto Medico D. Camerarii, pag. 73.
In Matthiolo Caſp. Bauhini D. pag. 846.

German. Chriſtwurtz. item, ſchwartze Nieſzwurtz.
Im Teutſchen Matthiolo oder Kräuterbuch D. Joachimi Camerarii, fol. 418.
In Jacobi Theodorici Tabernæmontani Kreuterbuch/am 394. Blat im 2. buch.
Caſtor. Durant. Teutſchen Kräuterbuch/fol. 342.

II

Leucoium bulboſum, triphyllon, præcox, Byzantinũ, habet folia Narciſſis ſimilia, æruginei coloris, floribus niveis inſignis candoris, quorum extremæ oræ & apices ſub virides, loco ſtaminum interiorum, campanula in extremitatibus vireſcens emergit.

Germanicè, Groſſe fremde Schneetropffen.

III

Leucoium bulboſum triphyllon & Leuconarciſſolirium bifolium.

Germanicè, Schneetropffen.

IIII

Leucoiũ bulboſum hexaphyllon majus, & Leuconarciſſoliriũ vulgare.

Germanicè, groß weiß Hornungsblumen.

V

Leucoium bulboſum hexaphyllon minus. Harum duarum ſpecierum colores foliorum iidem ſunt cum Narciſſis: flores nivei coloris, cum apicibus ſubviridibus, habet ſtamina lutea, medio exiſtente albicante, & in ſummo vireſcente, cauliculo & vaginulæ viridi affixa. Sunt prætereà omnium Leucoiorum jam ſcriptorum bulbi, cum ſuis tunicis, omni ex parte albicantes, & nivei coloris.

Quòad vires, cum Leucoia à plerisque inter Narciſſi ſpecies numerentur, non abs re erit, & illa quoque eorum viribus donata dicere.

Deſcribuntur à Dodonæo, folio 230. lib. ſecundo.

Lobelio, Obſervat. pag. 64.
Adverſar. 64.
Dalechamp. folio 1527.
Carolo Cluſio, folio 169. lib. ſecundo.
Matth. Caſp. B. 860.
In Fpitome Cam. 956 & 957.

In horto Medico Camerarii, 88.
Germanicè, Kleine weiſe Hornungsblumen.
In Leonhard Fuchſen Kräuterbuch/capit. 185.
Im Teutſchen Camerarii Matthiolo, fol. 442.
Tabernæmontani ſecundo lib. folio 308.

III.
Crocus Vernus aureus variegatus.

Helleborus niger flore viride.

II.
Crocus Vernus polyanthos flore luteo.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Hyemalium.

I

HElleborus niger alter, folia tenuiora habet primo Veratro, lucidiùs virentia, in ambitu ſerrata oblongiora, ex caule ampliori evaginata: ad hujus ſummitates flores dependent, ex pallore herbacei, cum ſtaminibus ad viriditatem magis palleſcentibus: Radices ſparſæ, levius nigricantes, in ambitum funduntur.

Dodonæus fol. 381.
Lobel. Obſervat. 387.
Adverſar. 303.
Lugdun. fol. 1637.
Carol. Cluſ. lib. ſecundo, fol. 275.
Epitome Camer. 941.
Hort. Medic. Camerarii, 72.
Matthiol. Caſp. B. 844.

Germanicè, Schwartze Nieſzwurtz mit grünen blumen.
Im Teutſchen Kräuterbuch Hieron. Bock. 152.
Leonhard. Fuchſ. 105. cap.
Im Teutſchen Matth. Camer. 418.
Tabernæmont. andern Buch/ am 394. Blat.
Im Teutſchen Durante 342.

II

Crocus vernus, Polyanthos, foliis latioribus, ex bulbo luteo cinereo, depreſſo vaginatim, in florum colore fulvo ceraceo multiplicum coronam, totus rectâ exurgit turmatim:

Lobel. Adverſ. altera parte, fol. 497.

Germanicè, Gelber Frülingsſaffran mit vilen blumen.

III

Crocus vernus præcox, florum colore aureo interius, externè ex purpurâ nigricantibus radiatis ſtryis, radice, ut aliorum Crocorum genera, bulbaceâ oblongâ.

Dodonæus, folio 214.
Lobel. Obſervat. fol. 64.
Adverſar. parte ſecunda, fol. 497.
Cluſ. ſecundo lib. fol. 206.

Germanicè Goltgelber geſtraimter Frülingsſaffran.
Tabernæmont. andern Buch/ 334. Blat.

I
Helleboraster maximus.
I
Crocus vernus polyanthos variegatus
III.
Crocus vernus polyanthos albus

CELEBERRIMI EYSTETTEN-ſis horti Icones plantarum Hyemalium.

I

ELleboraſter hic, aliis Conſiligo: majores, ſimul cum receptaculis ſeminum atrorum copioſorum, exhibet flores, & latius expanſos, flavè virentes & buxeos: ſub quibus, ex caule bicubitali ſubnigro, eóque aſperiore, alæ dividuntur in extremis, foliis ſeptenis, paululùm crenatis, dependentibus, anguſtis, colore herbaceis.

Dodonæus fol. 382.
Lobel. Obſervat. fol. 387.
Lugdunenſes fol. 1638.
Germanicè, Groß Leußkraut.
Germ. Leonhard. Fuchſ. fol. 105.
Hieronymus Bock. fol. 96.
Tabernæmont. andern Buch/am 393. Blat.

II

Crocus vernus, Polyanthos, lætifoliis floribus, iisdémque purpuroviolaceis, panditur, â quorum baſibus radiatim aſcendunt lineæ candidæ, ad oras uſque exporrectæ: radicibus creſcit atrocinereis, bulboſis.

Dodonæus, folio 214.
Lobel. Obſervat. fol. 68.
Adverſar. 53.
Lugd. fol. 1534.
Cluſius lib. ſecundo, fol. 203.
Germanicè, Veilbrauner geſtraimter Frülingsſaffran.

III

Crocus vernus Polyanthos, florum multiplicium, turmatim conſitorum ac prior Crocus, ſed verſo colore, lætatur: in his enim candidis, â calicum exteriore ſuperficie, ſurſum ducuntur lineæ purpurocæruleæ.

AUTORES, ut in priore, iidem.

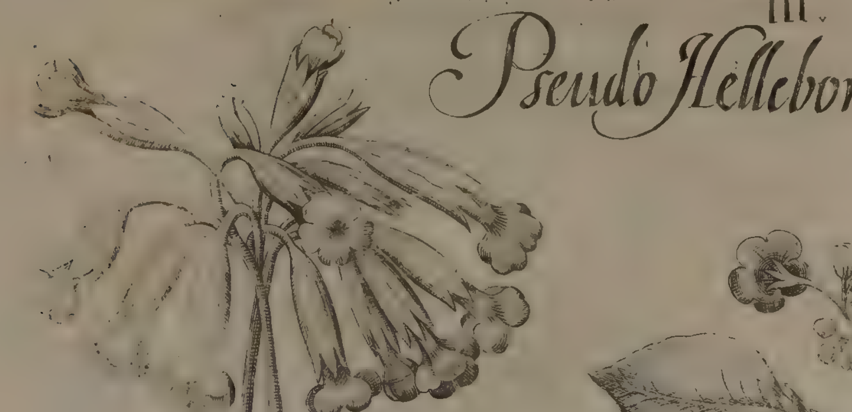
Germanicè, Weiſer mit vilen blumen tragender geſtraimter Frülingſaffran.

III.
Pseudo Helleborus niger.

II
Caltha paluſtris ſimplici flore.

V.
Primula veris flor. luteo.

I
Borrago Mi-
nima.

IIII.
Herba Trinitatis.

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Hyemalium.

I

BOrrago Minima, potius Symphytum pumile, repens Borraginis facie, folia molliora habet, non adeò hirſuta, colore viridi ſaturato, craſſiora, viſcida quodammodò, ſicut & radix ejus floſculis exactè cæruleis ornatur, quos, antequam explicentur, globuli viridiores præveniunt.

Lobel. Obſervat. fol. 311.
Adverſar: fol. 247.

Lugdunenſes fol. 581.
Germanicè, Blumen Vergiß mein nicht/die gröſſer.

II

Caltha Paluſtris, ſimplici flore aureo, parũ odoro, ab aliis Populago Major dicitur, cùm Populi foliis habeat æmula, paulò tamen latiora, obſcurè, ſicut & caulẽ, virentia.

Dodonæus fol. 588.
Lobel. Obſervat. fol. 323.
Adverſar. fol. 256.
Lugdun. fol. 1049.
Cluſius L. V. fol. 114.

Epitome fol. 594.
Matth. Bauhini fol. 616.
Germanicè, Dotter oder Schmaltzblumen.
Matthiol. Camer. Germ. fol. 295.
Tabernæmont. 422. ſecundo lib.

III

Pſeudohelleborus niger, ſeu Buphtalmon Dodon. caulibus ſe invicem amplectentibus ampliatur, quos circumdant folia Anthemidis erecta, magis proin lætiora, floribus in circulum expanſis luteis, auro ſplendentibus.

Dodonæus, folio 261.
Lobel. Obſerv. fol. 456.
Adverſ. fol. 351 & 345.
Lugd. fol. 863.
Cluſius fol. 333.
Hort. Camerarii, 32.

Epitome Cam. pag. 942.
Bauhini fol. 846.
Germanicè, Vermainte Schwartze Nießwurtz.
Matth. Camer. Germ. fol. 420.
Tabernæmont. 395. lib. ſecundo.
Durant. 344.

IIII

Herba Trinitatis, Iacæa: conſtat foliis latioribus, ſerratis in ambitu, viridibus, inter quæ cauliculi tenuiores, erecti, flores protrudunt triplici colore variegatos, pallidos, cæruleopurpureos, & candidos.

Lugdun. fol. 800.
Germanicè, Wild Stiefmütterlein/Freyſamkraut.

V

Primula Veris Pratenſis, Herba paralyſis, foliis ad radicem ſtratis, & erectis aliquibus ſaturatè viridibus, uno vel altero ſcapis aſcendit, ſupra quos flores lutei dependent odorati, ex caliculis pallidioribus denticulatis egreſsi.

Lobel. Obſervat. 305.
Lugdun. 834.
Cluſius 301.
Epitome Cam. pag. 883.
Matth. Caſp. Bauhini, fol. 802.

Germanicè, Wiſen oder Gelbe Schlüſſelblumen.
Fuchſ. 328. cap.
Matth. Cam. Germ. 404.
Tabernæmont. 35. ſecundo lib.
Durante. 800.

II. Aconitum hyemale.
III. Petasites flore albo.
I. Petaſites.

Celeberrimi Eyſtettenſis horti Icones plantarum Hyemalium.

I

PEtaſites Major, florens, quæ exoritur flore purpuraſcente puſillo, in longum & Conoidiformem turbinem acto, mucoſo: ſupra caulem cubito majorem, robuſtum, carnoſum: foliis ſtryatis, prope radicem compactiùs ſe habentibus, colore ſubviridi: Quorum, ut & ſequentium, latitudo ampla, maximáque Petaſo conformia ſunt.

Germanicè, Peſtilentzwurtz mit braunrother blumen.

II

Aconitum hyemale Ponticum, ſupra omnes pediculos, & folia expanſa, ſuos habet flores, inſtar Calendulæ, ſex radiatim poſitos, luteo pallidiores.

Dodonæus 437.
Lobel. Obſervat. fol. 385.
Adverſar. fol. 301.
Lugdun. fol. 1742.
Epitome Cam. 828.
Hort. Cam. 5.
Matth. Bauhini, fol. 764.
Germanicè, Ein Gſchlecht der Wolffswurtz.
Matthiol. Camer. Germ. fol. 381.

III

Petaſites: flore albo, & minor dicitur, diverſa, ob hoc, à priori, quòd, ſicut & caules foliati, à radice promineant plures, quorum ſinguli floribus turmatim ſinc donati, ita albis & in circumferentiâ pallidè piloſis.

Deſcribuntur à Dodonæo. fol. 487.
Lobel. Obſervat. fol. 321.
Adverſar: fol. 254.
Lugdun. fol. 1053.
Cluſio lib. V. fol. 116.
Matth. Caſp. Bauhini, fol. 615.
Germanicè, Peſtilentzwurtz mit weiſer Blumen.
Matth. Camer. German. fol. 293.
Durante fol. 1020.

III.
Pulsatilla flore albo.
I
Tuſſilago.
II.
Pulsatilla flore cœruleo.
V.
Saxifraga aurea.
IIII
Ranunculus nemorosus albus.

Celeberrimi Eystettenſis horti, Icones plantarum Hyemalium.

I

TVſsilaginis ſpecies depingitur: prout terrâ naſcitur primò ſine folijs, quæ ſuccedunt latiora, vngulæ caballinæ ſimilia, floribus multis luteis, caulibus evaginatis conſtat; Radice, ut in aliis hujus ſpeciebus, tenui longiore.

Dodonæus 585.
Lobel. Obſervat. 320.
Lugdun. 1051.
Cam. in Matth. Epitome fol. 591.
Matth. C. Bauhini, fol. 614.

Germanicè, Hufflattich.
Camer. in Matthiol. Germ. fol. 294.
Durant. Germ. fol. 1020.

II

Pulſatilla, vegetior multò, floribus purpurâ obſcuris violaceis, foliorum tenuiorum &c.

Lobel. Obſervat. fol. 149.
Lugdun. fol. 849.

Germanicè, Braunblaw Kuchenſchell.
Cam. Matth. fol. 202.
Tabernæmont. fol. 97.
Durant. fol. 814.

III

Pulſatilla, flore albo, inter Anemones ſpecies ventoſæ numerata, hirſuta æquè, foliis latioribus conſtat.

Lobel. Obſervat. fol. 381.
Germanicè, Kuchenſchell mit weiſen blumen.
Cam. Matth. fol. 202.
Tabernæmont. fol. 97.
Durant. 814.

IIII

Ranunculus nemoroſus, floribus ſtellatis, quaſi duplicibus albicantibus, in orbē ſtaminibus luteis donatus: ob folia inter Anemones ſpecies, ab aliquibus numeratus &c.

Lobel. Obſerv. pag. 384.
Germanicè, Weiſer Waldhannefuß.
Tabernæmont. fol. 139. lib. 1.

V

Saxifragia Aurea, folia ſerrata, umbilico rotunda ſaturatè virentia habet, floribus inter folia, ex luteo aureo, viridibus.

Dodonæus, fol. 313.
Lobel. Obſerv. fol. 336.
Adverſar: fol. 267.
Lugdunenſ. fol. 1114.

Germanicè, Gülden Steinbrech.
Tabernæmont. fol. 512. lib. ſecundo.

I.
Ariſtolochia Vulgaris
flore purpureo:
II.
Laureola:
III.
Cornus
IIII
Crocus Vernus
flore violaceo

CELEBERRIMI EYSTETTENſis horti, Icones plantarum Hyemalium.

I

LAureola, ab aliis Germanica Chamælea dicta: ex candore dilutè rubeis floribus,ut plurimum, hîc conſpicua, ſine baccis, & paucis cum foliis laurineis, deciduis, ad faſtigia ramulorum lentorum: Fruticat bicubitalis.

Dodonæus fol. 360.
Lobel. Obſervat. fol. 200.
Lugdun. fol. 211.
Matth. C. Bauhini, fol. 841.
Matth. Camer. Epitome fol. 937.

Germanicè, Kellershals/ Seitlbaſt.
Camer. Matthiol. Teutſch fol. 428.
Tabernæmont. 777. lib. tertio.
Durant. 226.

II

Ariſtologia vulgaris: Fumaria bulboſa: Radix cava: corniculatim, & verticegallericulato, ad ſuperiora deſinentes habet flores, dilutè ex albo purpuraſcentes: folia ſubtus latius laciniata expanſa, tenuia, lævo cæſio colore: Horum caulem teretem excipit radix tuberoſa, exteriùs nigro cortice ſeſſilis.

Dodon. fol. 324.
Lobel. Obſervat. fol. 439.
Lugdun. fol. 1292.
Matth. Bauhini, fol. 807.
Epitom. Matth. Cam. fol. 891.

Germanicè, Purpurbraun Holwurtz.
Matth. Camerarii Teutſch/fol. 428.
Tabernæmont. 112. lib. primo.
Durant. 126.

III

Corni apud Dioſcoridem Majoris, flores ſunt muſcoſi, auro lutei coloris, ex virgis numeroſi, eorúmque pediculis collecti.

Dodon. fol. 970.
Lobel. Obſervat. fol. 591.
Lugdun. fol. 329.
Cluſ. fol. 12. lib. primo.
Matth. Bauhini, fol. 213.
Epitome Matthioli Camer. fol. 158.

Germanicè, Cornelbaum.
Matth. Cam. Teutſch 87.
Tabernæmont. 752. lib. tertio.
Durant. 274.

IIII

Crocus vernus ſylveſtris: Dalechampii tertius. Minor quidem, & pollicis longitudine aliquando erumpens, junceus ferè, in ſummo, flore ſextifolio purpuraſcente donatus: Ex radice oblongâ, rotundiore, ſubnigrâ.

Dodonæus, fol. 214.
Lobel. Obſerv. fol. 69.
Adverſar: fol. 53.
Lugdunenſ. fol. 1534.
Germanicè, Wilder brauner Frülingſaffran.

❧(o)❧

INDEX

Ordinis Hyemalis, ſeu plantarum Hyemalium.

A — Fol.

Aconitum hyemale, Ponticum,
Ariſtolochia vulgaris officinarum.

Borr
Buphthalmum Dodonæi.

Calth
Chama
Conſili
Corni f
Crocus

Vernus ſylveſtris Dalechampii tertius.

Eboraſter, vide Helleboraſter.

Fumaria bu | 7

Helleborus n... niger.
N... niger Styriacus.
Helleborum nigrum Matthioli.
Helleboraſter. | 3
Herba trinitatis ſylveſtris. | 4
Herba Paralyſis. | 4

T — Fol.

Tuſſilaginis ſpecies, ſeu Tuſſilago flore luteo. | 6

V

Veratrum nigrum I. Rembe...

Teutſcher Namen Regiſter/über die Winterkräuter.

Blatt.

C

Chriſtwurtz. 1
Cornus oder Cornelbaum. 7

F

Freyſamkraut. 4

H

Weiſſer Waldhannenfuß.
Holwurtz.
Purpurbraun Holwurtz. 7
Hornungsblumen.
Groſſe weiſſe Hornungsblumen. 1
Kleine weiſſe Hornungsblumen. 1

K

Kellershals. 7
Küchenſchell.
Mit braunblawen Blumen. 6
Mit weiſſen Blumen. 6

L

Leußkraut.
Groß Leußkraut. 3

Blatt

N

Nießwurtz.
Schwartz Nießwurtz.
Schwartz Nießwurtz/die ander.
Vermeinte ſchwartze Nießwurtz.

P

Peſtilentzwurtz/mit braunlichten Blumen.
Mit weißlichten Blumen.

S

Saffran.
Gelber Frülingsſaffran/mit vielen Blumen.
Goldgelber geſtreimter Frülingsſaffran.
Veilbrauner gefüllter Frülingsſaffran.
Seidelbaſt.
Schneetropffen.
Groſſe frembde Schneetropffen. 1
Steinbrech.
Gülden Steinbrech. 6

V

Vergiß mein nicht.
Vergißmeinnichtblumen/die gröſſern. 4